

ქართვის
„სამოვრების“
სიბავშვობა
= დიქსიონარი
I

დომსტი მროველი

სსსრკ-ის
ქართვადთა
მეფეთა

ქრრრრრრრ რრრრრ

შემდგენლები: მანანა კვაჭაძე, ნინო ნაბრძე, ზურაბ სარჯველაძე,
მანია ჩხენაძე, თამარ ხაუთია

მთავარი სარედაქციო კოლეგია:

შ. ძიძიგური (მთავარი რედაქტორი), მ. აბაშიძე, ზ. ალექსიძე, რ. კიკნაძე (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), გ. მელიქიშვილი, გ. ნადარეიშვილი, თ. ყაუხჩიშვილი, ვ. ძიძიგური, ე. ხოშტარია, გ. ჯიბლაძე.

ტომის რედაქტორი ზ. სარჯველაძე

წინამდებარე შრომა წარმოადგენს „ქართლის ცხოვრების“ ერთი ნაწილის, კერძოდ, ლეონტი მროველის თხზულებათათვის („ცხოვრება ქართველთა მეფეთა“ და „არჩილის წამება“) შედგენილ სიმფონია-ლექსიკონს. ნაშრომში აღნუსხულია ძეგლში დაცული ყველა სიტყვა როგორც სრულმნიშვნელოვანი (სახელები, ზმნები, ზმნიზებები), ასევე დამხმარე (კავშირები, თანდებულები, ნაწილაკები) და მოტანილია მათი შემცველი კონტექსტები გვერდებისა და სტრიქონების მიითთებით. განმარტებულია სიტყვები, რომელთა მნიშვნელობა მეტ-ნაკლებად უცხოა დღევანდელი სალიტერატურო ქართული სათავის. ლექსიკონს ერთვის ძირთა ინდექსი.

ამ პუბლიკაციით საფუძველი ეყრება „ქართლის ცხოვრების“ შემადგენელი ნაწილების სიმფონია-ლექსიკონების გამოცემას, რომლებსაც დიდი მნიშვნელობა ექნებათ როგორც ცალკეული თხზულებების, ისე მთელი კრებულის მრავალნაირი თვალსაზრისით შესწავლისათვის.

ნაშრომი დიდ დახმარებას გაუწევს როგორც ისტორიკოსებს, ისე ფილოლოგებსა და, საერთოდ, ყველა იმათ, ვინც თავისი მეცნიერული მუშაობით დაკავშირებულია საისტორიო მწერლობის ამ უმნიშვნელოვანეს ძეგლთან. გარდა ამისა, „ქართლის ცხოვრების“ სიმფონია-ლექსიკონი დააინტერესებს მკითხველთა ფართო წრეს.

შ ე ს ა მ ა ლ ი

1. სიმფონია-ლექსიკონის აბაზუღებისათვის

ჩვენმა ფილოლოგიურმა მეცნიერებამ უკვე შექმნა გარკვეული ტრადიცია უმნიშვნელოვანესი ძეგლების სიმფონია-ლექსიკონების შედგენისა. მაგალითად, უკვე არსებობს პროფ. ივანე იმნაიშვილის მიერ შედგენილი „ქართული ოთხთავის სიმფონია-ლექსიკონი“ (თბილისი, 1948-1949 წწ.), აკად. აკაკი შანიძის ხელმძღვანელობით შედგა და გამოცა „ვეფხისტყაოსნის სიმფონია“ (თბილისი, 1956). 1973 წელს დაისტამბა ენათმეცნიერების ინსტიტუტის თანამშრომელთა მიერ შედგენილი „ვეფხისტყაოსნის“ სიმფონია, ფუძეთა და სიტყვა-ფორმათა ინდექსი“. ამჟამად თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ძველი ქართული ენის კათედრა მუშაობს ახალი აღთქმის წიგნთა სიმფონია-ლექსიკონის შედგენაზე, ზოლო კ. კეკელიძის სახელობის ხელნაწერთა ინსტიტუტში გამოსაცემად მომზადდა ძველი ქართული აგიოგრაფიული ლიტერატურის ძეგლების სიმფონია-ლექსიკონი.

სიმფონია-ლექსიკონში შეტანილია მოცემულ ტექსტში არსებული ყველა სიტყვის ყველა ფორმა¹, ამასთან ისეთი ლექსიკური ერთეულები, რომლებიც თანამედროვე მკითხველისათვის ძნელად გასაგებია, განმარტებულია. ბუნებრივია, სიმფონია-ლექსიკონთა არსებობა, ერთი მხრივ, ძლიერ აადვილებს საინტერესო ფრაზების, სიტყვების, ადგილების დაძებნას, მეორე მხრივ, სიმფონია-ლექსიკონები უდიდეს დახმარებას გვიწევენ ენის ლექსიკური ფონდის კვლევისას, გვიადვილებენ ტექსტის სწორად გაგებას.

„ქართლის ცხოვრების სიმფონია-ლექსიკონი (I)“ შედგენილია აკადემიკოს სიმონ ყაუხჩიშვილის მიერ 1955 წელს გამოცემული „ქართლის ცხოვრების“ I ტომში შესული იმ ძეგლებისათვის, რომლებიც მიეწერება ლეონტი მროველს. თუ გავითვალისწინებთ „ქართლის ცხოვრებაში“ შესული ტექსტების ისტორიას, მაშინ ბუნებრივად უნდა მივიჩნიოთ მათი სიმფონია-ლექსიკონების ცალ-ცალკე შედგენა.

სიმფონიაში ფორმები დამოწმებულია კონტექსტში, გამოცემის გვერდისა და სტრიქონების ჩვენებით. შევეცადეთ, კონტექსტი ყოფი-

¹ გამოწვევის შეადგენა ზოგი ნაცვალსახელი, ზმნიზება, კავშირი, თანდებული, ნაწილაკი. მათ ზემოთ აქვთ სპეციალური ნიშანი (და*, ესე* და მათ.).

ლიყო მოკლე, მაგრამ არაორაზროვანი. ამიტომ გარკვეულ შემთხვევებში საჭირო გახდა ზოგი სიტყვის (უმეტესად ნაცვალსახელთა) დამატება. დამატებული სიტყვები მოთავსებულია ფრჩხილებში. თუ ფრაზასთან ფრჩხილებში ჩაწერილია სათ., ეს ნიშნავს, რომ საილუსტრაციო ფრაზა სათაურის კუთვნილებაა. ფრაზაში გამოტოვებული ადგილები აღნიშნულია მრავალწერტილით.

თუ შემდგენლები არ ეთანხმებიან გამომცემელს ამა თუ იმ ფორმის კანონზომიერებაში, ფორმა გასწორებულია, ოღონდ სქოლიოში მითითებულია გამომცემაში არსებული ფორმაც.

სიმფონია-ლექსიკონში სიტყვები დალაგებულია იმ პრინციპების მიხედვით, რომლებიც შეიმუშავეს ა. შანიძემ და ი. იმნაიშვილმა.

სახელები ბრუნვათა მიხედვითაა მოცემული: წრფელობითი (უნიშნო სახელობითი), სახელობითი, მოთხრობითი, მიცემითი, ნათესაობითი, მოქმედებითი, ვითარებითი, წოდებითი. ამასთან, უნდა გავითვალისწინოთ შემდეგი: თუ ხმოვანფუძიან სახელს ახლავს წრფელობითში მდგომი მსაზღვრელი, სახელის ფორმა წრფელობითად არის მიჩნეული, ხოლო თუ სახელობითში მდგომი მსაზღვრელი, მაშინ სახელის ფორმას სახელობითად ვთვლით. სწორედ ამიტომ გარეგნულად ერთგვარი ფორმები (მაგალითად, მამა ტიპისა) სხვადასხვა ადგილას მოხვდა იმის მიხედვით, წრფელობითი არის საგულგებელი, თუ სახელობითი. თუ აბსოლუტურად ერთგვარი ფორმები გვაქვს, პირველი სრულადაა მოცემული, სხვები — საწყისი ასოთი. ემფატიკურხმოვნაანი ფორმები მოთავსებულია გაუვრცობელ ფორმათა შემდგომ. ცალკე მდგომი თანდებულიანი ფორმები არაა გამოყოფილი და ისინი გათანაბრებულია მარტივი ბრუნვების ფორმებთან. სპეციალურად უნდა შეეხებოდნენ ნანათესაობითარ ფორმებს. ნანათესაობითარი ფორმები დალაგებულია ნათესაობითის ფორმათა შემდეგ ასეთი მიმდევრობით: ნანათესაობითარი სახელობითი, ნანათესაობითარი მოთხრობითი და ა. შ. ზოგ შემთხვევაში გარეგნულად ერთნაირი ფორმები გვაქვს, მაგრამ, თუ ისინი ცალ-ცალკეა გამოყოფილი, მათ შორის ფუნქციას მიხედვით სხვაობაა და დამთხვევა მეორეულია. თუ მსაზღვრელი არ დაირთავს ბრუნვის ნიშანს, დალაგებისას ეს არ არის გათვალისწინებული.

საერთოდ, ჯერ მოცემული გვაქვს ბრუნვის მარტივი ფორმა, შემდგომ გავრცობილი (ა ემფატიკურხმოვნიანი, თუ იგი დაერთვის საზოგადოდ ამა თუ იმ ბრუნვას), შემდეგ თანდებულიანი, ბოლოს კი ნაწილაკიანი (იგულისხმება, რა თქმა უნდა, თუ ბრუნვა მათ იგულებს) ფორმები.

მრავლობითი რიცხვის ფორმები (ჭერ ებიანი, შემდეგ ნართანინი) დალაგებულია მხოლობითი რიცხვის ფორმათა შემდეგ.

ზმნური ფორმები ასეა დალაგებული: ამოსავალ ფორმად მიჩნეულია საწყისი (მხოლოდ ორიოდ შემთხვევაში სალექსიკონო ფორმად აღებულია პირიანი ზმნა), რომელსაც მიწერილი აქვს ინდექსები, რომლებიც გამოხატავენ პირიანობას, ქცევას, გვარს. როგორც მიუთითებს ა. შანიძე: „ინდექსი მოწოდებულია, გვიჩვენოს, თუ როგორ არის ნაწარმოები პირიანი ფორმა ზმნისა და რამდენ პირს შეიცავს იგი. ერთიც და მეორეც გულისხმობს მხოლოდ I და II სერიის ფორმებს. რაც შეეხება III სერიას, აქ ფორმები სულ სხვანაირად არის ნაწარმოები და ეს ინდექსები მათთვის არ გამოდგება“². ა. შანიძემ შემდეგი ინდექსები შეიმუშავა: 0 (ნ უ ლ ი), ა, ი, ი-უ, ე, ღ.

თუ ზმნის ფორმასთან მიწერილია 0-1, ეს ნიშნავს, რომ ზმნის პირიან ფორმას თავში ხმოვანი მაწარმოებელი არ აქვს, და ამასთან იგი ერთპირიანია (ზის); თუ ზმნის პირიან ფორმასთან მიწერილია 0-2, ზმნას არ დაერთვის ხმოვანი პრეფიქსი და ის ორპირიანია (დაბეჭდეს); თუ ზმნის პირიან ფორმასთან 0-3 ინდექსია, სამპირიანი ზმნა ხმოვან პრეფიქსს არ დაერთავს (დახწერე ჭუარი ქვასა ამას). ასევე:

ა-2 ნიშნავს, რომ ორპირიან ზმნას ა პრეფიქსი დაერთვის;

ა-3 „—“ სამპირიან ზმნურ ფორმას დაერთვის ა პრეფიქსი;

ი — გარდამავალი ზმნის სათავესო ქცევის ფორმას (ასეთი ზმნა ყოველთვის ორპირიანია);

ი უობ. — საშუალ-მოქმედებითი გვარის ფორმას;

ი ვნ. — ზმნური ფორმა ვნებითი გვარისაა;

ე — ზმნური ფორმა ვნებითი გვარისაა;

ი-უ სასხვისო ქცევის ფორმას აქვს მიწერილი (ზმნა შეიძლება იყოს გარდამავალი, თუ იგი სამპირიანია, გარდაუვალი, თუ იგი ორპირიანია);

ღ — ერთპირიანი ვნებითი გვარის ზმნა, ნაწარმოებია დ სუფიქსით;

ღ-2 — ორპირიანი ვნებითი გვარის დ სუფიქსიანი ფორმა;

ი-უ-ღ — სასხვისო ქცევის ფორმა დ სუფიქსიანი ვნებითი გვარის ზმნისა;

ენ/ნ — სუფიქსიანი ვნებითი გვარის არქაული წარმოება.

და ბოლოს, თუ გვაქვს 0-2 (3) ინდექსი, ეს ნიშნავს, რომ ზმნა ისტორიულად სამპირიანია, მაგრამ ორპირიანად გადაიქცა. ან კიდევ: 0-1 (2) აღნიშნავს, რომ ზმნა ისტორიულად ორპირიანი იყო, მაგრამ ერთპირიანად იქცა. III სერიის ფორმებთან ნაჩვენები არის ის ინდექ-

სი, რომელიც ამ ტიპის ზმნებს დაერთვის I და II სერიის ფორმებში.

ამ ინდექსთა გათვალისწინებით ზმნის პირიანი ფორმები დალაგებულია მწკრივების მიხედვით: ჯერ სუბიექტური პირის ფორმები, შემდეგ ობიექტური პირისა (ცხადია, თუ ზმნას ყველა ეს ფორმა მოეპოვება). გვინდა სპეციალურად შევნიშნოთ ირიბი ობიექტური პირის ფორმების დალაგებასთან დაკავშირებით: ჯერ მოცემული გვაქვს მხოლოდითი რიცხვის, შემდგომ მრავლობითის ფორმები. ამიტომ, მაგ., აქუს ფორმა გარჩეულია იმისდა მიხედვით, ობიექტი მხოლოდითში შეეწყობა (აქუს მას), თუ მრავლობითში (აქუს მათ). საზოგადოდ კი უნდა შევნიშნოთ, რომ გარეგნულად მსგავსი ფორმები ხშირად არის გათიშული მათი მნიშვნელობების გათვალისწინებით.

ზმნის პირიან ფორმებს მოსდევს საწყისი. ხმოვნით დაბოლოებულ საწყისთა გამოსარჩევად **ა-იანი** ფორმა გვაქვს გამოყენებული. ეს წესი შემოთავაზებულია პროფ. ბ. გიგინეიშვილის მიერ და მოსახერხებელია პირიანი ზმნებისა და საწყისი ფორმების სალექსიკონო მეთურ ერთეულთა განსასხვავებლად.

სიმფონია-ლექსიკონში მრავალი სიტყვაა განმარტებული. ამ საქმეში დიდი დახმარება გაგვიწიეს ს. ყაუხჩიშვილის მიერ შედგენილმა ლექსიკონმა, რომელიც დაერთვის გამოცემის I ტომს, აგრეთვე სულხან-საბა ორბელიანისა და ილია აბულაძის ლექსიკონებმა.

სიმფონია-ლექსიკონში ცალკე არის გამოყოფილი ანთროპონიმები (ადამიანის საკუთარი სახელები), ტოპონიმები (გეოგრაფიული სახელები), ეთნიკური სახელები (აქვე გვაქვს მოცემული ანთროპონიმთა და ტოპონიმთაგან ნაწარმოები წარმომავლობის სახელებიც).

სიმფონია-ლექსიკონის ძირითად ნაწილში შესულ ყველა სიტყვას მიწერილი აქვს ძირი. ძირები გამოყოფილია ძველი ქართული ენის დონის გათვალისწინებით. ამიტომ ნასესხები სიტყვები, თუნდაც ისინი რთული აგებულებისანი იყვნენ (მაგ., ეპიკოპოსი, ბოროტი და სხვა), დაშლილია მხოლოდ ძველი ქართულის დონის გათვალისწინებით (ეპისკოპოს, ბოროტ... და არა: ეპი-სკოპ-ოს, ბოროტ და მისთ.).

ნაწარმს ერთვის ძირთა ინდექსი, სადაც ძირთან მითითებულია მოცემულ ტექსტში არსებული მისგან ნაწარმოები ყველა ფორმა. ვფიქრობთ, ძირთა ინდექსი გააადვილებს საინტერესო ფორმათა დაძებნას. იგი უთუოდ საინტერესოა ენათმეცნიერული თვალსაზრისითაც.

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიის, არქეოლოგიისა და ეთნოგრაფიის ინსტიტუტის უფროსმა მეცნიერმა თანამშრომელმა თამარ ხაყომიამ 1964 წლის გეგმის მიხედვით ამოწერა ს. ყაუხჩიშვი-

ლის მიერ გამოცემული „ქართლის ცხოვრების“ I ტომიდან ლეონტი მროველის სახელთან დაკავშირებული ძეგლების სასიმფონიო მასალა. შემდგომში დაისვა მისი გამოცემის საკითხი. საჭირო გახდა ამ მასალის შემოწმება, შეგვება, დალაგება. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს, რომ ამოწერილ იქნა დიდძალი მასალა ვარიანტებიდან. წიგნში მათ მიწერილი აქვთ (ვარ.).

ეს დიდი და შრომატევადი სამუშაო შეასრულეს კ. კეკელიძის სახელობის ხელნაწერთა ინსტიტუტის თანამშრომლებმა მ ა ნ ა ნ ა კ ე ა ქ ა ძ ე მ (ანიდან რაეს ჩათვლით), მ ა ი ა ჩ ხ ე ნ კ ე ლ მ ა (სანიდან ჰაეს ჩათვლით), ნ ი ნ ო ნ ა ტ რ ა ძ ე მ (ანთროპონიმები, გეოგრაფიული, წარმომავლობის სახელები). მთელი მასალა საბოლოოდ შეამოწმა და მას რედაქცია გაუკეთა ზ უ რ ა ბ ს ა რ ჯ ვ ე ლ ა ძ ე მ. მანვე შეადგინა ძირთა ინდექსი.

2. ბაზსთან დაკავშირებული ზოგი საკითხისათვის

აკად. ს. ყაუხჩიშვილისეული გამოცემა ემყარება „ქართლის ცხოვრების“ შემდეგ ნუსხებს: A — Q-795 (ანასეული ნუსხა, XV საუკუნისა); C — Q-207 (ჰალაშვილისეული ნუსხა, XVI საუკუნის II ნახევრისა), M — S-30 (მარიამისეული ნუსხა, 1633-1646 წლებისა), R — H-2080 (რუმინანციისეული ნუსხა, 1703 წლამდე), T — (№ 13 სსრკ მეცნ. აკად. აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტის ლენინგრადის განყოფილებისა, XVIII ს. I მეოთხედი); c — Q-207 (ჰალაშვილისეული ნუსხის ახალი ნაწილი, 1731 წლისა); m — H-2135 (მაჩაბლისეული ნუსხა, 1736 წლისა); D — S-4770 (ჯანაშვილისეული ნუსხა, XVIII ს. შუა წლებისა); P — H-988 (ფალავანდიშვილისეული ნუსხა, XVIII ს. შუა წლებისა); E — A-131 (1748 წ.); B — (ბროსესეული ნუსხა № 41 სსრკ მეცნ. აკად. აღმოსავლეთმცოდნეობის ინსტიტუტის ლენინგრადის განყოფილებისა, 1839 წ.); b — S-25 (ბარათაშვილისეული ნუსხა, 1761 წ.) s — სხვიტორული ხელნაწერი (XVIII ს. II ნახევრისა); K (№ 441) ქუთაისის სახელმწიფო მუზეუმისა, XIX ს.); n — A-130 (1713 წლისა)³.

ს. ყაუხჩიშვილისეული გამოცემის შემდეგ აღმოჩნდა „ქართლის ცხოვრების“ შემცველი კიდევ ერთი ხელნაწერი 1697 წლისა. ეს ნუსხა აღმოაჩინა ისტორიულ მეცნიერებათა კანდიდატმა, აწ განსვენებულმა აკაკი კლიშიაშვილმა⁴. ხელნაწერი კარგად არის შემონახული (ამჟამად იგი დაცულია ხელნაწერთა ინსტიტუტში, Q-1219). იგი დაწერი-

³ „ქართლის ცხოვრება“, I, გვ. 2.

⁴ ა. კლიშიაშვილი თვითონვე ამზადებდა ამ ხელნაწერის ტექსტს გამოსაცემად. სამწუხაროდ, მას ეს არ დასცალდა.

ლია ნუსხურად. მრავალ შემთხვევაში ეს ნუსხა საიმედო ჩვენებებს გვაწვდის, თუმცა ტექსტი მასშიც საკმაოდ ხშირად შერყვნილია.

ძირითადი საკითხი, რომელიც ასე გვიანდელი ხელნაწერებით მოღწეული ძეგლის გამოცემისას დგება, შემდეგია: როგორი ენით უნდა ყოფილიყო დაწერილი ნაწარმოები. ს. ყაუხჩიშვილი მიუთითებს, რომ „ქართლის ცხოვრება“ არის საერო მწერლობის ძეგლი. ამით აიხსნება ის გარემოება, რომ უძველეს ნუსხებში (ACMm; ჩვენ დავუმატებლად: Q-1219, — ზ. ს.) ისეთი ენობრივი ფორმები გვხვდება, რომლებიც განასხვავებენ „ქართლის ცხოვრებას“ XI-XII საუკუნეების სასულიერო შინაარსის ძეგლებისაგან. „ქართლის ცხოვრების“ ძეგლებში უხვად არის შეპკრილი ახალი ქართული ენობრივი ფორმები⁵. ს. ყაუხჩიშვილი სავსებით სამართლიანად აღნიშნავს იმასაც, რომ ამ ძეგლში მრავლად გვხვდება ძველი ქართულისათვის დამახასიათებელი ფორმებიც⁶. ძალაში რჩება ს. ყაუხჩიშვილის მოსაზრება იმის შესახებაც, რომ „ქართლის ცხოვრების“ ტექსტი იმის ღირსი არის, „რომ დაიწეროს სპეციალური მონოგრაფია „ქართლის ცხოვრების“ ენა“⁷. ეს მომავლის საქმედ გვესახება. ამჟამად ის შეიძლება აღინიშნოს, რომ „ქართლის ცხოვრების“ ის ნაწილი, რომელიც ლეონტი მროველს უკავშირდება, არსებითად გამართულია ძველი ქართულის ნორმების მიხედვით, მიუხედავად იმისა, რომ ის საერო ლიტერატურის ძეგლია. არსებითად ძველი ქართულის ვითარება არის ასახული ფონეტიკაში, მორფოლოგიაში და სინტაქსში. გადახვევები, რომლებიც ამ მხრივ შეინიშნება, მხოლოდ საერო მწერლობის ძეგლთა დამახასიათებლად ვერ ჩაითვლება, რადგანაც ისინი გაცილებით ადრეულ სასულიერო ძეგლებშიც დასტურდება⁸. საერთოდ, შეიძლება გადაჭრით ითქვას, რომ „ქართლის ცხოვრებას“ არქეტიპი, საიდანაც მომდინარეობს ჩვენთვის ცნობილ ხელნაწერებში წარმოდგენილი ტექსტი, ძველი ქართულის ბოლო პერიოდის ნორმების მიხედვით იყო გამართული.

სპეციფიკური ვითარებაა ძეგლის ორთოგრაფიასთან დაკავშირებით. როგორც ცნობილია, მოღწეულ ხელნაწერთა უმრავლესობა მხედრული ანბანით შესრულებულ ტექსტს გამოავლენს. მხოლოდ სამი ხელ-

5 „ქართლის ცხოვრება“, I, გვ. 046.

6 აბ. იქვე.

7 იბ. იქვე.

8 იხ. ზ. სარაჯველიძე, ქართული სალიტერატურო ენის ისტორიის საკითხები, თბ., 1975.

ნაწერი Q-1219 (1697 წლისა), რომელიც არაა ს. ყაუხჩიშვილის გამოცემაში გათვალისწინებული საგვებით გასაგებ მიზეზთა გამო, თეიმურაზისეული (T) და H-988-ის ნაწილი (გამოცემაში P ლიტერით აღნიშნული) არის ნუსხური ანბანით შესრულებული. ეს უკვე შეაპირობებს სხვაობას „ქართლის ცხოვრების“ ორთოგრაფიასა და ნუსხურით შესრულებული ძეგლების ორთოგრაფიას შორის (თუ შესადაარებლად ავიღებთ „ქართლის ცხოვრების“ მხედრული ანბანით შესრულებულ ტექსტს), მაგრამ არ გამოდგება საზოგადოდ ამ ძეგლის დასაპირისპირებლად სასულიერო მწერლობის ნუსხურით შესრულებულ ძეგლებთან⁹. „ქართლის ცხოვრების“ თავდაპირველი ტექსტი უსათუოდ ნუსხური ანბანით იყო შესრულებული, რაც კარგად არის ილუსტრირებული ხელნაწერთა სპეციფიკური შეცდომებით (ცალკეულ ნუსხურ ასოთა მცდარად ამოკითხვა), რასაც დროდადრო სპეციალურად მიუთითებს გამომცემელიც (იხ. გვ. 3; გვ. 14 და სხვა).

„ქართლის ცხოვრების“ მხედრული ანბანით გადაწერილ ხელნაწერებში არ გვაქვს მხოლოდ ასომთავრული და ნუსხური ანბანისათვის დამახასიათებელი გრაფემები ა (ა), ბ (ბ), ც (ც). შესაბამისად განსხვავებული ორთოგრაფიით არის წარმოდგენილი მთელი რიგი ფორმები, სადაც, ძველი ქართულის ნორმათა მიხედვით, ეს ნიშნები ახმარებოდა (უნდა აღინიშნოს, რომ ჰ გრაფემას ს. ყაუხჩიშვილი გამოცემაში წარმოადგენს, თუმცა მხედრული ანბანით შესრულებულ ხელნაწერთა შესაბამის ადგილებში იწერება ხოლმე გრაფემათა ჯგუფი უი). შეიძლება ისიც ითქვას, რომ ა და ვ თითქმის საგვებით კანონზომიერად, თითქმის ყველა მოსალოდნელ ადგილას არის დაწერილი Q-1219 ხელნაწერში¹⁰.

მაინც როგორ უნდა მოქცეულიყო გამომცემელი? ჩვენ ვფიქრობთ, რომ ა და ვ მას უნდა აღედგინა ყველა შემთხვევაში (რაკი მისთვის უდავო იყო, რომ მხედრული ანბანით შესრულებული ტექსტი ნუსხურით დაწერილიდან მომდინარეობს). მაშინ არ მივიღებდით ისეთ ვითარებას, როცა ერთი და იგივე სიტყვა სხვადასხვაგვარი ორთოგრაფიით არის წარმოდგენილი (შვიდი და შვიდი და მისთ. ანალოგიურად უნდა გადაწყვეტილიყო ჟ-სა და ვ-ს მერყეობასთან დაკავშირებული საკითხიც).

რაც შეეხება ლექსიკას, იგი, მართლაც, რამდენადმე უპირისპირდება სასულიერო მწერლობის ძეგლებისას, მაგრამ ეს დაპირისპირებაც არ არის დიდი. საზოგადოდ, სწორი იქნება, თუ მივიჩნევთ, რომ „ქართლის ცხოვრების“ ლეონტი მროველის სახელთან დაკავშირებული ტე-

⁹ შტრ. ს. ყაუხჩიშვილი, დასახ. ნაშრ., გვ. 046.

¹⁰ ა ზოგ ნუსხურით შესრულებულ ხელნაწერშიც არ იხმარება XI საუკუნეში (ასეთია, მაგალითად, A-584. ზ. სარჯველაძე, დასახ. ნაშრ., გვ. 35).

ქსტი ძველი ქართულის ძირითად მოვლენებს კარგად იცავს და ხელნაწერთა დარღვევებს სწორედ ამ თვალსაზრისით შევაფასებთ და სათანადო შემთხვევებში გავასწორებთ კიდეც.

ხაზგასმით უნდა აღინიშნოს, რომ ს. ყ ა უ ხ ჩ ი შ ვ ი ლ მ ა უ დ ი დ ე ს ი შ რ ო მ ა გ ა ს წ ი ა ტ ე ქ ს ტ ი ს შ ე რ ყ ვ ნ ი ლ ი ა დ გ ი ლ ე ბ ი ს გ ა მ ა რ თ ვ ი ს ა თ ვ ი ს. ეს ფაქტი საყოველთაოდ არის აღიარებული, და თუ ჩვენც კიდეც ერთხელ მივუთითებთ ამას, მხოლოდ იმიტომ, რომ ქვემოთ გვინდა ისიც ვთქვათ: ზოგ შემთხვევაში ტექსტი კვლავ საჭიროებს გულდაგულ გამოძიებას და შესწორებასაც¹¹.

უპირველეს ყოვლისა, განვიხილავთ ისეთ შემთხვევებს, როცა გამოცემისას დაშვებული უზუსტობა ტექსტის მართებულად გაგებას აძნელებს. 1. ა) წარმოვიდა ესე თარგამოს ნათესავითურთ მისით, და დაემკვდრა ორთა მათ მათა შუა კაცშეუვალთა, არარატსა და მასისსა. და იყო ნათესავი მისი დიდი და ურიცხვ, რამეთუ ესხნეს ცოლმრავალ ძენი და ასულნი, და შვილნი და შვილისშვილნი ძეთა და ასულთა მისთანი (3,11-4,2).

გამოცემის მიხედვით, თარგამოსს ჰყოლია მრავალცოლიანი ვაჟი-შვილები (ესხნეს ცოლმრავალ ძენი), სინამდვილეში კი მემატრიანე გვეუბნება: თარგამოსს ჰყავდაო მრავალი ცოლი, ვაჟიშვილები და ქალიშვილები და ა. შ. ტექსტი აქ ასე უნდა გაიმართოს: **ესხნეს ცოლ მრავალ, ძენი და ასულნი.**

ბ) იწყეს ბრძოლად და ჯდომად ურთიერთას; და განაგრძელეს მათ შორის ბრძოლა, რომელ ჟამსამე აღდგიან ამთვანნი ორნი ნათესავნი ერთსა ზედა, და სხუანი შეეწეოდინ რომელნიმე მას (10,15-18). გამოცემის მიხედვით გამოდის, რომ მიცემითის ფორმას ჟამსა დაერთვის მე ნაწილაკი, რომელიც განუსაზღვრელობას აწარმოებს (ტექსტი ასე უნდა გავიგოთ: **რომელი დაცდროს**). მაგრამ საქმე ისაა, რომ მე ნაწილაკი განუსაზღვრელობითობის ფუნქციით დაერთვის ნაცვალსახელსა და ზმნიზედას და არა არსებით სახელს. ჩანს, ამ შემთხვევაში ხამე ნაწილაკი გვაქვს, რომელიც ნიშნავს: **ოდესმე**. ტექსტი ასე უნდა გაიმართოს: **და განაგრძელეს მათ შორის ბრძოლა, რომელ ჟამ სამე**

¹¹ „ქართლის ცხოვრების“ ტექსტში დაშვებულ უზუსტობებს შეეხო მ. შანაძე (M. A. Ш а н а ძ ე „Современные текстологические проблемы изучения „Картлис Цховреба“: Актуальные проблемы изучения и издания письменных исторических источников, Всесоюзная научная сессия, посвященная 60 летию образования СССР (Тезисы докладов), Тбилиси, 1982, с. 99—101).

გ. ველიქიშვილმა მიუთითა, რომ „ქართლის ცხოვრების“ გამოცემაში (I ტ. 33, 10) განაშორა ფორმის ნაცვლად შეცდომით არის დაბეჭდილი განაშუენა (Г. А. М е л и к и ш в и л и, К истории древней Грузии, Тбилиси, 1959, გვ. 42, იხ. აგრეთვე საქართველოს ისტორიის ნარკვევები, I, თბ., 1970, გვ. 58—59).

აღდგიან ამათგანნი ორნი ნათესავნი ერთსა ზედა, და სხუანი შეეწეოდინან რომელნიმე მას.

ხოლო მთელი ზემოთ მოყვანილი კონტექსტი ასე უნდა გავიგოთ: და იწყეს ერთმანეთთან მტრობა და ბრძოლა, გააგრძელეს მათ შორის ბრძოლა ისე, რომ დროდადრო (ოდესმე) ერთმანეთის წინააღმდეგ იბრძოდა ორი ტომი, ხოლო ზოგიერთები ერთ-ერთს ეხმარებოდნენ.

გ) შეკრებს ესე ყოველნი თარგამოსიანნი, მიეგებნეს და დაეწყვნეს ადარდაბადაგანს (14, 19-20). დაეწყვნეს ზმნა ბრძოლის მნიშვნელობით ძველ ქართულში არ არსებობს. ამ აღგილას უნდა იყოს: და ეწყვნეს, როგორც არის მთელ რიგ ხელნაწერებში. BMR ხელნაწერებში არის და და ეწყვნეს, რაც შეცდომაა. სხვათა შორის, სხვა აღგილას გამოცემაში ეს ზმნა სწორად არის წარმოდგენილი: და ეწყვნეს მუნ, და იქმნა ბრძოლა დიდძალი (23,22).

დ) დევნა უყვეს მთავართა სომხითისათა, და მოუსწრეს ვიეთმე ჯიღსა და რომელთამე მოუსწრეს ფონსა, და იწყუდინეს იწროსა შინა; და ვერვინ წაუვიდეს (61,17-18). და იწყუდინეს ამ აღგილას შეცდომით არის დაბეჭდილი. უნდა იყოს დაიწყუდინეს, რაც დაწყუდევა ზმნის მოქმედებითი გვარის წყვეტილის III პირის ფორმაა მრავლობით რიცხვში. დაიწყუდინეს ნიშნავს მოიმწყვდიეს მათ ისინი. მთელი ფრაზა კი ასე უნდა გავიგოთ: მათ დაედევენ სომხთის მთავრები, მიუსწრეს ზოგს ხიღზე, ზოგს კი ფონს გასვლისას, მოიმწყვდიეს ისინი ვიწრო აღგილას და ვერავინ წაუვიდათ.

ე) ხოლო ესერა თქუა, დაუტევა ამბორის-ყოფა საუკუნო (76, 15). ესერა ძველ ქართულში ნაწილაკია და ნიშნავს აი. ზემოთ მოყვანილი კონტექსტისათვის იგი შეუფერებელია. ამ შემთხვევაში ორი სიტყვა (ესე და რა) შეერთებულია. ტექსტი ასე უნდა გაიმართოს: ხოლო ესე რა თქუა, დაუტევა ამბორის-ყოფა საუკუნო (რაც ნიშნავს: ხოლო ეს რომ თქვა, გამოემშვიდობა (მას).

ვ) ექმენ, ქრისტე ღმერთო, ამას მოგზაურ, ნათესადგურ, მოძღუარ და ენამეცნიერ (80, 3). ენამეცნიერ „ქართლის ცხოვრების“ I ტომის ლექსიკონში განმარტებულია „ენის მცოდნე“ (გვ. 439).

რა თქმა უნდა, ენამეცნიერ არ შეიძლება იყოს ენის მცოდნე, მაშინ იქნებოდა: ენისა მეცნიერი, ენათა მეცნიერი (ან, რაც უფრო მოსალოდნელია: მეცნიერი ენისაჲ, მეცნიერი ენათაჲ). ამ შემთხვევაში უნდა იყოს: ენამეცნიერ. მთელი ფრაზა ასე უნდა გაიმართოს: ექმენ, ქრისტე ღმერთო,

ამას მოგზაურ, ნავთსადგურ, მოძღუარ და ენა მეცნიერ. ეს ნიშნავს: ქრისტე ღმერთო, ექმენ ამას თანამგზავრი, თავშესაფარი, მასწავლებელი და ბრძნად მეტყველების წარმმართველი. ენა მეცნიერ გამოთქმა ადვილად აიხსნება, თუ გავიხსენებთ ზოგ ადგილს სახარებოდან (ლ. 12, 11; 21, 14—15). დავიმოწმებთ ერთ-ერთ მათგანს:

დაისხენით ესე გულთა თქუენთა, რამთა არა წინააღსწარ იწურთი-დით, რამ სიტყუაჲ მიუგოთ, რამეთუ მე მოგცე თქუენ პირა და სიბრძნე, რომელსა ვერ უძღონ წინააღდგომად და სიტყუს გებად ყოველთა წინააღმდგომთა თქუენთა (ლ. 21, 14—15).

საერთოდ კი, ზემოთ მოყვანილი ფრაზა ნიშნავს: ქრისტე ღმერთო, ექმენ ამას მფარველი ყველგან და ყოველთვის.

ზ) „...მუნ აღვაშენოთ სახლი ღმრთისა სალოცველად ჩუენდა ვიდრე მოსლვადმდე მღდელთა საბერძნეთით“. და მეყუხეულად მოილო ძალი და ასწავებდა ხუროთა და მოჰყუეთა ნაძვ იგი და ნაძვსა მისგან შეჰმზადნა შუენი სუეტნი ეკლესიისანი (111, 21—112, 2). ძალი იკითხება ერთადერთ C (Q-207) ხელნაწერში, მაშინ, როცა ყველა სხვა ნუსხაში არის ძელი. ასევე გასასწორებელია მეყუხეულად (უნდა იყოს: მეყსეულად) და ასწავებდა (უნდა: ასწრაფებდა). ამ ადგილს შესახებ იხ. ზ. სარჯველაძე „ქართლის ცხოვრების“ ერთი ადგილი („ლიტერატურული საქართველო“ № 32 (2265), 1983 წ. 5 აგვისტო).

თ) ხოლო სანატრელი იგი გოდებდა სუეტსა მას ზედა და აღინებდა ცრემლთა მისთა (112, 12). ჩვენი აზრით, ტექსტის ასე წარმოდგენა არ არის მართებული. უნდა იყოს: ხოლო სანატრელი იგი გოდებდა, სუეტსა მას ზედა დაადინებდა ცრემლთა მისთა. ეს ნიშნავს: ხოლო სანატრელი (ნიინო) ტიროდა, სუეტზე დაადინებდა ცრემლებს.

ი) რამეთუ ესერა მოსრულ არს სული ჩემი კორჯად ჩემდა, და მეძინების მე ძილითა დედისა ჩემისათა საუკუნოდ (127, 10—11). უნდა იყოს: დამეძინების მე ძილითა. ძველ ქართულში ვნებითი გვარის პირიანი ფორმა და ზმნისწინის გარეშე არ გვხვდება: მეძინების, გეძინების, ეძინების..., არამედ გვაქვს: დამეძინების, დაგეძინების, დაეძინების და მისთ.

ია) წიგნი ესე წამებისა მისისა იბოვა ესრეთ სულ მცირედ აღწერილი, რომელ ჟამთა შლილობითა ჯერისაებრ ვერვის აღეწერა (248, 10—11). სულ მცირედ ერთი სიტყვაა. ძველ ქართულში სულმცირე ნიშნავს: მსუბუქს, მჩატეს (ილ. აბულაძე, ძველი ქართული ენის ლექსიკონი, თბილისი, 1973, გვ. 405). სულხან-საბას ლექსიკონში ნათქვამია: სულმცირე სულმოკლესავით, ხოლო სულმოკლე გან-

მარტებულისა: რომელმან ვერარა მ.ოთმინოს და მყის შეწუხდეს (ქართული ლექსიკონი, ი. ყიფშიძისა და ა. შანიძის რედაქციით, ტფ., 1928, გვ. 325).

ვფიქრობთ, სულმცირედ „არჩილის წამების“ ანდერძში ნიშნავს: ნაჩქარე ვად, სასწრაფოდ (შდრ. სულხან-საბა). ამიტომ ფრაზა ასე უნდა დაიბეჭდოს: „წიგნი ესე წამებისა მისისა იპოვა ესრეთ. სულმცირედ აღწერილი“, რაც ნიშნავს: მისი წამების ამბავი აღმოჩნდა ასე ნაჩქარე ვად აღწერილი (რადგანაც უამთა სიავის გამო სათანადოდ ვერავის აღწერია).

2. ცნობილია, რომ სასვენი ნიშნების სწორად დასმა მკითხველს ტექსტის გაგებას უადვილებს (რა თქმა უნდა, სასვენი ნიშნების უადგილოდ ხმარება ტექსტის გაგებას ფრიად აძნელებს). ამ თვალსაზრისით თუ განვიხილავთ ლეონტი მროველისეულ ტექსტს, აღმოჩნდება ისეთი შემთხვევები, როცა სასვენი ნიშნები არასწორად არის დასმული (არ გვხვდება ესა თუ ის ნიშანი, სადაც საჭიროა, ან ნიშანი დასმულია, მაგრამ არაა საჭირო). მიუხედავად ამისა რამდენიმე მაგალითს:

ა) გამოცემაშია: შემოკრიბნა გმირნი მისნი და ყოველნი რომელნი ერჩდეს სპანი მისნი (6, 15—16). უნდა იყოს: შემოკრიბნა გმირნი მისნი და ყოველნი, რომელნი ერჩდეს, სპანი მისნი.

ბ) გამოცემაშია: და მოსრა ყოველი რაოდენი ხაზარი პოვა ქართლსა შინა (13, 7—8). უნდა იყოს: და მოსრა ყოველი, რაოდენი ხაზარი პოვა ქართლსა შინა.

გ) გამოცემაშია: სიზმარი იგი, ესე არს (21, 16). უნდა იყოს: სიზმარი იგი ესე არს.

დ) გამოცემაშია: დღე იგი, მწუხრი, გარდაცდა (21, 20). უნდა იყოს: დღე იგი მწუხრი გარდაცდა.

ე) გამოცემაშია: მოიყვანნა სპარსნი ძლიერნი და რომელნიმე დარჩომოდეს შემოკრიბნა ქართველნიცა (29, 23). უნდა იყოს: მოიყვანნა სპარსნი ძლიერნი და, რომელნიმე დარჩომოდეს, შემოკრიბნა ქართველნიცა.

ვ) გამოცემაშია: მათგან კიდე რომელი გარე მეომრად ვანვიდოდეს, იყო ოცდაათი ათასი ქუეითი (55, 13). უნდა იყოს: მათგან კიდე, რომელნი გარე მეომრად ვანვიდოდეს, იყო ოცდაათი ათასი ქუეითი.

ზ) გამოცემაშია: ნაშობსა მკველისასა ეყოფის სუედ რომელ მას მიხდომიან სამეფონი (67, 14). უნდა იყოს: ნაშობსა მკველისასა ეყოფის სუედ, რომელ მას მიხდომიან სამეფონი.

თ) გამოცემაშია: და რააცა გნებაეს უყავ მათ (74, 11). უნდა იყოს: და, რააცა გნებაეს, უყავ მათ.

ი) გამოცემაშია: ანუ-მე უკუე შევსცეთით ნაზარეველის იესუს სიკუდილისა (96, 4—5). უნდა იყოს: ანუ-მე უკუე შევსცეთით ნაზარეველის იესუს სიკუდილისა?

ია) გამოცემაშია: გარდაცადა მეფე ცხენისაგან და ეტყოდა ნინოს: „აწ ღირს ვარ სახელის-დებად ღმრთისა შენისასა და მკსნელისა ჩემისასა“ (111, 1). უნდა იყოს: „აწ ღირს ვარ სახელის-დებად ღმრთისა შენისასა და მკსნელისა ჩემისასა?“

იბ) გამოცემაშია: „ეტყოდეს სალომე უჯარმელი და პეროჟავრი სივნელი, და მათ თანა ერისთავნი და მთავარნი ჰკითხვიდეს, თუ: „ვინა ანუ სადათ მოხვედ ამა ქუეყანასა მაცხოვრად ჩუენდა (უნდა იყოს ?) ანუ სადათმე იყო აღზრდა შენი (უნდა იყოს ?) დედოფალო, მაუწყე ჩუენ საქმე შენი. რასა იტყვ ტყუეობასა, ტყუეთა მკსნელო სანატრელო (უნდა იყოს ?) ...და ვითარ იტყვ, ვითარმედ ტყუე ვარი მე (უნდა იყოს ?) ანუ ვითარ უცხო (უნდა იყოს ?)“.

იგ) განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს ერთი ადგილი: გამოცემაშია: მასვე ჟამსა მოწეენულ იქმნა ჩემდა წიგნი ანტიოქიით ჰურიათაგან მღდელთა, რომელსა შინა წერილ იყო ესრეთ, ვითარმედ... რომლისათვის საგონებელ გკჩნს, ვითარმედ ნუუკუე და ზეცით იყო განგება ესევითარი“. განმრავლდა მოწერილი (95, 20—96, 15). ვფიქრობთ, ტექსტი ასე უნდა გაიმართოს: რომლისათვის საგონებელ-გკჩნს, ვითარმედ ნუუკუედა ზეცით იყო განგება“. ესევითარი განმრავლდა მოწერილი.

3. სამწუხაროდ, „ქართლას ცხოვრების“ ხელნაწერები ჩვენამდე XV—XIX საუკუნეების ნუსხებით არის მოღწეული და ბევრი ძველი ფორმა მათში დამახინჯებულია. გამოცემაში მრავალი შერყენილი ადგილი სავსებით მართებულად გასწორებულია. მაგრამ არის შემთხვევები, რომ ხელნაწერთა მცდარი წაკითხვები გაუსწორებელი დარჩენილა. დავასახელებთ ზოგ მაგალითს:

ა) შვდთა ამათ მისცა ხუედრი მათი არძანგებისაებრ მათისა (4, 15—16). ლექსიკონში ვკითხულობთ: არძანგი („პატივი“, „ღირსება“) და მითითებულია ზემოთ დასახელებული კონტექსტი. სალექსიკონო ფორმად ამ ადგილის მიხედვით, უნდა ყოფილიყო არძანგება¹² (და არა არძანგი) და, რაც მთავარია, არძანგება არ არის სწორი ფორმა. ძველ ქართულში გვაქვს არჯანიგი-ი „ღირსი, ღირსეული, ჭერიოვანი“ (იხ. ი. აბულაძე, ლექსიკონი, გვ. 9), უარჯანიგი, უარჯანიგისა¹³.

¹² ასეა ილია აბულაძის ლექსიკონში (გვ. 10).

¹³ წ/მ მონაცელობა ქართული ენის გარკვეული პერიოდისათვის კანონზომიერია: ღროხა > ძროხა, ტაძარი-ი // ტაჯარი-ი და სხვა.

ისივე უნდა აღინიშნოს, რომ არძანგ-ი||არზანგ-ი სულხან-საბას ლექსიკონში „ქართლის ცხოვრების“ მიხედვით უნდა იყოს შეტანილი. ამრიგად, არძანგებისებრ უნდა გასწორდეს. მართებულია: არძანიგებისებრ.

ბ) რომელთა ქცევისა წარმოთქმა უკმ არს (17, 10—11). უკმ ძველი და საშუალო ქართულისათვის უცნობი ფორმაა (შდრ.: „ქართლის ცხოვრების“ ლექსიკონი, გვ. 454). უნდა გვექონოდა: უკმარ არს (ეს ნიშნავს: უსარგებლოა, ზედმეტია). საყურადღებოა, რომ ამგვარი წაკითხვა არის სწორედ წარმოდგენილი BP ხელნაწერებში (გამოცემა კი ემყარება M ხელნაწერის მცდარ იკითხვისს).

გ) მოგუეც ძე შენი ცოლად, რომელსა უზის ცოლად ნათესავი ფარნავაზიანთა (29, 13). უზის ცოლად — არაა სწორი ძველი და საშუალო ქართულის ნორმათა მიხედვით. უნდა იყოს: უვის ცოლად (ასეა B ხელნაწერში).

დ) შევიდეს ესენი სომხითს და უგრძნეულად წარმოსტყუენეს შირაკუანი (45, 13—14). უგრძნეულად იკითხება CIH ხელნაწერებში, A-ში ხარეზია. M-ში გვაქვს უგრძნებულად. ეს ფორმა იკითხება Q-1219 ხელნაწერშიც. დანარჩენ ხელნაწერებში წარმოდგენილია უგრძნულად, რაც სავსებით სწორი ფორმაა ძველი ქართულის ნორმათა მიხედვით (იხ. ილ. აბულაძის ლექსიკონი, გვ. 418). ჩვენ ვფიქრობთ, რომ უგრძნებულად ფორმაც დასაშვებია, მაგრამ აშკარა შეცდომაა უგრძნეულად, რომელიც ალბათ უგრძნულად ფორმის დამახინჯებით არის წარმომდგარი. ტექსტიც ასე უნდა გასწორდეს: უგრძნულად წარმოსტყუენეს (უეცრად დაიპყრეს).

ე) დაუტევნა მას შინა ლაშქარნი შემწედ წუნდელთა და მბრძოლად ოძრკეველთა (47, 13). აქ წარმოდგენილი წაკითხვა M ხელნაწერის ჩვენებას ემყარება. ს. ყაუხჩიშვილს აღნიშნული აქვს, რომ სხვა ხელნაწერებში ეს ადგილი ასე იკითხება: ბრძოლად ოძრკელთა წარვიდა. Q-1219 ხელნაწერში გვაქვს მბრძოლად, რაც სავსებით კანონზომიერია ძველი ქართულისათვის, შდრ.: ჰბრძოდე მბრძოლთა მათ ჩემდა, ფსალმ. 34, 1. საყვრმან... განაღძვის... მბრძოლნი იგი, შამათა სწავლანი 17, 37 და სხვა (იხ. ილ. აბულაძის ლექსიკონი, გვ. 224). ამიტომ ზემოთ მოყვანილი ფრაზა ასე უნდა გაიმართოს: დაუტევნა მას შინა ლაშქარნი შემწედ წუნდელთა და მბრძოლად ოძრკეველთა.

ვ) რამეთუ არა ჰყვნეს სპანი მირდატის სპათა ოდენნი (52, 12). ჰყვნეს გვაქვს S-354 ხელნაწერში (დადიანისეული ნუსხა, XVIII ს-ის შუა წლებისა); ჰყუნეს წარმოდგენილია 1839 წელს გადაწერილ ბროსესეულ ნუსხაში, დანარჩენ ხელნაწერებში იკითხება ჰყვის||ჰყუნეს. ძველი ქართულის ნორმაა: ჰყვის მას (მათ) იგინი; ჰყვა (მას

ი გ ი). ამდენად, ეს ადგილი ასე უნდა გასწორდეს: რამეთუ არა ჰყვეს სპანი მირდატის სპათა ოდენნი. ისიც აღსანიშნავია, რომ სხვაგან გამოცემაში ეს ზმნური ფორმა სწორად არის წარმოდგენილი. ჰაოსს არა ჰყვეს სპანი (7, 12).

ზ) ეზრაზნეს ესე სომეხთა მეფესა (57, 7). ხელნაწერთა უმრავლესობაში სწორედ ასეა (გამონაკლისია ცოი ხელნაწერები), მაგრამ ცნობილია, რომ ძველ ქართულ ხელნაწერებში საკმაოდ ხშირად ესენი, ეგენი, იგინი ნაცვალსახელების ნაცვლად მათი შემოკლებული ფორმები: ესე, ეგე, იგო არის წარმოდგენილი. გამოცემისას ხელნაწერის ამგვარ ლაფსუსებს ასწორებენ. ამრიგად, ფრაზა ასე უნდა დაიბეჭდოს: ეზრაზნეს ესენი სომეხთა მეფესა.

ზემოთ განხილულის მსგავსია შემდეგი ნიმუშიც: იგლოვენ იგო თავსა თვსსა 112, 22. ცხადია, უნდა იყოს: იგინი. ტექსტიც ასე უნდა შესწორდეს (სხვათა შორის, სწორი ფორმა არის B ხელნაწერში).

თ) მიეახლა მეფესა და რქუა თვსგან (60, 16), თვსგან ფორმა გვაქვს მარიამისეულ ნუსხაში, ანასეულ ხელნაწერს ეს ადგილი აკლია (ასევე არაა ეს ფრაზა C ნუსხაში) დანარჩენ ხელნაწერებში არის თვსაგან. თვსაგან იკითხება (მართალია, ქარაგმით — თვსგნ) Q-1219 ხელნაწერშიც. ძველ ქართულში თვსაგან ნიშნავს ც ა ლ კ ე: „იყო იგი თვსაგან, მრ. 4, 10; განეშორა თვსაგან ადგილსა ქალაქისასა, ლ. 9, 10 და სხვა. ამრიგად, თვსგან ფორმა დამახინჯებულია. ტექსტი ასე უნდა გასწორდეს: მიეახლა მეფესა და რქუა თვსაგან.

ი) უწყებულ იყავნ შენდა, ძმაო ჩემო, მოიძიენ იგინი და პოვნე რა მისთანანი იგი, სიკუდილითა მოაკუდიენნ. ხოლო რომელი-იგი შეაცთუნნეს, შეუნიერი ხატითა და სახელით რიფსიმე, ჩემდა წარმოავლინე (83, 13—16). დავიწყით იმით, რომ ამ ფრაზაში სასვენი ნიშანი უადგილოდაა. ფრაზის ერთი ნაწილი ასე უნდა წავიკითხოთ: უწყებულ იყავნ შენდა, ძმაო ჩემო, მოიძიენ იგინი და, პოვნე რა, მისთანანი იგი სიკუდილითა მოაკუდიენნ (ეს ნიშნავს: ი ც ო დ ე, ძ მ ა ო ჩ ე მ ო, მ ო ძ ე ბ ნ ე ი ს ი ნ ი და, რ ო ც ა ი პ ო ვ ე, მ ა ს თ ა ნ მ ყ ო ფ ე ბ ი და ხ ო ც ე). უფრო დიდი შეცდომაა: რომელი-იგი შეაცთუნნეს. შეაცთუნნეს ზმნა პირდაპირ ობიექტს ნ სუფიქსიან მრავლობითში მოითხოვს: რომელნი-იგი შეაცთუნნეს (ასეა A ხელნაწერში), მაგრამ ამ შემთხვევაში კონტექსტთან შეუსაბამობა გვექნება: რომელნი-იგი შეაცთუნნეს, შეუნიერი ხატითა და სახელით რიფსიმე. როგორც ჩანს, მოგვიანო ხანის გადაწერებმა აქ, ისე როგორც მრავალ სხვა შემთხვევაში, ტექსტი დამახინჯეს: შეაცთუნნეს ფორმის ნაცვლად შეაცთუნნეს დაწერეს, რამაც ფრაზის გრამატიკულად უჩვეულო კონსტრუქცია მოგვცა. ეს ფორმა უნდა შესწორდეს. საერთოდ, ზემოთ მოყვანილი

ფრაზა ასეთ სახეს მიიღებს: უწყებულ იყავნ შენდა, ძმაო ჩემო, მოიძიენ ივანი და, პოვნე რა, მისთანანი იგი სიკუდილითა მოაკუდინენ, ხოლო, რომელი-იგი შეატუნეს, შეუენიერი სახითა და სახელით რიფსიძე, ჩემდა წარმოავლინე.

ია) ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოგწყუდნენ კორცნი თქუენნი (87, 5). ასეა Min ხელნაწერებში. სხვა ნუსხებში იკითხება: მოსწყუდნენ (მოსწყუედნენ გვაქვს T ხელნაწერში, Q-1219-ში — მოსწყუშდნენ. ეს ფორმები აშკარად მოსწყუდნენ ფორმის ვარიანტებია). ცნობილია, რომ ეს ადგილი სახარების ტექსტიდან (მათე 10, 28: ლუკა 12, 4) არის აღებული. ქართულ ოთხთავებში იკითხება: რომელთა სოწყუდნენ კორცნი თქუენნი მათე 10, 28 DEG; მოსწყუდნენ FHIK: ლ. 12, 4; მოწყუდნენ DEC; მოსწყუდნენ C; მოსწყუდნენ HIK.

ცხადია, მოგწყუდნენ კორცნი თქუენნი შეცდომაა. გ უადგილოდ არის დაწერილი. ტექსტი ასე უნდა შესწორდეს: ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოსწყუდნენ კორცნი თქუენნი, ან: მოწყუდნენ კორცნი თქუენნი.

იბ) მრავლითა სულგრძელებითა შენითა იქმენ, რასაც იქმან და მოიგონებენ მტერნი ესე (90, 13). იქმენ არის ხელნაწერთა უმრავლესობაში, იქმან იკითხება AC ნუსხებში. იქმან არის სწორი ფორმა: იქმს იგი, იქმან ივინი (შდრ.: რას იქმან შაფათსა შინა, მარკოზ 2, 24 C). სხვათა შორის, იქმან სწორი ფორმა იკითხება ჩვენთვის საინტერესო ფრაზის მეორე ნაწილში. ტექსტი ასე უნდა გასწორდეს: მრავლითა სულგრძელებითა შენითა იქმან, რასაცა იქმან.

იგ) რომელი იტყოდა ქუეყანასა ზედა თავსა თვისსა ძედ ღმრთისად, მოკუედინო (96, 3). ეს ფრაზა, როგორც „ქართლის ცხოვრების“ ტექსტშია მითითებული, წარმოადგენს პერიფრაზს ერთი ადგილისას (24, 16) „ლევიტელთა წიგნიდან“, რომელსაც ბიბლიური ტრადიცია მოსეს მიაწერს, ბუნებრივია, იტყოდა აქ შეცდომითაა (ასეა მხოლოდ A ხელნაწერში). სხვა ხელნაწერთა მიხედვით, აქ უნდა იკითხებოდეს იტყოდის (B-ში გვაქვს იტყოდეს, რაც იტყოდის ფორმის ვარიანტია). ამიტომ ტექსტი ასე უნდა შევასწოროთ: რომელი იტყოდის ქუეყანასა ზედა თავსა თვისსა ძედ ღმრთისად, მოკუედინო.

იდ) მრავალნი სასწაულნი იხილნა თუალმან ჩემმან მცხეთას, წმიდისა ნინოს მიერ აღსრულებული დღეთა ჩუენთა (97, 11). AC ხელნაწერებში აღსრულებული არ იკითხება საერთოდ, სხვა ხელნაწერების მდგომარეობა ასახულია გამოცემაში. თუ ეს სიტყვა საჭიროა, მაშინ ხელნაწერთა ჩვენება უნდა შევასწოროთ და აღსრულებულნი დაებეჭდოთ, ან კიდევ ეს სიტყვა სრულიად ამოვიღოთ.

იე) და სთნდა მეფესა ადერკის სამოსელი იგი, გარნა... არა ინება გამოლება ჳელთაგან მის მკუდრისათა, რომელსა-იგი მაგრაად და სურვილით შემოემკრდა (100, 5—8).

მაგრაად იკითხება ყველა ხელნაწერში (AC ნუსხებში ეს ფრაზა არ გვაქვს). მაგარ სიტყვის ვითარებითის ფორმა ძველ ქართულში არის მაგრაად (საბლარდნელი ჩემი განვყარე მაგრაად, ნეემია 5, 13 0; ძენი ეფრემისნი, მომრთხმელნი და მოისარნი მაგრაად, ფსალმუნნი 77, 9 და სხვა) და არა: მაგრაად. ამიტომ ხელნაწერთა ჩვენება აქაც უნდა შევესწოროთ: რომელსა-იგი მაგრაად და სურვილით შემოემკრდა.

იე) მეცნიერ გყვენ შენ ამას ყოველსა მიწვენად, რამეთუ ღმერთი არს ცათა შინა (107, 14). გყვენ ფორმა იკითხება A ხელნაწერში; იყავ Bd, იყავნ ხელნაწერთა უმრავლესობაში, გყავნ C ხელნაწერში. საქმე ისაა, რომ გყვენ სრულიად დაუშვებელი ფორმაა. ამ კონტექსტში მოსალოდნელია II ბრძანებითის მესამე პირის ფორმა: გყავნ (ასეა კიდევ C ხელნაწერში). გყვენ, ისე როგორც დანარჩენი ფორმები, გყავნ სწორი ფორმის. დამახინჯების შედეგია, რაც იმასაც ადასტურებს, რომ „ქართლის ცხოვრების“ გადაწერისას II ბრძანებითის ფორმები მოშლილი იყო და გადაწერებს მათი მნიშვნელობა, ბუნებრივია, აღარ ესმოდათ. ტექსტი ასე უნდა გასწორდეს: მეცნიერ-გყავნ შენ ამას ყოველსა მიწვენად.

იზ) შევორგულდით მე და ათნივე იგი ჩემთანანი (113, 12). შევორგულდით იკითხება A და B ხელნაწერებში, სხვა ნუსხებში შევორგულდით ფორმაა. საქმე ისაა, რომ ძველი ქართულის (და არა მარტო ძველი ქართულის, ასეა XV საუკუნემდე საზოგადოდ) ნორმათა მიხედვით, სუბიექტური I პირის ნიშანი ვ, ო და უ ხმოვნების წინ არ იხმარებოდა. ამრიგად, შევორგულდით აშკარად გვიანდელი ფორმაა. ცხადია, უპირატესობა შევორგულდით ფორმას უნდა მიეცეს: შევორგულდით მე და ათნივე იგი ჩემთანანი.

ით) და იყო რაოდენისამე დღისა შემდგომად მარტკლისა უკანას (122, 10). ასეა ხელნაწერებშიც. მაგრამ ამოსავალია მარტკლია (არსებობს მარტკრია — ბერძნულთან უფრო ახლოს მდგომი ფორმაც) „სული იქმიდის მოფენის დღე“. ლოცვანი წმიდისა მარტკლისანი, იოვანესა და ეფთვიმეს ცხოვრება 30, 7; დღე იგი მარტკრისაჲ. საქმე მოციქულთა 20, 16 და სხვა (იხ. ილ. აბულაძე, ძველი ქართული ენის ლექსიკონი, გვ. 216). ცხადია, ხელნაწერთა ჩვენება ამ შემთხვევაშიც უნდა გასწორდეს: და იყო რაოდენისამე დღისა შემდგომად მარტკლისა უკანას.

კ) აღასრულის აღნათქუამი იგი მსხუერპლისა (123, 18). ხელნაწერთა უმრავლესობაში ასეა. A ხელნაწერში იკითხება აღნათქუემი.

Q-1219-ში არის ანთქმი (რაც შეიძლება წავიკითხოთ, როგორც აღნათქუემი). ძველი ქართულის ნორმაა აღნათქუემი (აღნათქუელი აღნათქუემი ჩემი, II მეფ. 15, 7 (იხ. ილ. აბულაძე, ლექსიკონი, გვ. 19).

კა) რომელნიმე მათგანნი დარჩეს წარმართობასავე შინა დღეს აქამომდე (126, 6). ასეა A ხელნაწერში. ყველა დანარჩენ ნუსხაში იკითხება: დღესამომდე (ერთადერთი გამონაკლისია III, სადაც დღესამომდე ფორმაა წარმოდგენილი). ძველი ქართულისათვის ნორმაა დღესამომდე (ასევე მოჰყავს ეს ფორმა „ქართლის ცხოვრების“ ნაბეჭდი ტექსტიდან ილ. აბულაძეს თავის ლექსიკონში, იხ. გვ. 144). ამრიგად, ზემოთ მოყვანილი ფრაზა ასე უნდა შესწორდეს: რომელნიმე მათგანნი დარჩეს წარმართობასავე შინა დღესამომდე.

კბ) მე, კოსტანტინე მეფე, თვთმპყრობელი, ახალი მონა ცათა მეუფისა, პირველ ეშმაკისაგან წარტყუენული და მერმე გამოქსნილი დამბადებელისა მიერ, მოვსწერე შენდა ღმრთივგანბრძნობილისა და ჩემთანავე (უნდა: ჩემ თანავე) ახალნერგისა, მორწმუნისა მეფისა მირიანისსა (128, 13—16). ხელნაწერები ნაბეჭდი ტექსტის მოვსწერე ფორმის ადგილას ასეთ ვითარებას წარმოგვიდგენენ: მოვსწერე A; მოვსწერი Min Q-1219; მოვისწრაფე C; მოვსწერ დანარჩენ ნუსხებში. ქართული ენის ნორმალურ სინტაქსურ კონსტრუქციას სწორედ მოვსწერ შეესატყვისება: მე, კოსტანტინე, მეფე თვთმპყრობელი მოვსწერ შენდა (რაც ნიშნავს: მე, კოსტანტინე, თვთმპყრობელი მეფე, გწერ შენ). მოვსწერე ზმნა სუბიექტს მოითხოვს მოთხრობითში. თავდაპირველ ტექსტში რომ მოვსწერე ფორმა გვექონოდა, ფრაზის დასაწყისი ასე იქნებოდა წარმოდგენილი: მე, კოსტანტინე, მეფე მან თვთმპყრობელ მან... მაგრამ, როგორც ვხედავთ, გვაქვს: მე, კოსტანტინე, მეფე თვთმპყრობელი... რაც აშკარად მოწმობს, რომ მოვსწერ ფორმა ზოგიერთ გადამწერს გადაუკეთებია. გამოცემაში, რა თქმა უნდა, ეს კანონიკური ფორმა უნდა აღდგეს.

კგ) მკლველნი მისნი განერინნეს მშუკლობით პაპასა არჩილისსა (246, 17). ზოგ ხელნაწერში იკითხება პაპსა (ACT). ძველი ქართულის ნორმაა პაპი: საფლავსა მას ზედა პაპთა მათთასა, მამათა ცხოვრებანი. (A—1105, XI ს.) 184 v; იყო ნათესავით ქართველი, მშობელთა და პაპთა მთგან დიდებული, როვანესა და ეფთვიმეს ცხოვრება 15: 34 (იხ. ილ. აბულაძე, ძველი ქართულის ლექსიკონი, გვ. 337). ვფიქრობთ, ამ შემთხვევაში პაპსა ფორმას უნდა მივსცეთ უპირატესობა: მკლველნი მისნი განერინნეს მშუკლობით პაპსა არჩილისსა.

კდ) ზოგ შემთხვევაში მოგვიანო ქართულისათვის დამახასიათებელი ფორმა აურჩევეია გამომცემელს. ორაოდე ნიმუში: უკეთუ ქეშმარტად უბიწოთა გულითა გნებავსთ მეფედ თქუენდა ძე ჩემი (29, 7—8).

უძველეს ხელნაწერთაგან ეს ადგილი მხოლოდ M-ში გვაქვს, სადაც ძველი და საშუალო ქართულის ადრეული პერიოდისათვის ჩვეულებრივი გნებავეს იკითხება, გამომცემელს გვიანდელ ხელნაწერთა გნებავესთ ფორმა ჩაუთვლია სწორად.

დაებანაკათ იორსა ზედა (45, 19). უძველეს ნუსხებში გვაქვს დაებანაკა (AM, ასეა Q-1219-შიც, C-ში ეს ადგილი არ გვაქვს), რაც მართებულია ძველი ქართულის, აგრეთვე საშუალო ქართულის ადრეული პერიოდის ნორმათა მიხედვით. ამ შემთხვევაშიც უპირატესობა გვიანდელ ხელნაწერთა ჩვენებას ენიჭება.

ასევე: რომელი ადგილიათ (46, 1). ადგილია, სწორი ფორმა, იკითხება AM ხელნაწერებში, აგრეთვე Q-1219-ში, ადგილიათ გვიანდელ ნუსხებში გვაქვს.

რომელი-იგი გამოეხატათ (82,3). რა თქმა უნდა, სწორი იქნებოდა: გამოეხატათ.

შესცვალა მცირედისა ჟამისა ესე მეფობა (248, 2). ყველა ხელნაწერშია შესცვალა. ამ შემთხვევაში ხელნაწერთა ჩვენება საესებით სწორია და ასეც უნდა გვქონოდა ძირითად ტექსტში.

4. ჩვენი შენიშვნების საკმაოდ დიდი ნაწილი კომპოზიტების (ან გამომცემლის მიერ კომპოზიტებად მიჩნეული ფორმების) დაწერილობას შეეხება. ამთავითვე უნდა ვთქვათ, რომ ეს საკმაოდ რთული საკითხია და, საზოგადოდ, ძველ ქართულ წერილობით ძეგლთა გამოცემებშიც ამ მხრივ დიდი და ყოვლად შეუწყნარებელი სიჭრელე სუფევს. ამიტომ ამ საკითხს შეიძლებოდა არც შევხებოდით, მაგრამ, ვფიქრობთ, ზოგი რამ შეიძლება მომავალ გამომცემლებს მაინც გამოადგეთ.

ჩვენ მიერ განსახილველი ნიმუშები შეიძლება ასე დავალაგოთ: I. კომპოზიტის ნაწილები ცალ-ცალკეა დაწერილი; II. დამოუკიდებელი სიტყვები ჩათვლილია კომპოზიტის ნაწილებად (ზოგი ამგვარი შემთხვევა ზემოთ უკვე ვნახეთ). III. კომპოზიტი სიტყვის დაწერილობისას ერთი ნაწილის კომპონენტი მეორე ნაწილს აქვს მიკუთვნებული.

I. გამოცემაშია:

ა) ეგრის წყალი (24, 1; 24, 4; 70, 20—21);
მტურის ციხე (8, 13; 12, 1—2; 18, 1; 18, 6);
ორბის ციხე (9, 1);
მდინარის თავსა (4, 17—18);
ზღვს ყურისა (5, 12);
ცეცხლის მსახურთა (88, 7);
შდრ.: ცეცხლისმსახურნი (29, 5—6);
ნოსტის თავითგან (24, 21);

უნდა იყოს:

ეგრისწყალი;
მტურისციხე;
ორბისციხე;
მდინარისთავსა;
ზღვსყურისა;
ცეცხლისმსახურთა;
ნოსტისთავითგან;

ქრისტეს მოყუარებან (80, 14);	ქრისტესმოყუარებან;
შდრ. ღმრთისმოყუარესა (117, 7);	
კაცის სამკლველოსა (73, 16);	კაცისსამკლველოსა;
სისხლის დასათხეველსა (73, 16);	სისხლისდასათხეველსა;
ღმრთის მკდომთა (90, 11);	ღმრთისმკდომთა;
სოფლის მპყრობელთა (90, 17; 107, 2);	სოფლისმპყრობელთა;
ვარდის ფურცელ (85, 2);	ვარდისფურცელ;
ნათლის ფერი (93, 16—17);	ნათლისფერი;
მწუანის ფერობასა (119, 20);	მწუანისფერობასა;
მსწრაფლ მკურნალი (98, 8);	მსწრაფლმკურნალი;
კეისრის სახედ (68, 13);	კეისრისსახედ;
ჯუარის სახედ (105, 1—2; 114, 1);	ჯუარისსახედ;
ცეცხლის სახედ (114, 12);	ცეცხლისსახედ;
ეგრე სახედ (122, 18);	ეგრესახედ;
შუა ღამე (112, 13);	შუაღამე;
ნუ უკუე (21, 5; 63, 9; 79, 14; 89, 12; 89, 15);	ნუუკუე;
ქმნულ კეთილ (246, 24);	ქმნულკეთილ;
შედ წილად (122, 16—17);	შედწილად;
ოცდა რვა (15, 10);	ოცდარვა;
ოცდა ათნი (36, 3);	ოცდაათნი;
არა რომელნი (17, 13—14);	არარომელნი;
არა სადა (55, 5; 136, 1);	არასადა;
ვერღარა ოდეს (60, 4—5);	ვერღარაოდეს;
არღარა ვინ (66, 4—5);	არღარავინ;
არა რა (103, 19);	არარა;
თანა ჰყვა (64, 7; 64, 18);	თანაჰყვა;
თანა შემწეობა (82, 16);	თანაშემწეობა;
თანა წარატანა (125, 15);	თანაწარატანა;
გარე მოქმნა (132, 2);	გარემოქმნა;
გარე მოადგიან (101, 11);	გარემოადგიან;
ზედა მოადგა (114, 5—6);	ზედამოადგა;
მამის ძმისწულსა (12, 15—16);	მამისძმისწულსა;
მამის მამა (16, 14; 16, 16; 31, 5; 98, 13; 99, 2—3);	მამისმამა;
ღედის ძმათა (26, 20; 33, 17);	ღედისძმათა;
მამის ძმა (246, 16);	მამისძმა;
ასულის წული (33, 12; 130, 21; 132, 10; 137, 3; 137, 10; 138, 6);	ასულისწული;

შდრ.: ძისწულისა (132, 9; 135, 22);

ძის ცოლმან (72, 6);

ძისწულის წული (137, 19);

ძისწულის შვილმან (100, 10);

პირველ შენებულსა (9, 9—10);

პირველ კსენებული (8, 22—23; 75, 12; 84, 2);

ძისცოლმან;

ძისწულისწული;

ძისწულისშვილმან;

პირველშენებულსა;

პირველკსენებული.

ბ) გამოცემაში სიტყვის ნაწილებს შორის დეფისი არის, რაც საჭირო არაა:

გ ა მ ო ც ე მ ა შ ი ა :

დედა-ქალაქად (11, 6);

სულ-ამო (98, 8; 119, 20);

რიუუ-რაცუ (114, 14; 120, 13);

ქრისტეს-მიერი (111, 7);

გარე-მოიხილა (113, 14);

სეფე-წული (115, 5);

ჯმა-მალლად (71, 6; 102, 7);

ცის-კიდეთა (101, 16; 102, 1—2);

ცეცხლის-მსახურებასა (65, 8);

მარტოდ-მბრძოლი (57, 18);

არლარა-ვინ (58, 7; 58, 10);

რკინის-კევისათა (51, 17);

ვერლარა-ოდეს (53, 1);

გუთის-კეცს (57, 17);

ვერა-რომელი (30, 16);

ნურა-რას (21, 4);

ცოლ-ქმრობისა (17, 9);

ზღუს-კარი (11, 20; 12, 3);

არაგვს-კარი (12, 4);

უფლის-ციხე (10, 5—6);

შდრ. უფლისციხე (17, 20);

შიდა-ქართლი (10, 7; 12, 2).

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

დედაქალაქად;

სულამო;

რიურაცუ;

ქრისტესმიერი;

გარემოიხილა;

სეფეწული;

ჯმამალლად;

ცისკიდეთა;

ცეცხლისმსახურებასა;

მარტოდმბრძოლი;

არლარავინ;

რკინისკევისათა;

ვერლარაოდეს;

გუთისკეცს;

ვერარომელი;

ნურარას;

ცოლქმრობისა;

ზღუსკარი;

არაგვსკარი;

უფლისციხე;

შიდაქართლი და სხვა.

აქვე ცალკე გამოვყოფთ ტმესის შემთხვევას: ზმნისწინსა და ზმნის ძირულ ნაწილს შორის ჩართული მცა ნაწილაკი ორივე მხრივ დეფისით უნდა გამოიყოს, გამოცემაში კი ფორმა ერთად არის წარმოდგენილი: დამცავსხენით თავნი ჩუენნი სიკუდილად (62, 16). უნდა იყოს: დამცავსხენით.

გ) რთული სიტყვის ნაწილებს შორის დეფისი არის საჭირო, ეს ნაწილები კი ცალ-ცალკეა დაბეჭდილი:

გ ა მ ო ც ე მ ა შ ი ა :

მოხარკე ყენა (14, 8—9; 16—20; 19, 10);
 დევნა უყო (21, 18);
 ზრახვა ყვეს (26, 14; 62, 12—13; 137, 8);
 წარჩინებულ ყენა (27, 5; 63, 11);
 კმა უყო (34, 22);
 დევნა უყვეს (45, 17—18; 61, 18);
 ტყუე ყენეს (52, 9; 62, 5);
 ღირს მყავ (60, 17; 73, 18; 129, 13; 246, 13);
 იმედ ყვეს (72, 14);
 შეურაცხ ჰყოფენ (83, 5; 103, 4);
 გულისხმა ყო (87, 11; 105, 21; 107, 8—9);
 უმკვდრო ყო (245, 5);
 სპასალარ გყო (247, 4—5);

შდრ.: იეიარ-ყენა (15, 3);
 კმა-ყო (52, 6);
 გება-ყვეს (53, 3);
 კეთილის ყოფად (77, 16);
 გულისხმის ყოფა (94, 6);
 ბოროტის ყოფასა (108, 22);
 ტყუე ქმნეს (23, 24; 28, 14);
 თაყუანის სცეს (35, 7);
 კმა სცეს (91, 6);
 ნუგეშინის გუცემდა (113, 17);
 შდრ. ნათელ-სცა (95, 9);
 კირ უჩნდა (21, 10);
 საგონებელ გვჩნს (96, 14);
 უცხო უჩნდა (103, 7);
 საკვრველ უჩნდის (119, 10);
 ძალ გკც (60, 13);
 ძალ ედვაა (109, 19);
 ჭუარს აცუეს (78, 6);
 ჭუარს ეცუა (94, 4; 119, 1);
 წილ ხუდა (72, 2—3);
 ნათელს იღებდა (115, 21);

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

მოხარკე-ყენა;
 დევნა-უყო;
 ზრახვა-ყვეს;
 წარჩინებულ-ყენა;
 კმა-უყო;
 დევნა-უყვეს;
 ტყუე-ყენეს;
 ღირს-მყავ;
 იმედ-ყვეს;
 შეურაცხ-ჰყოფენ;
 გულისხმა-ყო;
 უმკვდრო-ყო;
 სპასალარ-გყო და
 სხვა.
 კეთილის-ყოფად;
 გულისხმის-ყოფად;
 ბოროტის-ყოფასა;
 ტყუე-ქმნეს;
 თაყუანის-სცეს;
 კმა-სცეს;
 ნუგეშინის-გუცემდა;
 შდრ. ნათელ-სცა;
 კირ-უჩნდა;
 საგონებელ გვჩნს;
 უცხო-უჩნდა;
 საკვრველ-უჩნდის;
 ძალ-გკც;
 ძალ-ედვაა;
 ჭუარს-აცუეს;
 ჭუარს-ეცუა;
 წილ-ხუდა;
 ნათელს-იღებდა;

• შდრ. ნათელ-ილო (116, 9);	
კელის დადებითა (120, 8—9);	კელის-დადებითა;
ზარის აღსაყდელი (89, 7);	ზარის-აღსაყდელი;
• შდრ.: ზარის-საყდელი (113, 7);	
ჭერ არს (118, 6; 122, 1; 247, 9);	ჭერ-არს;
• ჭერ იჩინო (117, 16);	ჭერ-იჩინო.

ცნობილია, რომ ესე, ეგე, იგი ძველ ქართულში გარკვეულ შემთხვევებში ც ნაწილაკის ფუნქციითაც იხმარება¹². ამგვარი ნაწილაკი დეფისით გამოიყოფა. „ქართლის ცხოვრების“ გამოცემაში ეს წესი ზოგჯერ არ არის გათვალისწინებული:

ოდეს იგი ეგმანუელ ხატი უჩუენა თავთა მათ მოწაფეთა (92, 17);
უნდა იყოს: ოდეს-იგი; და რა იგი ვაუწყე მას, ჰყოფს იგი (108, 3); უნდა იყოს: რა-იგი; ესე იყო მამისა თვისისა თანა, რაჟამს იგი დაჰფლვიდეს საგანძურთა (246, 20). უნდა იყოს: რაჟამს-იგი.

II. სიტყვები დაბეჭდილია ერთად, უნდა იყოს ცალ-ცალკე:

გ ა მ ო ც ე მ ა შ ი ა :

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

ა) მყოვარუამ (105, 1);	მყოვარ უამ;
ყოფილიყო (20, 19; 77, 5; 92, 13);	ყოფილ იყო;
• შდრ.: ყოფილ იყო (92, 12);	
ჩემთანა (22, 11).	ჩემ თანა.

ბ) სიტყვები წარმოდგენილია დეფისით, უნდა იყოს ცალ-ცალკე:

გ ა მ ო ც ე მ ა შ ი ა :

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

• მუნ-ზედა (8, 9);	მუნ ზედა;
ადგილითი-ადგილად (11, 2);	ადგილითი ადგილად;
• მუნ-შინა (22, 1);	მუნ შინა;
უამითი-უამად (29, 19; 248, 12—13);	უამითი უამად;
ამის-ზე (28, 19; 59, 8; 136, 3; 137, 14);	ამის ზე;
მცირედ-უამ (33, 6; 138, 3);	მცირედ უამ;
• ზურგით-კერძო (34, 3—4);	ზურგით კერძო;
დევთა-სახლად (44, 17);	დევთა სახლად;
• თუ-არა (46, 6);	თუ არა;

¹² ა. შ ა ნ ი ძ ე, ქართული ენის გრამატიკის საფუძვლები, I, თბ., 1973, გვ. 609.

შემდგომითი-შემდგომად (77, 5);	შემდგომითი შემდგო- მად;
ჩრდილოთ-კერძო (85, 2—3; 113, 21—22; 30, 14);	ჩრდილოთ კერძო;
დასავლეთით-კერძო (87, 14);	დასავლეთით კერძო;
წინა-კერძო (92, 11);	წინა კერძო;
ყრმა-წული (103, 11; 123, 1);	ყრმა წული;
კართი-კარად (103, 12);	კართი კარად;
მუხნართ-კერძო (108, 18);	მუხნართ კერძო;
წლითი-წლად (122, 21—22; 123, 7).	წლითი წლად და სხვა.

III. კომპოზიტების ნაწილები არაა სწორად გამოყოფილი.

გ ა მ ც ე მ ა შ ი ა :

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

ა) ძელსა თაყუანის-ცემენ (83, 2; 89, 16; 90, 7);	თაყუანი-სცემენ;
ნათელს-ცემდით მათ (86, 14);	ნათელ-სცემდით;
თაყუანის-ცემდეს (87, 19);	თაყუანი-სცემდეს;
ნათელს-ცემდა (116, 13);	ნათელ-სცემდა;
ნათელს-ცემდეს (116, 15);	ნათელ-სცემდეს;
ნათელს-ცეს (117, 16);	ნათელ-სცეს;
კმას-ცემდეს (121, 23).	კმა-სცემდეს და სხვა.

ბ) სიტყვა დაბეჭდილია ერთად, უნდა იყოს დეფისით:

გ ა მ ც ე მ ა შ ი ა :

უ ნ დ ა ი ყ ო ს :

პატივსცემდენ (18, 24);	პატივ-სცემდენ;
შდრ. პატივ-სცემენ (83, 2);	
ცოლქმარნი (94, 11);	ცოლ-ქმარნი;
შდრ. ცოლ-ქმარი (102, 12);	
წამისყოფა (91, 5);	წამის-ყოფა;
ნუგეშინისცემისა (98, 6; 116, 3);	ნუგეშინის-ცემისა;
თაყუანისცემად (79, 7; 81, 16; 98, 1; 112, 2; 119, 3).	თაყუანის-ცემად და სხვა.

5. ერთი და იგივე, ან მსგავსი ფორმები ზოგჯერ სხვადასხვაგვარადაა წარმოდგენილი:

არაგვითგან (9, 4—5); შდრ.: არაგვთგან (9, 14); მეშვიდესა 4, 9—10; შდრ.: შკდთა (4, 15) და სხვა.

არის ისეთი შემთხვევებიც, როცა ხელნაწერში (ან ხელნაწერებში) სწორი ფორმაა, გამოცემაში არასწორი: მოაოხრა ქართლი (47, 9), უნდა იყოს: მოაოჯრა, ასეც არის ხელნაწერებში.

კური რისხვსა იპოვა მეფე (81, 14). უნდა იყოს: რისხვისა. ნ-უსებში სწორედ ასეა.

ხელნაწერებშია: დასუა მეფედ, გამოცემაში — დასვა (45, 6).

რა თქმა უნდა, გასასწორებელი კიდევ ბევრი სხვაც არის, მაგრამ მათ ამჯერად აღარ შევხებით.

ზურაბ ხარჯველაძე

ბაჭყალი-ი (იყო) ელვა აბჯრისა მათისა, ვითარცა ელვა ცისა 6, 24. ა. და სა-
ქურეელისა წილ აქუნდა ოქრო სამე-
ფუო 98, 7 (ვარ.) [აბჯარ].

აღმზღი-ი პოვეს ადგილი ერთი მცხეთას
15,5. მოითხოვეს ა. იგი 15, 16. ა. მა-
თი არავინ უწყის 78, 16. არს ა. იგი
101, 4. არავინ უწყის ა. იგი 100, 12.
ა. ესე შენ მიერ იქმნეს სამოთხე 102,
4. იგი ა. უძღვეულ არს 106, 21. და-
ისწავა ა. იგი 110, 11. აღივსო ყოვე-
ლი ა. სისხლითა 113, 7. ეპისკოპოსმან
შემზადა ა. ერთი 116, 11. იხილოს სათ-
ნო იგი ა. ღმრთისა 121, 16. ა. იგი შე-
ურაცხი იყო 128, 4. არა შეირყიოს
უკუნისამდე იგი ა. 129, 16. აწ მას აღ-
ვილსა ჰქვან ხორანთა 5, 11. მოვი-
და... ა. მას 8, 7. ეწოდა მას ა. სარ-
კინე 15, 18. დაღვა ა., რომელსა ჰქვან
ნასტაკისი 18, 5. დასხნა ივინი... ა.
მას 29, 6. დაადგრეს (ივინი) ა. ზედა
34, 20. ა. ... ჰქვან ღემოთი 47, 12.
იგი დაადგინა... ა. მირდატისსა 51, 12.
იქმნა ბრძოლა... ა., რომელსა ჰქვან
რეკაა 54, 4. განვიდა ა., რომელსა
ჰქვან საფურცელე 55, 16. ქუეთინი იგი
დგეს... ა. ზედა კართა შინა 56, 7. ბრან-
ქნი... განვიდეს ა. მას კაცისსაპკლევ-
ლოსა 73, 16. მოვიდეს ლტოლვილ-
ნი ა. მას, რომელსა ჰქვან ახალქა-
ლაქი 82,8. და მწყემსნიცა იყვნეს მას-
ვე ა. 85, 12. მიიწია ა. მას 87, 15. მო-
ილო სეტყუა ღმრთისა სწორი ა. მას
91, 12. ნინო დარჩა... ა. მას 91, 14.
პოვეს მწირი ერთი, მწირისა დედაკა-
ცისაგან შობილი... უადგილოსა ა. 98,
10. და დვა (მეფე) ერთსა ა. 109, 15.
მეფე... დაღვა მასვე ა. 110, 4. ამას
... ა. აღმართო ძელი ჭუარისა 110, 9.
განვეშორენით მას ა. 114, 11. ეწოდა

ა. მას მთავართა სანათლო 116, 13. მო-
იწივნეს ა., რომელსა ჰქვან ერუშეთი
117, 19. დვა ხე ერთი ა. ერთსა
119, 6. საკლავსა ა. დიდად წყლულ
იყვის 119, 9. ვარსკულავე დაადგრა ა.
ერთსა 121, 9. დამარხეს... გუამი მისი
ადგილსავე ზედა კუხეთს 128, 3. ნი-
შანი მათისა წარწყმედისა არს... და
ამის ადგილისა დიდებისა 113, 17. გინ-
და ესნა ჩუენი... ა. მისგან ბნელი-
ა 118, 12. აღიღონ დიდება... ადგილისა
129, 17. მკვდრთა მის ადგილისათა არა
ინებეს განდგომა ბერძენთა 24, 1. მიწა
აღიღე მის ადგილისაგან 94, 1. არიან
მეორე ამით ადგილით 113, 1. აუწყეს
მეფესა... ვერძრვა ადგილითცა სუ-
ეტისა მისი 112, 6. სუეტი ჩამოვიდოდა
ადგილად თესად 114, 20. დაიპყრნა
ბნელმან არენი და ადგილნი 109, 12.
ამათ ერისთავთა ქუეშე, ადგილთა და
ა., განაჩინნა სპასალარნი 25, 2. ა. და
ა. იყვნეს ერისთავნი სპარსეთისა 43,
12. მოვიდა... საზამთროთა ა. სომეხთა
მეფეთასა 61, 7. ვამსახურო ნიკი ესე
ჩემი ა. ღმრთისათა 75, 10. წარავლი-
ნა კაცი ყოველთა ა. 82, 12. შთაქდენ
(ივინი) ა. ბნელთა 90, 17. ითხოვნა
მღდელნი მრავალნი, რათა განავლი-
ნეს ყოველთა... ა. 117, 8. სადაცა
ჭერ-იჩინო ა. ქართლისათა, აღაშენენ
ეკლესიანი 117, 16. სსუთა ქალაქთა
და ა. იწყეს შენებად ეკლესიათა 118,
4. განეფინა ყოველთა ა. ქართლისათა
ნაწილი სუეტისა ცხოველისა 131, 22
[დვა].

აღმზღმა, იხ. ადგომა.

აღმზღი-ი კლდე იყო... ადვილად სა-
ქურეტელი 18, 13 [II დვა].

აღრამ დილუელ აღრამ ადგეს ბრანჯნი იგი
73, 15 [აღრამ].

აზნაური-ი უწოდა მათ სახელად აზნაურ-
ნი 25, 24. ა. წარვიდეს 26, 21. წარჩი-
ნებულ-ყენა ა. 27, 5. დიდსა სარწმუ-
ნობესა შინა იყენეს ა. 135, 25. მო-
ვიდეს ღამესა მას... ა. 248, 6 [აზნ].
აზნაურთაგანი-ი იყო ოძრკვეს ქალაქსა
შინა ერისთავი მეფისა არმაზელისი
აზნაურთაგანი 47, 21. იყო კლარჯეთს
ერისთავი არხოვე მეფისა, აზნაურთავე-
განი 48, 4 [აზნ].
აბი-ი იყო მუნ ათ ღღე 75, 6. ხე იგი...
მოაქუნდა ათსა ათეულსა კაცსა 119,
17. შეიძრნეს ათნი საერისთაონი 74,
18. დაწერილ იყენეს მას შინა ა. სი-
ტუანი 86, 11. შეორგულდით მე და
ათნივე იგი ჩემთანანი 113, 12 [ათ].
აბის-ი ათასი მკედარი რჩეული ჰრომთა
მთაგანი... განუღდეს აზონს 23, 5.
ათასნი მკედარნი... განყენა ქვეთა და
ჭუყყანათა შინა 25, 11 [ათ, ას].
აბის-აბის-ი ათას-ათასითა მკედრითა
პურვილითა შეგეწეოდით 49, 16 [ათ,
ას].
აბისისთამ-ი განაჩინა... ათასისთავნი
[ათ, ას, თავ].
აბი აბის-ი ჰყვა მკედარი ათი ათასი
55, 14 [ათ, ას].
აბიულ-ი ხე იგი... მოაქუნდა ათსა
ათეულსა კაცსა 119, 17 [ათ].
აბორმბ-ი ათორმეტნი მოწაფენი მის-
ნი ღედანი დაადგრეს სუეტსა მას თანა
112, 11. მოვიდეს ათორმეტთა წმიდა-
თა მოციქულთაგანი 38, 25 [ათ, ორ,
შეტ].
აბლამბ-ა რეე... დაფლეს აკლამასა-
ვე 129, 7 [აკლამა].
აბზა-ი იყო ხილვა მისი შუენიერი, ვი-
თარცა... ხისა მის ალვისა 120, 3
[ალვა].
აბბა-ი ამათსა მეფობასა უესპასიანოს
წარმოტყუენა იერუსალემი [მა].
აბბბ-ი აღდგინა ამთაგანი ორნი ნა-
თესაენი ერთსა ზედა 10, 7 [მა].
აბლამბ და ასეცა ამაღლა ზეცად
94, 4. ა. და მიიწია მათსა ზედა თხო-
თისასა 121, 8 [აღ].
აბლამბ-ა ასეცა შეეგდრა სული
თვისი მეუფესა ცათასა... ქრისტეს

ამაღლებითგან სამასოცდათურამეტსა
წელსა 127, 20 [აღ].
აბლამბ-ა ალ მართეა ამაღლები-
სათუხ პატიოსნისა ქუარისა 119, 4
(სათ., ვარ.) [აღ].
აბბა-ი დაეწერეთ ამბავი ესე რვათავე
ძმათა 7, 23. წარმოვთქუათ ა. ქართლი-
სა 8, 3. მოვიდა ა. 14, 10; 35, 18.
ეწია ა. სპარსთა 16, 13. წერილ არს
ა. მისი წიგნსა ბერძენთასა 17, 4. მო-
ვიდა ა. მცხეთას 35, 16. ესმა ა. ესე
სპარსთა მეფესა 62, 3. წერილ არს
ა. მისი ცხორებასა სომეხთასა 69, 9.
მოვიდა წინა ა. 74, 16. შენ ძლით ის-
მის ა. იგი 101, 14 [ამბავ].
აბბორის-პოფა-ა კოცნა, აქ: გო-
მომ შეიღობება დაუტევა ამ-
ბორის-ყოფა საუკუნო 76, 16. უქმნა
ღედისგან თვისისა ამბორის-ყოფითა
ჯანშორებისათა 80, 5 [ამბორ, I უავ].
აბირ ამ მხრიდან, აქედან და-
უღდინა ლაშქარნი იმიერ და ამიერ
18, 4. უუღდეს იმიერ და ა. 34, 12.
მოამტკიცნა ზღუდესა ქალაქისა მცხე-
თისანი, წყლისა იმიერ და ა. 38, 24.
განაწენსა ქუეთინი იგი არაფუსა იმიერ
და ა. სიმაგრეთა შინა კართასა 55, 15.
განყო... ერი იგი და დაადგინა წყალ-
სა იმიერ და ა. 75, 3 [მა].
აბირითბა ამ დროიდან განი-
კურნე ამიერითგან 115, 12 [მა].
აბირა-ა საღათ-იგი შეიქცა ყრუ ამირა
247, 8 [ამირა].
აბის-ი ამისსა მეფობასა ღურძუთა და-
იეიწყეს სიყუარული ფარნავაზისი 27,
24. ა. მეფობასა გარდამოვიდეს ოგნისი
55, 3 [მა].
აბოწაუბა 0—1 ამოსწყდა ქართლს
შინა მეფობა 66, 2 (ვარ.) [წყუილ].
აბპარტაზანი-ი იყო ესე... კაცი... ლა-
ლი და ამპარტავანი 138, 9 [ამპარტავან].
ანგელოზ-ი ღმრთისაგან მოვლინებული
ანგელოზი მშუდობისა იყავნ შენ თანი
128, 22. ხედვიდა... ერი პირსა ნო-
ნოსსა, ვითარცა პირსა ზეცისა ანგელო-
ზისასა 126, 15. ანგელოზნი ღმრთისა-
ნი აღვიდოდეს... მას ზედა 122, 18
[ანგელოზ].

ანდერძი-ი მოუწერა წიგნი ანდერძი აზონ პატრიკსა 20, 2. მოგისმენია ა. მამისა ჩემისა 67, 16. ანდერძისა მისისა აღსრულებისათს დაფლეს მუნ 128, 6 [ანდერძ].

ანბაბრად მოწინააღმდეგედ, მტრად რომელი-იგი ანტაქრად აღუდგეს სულსა წმიდასა 78, 4 (ვარ.) [ანტაქრ].

ანშ მას ზედა განვიდის თვთ მუფე ფარსმან, ანუ სპასპეტი ფარსნავაზ 51, 19. დარჩომილ იყო მკვდრი მეფისა ჩუენისა, ა. ნათესავი მეფეთა ჩუენთა 62, 17. მიეგების მათ წინა მირიან პერეთს, ა. მოვაკანს 66, 10. ნუუქუე და-სამე-ვაკლე დიდებასა დიდისა ამის ღმრთისა არმაზისსა, ა. შე-სამე-ვისეთ სიტყუად ებრაელთა თანა 89, 13. ვი-წყე კოთხვად დედაკაცისა მის ნინოს-გან ქრისტესთს, თუ ვინა იყო იგი, ა. რომლისა მიზეზისათს იქმნა კაც ქე ღმრთისა 96, 17. ვინ ვარ, ა. სადათ მოვალ 106, 3. რომლისა ღმრთისა ძალითა იქმ კურნებასა ამას, ა. ხარ შენ ასული არმაზისი, ა. შეილი ზადენისი 106, 10. ა. ოდეს შეიძრას ვეშაპი იგი დიდი ზღუათა შინა, შეიძრის ყოველი ქუეყანა 106, 12. თუთ უწყი, თუ ყოველისა ქუეყანისათს იქმნა დაქვევა ესე; ა. თუ ჩემთს ოდეს იქმნა 109, 20. ვინა, ა. სადათ მოხუედ ამა ქუეყანასა მაცხოვრად ჩუედდა 127, 1. ვითარ იტყუ, ვითარმედ ტყუე ვარი მე, ა. ვითარ უტხო 127, 6. ანუშე უტუე შევისკეთით ნაზარეველისა იესოს სიკუდილისა 96, 4. თუმცა სიტყუათა შენთა ვისმინე, ანუშეცა დაუტევე ქრისტე 246, 3 [ანუ].

აპმროზა-ბ სენა კელნი აპყროზად 108, 6 [პყარ].

არბ ჰაოსს არა ჰყვეს სპანი 7, 12. ა. ერჩდეს (მას) 10, 14. ა. იყო ქართლსა შინა საქმე ქეთიკირისა 13, 11. ჰური-ათა... არავე ნათელ-ილეს 116, 22. არამცა ძალ-ედვა კსნა ჩემი 109, 19. მეფე არაღა გამოსრულ იყო 88, 11. ვეგვითარი არაოდეს ყოფილ იყო არცა

წყლისრღუნის წინათ და ა. შემდგომად 4, 11. ა. იყო კაცი 5, 16. არცაღა ყო ლხინება ჩუენი 96, 13 [არა].

არადაპტიმეზა-ბ დაუხსჯელობა ითხოვოს არადაპტიმეზა დატევებისათს სჯულისა 245, 11 [არა, პატივ].
არაშინ არავინ გამოჩინდა 32, 2. ა. იპოვა 57, 17; 69, 6; 83, 16. ა. არს 63, 2. ა. ყოფილ იყო 77, 5. ა. იყო მსგავსი რიფსიმესი სახითა 81, 6. ა. მოაქვლინ-ღმერთმან 127, 5. არავინ უწყის 78, 16; 100, 12. არავის ვესახუროთ 6, 11. ა. აუწყებდა 106, 3 [არა, ვი].

არამედ ხოლო კაცკასიათა ჩრდილოთ არა იყო ზედრი თარგამოსისა, არამედ არცა იყო კაცი კაცკასიასა ჩრდილოთ 5, 16. ესე ზუთნივე იყენეს გმირნი, ა. მცხეთოს უგმირე იყო სხუათა მათ 8, 17. და არავინ იყო მათ შორის უწარ-ჩინებულეს და უსახელოვანეს, ა. აღ-გილითი აღგილად თავადნი იჩინიან 11, 2 [არა].

არბრა-ბ არარა ვყო 103, 19. იყო ა. 113, 2 [არა, რა].

არახსაბა არსად არახსადა განვიდა მარ-ბიელი 55, 5 [არა, სადა].

არამდეხ არასდროს (გმირი) ეგე-ვითარი არაოდეს ყოფილ იყო 4, 11. ა. ჰოვეს სარგებელი 103, 13. ა. ძებ-ნონ მეფობა 131, 6 [არა, ოდე].

არარომელ-ი არცერთი არარომელ-ნი ნათესავნი იქმოდეს 17, 13 [არა, რომელ].

არაწმიდა-ბ არაწმიდად შემრაცხეს 83, 12 [არა, წმედ].

არმ-ბ აღგილი დაიპყრა ბნელმან არენი და აღგილნი 109, 12. მოვიდეს ლტოლვილნი არეთა სომხითისათა 82, 8 [არმ].

არმ-ბ დრო თუენი გაზაფხულისა და სთულისა არისანი დაყენის მცხეთას 25, 17. მოიწიენეს დღენი ზაფხულისა ა. 61, 12 [II არმ].

არს 0-1 მე ვარ 31, 10; 34, 19; 34, 22. ვ. მე სჯულსა ზედა 31, 11; 67, 9; 109, 19. მე დედაკაცი ვ. 86, 8. თუ ვინ ვ. 106, 3. ვ. მე... ჭოჭოხეთსა შინა 109,

19. ტყუე ვარი მე 127, 6. შენ ხარ 22, 22; 22, 24; 35, 4; 110, 5. მიწვე-
ნად ხ. ქუეყანასა უცხოთა 90, 10. ხ.
შენ 106, 9. კურთხეულ ხ. შენ 118, 10.
მეფისა ძე ხ. 134, 7. ქმნულკეთილ ხ.
246, 24; ესე არს 4, 4; 4, 8; 18, 9;
109, 2. რომელი ა. 9, 7; 16, 18; 85,
2. იგი ა. 12, 11. რომელ ა. 13, 2; 23,
21; 24, 9; 24, 13; 24, 15; 24, 17; 27,
10; 48, 5; 60, 13; 90, 10; 101, 1;
247, 14. არა კეთილ ა. ჩუენდა 26,
14. ა. ჩემ თანა ხუასტავი 22, 11. ა.
ეგრისი 24, 4. შიდა ქართლი ა. 24,
43. იგი ა. 36, 18. შესარაცხელ ა. 46,
19. წერილ ა. 59, 9. არავინ ა. 63, 2.
სიუდილი უმკობეს ა. 63, 12. ჩემი ა.
საყდარი 67, 12. რომელი უმაღლეს
ა. მათა 74, 2. ა. კურთხეულ 74,
3. სიბრძნითა ა. ყოვლადვე 75, 15. იგი
ა. მამა ობოლთა 76, 11. სადა ა. ქუ-
ეყანა 79, 2. ა. ქალაქი 79, 4. სა-
წუნელ ა. ჩუენი ელმწიფება 82, 18.
წერილ ა. წამება მათი 84, 6. ა. სამ-
კალი ფრიად 85, 3. სადათ ა. მცხეთა
86, 2. არცა მამაკაცება ა. 86, 13. ა.
სხუა კერპი 89, 2. ხატი შენი ა. კაცი
90, 14. ვერ შემძლებელ ა. ქმნად
92, 5. ა. სუეტი იგი 93, 9. ბაბილო
ა. მტირე 93, 17. თანამოსაყდრე
ა. მამისა 94, 3. ა. საკურთხეველი 94,
9. ა. სამასი წელი 96, 12. ა. მო-
ლოდება წარმართთა 97, 5. იგი ა. სი-
ტყუა 99, 6. ა. ადგილი იგი 101, 3.
ა. სამოთხე იგი 101, 10. ა. დედაკაცი
ესე 102, 2. ჩუენება ესე შენი ა. 102,
4. რომელი ა. 103, 19. განწირულ
ა. (იგი) 104, 1. არა ა. სხუა ღმერთი
104, 15. არა ბრძანებულ ა. ჩემდა, რა-
თა განვიდე, სადა შუება ჩუენი არა ა.
105, 16. არა ა. სხუა ღმერთი 105, 3.
ღმერთი ა. 107, 15. ა. სასწაული 107,
20. სამოსელი ა. 107, 21. ა. ჭირი 109,
21. საქებელ ა. სახელი შენი 110, 6.
იგი ა. ღმერთი 110, 13. სადა ა.
დედაკაცი 110, 20. ა. (იგი) 110, 20.
მეფეთა გონება მტკიცე ა. 111, 15. რა-

მე ა. ესე? 112, 9. კმა ესე ტყუებისა
ა. ეშმაკთა სიმრავლისა 112, 22. ნი-
შანი მათისა წარწყმედისა ა. 113, 16.
ერისა სიმრავლე ა. 121, 15. მეფეთა
საქლომი ა. 129, 16. მწირ ა. (იგი) 129,
16. ღირს ა. პატივის-ცემასა 129, 17.
ა. ნაწილი . . . სუეტისა 130, 14. საზ-
ღვარათა სპარსეთისაგანთა ა. 136, 15.
მათი ა. 136, 15. თქუენდა კმა ა. ქარ-
თლი 136, 16. რომელი-იგი ა. ღმერ-
თი 246, 3. ვინ ა. ესე არჩილ 246, 18.
რომლისა ღმერთი მოკუდავ ა. 247, 18.
ელენე დედოფალი . ცთომილებასა
და ბნელსა შინა არსა? 79, 9. ვართ
ჩუენ მტკიცე ერთგულებასა შენსა 26,
22. უკუდავ ვ. 73, 18. ვინ ხართ 40,
8. რომლისა სოფლისანი გ. 85, 17. ყო-
ველნი ერთ ხ. 86, 13 დიდი სამე ლაშ-
ქარი ხ. 113, 21. ნაშობნი ხ. მკეცლისა-
ნი 136, 17. კაცნი არიან 40, 1. სუ-
ლისა ვერ შემძლებელ ა. მოწყუედად
87, 6. ითრუჯან და... ღმერთი არ-
მაზ მტერ ა. 22, 1. დიდებულ-
მცა ა. 106, 12. არმაზ . . . და
ითრუჯან . . . მტერ ა. 107, 1. მრავალნი
სასწაულნი ა. 108, 1. ა. მეოტ 112,
22. შვილნი ა. სპარსთა 136, 15 [I არ].

ბრღარბ არღარა მისცეს ხარკი 6, 13. ა.
ინება ზავი 18, 8. ა. ჰამდეს კაცსა 26,
1. ა. იზრახებოდა სხუა ენა . . . თვნიერ
ქართულსა 26, 9. ა. მსახურებს ღმერ-
თთა 29, 10 [არა].

ბრღარბმინ არღარავინ კლვიდა ყრმათა
კერპათოვს 58, 10. რამეთუ ა. იყო
ყოვლადვე ნათესავი ფარნავაზიანთა 66,
4. ამან მეფობასა შინა მისსა არღარა-
ვის უტევა ქართლსა შინა ყრმათა კლევა
58, 8 [არა, ვი].

ბრძაპინ არცავინ იყო შორის იერუსა-
ლემისა სწორ მისსა 77, 5 [არა, ვი].
ბრძარა-ი არცარა მატა შენებულთა 136,
2; 138, 10 [არა, რა].

ბრძანებმა-ღ ღირსება მისცა ხუედ-
რი მათი არქანოგებისაებრი მათისა 4,
6 [არქანოგ].

1 გამოცემაშია: არქანოგებისაებრ.

ბრწინა-ი არწივი ალვიდის სიმაღლე-
სა ჰაერითა 77, 9 (ვარ.) [არწივ].
სსპა-ი, იხ. ჰასაკ-ი.
ბნი ბთბს-ი მისცა ახი ათასი კაცი ქუ-
ეყანით ჰრომით 18, 19 [ახ, ათ].
ბსპიტ-ი რად დამიტეობ მე შორის ას-
პიტა და იქედნეთა 84, 16 [ასპიტ].
ბსშლ-ი მოიყვანა ცოლი სპარსი, ასული
ბარდაველის ერისთავისა 27, 15. მისცა
ა. თვისი ცოლად 27, 18. ა. მისცა ძესა
ქუჯისსა 27, 19. მისცა ა. თვისი ძესა
არშაქისსა 28, 20. არა ესუა ძე, არა-
მედ ა. ერთი 32, 9; 62, 11. ქართა-
მისდა ეგრისით მიეცა ა. თვისი ცოლად
32, 12. ა. ბარტომისი უძლები დარნა
32, 17. მოსცა სომეხთა მეფემან ა.
თვისი ცოლად 35, 12. სომეხთა მეფისა
ა. იყო ცოლი ფარსმანისი 53, 18. რეც
მოიყვანა ცოლი საბერძნეთით ა. ლო-
ლოთეთისა 58, 2. შერთოს ცოლად ძე-
სა მისსა ა. . . . ასფაგურისი 63, 5.
მოიყვანეს ა. ასფაგურ მეფისა 64, 6.
შეკრთო ძესა მისსა მირიანს ა. ქარ-
თველთა მეფისა 64, 16. მოუქუდა ცო-
ლი ა. ქართველთა მეფისა 66, 1. მო-
იყვანა ცოლი საბერძნეთით ა.
ოლილოტოსისი 66, 8. მისცა მირიან
ა. თვისი ცოლად 68, 20. მოსცა თრდატ
ა. თვისი 70, 14. დასუა იგი უჯარმას,
რეც და ცოლი მისი სალომე, ა. თრდა-
ტისი 71, 1. ესხნეს მას ძე და ა.
72, 12. შეიტეობ მკერდსა თვისსა ა.
თვისი 76, 8. პოვა მან ჰურია ერთი
და ა. მისი, სიღონია 94, 18. და-
ემოწაფენს... სიღონია, ა. აბიათარისი,
და ექუსნი სხუანი 102, 11. ასწავებნ
წმიდა ნინო და აბიათარ და ა. მი-
სი სიღონია 105, 6. ხარ შენ ა. 106,
10. შეირთნა ორნი ცოლნი: ერთი — ა.
თრდატისი და ერთი — ძისწული
ფეროზისი 132, 9. რომელი აღწერა . . .
ასულმან თრდატ სომეხთა მეფისამან
72, 6. უქადავა მას და ასულსა მის-

სა სახარება უფლისა 95, 5. უთხ-
რა წმიდამან ნინო სიღონიას, ა.
აბიათარისსა 101, 12. მოიყვანა ეგრი-
სით ქართამ, რომელსა შესდგმიდა
ფარნავაზიანობა საურმაგის ასუ-
ლისა ქუჯის ძისცოლისაგან 32, 12. გა-
მოიკითხა გუარნათესაობა ასფაგურის
ასულისა. 63, 18. მე ნაშობი ვარ პინ-
ლოთა მეფისა ა. 67, 16. (იყო) სახე-
ლი ა. სოსანა 72, 12. ასულთა ჩემო
76, 10. შეეს მათ ძე და ასულთა მრ-
ვალ 94 (ვარ.). ესხნეს ძენი და
ასულნი 4, 1. ესხნეს მის თანა ორნი
ა. 27, 16. ესხნეს შეილნი და
შეილოწვილნი ძეთა და ასულთა მის-
თანი 4, 2. ასულნი სარწმუნოებისა-
ნი 127, 7 [ასულ].

ბსშლისწულ-ი შევილი შევილი (ქა-
ლი შევილის მხრიდან) აღერკი
ასულისწული ბარტომ მეფისა
აღზარდეს სომხითს 33, 12. დაქდა მე-
ფედ ა. თრდატისი 138, 6. სომეხნი . . .
თრდატ სომეხთა მეფის ასულისწულის
მეფობასა ლამობდეს ქართლსა 130, 21.
შეირთნა ორნი ცოლნი: ერთი — ასუ-
ლი თრდატისი და ერთი — ძისწუ-
ლი ფეროზისი, მირიანის ასულისწუ-
ლისა 132, 10. წარიყვანა ტყუედ . . .
ასულისწულნი მირიანისნი 137, 3. მის-
ცნეს შეილნი ვარაზ-ბაქარისნი საზრ-
დოდ, ა. მისნი 137, 10 [ასულ, წულ].

ბსშრულ-ი იზრახებოდა ქართლსა ში-
ნა ასურული 16, 22 [ასურ].

ბსშრბსწულ-ი ღმერთმან აურაცხელი-
სა მრავალმოწყალეებისაგან მოაქვლინენ
შენ ზედა ნაბერწყალი ერთი მად-
ლისა მისისა 107, 7 [რაცხ].

ბჰა I აქ იპოვა ეგრეთვე აქა მსგავ-
სად მისსა უსჯულო ესე 81, 15. უცხოო
და ა. შობილო ტყუეო 101, 13. სამო-
სელი ძისა ღმრთისა ა. არს 107, 21.
ა. მაყლოვანსა არს 110, 20. ხალენისა
მის ელიასი თქუეს ვიეთმე აქავე ყო-
ფა 107, 21. მოჰქიდა კირით-ზღუდე

1 გამოცემაშია: ასულის წული.

ციხესა არმაზისასა და აქათ მტკურამ-
ლის 13, 12. წარვიდეს ა. ელიოზ მცხე-
თელი და ლონგინოზ კარსნელი 36, 20.
წარვიდა ა. ელიოზ 99, 2. ვიხილეთ
ვარსკულავი ა. მოშავალი 121, 10.
აქათვან დიწყით 8, 3. აქაცა მოსრულ
არს ღელაკაცი ესე 102, 2 [აქა].

აქა2 ახლა, ამ აქა ეამადმდე არღარა
დავდომილ იყო მეფე სპარსეთს 43,
11. ა. დედასა ელიოზისსა ესმა 99, 10
[აქა].

აქამომღმ|აქამომღმის ამ დრომდე,
აქამდე აქამომდე არა იყო ქართლსა
შინა საქმე ქეთიკისა 13, 11. ა. ესე
მეფენი იყვნეს მოყურობასა ზედა
50, 9. აქამომღმის დევერეთ ამბავი ესე
რეთავე მშათა 7, 23. ა. ქართლოსიან-
თა ენა სომხური იყო 16, 4 [აქა].

აქამ-აქაური რათამცა ეუწყუნეს აქა-
ნი იგი სასწაულნი სუეტისა მის 125,
5 [აქა].

აღღვინება აყენება —2 აღღვა და
აღვადგინა 114, 11. სიკუდილითა თვისი-
თა აღვადგინა და უკუდავება მოგუ-
ანიკა 247, 16 [ღვ].

აღღვინება-ი იყო კეთილის-ყოფად
ჭურითა: მკუდართა აღღვინებად,
ბრმითა ახილვად 77, 17 [ღვ].

აღღვინება|აღღვინება 0—1 აღღვა იგი 60,
10. იგი ა. 78, 8. ა. და ვიღოდა 85, 2
(ვარ.). ვითარცა იხილა ღელაკემან
მან, ა. 93, 12. ა. მესამესა დღესა 94, 4;
119, 1. ა. განცოცხლებული 105, 2.
ა. მეფე 114, 14. მცირედისა ეამისა
შემდგომად ა. 114, 11. ა. ყრმა იგი
115, 12. ა. და მივიდა ჭიჭნაუმს თანა
245, 12. აღღვეს მათ შორის მოცი-
ქულნი 49, 13. ა. ერისთავნი 57, 7
(ვარ.). ა. მათ შორის მოციქულად 67,
7. ა. და წარვიდეს ივინი 72, 13. ა.
დასავლით ქარნი 91, 6. კუალად სხუ-
ანი ა. ერთმანერთისა ზედა 10, 18. აღ-
ღვე და მოვედ ჩემ თანა 22, 15. ა. და
ვიღოდე 85, 2. აღღვიან ამათვანნი ორ-
ნი ნათესავნი ერთსა ზედა 10, 17. აღ-
ვდგე ვითარცა ღმერთი ჩუენი 246, 6.
უკეთუ ვინ აღღვეს მტერი თქუენ

ზედა 49, 14. აღღვომილ იყვნეს
ბრანჭნი 73, 2.

0—1 აღვეს ბრანჭნი 73, 15 [ღვ].

აღღვომმა-ა აღღვომა რათა ახაროს
აღღვომა შენი 80, 2. მრწმენა სიტყუ-
ათა მისთა, იესო ქრისტე, ძე ღმრთისა,
ენება მისი და ა. 97, 4. ჰკითხვიდა ყოვ-
ლადვე ენებათა მათთვის ქრისტესთა:
ჯუარტუმისა, დაფლვისა და აღღვომი-
სა მისისა 77, 3 [ღვ].

აღღვომმა-ა აღღვომის დღესას-
წაული იმედ-ყვეს იმედი იგი ყო-
ველთა ქრისტიანეთა წმიდა აღღვომა
72, 15 [ღვ].

აღღვომმა-ა აღღვომის ეკლე-
სია მოვიდა ღელაკაცი ეფესოთ თა-
ყუანის-ცემად წმიდისა აღღვომისა 79,
8 [ღვ].

აღმება-ი არა ბრძანებულ არს უფლისაგან
მახვლისა აღება 125, 11 [ღ].

აღმება-ა—2 ყოვლითავე ნიჭითა აღ-
გავსენ 29, 19.

ი ვნ. აღვისო სიხარულითა 22, 4; 62,
3; 81, 8. ა. მწუხარებითა 82, 12. ა.
გულისთქმითა 84, 3. ა. ქალაქი სპარ-
სითა ლაშქრითა 113, 6. ა. ყოველი აღ-
ვილი სისხლითა 113, 7. სიხარულითა
ა. მცხეთა ქალაქი 114, 22. ა. სიხარუ-
ლითა მეფე 115, 19. აღვისნეს (იგი-
ნი) ყოვლითავე ხუასტავითა 45, 16. ა.
მთანი იგი ღროშებითა 89, 3. ა. სიხარ-
ულითა მეფე და დედოფალი 116, 5.
ა. სიხარულითა მირიან მეფე და ნანა
დედოფალი 129, 2.

ე აღვესნეს თუალნი ცრემლითა 93,
5 [ვს].

აღმება-ა აღღვომა დღესა კურიავე-
სა აღვეხვისა ზატკისა ყო მირიან მე-
ფემან შესაწირავი 122, 7. იგი დღე
განაწესეს ჯუარისა მსახურებად, ა. ზა-
ტიკი 122, 9 [ვს].

აღზახება დაყვირება ი უობ. აღი-
ზახნეს ორთავე 34, 6; 46, 12; 56, 11.
ყოველთა მათ... ა. 46, 18 [ზახ].

აღზარდა 0—9 აღზარდა (იგი) ღელამან
76, 4. აღზარდეს სპარსთა ძე ფარნა-

ჯომისი მირვან 30, 21. ადერკი... ა. სომხითს 33, 13.

o ვნ. აღიზარდებოდა ყრმა იკო 54, 9. აღიზარდა ძისწული ფარსმან ქუელისა 54, 12. ა. მირიან 65, 15. აღზრდილ ვარ სპარსთა თანა 31, 11. აღზრდილ არს იგი 36, 5; 98, 15. ფარნავაზ აღ- ზრდილ იყო 20, 23; 68, 10 [ზარდ].

აღზრდა-ა საღამოე იყო აღზრდა შენი 127, 2 [ზარდ].

აღთქმა შე პირება მისცა მათ აღ- თქმა 33, 2. ქმნეს ფიცი და ა. 48, 16. მოიქსენეს მათ უბიწო იგი ა. 82, 1 [თქუ].

აღთქმად ი-უ აღუთქმიდა ნიქსა დიდსა 60, 7. ა. ნიქთა 245, 17. აღუთქმიდეს მათ შესაწირავთა 85, 14. აღუთქუა მას მსახურება 23, 13; 70, 10. აღუთქუებ (მას) შეწვენა 15, 11. ა. მას კეთილი დიდი 53, 4. ქართველთა აღუთქუეს (მათ) მორჩილება 48, 14. ა. (მათ) შე- წვენა 49, 14. ა. (მათ) ქართველთა 49, 17 [თქუ].

აღმართება | ამაართება o—(მ) აღმარ- თა კერპი იგი არმაზი 25, 11 (ვარ.). კერპი ა. ზადენს 29, 3 (ვარ.). კერპი ა. თავისა ზედა მცხეთისასა 58, 3. ჭუარი ა. 94, 10. შეპყო ქე- ლი სუეტისა მას და ა. 114, 8. ა. ჭუარი იგი 132, 3. აღმართეს ხე იგი 120, 1. აღმართნეს ექუსნი იგი სუეტნი 112, 3. ჭუარნი ა. 120, 8. (ჭუარნი) აღმართნით 121, 12. აღმართო ძელი ჭუარისა 109, 22; 110, 9. (ჭუარი) აღ- მართოს უჯარმას ქალაქსა 121, 13.

ე მუნ აღმართა ჭუარი იგი 122, 2. მუნცა აღმართნენ ჭუარნი ესე ჭრის- ტენი 121, 2.

o—2(3) ამაართა კერპი იგი არმაზი 25, 11. კერპი ზადენ ა. ზადენს 29, 3. (კერპნი) ამაართა გზასა ზედა მცხეთისასა 27, 13 [მართ].

აღმართება-ა ჭუარისა აღმართებაი 109, 15 (სათ.). აღმართებისათეს პატრიონისა ჭუარისა 119, 4 (სათ.). ვერ შეუძლეს აღმართებად მისა 112, 5. ეცადნეს ა. (სუეტისა) 112, 8. ვიღრე აღმართება-

დე მუნ ზედა კერპი არმაზისი ერქუა მთასა მას ქართლი 8, 10 [მართ].

აღმართებაშუ-ი ქმნა სატფურება დიდი კერპისა მისთვის აღმართებულისა 25, 13 [მართ].

აღმასრულებელ-ი შე მ ს რ უ ლ ე ბ ე - ლი მოვიდა აღნათქუემისა აღმასრუ- ლებელად 123, 5 [სრულ].

აღმალაშა ა-მ აღამალა ქეითიკრი პირველ სუეტისა ოდნად 132, 2.

o აღიმაღლეს ჩუგლუგები 34, 8 (ვარ.).

o ვნ. მუნით აღიმაღლის ზეცად 120, 17 [აღ].

აღმომაცემებელ-ი ქუეყანისა ნაშობთა აღმომაცემებელნი ღმერთნი ქართლი- სანი იყვნეს სარქუმუნებულად კაც- თა მიმართ 106, 16 (ვარ.) [ცენ].

აღმომღინარე-ი ალაო პირი თვისი ... ვითარცა ჭურღმულმან აღმომღინარე- მან 96, 18 [დენ].

აღმომშვანებელ-ი აპა ესერა ... ქე- ყეყანისა ნაშობთა აღმომშვანებელნი 106, 16 (ვარ.) [II ყუა].

აღმომცენარე-ი ალაო პირი თვისი ... ვითარცა ჭურღმულმან აღმომცენარე- მან 96, 18 (ვარ.) [ცენ].

აღმოსავალი-ი | აღმოსავალი-ი აღმო- ეიდეს აღმოსავალსა ერთსა 75, 5. დად- გინებულ ვარ მთავრობასა ზედა აღმოსავალისასა 105, 17. მოვიდეს ერისთავნი აღმოსავალისანი 55, 8. რო- მელი შენებულ არს აღმოსავალით 82, 11. დაადგინა იგი ა. 108, 6. ეტყოდა მსწრაფლ თაყუანის-ცემად ა. 111, 2. ერთი წარედის ა. 120, 13. ერთი წარ- ვალს ა. 120, 19. განაელინენით კაცნი მათთა ზედა მაღალთა ა. 120, 20. არს აღმოსავლით ზღუა გურგენისა 4, 5. მისცა ა. ჰერეთი 4, 18. მის- ცა ა. მთა მცირე 5, 12. დაიპყ- რა ა. ვიღრე ზღუადმდე გურგა- ნისა 6, 4. მისცა ა. მდინარე ბერ- დუქისი 8, 22. მისცა ა. ზღუთვან დარუბანდისით მდინარემდე ლომეკისა 12, 16. წყალმან ა. იწყო დინება 87, 16. განაპყრნა კელნი ა. ცად მიმართ

110, 4. განძლიერდეს სპარსნი მიერ მზისა აღმოსავლითგან 12, 23.

მადლსა ღმრთისასა ეწყო მიფენად აღმოსავლეთს 92, 8. კერძო აღმოსავლეთისა უჩინა მას 19, 19. არს აღმოსავლეთით ქალაქი, სახელით მცხეთა 79, 4. ერთი წარავლს ა. 120, 19 (ვარ.) [ვალ].

აღმოსიბჲუბ თქმა ი წიგნთა ჩუენთა ზეპირით აღმოიკუდა 97, 1 [I ტყუ].
 აღმოსლჲბ 0—1 აღმოვიდოდეს სულნი წმიდათა მათ მოწამეთანი 84, 10. აღმოვიდა ძე სპარსთა მეფისა 16, 10. ა. ქუეყანასა ქართლისასა 17, 18. ერთი . . . აღმოვიდეს აღმოსავალსა ერთსა 75, 5 [ვალ].

აღმოსხჲარბ მოსკობა 0—2 რათამცა აღმოფხურნა იგინი ქალაქებისა მისგან 17, 14 [ფხურერ].

აღმოსჲმან ჩაკეტვა, ამოქოლვა 0—2 აღმოქმნიან კარი ქუაბისა 28, 8 [ჰჰ].

აღმოსჲმნულ-ი დახშული, ამოქოლილი კარი აღმოქმნულ იყო ქუთა 21, 23 [ჰჰ].

აღმოსლჲბ ი ფარნავზ აღმოიღო ჩუგლუკი 21, 25. აღმოიდეს ჩუგლუკები 34, 8 [ღ].

აღმოსიროლბ 0—2 გამოვლეს ზღუა გურგანისი, აღმოუვეს მტკუარსა 15, 10 [II ყუჰ].

აღმოსიწენებ 0—2 რომელი აღმოაცენეს ცრემლთა წმიდისა ნინოსთა 120, 16. ღ აღმოსენდა ხე იგი 119, 13 [ცენ].

აღმოსლჲბ ი აღმოიქადა კრმალი 56, 13 [ვალ].

აღმოსლჲმბ 0—1 აღმოქდეს აღმოსავალსა ერთსა 75, 5 (ვარ.) [კედ].

აღმოსარბებულ-ი იქმნა აღმოსარბებულ წმიდისა სამებისა 64, 10 [II არ].

აღმოსიროლბ ადრე ადგომა ი უობ. აღმოსიუფეს განთიად ბრანჯთა მათ 73, 15 (ვარ.) [მხოუ].

აღმოსიწამე-ი შეპირებული წლითი წლად მოვიდის და აღასრულის

აღნათქუემი იგი მსხუერპლისა 123, 8. მოვიდა აღნათქუემისა² აღმასრულებელად [თქუ].

აღმოსიწინებულ-ი აღზრდილი არს მახლობელად ნაძესა . . . მცხეთას და ნერგულისა და აღმოსიწინებულისა 101, 2 [ორძ].

აღმოსიროლბ აღმართვა 0—2 აღიპურნა კელნი მირიან მეფემან 118, 10; 153, 2 [პყარ].

აღმოსიწმე შერევა ე აღერივნეს ერთად ოესნი და ქართველნი 47, 19 [რეჰ].

აღმოსიწმე-ი ეითხოვოთ ჩუენ თანა არა აღრევა სპარსთა 63, 8 [რეჰ].

აღმოსიწმე-ი იყენეს ქართლს ესრეთ აღრეულ ესე ყოველნი ნათესავნი 16, 21. ა. იყენეს ერთგან 47, 2. მოსრნა ყოველნი იგი ნათესავნი აღრეულნი ქართლს მყოფნი 18, 16 [რეჰ].

აღმოსიწმე არჩევა ი მინდობითა ღმრთისათა აღირჩია თავისა თჳსისა დადება საქსრად ქრისტიანთა 245, 12. ა. სიყუდილი უკუდაეგებისა მომატყუებელი 248, 1 [რჩეჰ].

აღმოსიწმე-ი ასასვლელი დაადგინა იგი აღსავალსა წმიდისა საკურთხეველისასა 79, 17 [ვალ].

აღმოსიწმე-ი წარეველით გამოიდრებულნი და აღსავსენი ყოვლითაჲ 46, 5 [ვს].

აღმოსიწმე ი აღიარებდეს სწავლასა მისსა სიმრაველ ერთსა 126, 9. დედამან ყრმისამან აღიარა ქრისტე 104, 3.

აღმოსიწმე-ი ცოლ-ქმართა მათ აღიარეს ქრისტე 94, 7. ა. ჟუარკუემული ჰეშმარიტად ძედ ღმრთისა 122, 3. აღვიარო სახელი შენი 109, 22. მომევალთა ნათესავთა აღიარონ 248, 15 (ვარ.) [III არ].

აღმოსიწმე-ი ვერ დაამტკიცებდა აღსარებასა ქრისტესსა 103, 3. მარადის ევედრებინ დედოფალი ა. ქრისტესსა 106, 1. რომელთა ქრისტესს აღსარებისათჳს სუროდა 80, 11. შევრდომა ნინოსი ა. ქრისტესისა 108, 14 (სათ). აყენებდა აღსარებად ქრისტესსა 105, 24. ეტყოდა მსწრაფლ თაყუანის-ცემად აღმოსავა-

1 გამოცემაჲ: აღნათქუამი.

2 გამოცემაჲ: აღნათქუამისა.

ლით ა. ქრისტეს ძისა ღმრთისა 111, 3 [III არ].

აღსკვა 0—1 ნაბერწყალნი ადვლენ 122, 18. ანგელოზნი ადვილოდეს 122, 18. ადვილა მათვე სიმალეთა მამისა თანა 107, 17. ა. მათსა ზედა 109, 9. ხვალისა დღე ადვიდეს კლდესა მას ზედა 121, 21. რომელი ადვიდის სიმალესა პაერთასა 77, 9. ადვილიან სამოთხესა მას 101, 8 [ვალ, ვედ].

აღსრულებად ქმნა ა—ა აღსრულებდა მსახურებასა მას კერპთასა 65, 19. ესე ყოველი აღსრულა ფარნავაზ 26, 5. რომელმან ა. ყოველი 107, 17. ა. ესე მირიან მეფემან 128, 7. ა. სატფურება მისი მრავლითა დიდებითა 129, 4. ა. თხოვა მისი კეისარმან 138, 1. ბაქარ ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მისისანი დიდსა სარწმუნოებასა შინა აღსრულნა 131, 9. ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მისისანი ა. სარწმუნოებასა შინა 132, 5. რა-იგი ჟერ იყო ყოფად ქრისტესსა, მათ აღსრულეს 78, 5. აღსრულეს აღნაქუემი იგი მსხუერპლისა 123, 7.

ი—უ აღსრულა ყოველი 64, 3.

ე აღსრულა ყოველი 95, 22. რათა აღსრულოს მცნება მოსესი 99, 2.

დ აღსრულდა ცხოვრება მისი 58, 12 [ვარ.] [სრულ].

აღსრულებად სიკვდილი ე მუნ აღსრულა წმიდა სემონ კანანელი 38, 26. მირიან მეფე ა. 129, 9. ა. მირიან მეფე 130, 13. ა. წმიდა მოწამე 248, 5. აღსრულნეს არხოკ და არმაზაელი 50, 1. ა. მეუღლენი იგი 72, 13 [სრულ].

აღსრულებად-ა1 განაწესა აღსრულებად ქორწილისა მრავლითა სიხარულითა 81, 8. მცნებისა და ანდერძისა მისისა აღსრულებიანათს დაფლეს მუნ 128, 6 [სრულ].

აღსრულებად-ა2 სიკვდილი უბრძანა აღსრულებად წმიდისა არჩილისი 247, 20. მოგვთხრა ეამსა აღსრულებიანა მისისასა 72, 5 [სრულ].

აღსრულებულ-ი სასწაულნი იხილნა თუ-ალმან ჩემმან ნინოს მიერ აღსრულებული დღეთა ჩუენთა 97, 12 [სრულ].

აღლვად ა—ა აღაღო პირი თესი წმიდამან ნინო 96, 18.

ი შენ მარია მადანელისა შური აღილე 76, 12. აღილო (იგი) ცხენისაგან 46, 13. ა. და დასცა ქუეყანასა ზედა 46, 15. ა. შვილი მირიანისი მძევლად 70, 12 [ვარ.]. თუალი იგი . . . ა. 92, 11. ა. ღმერთმან კელი წყალობისა მისისა ჩუენ ზედა 96, 10. ა. იგი დედამან მისმან 123, 18. ა. გვრგვინი 130, 12. აღილეს მშკლდები 34, 13. ა. ტყუე 45, 15. ა. უღელი სწავლისა წმიდისა ნინოსი 95, 7. მიწა აღილე მის ადგილისაგან 94, 11. აღუღია პირი მისი სპარსთა მეფესა შთანთქმად ყოვლისა ქუეყანისა 63, 1. რომელი ადვილია ნატყუენავი სომხითთ 46, 1. და აღეღო ესე შვილად 32, 13.

ე ცისკარი აღეღებოდა 114, 4 [ლ].

აღშენება ი მეფემან საყდარსა აღიყვანა 61, 11. ა. შვილი მირიანისი მძევლად 70, 12 [II ყავ].

აღშენება ა—ა აღაშენა ქალაქი 5, 5; 5, 7; 5, 9; 5, 14; 9, 2; 9, 12; 12, 19; 13, 9; 19, 11; 19, 20; 19, 21; 20, 3. ქართლოს ა. ციხე ორბისა 8, 12. ა. დედაციხე 8, 19. კახოს ა. ჩეღეთი 9, 7. ა. უფლის-ციხე 10, 6. ა. აღარბადაგანს სახლი 15, 4. ა. ციხე გოჯი 24, 5. ა. ქართლი 25, 16. ა. ციხე ზადენი 29, 2. ა. ციხე ქუეყანისა ოძრკვეისასა 47, 11. ა. ციხე-ქალაქი 59, 5. ა. ეკლესია 117, 14; 131, 10; 131, 14; 137, 16; 138, 3. ა. კუბო ჟუარისა მცხეთისა 123, 6. არასადა ა. ეკლესია 136, 2. ა. ციხე კიდარს 136, 9. ა. (იგი) ერისთავმან სპარსთამან 136, 12. ა. ეკლესია 137, 16; 138, 3. არცა ა. ეკლესია 138, 10. აღაშენა ორნი ციხე-ქალაქნი 9, 24; 10, 2. აღაშენნა ორნი ციხენი 24, 10. ყოველნი ქალაქნი ა. 25, 7. მოითხოვეს ადგილი იგი და აღაშენეს 15, 17. ა. კედელი

იგი ძელითა 112, 2. აღაშენნეს ქალაქ-ნი 11, 17. აღაშენნენ ეკლესიანი 117, 16. აღვაშენო სახლი სალოცველად ჩემ-და 110, 1. სადა ა. (იგი) 111, 14. ა. კუბო საყუდელად აღშენდა 123, 4. აღ-ვაშენოთ სახლი ღმრთისა 111, 21. დაფლეს აკლამასავე, რომელი თვა მასვე რევს აღშენა 129, 8.

ღ აღშენდა ქართლი მოოქრებულ 40, 17 [II შენ].

აღშენებბა-ა აღშენებას მას გოდლისა-სა კმა იყო ზეით ნებროთის მიპართ 105, 15. ეკლესიათა აღშენებისათვს 108, 15 (სათ.). თქმული ა. ეკლესიისა 111, 11 (სათ.). ითხოვნა ქებით-ხურონი ა. ეკლესიათა 117, 10. მეს-წრაფების მე აღშენებად სახლსა ღმრთისასა 111, 13 [II შენ].

აღშენებულ-ი დამარხეს ... მის მიერ აღშენებულსა ეკლესიასა 248, 8 [II შენ].

აღძრვა ი ვნ. ზაბილონ აღძრა გო-ნებითა 74, 6. აღძრნეს ერნი ღიღნი მით ქალაქით 88, 3. ყოველნი ა. სიელ-ტოლად 98, 5. ა. ჰერიაინი აბიათარს ზედა 102, 17 [ძარ].

აღწიველ-ი ას უ ლ ი ისილა ნათელი, ვითარცა ელვა აღწივენილი ცად 114, 16 [II წევ].

აღწერა 0—2 რომელი აღწერა მორწმუ-ნებან დედოფალმან 72, 5 [წერ].

აღწუადა დახოცეა 0—2 რომელნი თქვენ აღწუვდენით 66, 17 (ვარ.) [წყაიდ].

აღპურვა ი ვნ. აღიურა (იგი) საჭურ-ველითა შეუნიერითა 34, 2. სუმბატ ა. 46, 10. სიხარულითა ა. (იგი) 52, 3 [პურ].

აღნიღვა ი აღიხიღნა თუალნი ზეცად 87, 11.

ო უობ. აღიხიღნა ზეცად 90, 12.

ე აღეხიღნეს (მას) თუალნი 123, 11. თუალნი ა. (მას) 123, 23 [ხედ].

აღსუმბ ი ამბასს ... აღიხუნა ოროლნი 58, 8. თნიერ დაშტეს ორნი შეიღნი მათნი, რომელნიცა აღიხუნეს მამამძე-ძეთა მათთა 62, 1. აღიხუნენ (მან) თავ-ნი ჩუენნი ჩუენგან 74, 4 [ხუ].

აღწდომბ ასე ლ ი აღქდა გორასა ზედა 7, 14. ა. მტუერი 47, 2. ა. სი-მალღესა მამისა თანა 119, 1 [ქედ].

აღჯღომბ 0—1 აღქდა ტაიქსა 34, 3. სუმბატ ა. ვარსამატსა თვსსა 46, 11 [ჩედ].

აწაწამ აწ ჰქვან ღიბი 5, 2. ა. ინებო 22, 12. ა. ნუ შურობ 22, 23. ა. არღა-რა ღირს არს იგი მეფედ 29, 12. ა. ნუ არს საურავი გულსა თქუენსა 31, 8. ა. ითუალეთ ჩემგან დიდება 31, 13. ა. მე ვარ მეფე მათი 34, 19. ა. მიიღეთ ჩემგან კეთილი 35, 1. ა. მო-ვედ ჩუენდა 46, 7. აწდა მოეფინა მად-ლი ღმრთისა ქართლსა 119, 13 (ვარ.). რომელი აწე გყავს კაცი ტყუედ 46, 4 [აწ].

აწაწადილ-ი ა მო წ ყ ე ე ტ ი ლ ი უ რ ი-ცხუნი აწაწადილ არიან მათგანნიცა აზონისგან 22, 19. რომელნი ა. იყენეს ფარნაჯომის თანა 30, 13. ა. არიან გვე-ღარნი ჩუენნი 60, 11. ა. იყენეს წყო-ბასა მას შინა ყოველნი წარჩინე-ბულნი მისნი 70, 7. განიხარონ ყო-ველთა ქართველთა აწაწადილთა მის-გან 22, 18 [წყაიდ].

ახალ-ი შენ მიერ მოიწია ახალი ესე ეა-მი 101, 13. აბიათარ მღდელი, ა. იგი პავლე, რომელი ქადაგებდა სჯულ-სა ქრისტესსა 102, 13. ა. ესე სჯული ესწავა წმიდისა ნინოსგან 102, 14. ას-წავებნ წმიდა ნინო და აბიათარ, ა. პა-ვლე 105, 6 (ვარ.). ა. მონა ცათა მეუფისა 128, 13. ვაოტოთ ფარნაჯომ, შემომ-ღებელი ახლისა სჯულისა 29, 14. მესმა კმა ა. სჯულისა 97, 7. არცაიენ იყო ... სწორ მისსა მეცნიერებითა სჯულისა ძუელისა და ახლისათა 77, 7. ძუელნი წიგნი და ახლნი ეწამებოდეს 105, 22. იგი აუწყებდა (მათ) ძუელთა და ახალ-თა წიგნთა 103, 8. მრავალგზის ჰკი-თხავნ ჰურიაყოფილსა მას აბიათარს ძუელთა და ა. წიგნთასა 105, 13 [ახ].

ახალწამ-ი ა ხ ა ლ ი მოვსწერე შენდა ღმრთიე-განბრძობილისა და ჩემთანა-ვე ახალწამისა, მორწმუნისა მეფისა მირიანისსა 128, 15 [ახ, 1 რგ].

ახილვა-მ იწყო ბრმათა ახილვად 77, 17 [ხელ].

ახლოს ახლოს არს ეიახლება შენი ღმრთისა მიხედვად 107, 19. დაღვის ა. წყაროსა მას 120, 16 [ახ].

ახოვან-ი მხნე, მამაცი, უბრალო იქმნე სისხლისა ჩუენისაგან, ახოვანო 73, 10. ღირს იქმნა განწყობილსა შორის წმიდათასა და ახოვანთა მოწამეთასა წარდგომად წინაშე ღმრთისა 248, 3 [ახოვან].

ახუშა-მ აღეზამრალისა თქუეს პეტრესთვის კელ-ეჩიფა ახუშადო და აქუნდეს მასო 78, 14 [ხუ].

აპბ, აპბ მსმარა ი რქუა მათ: აპა, ლომ-ნო მძენვარენო, ცხოვარი დასეტყელნი 52, 7. ა. მყის გამოვიდა დედოფალი ნანა 88, 12. ა. აქაცა მოსრულ არს დედაკაცი ესე 102, 2. ა. მოვიდა, რომელსა თქუენ ევლტით 132, 22. ა. ჩამოვიდის ქუარი ცეცხლისა ზეცით 120, 11.

აპა ეხერა, აღარა მოუშენე სპანი სომეხნი თქუენ ზედა 35, 1. ა. ე. წარეწუმდებით 78, 1. ა. ე. ხელისა დღე იყო ემა ოხრისა და საყურისა 88, 9. ა. ე. წინასწარმეტყუელნი ჩუენნი დასცხრეს 95, 21. ა. ე. ღმერთნი ღიღნი 106, 15 [აპა, ესე].

ბ

ბაბილო-მ ვაზი ბაბილო არს მცირე ნაძუთა ქუეშე 93, 17. ბაბილოსა მოისთულეზღიან 101, 9. არა ვპრიდო ბაბილოთა ამათ ნაყოფიერებასა 111, 17 [ბაბილო].

ბაბინ-ი სინაგოგა შევიდა ბაგინთა პურიათასა 88, 1 [ბაგინ].

ბანაპ-ი იორთა ბანაკი მისი 7, 20. იელტოდა ბ. მათი 23, 23. იძლია ბ. ჩრდილოისა 47, 4. აორთა ბ. მათი 52, 18; 56, 17; 70, 2. იორტეს ბ. გუთთა 68, 15 [ბანაკ].

ბედნიერ-ი მეფობდა საურმაგ ბედნიერად 27, 21 [ხელ].

ბერპა 0—1 ბერვიდა ნელი ნიავი 120, 1 [I ბერ].

ბერძულ-ი იზრახებოდა ქართლსა შინა ბერძული 16, 22. მოიყვანა ბერძულად მეტყუელი დედაკაცი 93, 2 [ბერძ].

ბეჭედი-ი ბეჭედი იყო იესოსი 86, 11 [ბეჭედი].

ბივრილ-ი ბივრიტ-ი ძვირფასი ქვა თულნი ესხნეს ზურმუხტი და ბივრილი 89, 10. პოვა თული იგი ბ. 92, 10, ბივრიტი (ვარ.) [ბივრილ/ტი].

ბილწ-ი აქუნდა შეგინებული თაყუანის-

ცემა ბილწთა კერპთა 81, 16. [ბილწ].

ბიწ-ი პოსი რამე ბიწი 89, 15 [ბიწ].

ბნელ-ი ბნელ დღე ბნელ იქნა 47, 2. იქმნა ვითარცა დამე ბ. 109, 12. გინდა ესნა ჩუენი ეშმაკისაგან და ადგილისა მისგან ბნელისა 118, 12. შთაქადენ (იგინი) ადგილთა ბნელთა 90, 18 (ვარ.) [ბნელ].

ბნელ-ი ბნელე განმინათლე ბნელი 109, 22; 110, 8. განანათლოს ბ. იგი გულთა მათთა 125, 13. შეიცვალა ბ. ჩემი ნათლად 129, 19. დაიპყრან ბნელმან არენი 109, 12. ელენე დედოფალი . . . ბნელსა შინა არსა? 79, 9. დაადგრეს ბ. შინა ეამთა რაოდენმე 116, 22. ტიროდა ნინო ღმრთისა მიმართ უფლებასა მათ ზედა ბნელისასა 90, 5. ვაი მკვდრთა ბნელისათა 74, 4. შერისხენ მთავართა ბ. 90, 17. ქართა და ნიავთა წარგულეთ ბნელით ჩრდილოით კერძო 113, 22. ნათელი ბნელად გარდაიქცა 109, 20 (ვარ.) [ბნელ].

ბომონ-ი კერპის დასადგმელი კმატა შემკობა კერპთა და ბომონთა 65, 17 [ბომონ].

ბორტო-ი ბორტო წაჰკიდებოდა აზონისაგან 23, 5. განვიდა მისგან სული იგი ბ. 108, 10. მოუქდა (მას) უჩინო იგი მტერი ბ. 108, 18 (ვარ.). მოგვიდა სუემან ბორტომან 53, 12. ეძიებდა ლონენება ბორტოს მის მოწვეულსისასა 60, 7. შერისხენ სულთა ამთ ბორტოთა სოფლისმპყრობელთა 90, 17 (ვარ.) [ბორტო].

ბორტოს-ჰომბა-ი ღირს ვართ ღმერთთა ჩუენთაგან ბორტოს-ყოფასა 108, 21 [ბორტო, I უკვ].

ბორტოს-მოქმედ-ი ყოველთა ზელა ბორტოს-მოქმედი იყო 23, 8 [ბორტო, კმ].

ბორტო-ი ბორც იგი კუმოდა 122, 13. ბ. იგი იძროდა 122, 19. დგა ხე ... კლდესა ზელა ბორცუსა შეუეალსა 119, 6. დადგის ბ. მას ზელა 120, 15. მიველი ბ. მას ქუეშე 121, 18. მივიდა ... ბ. მას ზელა 121, 21 [ბორტო].

ბორტო-ი-უ საუფლისწული ებოძნეს მას ჩემდა ქუეყანანი უცხონი 67, 9. [ბორტო].

ბრანჯული-ი ფრანგული (?) ლათინური (?) რომელ არს ბრანჯულად 90, 11 [ბრანჯ].

ბრინჯი-ი დგა ხე ერთი ბრინჯისა 92, 12 [ბრინჯ].

ბრმა-ი მოვიდა ჰურია ვინმე, ბრმა შობითგან 115, 4. იწყო ბრმათა ახილვად 77, 17 [ბრმა].

ბრძანება 0—2 ზუარან-ზუარა ბრძანებს 113, 11. ბრძანა ღელამან ჩუენმან 101, 2.

ი-უ უბრძანა ალექსანდრე აზონს, რათა პატვი-სეგმდენ მზესა 18, 24. (ქასრე) უ. მირვანოზს 65, 3. ნინო ... (კილიკა) ზელა დადგა უ. (მას) ყრმისა მის 104, 2. (კოსტანტინე მეფემან) უ. (მას) 117, 15. (ანტიოქოს) უბრძანა ერისთავთა სომხეთისათა 23, 11. (ქასრე) უ. მათ 65, 11. (ქასრე) უ. მირიანს ... და ... მირვანოზს 65, 12. უ. მსახურთა თესთა 104, 12. უ (მათ) ნინო 121, 11. ვითარცა უ. (მათ) დედოფალმან 121, 16. (ვარაზ-ბაქარ) უ. ყოველთა 136, 9. (ასიმ)

უ. (მათ) შეპყრობა მისი 246, 9. (ასიმ) უ. (მათ) თავისა მოკუეთა ... არჩილისი 247, 20. მეფეთა ქართლისათა უბრძანეს ქუეყანასა მათსა შელტოლვა ციხეთა 49, 11 [ბრძან].

ბრძანება-ი ბრძანება მოილო მეფისაგან 74, 14. მიუთხრეს ბ. დედოფლისა 104, 14. გაგზავნა ბ. მირიან მეფემან 116, 7. არა შეიწყნარეს ბრძანება მირვანისი 31, 15. წარიკითხა ბ. ესე 84, 1. კმა გეყავნ ჩემგან ბ. ესე 107, 3. ყოველი ... მოვიდენ ბრძანებასა მეფისასა 81, 11 [ბრძან].

ბრძანება-ი იგინი წარვიდეს თეს-თესად ქუეყანად, ვითარცა ბრძანებულ იყო 19, 16. არა ბ. არს ჩემდა 104, 15. არა შეიწყნარეს ბრძანებულნი მირვანისი 31, 15 (ვარ.) [ბრძან].

ბრძენი-ი დასუეს მეფედ აჟლან ბრძენი 43, 14. იყო კაცი ბ. და გონიერი 137, 13. იგი არს ... იგავი ბრძენთა 99, 7 [ბრძენ].

ბრძოლა 0—2 არა ბრძოლა (მას) 18, 6. ბ. (მას) ვშმაკი 103, 2. ალექსანდრე ბრძოლა (მათ) თერთმეტი თუე 18, 11. (სუმბატ) ციხე-ქალაქთა არა ბ. 47, 10. ოგსნი ... მარადის ბრძოლდეს სომეხთა 47, 20. სომეხნი ბ. (მათ) ხუთ თუე 48, 12. ბრძოლა (მას) მტერი 105, 23. სამნივე ერთობით ბრძოლდეს მტერთა 49, 21. (მირიან) ხაზართა მარადის ბრძოლის 66, 9. ყოვლისა უფროსად რათა ბრძოლის მათ 64, 3. უკეთუ ვისმე ბრძოლით 49, 16. უბრძანა მათ რათა ბრძოლიან ხაზართა 65, 13.

ი ვნ. წუნდელნი იბრძოლდეს 48, 2. იბრძოლიან ბუმბერაზნი 52, 13. ე ვერცალა ბარტომ ებრძოდა მას 32, 3. კუალად შეიშალნიან და ებრძოლიან (ერთმანერთსა) 10, 20. რომელსა ვერ ე. ბუმბერაზნი 51, 18. აღდგეს მტერი თქუენ ზელა და მოღმართ გებრძოლის 49, 15 [ბრძ].

ბრძოლა-ი განძლიერდა ბრძოლა მათ შორის 7, 3. განაგრძელეს ბ. 10, 17. იქმნა ბ. მათ შორის 54, 4; 57, 19. იწყო ბ. თურქთა 14, 14. დაუტევე

სპანდიატ ბ. სომეხთა და ქართველთა 16, 15. სთხოვა ბ. არშაყ ადერკის 34, 2. ითხოვა ... ბ. 46, 10. გაგძეღლა ბ. მეცხრედ ეამდმდე 47, 1. ღღეთა ყოველთა იყვის ბ. ბუმბერაზთა 48, 13. იწყეს ბ. სპარსთა 48, 18. სთხოვა ბ. მეფესა 52, 2. იქმნა ბ. მათ შორის 54, 4; 57, 19. სთხოვა თავის-თავ ბ. კეისარსა 68, 8. იქმნა მათ შორის ბრძოლა სასტიკი 6, 23. იქმნა ... ბ. ღიღძალი 23, 22. იქმნა ბ. ძლიერი 28, 11. გაგძეღლა მათ შორის ბ. ძლიერი 28, 13. იქმნა ბ. ძლიერი 30, 1; 32, 6. იქმნა ბ. ღიღძალი 46, 22. ბ. მათი იყვის მღინარესა ზედა 48, 2. განმრავლეს ქართველთა ... ბ. და ვნება სომეხთა 48, 21 (ვარ). (მირიან) მრავალგზის გარდაიკადა ბ. ხაზართა 66, 13 (ვარ). კეისარსა ვერ ძალღღედა ბ. მისი 68, 9. ბრძოლასა მას აზონისსა მკენდ იყვენს 25, 23. გამოიკადა იგი ბ. 31, 1. გამოციდილ იყო ბ. 33, 14. ბ. შინა მოკლა მეფემან ჩქდმეტი ბუმბერაზი 51, 20. ბ. მას შინა მოკლა მეფემან თორმეტი ბუმბერაზი 52, 13. ყოველნი ღღენი ჩემნი დამიყოფიან ბ. შინა 67, 11. ბრძოლისა სიგრძესა შინა განუტყდა ოროლები 34, 7. კმა ბ. მათისა ემსგავსა კმასა ტეხისასა 52, 5. ფარსმან ქუელი იყო კაცი შემმართებელი ბრძოლისა 51, 4. უცალო იყვენს ბერძენნი ბრძოლისაგან ჰრომთასა 25, 9. ბრძოლითა აორთინს (იგინი) 66, 18. იწყეს ბრძოლად 10, 13; 13, 18; 31, 20; 34, 8; 51, 17; 52, 4; 55, 18. დაუწყეს ბ. ნათესავთა ლეკისათა 11, 11. იწყო ბ. 15, 6; 53, 1; 66, 8. ყოველნი ... იყვენს ბ. სპარსთა 48, 21. წარმოემართა ბ. სპარსთა 53, 22. უწყო ბ. ქასრე მეფესა 59, 12. მივიქნა ბ. სპარსთა 59, 14. მიეგება ბ. ექვსა მას ზედა 67, 5. მოვიღეს ხაზარნი ბ. ღარუბანდისა 68, 5. იგი კეისრისსახედ გაუგზავნეს ბ. გუთთა მეფესა 68, 13. მიეტევენს ურთიერთას ბ. 68, 14. უწყო ბ. თრდატს 69, 2.

აღღგომილ იყვენს ბრანჯნი ბ. ჰრომთა 73, 2. იყვენს ყოველთა ღღეთა ბუმბერაზთა ბრძოლანი 31, 21 [ბრძ].

ბრწამლ-ი ეკალი წმიდამან ნინო პოვა ქოჩი ერთი ბრწამლი მაყულისა 94, 8 (ვარ). [ბრწამლ].

ბრწინვალ-ა აქუნდა ქრალი ბრწინვალე 89, 11. ნათლითა ბ. სუეტო ჩამოვიღოდა ადგილად თვისად 114, 19. გამოივალს ბ. ვარსკულავი 120, 19. იხილე მფრინველთა განსპეტაკება ბრწინვალედ 111, 19. იგი თავადი ეგრეთ ბ. განვიდის მიერ 120, 14 [ბერწყ].

ბუმბერაზ-ი გმირი მირეან ... მოკლა ცამეტი ბუმბერაზი 32, 1. მას მოკლა მრავალი ბ. 33, 15. უკეთუ გამოჩნდის ბ. სპარსთა შორის 51, 18. მოკლა ფარსმან მეფემან ჩქდმეტი ბ. 51, 21. მოკლა ფარსმან მეფემან თორმეტი ბ. 52, 14. მოკლა ფარნავაზ თექუსმეტი ბ. 52, 15. ამაზასპ მოკლა ბ. თხოთმეტი 56, 3. გამოჩნდეს ... ბუმბერაზნი 31, 21. რომელსა ვერ ებრძოდიან ბ. ქართლისა 51, 18. ყოველთა ღღეთა იბრძოდიან ბ. 52, 13. მოკლენს ბ. მრავალნი 56, 5. იწყეს ბრძოლად ბუმბერაზთა 51, 17; 55, 18. ბ. ამაზასპისათა მოკლენს ბუმბერაზნი მრავალნი 56, 4. აღმოიკადა ქრალი და მიეტევა სხუათაუა ბუმბერაზთა 56, 13. იყვენს ბუმბერაზთა ბრძოლანი 31, 21. ღღეთა ყოველთა იყვის ბრძოლა ბუმბერაზთა 48, 13 [ბუმბერაზ].

ბლუბარ-ი სამხრეთი რათა ჩრდილო ბლუარსა თანა იხარებდეს 91, 2. [ბლუარ].

ბზმ-ა მოსამართლე იგი იყვის შაზავებელ და ბვე სხუათა ქართლისიანთა 11, 5. აღღვეს მათ შორის მოციქულად და ბჰედ 67, 7 [ბვე].

ბჰობა-ა განსჯა, თათბირი დასჯარდეს ორნივე მეფენი ბჰობასა მათსა 67, 8. ორნივე დასხდეს ბჰობად 67, 8 [ბვე].

3

ბაგზაპნა 0—2 ერთი გაგზავნა მარგკა ერისთავად 24, 9. გ. მეორე კახეთისა ერისთავად 24, 12. მესამე გ. ხუნანისა ერისთავად 24, 11. მეოთხე ჯ. სამშუღლის ერისთავად 24, 16. მეხუთე გ. წუნდის ერისთავად 24, 18. მეექვსე გ. ოძრქის ერისთავად 24, 20. მეშვიდე გ. კლარჯეთის ერისთავად 24, 22. გ. მოციქული 29, 16. გ. ბრძანება მირიან მეფემან 116, 6.

0-უ იგი გაუგზავნეს ბრძოლად გუთთა მეფესა 68, 13 [გზავ].

ბაღმომე განდგომა —2 ოღესმე გაადგიან მირიანს ლეკნი 66, 9 [ღებ].

ბაბრთებ შეერთება 0—1 გაერთნეს თანა ჰართალეთსა მსხდომნი კავკასიანნი 28, 1 [ერთ].

ბაზაფხული-ი ხოლო თუენი გაზაფხულითა და არისანი დაყენის მცხეთათა 25, 17 [ზა, ფხუ].

ბაღმობა-ი ენანი კაცთანი არა დადუმუნე გაღობად ღმრთისა მიმართ 101, 4 [გაღობ].

ბაბრთებ გამგზავრება ი მეფენი ჰართლისანი გაეპართოლიან გზასა 48, 8 [მართ].

ბაბრჯუმაბული-ი სუმმატ გამარჯუებული შემოვიდა ჰართლად 47, 9. მოვიდა შინა გ. 57, 3 [მარჯუ].

ბაბრჯუმაბული და ნათელი გამობრწყინდა 86, 16. გ. მზე 110, 3. ოღეს გამობრწყინდენ მთიებნი იგი 121, 2 [ბერწყ].

ბაბრჯუმაბული 0—2 გამოგზავნა ქეკაპოს სპარსთა მეფემან ძე მისი 14, 17. გ. . . . ქეკაპოს ძისწული მისი 14, 21. გ. (იგი) სომხითს 68, 15. გ. იგი მეფემან კოსტანტინე 128, 12. გ. სპარსთა მეფემან ერისთავი 136, 3. სპარსთა მეფემან გ. ერისთავი 138, 12. გამოგზავნა (იგინი) კეისარმან 81, 3 [გზავ].

ბაბრჯუმაბული მოშველება 0—2 ვკონებ, რომელ ჰრომთა მათგანნიცა გამოგურთონენ 22, 18. გამოურთონენ

(მთ) უმრავლესნი მირდატისაცა კერძნი 51, 7 [ერთ].

ბამომვლა 0—1 რომელი გამოვლის შტოლ კავკასიისგან 5, 1.

0—2 გამოვლო მტკუარი 93, 8. გამოვლეს ზღეს-კარი 11, 20. გ. ზღუა გურგანისი. 15, 9. გ. გზა ფარისოსისა 45, 16 [ვალ].

ბამომთხვამ ი ზაბილონ გამოითხოვნა იგინი მეფისაგან 74, 9 [თხოვ].

ბამომითხვამ ი გამოიკითხა სპარსთა მეფემან პირველად ქალაქისა მცხეთისა 63, 16. გ. გუარანეთსაომა ასფაგურის ასულისა 63, 17. გ. მათგან კუართისა მისთვის 118, 9. გამოიკითხეს გუარი მისი 81, 6 [კითხ].

ბამომითხვამ-ი იწყეს გამოიკითხვად მისა 103, 7 [კითხ].

ბამომარება გამოტანა 0—2 ესრეთ გამოკრებეს განძი იგი 22, 9 [კრებ/კერბ].

ბამომარება-ი იწყეს გამოკრებად განძისა მის 22, 7 [კრებ/კერბ].

ბამომეძიება-ი ამხსნელი ყოვლისა დაფარულისა გამომეძიებელნი იყვნეს სარწმუნებულად კაცთა მიმართ 106, 17 [ძი].

ბამომზრდელი-ი ქუეყანისა ნაშობთა გამომზრდელნი ღმერთნი ჰართლისანი. . . იყვნეს სარწმუნებულად კაცთა მიმართ 106, 16 [ზარდ].

ბამომღებელი-ი ბაბილო არს შემზადებული გამომღებლად ყუაილითა სურნელთა 94, 1. ხენი ნაყოფისა გამომღებელნი შეიმოსნეს ყუაილითა 120, 7 [ღ].

ბამონიშნება გამოსახება 0—2 გამონიშნა ნიში ქრისტეს ჭუარისა 92, 14 [ნიშან].

ბამორღუპვა —2 ფარნავაზ გამოარღვა კარი ქუაბისა მის 21, 25 [რღუ].

ბამორჩება —2 გამოარჩია მცხეთას დასუმა ძისა მისისა მეფედ 63, 20. ყოვლისა უფროსად გ. (იგი) 64, 2. გამო-

- არჩევს ყოველთა სპათა ბერძენთა 68, 12. გამორჩეულ იყო სპათა შორის ოვსთასა 56, 10 [რჩევ].
- ბამოსხვამ** 0—2 გამოსახა მას ზელა სასწაული ჭუარისა 80, 5. გ. სასწაული ქრისტეს ჭუარისა 92, 14 (ვარ.). თავსა მისსა გ. სახე ჭუარისა 130, 12. გამოსახეს ხატი მისი ფიცარსა ზელა 81, 7 [სახე].
- ბამოსვამ** 0—1 გამოვალს ბრწყინვალე ვარსკვლავი 120, 19. გამოვიდოდა კუამლი სულნელებისა 84, 12. ზარი საშინელი გ. 88, 10. გამოვიდა ხაზართა მეფე 12, 7. ესე გ. 17, 6. გ. ... კაცი ერთი 56, 10. გ. გუთთა მეფე 68, 13. გ. სპარსთა მეფე 69, 12. გ. ერი ურიცხე 88, 9. გ. დედოფალი ნანა 88, 13. გ. მირიან მეფე 88, 15; 91, 16. გ. წმიდა ნინო 92, 10. რომელი მისგან გ. 107, 16. გ. ვარსკვლავი იგი 121, 7. გამოვიდეს ... უამნი მრავალნი 15, 23 (ვარ.). გ. სხუანი ნათესავნი 17, 15. (იგინი) 34, 13; 68, 16; 75, 5 (ვარ.). გ. სპარსნი 53, 15. გამოვიდოან მისგან ვარსკვლავნი 120, 13. მეფე არლა გამოსრულ იყო 88, 11 [ვალ, ვიდ].
- ბამოსვამ**-ი გამოსღვა ხაზართა 11, 10 (სათ.). განამრავლეს ხაზართა გამოსღვა და ტყუენვა მათი 12, 4. არა მზა იყო მსწრაფლ გამოსღვისაგან 47, 11 [ვალ].
- ბამოსხვამ** გა ძ ე ვ ე ბ ა (მრავლისა) —2 გამოსახნეს სპანი ერისთავნი მირიანისნი 68, 16 [ხხ].
- ბამოსხვამულ**-ი შემწეობისათჳს დაიმეგობრნეს თურქნი იგი გამოსხვამულნი 15, 13 [ხხ].
- ბამოტანებამ** გამოყვანა ი გამოვიდეს სპარსნი და გამოიტანეს თანა მირდატ 53, 15 [I ტან].
- ბამოტანამულ**-ი ხედვიდა საკრველებასა ... ენითა გამოუთქმელსა 89, 7 [თქუ].
- ბამოღებამ** ი მან გამოიღო რუსთავი 137, 15 [ღ].
- ბამოღებამ**-ი არა ინება გამოღება კელთაგან მის მკედრისათა 100, 7. იწყეს ქართველთა სუეტისა ცხოველისაგან ნაწლის გამოღებამ 131, 18. არა აყენებდა მირდატ მეფე ნაწილსა გ. 131, 20 [ღ].
- ბამოყვანებამ** ი გამოიყვანა ცოლი ბართომისი სამშუღლით 33, 3. გამოიყვანა ორნი გმირნი 5, 18. გ. ყოველნი 33, 2. გ. სპარსნი 51, 15. გამოიყვანნის ოესნი 59, 13. გამოიყვანოან ხაზარნი თანამეგმედ მათდა 66, 9. დურძუკთა გ. ხაზარნი 66, 11. რათა გამოიყვანნენ ოესნი 136, 6 [II ყავ].
- ბამოყვამ** 0—2 გამოყვეს ოესნი 23, 2 [II ყავ].
- ბამოჩინებამ** გამოჩენა ა—2 გამოაჩინა ჭუარი იგი ნახსლევისა 102, 8. გამოაჩინა ჭუარნი 137, 13. სასწაულნი ღმერთმან გამოაჩინნეს 108, 1. ნაწილი ძელისა გამოჩინა ელენე დედოფალსა 117, 7.
- დ** შენ გამოსჩნდი 35, 3. გამოჩნდა კაცი 12, 24. აღუქსანდრე გ. 17, 3. არაეინ გ. 32, 2. გ. მეფობა სპარსეთისა 43, 10. ქუეყანასა ზელა გ. 107, 16. გამოჩნდეს კაცი რეანი 4, 7. გ. ხუთნი გმირნი 8, 15. გ. სამნი გმირნი 9, 20. გ. ბუმბერაზნი 31, 20. გ. ღრუბელნი 91, 7. ვინცაეინ გამოჩნდის ქართველთაგანი 20, 12. გ. ბუმბერაზი სპარსთა შორის 51, 18. ვინცაეინ გამოჩნდეს მძლე 26, 17. გამოჩნდეთ მტერად აზონისა 22, 17. გამოჩნდნენ იგინიცა 78, 17.
- ი**-უღ გამოუჩნდეთ ჩუენ მტერად აზონ ერისთავსა 22, 13 [ჩენ].
- ბამოცვამ** ი ვნ. მრავალგზის გამოიცვალა იგი 31, 1. გამოცდილ იყო ბრძოლასა ასურთასა 33, 14 [ვალ].
- ბამოცდილ**-ი იყო ... მრავალგზის გამოცდილი ბრძოლასა თურქთა 31, 1 (ვარ.). [ვალ].
- ბამოძიებამ** ძებნა ე გამოძიებდა (მას) 77, 5; 95, 3 [ძი].

¹ გამოცემამთა: გამოჩნდეს.

ბამომძიება-ი მოვიდის ... გამოძიებისათვის კუარტისა უფლისა 95, 1. იწყო გამოძიებად სჯულსა ქრისტესსა 105, 12 [ძი].

ბამოწულილვა დაკვირვებით შეისწავლა ი გამოწულილვან სჯულსა ქრისტესა 105, 5 [წულილ].

ბამონბატა 0— გამოხატეს ხატი მისი ფიცარსა ზედა 81, 7 (ვარ.). რომელი იგი გამოეხატა 82, 3 [ხატ].

ბამონბატა-ი ტიროდეს გამოხატვით შესწავებისა მისთვის 82, 2 [ხატ].

ბამომღვამე 0—1 მუნით გამოქდა ბაზოკ 46, 11. გამოქდეს ეამნი მრავალნი 15, 23 [ქიდ].

ბამომსნილი-ი (ვარ) გამოქსნილი დამადებელისა მიერ 128, 14 [II ქს].

ბანახა დათვალე რება 0—3 ფარსმან მეფემან არღირა განახა სიმრავლე სპარსთა 52, 16 [ნახ].

ბანახლვა 0— განახლნა ეკლესიანი 138, 2 [ახ].

ბანახანა 0 ვნ. შთაქდა ყოველი ერი იგი წყალსა მას, განიბანეს 75, 4. მფრინველნი განიბანნან 101, 8 [ბან].

ბანახანა-ი იხილე შენ მფრინველთა მათ ფრთითა უშუერითა განახანა წყლითა 111, 13 [ბან].

ბანახანა გაფანტვა ი ვნ. განვიზინებით ჩუენ ყოველსა ქუეყანასა 95, 22. განიზინეს მუნით ყოველსა ქუეყანასა 3, 9. განიზინეს (იგინი) 109, 12 [ხვევ].

ბანახანა-ი იქნა პურიათა სირცხვლი: ცის-კიდეთა განხვევა, მეფობისაგან დაცემა 101, 16 [ხვევ].

ბანახანულ-ი მოერთო ერი განხანულთ 110, 12 [ხვევ].

ბანახორბატა 0—1 უფრომსად განხორბატეს ყოველნი 46, 20 [ხორბატ].

ბანახორბატა 0— განახორბატა უბუნურთა 103, 8 [ხორბატ].

ბანახორბატა 0— რათა სულიცა თუნი განახორბატეს 108, 4 [ხორბატ].

ბანახორბატა 0— განახორბატა და დაწყევტა 0— მათ განხვევს და

მისცეს მეფობა სპარსეთისა ბარბატს 67, 18.

განვიკითხოთ და განხვრტოთ მას ზედა 36, 7 [ხვევ].

ბანახანა მართვა, გადაწყვეტა — მთავრობით განაგებდის ყოველთა ერისთავთა ზედა 25, 1. ფარსმან ქველი გ. სამეფოსა თუსსა 51, 14. განახის ყოველი საქმე დაშლილი 25, 20.

ი-უ განუგო კოსტანტინე მეფემან და შუამდგომელ ექმნა მათ 70, 18 [გ].

ბანახანა-ი ზეცით იყო განგება ესეეთათარი 96, 14. განგებითა ღმრთისათა ეშუად შეიცეალა 84, 7 (ვარ.) [გ].

ბანახანა 0— განაგრძელეს მათ შორის ბრძოლა 10, 16.

და გაგრძელდა მათ შორის ესეეთათარი საქმე 11, 1. გ. მათ შორის ბრძოლა 28, 2; 46, 22 [გრძ].

ბანახანა 0—1 განდგა და არღირა მისცა სპარსთა ხარკი 138, 2. განდგეს ერისთავნი დასავლეთისანი 57, 7. გ. კლარჯნი ვარაზ-ბაქარისაგან 136, 22.

ი-უ განუდგეს (იგინი) ნებროთს 6, 13. გ. (იგინი) 14, 15; 15, 7. გ. (იგინი) აზონს 23, 6. ქართველნი გ. აზონს 23, 7 [დევ].

ბანახანა-ი მკვდრთა მის ადგილისათა არა ინებეს განდგომა ბერძენთა 24, 2. ერისთავთა ქართლისათა განაცხადეს გ. ფარნაქომისი 29, 21. აღუთქუა მას გ. სპარსთაგან 70, 10. წარმოვიდა ანაკ და ძმა მისი განდგომად სპარსთა მეფისაგან 61, 6 [დევ].

ბანახანა-ი მოსრნა განდგომილნი მისნი 27, 4. ერისთავნი ... გ. მიეგებნეს სომეხთა მეფესა 29, 24. შეკრბეს იგინი და ... ერისთავნი გ. 57, 15 [დევ].

ბანახანა 0— განდევნენ ღმერთმან დამადებელმან ეშმაკი 128, 13 [I დევ].

ბანახანა გაძლიერება, გადაიღება განდილება მეფე სპარსთა 14, 5. ესე გ. 16, 18. განდილდეს მდინარენი 61, 12. აწ უფროსად განსდილდენ წინაშე ჩემსა 247, 2. ქალაქი მცხეთა

განდიდებულ იყო უმეტეს ყოველთასა 11, 5 [დიდი].

ბანვლბა 0—2 მოსე განვლო ზღუა ისრაელთა 14, 10. სუმბატ გ. მტკუარი 46, 9. გ. ქუეყანა ერაკელ მეფემან 247, 7 [ვალ].

ბანვლმბა გაყევანა ა—8 ისარი კავა მკერდსა ნებროთისსა და განვლო ზურგით 7, 19. გ. ზურგით წყრთა ერთი 46, 13. სუმბატ ჰოროლნი იგი ეგრეთვე მასცა სცნა და გ. 46, 15. ოროლნი ამზასა გ. ზურგით 56, 12 [ვალ].

ბანვლინბა გაგზავნა ა—2 განვლინით კაცნი მთათა ზედა მალაღთა 120, 20. მღღელნი . . . განვლინენს (მან) ყოველთა ქალაქთა 117, 8 [ვალ].

ბანვრდომბა 0—1 ისარი განვარდა ზურგით 34, 15 [I ვარ].

ბანვრცომბა ა—2 ანან განვარცო ენა ქართული 26, 9 [ვრც].

ბანვრსბა აესება ა—2 განავსო ქართლი 25, 16. განავსნა იგინი ლაშქრითა 19, 7. მეფემან გ. ციხენი 55, 11. ქართველთა განავსნეს ციხენი 48, 12 [ეს].

ბანვრიმბა ი განიოდა და განიყვანა სარკუმელსა მას 21, 14 [ზიდი].

ბანვრბზბა ი რომელსა-იგი განიზრახვენ 99, 5. განიზრახვიდა ესრეთ გულსა თვისსა 109, 16. განვიზრახე მოყვანება მისი ცოლად ჩემდა 83, 10. განიზრახა სიკუდილი ფარსმან ქუელისა 50, 12. გ. გონებასა თვისსა 75, 9. გ. ცოლად მოყვანება მისი 84, 4. არჩილ გ. გონებასა 245, 9. განიზრახეს ძიება საზღვართა ქართლისათა 45, 5. გ. დასნება ოგსთა 56, 16. რომელი განეზრახა 63, 15 [ზრახ].

ბანვრბზბა-ი მეფემან სპარსთამან ყო განზრახვა 60, 6. დაუმტკიცეს განზრახვა იგი 6, 13. დაამტკიცეს გ. ესე 21, 10. განამტკიცეს გ. საურბაგისი 26, 18. სთნდა სომეხთა მეფესა გ. ესე 29, 16. ესე არს გ. ჩემი 60, 13; 60, 16; 63, 3; 109, 2. სთნდა გ. ესე მეფესა 61, 5. სთნდა პატრიაქსა

გ. ესე 76, 1. დაუმტკიცეს გ. მისი 109, 6. სიმრავლესა მას უფარვიდა გულისა მისისა განზრახვასა 60, 16. ვარ მეცნიერი გ. მათსა ყოველსა 79, 10. ერთობით განზრახვიდა ურთიერთას ყოველთავე დაუტევეს ქუეყანა იგი 82, 5 [ზრახ].

ბანთაპინსუმბა ა—2 სენთავან შეპყრობილი განათავისუფლნა 94 (ვარ.).

დ განათავისუფლდეს ნათესავნი თარგამოსისნი 7, 20. გ. ქართველნი 14, 2. გ. (იგინი) 15, 7 [თავ, უფ].

ბანთამბა ა—2 აღმართა ჭუარი, რომლისა წინაშე განათევენ იგი ლამეთა 94 (ვარ.) [თვ].

ბანთამბა დ შებათი განთენდებოდა 121, 5. ვითარ განთენდებოდის 22, 8. ვითარ განთენდა 56, 9.

0—1 ვითარ განთენა 78, 9. გ. და გამობრწყინდა შუე 110, 3 [თენ].

ბანთამბა-ა დაესხა ოგსთა განთენებისა ეამსა 56, 16 (ვარ.) [თენ].

ბანთიად-ი დაესხა ოგსთა განთიადისა ეამსა 56, 16. განვიდა ეამსა განთიადისასა 52, 17. დაადგრის ეკლესიასა ზედა ვიღრე განთიადმდე 120, 12 [თვ].

ბანთქუმბა ი ვნ. განთქუა სახელი ფარსმან ქუელისა 52, 19 [თქუ].

ბანბაბამბა ენ/ნ ცსნისათეს ჩუენისა განკაცნა (იგი) 94, 4. რომელი გ. ცსნისათეს ჩუენისა 128, 19 [კაც].

ბანბაბამბულ-ი თავი შენი შეეედრე ძესა ღმრთისასა, პირველ ეამთა შობილსა და განკაცებულსა 130, 5 [კაც].

ბანბითბა გასა მართლება ი განვიკითხოთ და განვებრეთ მას ზედა 36, 7 [კითხ].

ბანბრბა გასვლა 0—1 განკრბეს კურელსა მას სარკინელნი 18, 13 [კრებ/კერბ].

ბანბართომილ-ი შეწუხებულნი აღდა მეფე განკართომილი ურვათავან 114, 14 (ვარ.) [კერთ].

ბანბარბლბა გაფრთხილება რომელი-ესე უთხრა ვინმე ფარსმანს და განაკრძალა 50, 14 [კრძალ].

ბანბარბმბა დ ფარნავაზ განკრდა 22, 4. გ. (იგი) 93, 2. გ. მეფე აღერკო

100, 4. შირიან მეფე გ. 105, 12. განკრდეს ყოველი 14, 11.

ო—უ—დ განილქა ფარნაეზ და განუკრდა 21, 16 [კურ].

ბანკრპვიპულ-ი განკრვებული მივეახ-
ლუ მას 114, 9. გ. აღიღებდა ღმერთსა
125, 7 [კურ].

ბანაჟუთა შეწყვეტა ო—უ ვარაზ-
ბაქარ განუჟუთა ხარკი 136, 20
[ჟუთ].

ბანაჟურნებ 0—2 დედოფალი განკურ-
ნე სენისაგან დიდისა 108, 3. აღიღებ-
ლი მას, ვისმან ძალმან განკურნა
115, 12. განრღუეული განკურნა 95,
10. განრღუეული განკურნის 102, 9.
მთავარი ესე შენი განკურნო 108, 2.
უკეთუ განკურნო მთავარი ესე 106,
19.

ი ვნ. სნეულნი განიკურნებანი 104,
7. მრავალნი განიკურნებიდ 124,
13. სნეულნი განიკურნებოდეს
115, 14; 123, 9. ერნი გ. 115, 16.
მრავალნი გ. 124, 12. განიკურნა
ყრმა იგი 104, 2; 123, 4. გ. (იგი) 105,
2; 105, 8; 105, 10; 123, 16; 124, 1.
განიკურნე ამიერიოგან 115, 12. დედო-
ფალი განიკურნოს 104, 16 [კურნ].

ბანაჟურნებ-ა ითხოვდა ღმრთისაგან
კაცისა მის განკურნებასა 108, 9 (ვარ.).
იწყო სნეულთა განკურნებად 77,
17 [კურნ].

ბანაჟურნებულ-ი განკურნებული წა-
რიჯანა 123, 4 [კურნ].

ბანლავა ი ვნ. განილია სული მათი
113, 9 [ლევ].

ბანაზბრევა||ბანაზბრევა —2 განამარნა
ციხენი 30, 15. გ. ციხე-ქალაქნი 62, 9;
69, 15; 70, 6; 136, 9; განამარნეს
ციხენი 14, 15; 16, 12; 47, 16; 48,
11; 49, 11.

ო—უ განშიმარეთ ზურგით კერძი
ჩემი 7, 16. გ. ზურგით კერძო ჩემი
34, 3.

დ განამარდა იგი ღირალთა შინა
მასისისათა 7, 13.

ა—2 გამამარნის ციხენი 69,

დ გამამარდა იგი სიმამრეთა შინა
კლარჯეთისასა 23, 9 [მამარ].

ბანაზბრევა-ა ისწრაფდეს იგინი განამარ-
რებასა ციხე-ქალაქთასა 10, 11 [მამარ].

ბანაზნათლემბელ-ი აღმართა ქუარი იგი,
ძელი განმანათლებელი 132, 4 (ვარ.).
ვაქსნეთო ცხოვრება . . . ქართლისა
განმანათლებელისა ნინო მოციქულისა
72, 4. განყავ განძი ორად
და მიიღე სამარხავსა გ. ჩუენისასა
129, 15 [ნათ].

ბანაზბრევა1 ა ხ ს ნ ა ო—უ წიგნთა ჩუ-
ენთა ზეპირით აღმოიჭროდა და გან-
მიმარტებდა 97, 1 [I მარტ].

ბანაზბრევა2 აღმართვა, გაშლა
0—2 ნუ განმარტებთ მახულთა თქუენ-
თა ქართველთა ზედა 34, 18. ვითარ
განგიმარტვან ფრთენი შენნი 102, I
[I მარტ].

ბანაზცხოველებელ-ი აღმართა ქუარი
იგი, ძელი განამცხოველებელი 132, 4
[ცხოვ].

ბანაზმ-ა იყო განმგე მათ ოთხთავე ძმა-
თა ზედა 9, 15 [გ].

ბანაზმებელ-ი ამით შუდთავე გმირთა ზე-
და იყო განმგებელ 66. დაუტევა (იგი)
განმგებელად 64, 20. წარავლინა
განმგებელნი 81, 9 [გ].

ბანაზმდირება —2 განამდირო
შენ 106, 19 [დიდ].

ბანაზმდირებაულ-ი წარველით გან-
მდირებულნი 46, 5 [დიდ].

ბანაზნაღმებ 0—2 სუეტი იგი სა-
შუალ ეკლესიისა შესაგდებელად გან-
მზადეს 112, 4 (ვარ.).

ე განმზადებულ იყო მეფე შეს-
ლვად სპარსეთს 61, 13 [მზა].

ბანაზნაღმებულ-ი სუეტი იგი . . . იყო
საშუალ ეკლესიისა შესაგდებელად
განმზადებული 112, 4 [მზა].

ბანაზრავლება —2 განამრავლნა
მკედარნი 24, 7. გ. მღლელნი 131, 9.
გ. ქუარნი 138, 2. განამრავლეს ხაზარ-
თა გამოსლვა 12, 4. გ. ქართველთა . . .
ენება სომეხთა 48, 21. გ. შესლვა სპარ-

1 გამოცემაშია: განკურნა.

სეთად 59, 17. სომეხთა გ. შესლვა სპარსეთს 60, 4. რათა განვაძრავდნეთ სპანი 22, 23. ფარანავს განემრავლნეს მკედარნი ქართლისანი 23, 18.

ი განმრავლნეს სპანი 23, 2.

ი—უ ზუანსტაგითა შენითა განვიძრავლნე სპანი შენნი 22, 16.

დ განმრავლდა ნათესაჲი მისი 8, 14: გ. ნათესაჲი მათი 9, 18. გ. შიში აზონისი 21, 6. გ. მოწერილი 96, 15. განმრავლდეს (იგინი) 83, 9 [შრავალ].

ბანმარავლებულ-ყოფა 0—2 საურმაგ განმრავლებულ-ყვნა დურაქუქნი 27, 5 [შრავალ, I ყუვ].

ბანმტკიცება ა— მირიან მეფემან განმტკიცა ყოველი ქართლი 128, 7. განმტკიცეს განზრახვა და მოკლეა საურმაგისა 26, 18.

დ განმტკიცდეს (იგინი) სრულსა სარწმუნოებასა ზედა 128, 9 [მტკიცე]. **ბანმხიარულება** დ (იგინი) განმხიარულდეს 115, 22 [ხიარ].

ბანნათლუბა||ბანნათლუბა განათება ა— რომელმან ცასა ქუეშე ყოველივე განანათლა 118, 22. მადლმან ღმრთისმან განანათლოს ბნელი 125, 13.

ი—უ განმინათლუ ბნელი 109, 21; 110, 7.

ი—უ-დ განუნათლდა (მას) თუალები 14, 8 [ნათ].

ბანჰარობა გასლვა, აღმართვა ი განიპურნა კელნი ცად მიმართ 110, 4. განუპურნეს კელნი 113, 3 [პყარ].

ბანრინება გადარჩენა ა— მირიან განარინა აბითარ სიკუდილისაგან 102, 18. ორნი შეილნი მათნი განარინეს მამამტყმეთა 62, 1 (ვარ.). ყოველი პურია განარინეთ ჰირისაგან მახკლისა 113, 11. განარინნის იგინი ჰირისაგან 96, 7. მკლველნი მისნი განერინნეს მშვლობით ჰაპასა არჩილისსა 246, 16 [რ].

ბანრისხება ა— განვარისხეთ შემოქმედი ღმერთი 96, 2 [რისხ].

ბანრღმბა ე ვერასადეთ განერა ერთიყა ცაი 18, 11. განერის სიკუდილისაგან

119, 9. მუნქუესეე განერიან ჰირისაგან 124, 10. განერე შენ ცოცხალი კელისაგან აზონისა 21, 8. ვერა გ. ქელთაგან ჩუნეთა 46, 8 [რ].

ბანრღმუშულ-ი კუტი განრღმუშულნი განერუნა 95, 10. გ. განერუნის 102, 9 [რლუ].

ბანრშუნა აოხრება 0—2 ოესთა განრუენეს ქართლი 68, 1. სპარსთა განრუენეს ეკლესიანი 138, 16. განერუენა (მას) სპარსეთი 43, 11 გ. ქუეყანა ესე ერუესა 245, 7 [რუენე]. **ბანსასუნენებალ-ი** სადა-იგი ყოფილ იყო ბარტამ მეფისა განსასუნენებელი 92, 13. ყო იგი განსასუნენებელად თესად 94 (ვარ.) [სუნენ].

ბანსაცდელი-ი იხილეს განსაცდელი ესე მათ ზედა მოწენულად 81, 18. ეიძიოთ ღონე ჰირთა და განსაცდელთა: ჩუნეთათს 62, 14 [ცად].

ბანსაწმედელ-ი ღირს ვიქმენით მოღებდა საკურებელსა მას განსაწმედელსა ცოდვთაგან 97, 6 [წმედ].

ბანსლვა 0—1 გარე მეომრად განვიდოდეს ოცდაათი ათასი ქუეითი ყოველადე 55, 13. განვიდა მთასა მას ზედა 8, 7. გ. (იგი) კელად 21, 14. გ. ფარანავა 21, 18. გ. არშაკ 34, 4. გ. განწყობილთა შორის 34, 5; 45, 11. ფარსმან გ. 52, 3. გ. ეამსა განთიადისასა 52, 17. არასადა გ. მარბიელი 55, 5. გ. ამაზას 55, 14. გ. აღგრისა 55, 16. გ. ამაზას მშუღლითა 55, 18. გ. ... ამაზას 56, 9. გ. (იგი) 56, 16. გ. მეფე ნაღირობად 61, 14; 108, 18. გ. მისგან სული იგი ბოროტი 108, 10. გ. თხემსა მთისასა 109, 10. ყოველი ერი გ. 110, 14. ბრანენი განვიდეს ადგილსა მას 73, 16. განვიდ. ქალაქით მაგით 105, 17. განვიდის თუთ მეფე 51, 19. ნელიად-ნელიად გ. მიერ 120, 15. რათა განვიდ 104, 15. ყოველნი ჩრდილონი განსრულ იყვნეს მტკუარსა 45, 18 [ვალ, ვიდ].

ბანსლვა-ი||ბანსლვა-ი ეგულეებოდა განსლვა 21, 13. ყუვ გ. ჩემი კორცთაგან ჩემთა 97, 10.

იწყეს გასლვად სპარსთა ზედა 66, 16 [ვალ].

ბანსმენა ი ვნ. განისხა სახელი ფარსმან ქუელისა 52, 19 (ვარ.) [სემ].

ბანსპატაპაბა-ი იხილე შენ მფრინველთა მათ განსპეტაქება ბრწყინვალედ 111, 19 [სპეტაქ].

ბანსრულაბა — განსრულა ეკლესია 115, 16. მირიან მეფემან გ. ეკლესია 129, 4 [სრულ].

ბანსუნაბა ი უობ. ესრეთ ყოფითა უფრო განვისუნებთ 26, 17. განისუნენს ორთავე 34, 13 [სუნენ].

ბანსუნაბა-ი იყო განსუნება ყოველსა ქართლსა ზედა 26, 2. საყდარსა აღიყენა განსუნებით 61, 11. ოვსნი დადგეს ლიახუსა ზედა განსუნებად 55, 5 [სუნენ].

ბანსპიდა — განსიდას მშობელთა მისთა ყოველივე 76, 5 [ყოდა].

ბანსპაღულ-ი რომელსა-იგი იყენეს განსწავლულ 82, 2 [სწავ].

ბანსხაბა განდევნა, გაძევა — მეფემან არღარა განახა სიმრავლე სპარსთა 52, 16 [სხ].

ბანსჯაბა გასაძარტლება მოვალს განსჯად ცხოველთა და მკუდართა 94, 5 [საჯ].

ბანძევაბა გაშევაბა — მშულობით განუტევა ანდრია მოციქული 42, 17. კურთხევითა გ. (იგი) 80, 7. განუტევენა ყოველი მთავარი 19, 15. გ. იგინი 74, 11. რომელი განუტევეს ურიათა 44, 6. კაცი განუტევეთ 46, 4 [ტევე].

ბანძეხა ი-უდ ბრძოლისა სიგრძესა შინა განუტეხა ოროლები 34, 8 [ტეხ].

ბანძუაშრნაბა-ი განუაურნებელთა სენთაგან შეპყრობილნი განათავისუფლნა 94 (ვარ.) [კურნ].

ბანშენა ე განუფინა ყოველთა ადგილთა ქართლისათა ნაწილი სუეტისა ცხოველისა 131, 22 [ფინ].

ბანძარვაბა — შიშმან მისმან განაქარენს გემონი სოფლისანი 105, 19 [ქარ].

ბანძარვაბა-ი მოიგონებენ . . . განქარვებადნი ესე 90, 14 (ვარ.) [ქარ].

ბანღაბა — რათამცა წარიღეს და განაღდეს კარი ფართო 66, 15 [ღ].

ბანღქაბა — მძინარესა განმადკებდა 97, 2.

ი უობ. განიღქა ფარნაეაზ 21, 16 [ღქ].

ბანშანაბა ი განიყვანა (იგი) სარკუმელსა მას 21, 14. (იგი) განიყვანეს გარე 247, 21. თურქნი განიყვანეს 15, 14 [II ყავ].

ბანოლა ი — გაყვეს თანა ანაკ და ძმა მისი 61, 15 [II ყავ].

ბანოლაბა — განყო მეფემან ერი იგი 75, 3. განყვნა ცოლმან ქართლოსისმან ხუთნივე იგი გმირნი 8, 20. რომელნი გ. დედამან მათმან 9, 16. იგინი გ. 25, 22. განყავ სამეფო განძი 129, 14. ი ჩრდილონი განიყოფდეს ტყუესა 45, 19.

ი-უ განუყო ქუეყანა თარგამოს ნათესავსა მისსა 8, 4. განუყო თარგამოს ქუეყანა რვათა ამით გმირთა 4, 13. გ. მათ ქუეყანა 9, 22. გ. აფრილონ ყოველი ქუეყანა სამთა ძეთა მისთა 13, 14. გ. (მათ) ლაშქარი თვისი 18, 3. ამით გ. ყოველი ქუეყანა თვისი 43, 19. გ. მონაგები თვისი გლახაკათა 75, 11. თარგამოს განუყვნა? (მათ) ქუეყანანი 4, 16. მშობელთა მისთა ყოველი-ვი განუყვეს გლახაკათა 76, 6.

ე განეყვეს მუნ ენანი 3, 9 [I ყავ].
ბანოლაბა-ი შემღვობად განყოფისა ენათასა განიბნინეს 3,8 [I ყავ].

ბანოლაბა-ი ესე არიან განყოფილნი ქართლოსის ძეთანი 9, 16 [I ყავ].

ბანშორაბა — განაშორნა ტაძარსა მისსა 96, 11.

ე დილნი იგი მთავარნი არა განეშორებოდეს ეკლესიასა წმიდასა 122, 5.

1 გამოცემაშია: განიღვიძა.

2 გამოცემაშია: განუყვნა.

განვეშორებით მას ადგილსა 114, 11. დედანი მამათაგან ცოცხლი განვეშორნეს 83, 8 [შორ].

განვეშორება-ი უყვნა დედისაგან თვისისა ამბორის-ყოფითა განვეშორებისათა 80, 5. რომელთა გარდამოსდიოდეს ცრემლნი განვეშორებისათეს მოძღურისა მათისა 126, 18 [შორ].

განვეშორება-2 დასრულება, დამთავრება ა არშე განვეშორაი ნელქარ, ქლაქი კახეთისა 33, 10 [შორ].

განვეშორება-3 ი წარვიდა ... კაცთა მათთანა ... კაცთაგან განვეშორებულსა 76, 17 (ვარ.) [შორ].

განვიწება და დგენა — მეფემან განაჩინა მათ ყოველთავე სიკუდილი 73, 6 (ვარ.). განაჩინა სპასალარნი 25, 2.

— განუჩინა საზღვარი შირიანს და თრდატს 70, 15 [ჩენ].

განვიწება დანახვა ი განვიწება ძალსა ამის ქუეყანისასა 88, 2. განვიწება ხატი მისი 81, 5. განვიწება სკმელი მისი ცეცხლებრ 77, 11. [ცად].

განვიწება-2 ი გაჯანსაღებულ ბული განვიწება ყრმა იგი და განვიწება მისცა დედასა მისსა 104, 3. აღღვა გ. 105, 2 [ცოცხალ].

განვიწება-3 ი გაცოცხლებული განვიწება წარიყვანა 123, 5; 124, 1 [ცოცხალ].

განვიწება-4 ი ვერ განვიწება დატევებასა სჯულისასა 136, 1. განვიწება ქადაგება ქრისტესი 103, 10. განვიწება განდგომა ფარნაქომისი 29, 20.

ე განვიწება (ნინოს) ქება ქრისტეს სჯულისა 71, 5. გ. ... ნინოს ქადაგება ქრისტეს სჯულისა 102, 6 [ცხად].

განვიწება-5 ი იგინი ვერ იკადრებდეს განვიწება 109, 8. ვერ იკადრებდა ერისაგან გ. სჯულისა სიძლილისა 135, 24.

განვიწება-6 ი წერილ არს ესე გან-

ცხადებულად 36, 22; 69, 21. გ. არა გვობრეს 78, 14 [ცხად].

განვიწება-7 ი ლხინი მოხადა შირდატ ფარსმან ქუელსა განვიწება 50, 13 [ცხად].

განვიწება-8 ი იხილა განვი 22, 1. გამოკრებეს გ. იგი 22, 9. მოსცა გ. ეპისკოპოსსა 117, 15. დაუტევენა გ. და სამსკუალნი უფლისანი 117, 20. დაუტევენა წუნდას ხურონი და გ. 118, 1. განვიყვამეფო გ. ორად 129, 14, რომელი შესაძლებელ იყო განვიცა მისგან, წარიტანა თანა 22, 21. იწყეს გამოკრებად გ. მის 22, 7 [განვი].

განვიწება-9 ი განვიწება ბრძოლა 7, 3. გ. ალექსანდრე 17, 17. გ. (იგი) 23, 17. განვიწება ხაზარნი 11, 11. გ. სპარსნი 12, 23; 17, 4. განვიწება შირიან 69, 4. განვიწება არაან იგინი 60, 12 [ძალ].

განვიწება-10 ი განვიწება ქელი ქუარისახელ 114, 1 [ძარ].

განვიწება-11 ი და დგენა, დაწესება — განვიწება ესე ყოველი ფარნაგაზ 25, 4. მეფემან გ. სიკუდილი მათი 73, 6. გ. აღსრულება ქორწილისა 81, 8. განვიწება ერისთავნი რკანი 24, 7. ამაზასა გ. ქუეთონი იგი არაგუსა იმიერ 55, 14. იგი დღე განვიწება ქუარისა მსახურებად 122, 8.

— ცხურისა და ზროხისა შეწირვა განვიწება (მათ) 58, 11. გ. ყოველი წესი ქრისტიანობისა 75, 7 [II წეს].

განვიწება-12 ი ვარკა — თავი თვისი სიკუდილად განვიწება 89, 12. რომელი ყოველთაგან განვიწება არს 103, 20 [წირ].

განვიწება-13 ი შირიან 0 — განვიწება ყოველნი ველნი ქართლისანი 47, 16 [წირ].

განვიწება-14 ი დარაზმევა — მეფემან განვიწება სპანი 32, 5 [II წეს].

განვიწება-15 ი რაზმი ღირს იქმნა განვიწება შორის წმიდათასა წარდგომად წინაშე ღმრთისა 248, 3. განვიწება განვიწება შორის 34, 5; 46, 11 [II წეს].

ბანწარობა ი—უ განუწერა (მათ) ნებროთ 6, 15. გ. (მათ) ალექსანდრე 18, 8. გ. (მათ) 42, 14.

0—1 განწერა (იგი) 7, 11 [წყურ].

ბანწაფილი-ი არაღსა განწეფილსა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს 90, 7 [ქედ].

ბანწარაგება ი უობ. განიხარა ქუჯი სიხარულითა დიდითა 22, 15. რიფსიმე . . . გ. სიხარულითა დიდითა 84, 3. მათ განიხარეს 23, 1. გ. ურიათა მცხეთელთა 36, 2. იხილე და განიხარე 128, 22. განიხარონ ყოველთა ქართველთა 22, 17 [ხარ].

ბანწამთა 0—2 სამად განხეთქა ღმერთმან მეფობა ისრაელისა 95, 21. ღმერთმან გ. მეფობა ჩუენი 96, 11 [ხეთქ].

ბანწილვა ნახეა ი აწ განიხილენ წიგნი მოსესნი 96, 2. განიხილოს და განიცადის საქმელი მისი ცეცხლებრ 77, 11 [ხელ].

ბანწუბა გაღება (მრავლისა) რათა განახუნენ კარნი კავკასიანთანი 136, 5.

ი—უ ასფაგურ განუხუნის (მათ) კარნი კავკასიანთანი 59, 13 [ხუ].

ბანწორციელებული-ი, რათა აღიაროს ქრისტე ძე ღმერთისა ქნისათვის კაცისა განწორციელებული 111, 3 (ვარ.) [კორც].

ბანწანა ი—უ კაციმან განუქნა წიგნი იგი 86, 10 [II კს].

ბანწარება 0—2 განწურებეს კლდე იგი 18, 12 [კურ].

ბანწარებაული-ი იხილეს წმიდათა მათ მანქანება მტერისა და ისარნი მისნი განწურებულნი 81, 13 [კურ].

ბარდავლ 0—2 გარდავლო მთა 12, 8. გარდავლნა ეამნი მრავალნი 245, 1. გარდავლეს მთა 11, 16. გ. სომხითი 69, 14. რათა გარდავლოთ სომხითი 69, 11 [ვალ].

ბარდავლინარა-მ მიემთხვა ტბასა დიდსა გარდავლინარებას 85, 7 [დენ].

ბარდავომვლა 0—2 გარდავომვლო გზადღუელთისა 68, 2. გარდავომვლნა კავკასი 17, 7. გარდავომვლეს გზა თაყუ-

ერისა 57, 12. გ. მთა 57, 14. გ. ოესთა ფერომ 67, 21 [ვალ].

ბარდავომვლა-მ იგარძნა მეფემან გარდავომვლა ოესთა ვიდრე გარდავომვლამდე მთისა 55, 4 [ვალ].

ბარდავომვლინება ი ვნ. რომელნი გარდავომვლინებულ იყვნეს საურმაგ მეფისაგა 28, 5 [ვალ].

ბარდავომთხება დაღერა 0—2 (ერემლინი) გარდავომთხებნა 76, 91 (ვარ.) [თხე].

ბარდავომსდის||**ბარდავომდის** 0—2 რომელთა გარდავომსდიოდეს ერემლინი 126, 17.

0—1 წყალი გარდავომდის ჩრდილოთ კერძო 4, 20 [ლი].

ბარდავომსვლა 0—1 (იგინი) გარდავომვიოდეს ქართლად 47, 18. ანგელოზნი ღმერთისანი გ. მას ზედა 122, 18. გარდავომვიდა მეფე ლეკთა 45, 10. გარდავომვიდეს დურძუქეთს მყოფნი 27, 25. გ. ოესნი 55, 3. (იგინი) გ. მუენით 126, 1 [ვალ/ვიდ].

ბარდავომსვლა-მ ვერ იგარძნა ამახასპ . . . გარდავომსვლა ოესთა 55, 4 [ვალ]. **ბარდავომსრული**-ი რომელმან მოაქვლინა სიტყუა მისი გარდავომსრული ქუეყანად მდაბლად 118, 20 [ვალ]. **ბარდავომთხება** გაღმოყვანა გარდავომითანა დურძუქენი 45, 10. მათ გარდავომითხებნეს თანა პაქიანი 45, 9 [I ტან].

ბარდავომხანება ი გარდავომიყვანეს ოესნი 13, 20. გარდავომიყვანეს ოესთა მეფენი 45, 8 [II ყავ].

ბარდავომხმთა 0—1 მტკუარმან გარდავომხეთქა 112, 14 [ხეთქ].

ბარდავომვლო 0—1 არავ გარდავომვლა ციხესა ზედა 112, 16 [ქედ].

ბარდავომული-ი მეტისმეტი იქმნა სიმღიდრე გარდავომული 23, 28 [როც].

ბარდავომინა-ი წყლის გასასვლელი დაწვა და დიძინა გარდავომინელსა მის ტბისასა 86, 4 [დენ].

ბარდავომვალი-ი გადასასვლელი ოუღელტეხილი მიიწია მთასა ზედა თხოთისასა, გარდავომვალსა ზედა

კასპისასა 121, 8. შერბეს ღურბუქნი და დაუდგეს სიმაგრეთა ზედა გარდასავალთა გზასა მას 28, 7 [ვალ].

პარდასლვა 0—1 გარდავიდა ოსეთს 57, 2; 68, 1. გარდავიდეს (იგინი) თუშეთს 126, 2 [ველ].

პარდასტემა ი ვნ. ნათელი ბნელად გარდაიქცა 109, 20 (ვარ.). ორბატ მეფე ეშუად გარდაქცეულ იყო 92, 6 [ქით].

პარდასტაღმა ი გარდაიქცაღნეს დ ერისთავნი 13, 17. რომელნი გარდაცვალებულ იყვნეს უწინარეს მისსა 51, 6 [ცვალ].

პარდაბრბა ი ვნ. გარდაიქრა მეფე ცხენისაჲნ 110, 21 (ვარ.) [1 ჰერ].

პარდაკლა ვა და ტ ა ნ ა ი მრავალგზის გარდაიქადა წყობა ხაზართა 66, 13 [ქად].

პარდაპლომა 0—1 დღე იგი მწუხრი გარდაქლა 21, 22. მირვან გ. ცხენისაგან 28, 8. გ. ოცდაათი წელი 98, 13. გ. მეფე ცხენისაგან 110, 5; 110, 21. გარდაქდეს მას შინკ ეპინი მრავალნი 12, 21. გ. ყოველნი ქართველნი 35, 7. გ. წელი ოცდაათნი 36, 3. გ. წელი რაოდენნიმე 48, 17. გ. წელიწადნი ორმოცდაათნი 245, 3.

0—2 მეფე ჩუენი გარდაქდა სჭულსა მამათა ჩუენთასა 29, 10 [ქედ].

პარე პოვეს ერისთავი სპარსთა ველსა გარე 14, 1. რომელი პოვა ციხეთა და ქალაქთა გ. 47, 10. რომელი გ. მეომრად განვიდოდეს 55, 13. გ. მოქმნა (იგი) ქვიტიკირთა 132, 2. განიყვანეს (იგი) გ. 247, 22 [გარე].

პარეპან არს ჩუეულემა გარეგან დაბისა მდგომარეთა კაცთა 98, 10 (ვარ.) [გარე].

პარეპნივ გარეთ იწყეს ხუროთა შენებად ეკლესიისა გარეგნივ ზღუდესა 118, 16 [გარე].

პარეპნით გარეთ რომელი პოვა ციხეთა და ქალაქთა გარეგნით 47, 10. ქალაქისა ზღუდეთა გ. პოვა ქოჩი ერთი 94, 8 [გარე].

პარეპოს ი რ გ ე ლ ი ე ვ ა ლ ი, რომელი არს გარეპოს შენსა, ყოველი იქმნეს

ვარდის ფურცელ სულნელ 85, 2. მოახლებულ იყვნეს მახლოსანნი გ. ჩუენსა 113, 13. მეფემან შეუქმნა საბურველი ძელისა გ. სუეტსა მას 115, 15. ჩამოვიდის ქუარი ცეცხლისა ზეით და მისა გ. 120, 11. (დგეს) თორმეტნი ვარსკულენი გ. მისსა 122, 12. ევედრებოდეს ... დღოფაღანი, გ. მსხლომნი 126, 17 [გარე].

პარემოდგინება ა ლ ყ ი ს შ ე მ ო რ ტ ყ მ ა —8 განუყო ლაშქარი თვისი და ყოველთა ამათ ციხე-ქალაქთა გარემოადგინა იგინი 18, 3 [დგა].

პარემოდგომა შ ე მ ო რ ტ ყ მ ა —9 გარემოადგინა ქვილით შენიერად 101, 11 [დგა].

პარემოქმნა ა მ ო შ ე ნ ე ბ ა 0—8 გარემოქმნა (იგი) ქვტიკირთა 132, 2 [ქმ].

პარემოხილვა მ ი მ ო ხ ე დ ვ ა ი გ ა რ ე მ ო ხ ი ლ ა მ ე ნ ე მ ა ნ მ ო ლ უ წ ე მ ა ნ 113, 14 [ხელ].

პარეს-პარ მირიან გარეს-გარ გარდავიდა ოსეთს 68, 1 [გარე].

პარეშ გ ა რ დ ა ა რ ა არ ს მისსა გარე-შე სხუა კერპი 89, 2 [გარე].

პარეშემცეველ-ი ითხოვა ყოველისა გარეშემცეველისა ღმრთისაგან შეწევნა მისი 87, 12 (ვარ.) [გარე, ცავ].

პარნა მ ა გ რ ა მ, ა რ ა მ ე ლ, თ უ მ ც ა გარნა რომელი აწე გყავს კაცი ტყუედ, განუტევეთ 46, 4. გ. ვიძიოთ ღონე ... განსაღდელთა ჩუენთათს 62, 14. გ. ადგარი მათი არავინ უწყის 78, 16. გ. საკრველებისა მისგან ... შეშინებულ იქმნა იგი 100, 6. გ. მასცა ესდენ მიეთხრა 101, 3. გ. არა ვყო ესრეთ 111, 16. გ. პარაბიანთა ნათელიეს ორმოცდაათმან სახლმან 116, 23. ჩუენდა არავინ მოაქვნია ღმერთმან, გ. შენ 127, 6. გ. უკეთუ შენ მომკლა, ავდგად ვითარცა ღმერთი ჩუენი 246, 6 [გარნა].

პასღის 0—8 მდინარე ვასღის ტბასა ამას 86, 3 [ღი].

პაღმართ მეფობდა ... მირიან მცხეთით გაღმართ ქართლს, სომხითს 65, 22 [მართ].

ბაცვლა — დემოკურა და გაუცვალა ქუეყანა დისიძეს მისსა ფეროზს 130, 23 [ცვალ].

ბაშაბა ი სამოსელსა მისსა ზედა წილი იღლებ 78, 6 [გლ].

ბაბა ყოფნა 0—2 მთანი ზგია 5 112, 18. მეგრნი ეგნეს ერთგულობასა ფარსმანის ძისასა 53, 20 (ვარ.) [გ].

ბაბინს-პოვა ქმნა 0—2 სპარსთა გეზაყვის სიმაჩუე ესე 53, 3 [გ, I ყავ].

ბამო-ა შიშმან მისმან განაქარენეს გემონი სოფლისანი 105, 20 [გემო].

ბამოს-ხილვა-ა გეგებ 10 ტბილ არს გემოს-ხილვა მისი 97, 10 [გემო, ხელ].

ბანაშა 0—2 ჰვანდის ქმა იგი ქმას მას უროს მკედლისასა 34, 9 [გავ].

ბაზ-ა გამოვლეს გზა ფარისოსისა 45, 16. გარდამოვლეს გ. თაყურისა 57, 12.

გარდამოვლო გ. დვალეთისა 68, 2. ჰეთხა გზა მისი 93, 2. უთხრა ყოველი გ. და საქმე მისი 93, 3. აუწყა ყოველი გ. ქეშმარიტი 94, 6. უჩუენოთ გ. ქეშმარიტი 125, 13. ამართნა (ყერპნი) გზასა ზედა მცხეთისასა 27, 13.

დაუდგეს სიმაგრეთა ზედა გარდასავალთა გ. მას 28, 7. წარვიდა გ. კლარჭეთისასა 38, 28. მეფენი მცხეთით გაემართოდან სომხითსა გ. აბოცისსა 48, 8. გარდამოვიდეს ოვსნი გ. დვალეთისასა 55, 3. უჩუენებდეს გ. ქეშმარიტსა 111, 10. ისწავეს ხაზართა ორნივე ესე გზანი 12, 3. მიუდგა გზათა ძნელთა 87, 14. ქართველნი უფრო დარჩეს სამეოტოთა გზათა მეციერიებისაგან 47, 7. გნებავს გ. ჩემთა ცნობა 127, 9. ნახნა ქირნი დიდნი გზათაგან 87, 15 [გზა].

ბაშაბა ანთება ი ეგზების ცეცხლი 107, 12 [გზ].

ბაშაბა-ა მასეე გზობასა მისცა მამის ძმისწულსა მისსა ხაზართა მეფემან ნაწილი ლეკანისა 12, 15 [გზა].

ბინა ვინ მივიდის ძვრის-მოქმედთაგან საბერძნეთით, ვინა ასურით, ოტებული 15, 21. ვინ მივიდის ძვრის-მოქმედთაგან საბერძნეთით ... გ. ხაზართით 15, 21. ვხედავ ... ძალსა შენსა ვითარცა ძალსა ლომისა ძუისასა, გ.

ვითარცა ორბი, რომელი აღვიდის სიმაღლესა ჰაერთასა 77, 9. შე-რამე-ესკეთ სიტყუად ებრაელთა თანა, გ. მოგუთა თანა სმენისა 89, 14. რომელი მოვიდის და ქამის ფურცელი მისი და გ. თესლი მისი, ვანერის სიკუდილისაგან 119, 9 [გ].

ბინაშა —2 მეფეთა აგინებენ 83, 4. ბუნთურქთაგანთა აგინეს მეფესა 18, 8 [გინ].

ბლაზბა-ი ბლაზბა-ა დაწერეთ გლაზაკო და უღები ცხოვრება ჩემი 127, 12. გნებავს გზათა ჩემთა ცნობა, გლაზაკისა მკველისათა 127, 9. განუყო მონაგები თუნი გლაზაკთა 75, 11. რაცა აქუნდა განუყვეს გ. 76, 6. დედა ნინოსი მისცა პატრიოქმან მსახურად გ. დედათა 77, 1. აღზარდა დედამან მისმან სოსანა მსახურებასა შინა გლაზაკთასა 76, 4.

იქმნა ტყუბა ყოველსა ზედა ქართელთა წარჩინებულთგან ვიდრე გლაზადმდე 53, 9 [გლაზაკ].

ბლოვა ი იგლოვენ (იგინი) თავსა თუსსა 112, 22. იგლოვდა უცხოებასა 88, 8. შვილთა მათთა . იგლოვდეს 74, 8. ი. გულფიცხელი ერი იგი 91, 18 [გლ].

ბლოვა-ა იქმნა გლოვა და ტირილი 35, 17; 53, 8. იქმნა გ. და წუხილი 98, 3. დასხლიან მგოსანნი გლოვისანი 53, 10 [გლ].

ბმირ-ი იყო ესე თარგამოს კაცი გმირი 3, 8. ჰაოს უმეტეს გ. იყო ყოველთასა 4, 10. გამოჩნდა კაცი ერთი გ. 12, 24. რვანივე ჰმონებდეს ნებროთს გმირსა 6, 7. გამოჩნდეს კაცნი გმირნი 4, 7. ესე რვანი იყვნეს გ. 4, 10. გამოიყვანნა ორნი გ. 5, 19. ეწამნეს შუდნი იგი გ. 6, 12. შემოკრიბნა გ. მისნი 6, 15. წარავლინნა გ. სამეოცნი 6, 20. მიეგებნეს შუდნი იგი გ. 6.22. მოსრნეს სამეოცნი იგი გ. ნებროთისნი 7,7. შუდნი ესე გ. თარგამოს სიანნი დარჩეს ცოცხლებით 7, 8. გამოჩნდეს ხუთნი გ. 8, 15. ესე ხუთნივე იყვნეს გ. 8, 17. განყენა ცოლმან ქართლოსისმან ხუთნივე იგი გ. 8, 21. გამოჩნდეს სამნი გ. 9, 20. განუყო

ვითარცა ორბი, რომელი აღვიდის სიმაღლესა ჰაერთასა 77, 9. შე-რამე-ესკეთ სიტყუად ებრაელთა თანა, გ. მოგუთა თანა სმენისა 89, 14. რომელი მოვიდის და ქამის ფურცელი მისი და გ. თესლი მისი, ვანერის სიკუდილისაგან 119, 9 [გ].

ბლაზბა-ი ბლაზბა-ა დაწერეთ გლაზაკო და უღები ცხოვრება ჩემი 127, 12. გნებავს გზათა ჩემთა ცნობა, გლაზაკისა მკველისათა 127, 9. განუყო მონაგები თუნი გლაზაკთა 75, 11. რაცა აქუნდა განუყვეს გ. 76, 6. დედა ნინოსი მისცა პატრიოქმან მსახურად გ. დედათა 77, 1. აღზარდა დედამან მისმან სოსანა მსახურებასა შინა გლაზაკთასა 76, 4.

იქმნა ტყუბა ყოველსა ზედა ქართელთა წარჩინებულთგან ვიდრე გლაზადმდე 53, 9 [გლაზაკ].

ბლოვა ი იგლოვენ (იგინი) თავსა თუსსა 112, 22. იგლოვდა უცხოებასა 88, 8. შვილთა მათთა . იგლოვდეს 74, 8. ი. გულფიცხელი ერი იგი 91, 18 [გლ].

ბლოვა-ა იქმნა გლოვა და ტირილი 35, 17; 53, 8. იქმნა გ. და წუხილი 98, 3. დასხლიან მგოსანნი გლოვისანი 53, 10 [გლ].

ბმირ-ი იყო ესე თარგამოს კაცი გმირი 3, 8. ჰაოს უმეტეს გ. იყო ყოველთასა 4, 10. გამოჩნდა კაცი ერთი გ. 12, 24. რვანივე ჰმონებდეს ნებროთს გმირსა 6, 7. გამოჩნდეს კაცნი გმირნი 4, 7. ესე რვანი იყვნეს გ. 4, 10. გამოიყვანნა ორნი გ. 5, 19. ეწამნეს შუდნი იგი გ. 6, 12. შემოკრიბნა გ. მისნი 6, 15. წარავლინნა გ. სამეოცნი 6, 20. მიეგებნეს შუდნი იგი გ. 6.22. მოსრნეს სამეოცნი იგი გ. ნებროთისნი 7,7. შუდნი ესე გ. თარგამოს სიანნი დარჩეს ცოცხლებით 7, 8. გამოჩნდეს ხუთნი გ. 8, 15. ესე ხუთნივე იყვნეს გ. 8, 17. განყენა ცოლმან ქართლოსისმან ხუთნივე იგი გ. 8, 21. გამოჩნდეს სამნი გ. 9, 20. განუყო

- ქუეყანა რათა ამით გმირთა 4, 14. მოუწოდა ჰაოს შუღთა მათ გ. 6, 9. ჰაოს ჰრქუა გ. მისთა 7, 16. შუღთაეე გმირთა ზედა იყო განმგებელ 6, 6. გამოიყენანა მრავალთა გმირთაგან ორნი გმირნი 5, 19 [გმირ].
- გმობა-ა** იწყო გმობად კერპთა 29, 7 [გმ].
- გმოდება** 0—1 გოდებდა იგი 112, 12 [გოდ].
- გმოდება-ა** შეიქმნეს კმანი ტყეებისა და გოდებისანი 112, 15. გოდებით ტროლეს 82, 2 [გოდ].
- გმოდოლ-ი** კოშკი აღაშენეს ბაბილონს გოდოლი 3, 9. აღშენებასა მას გოდლისასა კმა იყო ზეცით 105, 15 [გოდოლ].
- გმოდიათ-ი** აღმოვიდა ძე სპარსთა მეფისა ეაშტაშაბისი გოლიათი და სახელოვანი 16, 11. იყო ესე ძლიერი ძალითა, დიდი და გ. 33, 11. იყო კაცი ... ტანით დიდი და გ. 33, 14. მოგუეა ... შეილიეე მეფეთა ჩუენთა გ. და სახელოვანი 35, 6. იყო მამინ სპასპერი ფარსმან ქუელისა, ეგრეთეე ქუელი და გ. 51, 10. იყო სპარსთა შორის კაცი ერთი გ. 52, 1. იყო კაცი ძლიერი და გ. 55, 2. იყო იგი გ. 68, 11. გარდამოიყვანეს ოესთა ძმანი ორნი გოლიათნი 45, 9 [გოლიათ].
- გმოდიათობა-ა** არა იყო ბარტომის თანა გოლიათობა 32, 4. ვინათგან მოკლნეს ძმანი ისი ორნი, თანი გოლიათობისა ყოვლისანი 46, 19 [გოლიათ].
- გმონება** 0—2 ვგონებ, რომელ პრომთა მათგანნიცა გამოგუერთენ 22, 18. ჰგონებდეს იგინი ძებნასა სისხლისასა 10, 9 [გონ].
- გმონება-ა** სადაცა მეფეთა გონება მტკიცე არს 111, 14. მტკიცე იყო გონება მისი 114, 15. გ. მისი მიელო რვასა წელსა 123, 14. განიზრახა გონებასა თვისსა 75, 9. არჩილ განიზრახა გ. თვისსა 245, 9. ეამან უწყებად მოსცეს გ. მათსა 248, 16. აღიძრა გონებითა 74, 6. მნებაეს გ. ჩემითა 111, 16. მტკიცითა გ. მიუგო 246, 2 [გონ].
- გმონიარ-ი** იყო კაცი გონიერი 21, 1; 137, 13 [გონ].
- გმონიარება-ა** რათა არა მიგუელოს გონიერება 62, 14 [გონ].
- გმონიარ-სომზა** მოკვიციანება 0—2 ვითარცა დასულბულსა გონიერ-მყოფელა 97, 2 [გონ, I ყაგ].
- გმონა-ა** მთა აღელა გორასა ერთსა ზედა 7, 14 [გორ].
- გმპნება-ა** იყო გრგუნვა და ტირილი 111, 4. იქმნებოდეს საზარელნი გრგუნვანი 112, 17 [გრგუნ].
- გრძნება-ა** ხერხი, მზაკერობა მან გრძნებითა თსითა დააბრმო მეფე 14, 7. გ. ჰყოფენ საკრეულებათა მთ 109, 1 [გრძენ].
- გრძნობა-ი** იგრძნა საურმაგ 26, 19. ვერ ი. ... მეფემან 55, 4 [გრძენ].
- გრძნულ-ი** მზაკერი მიუშუთ ჩუენ ქრისტიანეთა გრძნულთა ჭადაეებად სჯულსა მათსა 109, 1 [გრძენ].
- გრძნე-ი** წარმოსცა გვრგვისი 23, 15. მოიღეს ქართუელთა გ. არშაკისი 35, 9. კელითა მისითა დამადგა გ. თავსა ჩემსა 67, 17. შენდა მომიცემია გ. მეფობისა ჩემისა 129, 20. ჩამოკიდა გ. სამეფო ჭუარსა მას 130, 11. აღილო გ. ჭუარისაგან 130, 12. ჩამოვიდის ჭუარი ტყელისა ზეცით მსგავსად გვრგვისისა ვარსკულაისათა 120, 12. (დგეს) თორმეტნი ვარსკულავნი სახედ გ. 122, 12 [გვრგუნ].
- გვრგვინისანი** მათ თანა გვრგვინისანი იხარებს წინაშე სამებისა წმოდისა 248, 4 [გვრგუნ].
- გუამ-ი** დამარბეს გუამი მისი 128, 2. მონარეს გ. 248, 6. მოიღეს გ. არჩილისი 248, 9 [გუამ].
- გუარ-ი** გამოიკითხა გუარი ასფაგურის ასულისა 63, 18 (ეარ.). გამოიკითხეს გ. მისი 81, 6 [გუარ].
- გუარნათმისობა-ა** გამოიკითხა გუარნათესაობა ასფაგურის ასულისა 63, 18 [გუარ, თეს].
- გუბა-ა** ყოველი კმელი გუგასა შინა თუალისა მისისასა შეიყვანის 77, 10 [გუბა].
- გუელ-ი** იპოვა მეფე, ვითარცა გუელი

81, 14. რომელმან შეკრა ჩაქვითა ბე-
რასფი, გუელთა უფალი 13, 1 [გუელ].
გუემბ ტ ა ნ ჯ ვ ა ი ვ ნ. სულითა უკე-
თურითა იგუმებოდა 106, 6 [გუმე].

გუამულ-ი და ტ ა ნ ჯ უ ლ ი დედაკაცი
ვინმე იყო მარადის გუემული სულისა-
გან უკეთურისა 123, 13 [გუმე].

გულ-ი არა თუ ვითარცა მეფისა გუ-
ლი უთქმიდა 83, 11. ნუ არს... შიში
გულსა თქუნესა 31, 8. შთაუგდებდა
გ. მთსა სიყუარულსა ქრისტესსა 103,
9. გ. შთაუგდებდა სასობებასა კერპთა-
სა 105, 24. შთაუგდო გ. სიყუარული
კერპთა 108, 19. განიზრახვიდა გ.
თესსა 109, 16. სიფიცხლითა გულისა
მთისათა არა შეუშინდეს 47, 15. სი-
ფიცხლითა გ. თესისათა არღარა განა-
ხარა სიმრავლე სპარსთა 52, 16. სულთ-
ითქუნა ცად მიმართ სიღრმითა გ. მი-
სისათა 79, 19. უკეთუ უბიწოთა გუ-
ლითა გნებავს მეფედ ძე ჩემი
29, 17. იწყო სროლად გ. ფიცხლითა
55, 19. არა გ. თქუა 60, 15. ჭუარი
... მოცემულ არს ჩუენდა წინამძღუ-
რად გ. მოსაეთა მისთა 128, 20. ამას
შეუდეგ გ. შენითა 130, 4. აქუს ჩუ-
ეულება გ. მოსაეთა მისთა 130, 6. არა
ვაუფლოთ გულთა ჩუენთა მწუხარება
62, 13. მადლმან ღმრთისამან განანათ-
ლოს ბნელი იგი გულთა მათთა 125,
13 [გულ].

გულგდებულ-ი შე ძ რ წ უ ნ ე ბ უ ლ ი
აღდგა მეფე გულგდებული ურვათაგან
114, 14 [გულ, გლ].

გულგვამბ ი თავისა შენისათვის იგულე
83, 16.

ე ეგულეებოდა განსლვა 21, 13
[გულ].

გულინ-თქმა-ა წ ა დ ი ლ ი, ს უ რ ვ ი-

ლი აღივსო გულის-თქმითა 84, 8
[გულ, თქუ].

გულინ-ზრახვა-ა გ ა ნ ზ რ ა ხ ვ ა ვაუწყო
მეფობასა შენსა გულის-ზრახვა ჩემი
60, 18 [გულ, ზრახ].

გულინ-სადამი-ი და ს ა მ გ ვ ი დ ე ბ ე-
ლი მირიანს გულის-სადებად მის-
ტეს... ჯაზირეთი 67, 19 [გულ, II დევ].

გულინ-წარმობ-ა კუალსა მისსა ეგზე-
ბის ტეცხლი გულის-წყრომითა მისი-
თა 107, 12 [გულ, წყერ].

გულინხმის-ჰოვზა || გულინჰამის-ჰოვზა
გ ა გ ე ბ ა, მ ი ხ ვ ე დ რ ა 0—2 იწყო
ვედრებად და გულისხმა-ყო 87,
11. გ-უ. მეფემან მირიან 105, 21. რა-
თა სენა და გულინხმა-ჰყო სიმაღლე
ცისა 107, 8 [გულ, ხუ, I ყვ].

გულინხმის-ჰოვზა-ა მან მოგცეს გუ-
ლისხმის-ყოფა 94, 6 [გულ, ხუ, I ყვ].

გულსმოდგინე-ა ბ ე ქ ი თ ი, გ უ ლ ი-
თაღი დედოფალი გულსმოდგინედ
ეტყოდა მათ 104, 18. მოვიდოდეს თა-
ყუანის-ტემად გ. 122, 23 [გულ, დევ].

გულსმოდგინეგა-ა გულმოსდგინებით
ალაშენა კუბო ჭუარისა მცხეთისა რეე
123, 6 [გულ, დევ].

გულფიცხელ-ი ს ა ს ტ ი კ ი ნ ა ნ ა დედო-
ფალი გულფიცხელ იყო 103, 3. იგ-
ლოდეს გულფიცხელი ერი იგი 91, 18.
დედაკაცი იგი იყო გ. 103, 15
[გულ, ფიცხ].

გუნდრუპ-ი ს ა კ მ ე ვ ე ლ ი აქუნდა
გუნდრუკი სულ-ამო 98, 8 [გუნდრუკ].

გურამელ-ი ჰგუანდის კმა იგი კმასა მას
უროს მქედლისასა, რომელი ეცემის
გურადემლსა 34, 10 [გურადემლ].

გურამბა-ა და რ ტ ყ მ ა იწყეს ორთავე
გურამად ოროლითა 34, 7 [გურამერ].

გუშინ საბასტანით გუშინ წამოხვედით
113, 20 [გუშინ].

ღ

ღ 4 გარდაიცვალნეს დ ერისთავნი 13,
17.

ღბ (კავშ.) [II და].

ღბ-ა ფარნავაზ მისცა და თვისი ოვსთა
მეფესა ცოლად 24, 2. ღ. თვისი მისცა
ქუქის 24, 3. ღ. იგი მისი მსახუ-

- რება ნიაფორსა 72, 16. მიეც დ. შე-
ნი ცოლად მისდა 75, 16. ესუა
მას დ. ერთი 99, 4. მიეგება დ. მისი 99,
15. დამარხა დ. თესი 100, 8. რომელსა
შესდგმიდა თარნავზიანობა, ფარნავ-
ზის დისა ქუჩის ცოლისაგან 32, 11.
ქელთა შენთა შევედრებ შვილსა
დ. ჩემისასა 80, 1. წარიტანა თანა . . .
დელაჲ და დანი მისნი 22, 21. უთხრა
დელასა თესსა და ორთა დათა მისთა
22, 6. ახარე დ. . . ჩემთა 87, 7. მა-
რიამ მაგდანელისა შური აღიღე ქრის-
ტეს სიყუარულისათეს და დათა მათ
ლაზარესთა 76, 13. ნუ გეშინინ, დანო
ჩემნო 112, 18 [I და].
- და-ძმა-ა** დარჩეს და-ძმანი იგი ობლად
72, 13 [I და, ძმა].
- დაბბა-ა** მიუბოძა მათ დაბა, რომელსა
ჰქვან ციხე-დიდი 117, 1. დ. კუხეთისა
არა წინააღმდეგეს ქალაქსა მეფეთასა
121, 14. ბოდის კულა დ. თვთ იხილოს
121, 15. დაადგრა დაბასა ბოდესა კუ-
ხეთისასა 121, 11. მიეახლა კუხეთს დ.
ბოდისასა 126, 8. დამარხეს (იგი) . . .
კუხეთს დ. ბოდისასა 128, 3. არს ჩუ-
ეულება გარეგან დაბისა მდგომარეთა
კაცთა 98, 10. (ვართ) დაბით ელარბი-
ნით და საფურცლით 85, 18. იტყებ-
დეს ყოველნი თეთა თესთა ყოველთა
შინა დაბნებთა 53, 10 [დაბა].
- დაბადებულ-ი** მოავლინენ შენ ზედა
დმერთმან დაბადებულმან ყოვლი-
სა დაბადებულისამან ნაბერწყალი
. . . მადლისა მისისა 107, 6. საქებელ
არს სახელი შენი ყოვლისა დაბადებუ-
ლისაგან 110, 6. უხილავ არს თვალი
იგი ყოველთა დაბადებულთაგან 107,
15 [ბად].
- დაბანა 0—8** დაბანა (მას) კელნი და
სცხო ზეთი 93, 13 [ბან].
- დაბანაქება** ი უობ. დაბანაყევს მახ-
ლობელად ერთმანერთისა 34, 1. და-
ებანაჲ იორსა ზედა 45, 19 [ბანაჲ].
- დაბაჲდვა 0—2** დაბეჲდეს საფლავი იგი
მისი 78, 7 [ბეჲდელ].
- დაბეჲდულ-ი** მოსცა მან წიგნი დაბეჲ-
დული 86, 6 [ბეჲდელ].
- დაბბა —2** გუელთა უფალი დაბა მთა-
სა ზედა 13, 2 [ბ].
- დაბნელება** დ დაბნელდა მზე მთასა
ზედა 109, 11 [ბნელ].
- დაბნელებულ-ი** იხილეს ნათელი და მო-
ერთო ერთი დაბნელებული 110, 12
(ვარ.) [ბნელ].
- დაბრკოლება —2** არა დააბრკოლებდა
იგი ქადაგებად ნინოს 103, 1.
ე რათა არა დაბრკოლოს საქმე ესე
113, 4 [ბრკ].
- დაბრმობა** გრძნებითა თესითა დააბრმო
ქეკაპოს მეფე 14, 7 [ბრმა].
- დაბრმობილ-ი** კაბუჯი . . . დაბრმობილ
იყო 123, 10 (ვარ.) [ბრმა].
- დაბგლება —2** დაავდო წინაშე ქუარსა
ყრმა იგი 123, 19 [გდ].
- დაბგულება** შე ნ ა ხ ე ა ი განძი იგი . . .
დაივლეს სიმაჩუესა მთსა 22, 9
[გულ].
- დადასტურება** ი დადასტურეს მირიან
მეფისაგან მოწყუელა სპარსთა
[დასტურ].
- დადგინება** დაყენება —2 დაად-
გინა იგი სპასუტად 24, 24. იგი დ-
შეიკაართლსა 51, 12. დ იგი ერისთავად
69, 1. მეფემან ერი იგი დ. წყალსა
იმიერ და ამიერ 75, 3. დ. იგი აღსა-
ვალსა . . . საკურთხევლისასა 79, 17.
დ. იგი აღმოსავალით 108, 6. დაადგინ-
ნა მღვდელი მოძღურად კლარქთა 131,
15. ქუეითნი დაედგინნეს კართა
შინა 55, 17 (ვარ.).
- ი—უ დაუდგინნა ლაშქარნი იმიერ
და ამიერ 18, 4.
ი ვნ. დადგინებულ ვარ ღმრთისა
მიერ 105, 16 [დებ].
- დადგმა —3** კელთა მისითა დამადგა
გვრკვნი თავსა ჩემსა 67, 17. გვრკვნი
დაადგა თავსა ძისა თესისასა 130, 12.
გვრკვნი არშაკისი დაადგეს აღერ-
კის 35, 9 [დებ].
- დადგომა** დ გ ო მ ა, გ ა ჩ ე რ ე ბ ა 0—1
ჰაოს . . . დადგა ძირსა მასისისასა 6,
18. დ. მუნ 6, 19. დ. მცხეთას 18, 4;
52, 11. დ. ქსანს ზედა 18, 5. მირვან
. . . დ. მდინარესა ბერდუქისასა 31, 20.

მირბატ დ. ჭაქუს 52, 12. მირიან დ. ქართლად 70, 6. დ. იგი მახლობელად კერპისა 89, 5. შეფე . დ. მასვე ადგილსა 110, 4. დ. წმიდა ნინო 113, 3. სუეტი დ. ხარისხსა მას ზედა 114, 20. დავდეგიომცა ციხე-ქალაქთა შინა 62, 18. სომეხნი დადგეს მცხეთას 48, 12. სომეხნი დ. თრი-ალეთს 49, 12. მეგრნი დ. ერთგულობასა ფარსმანის ძისასა 53, 20. ოვსნი დ. ლიახუსა ზედა 55, 5. დ. (იგინი) მუნ 88, 6. დ. (იგინი) წობენს 125, 16. დ. (იგინი) ეალეთს 126, 1. დადგის ბორჯუისა მას ზედა კლდისასა 120, 15. ნახონ, თუ სადა დადგენ 121, 2.

—უ შაოს სპითა უძლიერესითა დაუღა უკანთ 6, 22. დაუღგეს სიმაკრეთა ზედა 28, 7. რომელსა ვერ დაუღგის სიმაკრეთსა საქურველისამან 56, 2 [დეგ].

დადგომბა დაბრმაეება 0—8 იყო ვინმე მამაკაცი ჰაბუკი და ორნივე თოლნი დასდგომოდეს 123, 10 [დეგ].

დადგომბა დადგომა, გაჩეკება —2 დაადგრა ხე იგი 120, 4. ვარსკულავი დ. ადგილსა ერთსა 121, 9. ვარსკულავი დ. დაბასა ბოდესა 121, 11. სასწაული ჭუარისა ზედა დ. მას 122, 17. ისმინეს სომეხთა ვედრება მისი და დაადგრეს ადგილსა ზედა 34, 20. ქართველნი დ. ერთგულობასა ზედა მირიანისსა 66, 4. ათორმეტნი მოწაფენი მისნი დედანი დ. სუეტსა მას თანა 112, 11. დ. (იგინი) ბნელსა შინა 116, 22. იწურთიდი მცნებათა ძისა ღმრთისათა და დაადგერ სრულად მათ ზედა 129, 22. ჭუარი დაადგრის ეკლესიათა ზედა 120, 12. იგი დადგრომილ იყო სარწმუნოებით ერთგულებასა ზედა არმაზელისსა 47, 22. ნინო დ. ო. ლოცეასა 110, 16 [დეგ].

დადგება 0—8 დასდებდა ზაბილონ კელსა თესსა ყოველსა მას ერსა 75, 5. შეხო კელი სუეტსა მას, დასდვა ყრმასა მას 115, 10. დ. კელი ერთსა ქვასა 121, 23.

0—8 (8) დასდვეს დიდი ვნება ოვსთა

ზედა 56, 5.

0—2 ყრმა დადვა ცხედრითა წინაშე სუეტსა 115, 6. დ. იგი წინაშე ჭუარისა 123, 2. დადვეს დედოფალი კილიქსა მისსა ზედა 104, 21. დავდვა თავი ჩემი შენთვის 61, 3.

ი ნინო დაიდვა ლოდი სასთუნალ 86, 4.

—ო ყოველსა ქუეყანასა სჯულთ ესე დაუღვა 19, 2.

ე დასდებია შიში და ძრწოლა მათი სპარსთა ზედა 60, 12 [II დევ].

დადებბა-ა მას ზედა დადებბა უბრძანა ყრმისა მის 104, 1. აღირჩია თავისა თვისისა და სულისა დ. საქსრად ქრისტიანეთა 245, 12. გამოგზავნა სპარსთა მეფემან ერისთავი . . . ქართველთა ზედა ხარკისა დადებბად 136, 4 [II დევ].

დადენობა 0—1 დადენობოდეს კორცნი 113, 9 [დნ].

დადუმებბა ენ/ნ ენანი კაცთანი არა დადუმენ გალობად 101, 4 [დუმ].

დაძვედრება 0—8 ეგრეთვე დავიდრა ეპისკოპოსთა 129, 17 [ვედრ].

დაძვიწყება ი დაივიწყა მან კეთილი ქართველთა 44, 14. დ. ენა სპარსული 65, 17. დაივიწყეს ღმერთი 11, 7. დ. სიყუარული ფარნავაზისი 27, 25. დაივიწყიან იგი 96, 6. დავივიწყო სიყუარული მისი 109, 5 [ვიწყ].

დაძვრდომბა 0—1 დავარდა წინაშე ნინოსსა 103 18. დ. ქვათა მათ ზედა 121, 22 [I ვარდ].

დაზაპება ი უობ. აღდგეს მათ შორის მოციქულნი და დაიზავნეს 49, 13; 157, 4.

ე დაეზავა (იგი) ქართველთა 65, 5: დ. (იგი) მირიანს 70, 12 [ზავ].

დაზამთრება ი უობ. დაიზამთრა ჰირთა შინა მრავალთა 85, 5 [ზა, მთარ].

დათმისება 0—2 (8) სადაცა მოვიდოდინან, დასთესვიდენ სახელსა ღმრთისასა 118, 3 [თეს].

დათმინება მოთმენა ი ქსნისათეს ჩუენისა კორკითა სიკუდილი დაითმინა 246, 4 [თმენ].

დათხება ი ვნ. დათხედულ არს სისხლი 46, 3 [თხევ].

დათხევაა-ა დაქცევა (იქნა) და-
თხევა სისხლის მათისა ვითარცა ლუ-
არი სეტყუათა 7, 2. შენ ძლით ისმის
უბრალოსა მის სისხლისა დ.
101, 15 [თხევ].

დაკლვება — 8 ნუ უკუე და-საშე-ვაკლე
დიღებასა არმაზისა 89, 12 [კელ].

დაკრება და ყ რ ა 0—2 (8) აღიძრახნეს
პურიანი აბიათარს ზედა, რათამცა ქვა
დაკრიბეს მას 102, 17 [კრებ/კერბ].

დაკრება 0—8 პასანიკან კუერითა და-
კრა სამსკუალთა 99, 7 [III კარ].

დაკრძალვა შე ნ ა ხ ვ ა, და ხ უ რ ვ ი
0—2 (9) დაკრძალა კარი ქუანისა 22,
5. დაკრძალეს და დაბეძლეს საფლავი
იგი მისი 78, 7 [კრძალ].

დაკრძალვა გა კ ე რ ი ვ ე ბ ა ი-უ დაუკ-
ვრდა ესე ალექსანდრეს 17, 13. უსჭუ-
ლოსა მას დ. ფრიად 246, 8. და-
უკვრდა ყოველთა 122, 20. დაკრვე-
ბულ იყვნეს წარმართნი იგი 103, 6
[კვრ].

დაკრძალვა-ი იყვნეს დაკრეებულ
ლუაწლთა მისთა 94. 12. იყო დ. მეფე
112, 9 [კვრ].

დაღვენა ი ვ ნ. რომელ კეკასიათაცა ში-
ნაეე დაიღვიან (კერპნი) 130, 3
[ღევ].

დაღვენა 0—2 ძლიერად დაღვენთ ქალა-
ქი ესე 113. 21. დაღვენეს (მათ) კარ-
ნი 113, 6 [ღენ].

დაღვება და ს ე ე ლ ე ბ ა — 2 და-
ალტო პირი ნინოასი ნაკადულთა
კრემლთათა 76, 9 (ვარ.) [II ვლტ].

დაღვება 0—2 დამაღნეს (მათ) ხატნი
42, 16. უბრძანა ყოველთა, რათა და-
მაღნენ ჭუარნი 136, 10.

ი ვ ნ. ნინო დაიმაღლა ეკალთა შორის
ეარღისათა 84, 9. რომელნიმე და-
იმაღნეს 84, 7 [მაღ].

დაღვებებით ქვე მო თ კ ე ნ ეზომ
შორით ისროდა, რომელ დამართებითა
მდგომთა ოვსთავან არა შეიტყუებოდა
56, 1 [მართ].

დაღვება 0—2 (8) ელიოზ დამარხა და
თესი 100, 8. დამარხეს ძლევით შემო-
სილი გუამი მისი 128, 2. გუამი

არჩილისი დამარხეს ნოტორას-
248, 7. დამარხე, რამეთუ მოკუედა რ-
არს 123, 21.

ე—1 პირველითგანვე დამარხულ არხ-
ქუეყანა ესე ღმრთისაგან 119, 12. ჭუ-
არნი იგი . . . დამარხულ არიან 78, 16.
სადა მირიან მეფე დამარხულ იყო
130, 15 [მარხ].

დაღვება-ი აღმოსცენდა ხე იგი და-
მარხული 119, 13 [მარხ].

დაღვება-ი დაიფიყეს დამაღვ-
ბელი მათი 11, 7. რომელმან იც-
ნა ღმერთი დ. 64, 9. დაეტევა (მათ)
დ. 90, 6. იცან შენ ღმერთი
დ. ყოელისა 128, 17. სადა-იგი ყოფი-
მისი უწყის ღმერთმან ყოელისა... დაშ-
ბადებულმან 76, 18. მოაღლინენ შენ
ზედა დ. ყოელისა დაბადებულ-
სამან ნაბერწყალი მადლისა მისი-
სა 107, 6. განდევნენ ღმერთმან დ.
ეშმაკი მაკთური 128, 23. დ. ცისა და-
ქუეყანისამან დაგამტკიცენ შენ სრულ-
სა სარწმუნოებასა ზედა 129, 20. რა-
თა ჰმსახურებდენ დამაღვ-
ბელსა ყოელისასა 18, 25. ემადლობ
. . . დ. ცისა და ქუეყანისასა 129, 11.

შეკვედრა სული დ. თესსა 248, 1. და
არავის ვმსახუროთ თვნიერ დამ-
ბადებელისა 6, 12. განამტკიცა ყოვე-
ლი ქართლი სარწმუნოებასა ზედა

დ. ყოელისასა 128, 9. (ვარ) გა-
მოქსნილი დ. მიერ 128, 14. ესძლე
თარქანს ძალითა დ. ჩემისათა 154,
15. შეწენითა დამბადებელისათა ვიყ-
ვენთ არა ვისა მონა 6, 11. შუამდგო-
მელობითა ღმრთისა დ. ვიყენთ ჩვენ
სიყუარულსა ზედა 128, 21 [ხად].

დაღვებობრება ი შემწეობისათეს დაიმე-
გობრნეს (მათ) თურქნი 15, 13. ყოვე-
ლივე დაიმეგობრიან ქართველთა შემ-
წეობისათეს სპარსთა ზედა 15, 22.

ი უობ. ფრიად დაიმეგობრნეს
ზაბილონ და პატრიარქი იგი 75, 13.

ე (ოვსნი) დაიმეგობრნეს ქართველ-
თა 47, 19 [გობ].

დაღვება — 2 დაამდაბლნა ქარ-
თლოსიანნი 27, 4. დ. იგინი 247, 17
[დაბალ].

- დამპაქტება** — 2 ნიქნი ესე დაამკერძენ ქალაქთა ქართლისათა 117, 17. ე (თარგამოს) დამკერძარა ორთა მათ მათთა შუა 3, 10. დ. (იგბ) მუნ 5, 7. პოს დ. საყოფელთა მამისა თვისისა 6, 3 [შკედრ].
- დამპაქტებულ-ი** ითხოვა მალალთა შინა დამკერძებულისა ... ღმრთისაგან შეწყენა მისი 87, 12 (ვარ.) [შკედრ].
- დამონება** — 8 დავამონენთ (იგინი) ძე-სა ღმრთისასა 125, 10. ი დამონნა ქართველნი სომეხთა მეფემან 48, 16. ე რომელი ... დამონებულ იყვნენ მისგან 19, 15 [მონა].
- დამორჩილება** ე დამორჩილენს ყოველნი ხაზარნი მეფესა 11, 19 [რჩ].
- დამორჩილება-ა** ეტყოდა დამორჩილებასავე მისსა 7, 15 [რჩ].
- დამოყურება** — 2 (კოსტანტინე) დაამოყურნა თრდატ და მირიან 70, 13. ე ბაქარ დემოყურა (მას) 130, 22 [ყურ].
- დამოწაფება** ი დამოწაფნა მრავალნი 103, 10. ე რომელი დემოწაფა ნინოს 95, 17; 104, 5. დემოწაფნეს (მას) 94, 7. სხუანიცა დედანი დ. (მას) 94 (ვარ.). დ. (მას) იგინი 95, 7. რომელი ფარულად დ. (მას) 102, 11. დ. (იგინი) ნინოს 108, 10 [წაფ].
- დამოწმება** ე დემოწმენს ყოველნი ერისთავნი ზრახვასა მიუენ სპასპეტიონასა 63, 14 [III წამ].
- დამსპუალება** 0—2 (8) დამსპუალებს უფალი 99, 9. ე—1 ფერქნი დამსპუალებს იყვნენ უფლისანი 117, 12 [სპუ].
- დამბაძიება** და დასტურება, გადამწყვეტა, დაყენება — 2 ვერ დამბაძიებდა აღსარებასა ქრისტესსა 103, 3. ნებროთის წიგნიცა დ. 105, 22. სიმრავლე იგი ერთა დამბაძიებდეს სიტყუასა მას დედოფლისასა 105, 11 (ფარნავაზ) დამბაძიება წარსლვა 21, 11. დ. იგი ერისთავად 24, 5. დამბაძიების განზრახვა ესე 21, 10. დამ-

- ბაღებელმან დამბაძიებენ შენ სრულსა სარწმუნოებასა ზედა 129, 21.
- დაუშტოცება** (პაოსს) განზრახვა იგი 6, 12. დ. განზრახვა მისი თანამზრახველთა მათ 109, 6 [შტოც].
- დაშენება** დამსხვრევა 0—2 დაწულიონა კერპნი იგი და დაშენნა 91, 13 [შუსრ].
- დაშენება** მტკიცედ და დგომა ე სუეტი დაემყარა კელთ შეუხებელად კაცთაგან 114, 20 [შყარ].
- დაშორება** წეიმისგან თავის შეფარება ი უობ. რათამცა მუნ შიგა დაიშორალა წემისა მისგან 22, 1 [შორ].
- დაშუქება** — 2 დაამუდნა სპარსნი 137, 13. დავამუდნთ კოსარო მეფე 60, 14 [შუქ].
- დაძიმება** გადიდება ი—უ დაუძიმა მათ მეფემან ხარკი 126, 3 [ძიმ].
- დაძირება-ა** დაცვა ვითხოვით მისგან დამპირვა სჯულსა ზედა მამათა ჩუენთასა 63, 8 [II ჰერ].
- დანახება** ი დანახის რა, მიუტევის ფრთენი 77, 12 (ვარ.) [ნახ].
- დანაბეჭდ-ი** დარგული არს მახლობელად ნაძესა მის მცხეთას დანერგულისა 101, 1 [I რგ].
- დარგებულება** გაორგულება ი—უ დაუორგულდეს სხუანიცა ნათესავნი 6, 14 [ორ, გულ].
- დაბაძიება-ა** დასჯა არჩილ განზრახა ითხოვოს დაცვა შეურყეველად ეკლესიათა და არა დაბაძიებდა დატყეებისათეს სჯულისა 245, 11 [ბაძი].
- დაბება** დახევა, დაგლეჯა ი სამოსელსა თესსა დაიხებდა 123, 14 [ბ].
- დაპრობა** ი პაოს დაიხურა ქუეყანა 6, 3. დ. ქუეყანა 9, 14. ამან დ. ბაბილოვანი 16, 19. დ. ყოველი ქუეყანა 17, 17. დ. აღესმანდრე ყოველი ქართლი 18, 15. დ. ეგრისიცა 19, 9. დ. ყოველი ქართლი 23, 11; 30, 6; 32, 20. დ. ქართლი 27, 3. ადერკი დ. ყოველი ქუეყანა 35, 11. დ. სომხითი 62, 5; 62, 7. დაიხურა ყოველნი კიდენი

ქუეყანისანი 17, 6. ქალაქნი დ. 18, 7. დ. ყოველნი საზღვარნი ქართლისანი 19, 8. დ. ... ციხენი მცხეთისანი 23, 10. ესენი დ. მისანდობელად თესად დედულნი 27, 10. დ. ბნელმან არენი 109, 12. დაიპურეს ქართლი 53, 15; 53, 19; 57, 21; 138, 15. ჰრომათა დ. ქუეყანა ჩუენი 96, 1. დ. ბერძენთა თუხარისი 137, 1. იერუსალემი სპარსთა დაიპურესი 98, 3. დაეპურნეს (მას) ყოველნი კიდენი ქუეყანისანი 19, 12 [ჰყარ].

დაპპრომიზა— ვერ შეუძლებდა დაპურობად 18, 7. სპარსნი არა დ. მოვიდეს იერუსალემისა 98, 7 [ჰყარ].

დართვა და მატება ე სიმდიდრესა ზედა მისსა დაერთო ხუასტაგი აზონისცა 23, 27 [ართ].

დარღუევა — დ. დაარღუენა ზღუდენი ქარმან სასტიკიან 91, 13.

ი ვნ. მთანი დაირღუეს 112, 19; 112, 20. ვიდრემდის დაირღუენ მთანი 107, 13 [რღუ].

დარღუევა— სიძუელითა შექმნოდა დარღუევა შენებულსა 21, 24 [რღუ].

დარჩომბა დარჩენა, გადარჩენა მცხეთოს ... დარჩა საყოფელთა ... ქართლოსისათა 9, 11. უფლოს დ. საყოფელსა მცხეთოსისსა 10, 4. ცოლი მისი უძლები დ. 32, 17. დ. ძე მისი ... ყრმა 54, 9. ნინო დ. აღვილსა მას 91, 14 რომელი დ. სუეტისა მისგან ცხოველისა 132, 2. ესენი დარჩეს ცოცხლებით 7, 9. რომელნიმე მოგანნი დ. წარმართობასავე შინა 126, 6. დ. ძენი მისნი ... წუარილნი 137, 5. ნათესავნი მეფეთანი დ. ქვესა კახეთისასა 138, 16. დ. დამანი იგი ობლად 72, 13. ქართველნი უფრო დ. სამეორთთა გზათა მეცნიერებისაგან 47, 7. დარჩომილ ვართ ჩუენ ობლად 63, 2. დარჩომილ იყო მკედრი მეფისა ჩუენისა 62, 17. ყოველნივე მშუდობით დარჩომილ იუვენეს 27, 7.

0—2 რანი დარჩა სპარსთა 14, 3. დ. ვარაზ-ბაქარს ქართლი თენიერ კლარჯეთისა 137, 2. ვგრისწყალს ქუ-

ემოთ დ. ბერძენთა 24, 1. სპანი, რომელ დარჩეს აზონს, ვერღარა მიენდო მათ 23, 7.

ი-უ დარჩეს (მათ) ციხე-ქალაქნი 12, 1. მოსრნა ყოველნი რომელთაგან მცირედნი დ. 47, 6. რომელნიმე დარჩომოდეს, შემოკრიბნა ქართველნიცა 29, 23. შეკრიბნა სპანი, რომელნი შინა დ. 48, 22. შეკრიბნა ქართველნიცა, რომელნი დ. 57, 14 [შეთ].

დასაბამითგან— შევედრა სული თუნი მეუფესა ცათასა .. დასაბამითგანთა წელთა ხუთთა ათას რვაასოდეთურამეტსა 127, 20 [ბ].

დასადგურება ი უობ. დაისადგურეს მათ წიად მოგუთასა 88, 6 (ვარ.) [დეგ].

დასაბაღლი— დასაველითი მოილო ნი ავმან დასავალისა მზისამან სული ჩერკულისა 91, 8. მისცა კავკასის ლომეკის მდინარითგან ვიდრე დასასრულადმდე კავკასისა, დასავალით 6, 2. სახლი ელიოზისი იყო ქალაქსა დ. 101, 5. დაეფლა მასვე სუეტსა დ. 130, 16. წარვიდის დ. 120, 14. წარვალს დ. 120, 19. განავლინენით კაცნი დ. ვიდრე სანახებამდე ამის ქალაქისა 121, 1. არს საზღვარი ქუეყანისა მისისა აღმოსავალით ზღუა გურგენისა, დასავლით ზღუა პონტომსა 4, 5. უჩინა საზღვარი: აღმოსავალით ჰერეთი ... დ. ზღუა პონტომსი 4, 18. რომელ მიჰყუეების დ. კერძო 4, 19. უჩინა საზღვარი: აღმოსავალით მთა მცირე დ. ზღუა 5, 13. დაიპურა ქუეყანა დ. ვიდრე ზღუადმდე პონტომსა 6, 5. უჩინა საზღვარი: აღმოსავალით მდინარე ბერდუჯისი, დ. ქალაქი გაჩიანი 8, 23. დაიპურა ქუეყანა .. არავეთგან დ. ვიდრე ზღუადმდე სპერისა 9, 14. მისცა ქუეყანა კავკასის ნაწილი ლომეკის მდინარისა დ. 12, 10. პოვეს აღვილი ვართი მცხეთას დ. კერძო 15, 15. გამოვიდა დ. 17, 6. დაურტენა .. ციხენი ვართი დასასრულსა არმაზისა ცხვრისასა დ. მცხეთას 19, 6. აღდგეს დ. ქარნი 91, 6 [ვალ].

დასავალიანა-ა დასავალიანი ხელი-
სა დღე მოვიდეს დასავალიანა 121, 6
[ვალ].

დასავალიანი უჩინა კერძო დასავალიანი-
ხა 19, 21. ვიდრე მოსვადმდე და-
ნისთავისა, მოვიდეს ოვსნი 55, 9.
შეეწინეს სხუანიცა ვინმე ნათესავნი
დასავალიანისა 6, 18. განდგეს ერის-
თავნი დ. ხუთნი 57, 7. იყო დინება
მისი დასავალიანით კერძო 87, 14 [ვალ].
დასავალიანი-ი განვიდეს ადგილსა მას
... სისხლის დასათხვეფელსა 73, 16
[თხვე].

დასავალიანი-ი ბოლო რომელი ... მოკ-
კიდავს წუერი დასავალიანსა დალოსა
5, 2. დაუტევა ციხე დ. არაზისა
ცხრისასა 19, 5. წარმოვიდა წინავერ-
ძო დ. მის კლდისა ცხრისასა 92, 11.
მისცა კავკასის ლომეის მდინარითგან
ვიდრე დასავალიანდმდე კავკასისა 6,
1 [სრულ].

დასავალიანი-ი აპა, ლომნი მქნეარენო,
ცხოვარნი დახეტკვლნი 52, 7 [ხე-
ტაუა].

დასავალიანობა დ დასავალიანობა მუნ 126,
10. დ. მირიან მეფე 129, 9 [სენ].

დასავალიანობა — დასავალიანობა ლოცვა
ესე ნინო 91, 5.

დასავალიანობა ქართლს შინა მეფო-
ბა 66, 2. დაესრულნეს მეფენი ქარ-
თლისანი 59, 18 [სრულ].

დასავალიანობა-ი გიეი ვითარცა დასუ-
ლებულსა გონიერ-მყოფდა 97, 2
[სულ].

დასავალიანობა — დასავალიანობა მეფედ ძმა იარვან-
დისი 45, 6. ძე მისი დ. მცხეთას
64, 16. დ. იგი უჯარმას 71, 1. დ. მის
წილ ელია 137, 14. დასუეხ მეფედ
აელან ბრძენი 43, 14. დ. (იგი)
პურობოდ ციხესა 49, 7. დ. მეფედ
ძე ფარსმან ქუელისა 54, 8. დ. მე-
ფედ სიმამრი ვარაზ-შაქარისი 137, 8.
დ. (ეპისკოპოსად) სუმონ 137, 21 [ხუ].

დასავალიანობა-ი გამოარჩია მცხეთას დასუმა
ძისა მისისა მეფედ 63, 20 [I სუ].

დასავალიანობა დასავალიანი დასავალიანი
ადგილი იგი 110, 11. დასავალიანობა
ქუთაირი 13, 11 [სწავ].

დასავალიანობა — ურიანი მოვიდეს და
დასხდეს ძუელთავე ურიათა თანა 44,
5. დ. მეფედ შემდგომად მათსა შვილ-
ნი მათნი 45, 1. მეფენი ... დ. ...
ბეობად 67, 8. დასხდიან მგოსანნი
გლოვისანი 53, 10 [სხედ].

დასავალიანობა-ი იხილე შენ ... დასხდომა
მათი ხეთა მათ ზედა 111, 19 [სხედ].

დასხდომა — დასხნა (იგინი) არაგუსა
ზედა 16, 1. სხუანი დ. მთიულეთს 27,
9. დ. იგინი მცხეთას 29, 6. დ. წუნდას
შინა კაცი მკეცი 44, 16. არა დ. ქარ-
თლისა საზღვართა სპარსნი 65, 2. დ.
(იგინი) ჰერეთს 65, 3. დ. ყოველგან
მთავარნი 65, 10. დ. (იგინი) უჯარმას
71, 1. დ. იგინი 78, 13. დ. ეკლნი
მისნი ... მქართა მისთა ზედა 79, 17.
ძმისწულნი მისნი ... დ. რუსთავს
131, 7. დ. ყოველნი საგანძურნი 247,
8. დავსხენითმცა თავნი ჩუენნი სიკუ-
დილად 62, 19. და-მცა-ვსხენით თავნი
ჩუენნი სიკუდილად 62, 16. დავსხნეთ
თავნი ჩუენნი ციხეთა და ქალაქთა ში-
ნა 63, 12 [სხ].

დასხდომა — თავ დასხმვა ვი განვიდა ეამ-
სა განთიადისასა სპითა თუსითა და და-
ესხა (მათ) 52, 17. განვიდა და დ. ოვ-
სთა 56, 16 [სხ].

დასხდომა — დასხვა წკმა მძაფრა
21, 24 [სხ].

დასხდომა-ი განიზრახეს დასხმა ოვსთა 56,
16 [სხ].

დასხდომა — დაგიტეობ ობლად ჩემ-
გან 76, 10. რად დამიტეობ მე 84, 16.
მეფენი დაუტეობდენ მეფობასა 105,
20. დაუტევი (მე) ქრისტე ლმერთი 246,
3. დაუტევა სპანდიატ ბრძოლა სო-
მეხთა და ქართველთა 16, 15. დ. მათ
ზედა პატრიკად სახელით აზონ 18, 18.
დ. ქართლს ერისთავად აზონ 18, 22.
პლატონ დ. ალექსანდრიას 20, 5. აზონ
დ. სჯული ალექსანდრეს მოცემული
20, 7. დ. სჯული დედული 29, 11. დ.
სომეხთა მეფემან ძე თუსი ქართლისა
მეფედ 57, 21. არა დ. იგი მირიანის
თანა 64, 18. დ. (იგი) მამამეძედ 64,
20. დ. ორმოცი ათასი მკედარი 65, 12

დ. მშედობა ყოველთა 75, 8. დ. ამბორის-ყოფა საუკუნო 76, 16. დაუტევენა ერისთავნი 15, 3. დ. ნათესავნი ქართლოსიანნი 18, 17. დ. ოთხნი იგა ციხენი 19, 4. დ. მას შინა ლაშქარნი 47, 13. დ. მღვდელნი 75, 7. დ. ხურონი 117, 19; 117, 20. დ. განძი და სამსკუე-ალნი უფლისანი 117, 19. დ. ფიცარნი იგი უფლისანი 118, 2. ქართველთა დაუტევეს ენა სომხური 16, 5. დ. ცალიერად ქალაქი 18, 14. დ. ერისთავი არმაზს 53, 17. დ. ქუეყანა იგი ... ორმოცდაცამეტმან სულმან 82, 6. ფხოველთა დ. ქუეყანა მათი 126, 2. დაუტევენს (მათ) ნაწილნი 118, 4. შვილო ჩემო, დაუტევე საყოფელი მამათა შენთა 21, 7. მე არა დაუტეო ... ღმერთი ჩემი 247, 9. დატევა (მათ) დამბადებელი 90, 6 [ტევე].

დატევება-ა || **დატეობა-ა** კირ-უჩინდა ფარნავაზს დატევება საყოფელსა მამათა მისთასა 21, 10. ესმა მეფესა ... მეგრელთაგან სჯულისა დ. 42, 14. ვარაზ-ბაქარ ... ვერ განაცხადებდა დატევებასა სჯულისასა 136, 1. აწუევედა დ. ქრისტეს სჯულისასა 245, 17. სჯულისა დატევებისათვის მოკლევნ მამანი შვილთა 31, 9. არა იძიებთ სისხლი სჯულისა დ. მოკლულთა 31, 10. ითხოვის მისგან მშედობა ... და არა დაპატიეება დ. სჯულისა 245, 11.

ვაშბილოთ ნანას ... შენანება და დატეობა სჯულსა ჭუარცტულისასა 109, 4 [ტევე].

დატევებულ-ი რომელი დატევებულ იყო საყდართა ქართლოსისათა 10, 14 [ტევე].

დატეუვევნა —**ა** ალექსანდრე ... ნათესავნი დატეუვენა 18, 16 [ტეუენ].

დაულევენელ-ი და უ ს რ უ ლ ე ბ ე ლ ი ღირს-გუყვენა ღმერთმან ... მიღებულ საგზალსა მას დაულევენელსა 74, 1 [ლევე].

დაუსაბამო-ა უ ს ა წ ყ ი ს ო იხილა მხოლო დაუსაბამო 107, 18. ვინათგან იცან ... ღმერთი დაუსაბამო 128, 17. განამტკიცე ყოველი ქართლი ... სარწმუნოებასა ზედა ... ღმრთისა და-

უსაბამოსასა 128, 9. ძალითა ქრისტეს ძისა ღმრთისათა დაუსაბამოსათა ... მოკცეს გულსხმის-ყოფა 94, 3 [პ]. **დაუსრულებელ-ი** რათა მოწყალებითა მისითა ღირს-ყოს ... მკვდრ-ყოფად ნათელსა დაუსრულებელსა 246, 13 [სრულ].

დაუსრომელად გა ნ უ წ ყ ვ ე ტ ლ ი ვ წუნდელნი და დემოთელნი ... დაუცხრომელად იბრძოდეს 48, 2. დ. იყვის შფოთი მათ შორის 69, 6. ილოციდეს დ. 82, 4. ილოცივენ დღე და დამე დ-94, 11. შეღამებნ დღეთა დ. ლოცუითა 94, 11 (ვარ.). რომელი ... დ. ქადაგებდა სჯულსა ქრისტესსა 102, 13. წმიდა ნინო ილოცივდა დ. 103, 5. მოწაფენი მისნი ქადაგებდეს ერსა მას ზედა ... დ. 111, 10 [ცხერ].

დაშანტვა ი ვ ნ. მეორე იქმნეს და დაიფანტნეს ყოველნივე 47, 4 (ვარ.) [ფანტი].

დაშანტვა და ფ ა ნ ტ ვ ა ი ვ ნ. მეორე იქმნეს და დაიფანტნეს ყოველნივე 47, 4 [ფანტი].

დაშარვა 0—**ა** გამოვიდოდა კუამლი სულნელებისა, რომელი ცათა დაფარვიდა 84, 13. დ. (იგი) 115, 15 [ფარ].

დაშარულ-ი იხილეს ... დაფარული იგი მანქანება მტერისა 81, 12. იგი არს ... საიდუმლო დ. ჰურიითაგან 99, 7 (ვარ.). მე ვარ ... მეცნიერი განზრახვასა მათსა ყოველსა, ცხადსა და დაფარულსა 79, 11. ამა ესერა ღმერთნი ... ყოველისა დაფარულისა გამომეძიებელნი 106, 17 [ფარ].

დაფლვა 0—**ა** (8) ერაკლეცა უჩუენებდა, სადაცა დაფლვიდა 246, 22. დაფლვიდეს (ივინი) საგანძურთა სამეფოსა ქართლისათა 246, 20. მეფემან დაფლნა საგანძურნი თსნი 246, 21. დაფლვს იგი თავსა ზედა ქართლისასა 8, 18. დ. (იგი) წინაშე არმაზისა 26, 11. დ. ... ჰურიითა ქრისტე 78, 6. დ. (იგი) მუნ 128, 6. დ. (იგი) აკლდამასავე 129, 7.

ე ჭ უ ა რ ს - ე ტ ვ ა , დაეფლა და ადღა 94, 4; 119, 1. მირიან მეფე ... დ. ზემოსა ეკლესიასა 130, 13. ნანა ... დ. მასვე სეტესა დასავალით 130, 15. დ.

(იგი) ძმასავე თვისა თანა 131, 10 [ფალ].

დაფლვა-ა მუნ ითხოვა თვთ დაფლვა მეფისაგან 128, 3. მწუხარე იყო მეფე და ყოველი წარჩინებულნი მუნ დაფლვასა მისსა 128, 5. ჰკითხვიდა ყოვლადე ენებათა მათთვის ქრისტესთა დაფლვისა და აღდგომისა მისისა 77, 3. იწყეს გამოკრებად განძისა მის და დაფლად 22, 7 [ფალ].

დაძმავა-ა ყოელისა ქუეყანისათს იქმნა დაქცევა ესე 109, 20 [ქმც].

დაღატათუ თუ გეცა დაღატათუ მამიან ჩემიან შემოილო სჯული უცხო თქუენ შორის 31, 5. დ. აღზრდილ ვარ სპარსთა თანა 31, 11. რეე მეფე დ. იყო წარმართი 58, 5. დ. თქუეს ვითემ პეტრესთს 78, 13. დ. ფრიალითა სატანჯველითა მოვწყვდენით 83, 8. დ. პაერთა მით მოიწია მის ზედა შემუსრვა მისი 106, 20. დ. საკლავსა ადგილსა დიდად წყლულ იყვის 119, 9. დ. გარდაელნა ეამნი 245, 7 [II და].

დაღურა 0—2 დაღურანა ცრემლი თულათგან პირსა მისსა 76, 9 (ვარ.) [ღურ].

დაქანება დადგენა, გაჩერება —2 დაყენა მამამძემდ 64, 20 (ვარ.). დაყენეს წყალნი ორთავე 112, 14. იპყრა ზურგად ქუეითნი იგი, რომელ დაყენეს კართა შინა 55, 17. ე წყალნი დაყენეს 112, 20. სისხლი იგი ყრმათა დაყენოს 112, 20 [ყენ].

დამოცა 0—2 რათამცა დაყო მუნ დამე 21, 22. დ. მუნ ორი დლე 85, 11. დ. მუნ თუე ერთი 88, 1. დ. მის თანა ნინო ცხრა თუე 93, 14. ყოველი დლენი მისნი მშულობით დაყვნა 25, 16. დ. მუნ დლენი რაოდენნიმე 126, 8. დაყვნს დლე იგი ერთობით 245, 15. დაყვნს დლენი ზამთრისანი 61, 11. თუენი გაზაფხულისა და სთულისა არისანი დაყვნს მცხეთას 25, 17. თუენი ზამთრისანი დ. გაჩინთა 25, 18.

მუნ ყოველი დლენი ჩემნი დამყოფიან 67, 10 [I ყავ].

დაძარბ 0—2 დაყარანა . . . ცრემლი . . . თულათგან პირსა მისსა 76, 9. ესე ქუეყანანი თრდატის კერძად დ. 70, 16. მირიანის კერძად დ. (იგინი) 70, 18 [ყარ].

დაძუღება-ა. დაწყენარება იქმნა დაუღება დიდი 114, 2 [ყუღ].

დაშენება დაშეკიდრება ე—1(2) აღაშენა ქალაქი ბარდავი და დაუშენა მუნ 5, 5. დ. უობოს 12, 11. დ. იგი მუნ 12, 17. დაუშენეს იგინიცა ქართლს 17, 16 [II შენ].

დაშთომბ დარჩენა 0—1 დაშთა მეფე მარტო 109, 14. დაშთეს ორნი შეილინი მათნი 61, 19.

0—1 დაშთომილ იყვნეს ერისთავნი ქართლისანი ციხეთა შინა 33, 1 [შეთ].

დაშლილ-ი საცილობელი განაგის ყოველი საქმე დაშლილი 25, 20 [შალ].

დაშურამბ 0—1 ვერ სძლეს ურთიერთას, დაშურეს და უკუდგეს იმიერ და ამიერ 34, 12 [შურამ].

დაჩემება დაქინება დაჩემა ტყუეობა თაეისა თვისსა 93, 4 (ვარ.) [ჩემ].

დაცემა დაგდება, დაცემა 0—2(2) დასცა (იგი) ქუეყანასა ზედა 46, 13; 46, 15. დასცნა იგინი ღმერთმან 247, 12. ღმერთმან დ. სარკინოზნი 247, 13. დ. იგინი 247, 17. მახული დაეცით (მათ) 113, 21.

ე მახული დაეცემის ურთიერთას 67, 7. დაეცა შიში დიდი მეფესა 115, 13; დაეცა მათ შიში 91, 17.

ე—1 (2) დაეცა ნებროთ 7, 20. წარვლო ირემმან და დ. 21, 21. იგი დ. 114, 7. დ. (იგი) 123, 18 [I ც].

დაცემა 2 მოკრა (ფულისა) 0—2 (2) ქალაქსა ამას ჩუენსა დრამა არტაშან მეფისა ხატითა დახცეთო 49, 18 [I ც].

დაცემა-ა იქმნა ჰურიათა სირცხვლი: ცისკლეთა განზნევა, მეფობისაგან დაცემა 101, 16. შენ უკუე იყავ დაციმასა მას სარკინოზთასა 247, 11 [I ც].

დაცემა ი ქართველთა დაცევის 49, 7.

სისხლითა ჩემითა დამიცავს სპარსეთი ხაზართავან 67, 11 [ცაქ].

დაცვა-ა ითხოვის მისგან დაცვა შეურყეველად ეკლესიათა 245, 10 [ცაქ].

დაცვნიება 0—1 გარდაქდეს ყოველნი ქართველნი, დაცვებს პირსა ზედა 35, 7 [ცაქ].

დაცხრომა 0—1 სასწაული იგი დაცხ-რებოდა 122, 19. ძრვა იგი დ. 122, 20. დაცხრა სტყუა იგი 92, 9. არა დაცხრეს კირთებისაგან სომეხთა ზედა 47, 17. აჰა ესერა, წინასწარმეტყუელნი ჩუენნი დ. 95, 22. მეყსეულად დენიანი იგი 113, 2 [ცხერ].

დაძინება ი უობ. დაწვა და დაიძინა 86, 4.

ე დამეძინების მე ძილითა საულუნოდ 127, 11 [ძინ].

დაწერა 0—8 მოვედ და დაწერე ჟუარი ქვასა ამას 122, 1.

0—2 დაწერა კელითწერილი ძმისწულთა მისთა 131, 4. რომელი ზემოთ დაწერეთ 127, 16. დაწერეთ გლახაკი და უღებო ცხოვრება ჩემი 127, 12. დაიპრა ქუეყანა ჩრდილოთ, ვითა დამიწერია 6, 4. რომელი დ. 96, 3. რომელნი ზემოთ დამიწერიან 12, 8.

0 დაიწერა ჟუარი პატრიარქისაგან 76, 7.

ი ვნ. დაიწერა მოქცევა სასწაულითა მირიან მეფისა 108, 13. დაწერილ იყვნეს წიგნსა მას შინა ათნი სიტყუანი 86, 11 [წერ].

დაწესება ა—2 ესე დააწესა 20, 9 [წეს].

დაწოლა 0—1 დაწვა და დაიძინა 86, 4 [I წეს].

დაწუმება 0—2 საღა პოვნე ვნებანი იგი ცეცხლისანი კერპნი, ცეცხლითა დაწუნენ 130, 2 [წუ].

დაწულილება პატარ-პატარა ნა-ტეხეზად დამტკრევა ა დაწულილნა კერპნი იგი 91, 13 [წუ-ლილ].

დაწუმება ი—უ დაწუნეს ბრძოლად ნათესავთა ლეკისათა 11, 11 [I წეს].

დაწუმებულ- მიხედნა სამოთხესა მას და დაწუმებულსა ეკლესიასა 114, 15 [წეს].

დაწუმება ი დაიწყუდინეს (მათ იგინი) იწროსა შინა 61, 18 [წუულ].

დაძირა ი დედის დისწული დაიძირა. შეილად 27, 18. ნაწილი ფარმანისი თვთ დაიძირეს 53, 16 [II ჰერ].

დახუდრომა შე ს წ რ ე ბ ა 0—2 მუნ დახუდეს ჟუარცუმასა უფლისასა 36, 20; 99, 7 [ხუდი].

დაპრომა 0—2 რათა დაქოცნე ყოველნი 18, 10 [ქოც].

დაპრება დაკეტვა 0—2 რომელი ითარგმანების „დაქვა კარი“ 13, 10 [ქაშ].

დაჭრომა 0—1 დაჭდა ნაპარსა შინა მთისასა 12, 13; 12, 19. დ. ირემსა მას თანა 21, 22. დ. (იგი) 25, 16. დ. მეფე საურმაგ 26, 14 (ვარ.). დ. საურმაგ მცხეთას მეფედ 27, 12. დ. მირვან მცხეთას 28, 16. დ. მეფედ არშაქ 30, 5. დ. მის წილ ბარტომ 30, 17. დ. იგი მცხეთას 33, 4. დ. მის წილ არშაქ 33, 6. დ. (იგი) მცხეთას 35, 12. დ. მეფედ . . . ბარტამ 67, 3. რათამცა დ. საუდართა მამისა მისისათა 67, 4. დ. მარჯუენით მამისა 94, 5. დ. მეფედ ბაქარ 130, 18. დ. მეფედ მირდატ 131, 13. დ. იომ სომეხი 132, 6. დ. მეფედ ვარაზ-ბაქარ 132, 8. დ. მეფედ . . . ფარსმან 137, 19. დ. მეფედ მირდატ 138, 6. ერთი დაქდის ქართველთა მეფედ 43, 16. არლარა დაქდომილ იყო მეფე სპარსეთს 43, 12 [ქად].

დაჯერება და რწმუნება ა—3 სკულისა ცვალებასა დამაჭერებდა 97, 3.

0—2 დასჭერდეს ორნივე მეფენი ბჰობასა მათსა 67, 7 [ჭერ].

დაღობა 0—1 კეთილი დგას ჩუენ ზედა 26, 22. დგა (იგი) უძრავად 28, 12. დ. კაცი ერთი 89, 9. დ. ხე ერთი ბრინჯისა 92, 12. და დ. 3 ერთსა ადგილსა 109, 15. იგი დ. კელ-განპრობით 114, 5. დ. ხე ერთი ადგილსა ერთსა 119, 6. ხე დ. 120, 5. დ. ქუ-

1 გამოცემაშია: და შეძინების.

2 გამოცემაშია: და იწყუდინეს.

3 გამოცემაშია: დაღვა.

არსა მას ზედა 122, 11. ცეცხლი დ. თავსა ზედა მისსა 122, 16. ქუეითნი იგი ღვეს მუნეე ადგილსა ზედა კართა შინა 56, 7. რომელნი დ. მათათა ზედა 121, 6.

— უ მარცხენით მისსა უღვა კაცი ვეცხლისა 90, 1. ჰაოს უღვა ზურგად გმირთა მისთა 7, 5 [დმგ].

ღმბა o ვნ. ამბასპანი იღვა რვისა წლისა 115, 6 [II დმგ].

ღმბა-ა1 დ ე ლ ა ევეღრებოლა ფარნავაზს დედა მისი 21, 4. წარიტანა თანა დ. მისი 26, 20. მეფობდა დ. ადამისი 54, 10. თანაჰყვა ქასრე მეფესა დ. მირიანისი 64, 18. უუქარდა დ. იგო მირიანისი 64, 19. მოსრულ იყო ნეტარი დ. ნინო 71, 4. დ. იგი ნინოსი მისცა პატრიარქმან მსახურად გლახათა დედათა 77, 1. ესუა მას დ. ტომისაგან ელია მღვდელისა 99, 3. ევეღრებოლა ელიოზს დ. მისი 99, 4. სადა არს დელაქაცი იგი უცხო, რომელ არს დ. ჩემი 110, 19. აღივსო სიხარულითა მეფე და დ. მისი 115, 20. დ. მისი ტირილით ილოციედა წინაშე ჭუარსა 123, 20. წარიტანა თანა ... დელაქა და დანი მისნი 22, 21. რომელნი განყენა დედამან მათმან 9, 17. რქუა ფარნავაზს დ. მისმან 21, 7. აღზარდა (იგი) დ. მისმან 76, 4. იერჩხი-ალნა დ. მისმან 99, 10 (ვარ.). ბრძანა დ. ჩუენმან 101, 2. დ. ყრმისამან აღი-არა ქრისტე 104, 3. მოიღო (იგი) დ. მისმან სარწმუნოებით 115, 6. აღიღო იგი დ. მისმან 123, 19. წარიყვანა ყრმა იგი დ. მისმან 124, 2. დედახსა ფარნავაზისსა წარიყვანა ფარნავაზ 20, 22. უთხრა დ. თქსსა 22, 5. დ. ელიოზისსა ესმა 99, 10. ყრმა-წული მიმოაქუნდა დ. მისსა კართით-კარად 103, 12. მისცა (იგი) დ. მისსა 104, 3. რომელსა შესდგმიდა ფარნავაზიანობა, ფარნავაზის დისა, ქუჯის ცოლისაგან, და დედისა მისისა 32, 11. მოქცევა მირიან მეფისა დ. ჩუენისა ნინო მოციქულისა მიერ 72, 2. ვაკსენოთ ცხოვრება ნეტარისა დ. ჩუენისა

ნინო მოციქულისა 72, 3. მიჩუენე მე, უფალო, ღმერთო მამისა და დ. ჩემისაო 90, 18. ყურითა ჩემითა ვისმინე დ. ჩემისაგან 97, 16. ველრებოთა დ. მისისათა მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ნაბერწყალი ერთი მღვდლისა მისისა 107, 5. დამეძინების მე ძილითა დ. ჩემისათა საუკუნოდ 127, 11. დაწერა კელით-წერილი ... დ. მათისა სალომესგან 131, 4. უქმნა დედისაგან თქსისა ამბორის-ყოფითა განშორებისათა 80, 5. სულნი წარეტეს სიკუთლისათეს და დედისათეს და ძმისათეს 100, 2. არშაქ მეფე იყო დედით არშაქუნიანი 33, 9 [დელაქ].

ღმბა-ა2 ქ ა ლ ი მოსრნა და დაატყუენა დედანი და ყრმანი უცებნი 18, 17. დ. მამათაგან ცოცხლივ განშორნეს 83, 7. დამოწაფნეს ... დ. 102, 12 (ვარ.). ათორმეტნი მოწაფენი მისნი დ. დაადგარეს სუეტსა მას თანა 112, 11. დ. იგი ნატარდეს მას 114, 2. დამოწაფნეს იგინი და ექუსნი დედანიცა 95, 7. დამოწაფნეს შუდნი დ. ნათესავნი ჰურიათანი 102, 11. დ. იყენეს კიდე 114, 12. ესე ენანი იცოდეს ყოველთა მეფეთა ქართლისათა, მამათა და დედათა 16, 23. იხილეს ყოველადქებულთა დ. განსადღეო ესე 81, 18. შეეშინა დედათა მათ 112, 17. მიერულა ყოველთა მათ დ. 114, 4. ესე სომეხთა დედათა და მამათა ყრმათა ჩულათეს, რომელნი თქუენ მოსრენით 46, 16. დედა ნინოსი მისცა პატრიარქმან მსახურად გლახათა დედათა და უძღურთა 77, 1. მამანი დედათაგან და დედანი მამათაგან ცოცხლივ განშორნეს 83, 7 [დელაქ].

ღმბაპპც-ი მოვიდა დელაქაცი ვინმე 79, 7. მე დ. ვარ უცხო 86, 8. მოიყვანა ბერძულად მეტყუელი დ. 93, 2. ჯდა დ. 93, 11. მოსრულ არს დ. ესე 102, 2. დ. იგი იყო წარმართი 103, 15. რომელსა ქადაგებს ტყუე ესე დ. 105, 4. სადა არს დ. იგი უცხო 110, 19. დ.

იყო მარადის გუემული სულსა-
გან უკეთურისა 123, 13. დელაკაცმან
მან მოიყვანა ნინო 80, 13. იხილა
დ. მან 93, 12. ჰკითხვიდა დელაკაცსა
მას სარა ნიაფორი 79, 8. ჰკითხა
ნინო დ. ჰურისასა 89, 1. მკურნალ-
თაცა რქუეს დ. მას 103, 14. ესმა
ესე დელაკაცისა მისგან ნინოს
79, 13. წარმართა . . . ნინო დ. მის
თანა 80, 8. კელი შუახეს მამათა . . .
ძესა მას დ. მწირისასა 96, 10. ვიწყე
კითხვად დ. მის ნინოსგან ქრისტესთვის
96, 16. დ. მის მიერ სწეულნი გა-
ნიკურნებთან 104, 10. თქმული სილო-
ნია დელაკაცისა 108, 12 (სათ.). შეიწყ-
ნარა სახიდ თვსად ნინო კელით-
გან მის დელაკაცისა თანამოგზაურისა
80, 16. მიიწინეს სამეფოსა ჰრომს სა-
ხიდ დელაკაცისა 80, 9. ჰოეს მწი-
რი ერთი მწირისა დელაკაცისაგან შო-
ბილი 98, 10. (არს) შობილი უეჭუ-
ელად თესლისაგან დავითისა, დ. მარ-
ტოდ შობილისა 118, 21. წარვედ, დე-
ლაკაცო 87, 7. წარადე (ეგე) დ. 123,
21 [დელა, კაც].

დელაბატემა-ა არცა მამაკაცება არს, არ-
ცა დელაკაცება 86, 13 [დელა, კაც].

დელალ-ი ორბი დელალი აღვიდის
სიმაღლესა ჰაერთასა 77, 9 [დელალ].

დელამშქმა-ა ძიძა პოვეს მუნ რიუ-
სიმე და დელამშქმე მისი გაიანე 80,
10. იწამა . . . დ. მისი გაიანე 84, 5. ნა-
თელ-ილო მის თანა გაიანეცა დე-
ლამშქმემან მისმან 80, 18 [დელა, მუ-
ძე].

დელაბინე-ა მთავარი ციხე ცოლ-
მან მისმან ალაშენა დელაციხე 8, 19.
დ. კახოსის ხუდერი იყო 9, 8. პოუ-
ნა რუსთავი დ. 18, 1 [დელა,
ციხე].

დელაბალაზ-ი მცხეთა განდიდებულ იყო
უმეტეს ყოველთასა და უწოდდეს დე-
ლაქალაქად 11, 6 [დელა, ქალაქ].

დელა-წული-ი ოჯახი წარვიდე მის თა-
ნა დელა-წულით ჩემითურთ 61, 2. წარ-
მოვიდა ანაქ და ძმა მისი დელა-წული-
თა მათითა 61, 6 [დელა, წული].

დელისდისწულ-ი დე ი დ ა შ ვ ი ლ ი

მოიყვანა დედისდისწული 27, 17
[დელა, I და, წული].

დელისძმა-ა ბიძა დედისძმამან მო-
უწოდა წმინდას ამას ნინოს 79, 16.
წარმოემართა არშაკს ქართველთა მე-
ფესა ზედა, დედისძმასა თესსა 33, 17.
დელაძმათა მისთა არა აუწყა 93, 4. მი-
ვიდა დედისძმათა მისთა თანა 26,
20 [დელა, ძმა].

დელმთვალ-ი ელენე დედოფალი . . .
ბნელსა შინა არსა 79, 8. პოვეს მუნ
დ. ვინმე 80, 10. გამოვიდა დ. ნანა 88,
13. ნანა დ. გულფიცხელ იყო 103, 3.
დ. ნანა შეეარდა სენსა დიდსა 104, 7.
დ. მოვედინ საყოფელსა ამას ჩემსა
104, 16. დ. ეტყოდა მათ 104, 18.
დადვეს დ. კილიკსა მისსა ზედა 104,
21. იქმნა დ. მორწმუნე 105, 6. უთხ-
რობდა დ. ყოველსა მას 105, 9. ევედ-
რებინ დ. აღსარებასა ქრისტესსა 106,
1. ევედრეს ნინოს ნანა დ. და
მეფე 106, 8. დ. განვეკურნე 108, 3. ნა-
ნა დ. განვიდა მიგებებად მეფისა
110, 14. აღივსო სიხარულითა მეფე
და ელენე დ. 115, 20. აღივსნეს
სიხარულითა მეფე და დ. 116, 5. აღი-
ვსნეს სიხარულითა მირიან მეფე და
ნანა დ. 129, 2. მოკულა ნანა დ. 130,
15. მოვიდა დედოფალიცა 108, 5. რო-
მელი აღწერა დედოფალმან სა-
ლომე უჯარმელმან 72, 6. ნათელ-ილო
დ. 116, 9. ნათელ-რდეს მეფემან
და დ. 119, 5. უბრძანა (მათ) დ. 121,
16. აუწყეს ვითმე დედოფალსა 104,
10. მსახურთა მათ მიუთხრეს დ. თქმუ-
ლი იგი ნინოსი 104, 17. ჰკითხვიდა
დ. მეფე 105, 8. ხედვიდეს მეფესა და
დ. 111, 5. წარავლინა მოციქულნი
და წიგნი ნინოსი ელენე დ. წინა-
შე 111, 6. რომელი გამოეჩინა
ღმრთისმოყუარესა ელენე დ. 117, 7.
აცნობდა მეფესა და დ. 126, 11. შე-
წუხდეს ყოველნი ქართველნი სიკუ-
დილსა ზედა დედოფლისა მათისასა
66, 3. წარგზავნე მე და მივიდე წი-
ნაშე დ. ელენესსა 79, 14. იყო მეფე
დ. მოქცევითგან წელიწადსა ერთსა
ორგულობასა შინა 106, 1. მიუთხრენ

ბრძანება დ. 104, 14. მე ნაშობი ვარ
 ჰინდოთა მეფისა ასულისა, სპარსთა
 დედოფლისა 67, 15. დაამტკიცებდეს
 სიტყუასა მას დედოფლისასა 105, 11.
 იყოს დედოფლად ჩუენდა ცოლი
 მისი 29, 15. დედოფალი, რა არს ესე
 114, 9. მოხედენ, დე ძესა ამას ჩემსა
 115, 8. სადათმე იყო აღზრდა შენი,
 დ. 127, 2. ევედრებოდეს ყოველნი
 დედოფალნი 126, 17. მიხედნა მეფეთა
 მათ და დედოფალთა 90, 5 (ვარ.). დე-
 დოფალნი ჩემნი 127, 7 [დედა, უფ].
დედოფლობა-ა დაესრულა მეფობა
 და დედოფლობა ფარნავაზიანთა მეფე-
 თა 66, 2 [დედა, უფ].
დედულ-ი დე დისეული, დე დი-
 სიანი დაუტევა სჯული დედული
 29, 12. ფარნავაზ იყო დედულად
 სპარსი ასპანელი 20, 19. დაქდა მე-
 ფედ მირლატ ... დ. რევიანი 138, 7.
 ესენი დაიპყრნა მისანდოგლად თესად,
 დედულნი 27, 11 [დედა].
დევი-ი ეშმაკი რომელი-ესე ითარგმა-
 ნების დევთა-სახლად 44, 18. დასხნა
 წუნდას შინა კაცნი მკეენი, ნათესავნი
 დევთანი 44, 17 [III დევი].
დევანა 0-2 სუმბატ ხდევანა (მათ)
 ლამემდე 47, 5. ქართველთა ... ხდევ-
 ნეს (მათ) საზღვართამდე სომხითისა
 49, 3 [I დევ].
დევნი-ქმცხ დევანა-უყო ირებთა ველ-
 სა დილომისასა 21, 18. შეკრბეს
 მსწრაფლ სომეხნი და დევანა-უყვეს
 (მათ) 45, 18. დ. უ. (მათ) შთავართა
 სომხითისათა 61, 17 [I დევ, I უავ].
დევტალარ-ი დი დი თანამდებო-
 ბის მქონე საეკლესიო პირი
 პირველქსენებელი იგი დევტალარი
 პატრიარქ ქმნილ იყო 75, 12 [დევტა-
 ლარ].
დევტალარობა-ა მიემთხვა (იგი) დევ-
 ტალარობასა 72, 16 [დევტალარ].
დეიკონ-ი იხილა ნინო ... დიაკონ-
 ნი 84, 11. მოაღივნა ბრანცე დ. 124,
 19. დაქდა რომ სომეხი, წერსე კათა-
 ლიკოსისა დ. 132, 6. მოისმინნა სასწ-
 ულნი იგი ბრანცემან დიაკონმან 125, 7.
 წარმოგზავნა მღვდელი იოვანე

ეპისკოპოსად და მის თანა დია-
 კონნი სამნი 115, 25. მოიწია იოვანე
 ეპისკოპოსი და მის თანა მღვდელნი
 და დ. 116, 4. მღვდელნი და დ. ნათელ-
 სცემდეს 116, 15. ნათელ-ილო გეფე-
 მან და შემდგომად დედოფალ-
 მან კელსა ქუეშე მათ მღვდელთა
 და დიაკონთასა 116, 10 [დიაკონ].

დიდ-ი დიდ იყო ძალი სპარსთა 30, 14.
 დ. იქმნეს იგინი 117, 1. იყო ნათესავი
 მისი დიდი 3, 11. დ. იყო ძალი მისა
 15, 2. რომელსა ჰქვან ქალაქი დ-
 მცხეთა 17, 21. მოკუდაო დ. კელ-
 მწიფე 19, 14. იყო ჰირი დ. 20, 13.
 ფარნავაზ შექმნა ეგრად დ. 25, 10.
 ქმნა სატფურება დ. 25, 12. დ. კეთი-
 ლი ღვას ჩუენ ზედა 26, 22. დ. სა-
 სოება აქუნდა ეგრათა მიმართ 29, 8.
 ბარტომს ... დ. სათნობა აქუნდა
 ფარნავაზიანთა მიმართ 32, 14. იყო
 ესე ძლიერი ძალითა, დ. და გოლიათი
 33, 11. იყო კაცი დ. 33, 13; 51,
 4. იქმნა სომხრის დ. იგი მეფე იარ-
 ვანდ 44, 14. აღუტყვის მას კეთილი
 დ. 53, 4. ამაზას იყო კაცი ... დ.
 55, 2. დასდევს დ. ვნება ოვსთა ზედა
 56, 5. მოიკლა სპარსთავან დ. იგი მე-
 ფე სომხითისა 62, 21. მან მოიტანა
 თანა სპა დ. 68, 19. აქუს მას დ. წა-
 დიერება ქრისტეს სჯულისა 79, 11.
 ნახნა ჰირნი დიდი გზათავან და შიში
 დ. 87, 15. იქმნა სიხარული დ. 98,
 11. იყო საკრველი დ. და შემეფოთება
 100, 4. განყრდა დ. მეფე ადერკი
 100, 5. ოდეს შეიძრას ევაპი დ.
 107, 13. დ. სამე ლაშქარი ხართ 113,
 20. იქმნა დაუდებდა დ. 114, 2. წარ-
 მისცა ქუარი ... და ნიჭი დ.
 116, 2. იყო შიში დ. მეფეთა 249, 5.
 მოკუდეს მწუხარებასა შინა დიდსა
 ფარსმან და კაოს 44, 19. აღუტყმიდა
 ნიქსა დ. და პატრესა 60, 7. შთავარდა
 მწუხარებასა დ. 69, 16. მიეგებოდეს
 ესე ყოველნი მდინარესა ზედა დ. 75,
 2. აღმოვიდეს აღმოსავლსა დ. 75, 5
 (ვარ.). სადა-იგი მიემთხვა ტბასა დ.
 85, 7. ნანა შევარდა სენსა დ. 104, 7.

დღენი ცხოვრებისა მისისანი დ. სარწმუნოებასა შინა აღასრულნა 131, 8. მირდატ მეფობდა დ. სარწმუნოებასა შინა 131, 13. დღენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა დ. 132, 5. დ. სარწმუნოებასა შინა იყვნენ აზნაურნი 135, 25. მოკვდა სარწმუნოებასა შინა დ. 137, 17. შიშისაგან დიდისა დაამტკიცა წარსლვა 21, 11. ნუუკუე და-სამე-ვაკლე დიდებასა დ. არმაზისსა 89, 13. (ვართ) დ. ქალაქისა მცხეთისანი 85, 18. იყო შესლვა დ. სპარსთა მეფისა საბერძნეთად 95, 13. დ. ... და აღრაცხელისა მრავალმწყალები-საგან მოავლინენ შენ ზედა ... ნაბერწყალო ერთი მადლისა მისისა 107, 6. დტდოფალი განეკურნე სენისაგან დ. 108, 3. ვერღარა პასუხი მიუგო შიშისაგან დ. 136, 19. ესე არს ნათესავი დ. მეფისა ვახტანგისი 246, 19. ამან წარმოგზავნა ერისთავი თვისი სპითა დიდითა 13, 5. გამოგზავნა ქეკაპოს ... სპითა დ. სომეხთა 14, 18. განიხარა ქუჩი სიხარულითა დ. 22, 15. წარმოვიდა მცხეთად სიხარულითა დ. 23, 27. მოვიდეს ერისთავნი სპარსთანი სპითა დ. 30, 12. ემა-უყო კმითა დ. 34, 22 (ვარ.). ემა-ყო კმითა დ. 52, 6 (ვარ.). მეფემან კოსარო დ. პატივითა შეიწყნარა 61, 8. მეფე ბერძენთა შეკრბა სპითა დ. 68, 7. წარვიდა ნიჭითა დ. პრომედ 75, 9. რათა დ. სიხარულითა მოვიდენ ბრძანებასა მეფისასა 81, 10. დ. ქადებითა ... მოვსწყუდენით 83, 8. განიხარა სიხარულითა დ. 84, 4. ყო მადლისა მიცემა დ. სიხარულითა 123, 6. გამოგზავნა იგი მეფემან კოსტანტინე ნიჭითა დ. 128, 12. გამოგზავნა სპარსთა მეფემან ერისთავი სპითა დ. 136, 3. მოიკითხა დ. დიდებითა 245, 14. გუამი ... შემურეს დ. პატივითა 248, 7. უმკვდრო იყო ქუეყანა იგი კავკასიითგან ვიდრე მდინარემდე დიდად 5, 18. მისცა ლეკანს ჩრდილოთ ვიდრე მდინა-

რემდე დ. 5, 20. აღესრულნეს (იგინი) ნუგეშინის-ცემულნი დ. 50, 1. აღიძრნეს ერნი წარმავალნი დ. ქალაქად სამეფოდ 88, 3. წარვიდა მეფე სახილ თვსად შეწუხებული დ. 112, 10. აწ სამე დ. სკირს (მას) 113, 15. საკლავსა ადგილსა დ. წყალუ იყვის 119, 9. დ. საკრეველ-უჩნდის პირველთა მათ წარმართთა 119, 10. იხილეს სასწაული დ. საშინელი 122, 11. გარდამოვიდეს ოვსნი, სპანი დიდნი 55, 3. ნახნა კირნი დ. გზათაგან 87, 14. აღიძრნეს ერნი დ. ქალაქით 88, 2. იქმნებოდეს სასწაული დ. 121, 20. დ. იგი მოთავარნი არა განეშორებოდეს ეკლესიასა 122, 5. დ. სასწაული იქმნებოდეს 131, 18. იქმნოდა საკრეველებთა დიდთა 102, 9. მადლობდეს ... ღმერთსა ნიჭთა დიდთა მომცემელსა 129, 3 (ვარ.). შევილი ხარ დ. მეფეთა ხუასრონთა 247, 1 [დიდი].

დიდება — ადიდება ღმერთსა 104, 5; 115, 5; 123, 16; 124, 2; 125, 8. ა. პატოსანსა ჟუარსა 123, 12. ადიდებადეს (იგინი) ღმერთსა 108, 11; 114, 3; 115, 2; 115, 24; 122, 15. ა. (იგინი) ჟუარსა 123, 9. ა. (იგინი) მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა 124, 14. ა. სწავლასა მისსა სიმრავლე ერისა 126, 9 (ვარ.). განიკურნე ამიერიტგან და ადიდებად მას 115, 12. მრავალნი ადიდებადიან პატოსანსა ჟუარსა 124, 11. რათა ადიდონ დიდება მის ადგილისა 129, 17.

ი ვნ. იდიდებოდის სახელი შენი 110, 10. მის თანაცა ვიდიდოთ 246, 6 [დიდი].

დიდება-ა აწ ითუალეთ ჩემგან დიდება და კეთილი 31, 13. იქმნა ჰერიათა სირცხული ერისა უცბოსა წოდება და დ. მათდა მიცემად 101, 17. მიეცით ღმერთსა ნინოსსა დ. 110, 12. მას ... შუენის დ. უკუნისამდე 110, 13. რომელსა შუენის ყოველივე დ. 119, 2. რათა ადიდონ დ. მის ადგილისა 129, 17. არცა განევიდო წარუვალნი იგი დ. 247, 10. ღირს-გუყვნა ღმერთ-

1 გამოცემაში: დიდითა.

თმან ესეთიარსა დიდებასა მიღებად
 73, 18. ნუჟუე და-სამე-ვაკლე დ. . .
 არმაზისსა 89, 13. ნიშანი მათისა წარ-
 წყმედისა არს და ქართლისა ცხოვრე-
 ბისა, და ამის ადგილისა დიდებისა
 113, 17. არცა შერიცხენა დიდებისა-
 გან წარჩინებულებისა მისისა 247, 21.
 ამაღლდა ზეცად დიდებით 94, 1. ესმა
 კუალად მოსლვა (მისი) დ. 110,
 15 (კარ.). კუალად მოვასლ დ. 119,
 2. კეთილად იპყრნა ქართველნი
 ყოვლითა დიდებითა 65, 21. მოვასლ
 დ. განსჯად ცხოველთა და მკუდართა
 94, 5. აღეშართა ყუარი . . . დ. მეფე-
 თაგან 122, 2. აღასრულა სატფურება
 მისი მრავლითა დ. 129, 5. მოიკითხა
 (იგი) დიდითა დ. 245, 15. თავისა მათისა
 სიკუდილი უფლისა მათისათჳს
 დიდებად შეურაცხიეს 83, 3. გამობრ-
 წყინდა წარმართთა ზედა დ. . . ისრა-
 ელისა 86, 16. უჩუენეს მათ დიდე-
 ბანი იგი მოციქულთანი 73, 14 [დიდი].
დიდებnisმეტყუელბა-ა რომელსა შუ-
 ენის მადლობა და დიდებისმეტყუელე-
 ბა 91, 4 [დიდი, I ტყუ].
დიდებულ-ი დიდებულმცა არიან უკუ-
 ნისამდე 106, 12. არს ქალაქსა ამას
 შინა სამოსელი იგი დიდებული 118,
 7. დიდებულისა მისისა და აურაცხე-
 ლისა მრავალმოწყალებისაგან მოავლ-
 რისა შენ ზედა ნაბერწყალი ერთი მად-
 ლისა მისისა 107, 7. წამება დ.
 მოწამისა არჩილთა 245, 1 (სათ.). ვა-
 ნუწყით ქალისა მის ნათესაობა . . . დი-
 დებულთა არშაკუნიათა 63, 7 [დიდი].
დიდძალი არს ჩემ თანა ზუასტაგი
 დიდძალი 22, 11. წარსცა ძღუენი დ.
 23, 13. იქმნა ბრძოლა დ. 23, 22; 46,
 22. მოსცა განძი დ. ეპისკოპოსსა 117,
 15. მიხედნა მეფეთა მათ დიდძალთა
 90, 5 [დიდი, I ძალი].
დიღა-ა დიღას გამოვიდეს და აღი-
 ლეს მშვლდები 34, 13 (კარ.). დააგ-
 ლო წინაშე ყუარსა ყრმა მომწყდარი
 დიღითგან მიმწუხრადმდე 123, 19
 [დიღა].
დიღელუ აღ რ ე დ ი ლ ა ს დიღელუ
 . . . გამოვიდეს და აღიღეს მშვლდები

34, 13. დ. აღრე ადგეს ბრანჯნი იგი
 73, 15. დიღელუმცა წარვიდა 21, 22
 [დიღა].
დინებ — 2 გოდებდა სუეტსა მას ზედა
 და აღინებდა ცრემლთა მისთა 112, 12
 [დენ].
დინებ-ა იყო დინება მისი დასავლ-
 თით კერძო 87, 13. წყალმან აღმო-
 სავალით იწყო დ. 87, 16 [დენ].
დინ 0—1 მდინარენი დიან სამხრით 70,
 16. მდინარენი ჩრდილოთ დ. 70, 17.
 წყალნი მუნვე დ. 112, 18. დიოდეს
 მდინარენი ცრემლთანი მეფეთა 114,
 22 [დიდი].
დინიძე დ ი ს ქ მ ა რ ი გაუცვალა ქუ-
 ეყანა დინიძესა მისსა ფეროზს 130, 23
 [I და, სიძე].
დისწულ-ი ითხოვეს ძე მისი მეფედ,
 რამეთუ დისწული იყო ამაზასპისი 57,
 9. სახელი ერქუა რვე, დ. ამაზასპისი
 57, 22. საურმაგ ეზრახა ოესთა მეფე-
 სა, მამისა დისწულსა მისსა 27, 1. მო-
 უწოდა . . . ნინოს, დ. თვისსა 79, 17
 [I და, წულ].
დრამ-ა ფულ ი ს ე რ თ ე უ ლ ი ქა-
 ლაქსა ამას ჩუენსა დრამა არტაშან მე-
 ფისა ხატითა დავსცეთო 49, 18 [დრა-
 მა].
დრო-ა პოვეს დრო 61, 16. მიეცა დ.
 91, 10 [დრო].
დროშა-ა აღივსნეს მთანი იგი დროშე-
 ბითა 89, 4 [დროშა].
დღე-ა დღე ბელ იქმნა 47, 2. დადგეს
 ლიახუსა ზედა რვა დ. განსუენებად
 55, 5. იყო მუნ ათ დ. 75, 6. ხვალისა
 დ. იყო ქვა ოხრისა 88, 9. ილოცვი-
 და მუნ ექუს დ. 92, 15. ილოცვენ დ.
 და ლამე დაუცხრომელად 94, 11. იყუ-
 ნეს მოწაფენი მისნი მუნვე ერთ დ.
 108, 9. ხვალისა დ. წარავლინა მო-
 ციქულნი საბერძნეთად 111, 5. ქაღა-
 გებდეს ერსა მას ზედა დ. და ლამე
 111, 9. ხვალისა დ. მოვიდეს დასავ-
 ლისანი 121, 6. ხვალისა დ. აღვიდეს
 კლდესა მას ზედა 121, 21. დღე იგი
 გარდაცა 21, 21. შეღამდა დ. იგი
 34, 13. დაყო მუნ ორი დ. 85, 11.
 ეამი იყო შეექუსე და დ. შეექუსე 92,

17. დ. ესე იყო პარასკევი 121, 4. იგი დ. განაწესეს ჭუარისა მსახურებად 122, 8. დაყვეს დ. იგი ერთობით 245, 15. მას დღესა შინა განვიდა ფარნავაზ 21, 18. მას დ. შინა ამაზასპ მოკლა ბუმბერაზი თხუთმეტი 56, 3. მას დ. შინა შემოვიდა ამაზასპ ქალაქად 56, 6. დ. ერთსა განვიდა მეფე ნადირობად 61, 14. დ. ერთსა აღიძრნეს ერნი დიდნი 88, 3. დ. მეორესა გამოვიდა მირიან მეფე 91, 16. მასვე დ. რისხვისასა... გამოვიდა ... ნინო 92, 9. მესამესა დ. ჩამოვიდა ქართლად 93, 8. აღდგა მესამესა დ. 94, 4; 119, 1. დ. ერთსა ზაფხულისასა ... განვიდა მეფე ნადირობად 108, 17. დ. შაბათსა განვიდა მეფე ნადირობად 108, 17. იქმნეს სასწაული მას დ. შინა 115, 3. ესე მოჰკეთეს ... დ. პარასკევსა 120, 4. დაადგრა ხე იგი ... დ. ოცდაჩუდმეტსა 120, 5. იხილეს სასწაული ... დ. ოთხშაბათსა 122, 11. დ. კერიაყესა ... ყო მირიან მეფემან 122, 7. მიეახლნეს დღისა ერთისა სავალსა 74, 16. იყო რაოდენისამე დ. შემდგომად 122, 10. შემდგომად შუდისა დ. აღეხილნეს თუალნი 123, 11. შემდგომად თორმეტისა დ. განიკურნა 123, 15. შემდგომად შუდისა დ. განიკურნა 124, 1. იგი დღე განაწესეს ჭუარისა მსახურებად ... მოდღენდელად დღედღედ 122, 9. მრავალნი განიკურნებოდ დ. 124, 14. ყოველნი დღენი მისნი მშუდობით დაყვნა 25, 15. დაყვნეს დ. ზამთრისანი 61, 12. მოიწივნეს დ. ზაფხულისა არისანი 61, 12. ყოველნი დ. ჩემნი დამიყოფიან ბრძოლასა შინა ზაზართასა 67, 10. დაყუნა მუნ თუხა ერთისა დ. 88, 1 (ვარ.). დაყვნა მუნ დ. რაოდენნიმე

126, 8. დ. ცხოვრებისა მისისანი ... სარწმუნოებასა შინა აღასრულნა 131, 8. დ. ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა 132, 4. იყენეს ყოველთა დღეთა ბუმბერაზთა ბრძოლანი თუესა ერთსა 31, 21. დ. ყოველთა იყვის ბრძოლა ბუმბერაზთა 48, 13. იწყეს ბრძოლად ბუმბერაზთა დ. მრავალთა 51, 17. ყოველთა დ. იბრძოდინ ბუმბერაზნი 52, 13. მოკლეთა დ. წარმოვიდა ანაკ ... რეცა განდგომად სპარსთა მეფისაგან 61, 5. მათვე დ. შინა კაცი ვინმე იყო კოლასტრას შინა 72, 11. მათ დ. შინა მოვიდა დედაკაცი 79, 7. მათ დ. შინა გამოგზავნა კეისარმან ძებნად ქალისა ქმულ-კეთილისა 81, 3. (მთან) ... დ. მათ ზაფხულისათა იყენეს სავსენი თოვლთა 85, 2: შეალამებნ დ. დაუცხოვრებლად ლოცვითა 94 (ვარ.). სასწაულნი იხილნა თუალმან ჩემმან ნინის მიერ აღსრულებული დ. ჩუენთა 97, 12. მათ დ. შინა ... იხილა ჩუენება ... ნინო 101, 6. იხილა ყოველმან ერმან ქალაქისამან ყოველთა მათ დ. 120, 11. მათ დ. შინა მოვიდა წიგნი პროპით 124, 18. წარმოვქუთ ამბავი ქართლისა ... ვიდრე დღეთა ჩუენთამდე 8, 4. შემდგომად მცირედთა დ. მოვიდა ლალადისი 98, 6. შემდგომად მცირედთა დ. იწყო ლიქნით სიტყუად 245, 16 [დღე].

დღენდელ-ი დღე ვან დელი იგი დღე განაწესეს ჭუარისა მსახურებად ... მოდღენდელად დღედმდე 122, 19. მრავალნი განიკურნებოდ მ. დღედმდე 124, 14 [დღე].

დღესაპამომდე დღე მდე რომელნიმე მათგანნი დარჩეს წარმართობასავე შინა დღესაპამომდე 126, 6 [დღე, აქა].

9

მგრულ-ი იზრახებოდა ქართლსა შინა ქართული, ეგრული 16, 22. შევიდა ბავინსა ჰურიათასა ენისათეს ებრა-

ულისა 88, 1. მრავალგზის მოვიდის უბანსა ურიათასა ენისათეს ე. 95, 1 [ებრა].

მაგა იგი ეკალი, რომელ არს გარემოს
შენსა 85, 1. არა სარგებელ ეყვის
ურმასა მაგას 103, 15. ქრისტემან მოს-
ცეს ურმასა მ. კურნება 103, 20. ღმერ-
თი ჰუარავს ქალაქსა მ. 105, 18. გან-
კედ ქალაქით მაგით 105, 17. შეაკაპე
კაცთა მაგათ 94, 1 [ეგე, მაგა].

მაგვიტარი-ი მაგნაირი იგევიტარი
არაოდეს ყოფილ იყო 4, 11 [ეგე, ვი-
ტარი].

მაგოღენ დედაკაცი ვინმე იყო მარადის
გუმული სულისაგან უკეთურისა ეგე-
ოდენ 123, 13 [ეგე, ოდენ].

მაგოღენ-ი არაინ იპოვა ეგეოდენთა
მთ სპათა შინა ბერძენთა ... მეგრთა
და ქართველთა მართოდ-მბრძოლი ამა-
ზასპისი 57, 18 [ეგე, ოდენ].

მაგრე ყო მეფემან ეგრე 121, 4. ეგრეცა
ძრვა იგი დასცხრებოდა 122, 20.
ეგრეთ ყოველთა დღეთა იბრძოდიან
ბუღბერაზნი 52, 13. ყო ე. 94, 2; 122,
2. ე. შეიყუარო 76, 13. დაადგრა ხე
იგი ე. 120, 4. იგი თვადი 10. ბრწყინ-
ვალედ განვიდის 120, 14. ყუეს ე.
121, 16. ე. ჭერი-იჩინა (მან) 131, 20.
დაკრძალა კარი ქუაბისა ეგრეთვე 22,
5. ე. აღმოქმნიან კარი ქუაბისა მის
22, 8. განვიდა ე. არშუკ 34, 4. ე. მას-
ცა სცნა (პოროლნი) 46, 15. იყო
სპასპეტი ფარსმან ქუელისა, ე. ქუ-
ელი და გოლიათი 51, 10. მან ე. მოგ-
ცეს შენ ყოველივე 76, 14. ე. სახედ
იყოს ცხოვრება შენი 77, 12. იპოვა
... ე. აქა 81, 15. ე. არაგვ გარდა-
შოვდა ციხესა ზედა 112, 16. ე. შეეხე-
ბოდეს ერნი სართულსა მას 115, 15.
იქმნა ე. 121, 5. ე. მოვიდეს მითი
121, 10. ე. დაქვედრა ეპისკოპოსთა
129, 16 [ეგე].

მაგრეთ-ი დედოფალი ეგრეთსავე ცთო-
მილებასა არსა? 79, 9 [ეგე].

მაგრესან-ა ვითარცა საყუმილისა ნაბერ-
წყალნი აღვლენ, ეგრესახედ ანგელოზ-
ნი აღვიდოდეს 122, 18 [ეგე, სა-
ხე].

მაგომ ისე ეზომ შორით ისროდა 55,
19 [ეგე, ზომ].

მაგომი ასეთი უკუეთუმცა იყო ჩუენ
თანა ძალი ეზომი 62, 15 [ეგე, ზომ].

მაგალ-ი ეკალი არს გარემოს შენსა
85, 1. დამალა ეკალთა შორის ვარ-
დისათა 84, 9 [მალ].

მაღმესიძე-ა სადა-იგი აწ არს ეკლე-
სია საკათალიკოზო 93, 10. განასრუ-
ლა ე. სამოთხესა შინა 115, 17. აღ-
შენა ... ე. 117, 14; 131, 10; 131, 14;
136, 2; 137, 16; 138, 3. სადა აწ არს
ე. საეპისკოპოსო 118, 17. მირიან მე-
ფემან განასრულა ე. 129, 4. ქვესა
კლარჯეთისასა არა იყო ე. 131, 15.
არცა აღაშენა ე. 138, 10. მიხედნა სა-
მოთხესა მას და დაწყებულსა ეკლესი-
ასა 114, 15. რაეამს ეწყო ე. 118,
1. იწყო ე. შენება 118, 2. იყვნეს ე.
შინა 120, 10. ჭუარი ცეცხლისა ...
დაადგრის ე. ზედა 120, 12. მთავარნი
არა განეშორებოდეს ე. წმიდასა 122,
5. დაეფლა ზემოსა ე. 130, 13. დამარ-
ხეს (იგი) მის მიერ აღშენებულ-
სა ე. 248, 8. აწ არს საკურთხეველი
ზემოსა ეკლესიისა 94, 9. სუეტი იგი
საშუალ ე. შესაგდებელად განმზო-
დებული, ვერ შეუძლეს აღმართებად
112, 4. აღმართეს ხე იგი კარსა ზედა
ეკლესიისასა 120, 1. თქმული აღ-
შენებისათს ეკლესიისა 111, 11 (სათ.).
დაუტევენა ხურონი საქმედ ეკლესიისა
117, 19. იწყეს ხუროთა შენებად
ე. 118, 16. ნაძვსა მისგან შემზად-
ნა სუეტნი ეკლესიისანი 112, 2. აღ-
შენენ ეკლესიანი სახელსა ზედა ჩემსა
117, 16. შეკაზმნა ე. 137, 14. განაახლ-
ნა ე. ქართლსა შინა 138, 3. გან-
რყუნნეს (მათ) ე. 138, 16. მატა შემ-
კობა და შენება ერუშეთისა და წუნ-
ლისა ეკლესიათა 131, 16. ყოველთა
შინა ე. ქართლისათა სპარსთა აღ-
გზნეს ცეცხლი 138, 16 (ვარ.). თქუ-
მული სიღონია დედაკაცისა ეკლეს-
იათა აღშენებისათს 108, 15 (სათ.).
განამრაველნა მღღელნი ე. მსახუ-
რებად 131, 10. ითხოვნა ქვით-ხურო-
ნი აღშენებისათს ეკლესიათა 117, 10.

იწყეს შენებად გულესიათა 118, 4 [მ-
 ლესია].

მღვ-ა ელვა აბჯრისა მათისა, ვითარცა
 ე. ცისა 6, 24, 7, 1. აქუნდა კრძალი
 ბრწყინვალე, ვითარცა ე. 89, 11. იხი-
 ლა ნათელი, ვითარცა ე. 114, 16 [ელ].

მშბაზ-ი მოსანათლაეი კურკე-
 ლი ღირს ვიქმნენით მოღებად საკუ-
 რებელს მას განსაწმედელსა ცოდვა-
 თაგან ემბაზისა წყლან 97, 6 [ემბაზ].

მშბაზ-ი2 განმანათლებელი, მო-
 მაქცეველი მოსრულ იყო ნე-
 ტარი დედა და ემბაზი ჩუენი ნინო
 71, 4. მამა და ე. ბრანჯთა კაცი სრუ-
 ლი ღმრთისმოშიშობითა და სიბრძნითა
 არს ყოველად 75, 15 [ემბაზ].

მნა-ა ექმენ ... ამას ... მომღერ ...
 ენა მეცნიერ 80, 3. აქამომღის ქარ-
 თლოსიანთა ენა სომხური იყო 16, 4.
 არღარა იზრახებოდა სხუა ე. ქართლსა
 შინა თენიერ ქართულსა 26, 9. არცა
 ვიცი ე. 86, 9. ქართულთა დაუტე-
 ვეს ენა სომხური 16, 6. ამათ ოყველ-
 თა ნათესავთაგან შეიქმნა ე. ქართული
 16, 6. იზრახებოდა ქართლსა შინა
 ექუსი ე. 16, 22. ამან განავრცო ე.
 ქართული 26, 9. დაივიწყა ე. სპარსუ-
 ლი 65, 17. ისწავა ე. ქართული 65,
 17. ყოველმან ენამან მხოლოსა ღმერ-
 თსა თაყუანის-გცეს ქრისტეს იესოს
 მიერ 91, 2. ნინო მეცნიერ იყო მცი-
 რედ ენასა სომხურსა 85, 15. შევიდა
 ბაგინსა ჰურიათასა ენისათჳს ებრა-
 ულისა 88, 1. მივალნ უბანსა მას ჰუ-
 რიათასა ე. ებრაულისა 94 (ვარ.). მრ-
 ვალგზის მოვიდის უბანსა ურიათასა
 ე. ებრაულისა 95, 1. ამას იტყოდეს
 იგი ენითა სომხურითა 85, 14 (ვარ.).
 ხედვიდა საკურველებასა ... ე. გამო-
 უთქმელსა 89, 6. განეყენეს ენა-
 ნი და განზნინეს 3, 9. ესე ე. იყო-
 დეს ყოველთა მეფეთა ქართლისათა
 16, 23. ე. კაცთანი არა დადუმნენ გ-
 ლობად ღმრთისა მიმართ 101, 4. შემ-
 დგომად განყოფისა ენათასა ... წარ-
 მოვიდა ესე თარგამოს 3, 8 [ენა].

მისიკოპოს-ი შემდგომად იოვანესსა იგი
 იყოს ეპისკოპოს 127, 17. მოიწია

იოვანე ეპისკოპოსი 116, 4. წარავლინა
 მეფემან ე. იოვანე 117, 5. წარ-
 მოვიდა ე. 117, 8. წარვიდეს რეე ...
 და ე. 119, 16. წარვიდა ე. იოვანე
 125, 15. მიავლინეს ე. იოვანე წარმო-
 ყვანებად ნინოსსა 126, 12. მოკუ-
 და ე. 132, 5; 137, 14; 137, 20.
 სუმონ ე. (დარჩა) მათ თანავე 138, 17.
 ეპისკოპოსმან შემზადა ადგლი ერთი
 116, 11. რომელნიმე მოაქცივნა
 აბიბოს ე. 126, 5. ე. თქუა 119,
 11. ეპისკოპოსმანცა კეშმარტმან იაკობ
 ჯერ-იჩინა 131, 20. მოსცა განძი
 დიდძალი ეპისკოპოსსა იოვანეს 117,
 15. აუწყეს ე. იოვანეს 119, 11. რქუა
 ე. 122, 1; 125, 9. წარმოგზავნა მღღე-
 ლი კეშმარტი იოვანე ეპისკოპოსად
 115, 25. ეგრეთვე დაჰვედრა ეპისკო-
 პოსსა 129, 17 [ეპისკოპოს].

მრ-ი ხალხი განყო მეფემან ერი იგი
 75, 3. შთაქდა ყოველი ე. იგი წყალსა
 75, 4. იხილა ე. უცხოთა თესლთა
 ღმერთთა მსახური 87, 18. გამოვიდა ე.
 ურიცხვ 88, 9. ნელიად მოვიდოდა ე.
 88, 13. გამოვიდა მირიან მეფე და ყო-
 ველი იგი ე. 91, 16. იგლოვდეს გულ-
 ფიცხელი ე. იგი 91, 18. მოერთო ე.
 განზნეული 110, 12. ყოველი ე. განვი-
 და მიგებებად მეფისა 110, 14. წარე-
 მართა მეფე და ყოველი ე. ქრისტი-
 ანობასა მოსწრაფებით 111, 12. ყოვე-
 ლი ე. ქალაქისა მოვიდა მის თანა 114,
 17. აღივსნეს სიხარულითა მეფე და
 დედოფალი და ყოველი ე. მათი 116,
 5. მიიტყუებოდა ე. იგი ურთიერთას
 116, 15. სურვიელ იყო ე. იგი ნათ-
 ლისდებისათჳს 116, 17. შემოკრბა ე.
 ხილვად მწუანისფერობასა მას 119, 18.
 მოღრკა ე. იგი ურიცხვ 122, 3. ყოვე-
 ლი ე. ხედვიდეს შიშით 122, 22. ხედ-
 ვიდა ყოველი იგი ე. პირსა ნინოსსა
 126, 14. ერიცა თჳსი მიაახლოს ღმერ-
 თსა 108, 4. მოიძულეს იგი ერმან ქარ-
 თლისამან 57, 5. იწყო ყოველმან ე-
 ქებად მეფისა 88, 14. ყოველმან ე-
 მხოლოსა ღმერთსა თაყუანის-გცეს
 ქრისტეს იესოს მურ 91, 2 (ვარ.):
 მიეცით ღმერთსა ნინოსსა დიდება

ყოველმან ე. 110, 12 (ვარ.). ნათელი
 ილეს ყოველმან ე. და სიმრავლემან
 ქართლისამან 116, 20. არცა ე. მისმან
 ნათელილო 117, 3. ნათელი-ილეს მეფე-
 მან და ყოველმან ე. 119, 6. იხი-
 ლა ყოველმან ე. ქალაქისამან 120, 10.
 იხილა ყოველმან ე. მაცხოვარება
 ღმრთისა ჩუენისა 120, 17. ნათელი-
 ილო ფეროზ და ე. მისმან 131, 1. მის-
 ცეს ნათლისღება წყლითა ყოველ-
 სა ერსა მათსა 74, 13. დასდებდა ზა-
 ბილონ კელსა თვისსა ყოველსა მას ე.
 75, 6. რომელნი-იგი ღმრთიად უჩნდეს
 ე. მას ქართლისასა 90, 2. ევედრებო-
 და, რათა მოხედნეს წყალობით ე. მას
 92, 15. რომლისა-იგი შენ გნებავს ხილ-
 ვა ე. შორის შეურაცხსა 105, 19. მო-
 წაფენი მისნი ქადაგებდეს ე. მას ზედა
 111, 9. ე. ყოველსა სძინავს 112, 18.
 მიექცა ე. მას მომავალსა 113, 19. ღი-
 ოდეს მდინარენი ცრემლთანი ყო-
 ველსა ე. 115, 1. დაეცა შიში ყო-
 ველსა ე. 115, 13. დიკონნი ნათელ-
 სცემდეს ე. 116, 15. რათა ... ნათელ-
 სცემდენ ე. 117, 9. რომელი მოუწერა
 პატრიარქმან ყოველსა ე. ქართლი-
 სასა 124, 17. მივიდა წიგნი პრომოთ
 ...ყოველსა ე. ქართლისასა 124, 19.
 ნათელი გამობრწყინდა წარმართთა ზე-
 და დიდებდად ერისა შენისა ისრაელისა
 86, 16. განკურდა სიმრავლე ე.
 და მთავართა 100, 5. იქმნა ჰურიათა
 სირცხლო: ცის-კიდეთა განზნევა
 ე. უცხოსა წოდება 101, 17. წარიყვა-
 ნეს ცხედრითა მსახურთა მათ და ძე
 მისი რეე და სიმრავლე ე. მის თანა
 104, 20. ე. სიმრავლისა ძალითა ეცად-
 ნეს აღმართებდად 112, 8. ჭუარნი
 აღმართნეს წადიერებითა ყოველისა
 ე. ქალაქისათა 120, 9. ე. სიმრავლე
 არს მას შინა 121, 15. იყო ზარისაღ-
 საძველი იგი შიში მეფეთა და
 ყოველისა ერისა წინაშე კერბთა მათ
 წარმოდგომილთა 89, 8. იყო დაკრე-
 ვულ მეფე და სიმრავლე ე. 112, 9.
 წარვიდეს რეე. და სიმრავლე ე.
 119, 16. ტიროდა სიმრავლე ე.

121, 23. აღიარებდეს სწავლასა მის-
 სა სიმრავლე ე. 126, 9. წარვიდა ...
 სიმრავლე ე. 126, 13. იყო შიში
 დიდი მეფეთა და მთავართა, და
 ყოველისა ე. 245, 6. იხილა (იგი)
 სიმრავლემან ერისამან 91, 9. მო-
 ვიდა მეფე სიმრავლითა ერისათა 112,
 7. ვერ იკადრებდა ერისაგან განცხა-
 დებად სჯულისა სიძულილსა 135, 24.
 აღივსნეს მთანი იგი ღრმობითა და
 ერთთა 89, 4. ვტიროდით ჩუენ ერთ-
 თერთ 96, 2. დაემოწაფნეს ნინოს სახ-
 ლით და ე. მისით 108, 10. აზიარა
 ერნი იგი ყოველნი საიდუმლოსა
 ქრისტესსა 75, 6. აღიძრნეს ე. დიდნი
 88, 3. შეეხებოდეს ე. სართულსა მას
 115, 16. ხედივდა წმიდა ნინო ცეცხ-
 ლისმსახურთა მათ ერთთა მოგუებასა
 88, 7. შეკრბა მის ზედა სიმრავლე ე.
 ძლიერთა 126, 14. იქმენ სარკინოზ
 და გყო შენ ... მეფე და უფალ ე. ზე-
 და ქართლისათა 247, 5. სიმრავლე იგი
 ერთთა დაამტკიცებდეს სიტყუასა
 მას დედოფლისასა 105, 10 [ერ].
 მრ-ი2 გუნ დი მის თანა (იყო) სიმრავ-
 ლე ერთთა ზეცისათა 84, 13 [ერ].
 მრმ-ი1 (რიცხვითი სახელა) თქუნე ყო-
 ველნი ერთ ზართ 86, 13. იევენეს მო-
 წაფენი მისნი მუნვე ე. დლე და ორ
 ღამე 108, 9. ამათ თვისთა ერთი იყო
 მამა 3, 6. დაუტევენა ციხენი
 ე. დასასრულსა არმაზისა ცხრი-
 სასა და ე. თავსა ზედა მცხეთისასა
 19, 5. ე. გაგზავნა მარკეს ერისთავად
 24, 9. ე. გაგზავნა კლარჯეთის ერისთა-
 ვად 24, 22. ე. დაადგინა სპასპეტად
 24, 24. ე. ასული მისცა ძესა ქუჯისსა
 27, 19. ბარტომ მეფესა ესუა ასუ-
 ლი ე. 32, 9. ვიდრე ადერკის მეფო-
 ბამდე ე. დაჯდის ქართველთა მეფედ
 43, 16. განაელო ზურგიით წყრთა ე.
 46, 13. განდგეს ორნი ერისთავნი
 ეგრისისანი, ე. ოძრქისა და ე. წუნ-
 დისა 57, 8. ე. შეივლტოდა საზღვარ-
 თა საბერძნეთისათა, მეორე საზღვართა

სპარსეთისათა 62, 1. ე. ძე კოსარო მეფისა შვიელტოლა საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 6. ასფაგურს ესუა ასული ე. 62, 11. დაყო მუნ თუე ე. 88, 2. რომლისათვისცა ე. წმიდისა სამებისაგანი კაც იქმენ 90, 15. ესუა მას დაა ე. 99, 4. მოაელინენ შენ ზედა, ვითარცა საქმილისაგან, ნაბერწული ე. მაღლისა მისისა 107, 8. არს ქალაქსა ამას შინა სასწაული ე. 107, 20. ე. წარვიდის აღმოსავალით 120, 13. წარვიდის ე. დასავალით 120, 14. ე. წარვალს აღმოსავალით 120, 19. წარვალს ... ე. დასავალით 120, 19. ორნი ჭუარნი ... აღმართენით, ე. თხოთს ... და ე. მიეტ სალომეს 121, 12. ე. გაგზავნა ერუშეთს 132, 1 (ვარ.). შეირთნა ორნი ცოლნი: ე. ასული თრადრისი ე. — ძისწული ფეროზისი 132, 8. (ძე) ე. უშვა ფეროზის ძისწულმან 135, 22. ვერასადეთ განერა ერთიცა კაცი 18, 11. აღდგია ორნი ნათესავნი ერთსა ზედა 10, 17. იყენეს ბრძოლანი თუესა ე. 31, 22. ამას თუესა შინა ე. ამან მირვან მოკლა ცამეტი ბუმბერაზი 32, 1. ერქუა სახელად ე. ბარტომ და მეორესა ქართამ 43, 18. აღმოვიდეს აღმოსავალსა ე. 75, 5. იყო მეფე დედოფლისა მოქცევითვან წელიწადსა ე. ორგულობასა შინა 106, 2. მაისსა ე. შექმნენს ჭუარნი ესე 120, 8. დასდვა ჰელი ე. ქვასა 122, 1. მიეახლნეს დღისა ერთისა სავალსა 74, 16. ერთითა პირითა აღიზახნეს 46, 18 (ვარ.). ვიყოთ ერთად 26, 15. შეკრებენ ე. სომეხნი და ქართველნი 35, 8. აღერვიენს ე. ოვსნი და ქართველნი 47, 19 [ერთ].

ერთ-2 ვინ მე გამოჩნდა კაცი ე. გმირი 12, 24. პოვეს ადგილი ე. მცხეთას 20, 17. იყო სპარსთა შორის კაცი ე. გოლიათი 52, 1. მოიყვანეს მზარეული ე. 53, 3. გამოვიდა ოვსთაგან კაცი ე. 66, 10. კრებულსა მას შორის იყო წარჩინებული ე. მთავარი 60, 9. დაუტევა მამამძუედ წარჩინებული ე. 64, 20. წარავლინა მეფემან წარჩინებული ე. 117, 6. შე-

მემთხუა მე ხილვად კაბუცი ე. ქალი 83, 10. მოვიდა კაცი ე. ჩუენებით 86, 5. დგა კაცი ე. სპილენძისა 89, 9. მუნ დგა ხე ე. ბრინჯისა 92, 12. მოვიდა სეფექალი ე. 93, 1. პოვა ქოჩი ე. 94 (ვარ.). პოვეს მწირი ე. 98, 9. ზედამოადგა კაბუცი ე. ნეტარსა მას 114, 6. ეპისკოპოსმან შემზადა ადგილი ე. 116, 11. დედაკაცი ე. იყო მარადის გუემული 123, 13 (ვარ.). მათ თანაწარატანა მეფემან ერისთავი ე. 125, 16. წარმოდგა წინაშე ასიშისა მთავარი ე. გარდამანელი 246, 15. აღქდა გორასა ერთსა ზედა ზრახვად პაოსისა 7, 14. დღესა ე. განვიდა მეფე ნადირობად 61, 14. დღესა ე. აღიძრნეს ერნი დღნი 88, 3. დღესა ე. ზაფხულისასა განვიდა მეფე ნადირობად 108, 17. დადგა ე. ადგილსა 109, 15. დგა ხე ერთი ადგილსა ე. 119, 6. დაადგრა ადგილსა ე. 121, 9 [ერთ].

ერთ-3 ერთ-ერთი წინაშე ჩუენსა. იყვა, ვითარცა მაწოებელი ერთი შეილთა ჩუენთა 106, 13 [ერთ].

ერთბარსმზა-ი ციან შენ სამება ერთარსება 128, 16. განამტყიცა ... ქართლი და ჰერეთი სარწმუნოებასა ზედა ... ერთარსებისა ღმრთისა დაუსაბამოსასა 128, 8 [ერთ, I არ].

ერთბამად ერთად, ერთხმად ზრახვა-ყვეს ერთბამად 62, 13 [ერთ, ბ].

ერთბან ერთად შეკრებს ერთგან. სომეხნი და ქართველნი 35, 8 (ვარ.). აღრულ იყენეს ე. 47, 2. აღერვიენს ე. ოვსნი და ქართველნი 47, 19 (ვარ.). მეფენი იყენეს ... ე. მოყუარენი ვისნიმე და ე. მტერნი ვისნიმე 50, 9 [ერთ].

ერთგულ-ი ესე ფარნავაზ ძუძუსმტე იყო ფარსმანისი ერთგული და მინანდობელი 51, 11 [ერთ, გულ].

ერთგულეზა-ი|ერთგულეთა-მ ვართ ჩუენ მტკიცე ერთგულეზასა შენსა 26, 23. დადგრომილ იყო სარწმუნოებით ე. ზედა არმაზელისსა 47, 22. დაადგრეს ე. ზედა მირიანისსა 66, 4.

მეგრნი ღადგეს ერთგულობასა ფარსმანის ძისასა 53, 20 [ერთ, გულ].

პრთმანერთი-ი | ერთმანეთი-ი სხუანი აღდგეს ერთმანერთსა ზედა 10, 18. ვერღარა იცნობდეს ე. მტუერისა მისგან 47, 3. წუნდელნი და დემოთელნი შეეწყოდეს ე. 48, 1. იყენეს ესე თურქნი და ქართულნი ნებისყოფელ ერთმანერთისა 15, 19. იყენეს სიყუარულსა ზედა ერთმანერთისასა 10, 9. იყენეს მშვიდობით სიყუარულსა ე. 11, 13. ვერა ჰყუეთდეს საქურველსა ე. 34, 7. დაიბანაკეს მახლობელად ერთმანერთისასა 34, 1. იწყეს რბევად და სრვად ერთმანერთისა 34, 14.

მეფობდა ესე ბარტომ და ქართამ მშვიდობით და სიყუარულსა ზედა ერთმანეთისასა 44, 7 [ერთ].

პრთმანება-ი სამნივე ერთობით ბრძოდეს მტერთა 49, 21. ე. განზრახეთთა ურთიერთას ყოველთავე დაუბრევეს ქუეყანა იგი 82, 5. დაყვეს ღლე იგი ე. 245, 15 [ერთ].

პრთმპირად ერთხმად ჩრდილოთა ნათესავთა ერთობიად აღიზახნეს 46, 18 [ერთ, პირ].

პრინსთაჰ-ი სარდალი, მთავარი წარმოგზავნა ერისთავი თვისი სპითა ღდიოთა 13, 5. პოვეს ე. სპარსთა ველსა გარე 13, 20. ქუჯი იყო ე. ეგრისისა 24, 23. იყო ოძრქეს ქალაქსა შინა ე. მეფისა არმაზელისი 47, 21. იყო კლარჯეთს ე. არზოკ მეფისა 48, 4. დაუბრევეს ე. არმაზს 53, 17. მოკლეს ე. სპარსეთისა 54, 6. მოვიდეს . . . ე. კახეთისა, ე. ხუნანისა, ე. სამშვილდისა 55, 8. თანაწარატანა მეფემან ე. ერთი 125, 16. გამოგზავნა სპარსთა მეფემან ე. 136, 3. მესამესა შვილსა ზრდიდა ე. სამშვილდისა 137, 11. სპარსთა მეფემან გამოგზავნა ე. 138, 13. არღამ ერთხთავმან აღაშენა ქალაქი ზღუსკარი 13, 9. დაიყრეს ქართლი მირდატ და ე. სპარსთამან 53, 19. მირდატ და ე. სპარსთამან მოიბრთეს ძალი სპარსეთით 54, 1. ე. მეფისამან . . . წარმართა მახვილი მათ ზედა 125, 19. აღაშენა

(იგი) ე. სპარსთამან 136, 12. ე. სპარსთამან რქუა (მას) 136, 13. ე. სპარსთამან მოსცა ციხე ტფილისისა 136, 20. ე. სპარსთამან წარიყევანა ტუუელ შვილნი ფეროზისნი 137, 3. მოუწერა წიგნი ანდერძი . . . ერისთავსა ქართლისასა 20, 2. გამოუჩნდეთ ჩუენ მტერად აზონ ე. 22, 13. შერისხნა მეფე აღერკი ე. კლარჯეთისასა 42, 16. შემდგომად არღამ ერისთავისა გარღაიცივალნეს ოდ ერისთავნი 13, 17. მოიყევანა ცოლი სპარსი, ასული ბარდაველის ერისთავისა 27, 16. ვიდრე მოსლადმდე დასავლეთისა ერისთავისა მოკრედეს ოგენი 55, 10. არცა სახელ-ედუბოლა მეფედ, არცა ერისთავად 11, 4. დაუბრევა ქართლს ე. აზონ 18, 22. დაამტკიცა იგი ე. 24, 5. ერთი გაგზავნა მარკვს ე. 24, 9. გაგზავნა მეორე კახეთისა ე. 24, 12. მესამე გაგზავნა ხუნანისა ე. 24, 14. მეოთხე გაგზავნა სამშვილდის ე. 24, 16. მეხუთე გაგზავნა წუნდის ე. 24, 18. მეექვსე გაგზავნა ოძრქის ე. 24, 20. დაადგინა იგი ე. მუნ 69, 1. იყო იგი მუნ ე. 71, 3. ძმისწულნი მისნი . . . დასხნა რუსთავს ე. 131, 8. რომელთამე ქუეყანათა შეგზავნა ერისთავნი 13, 4. გარღაიცივალნეს ე. 13, 17. დაუბრევა ე. 15, 4. მოსრინეს ე. სპარსთანი 15, 7. მოკრინეს ე. ანტიოქოზისნი სომხითით 23, 19. განაწესნა ე. რვანი 24, 8. შეითქუნეს ე. ქართლისანი 29, 9. ე. ქართლისანი განდგომლნი მიეგებნეს სომეხთა მეფესა 29, 23. მოვიდეს ე. სპარსთანი 30, 12. დაუთომილ იყენეს ე. ქართლისანი სიმამრეთა შინა 33, 1. არშაკ შემოკრიბნა ყოველნი ე. 33, 18. (აღერკ) წარავლინა ე. მისნი 42, 15. იყენეს ე. სპარსეთისა 43, 12. შეკრბეს ე. სპარსეთისანი 43, 14. მოვიდეს ე. აღმოსავლისანი 55, 7. განდგეს ე. დასავლეთისანი 57, 7. განდგეს ე. ეგრიისისანი 57, 7. შეკრბეს ე. ქართლისანი 57, 15. შეკრბეს ყოველნი ე. ქართლისანი 62, 11. დაემოწმნეს ყოველნი ე. ზრახვისა მათეან სპასპეტისა-

სა 63, 14. შეეგება მიეყან სპასპეტი და ყოველნი ე. ქართლისანი 64, 5. გამოასხნენ ე. მირიანისნი 68, 16. ე. და მთავარნი ჰკითხვიდეს 126, 20. ზრახუაყვის ერისთავთა ქართლისათა 26, 14. თქუენ ყოველთა ე. მომეციო მე მძევლი 29, 18. ე. ქართლისათა მისცეს მძევლები 29, 20. ე. ქართლისათა არა შეიწყნარეს ბრძანება მირიანისი 31, 15. უბრძანა ერისთავთა სომხეთისათა 23, 15. მოუწოდა ყოველთა ე. ქართლისათა 28, 3. მირიან მოუგზავნა მოციქული ე. 31, 4. მოუწოდა ყოველთა ე. ქართლისათა 55, 7. რომელნი ვერ მრეტანნენ თანა ე. მათ 56, 8. მოუწოდა ე. სოფლებისათა 60, 6. სპასპეტი იყო შემდგომადვე წინაშე მეფისა, მთავრობით განაგებდის ყოველთა ერისთავთა ზედა 25, 1. ამით ე. ქუეშე . . . განაჩინა სპასალარნი 25, 2. მოვიდეს (იგინი) ე. თანა ვერასათა 57, 12. გაგზავნა ბრძანება მირიან მეფემან ყოველთა თანა ე. 116, 7 [ერ, თავ].

მარისთავობა 0—1 ერისთავობდა არდამ მრავალთა წელთა 13, 14 [ერ, თავ].

მარჩის უ ჟ ე რ ბ ს ე არა ერჩდა (მას) რთვისმე 84, 4. ნინო არა ე. (მას) 126, 13. რომელნი ერჩდეს (მას) სპანი 6, 16. უფლოსს არა ე. (იგინი) 10, 14. თუ არა მერჩდეს (იგი) 109, 5 [რჩ].

მსაპს ი მე დ ი ა ქ ე ს ე ვესაგ მე ღმერთთა მპყრობელთა ქართლისათა 31, 12. რომელნი მათ ესვიდნ 30, 2 [სავ].

მსლმე ე ს ლ ა მასცა ესლენ მიეთხრა 101, 3 [ესე, ოდენ].

მსი* ღმერთმან მოაწია ესე 92, 4. ოდეს იქმნა ე. 92, 16. ე. უთხრა . . . ნინო მოწაფესა 101, 11. ე. მესმა 113, 11. ესეცა აღუთქუეს ქართველთა 49, 17. ამან ბარდოს აღაშენა ბარდავი 5, 5. ა. აღაშენა . . . მოვაკნეთი 5, 7. ა. ჰეროს აღაშენა ქალაქი 5, 9. ამავე ქართლოს აღაშენა ციხე ორბისა 8, 12. ა. არდამ მოჰკიდა კირი-ზღუდე ციხისა არმაზისასა 13, 12. გამოგზავნა ა. ქეკაპოს ძისწული მისი

14, 21. ა. ფარნავაზ აღაშენა . . . ციხენი 24, 10. ა. ფარნავაზ შექმნა კერპი 25, 10. იტყოდეს ამას ყოველნი 26, 3. ა. აღერკის ესხნეს ორნი ძენი 43, 18. ჭუარნი იგი ამასვე ქალაქსა შინა იერუსალიმსა დამარხულ არიან 78, 15. ვინა ანუ სადათ მოხვედ ამ ქუეყანასა მაცხოვრად 127, 1. ამის წოდ მეფე იქმნა საურმაგ 26, 13. ა. ქართამისდა ეგრისით მიეცა ასული თვისი ცოლად ბარტომ მეფესა 32, 12. შეიტყუეს ა. მიწეზისათეს მეფობა მირიანისი 66, 6. ამისა შემდგომად შეიყუარა სჯულნი სპარსთა 29, 5. არაიერ უწყის ადგილი იგი თვნიერ ა. 100, 12. შემდგომად ამისსა ჩამოვიდა ქართლად 93, 13. შემდგომად ა. მოუწერა ანა მღდელმან ელიოზის თანა 98, 13. ამისთეს გამოიყვანნა ორნი გმირნი 5, 18. ა. ვართ ჩუენ მტკიცე ერთგულებასა შენსა 26, 22. ა. მოიძულეს იგი მკვდრთა ქართლისათა 29, 7. ამისთვცა ეწოდა მას რეე მართალი 58, 11. ა. წარგზავნა მოციქული 70, 8. ა. დიდ იქმნეს იგინი წინაშე მეფისა 117, 1. ამისვე აღერკის მეფობასა შინა მოვიდეს (იგინი) 38, 25. ა. აღერკის მეფობასა გამოჩნდა . . . მეფობა სპარსეთისა 43, 10. რომელ არიან მეოტ ამით ადგალით 113, 1. ესენი დარჩეს ცოცხლებით 7, 9. ე. დაიპყრნა (მან) 27, 10. შეითქუეს ე. 45, 5. ამით მეფეთა ქართლისათა შემოკრიბნეს სპანი თვისნი 45, 11. განუყო თარგამოს ქუეყანა . . . რუთა ამით გმირთა 4, 14. შუდთა ა. მისცა ხუელერი მათი 4, 15. ა. ყოველთა ციხე-ქალაქთა შინა პოვნა კაცნი 18, 2. ამით შუდთავე გმირთა ზედა იყო განმგებელ 6, 5. ა. ყოველთა ნათესავთაგან შეიქმნა ენა ქართული 16, 6. ა. ერისთავთა ქუეშე . . . განაჩინა სპასალარნი 25, 2. მოიხედნენ წყალობით ამათცა ზედა ნათესავთა 90, 16 [ესე, შა].

მსმპითარ-ი გაგრძელდა . . . ესევიტარი საქმე 11, 1. ე. წერილ არს 13, 3: ე. გაგრძელდა მოწერილი 96, 14. ე. ურვა მოაწია 107, 2. ღირს-გუყვენა ღმერთ-

მან ესევითარსა ღიდებასა მოღებად 73, 18. ე. ამას იტყოდეს 92, 5. ვერ შემძლებელ არს ესევითარისა ქმნად 92, 5. სიკუდილი უმჯობეს არს მონახვისა ესევითარისასა 63, 12 [ესე, ვითარ].

მსმარბ აი აპა ესერა, აღარა მოუშენე სანი სომეხნი თქუენ ზედა 35, 1. აპა, ე. წარეწყმდებით 78, 1 [ესე].

მსრმთ* ასე იყვენეს ... ესრეთ აღრეულ ... ნათესავნი 16, 21 ჰყოფდეს პრომნი ... ე. 20, 11. მოუწერა ე. 28, 12. მნებაეს ე. 125, 9. ე. მრავალგზის იხილა ყოველმან ერმან 120, 17: ესრეთვე იყო წარყვანება შენი 85, 1 [ესე].

მეშს-ი ქალაქნი დაიპყრნა ექუს თუე 18, 7. ილოცვიდა მუნ ე. დღე 92, 14. იზრახებოდა ქართლსა შინა ექუსი ენა 16, 22. სხუანიცა დედანი დაემოწაფენეს ჰურიანი, რიცხვთ ექუსნი 94 (ვარ.). დაემოწაფენეს ... ე. დედანი ... ჰურიანი 95, 7. დაემოწაფენეს ... ე. სხუანი 102, 12. აღმართნეს ე. იგი სუეტნი 112, 3. ეზრახნეს ესე ექუსთავე

3

მეზ-ი აღმართა ჟუარი ... შემზადებულნი ნახსლეთაგან ვაჟთახა 94 (ვარ.) [ვაჟ].

მეშს|მანი ვაი ჩუენდა 53, 12. ვაი ნაშობთა ჩუენთა 74, 3. ვ. თავსა ჩემსა 99, 12 [ვაი].

მარღ-ი ყოველი იქმნეს ვარდის ფურცელ სულნელ 85, 2. ნინო დაიმალა ეკალთა შორის ვარდისათა 84, 9 [11 ვარღ].

მარსამბა-ი ტაიკი აღჯდა ვარსამატსა თესსა 46, 11 [ვარსამატ].

მარსკულა-ი გამოვალს ბრწყინვალე ვარსკულავი 120, 19. გამოვიდა ვ. იგი 121, 7. ვიხილეთ ვ. 121, 10. ჩამოვიდის ჟუარი ცეცხლისა ზეცით მსგავსად გვარგვისა ვარსკულავისათა 120, 12. გამოვიდიან მისგან ორნი ვარსკულავნი 120, 13. (იყვენეს) თორმეტნი ვ. სახედ

ნათესავთა თარგამოსიანთა 11, 15 [ექუს].

მეშს-ი ცხოვნდა იგი ექუსას წელ 4, 2 [ექუს, ას].

მეშს-ი ჰპროდა ეშმაკი 103, 2. მოუქდა უჩინო იგი მტერი, ე. 108, 18: განდევნენ ღმერთმან ... ე. მატოური 128, 23. (ღმერთმან) იქსნეს (იგი) ეშმაკისაგან 92, 16. გინდა ესნა ჩუენი ე. 118, 12. (ვარ) მე ... ე. წარტყუენული და მერმე გამოქსნილი 128, 14. რომელმან წარტყუენული ე. მიქსნა მე 129, 12. ეიქმნი შენგან, ეშმაკო 108, 7. ესე ესე ტყეებისა არს ეშმაკთა სიზრავლისა 112, 22 [ეშმაკ].

მეშს-ი გარეული ტახი მადლითა ღმრთისათა იქმნა მეფე თრდატ ეშუად 84, 7. თრდატ მეფე ქრისტეს ძალითა ე. ქმნილ იყო 92, 6. თრდატ მეფე მ. იქმნა 92, 3 [ეშუ].

მეშ (შორისდებული) ეშა საგალობელთა, რომელსა ინატრიდა დავით 97, 7 [ეშა].

გვარგვისა გარემოს მისსა 122, 12. რათა პატვის სცემდენ ... ვარსკულავთა ხუთთა 18, 25. იქმნეს მსახურ ... ვარსკულავთა ხუთთა 11, 8. ძალსა ცამზისა და მთოვარისასა და ვარსკულავთახა არად შერაცხენ 83, 5 [ვარსკულავ].

მეშს|მბ-ი ლტოლილინი ... იზარდებოდეს ... ქელთ-საქმრისაგან ვაჟობით 82, 11 [ვაჟარ].

მეშს|მბ ე ვედრებინ (მას) დედოფალი 106, 1. ე. ღმერთსა 132, 12. ვედრებოდა ფარნავაზს დედა მისი 21, 4: ე. (მას), რათა მოხედნეს ევრას 92, 15. ე. ელიოზს დედა მისი 99, 4. ე. (მას) კურნებასა ყრბისასა 103, 18. ე. (იგი) ნინოს 115, 7. ვედრებოდეს (იგინი) ზაბილონს 73, 7. იგინი ე. ზაბილონს 74, 12. ე. (იგინი) ღმერთსა 82, 5. ე.

(მას) ყოველნი დედოფალნი 126, 16—17. ევედრებოდეს (იგინი) მღვდელთა 116, 16. ევედრნეს ნინოს ნანა დედოფალი და მეფე 106, 7. ვევედრნეთ (ჩუენ მას) 63, 5 [ვედრ].

ვედრება-ა შეიწყნარა ვედრება ქართველთა 63, 20. შეიწყნარა მეფემან

ვ. ქართველთა 64, 15. ვედრება მათი არა შეიწყნარა 18, 9. ისმინეს სომეხთა ვ. მისი 34, 20. ისმინა . . . ვ. მათი 48, 15; 74, 14. ნუუუე შეიწყნაროს ვ. ესე ჩუენი 63, 9. არა ისმინა ვ. ჩუენი 96, 13. ვედრებითა დავამშვდით კოსარო მეფე 60, 14. ევედრებოდეს ღმერთსა მრავლითა ვ. 82, 5. შეალამებნ ღლეთა მარხვიითა და ვ. 94 (ვარ.). ვ. ღდისა მისისათა მოავლინენ შენ ზელა ღმერთმან ნაბერწყალი მადლისა მისისა 107, 4. იწყო ტირილად და ვედრებად მისა 86, 8. იწყო ვ. ღმრთისა მიმართ 87, 10; 104, 2; 104, 22. მრავალნი მოვიტოვიდ ვ. 124, 13 [ვედრ].

ველ-ი პოვეს ერისთავი სპარსთა ველსა ვარე 13, 20. დევნა-უყო ირემთა ვ. დილომისასა 21, 19. აღდგომილ იყვნეს . . . ბრანჯნი ბრძოლად ჰრომთა ვ. ზელა პატალანისასა 73, 3. გამოვიდა ერი ურიცხვ, ვითარცა ყუავილნი ველისანი 88, 10. განვიდა ველად 21, 15. მოაოკრნეს ველნი 30, 16. განწირნეს (მათ) ვ. ქართლისანი 47, 17. აღივსნეს მთანი იგი დროშებითა და ერთთა, ვითარცა ვ. ყუავილითა 89, 4. შეკრბა სიმრავლე ურიცხვ, ვითარცა თივანი ველთანი 69, 13 [ველ].

ველურ-ი წარვიდა წიად იორდანესა კაცთა მათ თანა ველურთა 76, 17 [ველ].

ველურჰმნილ-ი წარვიდა კაცთა მათ ღმრთისათვის ველურჰმნილითა 76, 17 (ვარ.) [ველ, ჰმ].

ვენაპ-ი შევიდეს მუნ საწნეხელთა ვენაქისათა 82, 10 [ვენაქ].

ვერ*||ვერა* ვერ წინააღუდგეს თარგა-ბოსიანი 11, 21. ვ. შევიდა ლეკეთს 14, 7. ვ. ძებნეს (იგი) სომეხთა 49, 8. ვ. ძალ-გვე წინააღდგომად მათდა 60, 13. რომელი ვ. მოეტანნეს თანა

ერისთავთა მათ სისწრაფითა 56, 8. ვ. ივრძნა ამაზასჰ მეფემან გარდამოსლვა ოვსთა 55, 4.

ვერა ჰუეთდეს საკურველსა ერთ-მანერთისასა 34, 7. ვ. გპოვეთ შენ 46, 6 [ვერ].

ვერარომელი-ი ვერცერთი მოაოკრნეს ველნი, არამედ ციხე-ქალაქნი ვერარომელი წარიღეს 30, 16 [ვერ, რომელი].

ვერასაღმად ვერსაიდან ვერასაღმად განერა ერთიკა კაცი 18, 10 [ვერ, საღ].

ვერპინე*||ვერპინე* ვერვინ წინააღუდგა 27, 3; 57, 2. ვ. წაუვიდეს 61, 18. რომელ უამთა შილობითა ყერისაებრ ვერვის აღეწერა 248, 11.

ვერავინ შევიდოლა 48, 5. რომლისა კურნება ვერავინ შეუძლო 104, 8 [ვერ, ვი].

ვერღმეს ვერასდროს ვეროდეს სძლეს ხაზართა 66, 12 [ვერ, ოდ].

ვერღარა ვედარ ვერღარა იტევდა ქუეყანა არარატისა 4, 2; 4, 13. ვ. წინააღუდგეს (მათ) 12, 5. ვ. მიენლო მათ 23, 7. ვ. იძიეს შური ბერძენთა მის ზელა 25, 8. ვ. იტევდა ღურძუეკითი 27, 7. ვ. უფარა სიმგარემან საკურველისამან 34, 15. ვ. იცნობდეს ერთმანერთსა 47, 3. ვ. წინააღუდგა ამათ მეფე იგი სპარსთა 59, 16. ვ. პასუხი მიუგო 136, 19 [ვერ].

ვერღაროდეს ვერასდროს ვერღაროდეს ვინ წინააღუდგა ფარსმან ქუელსა 53, 1. ვ. წინააღუდგა მეფე სპარსთა 60, 4 [ვერ, ოდ].

ვერცაღა ვერცაღა თუთ ბარტომ ებრძოლა მას 32, 3 [ვერ].

ვერძრეა აუწყეს მეფესა ვერძრეა ადგილითა სუეტისა მის 112, 5 [ვერ, ძარ].

ვეფხ-ი მირვან მოვიდა ვითარცა ვეფხი სომენითა 28, 10 [ვეფხ].

ვეშაპ-ი ოდეს შეიძრას ვეშაპი იგი დიდი 107, 13 [ვეშაპ].

ვეცხლ-ი იხილა მუნ შინა განძი მიუწდომელი, ოქრო და ვეცხლი 22, 2. რომელი აღგილია ნატყუენავი სომხითთ

პირტუყე, ოქრო, ვ. 40, 2. იხილა . . .
სამსახურებელი ოქროსა და ვეცხლისა
22, 2. მარცხენით მისსა უღვა კაცი ვ.
90, 1. შექმნა ორნი კერპნი ვეცხლი-
სანი 20, 8 [ვეცხლ].

30ღრპ რომელ მიჰყებინ მთა შორის
კლარჯეთსა და ტაოს ვიდრე ზღუამდის
4, 21. ბარდოს მისცა ბერდუჯის
მდინარითგან ვ. სადა შეკრებიან
მტკუარი და რაქსი 5, 4. მოვკანს
მისცა ალაზნისა შესართავითგან ვ.
ტყებამდე 5, 7. მიაქციეს ქუეყანა,
ვიდრემდის მამანი დღითაგან ცო-
ცხლიე განეშორნეს 83, 7. მიეცა დრო,
ვ. შეესწრნეს კაცნი საყოფელთა მათ-
თა შინა 91, 10. სკულისა ცვალებასა
დამაჭერებდა, ვ. მრწმენა სიტყუათა
მისთა 97, 3 [ვ].

30ღრელა მირიან იყო მუნ, ვიდრე-
ვა გარდამოვლეს ოვსთა ფერომ და
კუბთა 67, 21. ნახნა კირნი ღირნი გზა-
თაგან ვ. მიიწია ადგილსა მას 87,
15 [ვ].

30ითა როგორც დაიპყრა ქუეყანა
ჩრდილოთ, ვითა დამიწერია 6, 4
[ვ].

30ითარ ვითარ მოადგა ნებროთ ქუეყა-
ნასა აღარბადანისასა წარაელნი-
ნა გმირნი 6, 19. ვ. წარვიდა ალექსან-
დრე ეგვიპტელ 19, 11. ვ. მოიწია უამი
88, 11. ვითარ-იგი განუყო ქუეყანა
თარგამოს ნათესაევსა მისსა 8, 4. ვ.-ი.
ეძინა (მას) 86, 5. ვ.-ი. მიიწიენეს . . .
მცხეთად 88, 5. ხელვიდა . . . ვითარღა
იყო ზარისაღსაქდელი იგი შიში მეფე-
თა 89, 7. ვითარცა მოიწიენეს სპანი
იგი ნებროთისნი 6, 21. ელვა აბქრისა
მათისა, ვ. ელვა ცისა 7, 1. ვ. ესმა
ნებროთს, განწყრა 7, 11. ექმენ . . .
ღმერთო, ამას მოძღუარ და ენა
მეცნიერ, ვითარცა-იგი წინათ მათ მო-
შიშთა სახელისა შენისათა 80, 3 [ვი-
თარ].

30ითარმედ რომ რქუა სარა ნიაფორმან
პატრიარქსა ესრეთ, ვითარმედ ზა-
ბილონ სიბრძნითა არს ყოვლადვე
75, 14. თქუეს ვიეთმე პეტრესთჳს, ვ.
ქელ-ეწიფა ახუმადო 78, 14. რქუა სარა

ნიაფორმან, ვ. არს აღმოსავლეთით ქა-
ლაქი . . . მცხეთა 79, 4 [ვითარ].

30ინ (კითხვითი ნაცვ.) ვინ არს ესე არ-
ჩილ? 246, 18 [ვ].

30ინ (განუსაზღვრელობითი ნაცვალსახე-
ლი) პირველად მას ვისმე ნათელ-სცეს
116, 16. დალადათ თქუეს ვიეთმე
პეტრესთჳს, 78, 14. არწმუნეს მეფესა
კაცთა ვ. 69, 18. აუწყეს ვ. დე-
ლოფალსა 104, 10. ხალენისა მის ელი-
ასი თქუეს ვ. აქავე ყოფა 107, 21.
ეზრანეს სხუათა ვიეთმე ნათესათა
6, 14. მოუსწრეს ვ. კილსა და რომელ-
თამე მოუსწრეს ფონსა 61, 17 [ვ].

30ინ ვინმე (განუსაზღვრ. ნაცვ.) უკე-
თუ ვინ აღდგეს მტერი თქუენ ზედა
49, 14. ვერღარაოდეს ვ. წინააღღდა
ფარსმან ქუელსა 53, 2 [ვ].

30ინ (მიმართებითი ნაცვ.) არავის აუწყებ-
და, თუ ვინ იარ მე, ანუ სადათ მოვალ
106, 3. უწყებულ იყო შენ, მეფე, ვინ
შემოსნის ცანი ღრუბლითა 107, 10.
ვინცა იყვის მცხეთას, რეცა თაჯადი
იგი იყვის ყოველთა მათ სხუათა ზედა
11, 3. ვინცავინ გამოჩნდის ქართელ-
თაგანი ქმნულ-კეთილი . . . მოკლიან
იგი 20, 11. მიესცემდეთ ხარკსა, ვ. გ-
მოჩნდეს მძლე 26, 17 [ვ].

30ინა საიდან ვინა იყო იგი 96, 17.
მთავარნი ჰკითხვიდეს, თუ ივინა, ანუ
სადათ მოხვედ 127, 1. მე წარველ,
ვინაცა მოვედ 129, 11 [ვინა].

30ინათგან რადროიდან (მას შემ-
დეგ, რა) აწ ვინათგან კელი შეახეს
მამათა მათ ჩუენთა ძესა მას დედაკა-
ცისა მწირისასა აღიღო ღმერთმან
კელი წყალობისა მისისა ჩუენ ზედა
96, 9. ვ. თრღატ მეფე ქრისტეს ძალი-
თა ეშუად ქმნილ იყო, მიერთგან ქე-
ბადილდეა ქრისტესი არღარა ფარუ-
ლად ითქმოდა ქართლს შინა 92, 5
[ვინა].

30ინათგან2 რადგან ვინათგან იცან
შენ სამემა ერთარსება არღარა
მიკვს მე შენგან მძევალი 128, 16. ვ.
მაგინეთ მე, ესე არს ნაცვალთ თქუ-
ენი 18, 9. ვ. მოკლნეს ძმანი ისი ორ-

ნი, თავნი გოლიათობისა ყოვლისანუ, სიკუდილი ჩუენი არად შესარაცხელ არს 46, 18 [ვინჲ].

ვინაობა-ა ჰკითხა ვინაობა მისი 93, 2 (ვარ.) [ვინჲ].

ვინაობა რად გან ვინაცა ძმა ესე იობენალი მიემთხუა დევტალარობასა 72, 15. ვ. სონდა წმიდასა პატრიარქსა განზრახვა ესე 75, 16 [ვინჲ].

ვინამა მას შემდეგ, რაც ვინაცა განაცხადა ქადაგება ქრისტესი 103, 10 [ვინჲ].

ვინამ შეეწინეს ვინმე ნათესავნი 6, 17. იყო ვ. ლეკეთს, კაცი მგრძნებელი 14, 6. მცირელი ვ. ქართველი წარვიდეს 31, 16. იყო კაბადუკიათ ქალაქით კაცი ვ. 72, 9. კაცი ვ. იყო კოლასტრას შინა 72, 11. მოვიდა დედაკაცი ვ. 79, 7. პოვეს მუნ დედოფალი ვ. 80, 10. უკეთუ ვ. შეეხებინ 89, 11. მოვიდა სეფექალი ვ. 93, 1. იყო ვ. ყრმაწული 103, 11. პოვა მეცნიერი ვ. კურნებისა 103, 12. მოვიდა ჰურია ვ. 115, 4. იყო ვ. მამაკაცი კაბუკი 123, 10. დედაკაცი ვ. იყო 123, 13. იყო ყრმა ვ. მცირე 123, 18. რომელი-ესე უთხრა ვინმე ფარსმანს 50, 14. მსახურმან ვ. სკულისამან ნათელიო წყლისაგან 118, 24. ვისმე მომკუდარსა მსახურებენ 83, 1. ჰკითხა ნინო... დედაკაცსა ვ. 89, 1. ეძიებდეს ყრმასა ვ. შობილსა 98, 9. პირველად მას ვ. ნათელს-სცეს 116, 16. აქუნდა

ძღუენი ყრმისა ვისმე შობილისათუს 36, 1. ვ. მიღმართ ჰბრძოდით 49, 16 [ვი].
ვინ-ი აღიდებდი მას, ვისმან ძალმან განკურნა 115, 12. ვისნიმე იუვენს მოყურობასა ზელა: ერთგან მოყუარენი ვ. და ერთგან მტერნი ვ. 50, 10 [ვი].

ვლტო გაქცევა ი ვნ. ივლტოდა ბანაკი მათი 23, 29. ი. (იგი) 26, 19; 32, 17. ი. (იგი) სპარსეთს 30, 4. ი. სპა მისი 57, 20. ი. ყოველი კაცი ქალაქად 91, 9. ივლტოდეს ირემნი 21, 19. ღურძენი ი. 28, 13. ი. (იგი-ნი) 61, 16; 112, 17. ი. ორნივე იგი მეფენი 70, 4. რომელნიმე ი. 84, 8.

ე მოვიდა, რომელსა თქუენ ევლტით 114, 1 [I ვლტ].

ვნებ ზიანის მიყენება — იგი ავნებდის საზღვართა სომხითისასა 48, 4.

ე გუვენების შეტომილისა მისგან ქრისტიანეთა ნათესავისა 82, 17 [ვწ].
ვნება-ა განამრავლეს ქართველთა ვნება სომეხთა 48, 21. დასდევს ღიდი ვ. ოვსთა ზელა 56, 5. მრწმენა ვ. მისი და აღღგომა 97, 4. განეკურნო... ქუართთა ვნებისა მისისათა 108, 2. სადა პოენე ვნებანი იგი ეცხლისანი კერპნი, დაწუნე 130, 1. ჰკითხოვიდა ყოვლაღვე ვნებათა მათთვის ქრისტესთა 77, 3 [ვწ].

ვნებულ-ი თავი შენი შეევედრე ძესა ღმრთისასა ვნებულსა ქსნისათუს. ჩუენისა 130, 5 [ვწ].

ზ

ზაზ-ი განუწყრა ალექსანდრე და არღარა ინება ზავი 18, 9 [ზავ].

ზამთარ-ი შემოკრბა ერი ხილვად მწუანისფერობასა მას ეამსა ზამთრისასა 119, 19. თუენი ზამთრისანი დაყენის გაჩინათა 25, 18. დაყენეს დღენი ზ. 61, 12 [ზა, მთარ].

ზარ-ი შიში ზარი საშინელი გამოვი-

დოდა 88, 10. ტირილად იწყო ზარი-სა მისგან 114, 20 [I ზარ].

ზარ-ი ზარი დასცა ზარსა ლაშქარმან 113, 5 [II ზარ].

ზარბანდლი-ი შეშინებული, შეძრწუნებული ზარგანკლილ და შეშინებულ იქმნა იგი 100, 6 [I ზარ, კელ].

ზარისხალსკედელ-ი შესასწავლებელი, შესაძრწუნებელი ვითარება იყო ზარისხალსკედელი შიში იგი მეფეთა 89, 7 [I ზარ, კად].

ზარისხალსკედელ-ი თავზარდამცემი, შიშის მომგვრელი შეიქმნა კმა ზარისხალსკედელი 113, 7 [I ზარ, კად].

ზაბიძი-ი დღესასწაული განაწესეს ჭუარისა მსახურებად აღვსებისა ზატიკი 122, 9. აღვსებისა ზატიკსა ყო მირიან მეფემან (დღესასწაული) 122, 7 [ზატიკ].

ზაფხულ-ი მოიწიენეს დღენი ზაფხულისა არსანი 61, 12. დღესა ერთსა ზაფხულისხა განვიდა მეფე ნადირობად 108, 17. შემოკრება ერი ეამსა ზ. 119, 19 (ვარ.). დაყენის თუენი ზაფხულისანი წუნდას 25, 18. მთანი ... დღეთა მათ ზაფხულისათა იყენეს საესენი თოელითა 85, 8 [ზა, ფხულ].

ზახაბა ყვირილი იყო. რომელი იზახებნ ყოველთა ზედა ოთხფერკთა 77, 8 [ზახ].

ზახილ-ი კმა ზახილისა მათისა მსგავს იყო ქუხილისა 34, 10. მოვიდა ვითარცა ლომი ზახილითა 28, 10. მოვიდა სიმრავლე ზ. და მახვლითა 113, 8 [ზახ].

ზადროს ამის ზე მიიყვალა ანტიოქისა მეფობა ბაბილონს 28, 19 [ზე].

ზაბარდამო ზემოდან კმა ესმა ზეგარდამო 84, 16 [ზე].

ზადა* ყოველივე დაიმეგობრიან ქართველთა შემწეობისათეს სპარსთა ზედა 15, 22. შეიქცა თურქთა ზ. 16, 15. თვთ დადგა ქსანს ზ. 18, 5 [ზე].

ზადა-ღაბა ვალეზა — 2 ზედა-აჲ მათ წყალობა შენი 106, 11 [II ღვ].

ზაღამიწმან-ა არაინ ყოფილ იყო სწორ მისსა მეცნიერებითა სკულიისა ყოველსავე ზეღამიწმანით 77, 7 [II წვ].

ზა-ზე მადლამადლა ხე მოაქუნდა ათსა ათეულსა კაცსა ზე-ზე რტოთურთ 119, 18 [ზე].

ზაით-ი სცხო ზეთი (მას) 93, 13 [ზეთ].

ზამო რომელი ზემო აღვწერეთ 8, 7. რომელი ვაკსენეთ ზ. 68, 10. რომელი ზ. ვაკსენეთ 71, 3. რომელი ზ. წერილ არს 118, 9. რომელნი ზემოთ დამიწერინ 12, 8. დაუდგინა ლაშქარნი ზ. და ქუეგით 18, 4. არს ლიხი, ვიდრე ზღურამდე [ეგრისისა], რიონს ზ. 24, 10. რომელი ზ. ვაკსენეთ 25, 22. რომელი ვაკსენეთ ზ. 33, 13. რომელი ზ. დაეწერეთ 127, 16 [ზე].

ზამო-ა ზემოთ მდებარე დაეფლა (იგი) ზემოხა ეკლესიასა 130, 13. არს საკურთხეველი ზემოხა ეკლესიისა საეპისკოპოსო 94, 9 [ზე].

ზამოკარმო ზემოთ კენ დადგის ბორცუსა მას ზედა კლდისასა, ზემო-კერძო ახლოს წყაროსა მას 120, 15 [ზე, კერძ].

ზამირით წიგნთა ჩუენთა ზეპირით აღმოიტყოდა 97, 1 [ზე, პირ].

ზამბა-ა იმის ამბავი იგი ძელი მამათა ჩუენთა ნაქმარი ზეცისა მის კაცისა ზედა 101, 14. ხელიდა ერი პირსა ნინოსსა, ვითარცა პირსა ზ. ანგელოზისასა 126, 15. სასწაულითა ზეცისათა ჩუენებით ჭუარი პატროსანი მცხეთას იპყრეს 121, 17. (იყო) მის თანა სიმრავლე ერთა ზეცისათა 84, 13. რომელი-იგი მოვიდა ზეცით 247, 15. მოაღიონა სიტყუა მისი ზეცითგან მაღალთა 118, 19. აღიხილნა თუალნი ზეცად 87, 12. აღიხილნა ზ. 90, 12. მაღლდა ზ. 94, 4. აღიმაღლის ზ. 120, 17. მიგიფულავ შენ მამასა ზეცათასა 76, 10 [ზეცა].

ზაწარ-ი გრძელი სამოსელი ზედამოდგა ქაბუჯი ერთი ნეტარსა მას შეზღარდნილი ცეცხლის ზეწრითა 114, 7 [ზეწარ].

ზიარება — 8 იოვანე აზიარა ... ნინო კორცსა და სისხლსა ქრისტესსა 127, 18. (მეფემან) აზიარნა ერნი საიდუმლოსა ქრისტესსა 75, 6. აზიარნეს (მათ) იგინი წმიდათა საიდუმლოთა 73, 13.

მ რომელ ეზიარა სისხლსა უფლისა-
სა 100, 3 [ზიარ].

ზიარება-ა ჰმადლობდეს ღმერთსა ნათ-
ლის-ღებისათვის და ზიარებასა 73, 17
(ვარ.). ღირს ვიქმნებით ზიარებად
ჯორცსა და სისხლსა ქრისტეს ძისა
ღმრთისასა 97, 8. მოავლინა ბრანჯი
ღიაკონი ... ნინოსგან მადლისა
ზ. 125, 2 [ზიარ].

ზომ-ი ზომიერი მოვიდა კაცი ერთი
ჩუენებით ასაკითა ზომი 86, 6 [ზომ].

ზომიერ-ი მოვიდა კაცი ერთი ჩუენე-
ბით ასაკითა ზომიერ 86, 6 (ვარ.). შექ-
მნა ჭუარი ზომიერი 132, 1 [ზომ].

ზორმა მსხვერპლის შეწირვა
ალიძრნეს ერნი ... ზორვად წინაშე
არამ ღმრთისა მათისა 88, 4 [ზორ].

ზრახვა 0—2 ლაპარაკი, მოლა-
პარაკება რომელთაცა ზრახვიდა
მათ თანა ენისათვის ებრაულისა 88, 1
(ვარ.). ქართლოსიანთა ენა სომხური
იყო, რომელსა ზრახვიდეს 16, 4.
ი მათ იზრახეს თეს-თესად წინაშე
მეფისა 60, 18.
ე მაშინ საურმაგ ეზრახა ოცსთა მე-
ფისა 27, 1. ე. მირვე არშაკს 28, 20.
მაშინ ვარაზ-ბაქარ ე. (მას) შეერდო-
მით 136, 13. ე. მეფესა ბერძენთასა
და ითხოვა მისგან შეწევნა 137, 21.
ბაქარ ეზრახა სპარსთა 130, 22. ეზ-
რახნეს მამასახლისსა მცხეთისასა 15,
11. ე. ... სომეხთა მეფესა 57, 8.
ეზრახნეს სხუთა ... ნათესავთა 6,
13. ე. ... თარგამოსიანთა 11, 14. ე.
ოცსთა 13, 20 ე. ოცსთა და ლეკთა
23, 1. ე. ოცსთაცა 57, 11.
ი ვნ. არღარა იზრახებოდა სხუა ენა
26, 9 [ზრახ].

ზრახვა-ა სიტყვა, ლაპარაკი და-
ემიწმენს ერისთავნი ზრახვასა მათეან
სპასპეტისასა 63, 14. აღწდა გორასა
... ზედა ზრახვად ჰაოსისა 7, 15.
ღირს-მყავ ე. შენ წინაშე 60, 17
[ზრახ].

ზრახვის-პოვება გადაწყვეტა 0—2
ზრახვა-უვეს ერისთავთა ქართლისათა
26, 14. შეერბეს ყოველნი ერისთავნი
ქართლისანი ... ზ. ყ. 62, 12. წარჩი-
ნებულთა ქართლისათა ზ. ყ. 137, 8
[ზრახ, I ყავ].

ზრდა ა ზ რ და 0—2 ზრდიდა (მას)
ერისთავი სამშუღლისა 137, 11.
ი ვნ. იზარდებოდა იგი მუნ 32, 19.
შეივლტოდა საზღვართა საბერძნეთი-
სათა და მუნ ი. 62, 7 [ზარდ].

ზრდა2 კ ე ვ ბ ა ი ვნ. იზრდებიან იგინი
უღაბნოს მანანათა 14, 11. იზარდებო-
დეს (იგინი) მუნ შინა კელსაქმრისა-
გან ეპურობით 82, 11 [ზარდ].

ზრზინვა-ა შფოთი შეიქმნა ...
ზრზინვა და ყივილი 113, 7 [ზრზ].

ზროხა-ა ზროხისა შეწირვა განუწესა 58,
10 [ზროხა].

ზრუნვა წუხილი 0—2 ზრუნვიდეს
(იგინი) ფრიად უშვილოებისათვის 93,
15 [ზრუნ].

ზურბ-ი ჰაოს ... დაუღდა უკანით, ზურ-
გით 6, 23. განმიმაგრეთ ზ. კერძი ჩე-
მი 7, 16. ჰკრა მეგრდსა ... და გა-
ნავლო ზ. (ისარი) 7, 19. სცა სუმატ
ჰორლონი ... და განავლო ზ. (ისა-
რი) 46, 13. სცნა ოროლნი ამახსპ და
განავლო ზ. (ისარი) 56, 12. ზ. შემო-
ადგინნა მკედარნი 28, 9. ისარი ...
განვარდა ზ. 34, 18. ჰაოს უღდა ზურ-
გად გმირთა მისთა 7, 5. (იგი) იპყრა
... ზ. 31, 19; 55, 16 [ზურგ].

ზურბითაპრო-ა განმიმაგრეთ ზურგი-
თა კერძო ჩემი 34, 4 [ზურგ, კერძი].

ზურმუხბ-ი თულანი ესხნეს ზურმუხტი
და ბიგრილი 89, 10 [ზურმუხბ].

ზღვარ-ი საზღაური, სამაგ-
ერო აღუთქუეს არღარა ძიება
სისხლისა და ზღვარისა 48, 15 [ზღ].

ზღჰსპარ-ი გამოვლეს ზღუსკარი 11, 20.
რომელ არს ზ. დარუბანი 12, 3. არ-
დამ ... აღაშენა ქალაქი ზღუსკარს 13,
9 [ზღუა, I კარ].

1 ძირითად ტექსტშია: იზრდებოდა;
იზარდებოდა ჩატანილია სქოლიოში.

ზღვსურა-ა ზღვის სანაპიროთ
ეგრისის მისცა ქუეყანა ზღვსურისა
5, 12 [ზღუა, ყურე].

ზღუა-ა არს აღმოსავლით ზღუა გურგე-
ნისა 4, 5. არს სამხრით ზ. ორეთისა
4, 5. უჩინა საზღვარი დასავლით
ზ. 5, 13. მოსე განვლო ზ. ისრაელთა
14, 11. ამან სამე მას ზედა ზ. მოაქ-
ცია 92, 2. ამან მას ზედა ზ. შემოად-
გინა 107, 1. უჩინა საზღვარი და-
სავლით ზღუა პონტოსი 4, 18. გამოვ-
ლეს ზ. გურგანისი 15, 10. რომელი
შესდის ზღუასა დარუბანდისასა 5, 18.
გულისხმა-პყო სიღრმე ზღვა 107, 9.
მისცა ზღვთგან დარუბანდისათ
ვიდრე მდინარემდე ლომეკისა 5, 19.
მისცა აღმოსავალით ზ. დარუბან-
დისით მდინარემდე ლომეკისა 12, 16.
მისცა ქუეყანა . . . ზ. მთამდე 24,
4. დაიპყრეს ბერძენთა ყოველი
ქარაჯეთი ზ. არსიანთამდე 137, 1. და-
იპყრა აღმოსავალით ვიდრე ზღუ-
ადმდე გურგანისა 6, 5. დაიპყრა
დასავლით ვიდრე ზ. პონტოსა 6, 5.
დაიპყრა არაგვთგან ვიდრე ზ. სპერი-
სა 9, 14. დაიპყრნა ყოველნი საზღვარ-
ნი ქართლისანი ვიდრე ზ. სპერისა
19, 9. ბარდოსს მისცა (ქუეყანა)

ბერდუჯის მდინარითგან ვიდრე ზღუ-
ამდე 5, 4 (ვარ.). მისცა (მას ქუეყანა)
მეტირისა ალაზნისა შესართავითგან
ვიდრე ზ. 5, 7. ეწოდა ყოველსა ქარ-
თლსა ქართლი ხუნანითგან ვიდრე ზ.
სპერისა 8, 10. ოძრქოს მისცა (ქუეყა-
ნა) ვიდრე ზ. სპერისა 9, 23. მისცა
(მას ქუეყანა) არსიანითგან ზ. 24, 22.
რომელი მიპყევების მთა შორის კლარ-
ჯეთსა და ტაოს ვიდრე ზღუამდის 4,
21. მისცა (მას ქუეყანა) ნოსტისთა-
ვითგან ზ. 24, 21. ოდეს შეიძრას ე-
შაბი იგი დიდი ზღუათა შინა 107, 13
[ზღუა].

ზღუდა-ა იწყეს შენებად ეკლეს-
იისა გარეგნე ზღუდესა 118, 16.
დადგა იგი მახლობელად კერპისა მის
ნაპარალსა ზღუდისახა 89, 6. აზონ მო-
არღვენა ზღუდენი ქალაქსა მცხეთას
საფუძვლითურთ 19, 3. ყოველთა ქარ-
თლისა ქალაქთა მოარღვენა ზ. 19, 8.
მოამტიცნა ზ. 30, 7; 38, 24; 65, 15.
დაარღვენა ზ. ქარმან 91, 13. ბარტომ
უმატა ზღუდეთა მცხეთისათა 30, 19.
რომელნი კართა და ზ. სცივდეს 55,
12. ნინო ქალაქისა ზღუდეთა გარეგ-
ნით პოვა ქოჩი ერთი ბრწამი მყუ-
ლისა 94, 8 [ზღუდეთ].

თ

თავი-ი ადამიანის სხეულის
ნაწილი მოიდრიე თავი ქუეყანად
114, 10. მოკუეთეს თ. 247, 22. და-
მადგა გვრგვნი თავსა ჩემსა 67, 17. თ.
მისსა (ეცუა) ჩაბლახი მყარი 89, 9.
ჭუარი შეახო თ. 105, 1. თ. მისსა
გამოსახა სახე ჭუარისა 130, 11.
გვრგვნი დადგა თ. ძისა თვისისა
130, 12. უბრძანა თავიხა მოკუეთა
247, 20. მოვედინ მექრმლე და აღი-
ხუენ თავნი ჩუენნი ჩუენგან 74, 5.
ცხოვართა თ. მათნი წარკუეთად მო-
იდრიენეს 74, 7 [თავ].

თავი-ე2 სათავე, დასაწყისი დგა
ძირსავე ზედა მისსა თავსა ზედა წყა-

როსასა 120, 6. რომელი მიპყევების
ბერდუჯის მდინარის თ. 4, 19. რომელ-
ნი დღეს მთათა ზედა ქუაბთა თავი-
ხათა 121, 7. მისცა სკვრეთის
მდინარითგან ვიდრე თავადმდე აბო-
ცისა 9, 1. ჯავახოსს მისცა ფარვანით-
გან ვიდრე თ. მტკურისა 10, 1. მისცა
(მას) ფანვართგან ვიდრე თ. მტკუ-
რისა 24, 18. მისცა პერეთითგან
ვიდრე თ. ქართლისა და ეგრისისა 43,
21. მისცა ხუნანითგან ვიდრე თ.
მტკურისა 43, 23. მისცა სამ-
შულდითგან ვიდრე თ. აბოცისა
131, 1 [თავ].

ტაშ-ი მწვერვალი, წვერი დაფ-
 ლეს იგი თავსა ზედა ქართლისასა 8,
 18. დაუტენა ციხენი ერთი
 დასასრულსა არმაზისა ცხვრისასა
 და ერთი თ. ზედა მცხეთისასა 19, 6.
 ამართა კერპი იგი არმაზი თ. ზედა
 ქართლისასა 25, 11. კერპი ალ-
 მართა თ. ზედა მცხეთისასა 58, 4.
 ცეცხლი ღდა თ. ზედა მისსა 122, 16.
 თ. მის სუეტრისასა აღმართა ქუარი იგი
 132, 3. მეფემან შეიკენა თავნი
 მათანი მიწუებით 121, 4 [თავ].

ტაშ-ი მთავარი, უფროსი უხი-
 ლავ არს თავი იგი ყოველთა დაბა-
 დებულთა 107, 15 (ვარ.). მოკლნეს
 ძმანი ისი ორნი, თავნი გოლიათობისა
 ყოვლისანი 46, 19. მამისა ხატი უჩუ-
 ენა თავთა მათ მოწაფეთა და თ. მათ
 წინაწარმეტყუელთა 92, 18. შენ ხარ
 შეილი თ. მათ ქართლისათა 22, 22
 [თავ]

ტაშ-ი წიგნის ნაწილი თავი მე-
 სამე 17, 1. თ. მეხუთე 64, 12. თ. მეშ-
 ელე 108, 16. რომელი ზემო თავსა
 ვაჟსენეთ 71, 3 [თავ].

ტაშ-ი უკუქცევითი ნაცვალ-
 სახელი მყო თავი თუნი მეფედ ძმა-
 თა თუსთა ზედა 7, 21. დაედვა თ. ჩე-
 მი შენთს 61, 4. უყუარდა დედა იგი
 მირიანისი ვითარცა თ. თუსი 64, 19.
 თ. თუსი სიკუდილად განწირის 89, 12.
 ტყუელ უთხრა თ. თუსი 93, 4. თ. შე-
 ნი შევედრე ძესა ღმრთისასა 130, 4.
 იტყვს თავსა თუსსა ძედ ღმრთისა 36,
 5. თ. თუსსა იტყოდა ძედ ღმრთი-
 სად, მოკუდიინო 96, 4. თ. თუსსა ხა-
 დის ძედ ღმრთისად 99, 1. ვაი თ.
 ჩემსა 99, 12. ტყუელ იტყოდა თ.
 თუსსა 106, 4. ვითარცა მოვეგო თ.
 თუსსა ცნობასა 109, 16. იგლოვენ
 იგინი თ. თუსსა 112, 22. უწოდა მთა-
 სა მას სახელი თავისა თუსისა ქარ-
 თლი 8, 9. ნურარას იჩინებ თ. შე-
 ნისა სიკეთესა 21, 5. თ. მათისა სი-
 კუდილი უფლისა მათისათვის დიდებ-
 ბად შეურაცხიეს 83, 2. თ. შენისათვის
 იგულე 83, 16. რამეთუ მოკალთ თ.
 თქუენისი მაცხოვარი 99, 11. მოვეგე

თ. ცნობასა 113, 12. აღირჩია თ.
 თუსისა . . . დიდება საკსრად ქრისტი-
 ანეთა 245, 12. ჩუენ ორნივე მეფენი
 თავითა ჩუენითა და სართა ჩუენითა
 თანდავიდგეთ 49, 15. და-მცა-ვსხე-
 ნით თავნი ჩუენნი სიკუდილად 62,
 16. დაესხენითმცა თ. ჩუენნი სიკუდი-
 ლად 62, 19. დაესხნეთ თ. ჩუენნი ცი-
 ხეთა და ქალაქთა შინა 63, 13. უფი-
 ცხელესთა კანონთა შეაყენნეს თ. მათ-
 ნი 82, 4. იტყებდეს ყოველნი თავთა
 თუსთა 53, 9. სიკუდილი უჭობეს არს
 თავთა ჩუენთათუს 63, 12 [თავ].

ტაშ-ი თეთონ უხილავ არს თა-
 ვადი იგი 107, 15. იგი თ. გან-
 კიდის 120, 14 [თავ].

ტაშ-ი მეთაური, მთავარი
 ვინცა იყურს მცხეთას, რეცა თავადი
 იგი იყვის ყოველთა მათ სხუათა ზედა
 11, 3. თ. ციხე, რომელ არს არმაზი
 19, 4. ადგილითი-ადგილად თავადნი
 იჩინიან 11, 2 [თავ].

ტაშ-ი ტაშ ცალკე, მართო სთხო-
 ვა ბრძოლა თავისთავ არშაყ ადერკის
 34, 2. ითხოვა თ. ბრძოლა 46, 10.
 სთხოვა ბრძოლა თ. მეფესა ფარსმანს
 52, 2. მოკლა ფარსმან მეფემან თ.
 თორმეტი ბუმბერაზი 52, 14. მეფემან
 გუთთამან სთხოვა თ. ბრძოლა კეისარ-
 სა 68, 8. მირვან თავისთავითა მოკლა
 ცამეტი ბუმბერაზი 32, 1. ამაზას თ.
 მოკლა ბუმბერაზი თხუთმეტი 56, 3
 [თავ].

ტაშ-ი მოველათ საურმაგ
 ლა ვიყენეთ ჩუენ თავისუფალ 26, 16
 [თავ, უფ].

ტაშ-ი ტვირთვათ არა თავს-
 იღვა სიციბილი მისი 246, 1. რომელ-
 მან ქსნისათვის ჩუენისა კორციითა სი-
 კუდილი თ.-ი. 246, 4 [თავ, II დევ].

ტაშ-ი შეილო ჩემო წარმიყვანე
 მათა ჩემთა თანა 21, 8. დაჭდა ირე-
 სა მას თ. 21, 22. წარგზავნა მონა
 თუსი ქუჩის თ. 22, 10 [თანა].

ტაშ-ი შერეული სხუა სი-
 რაელე სპარსთა არა იყოს ქუეყანასა

შინა ქართლისასა თანადრეულად 65, 7 [რქვ].

თანადგომმა დახმარება ი-უ სპითა ჩუენითა თანადგიდგეთ და გიშუელოთ 49, 15 [დგმ].

თანამღებ-ი ამღიარებელი მოველით უკუე ყოველივე მოსეს სჯულითა თანამღებნი 36, 7 (ვარ.) [II დუჰ].

თანამზრახველ-ი მრჩეველი დაუტყოცეს განზრახვა მისი თანამზრახველთა მათ 109, 6. პრქუა მეფემან ოთხთა თანამზრახველთა მისთა 108, 21 [ზრახ].

თანამოგზაურ-ი თანამგზავრი რომლისა-იგი თანამოგზაურ იქმნა 80, 9. შეიწყენარა სახიდ თესად ქელითგან მის ღელაკისა თანამოგზაურისა 80, 16 [გზა].

თანამოსაპლრა-ი ერთად მჯდომი რომელი თანამოსაყდრე არს მამისა და სულისა წმიდისა 94, 3 [უხლ].

თანამოსაპლრა-ი² მოადგილე მეგობარსა და თანამოსაყდრესა ჩემსა თრდატს გიკითხვ 82, 15 [უხლ].

თანართმვა ე რომელთა თანართნეს შეილნი ბარბისნი 44, 5 [რქ].

თანაყოლბ 0-2 თანაჰუვა ქასრე მეფესა დედა მირიანისი 64, 18 [II უჰ].

თანაშემწე-ა დამხმარე მათ გამოიყენიან ხაზარნი თანაშემწედ მათა 66, 10 [II წე].

თანაშემწეობა-ა უწყებულ იყვენ ძმობა შენი და თანაშემწეობა 82, 16 [II წე].

თარგმან-ი მთარგმნელი იქმნა გლოვა ქართველთა სობის კანანელთა თარგმანთა 98, 5 [თარგმან].

თარგმანება თარგმნა ი ვნ. რომელი ითარგმანების „ღაქუა კარი“ 13,

10. რომელი-ესე ი. დეეთა სახლად 44, 17 [თარგმან].

თაუშანება ა-მ ვათაყუანეთ (იგინი) ჭუარსა პატიოსანსა 125, 11 [თავ, უანა].

თაუშანის-მცამელ-ი იქმნა ... თაყუანის-მცემელ ჭუარისა პატიოსნისა 64, 11 [თავ, უანა, I ც].

თაუშანის-ცემა 0-2 (3) იგინი ძელსა თაყუანის-სცემენ¹ 83, 2. შიშით თ.-ს. მას 89, 16. თაყუანი-სცემდა² პატიოსანსა ჭუარსა 123, 16. რამეთუ ცეცხლსა, ქვათა და ძელთა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს³ 87, 19. სპილენძსა და რეალსა განუედლისა ღმერთად თ.-ს. 3 90, 7. დაკვესა პირსა ზედა თესსა და თაყუანი-სცეს⁴ ადერკის 35, 7. რომელსა თ.-ს. 5 ყოველმან სიმარველმან ქართლისამან 119, 15. მოდრკა ერი იგი ურიცხვ და თ.-ს. 5 ჭუარსა 122, 3. თაყუანის-ვეცე მას 110, 1. ყოველმან ენამან მხოლოსა ღმერთსა თაყუანის-ვეცე 91, 3 [თავ, უანა, I ც].

თაუშანის-ცემა-ა აქუნდა შეგინებული თაყუანის-ცემა ... საძაგელთა კერპთა 81, 16. რომელსა შეუენის ... დიდება, პატივი და თ.-ც. თანა მამით და სულით წმიდით 119, 3. მოვიდა დელაკაცი თაყუანის-ცემად წმიდისა აღდგომისა 79, 7. ესენი მის ყრმისა მოვიდეს თ.-ც. 98, 11. ეტყოდა ... თ.-ც. აღმოსავალით 111, 2. მოვიდოდეს თ.-ც. გულსმოდგინედ 122, 23 [თავ, უანა, I ც].

თევა ა—2 წყაროსა მას ზედა ათიეხ ღამე 121, 18 [თევა].

თერთმებ-ი ჰბრძოდა თერთმეტ თუე 18, 11 [ათ, ერთ, მებ].

თესლ-ი თესლი ჰამის ფურცელი მისი და გინა თესლი მისი 119, 9 [თეს].

თესლ-ი² ტომი ეძიებდეს ყრმასა ვისმე შობილსა თესლისაგან დაეთისა 98, 9 (ვარ.). მოავლინა სიტყუა მისი წმიდა შობილი თ. დაეთისა 118, 20. იხილა ერი უცხოთა თესლთა ღმერთთა მსახური 87, 18 [თეს].

1 გამოცემაშია: თაყუანის-ცემენ.
 2 გამოცემაშია: თაყუანის-ცემდა.
 3 გამოცემაშია: თაყუანის-ცემდეს.
 4 გამოცემაშია: თაყუანის ცეს.
 5 გამოცემაშია: თაყუანის-ცეს.

თექუსმეტი-ი მოკლა სპასეტმან ფარნავზ თექუსმეტი ბუმბერაზი 52, 15 [ათ, ექუს, მეთ].

თივბა-ა შეკრბა სიმრავლე ურციხე, ვითარცა თივანი ველთანი 69, 13 [თი-ვა].

თშა-ა მოვიდა კაცი ერთი ჩუენებით ასაქთა ზომი და თმითა ნახეუართმო-სანი 86, 6 [თშა].

თნვბა ნ ღ მ ა, მ ო წ ო ნ ე ბ ა მ—მ არა სთნდა ხარკისა მიცემა აზონისა 23, 2. ხ. სომეხთა მეფესა განზრახვა ესე 29, 16. ხ. განზრახვა ესე მეფესა 61, 5. კეთილად ხ. სპარსთა მეფესა 63, 19. რომელი-ესე ხ. კოსტანტინეს 70, 11. ვინაცა ხ. წმიდასა პატრიარქსა განზრახვა ესე 75, 16. ხ. კეისარსა 81, 7. ხ. მეფესა ადერკის სამოსელი იგი 100, 5. არა ხ. სიკუდილი მისი 246, 10. უკეთუ შენ გთნდეს, თავისა შე-ნისათეს იგულე, რამეთუ არავინ იპო-ვა ... მსგავსი მისი 83, 16. ეტყოდა დამორჩილებასავე მისსა, რათა სთნდეს მიქცევა მისი 7, 15 [თნ].

თოვლ-ე მთანი ... იყენეს სავენი თოვლითა 85, 8 [თოვ].

თორმეტი-ი მოკლა ფარსმან მეფემან ... თორმეტი ბუმბერაზი 52, 14. თორ-მეტსა წელსა შინა დაეყარნეს ყოველნი კიდენი ქუეყანისანი 19, 12. იქმნა ნინო თორმეტისა წლისა 76, 5. შეპ-დგომად თ. დღისა განიკურნა 123, 15. თორმეტ წლამდის მოვლო ყოველი ქუეყანა 19, 12. თორმეტნი ვარსკუ-ლაენი (დგეს) სახედ გვრგვნისა 122, 12. ყოფილ არიან მოციქულნი თ. 127, 5 [ათ, ორ, მეთ].

თოთო თ ვ ი თ ო ნ თ თ დ ა დ გ მ ც ხ თ ა ს 18, 4. თ. დადგა ქსანს ზედა 18, 5. ვერცადა თ. ბარტომ ებრძოდა მას 32, 3. თ. მეფენი ქართლისანა მცხე-თით გაემართოდინ სომხითს 48, 8. განვიდის თ. მეფე ფარსმან 51, 19. ნა-წილი ფარსმანისი თ. დაიჭირეს 53, 16. თ. მანვე მოგუთხრა 72, 4. თ. უნდა ქსნა სოფლისა 77, 16. დასნა მან იგი-ნი, სადაცა თ. უწყის 78, 13. აღმართა ქუარი თ. მის მიერ შემზადებული

94 (ვარ.). განკერდა თ. დიდი მეფე ადერკი 100, 5. მოვიდა თ. მეფე 110, 21. მოაელინა სიტყუა მისი ... თ. ძლიერისაგან საყდრისა გარდამოსრუ-ლი ქუეყანად 118, 19. თ. იხილოს სათნო იგი ადგილი ღმრთისა 121, 15. ტიროდა თ. იგი 121, 22. წარვიდა თ. მეფე და სიმრავლე ერისა 126, 13. მან ითხოვა თ. დაფლვა მეფისაგან 128, 3. რომელი თ. მასეე რეეს აღე-შენა 129, 7. თუთა უკეთესად გამო-არჩია მცხეთას დასუმა ძისა მისისა 63, 20 [თავ].

თვითმპარობელ-ი თვთმპარობელი კე-ისარი საყუარელსა ძმასა ჩემსა ორდატს გვიტოხავ 82, 15. მე, კოსტან-ტინე მეფე, თ. მოვსწერ შენდა 128, 13 [თავ, პუარ].

თჳთო-ა ნათელ-სცემდა წარჩინებულთა თუთოსა 116, 13 [თავ].

თჳთოსახმა-ა ნ ა ი რ-ნ ა ი რ ი თ ვ თ ო ხ-ახნი სხეულნი მოვიდოდეს 115, 14 [თავ, სახე].

თჳთოფარი-ა ნ ა ი რ-ნ ა ი რ ი შეამყუ-ნეს ფოლონი თვთოფართა სა-მოსლებითა 88, 14 [თავ, ფერ].

თჳნიერ* გ ა რ და არავა ემსახუროთ თჳნიერ ღმრ-სა ნ, 12. ესენი დარ-ჩეს ცოცხლებით თ. წყულულებისა 7, 9. დაიყრა ყოველი ქართლი თ. კლარ-ჯეთისა 23, 11. არლარა ჭამდეს კაცსა თ., რომელ შესწირიან კერპსა მსხუ-ერპლად 26, 1. არლარა იზრახებოდა სხუა ენა ქართლსა შინა თ. ქართუ-ლისა 26, 9 [თჳნიერ].

თჳს-ი თ ა ე ი ს ი უწოდა სახელი თჳსა პერეთი 5, 10. უწოდა სახელა თ. ეგ-რისი 5, 14. პაოს ჰყო თავი თ. მე-ფე 7, 21. უწოდა სახელი თ. ღერ-ძუკეთი 12, 13. წარმოგზავნა ერის-თავი თ. 13, 5. განუყო ლაშქარი თ: 18, 3. ფარნავზ მისცა და თ. 24, 2. მეორე და თ. მისცა ქუჩის ცოლად 24, 3. მისცა ასული თ. ცოლად 27, 19. მისცა ასული თ. ძესა არშაკისა 28, 20. სომეხთა მეფემან მოსცა ქე თ. არშაკ 30, 4. ამის ქართამისდა ეგ-რისით მიეცა ასული თ. ცოლად 32,

12. მოსცა სომეხთა მეფეჲმან ასული თ. ცოლად 35, 12. განუყო ყოველი ქუეყანა თ. 43, 19. დაუტევეა სომეხთა მეფეჲმან ძე თ. ქართლისა მეფედ 57, 21. უყუარდა დედა იგი მირიანისა, ვითარცა თავი თ. 64, 19. მოსცა თრდატ ასული თ. 70, 14. განუყო ყოველი იგი მონაგები თ. გლახაკთა 75, 11. შეიტკბო მკერდსა თესსა ასული თ. 76, 8. თავი თ. სიკუდილად განწირის 89, 12. ალაღის პირი თ. წმიდამან ნინო 96, 18. ელიოზ დამარხა დაა თ. 100, 8. ერიცა თ. მიახლის ღმერთთა 108, 4. შევედრა სული თ. მეუფესა ცათსა 127, 19. მოიყვანა ძე თ. ბაქარ 130, 11. (იგი) მისცა ძესა თესსა 12, 9. რაღვიდა იგი სიკეთესა თ. აზონის შიშისაგან 21, 2. უთხრა დედასა თ. 22. 6. იწყეს განძისა მის დაფულად სიმარჯუესა თ. 22, 7. შექმნა კერპი სახელსა ზედა თ. 25, 10. ერთი ასული მისცა მამპარდისწულსა თ. 27, 20. წარმოემართა არშაეს ქართველთა მეფესა ზედა, დედისძმასა თ. 33. 17. ლაცუვეს პირსა ზედა თ. 25, 7. რტყეს თავსა თ. ძედ ღმრთისა 36, 6. ესე ყოველი მისცა ძესა თ. 43, 22. კლარგეთი ყოველი მისცა ქართამს, ძესა თ. 43, 24. სუმბატ აღქდა ვარსამატსა თ. 46, 11. სპანი შინა ცნა ძესა თ. 48, 23. მოხადა მირდატ ფარსმან ქუელსა სახლსა თ. რცეა მიგლოზად 50, 13. განაგებდის სამეფოსა თ. 51, 14. შერთო იგი სპარსთა მეფეჲმან ძესა თ. 64, 7. გამოგზავნა (ივინი) ... მამულსა თ. 68, 16. დასდებდა ზაბილონ კელსა თ. ყოველსა მას 75, 5. განიზრახა გონებასა თ. 75, 9. შეიტკბო მკერდსა თ. ასული თესი 76, 8. მოუწოდა ... დისწულსა თ. 79, 14. წარვიდეს ესე ყოველნი მონასტერსა თ. 81, 2. შიშითა საფარველსა თ. შეივლტოდა 88, 12. რტყოდა ... თავსა თ. ძედ ღმრთისად 96, 4. თავსა თ. ხადის ძედ ღმრთისად 99, 1. მოეხვა ყელსა ძმასა თ. 100, 1. შეიტკბო მკერდსა თ. 100, 1. უთხრა ... ნინო მოწაფესა თ. 101, 11. ნინო

ილოცვიდა საყუდელსა მას თ. 103, 5. ტყუედ იტყოდა თავსა თ. 106, 4. მოეგო თავსა თ. ცნობასა 109, 15. განიზრახვიდა ესრეთ გულსა თ. 109, 16. დადგომილ იყო ლოცვასა მწუხრისასა მყოფლოვანსა მას შინა ეჟასა თ. 110, 17. იგლოვენ ივინი დაესა თ. 112, 22. იგი დაეცა პირსა ზედა თ. 114, 8. სამოსელსა თ. დაიპებდა 123, 14. ძესა თ. რქუა 129, 19. დაეფლა ძმასავე თ. თანა 131, 11. იყო მინდობილი მკედრობასა თ. 138, 9. არლარა მოგებულ იყო კუალსა თ. 245, 8. არჩილ განიზრახა გონებასა თ. 245, 9. შეკვედრა სული დამბადებელსა თ. 248, 1. პოს დამკედრა საყოფელთა მამისა თესისა თარგამოსისთა 6, 3. უწოდა მთასა მას სახელი თავისა თ. ქართლი 8, 9. მოიქცა სპისა თ. კერძო 52, 6. იქმნა ცოლისაგან თ. 76, 8. უქმნა დედისაგან თ. 80, 5. აღორჩია თავისა თ. დადებ საკსრად ქრისტიანეთა 245, 12. ესე იყო მამისა თ. თანა 246, 2. დადგა თავსა ძისა თესისასა 130, 13. ფარსმან სიღოცხითა გულისა თესისათა არლარა განახა სმარავლე სპარსთა 52, 16. ტიროდა ნინო სულთქმითა სულისა თ. 108, 8. ხე იგი წარმოიღეს რტოთურთ თესით 119, 17. გრძნებითა თესითა დააბრმო ... მეფე 14, 7. წარმოემართა ძალითა თ. ყოველითა არტუშან 48, 10. განვიდა ეჟასა განთიადისასა სპითა თ. 52, 17. თ. ფერკითა წარვიდა 123, 16. სიბრძნითა თ. დამშენდა სპარსნი 137, 13. მირდატ სილალითა თ. არა პრიდა სიმრავლესა სპარსთასა 138, 14. სიკუდილითა თ. აღგუადგინა 247, 16. უწოდა შეილად თესად 23, 14. დაიპყრნა მისანდობელად თ. დედულნი 27, 11. წარვიდა თ. სამეფოდ 70, 19. წარვიდა ზაბილონ თ. ქალაქად კოლასტრად 76, 2. წარვიდა სახლად თ. 78, 11. შეიწყნარა (იგი) სახილ თ. 80, 15. იგი შექმნა საყოფელად თ. 94, 10. წარვიდა მეფე სახრდ თ. 112, 10. შექმნა იგი მეგობრად თ. 105, 4. სუეტი ჩა-

მოვიდოდა ადვილად თ. 114, 20. დამარხულ არს ქუეყანა ესე ღმრთისაგან მსახურად თ. 119, 12. ბარტომ ... გაჯანაწყუნა სპანი თვსნი 32, 5. მეფეთა ... შემოიკრიბნეს სპანი თ. 45, 11. განამარხნეს ციხენი და ქალაქნი თ. 47, 16. შემოიკრიბნა სპანი თ. 52, 11. შეკრიბნა სპანი თ. ყოველნი 57, 1. დაფლნა საგანძურნი თ. 246, 22. წარჩინებულნი თვსნიცა ეტყოდეს წინა აღდგომასა სპარსთასა 136, 7. რქუა სპათა თვსთა 34, 3. იტყებდეს ყოველნი თათთა თ. 53, 9. უბრძანა მსახურთა თ. 104, 12. ტიროდეს ნათესავთა თ. 113, 9. პაოს ჰყო თავი თვისი მეფედ ძმთა თვსთა ზედა 7, 21. მივიდა ქუეითთა თანა თ. 28, 8. მშობელთაგან თ. მოთხრობით ... უწყოდეს ესრეთ 98, 1. არა ისმინა ... წარჩინებულთა თვსთა 136, 8. ფარნავაზ უშიშ იქმნა ყოველთა მტერთა თვსთაგან 24, 6 [თავ].

თვს-ი2 ნათესავი მოციანა სპარსეთით თვისი მისი 68, 18. ამათ თვსთა ერთი იყო მამა 3, 6 [თავ].

თვსბაბან ცალკე მეფესა რქუა თვსაგან 60, 16 [თავ].

თვს-თვსბად ცალ-ცალკე შუღნივე ესე ძმანი წარვიდეს თვს-თვსად 7, 22. იგი წარვიდეს თ.-თ. ქუეყანად 19, 16. მათ იზრახეს თ.-თ. წინაშე მეფისა 60, 19. აღმართნეს ექუსნი იგი სუეტნი თ.-თ. 112, 3 [თავ].

თუ* კითხვა, თუ სადათ არს მცხეთა? 86, 2. არა უწყი, თ. ყოვლისა ქუეყანისათს იქმნა დაქცევა ესე 109, 20. კითხვიდეს, თ. „ვირა“, ანუ სადათ მოხვედ 127, 1. არა უწყია, თ. ვინ არს ესე არჩილ? 246, 18. თუშცა დარჩომილ იყო მკვდრი მეფისა ჩუენისა 62, 17. თ. პირმშო მირიან არს 67, 13, თ. სიტყუათა შენთა ვისმინე 246, 2 [თუ].

თუშალ-ი მხედველობის ორგანო სასწაულნი იხილა თუალმან ჩემან 97, 11. ყოველი კმელი გუებასა შინა თუალისა მისისასა მტირისა მარგალიტისა სწორად შეიყვანის 77, 10.

წამის-ყოფა იყო ოდენ თუალისა 91, 6. განუნათლდა თუალები 14, 8. აღიხილნა თუალნი ზეცად 87, 12. აღეუნნეს თ. ცრემლითა 93, 5. ორნივე თ. დასდგომოდეს 123, 10. აღეხილნეს თ. 123, 11. თ. აღეხილნეს 123, 23. დაყარნა ... ცრემლინი თუალთაგან პირსა მისსა 76, 9. გარდამოსილიდეს ცრემლინი თ. მათთა 126, 18 [I თუალ].

თუშალ-ი2 ძვირფასი, პატრიონი თვალისი პოვა თუალი იგი ბივრილი 92, 10. თუალნი ესხნეს ზურმუხტი და ბივრილი 89, 10 [II თუალ].

თუშალმან მალეება ი აწ ითუაღეთ ჩემებან დიდება და კეთილი 31, 14 [I თუალ].

თუშალ-შუშღვამ-ი განსაკვირვებელი, თვალისმომჯრელი გამოვიდა მირიან მეფე საზარელითა და თუალ-შუშღვამითა ხილვითა 88, 15 [I თუალ, დეპ].

თუშალ-შუშამ მიკერძოება — შუწინ თუალ-გახუენ ქმნულკეთილობისა შენისათს 246, 24 [I თუალ, ხუ].

თუშა-ა ქალაქნი დაიპყრნა ექუს თუე 18, 7. პბრძოდეს ხუთ თ. 48, 13. დაყო მის თანა ნინო ცხრა თ. 93, 14. დაყო თუე ერთი 88, 1. იყენეს ყოველთა დღეთა ბუმბერაზთა ბრძოლანი თუესა ერთსა 31, 22. ამას თ. შინა ერთსა ... ბირგან ... მოკლა ცამეტი ბუმბერაზი 32, 1. თ. მეოთხესა ... წარმოემართა 85, 5. თ. იელისსა ოცსა ... განვიდა მეფე ნადირობად 108, 17. მოჰყუეთეს თავი მისი თ. მირკანისსა 247, 22. ვაში იყო მეექუსე და დღე მეექუსე ... თვსა მის 92, 17. შუღსა ამოს თვსასა აღმართნეს (ივინი) 120, 8. მოჰყუეთეს თავი მისი თუესა მირკანისსა ... ოცსა მის თ. 247, 22. თუენი გაზაფხულისა ... დაყვნის მცხეთას 25, 17. თ. ზამთრისანი დაყვნის გაჩიანთა 25, 18. თ. ზაფხულისანი (დაყვნის) წუნდას 25, 18 [თთუე].

თურქთაბაბან-ი სარკინელთა თურქთაგანთა აგინეს მეფესა 18, 8 (ვარ.) [თურქ].

თქმბა-ა ნუცა გნებავს ყოვლადვე თქმად 106, 15 [თქუ].

თქმულ-ი თქმული აბიათარ მღვდელი-სა 95, 16 (სათ.). თ. აბიათარ მღვდლისა 97, 13 (სათ.). მსახურთა მათ მიუთხრეს დედოფალსა თ. იგი ნინოისი 104, 17. თ. სიღონია დედა-კაცისა 108, 12 (სათ.). თ. მისივე 111, 11 (სათ.) [თქუ].

თქმუნ* თქუნენ ყოველნი ერთ ხართ 86, 13. მოვიდა, რომელსა თ. ევლ-ტით 114, 1. თქუნენ მომეცით მე მძევალი 29, 18. რომელნი თ. მოსრენით 46, 16. მამამან ჩემმან შე-მოილო სჯული უცხო თქუნენ შორის 31, 6. მიგითხრობთ თ. თხრობასა მას 97, 15. გხედავ თ. 127, 8. აღა-რა მოუშენე სპანი სომეხნი თქუნენ ზედა 35, 2. დათხეულ არს სისხლი სომეხთა თ. მიერ 46, 3. იგიცა უძებ-ნელ იყოს თ. ზედა 46, 4. უკეთუ ვინ აღდგას მტერი თ. ზედა 49, 14. თქუ-ენგანსა წარმოვიდენ მეცნიერნი სჯუ-ლისანი მანდით 36, 8. გნებავს მეფედ თქუნელა ძე ჩემი 29, 18. მიგცე ძე ჩემი მეფედ თ. 29, 19. მოიქსენეთ კეთილი მისი თ. მომართ 31, 5. ყოველი მომინიჭებთა თ. 46, 3. თ. კმა არს ქართლი 136, 16 [თქუნენ].

თქმუნ-ი ესე არს ნაცვალნი თქუნენი 13, 10. მოგუეც პირველად სჯული თ. 73, 7. უწყობიან შეილთაცა თქუნეთა სარწმუნოება თ. 127, 13. მოჰკალთ თავისა თქუნენისა მაცხოვარი 99, 11. შეგვეყვანენ ტაძარსა ღმრთისა თქუ-ენისასა 73, 8. აწ მე ვარ მეფე მათი შეწვევითა თქუნენითა 34, 20. რომელთა მოწყვდნენ კორცნი თქუნენი 87, 5. უწყობიან შეილთაცა თქუნეთა სარწმუნოება თქუნენი 127, 12. გაფუ-ცებ ღმერთთა თქუნეთა 34, 18. ნუ განმარტებთ მახვლთა თ. ქართველთა ზედა 34, 18. ვერ კეთილად იპყრა სჯული მამათა თქუნეთა 31, 7. მე ვარ შეილი მეფეთა თ. ფარნავაზიანთა 31, 10. იყოს შეილი ჩემი ორსავე სჯულსა ზედა: მამათა ჩუენთა ცეცხლისმსახუ-რებასა და თ. კერპთასა 65, 8. მე ვარ სჯულსა ზედა მამათა თქუნეთასა 31, 12 [თქუნენ].

თქმუნა 0—2 არა ესე არს განზრახვა ჩემი, რომელ ვთქუ 60, 17. განუ-კვრდა და თქუა 21, 16. კმა იყო კმი-თა მალლითა და თ. 34, 22 (ვარ.). დასცა ქუეყანასა ზედა და თ. 46, 16. წარმოადგა და თ. 60, 10. თ. ანაჲ 60, 15. არა გულითა თ. 60, 15. თ. მეფესა ანაჲ 61, 1 (ვარ.). თ. მაჲყან სპასპეტ-მან 62, 15. ესე თ. 76, 16. ვი-თარცა თ. პირველად 78, 8. თ. (მან) 79, 19; 90, 12; 99, 10; 110, 5. ნინო თ. 85, 9. დედამან ყრმისამან თ. 104, 4. ჰრწმენა ქრისტე და თ. 105, 3. გენგმან მოლუაწემან თ. 113, 15. მირიან მეფემან თ. 118, 10. თ. ... ნინო 118, 17. მან თ. 120, 20. ნინო თ. 127, 7. იაკობ ... თ. 131, 21. ერისთავთა ქართლისა-თა თქუეს 26, 14. თ. (მათ) 46, 18; 78, 1; 121, 10. თ. ვიეთმე პეტ-რესთვის 78, 13. ხალენისა მის ელისო თ. ვიეთმე აჲჲე ყოფა 107, 21.

ი-უ მას არა თუ ვითარცა მეფისა გული უთქმიდა სურვილად ჩემდა 83, 11.

ი ვნ. ქება-დიდება ქრისტესი არ-ლარა ფარულად ითქმოდა ქართლსა შინა 92, 7. მუნცა ითქმოდის ყოველ-სა სოფელსა 86, 17. მუნცა ითქუას დედაკაცსა ესე 86, 12 [თქუ].

თქმუნევა 3 თქმე ვ ე ნ ე ბ ა —3 სცნა-ქელნი აპყრობად და ათქუმიან სამგზის 108, 7 [თქუ].

თხმმ-ი კე ფა იყო იგი ჰურვილი რკი-ნითა და რვალითა ტრფთაგან ვიდრე-თხმამდე 7, 14 [თხმმ].

თხმმ-ი 2 მწე ვ რ ვ ა ლ ი განვიდა თხმმ-სა მოისისა 109, 10 [თხმმ].

თხმმ 0—8 სთხოვა ბრძოლა თავისთავ არშაჲ ადერკის 34, 2. ბაზოჲ ოვსთა-მეფემან ხ. მუქარა 46, 9. მან ხ. ბრძო-ლა თავისთავ მეფესა ფარსმანს 52, 2. ხ. თავისთავ ბრძოლა კეისარსა 68, 8.

ი ითხოვდა ღმრთისაგან შეწევნასა 108, 8. ცრემლით ი. 123, 3 (ვარ.). ი. შეწევნასა მისგან 246, 12. უშვილონო ... ითხოვდეს შვილიერებასა 124, 4. ითხოვა მისგან შეწევნა 23, 13. ი. შე-

წენა 27, 1; 87, 12. ო. . . ბრძოლა 46, 10. ო. საზრდელი მეთევზურთაგან 85, 11. ო. შეწვენა 138, 1. ო. ნაწილი ძელისა ცხოვრებისა 117, 6. ო. თუ დაფლვა მეფისაგან 128, 3. ო. მშუღობა 136, 13. ითხოვნა მღვდელნი მრავალნი 117, 7. ო. ქვით-სურონი 117, 10. ითხოვეს შუელა ხაზართა ზედა 11, 15. ო. მშუღობა 48, 14. ო. ძე მისი მეფედ 57, 9. ო. მისგან მშუღობა 70, 9. ითხოვნეს (მათ) მოსწრაფებით მღვდელნი 111, 8. რაცა ითხოვო 76, 14. ითხოვოს მშუღობა 245, 10. ვითხოვით წყალობა 63, 4. ვ. . . ძე მისი მეფედ 63, 7. ვ. ჩუენ თანა არა აღრევა სპარსთა 63, 8 [თხოვ].

თხრობა-ა აღასრულა თხოვა მისი კვისარმან 138, 1 [თხოვ].

O

იპარ-ჟოზბ 0—2 იავარ-ყენა ყოველნი ციხენი 15, 3 [იავარ, I ყვ].

იბამ-ი იგი არს იგავი ბრძენთა 99, 6 [ვავ].

იბი* იხილა იგი ხესა მას ქუეშე 93, 1. ყოვლად დაიფიყიან ო. 96, 6. მოკლეს ო. 96, 10. იყო იგივე სასწაული 121, 5. იგიცა უქებნელ იყოს თქუენ ზედა 46, 3. სხუათავე თანა წარეწყმიდო ო. 109, 6. ო. იცის 246, 21. მან მოიტანა თანა სპა დიდი 68, 19. მ. ისმინა ვედრება მათი 74, 13. მ. მოგცეს შენ ყოველივე 76, 14. დასხნა მ. იგინი 78, 13. მანვე აღაშენა მოსტან-ქალაქი 8, 19. მ. აღაშენა ქალაქი 9, 12. მ. მოგვთხრა 72, 4. მ. წარიყვანა ტყუედ შვილნი ფეროზისნი 137, 3. მ. აღაშენა ეკლესია 137, 16. ვერ წინააღუდგეს მას სომეხნი 15, 1. ვერვინ წინააღუდგა მ. 27, 3. მწყემსნიცა იყვნეს მასვე ადგილსა 85, 12. მ. დღესა რისხვიოსასა, გამოვიდა ნინო 92, 9.

თხრობა —უ უთხრობდა (მას) დედოფალი 105, 8. უთხრა დედანსა თვისსა 22, 5. რომელი-ესე უ. ფარსმანს 50, 14. უ. (მას) ყოველიგზა მისი 93, 9. ტყუედ უ. თავი თვისი 93, 4. უ. წმიდამან ნინო მოწუფესა თვისსა 101, 11. მითხრეს შენთვის 247, 1. უთხრეს (მას) სპარსთა მათ 53, 7. უ. (მას) სიერცე და სიმაგრე მისი 63, 16. უ. (მას) ნათესაობა ნებროთიანთა 63, 18. განცხადებულად არა გუთხრეს 78, 15 [თხარ].

თხრობა-ა ა მ ბ ა ე ი მიგიუთხრობ თქუენ თხრობასა მას 97, 15 [თხარ].

თხრობები-ი მოკლა ბუმბერაზი თხუთმეტი 56, 3. დაატყუენა თხუთმეტისა წლისა უმეროსნი 18, 17. იქმნა . . . მირიან თ. წლისა 66, 11 [ათ, ხუთ, მეტი].

დადგა მ. ადგილსა 110, 4. ჰოროლნი მასცა სენა 46, 15. მ. ესდენ მიეთხრა 101, 3. მ. წიგნსა შინა პოვა წერილი 105, 15. განვიდა მისგან სული იგი ბოროტი 108, 10. ტირილად იწყო ზარისა მ. 114, 10. გინდა ესნა ჩუენი ადგილისა მ. ბნელისა 118, 12. მისგანცა გაქუნდა კეთილი 31, 6. სმენილ იყო მისდა 58, 6. ყოველითა საგლეულითა მისითა მ. მოემართა 61, 10. აღუთქუა მას შემოდგომა მ. 70, 10. მიეც დაამშენი ცოლად მ. 75, 16. ქართველნი მოხარკე იყვნეს მისდავე 16, 20. სცა ჰამად ცოლ-ქმართა მათ ჩუენებით უწყებისა მისებრ 94 (ვარ.). აწჰქვან ხერკ ხარკისა მისთვის 16, 3. ეწოლა არმაზი კერპისა მ. 25, 12. დასხნა ქართლისა საზღვართა სპარსნი იგი ფიცისა მ. 65, 2. გოლებით ტიროდეს გამოხატვით შესწაეებისა მ. 82, 2. იგინი წარვიდეს 19, 16. იყვნენა ქუეყანათა შინა 25, 22-

- იპყრნა ი. 25, 22. დაეშენნეს იგინი-
ცა 17, 16. მოკლნეს ი. 61, 19. გა-
მოჩნდეს ი. 78, 17. მათ გარდამო-
იტანნეს თანა პაქანიკნი 45, 9. მ. პა-
სუხი მიუგეს 46, 5. მ. გაბუქეს 67, 18.
პაოს . . . რქუა მათ 6, 10. განუყო
მ. ქუეყანა 9, 22. ვერღარა მიენდო
მ. 23, 8. წარპყვა წმიდა იგი მ. თა-
ნა 88, 5. მ. თანა წარატანა მეფემან
ერისთავი ერთი 125, 15. წარმართა
მახელი მ. ზედა 125, 20. დაადგერ მ.
ზედა 129, 22. მათვე დღეთა შინა კა-
ცი ვინმე იყო კოლასტრას შინა 72,
11. აღვიდა მ. სიმალღეთა მამისა თა-
ნა 107, 18. გამოიკითხა მათგან კუ-
ართისა მისთვის 11, 9. ვერ ძალ-გვც
წინააღდგომა მათდა 60, 13. გამო-
იყვანიან ხაზარნი თანაშემწედ მ.
66, 10. წარავლინნა კაცნი მოძი-
ებლად მ. 82, 13 [იგი, შა].
- ივლის-ი თუესა ივლისისა ოცსა
განვიდა მეფე ნადირობად 108, 17
[ივლ].
- ივლის-ი თუესა მეოთხესა, რომელ არს
ივლისი მოიწია მათაჲ ჯაჯახეთი-
სათა 85, 6 [ივწ].
- იშედი-ი იმედ-ყვეს იშელი იგი 72, 14
[იმედ].
- იშედი-ყოფა 0—2 იმედ-ყვეს იშელი იგი
[იმედ, I ყავ].
- იშინარ დადგინნა ლაშქარნი იშიერ და
ამიერ 18, 4 უკუდგეს (იგინი) ი. და
ამიერ 34, 12. მოამტყინა ზღუდენი
ქალაქისა მცხეთისანი, წყლისა ი. და
ამიერ 38, 24. განაწესნა ქუეითნი იგი
არაგუსა ი. და ამიერ 55, 15. ერი იგი
დაადგინა წყალსა ი. და ამიერ
75, 3 [მა].
- იშრამ-ი ფარნავაზ სტყორცა ისარი
და ჰკრა ირემსა 21, 20. მივიდა ფარ-
ნავაზ ი. ზელა 21, 21. ფარნავაზ
- დაქდა ი. მას თანა 21, 22. ფარნავაზ
ღვენა-უყო ირემთა 21, 19 [იშრამ].
ისნი მოკლეს ძმანი ისი ორნი 46, 19
[ისი].
- ისარ-ი პაოს სტყორცა ისარი 7, 18.
ფარნავაზ სტყორცა ი. 21, 20. ჰკრა
ადერკი ი. მეკრდსა არშაკისსა 34, 14.
მან ჰკრის ი. 56, 2. იხილეს ისარნი
განქურებულნი 81, 13. სიმრავ-
ლე ისართა და ტყორცა ქვისა მათისა
ვითარცა სეტყუა ჯშირი 7, 2 [სარ].
- ისარცამუშუ-ი ისარცემული ნადირი . . .
განერის სიყუდილისაგან 119, 8 [სარ,
I ც].
- იშმდნე გველი რად დამიტობ მე
შორის იქედნეთა 84, 16 [იქედ-
ნე].
- იციის ი—2 არცა ვიცი ენა 86, 9. ვ.,
რომელ აწ სამე დიდად ჰირს 113, 15.
ვ., ღმერთი ღმერთთა იგი არს 115,
8. მე ვ. იგი 130, 3. სადაცა თვა
იცის 78, 13 (ვარ.). ადგილი მათა
არაჲნი ი. 78, 16 (ვარ.). იგიცა ი.
246, 21. ესე ვიციტ წერილისაგან 96,
9. ვითარცა სმენით ვ. 120, 3. ესე
ენანი იცოდეს მეფეჲა 16, 23.
ესენი ი. (მათ) ყოვლისა შემოქმედად
90, 8 [II ც].
- იძულეზა —3 აიძულებდა მას, რათამ-
ცა წარპყვა სახიდ სამეფუფოდ 93, 5.
ა. დატევებასა ქრისტეს სჯულისასა
245, 17 (ვარ.) [ძულ].
- იძულეზა-ა იძულებით ყულადეე მი-
აქცივნა მეგრელნი 42, 15. რათა ი.
მახელითა მოვქციენეთ მთელნი
125, 10. ი. ევედრებოდეს ყოველნი
ღედოფალნი 126, 16 [ძულ].
- იწრო-ა ეიწრო დიწყუდიენეს (მათ
იგინი) იწროსა შინა 61, 18. მიეგება
იწროთა რკინისქვეისათა 51, 17 [იწ-
რო].

ვერლარა იყადრა გამოღება კელთაგან მის მკურდრისათა 102, 7 (ვარ.) [კადრ].

პატალიკოს-ი დაქდა იობ სომეხი, ნერსე კათალიკოსისა დიაკონი 132, 6 [კათალიკოს].

პანონ-ი სასჯელი უფიცხლესთა კანონთა შეაყენეს თავნი შაონი 82, 4 [კანონ].

პარ-ი რომელი ითარგმანების „დაქშა კარი“ 13, 10. რომლისა კ. აღმოქმნულ იყო ქუთა 21, 23. გამოარდუა კ. ქუთაბისა მის 21, 25. დაკრძალა კ. ქუთაბისა ეგრეთე 22, 5. აღმოქმნიან კ. ქუთაბისა მის 22, 8. განაღეს კ. ფართო 66, 15. მოვიდეს ოსნი ჩრდილოთ კარსა ქალაქისათა 55, 10 (ვარ.). შირაპ-ვიდა კ. მას სამოთხისასა 93, 10. ეპისკოპოსმან შეგზადა ადგილი ერთი კ. მოგუეთისასა 116, 12. აღმართეს ხე იგი კ. ზედა ეკლესიისასა 120, 1. მიმოქუნდა (იგი) დედასა მისსა კარითა კარად 103, 12. შეაბნა კარნი ქუთაბისათა 28, 15. განაღესა ცუხენი და კ. მცხეთისანი ლაშქრითა 55, 11. ასფაგურ განუხურეს კ. კავკასიათანი 59, 13. კ. და ციხენი ... იყურნეს ლაშქრითა სპარსითა 65, 5. დაღეწეს კ. 113, 6. განახურენ კ. კავკასიათანი 136, 5. მოვიდა კართა მათ შინა 28, 9. რომელნი კ. და ზღუდეთა სცილდეს 55, 12. დაეყენეს (იგინი) კ. შინა 55, 17. ქუეითნი დგეს მუნენ კ. შინა 56, 7; 56, 14. ვილერა არა ეყვილა ქათამსა სამთავე კ. ქალაქისათა 113, 6. აღაშენა ერისთავმან სპარსთამან ტფილისის კ. შორის ციხედ მცხეთისად 136, 12. განაწესნა ქუეითნი იგი არაგუსა იმიერ და ამიერ სიმაგრეთა შინა კართასა 55, 15 [I კარ].

პაშა-ი კრა იწყეს ფარულად კლდესა კაფა 8, 12 [კაფ].

პატ-ი რომლისათვისცა ერთი წმიდისა სამებისაგანი კაც იქმენ 90, 15. რომლისა მიზეზისათვის იქმნა კ. ძე ღმრთისა 96, 17. იყო ესე თარგამოს კაცი გმირი 3, 8. არცა იყო კ. კავკასიისა

ჩრდილოთ 5, 16. გამოჩნდა კ. ერთი გმირი 12, 24. იყო ვინმე ლეკეთს კ. მგრძნებელი 14, 6. ვერასადეთ განერა ერთიცა კ. 18, 11. მისცა ასი ათასი კ. ქუეყანით ჰრომით 18, 19. იყო კ. მესისხლე 20, 9. ფარნაეზ იყო კ. გონიერი 21, 1. იყო კ. მიმნიჭებელი კეთილისა 28, 17. იყო კ. ქუელი 31, 1. იყო კ. ასაკით შუენიერი 33, 13. რომელი აწე გყავს კ. ტყუედ 46, 4. მირდატ იყო კ. ურვილი 51, 2. ფარსმან ქუელი იყო კ. 51, 3. იყო სპარსთა შორის კ. ერთი გოლიათი 52, 1. ამზახს იყო კ. ძლიერი 55, 2. გამოვიდა ... კ. ერთი 56, 10. იყო კაბადუკიათ ქალაქით კ. ვინმე 72, 9. კ. ვინმე იყო კოლასტროს შინა 72, 11. ზაბლონ კ. სრული ღმრთისმოშიშობთა და სიბრძნითა არს 75, 15. მოვიდა კ. ერთი ჩუენებით 86, 5. დგა კ. ერთი სპილენძისა 89, 9. იყო მარჯუენით მისსა კ. ოქროსი 89, 17. მარცხენით მისსა უღდა კ. ვეცხლისა 90, 1. ხატი შენი არს კ. 90, 15. ივტოდა ყოველი კ. ქალაქად და სოფლად 91, 10. მოვიდა კ. ნათლისფერი 93, 16. ზეცით იყო კ. იგი 96, 14 (ვარ.). წარვიდა აქათ ელიოზ კ. მოხუცებული 99, 3. ქუეყანასა ზედა გამოჩნდა ვითარცა კ. 107, 17. რომელი იშვა, ვითარცა კ. 118, 23. ვარაზ-ბაქარ მეფე იყო კ. ურწმუნო 135, 23. დასუეს მეფედ ... კ. მოხუცებული 137, 9. იყო კ. მორწმუნე 137, 12. ფარსმან იყო კ. მორწმუნე 137, 21. იყო ესე მირდატ კ. ქუელი 138, 8. აკმან განუქსნა წიგნი იგი 86, 10. არლარა ჰამდეს კაცსა 26, 1. ამხილებდა ყოველსა კ. სჯულსა ჰეშმარიტსა 102, 15. ითხოვდა ღმრთისაგან შეწუენასა კ. მას ზედა 108, 9. მოაქუნდა (ხე) ათსა ათეულსა კ. 119, 17. განვიდეს ადგილსა მას კაცის სამკლევლოსა 73, 16. შენ ძლით ისმის ... მამათა ჩუენთა ნაქმარი ზეცისა მის კაცისა ზედა 101, 15. აღიაროს ქრისტე ძე ღმრთისა კსნისათვის კ. განჯორციელებული 111,

2. (ვარ.). ვკამეთმცა კორცი კაცი-
სა 62, 19. იწყო მი-და-მომალვა
ყოელისა კ. 88, 12. იყო ტირლი
ყოელისა კ. 111, 4. იყო სხუა
კურსი ოქროსა, სახითა კაცისაჲთა 89,
17 (ვარ.). მისევ ღმრთისა ძალითა
კაცად იქმნა 92, 4. კულად კ. მოქ-
ცეულ იყო 92, 7. გამოჩნდეს კაცნი
4, 7. პონა კ. სასტიკად მბრძოლნი
18, 2. იყვნეს კ. ძლიერნი 18, 20.
ნოიყანა ოთხნი კ. 19, 17. დასხნა
წუნდას შინა კ. მკეცი 44, 16. იყვნეს
კ. მკენი 45, 4. მკედარი კლარჯეთი-
სანი იყვნეს კ. მკერცხლი 48, 7. მო-
იწინეს კ. ურცხუნი 78, 3. წა-
რავლინა (მან) კ. 82, 12. შეესწრნეს
კ. საყოფელთა მათა შინა 91, 10.
განაელინით კ. მათა ზედა 120, 20.
არწმუნეს მეფესა კოსტანტინეს კაცთა
ვიეთმე 69, 18. ოდეს იხილეს ღმერ-
თი იგი უკუდაი კ. მოკუდავთა 77,
15. მიწა შეაკამე კაცთა მაგათ
94, 1. მოუწოდეს მთელთა პი-
რუტყუთა სახეთა მათ კ. 125, 17. მე-
ფე ჩუენი მოიკლა კაცთა მგრძნე-
ბელთაგან 53, 14. წარვიდა წილ იორ-
დანესა კ. მათ თანა ველურთა 76, 17.
მიწვენულ ხარ ნათესავთა დარა-
გველ ზეფელ ბაკუდელ, რომელ არს
ბრანჯულად: „კ. ღმრთისმგლომთა“
90, 11. იგინი იყვნეს სარწმუნებელად
კ. მიმართ 106, 18. არს ჩუეულემა
გარეგან დაბისა მდგომარეთა კაცთა
98, 10 (ვარ.). ძუალეზსა კაცთასა პა-
ტივ-სცემენ 83, 2. რომელი-იგი მო-
ვიდა ქსნისათეს ნათესავისა კაც-
თასა 247, 116. ენანი კაცთანი არა
დადუმენ 101, 4. წარვიდა კაც-
თა მათ თანა ღმრთისათეს ველურ-
ქმნილთა და კაცთაგან განშორებულ-
თა 76, 17 (ვარ.). კურნება კ.
არს 103, 19. დაემყარა კელით შე-
ხებლად კ. 114, 21 [კაც].

ატა-შუჰვალი-ი, კატი-შუჰვალი-ი მი-
უვალი დაემკდრა ორთა მათ მთა-
თა შუა კაც-შეუვალთა 3, 11.

დააბა მთასა ზედა, რომელ არს
კაცთ-შეუვალი 13, 2 [კაც, ვალ].

ატა(მბრ)ნიჲ ჟუარი პატიოსანი იყ-
რეს კელითა კაცობრივითა 121, 18
[კაც].

ამღარი-ი ჩ რ დ ი ლ ი ა ნ ი მ ხ ა რ ე ნ ი-
ათა წარგულეთ ბნელით ჩრდი-
ლოთკერძო მათა და კედართა 113,
22 [კედარ].

ამღელი-ი აღაშენეს კედელი იგი ძელითა
112, 2 [კედელ].

კატილი-ი კ ა რ გ ი, ს ი კ ე თ ე არა კე-
თილ არს ჩუენდა 26, 14. სუემან ჩუ-
ენმან გუესს ჩუენ ძლევა კეთილი 22,
14. დიდი კ. დგას ჩუენ ზედა 26, 22.
მოიქსნეთ . . . კ. მისი თქუენდა მო-
მართ 31, 5. მისგანცა გაქუნდა კ. 31,
6. ითუალეთ ჩემგან დიდება და კ.
31, 14. მიილეთ ჩემგან კ. და სიხა-
რული 35, 1. დაიფყა მან კ. ქარ-
თველითა 44, 14. აღუთქუეს მას კ. დი-
დი 53, 4. მუნ კეთილსა მივეცი 21,
17. მირიან მეფემან ჰმატა კ. ქარ-
თველთასა 66, 7. იყო კაცი მომნიჭე-
ბელი კეთილისა 28, 17. ვაგზავნა მო-
ციქული მათი პასუხითა კეთილითა 29,
17. იყრნა იგინი კეთილად 25, 23.
ვერ კ. იყრნა სჯული მამათა თქუ-
ენთა 31, 7. მეფობდა კ. 35, 12. მე-
ფობდა . . . რევ კ. 58, 11. სუემან
შენმან მოავლინოს (იგი) კ. 61, 3. კ.
სთნდა სპარსთა მეფესა 63, 19. კ. იყ-
რნა ქურუმნი 68, 18. კ. იყრნა ქარ-
თველნი 65, 20. მეფობდა ესე თრდატ
. . . კ. 137, 12 [კეთ].

კატილის-მომვა-ი ჰმატა კეთილის-ყო-
ფა საქართველოსა 66, 7 (ვარ.). იწყო
კეთილის-ყოფად ჰურიათა 77, 16 [კეთ,
I ყავ].

კაინსარი-ი მე ფ ე კ ე ის ა რ ი აღივსო მწუ-
ხარებითა 82, 12. თეთმპყრობელი კ.
თანამოსაყდრესა ჩემსა თრდატს
გეითთხე 82, 15. ჰრომა კეისარმან
წარმოტყუენა იერუსალემი 44, 4. კ.
მისცნა სპანი თრდატს 68, 15. გამო-
გზავნა (იგინი) კ. 81, 3. აღასრულა
თხოვა მისი კ. 138, 1. მეფემან გუთ-
თამან სთხოვა თავისთავ ბრძოლა კმ-

ხარსა 68, 8. კ. ვერ ძალ-ედვა ბრძო-
ლა მისი 68, 8. სონდა (ესე) კ. 81,
7. გამოსახეს ხატი მისი ფიცარსა ზედა
და წარგზავნეს წინაშე კეისრისა 81, 7.
მიიწივნეს წინაშე კოსტანტინე კ. 117,
11. მოართუეს წიგნი კეისრისა 82, 14.
წარიკითხა თრღატ ბრძანება ესე კ.
84, 1. შემოსეს იგი . . . საჭურველითა
კეისრისათა 68, 13. მოიწივნეს მოცი-
ქულინ კეისრისანი 82, 13 [კეისარ].

ამიწივნესსახელ მე ფ ი ს მ ს გ ა ე ს ა დ
კეისრისსახელ გაუგზავნეს ბრძოლად
გუთთა მეფესა 68, 13 [კეისარ, სახე].

ამრბ-ი ვიდრე აღმართებამდე მუნ ზედა
კერპი არმაზისი ერქვა მთასა მას ქარ-
თლი 8, 10. ფარნავაზ შექმნა კ. დიდი
სახელსა ზედა თვისსა 25, 10. ამართა
კ. იგი 25, 11. შექმნა კ. სახელით ზა-
დე 29, 3. მოიტანა თანა კ. 58, 3. არა
არს მისსა გარეშე სხუა კ. 89, 3. სხუა
კ. ოქროსა, სახითა კაცისათა, მდგო-
მარე იყო 89, 17 (ვარ.). შესწირიან
(იგი) კერპსა მსხუერბლად 26, 2. მი-
ერთვან ეწოლა არმაზი კერპისა
მისთვის 25, 12. ქმნა სატფურება დიდი
კ. მისთვის აღმართებულთა 25, 13.
დაფლეს (იგი) წინაშე არმაზისა კ. 26,
11. დადგა იგი მახლობელად კ. მის
89, 6. აზონ შექმნნა ორნი კერპნი ვე-
ცხლისანი 20, 8. შექმნა ორნი კ. 27,
13. დააწულიონა კ. იგი 91, 13. ძლე-
ვით შემუსრნა კ. მათნი 125, 20. სდა
პოვნე კ. 130, 1. იწყო ცხადად
გმობად კერპთა 29, 7. დიდი სასოება
აქუნდა კ. მიმართ 29, 8. კ. მიმართ
შესწირვიდეს ყრმათა 58, 9. იყო
ზარისდასკვდელი იგი შიში ყოვლისა
ერისა წინაშე კ. მათ წარმოდგომილთა
89, 8. მასვე დღესა რისხვისა და კ.
შემუსრვისასა . . . გამოვიდა . . . ნინო
92, 9 (ვარ.). იქმნა კ. შემუსრვა 92,
16 (ვარ.). შთაუგლო გულსა სიყუარუ-
ლი კ. და ცეცხლისა 108, 19. სისხლი
იგი, ყრმათა კ. მიმართ შეწირულო,
დაეყენოს 112, 21. კმატა შემკობა
კერპთა 65, 17. აქუნდა შეგინებული
თაყუანის-ცემა . . . საძაგელთა კ. 81,
16. იყოს შვილი ჩემი ორსავე სჯულსა

ზედა: მამათა ჩუენთა ცეცხლისმსახუ-
რებასა და თქუენთა კერპთასა 65, 8.
აღიზარდა მირიან მსახურებასა მას ში-
ნა ზედთა მათ კ. 65, 16. აღასრულებ-
და მსახურებასა მას კ. 65, 19. მოილო
სეტყუა ლიტრისა სწორი ადგილსა მას
ოდენ ზედა, საყოფელსა კ. 91, 12.
გულსა შთაუგდებდა სასოებასა კ. 105,
24. კეთილად იპყრნა ქურუმნი კერპ-
თანე 65, 18. კლვიდა ყრმათა კერპ-
თათჳს 58, 10. ცხურისა შეწირვა
განწუესა კ. 58, 11 (ვარ.) [კერპ].

ამრბთმსახურ-ი მეფენი იყენეს
კერპთმსახურ 59, 7 [კერპ, სახ].

ამრბთმსახურებაზ-ა აზონ . . . იწყო
კერპთმსახურებად 20, 7 [კერპ, სახ].

ამრბ-ი მხარე განმიმავრეთ ზურგით
კერპი ჩემი 7, 16. მისცა . . . მუხნარით
კ. ქალაქი 43, 20. არმაზით კ. ქალაქი
მისცა ქართაშს 43, 22. მისცა ქუ-
ეყანა ხუნანითგან ბარდავამდე მტკუ-
არსა ორივე კ. 69, 1 [კერპ].

ამრბ-ი 2 ნაწილი იესე ქუეყანანი
თრღატის კერძად დაყარნა 70, 16. ესე
(ქუეყანანი) მირიანის კ. დაყარნა 70,
18. გამოერთნეს უმრავლესნი მირდა-
ტისცა კერძნი 51, 8. ესე უყუარდა
მირღატის კერძათაჳ ქართველთა 51,
6 [კერპ].

ამრბ კენ წარმოიყვანნა შვდნი იგი
ჩრდილოდ კერძო 4, 16. რომელი მიჰ-
ყეების დასავლით კ. 4, 20. რომლისა
წყალი გარდამოდის ჩრდილოთ კ. 4,
20. პოვეს ადგლი მცხეთას დასავლით
კ. 15, 16. განმიმავრეთ ზურგით კ.
ჩემი 34, 4. მოიქცა სპისა თვისსა კ.
52, 6. დაადგინა იგი აღმოსავლით კ.
108, 6 (ვარ.). განვიდა მეფე ნადირო-
ბად მუხნარით კ. 108, 18. განვიდის
მიერ კ. არაფუსა 120, 15. დადგის
ბორცუსა მას ზედა კლდისასა ზემო
კ. ახლოს წყაროსა მას 120, 15 [კერპ].

ამრბ-ა მხარე კერძო აღმოსავლე-
თისა უჩინა მას 19, 19. უჩინა კ. და-
სავლეთისა 19, 21. უჩინა კ. ჩრდილო-
სა 20, 1. მოვიდეს ოცსნი ჩრდილოთ
კერძოთა ქალაქისთა 55, 10. კ. ქუ-

ეყანისა შენისათა წარმოსრულ არიან 83, 13. ყოველთა ქალაქთა სომხითისა და ქართლისათა, რანისა და მის ეკრძოთა უფროსად გამოარჩია 64, 1—2 [კერძ].

კიდეა-ა კუთხე, მხარე ამან ალექსანდრე დიპყრნა ყოველნი კიდენი ქუეყანისანი 17, 6. თორმეტსა წელსა შინა დაეყრნეს ყოველნი კ. ქუეყანისანი 19, 13. რათა იხილად ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა მაცხოვარება შენი 91, 1. იქმნა ჰურიათა სირცხული: კიდეთა ქუეყანისათა განზნევა, მეფობისაგან დაეცა 101, 16 (ვარ.) [კიდე].

კიდე გარდა, ცალკე მთვან კიდე რომელი გარე მეომრად განვიდოდეს, იყო ოცდაათი ათასი ქუეითი 55, 13. ხლო დედანი ვითარ იყენეს კ. იხილეს მათცა სუეტრი იგი 114, 2 [კიდე].

კიდეზბ საზღვრება ე წლებულ არს სომხითი, რომელსა გვიდა სამეფო ჩუენი 62, 21 [კიდე].

კითხვა მარადის ჭიოხვან ... სჯულსა ქრისტესა 105, 5. მრავალგზის ზ. ... ამათარს ძუელთა და ახალთა წიგნთასა 105, 13. ჭიოხვიდა ყოვლადე ენებათა მათთვის ქრისტესთა 77, 3. ზ. დედაკაცსა მას სარა ნიაფორი 79, 8. ზ. დედოფალსა მეფე 105, 8. ჭიოხვიდეს და აღიარებდეს სწავლასა მისსა სიმრავლე ერისა 126, 9. ერისთავნი და მთავარნი ზ. (მას) 127, 1. ჭიოხზა მას 79, 1; 85, 17. ზ. (მას), თუ სადო არს მცხეთა? 86, 1. ზ. წმიდამან ნინო დედაკაცსა ვისმე 89, 1. ზ. (მას) გზა მისი 93, 2 [კითხ].

კითხვა-ა1 გამოკითხვა ეოწყე კითხვად ქრისტესთვის 96, 16. აყენებდის სხუათაცა კ. წმიდისა ნინოსა 103, 16. იწყეს კ. 120, 18 [კითხ].

კითხვა-ა2 წაკითხვა განუქსნა წიგნი იგი და მისცა კითხვად 86, 10 [კითხ].

კილია-ი მატყლის საგებელი კილიცა ზედა ილოცავნ 104, 1. დადეს დედოფალი კ. მისსა ზედა 104, 22 [კილი].

კირთეზბ 0—2 დამონება ჭკირთებდეს ქართველნი 48, 3.

ე ფროტათოსელნი ... ეკირთებოდეს ქუეყანასა პრომისასა 13, 21 [კირთ].

კირთეზბ-ა დამონება არა დასცხრეს კირთებისაგან სომეხთა ზედა 47, 17. იწყეს კირთებად სომეხთა ზედა 48, 19 [კირთ].

კირი-ზღუდე-ა არამე მოჰკიდა კირი-ზღუდე ციხესა არმაზისასა 13, 12 [კირ, ზღუდე].

კლდე-ა განქურტეს კლდე იგი 18, 12. პოვნა (იგინი) ... მოკიდებული კლდესა 17, 19. იწყეს კ. კაფა 18, 12: ვერ ჰუეთოდა მახვილი ვითარცა კ. სიპსა 28, 12: დგა ხე ერთი კ. ზედა 119, 6. აღვიდეს კ. მას ზედა 121, 21. კლდისა მის ძირსა ქუაბი იყო 21, 23. გამოვიდა ნინო კ. მისგან 92, 10. წარმოვიდა დასასრულსა ... კ. ცხვრისასა 92, 11. დაეცა (იგი) ძირსა კლდისასა 21, 21. დადგის (იგი) ბორცუსა მას ზედა კ. 120, 15. (ელაჩეთი) შეუვალი ... იყო ტყითა და კლდითა 48, 6. დაირღვნა კლდენი 107, 14. პოვეს ადგილი კლდეთა შორის გამოკუეითი 15, 16. ზღუდენი ქარმან შთააზნიენა კ. ნაპარლსა 91, 14 [კლდე].

კლდეზბნ-ი კლიანი ოძრკოს-მისცა ქუეყანა კლდეოვანი 9, 23 [კლდე].

კლვბა-ა სიმრავლისაგან არა შერჩენილ იყო კლვბა 238, 16 (ვარ.) [კლვ].

კლვბ 0—2 არღარავინ კლვიდა ყრმათა 58, 10. მახლოსანნი კლვიდეს (მათ) 113, 13 [კლვ].

კლვბ-ა არღარავის უტევა ქართლსა შინა ყრმათა კლვა 58, 8. შეიქმნა ყვილი და კლვა 113, 7 [კლვ].

კმა-პოვზ 0—1 კმა-არს ჩუენს შორის შუამდგომელად ქრისტე 128, 18. თქუენდა კ.-ა ქართლი 136, 16..

ე კმა-გეუყან ჩემგან ბრძანება ესე 107, 3 [კმა, I არ, I ყავ].

კნისობა „სიტყვთ და საქმით მაწყინარობა“ (საბა) 0—1 ერისთავი კნისობდა, 14, 1 [კნის].

კოშკი-ი ღდა ვითარცა კოშკი მტკიცე 28, 12 [კოშკ].

კრამ-ი ღირს ვიქმნენით კრავსა ცოდვითათჳს სოფლისათა შეწირულსა 97, 9. ვითარცა კრავთა შეილთა მათთა საწყალობელად იგლოვდეს 74, 8 [კრავ].

კრამულ-ი კრებულსა მას შორის იყო წარჩინებული ერთი მთავარი 60, 9. შეურაცხ-იქმნების ჩუენი უფლება მათსაგან კრებულისა 82, 18 [კრებ, კრებ].

კრამ ს-მ ისარი ჰკრა მკერდსა ნებროთისსა 7, 19. ისარი ზ. ირემსა 21, 20. ზ. აღერკი ისარი მკერდსა არშეისსა 34, 14. ჰკრა ოროლნი ამაზასპ 56, 12 (ვარ.). მან ჰკრის ისარი 56, 2 [III არ].

კრჩხილ-ი კივილი ი უობ. იკრჩხილნა (მან) და თქუა 99, 10 [კრჩხ].

კრძალზე მორიდება ე შეილო ჩემო, ეკრძალე აზონს 21, 4 [კრძალ].

კვრიპამ-ა კვირა (დღე) დღესა კვრიაყესა ... მირიან ... და ყოველმან მცხეთამან შეწირეს შესაწირავი 122, 7 [კვრიაყე].

კუალ-ი შეუღდა კუალსა მისსა 104, 5. კ. მისსა ეგზების ცეცხლი 107, 12. არღარა მოგებულ იყო კ. თესსა 245, 8 [კუალ].

კუალად კვლავ კუალად აღაშენა 8, 13. კ. სხუანი აღდგეს 10, 18. კ. შეიშალნიან 10, 19—20. კ. განძლიერდეს სპარსნი 14, 4. კ. მოხარკე-ყენა ქართველნი 14, 8. კ. გამოგზავნა ძისწული 14, 21. კ. გამოვიდეს სხუანი ნათესავნი 17, 15. კ. აღმოქმნიან კარი ქუაბისა 22, 8. კ. გამოვიდეს (იგინი) 34, 13. გამოინდა კ. მეფობა სპარსეთისა 43, 9. კ. ვისმე . ჰბრძოდით 49, 16. კ. მოვიდა მირდატ 52, 10. კ. განვიდა ამაზასპ 56, 9. კ. მოგმატნეს მკედარნი

56, 15. განმზადებულ იყო კ. შესლვად 61, 14. კ. გამოიკითხა 63, 17. კ. ჰკითხა მას 79, 1. კ. იყო მარჯუენით მისსა 89, 17. კ. კაცად მოქცეულ იყო 92, 6. კ. მოვალს 94, 5.

სასწაული იხილნა თულამან ჩემმან 97, 11. ესმა კ. მოსლვა-მშვლოდნი 110, 15. კ. დასცა ზარსა 113, 4. კ. მოვალს დიდებთ 119, 2. კ. იხილეს სასწაული ჭუარისა 122, 15. კ. იყო ყრმა ვინმე 123, 18. კ. მოვიდა 245, 3. მოუწოდა კ. არჩილს 246, 23. კუალადვე მიაქციენა მეგრელნი 42, 15. კუალადცა ევედრნეს ... იგი დედაკაცი და მესხნი 41, 34. შმი აქუნდა კ. 70, 11. კ. განმრავლდეს (იგინი) 83, 9. კ. მიეკცა ... ნინოს 102, 3 [კუალ].

კუამლ-ი გამოვიდოდა კუამლი 84, 12 [კუამ].

კუართ-ი პერანგი მოიღეს კუართი უფლისა 36, 21. ხუდა წილითა მითჩრდილოელთა მცხეთელთა მოქალაქეთა კ. იგი უკერავი 78, 6 (ვარ.). კ. უფლისა ... წარუღიოა 95, 3. კ. იგი უფლისა წილით ხუდა მცხეთელთა 99, 14. მოვიდის გამოძიებისათჳს კუართისა უფლისა 95, 2. ცნა საქმე კ. მის 95, 4. გამოიკითხა კ. მისთჳს 118, 9. თქმული ... კუართისათჳს 97, 14 (სათ.) [კუართ].

კუბო-ა ტახტრევეანი აღეაშენო კუბო საყუდელად შენდა 123, 4. აღაშენა კ. ჭუარისა მცხეთისა რევე-123, 6 [კუბო].

კუმიტა 0—2 მირვანს ვერ ჰყოფთა. მახვილი ღურძლუთა 28, 11. ვერა ჰყოფედეს (იგინი) საქურველსა ერთმანერთისასა 34, 7 [კუეთ].

კუპრ-ი პასანიკმან კუერთითა დაჰკრა სამსჭუალთა 99, 9 [კუერ].

კუპოლად 0—1 ბორცვ იგი კუპოლად სულენლად 122, 13 [კუამ].

კურთხევა — აკურთხევა ღმერთსა 246, 12. შეწირა ღმრთისა მდღლობა და აკურთხა 79, 1. აკურთხეს მდღელთა მათ წყალი იგი 75, 3. ა. მდინარე მტკუარი 116, 11. მაპაო, გუაკურთხენ

108, 16 (სათ.) 111, 11 (სათ. ვარ.)
[კურთხე].
კურთხევა-ა მოუწერა მირიანს კოს-
ტანტინე მეფემან წიგნი ლოცვისა და
კურთხევისა ღმრთისა მადლობისა
116, 1. მოავლინა დიაკონი
კ. მიცემად 125, 1. ლოცვითა ... და
კურთხევითა განუტევა 80, 6 [კურთხე].
კურთხეულ-ი რომელი-იგი არს კურ-
თხეულ უკუნისამდე 74, 3. კ. ხარ შენ
უფალო 118, 10. კ. არს უფალი ღმერ-
თი 118, 17. გინდა კსნა ჩემი
უფალო კურთხეული 110, 9 [კურთხე].
კურთხევა-ა კურნება, რომელ კაცთაგან
არს, მე არაა ვყო 103, 19. ქრისტე-
მან მოსცეს ყრმასა მაგას კ. 103, 10.

რომლისა კ. ვერავინ შეუძლო 104, 7.
არათუ რომელნი მოვიდნან, მათ ოდენ
მიილიან კ. 124, 6. ევედრებოდა კურ-
ნებასა ყრმისასა 103, 18. იქმ კ. ამას
106, 9. ნინო ... ჰყოფს კ. 109, 18.
პოვა მეცნიერი ვინმე კურნებისა
103, 12. არაოდეს პოვეს სარგებელი
კ. ყრმისა მისთვის 103, 14. ეუწყუნეს
სასწაულნი სუეტისა და ძა-
ლი კ. 125, 6. იქმნებოდეს კურნებანი
121, 20. სასწაულნი და კ. იქმნებო-
დეს 131, 18. იქმოდა კურნებათა 71,
6. ჰყოფდა კ. 95, 9. ხედვიდეს
კ. მათ მიუთხრობელთა 122, 7. მიგა-
ნიკუნეს ძალი კურნებათა 106, 11
[კურნ].

მ

ლაშის ნ დ ო მ ა, წ ა დ ი ლ ი 0—2
სომეხთა მეფის ასულისწულის მეფო-
ბასა ლამოდეს ქართლსა 130, 21
[ლამ].
ლაღ-ი თავხედი იყო ესე მირდატ
კაცი ლაღი და ამპარტავენი 138,
9 [ლაღ].
ლაშქარი-ი განუყო ლაშქარი თსიკი
18, 3. მოვიდა მეფე და ყოველი
იგი ლ. 110, 21. დიდი სამე ლ. ხართ
113, 21. დასცა ზარსა ლაშქარმან
113, 5. განავსნა იგინი ლაშქრითა 19,
7. განავსნა ციხენი და კარნი მცხეთი-
სანი ლ. 55, 11. მკედრითა და ლ. გან-
ვიდა ადგილსა 55, 16. ქალაქნი ყო-
ველნი იპყრნეს ლ. სპარსითა 65, 6.
აღივსო ქალაქი ლ. 113, 6. და-
უდგინნა ლაშქარნი იმიერ და ამიერ
18, 4. დაუტევნა მას შინა ლ. 47, 13
[ლაშქარ].
ლაშქრობა-ა უფროსი ლაშქრობა მი-
ის იყვის დარუბანდს 66, 14 [ლაშ-
ქარ].
ლაზილ-ი განკურნებეს კლდე იგი, რო-
მელი ლბილ იყო და ადვილად საკუ-
რეტელი 18, 12 [ლბ].
ლაშულ-ი გაღესილი იპყრნეს მახ-

კლნი ლესულნი 61, 15 [ლეს].
ლიტრა-ა საწყაოს ერთეული,
დაახლოებით გირვანქა მო-
ილო სეტყუა ლიტრისა სწორი 91, 12
[ლიტრა].
ლიქნა-ა ხვეწნა იწყო ლიქნით სი-
ტყუად 245, 17 [ლიქნ].
ლოღ-ი დაიდვა ლოღი სასთუნალ 86,
4 [ლოღ].
ლოღებბ ე ელოდეს იერუსალემ-
ნათლისღებასა 80, 12 [ლ].
ლომ-ი მოვიდა კართა მათ შინა
ვითარცა ლომი ზახილითა 28, 10.
ლომსა კელითა შეიპყრობდა 52, 2.
ეხებდავ ძალსა შენსა ვითარცა
ძალსა ლომისა ძუისასა 77, 8. ლომნო
მქენვარენო 52, 7 [ლომ].
ლოცვა ი უობ. მაყულოვანსა არს და
ილოცავს 110, 20. მარადის ილოცვენ
94, 11. მარადის ი. ნინო 104,
1. ილოცვიდა მუნ ექუს ღღე 92, 14.
ნინო ი. 103, 5. ი. ჟამსა მეექუსესა
104, 14. ნინო ი. 113, 3. ი. წინა-
შე ჟუარსა 123, 20. საწყალობელად
ტიროდა და ი. 123, 23. ილოცვიდეს
(იგინი) და მმადლობდეს ღმერთსა 73,
16. ი. დაუცხრომელად 82, 4. მოიქე-

ერთ და ილოცვედით ღმრთისა მიმართ 113, 1. რომელნი ილოცვიდნან ... ჭუარსა 124, 6. ილოცეს ღმრთისა მიმართ 121, 19.

ო-უ წმიდამან ნინო ულოცა და სცა ჰამად ცოლ-ჰმართა მათ ჩუენებით უწყებისა მისებრ 94 (ვარ.) [ლოც].
ლოცვა-ა დაასრულა ლოცვა ესე ნინო 91, 5. იყენეს დაკრებულ მარხეასა და ლოცვასა 94, 12. დაკრებულ იყენეს წარმართნი იგი ლ. მისსა 103, 6. ნინო დადგომილ იყო ლ. მწუხრისასა 110, 16. მოუწერა მირიანს კოსტანტინე მეფემან წიგნი ლოცვისა და კურთხევისა 116,

მ

მაგარ-ი (კლარჯეთი) შეუვალი და მაგარი იყო ტყითა და კლდითა 48, 6. რომელსა-იგი მაგარად შემოემკრდა 100, 7. პოენა ციხენი მაგარნი 17, 15 [მაგარ].

მაგარება-ა მაგარებდეს (იგინი) ციხეთა და ქალაქთა 15, 20 [მაგარ].

მაგარება-ა ისწრაფდეს იგინი მაგარებასა ციხე-ქალაქთასა 10, 11 [მაგარ].

მაღლ-ი მაღლი ღმრთისა მიეფინებოდა ყოველთა ადგილთა 115, 20. მოეფინა მ. ღმრთისა ქართლსა 119, 14. მიიღიან მ. 124, 7. მაღლმან ღმრთისამან განანათლოს ბნელი იგი 125, 13. მაღლსა ღმრთისასა ეწყო მიფენად აღმოსავლეთს 92, 8. მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ... ნაბერწყალი ერთი მაღლისა მისისა 107, 8. ყო მ. მიცემა დიდითა სიხარულითა 123, 6. მოავლინა ბრანჯი დიაკონი ... მ. ზარებად 125, 1. მოსწრაფედ მოვიდიან შეწირვად მაღლისა 124, 8. მაღლითა ღმრთისათა იქმნა მეფე თრდატ ეშუად 84, 6. (უშვილონი) შესაწირავთა და მაღლთა ჰყოფდეს 124, 5 [მაღლ].

მაღლობა მ—**მ** ვმაღლობ ღმერთსა 113, 16. ვ. ღმერთსა 129, 11. ვმაღლობთ სუესა ჩუენსა 35, 4.

7. სიმუონია-ლექსიკონი, I

1. მოავლინა ბრანჯი დიაკონი ნინოსგან ლ. წარლებად 125, 1. ლოცვითა ღმრთისა მიმართ განუტევა (იგი) 80, 6. ლ. მისითა მრავალნი სნეულნი განიყურებინან 104, 11. ლ. და შეხებოთა ჭუარისათა განიყურნა 105, 10. იწყო ... ნინო ლოცვად ღმრთისა მიმართ 104, 22 [ლოც].
მაღლმანი მოვიდეს ლტოლვილნი არეთა სომხითისათა 82, 8 [ივლტ].
მაღლმან-ა შეეება არა ვპოვე ჩემ ზედა ლხინება 109, 17. რამეთუ გინდა ... ლ. და მიახლება შენდა 110, 8. იქმნა ლხინება მისი 87, 16. არცა-ღა ყო ლ. ჩუენი 96, 13 [ლხინ].

ვმაღლობთ სუესა ჩუენსა 26, 3. მაღლობდა ღმერთსა 92, 15. მაღლობდეს (იგინი) ღმერთსა 7, 9; 73, 17; 115, 24. მაღლობდეს იგინი ღმერთსა 129, 2 [მაღლ].

მაღლმან-ა შეწირა ღმრთისა მაღლობა და აკურთხა 79, 1. რომელსა შუენის მ. 91, 3. მოუწერა მირიანს ... წიგნი კურთხევისა, ღმრთისა მაღლობისა 116, 1 [მაღლ].

მაგნი-ა ვერავინ შევიდოდა მავნე კლარჯეთს 48, 6 [ვწ].

მაგნიმან-ი შემარიგებელი იგი იყვის მაზავებულ და ბეჟე სხუათა ქართლოსიანთა 11, 5 [ზავ].

მათ-ი შვლთა ამთ მისცა ხუედრი მათი 4, 15. წარმოეთქუათ ... ცხოვრება მ. 8, 4. განმრავლდა ნათესავი მ. 9, 19. განუყო ნათესავი მ. ყოველი 9, 22. დაივიწყეს ... დამბადებელი მ. 11, 7. ვედრება მ. არა შეიწყნარა 18, 9. ივლტოდა ბანაკი მ. 23, 23. გაგზავნა მოციქული მ. 29, 16. აჲ მე ვარ მეფე მ. 34, 19. ბრძოლა მ. იყვის მიდნარესა ზედა 48, 2: ისმინა სომეხთა მეფემან ვედრება მ. 48, 15. აოტა ბანაკი მ. 70, 2. დასდებია შიში და ძრწოლა მ. სპარსთა ზე-

და 60, 12. მოსრა სიმრავლე მ. 70, 3. მეფემან განაწესა სიკუდილი მ. 73, 6. ისმინა ვედრება მ. 74, 14. ადგილი მ. არავინ უწყის 78, 16. მე ვარ მკევალი მ. 79, 10. იხილე შენ დასხდომა მ. ხეთა მათ ზედა სამოთხისათა 111, 19. იხილე შენ კმობა მ. კმითა ტკბილთა 111, 20. აღივსენს სიხარულთა მეფე და დედოფალი და ყოველი ერი მ. 116, 5. ფხოელთა დაუტევეს ქუეყანა მ. 126, 2. მ. არს 136, 15. ქუეყანა მ. მოსცა ვარაზ-ბაქარსვე 137, 4. რომელნი განყენა დედამან მათმან 9, 17. დავმოჩინეს ყოველნი ხაზარნი მეფეთა მას ჩინებულსა მათსა 11, 20. წარყვეს ქუეყანასა მ. 74, 12. მისცეს ნათლისღება წყლითა ყოველსა ერსა მ. 74, 13. მე ვარ შეცნიერი განზრახვასა მ. ყოველსა 79, 10. მისცა ხუდრი მათი არძანიგებისაებრ მათისა 4, 16. განუყენა ქუეყანანი ღირსებისაებრ მ. 4, 17. მეტერი ფერჯასა მ. ვითარცა ღრუბელი სქელი 6, 24. ელვა აბჯრისა მ. ვითარცა ელვა ცისა 7, 1. წარმოვთქუთ ამბავი ნათესავისა მ. 8, 3. ესე დარჩა საყოფელთა მამისა მ. ქართლოსისათა 9, 12. აღაშენა სახლი სალოცავი სკულისა მ. 15, 4. კმა ზახილისა მ. მსგავს იყო ქუხილისა 34, 11. იწყეს ოვსთა ძებნა სისხლისა მ. სომეხთა ზედა 47, 18. კმა ბრძოლისა მ. ემსგავსა კმასა ქუხილისა 52, 5. თავისა მ. სიკუდილი უფლისა მათისათვის დიდებულ შეურაცხიეს 83, 2. აღიძრეს ერნი დიდნი მით ქალაქით ზორვად წინაშე არმაზ ღმრთისა მ. 88, 5. რომელ ესე ნიშანი მ. წარწყმედისა არს 113, 16. დაიდასტურეს შირიან მეფისაგან მტკიცედ მიღება სიყუარულისა მ. 115, 23. გარდამოსდიოდეს ცრემლი თულათაგან მათთა განშორებისათვის მოძღვრისა მ. 126, 18. დაწერა კელით-წერილი დედისა მ. სალომესგან 131, 4. ეძიებდა სისხლსა მამისა მათისასა 15, 6. შეწუხდეს ქართველნი სიკუდილ-

სა ზედა დედოფლისა მ. 66, 4. სიფიცხლითა გულისა მათისათა არა შეუშინდეს 47, 16. სულთქმითა სულისა მ. აღიდებდეს ღმერთსა 115, 1. შეურაცხ იქმნების ჩუენი უფლება მათისაგან კრებულსა 82, 18. შემეგმთხვა მე ხილვად ნათესავისა მ. კაბუჯი ერთი ქალი 83, 10. ვარაზ-ბაქარ შიშისა მ. ვერ განაცხადებდა 36, 1. თავისა მათისა სიკუდილი უფლისა მათისათვის დიდებულ შეურაცხიეს 83, 3. სიმკნითა მათთა უკუმოიხუნეს საზღვარნი ქართლისანი 50, 2. წარმოვიდა ანავ და ძმა მისი დედა-წულითა მ. 61, 6. მათნი (ხაზართა) ნათესავნი არიან ოვსნი 12, 11. შემდგომად მათსა მეფე იქმნეს შვილნი მ. 44, 10. დასხდეს მეფედ ... შვილნი მ. 45, 1. მეფობდეს შვილნი მ. 50, 3; 50, 6. მოსრნეს ყოველნი ნათესავნი მ. 61, 19. დაშთეს ორნი შვილნი მ. 62, 1. შეიპყრა მათავართა მ. 73, 5. ვითარცა ცხოვართა თავნი მ. წარკუეთად მოიდრიცნეს 74, 7. უფიცხელესთა კანონთა შეაყენნეს თავნი მ. 82, 4. სპანი მ. მოსრნა 95, 15. წარმოაცალიერნეს წამალნი მ. 104, 9. შემუსრნა კერპნი მ. 125, 20. რომელნიცა აღიხუნეს მამამძუქეთა მათთა 62, 1. ნათელ-ილო მეფემან ... დედოფალმან და შვილთა მ. 116, 10. ყოველნი მოსავნი ქრისტესნი ... სძლევენ მტერთა მათთა 69, 20. შევიდა საზღვართა მ. 70, 5. ხადოდეს ღმერთთა მ. არმაზს და ზადენს 85, 13. შეესწარნეს კაცნი საყოფელთა მ. შინა 91, 11. ეძიებდეს ღმერთთა მ: 91, 17. არმაზელნი მეფენი შეეწეოდეს. სომეხთა ყოველთა მტერთა მათთა ზედა 44, 13. გარდამოსდიოდეს ცრემლნი თულათაგან მ. 126, 18. მადლმან ღმრთისამან განანათლოს ბნელი ოგი გულთა მათთა 125, 13. კნებვიდა მოკლეა მის ზარენისი სისხლისათვის მეფეთა მათთასა 49, 6. დაიკვეს ცოცხლებით ძიებისათვის საზღვართა მ. 49, 7. სხენან საყდართა მამათა მ. 136, 16. სულთ-ითქმიდა

ნინო ღმრთისა მიმართ ცთომათა
 მათათუხ 90, 4 [მა].
 მპინ-ი მაისსა ერთსა შექმნეს ჟუარნი
 ესე 120, 8 [მაის].
 მალე მალე სამე მოხვედით 113, 20
 [მალე].
 მალე ი იმალიდა იგი სიკეთესა თვისსა
 აზონის შიშისაგან 21, 2 [მალ].
 მამა-ა მამა ესე სამარ და ძმა მისი,
 მამა ფარნავაზისი, მოკლულ იყო
 ალექსანდრესგან 20, 21. სამართლად
 მოიკლა მ. ჩემი 31, 7. მოკულა მ.
 მისი 67, 1. იყო მორწმუნე, ვითარცა
 მ. მისი 130, 18. მამამან ჩემმან შე-
 მოილო სჯული უცხო თქვენ შორის
 31, 5. მ. ჩემმან და ძმამან დასხნეს
 ყოველნი საგანძურნი ციხესა მას 247,
 7. რომელნი ვერ მოექცივნეს მამასა
 მისსა 120, 19. პაოს დემკედრა საყო-
 ფელთა მამისა თვისისა თარგამოსისთა
 6, 3. მცხეთოს დარჩა საყოფელ-
 თა მ. მათისა ქართლოსისთა 9, 12.
 უფლოს დარჩა საყოფელსა მ. მათისა
 მცხეთოსისსა 10, 4. მ. მისისაგან მი-
 ცემულ იყო უფლობა ქართლოსიანთა
 10, 15. ეძიებდა სისხლსა მ. მათისასა
 15, 6. დიდი კეთილი დგას ჩუენ ზე-
 და მ. შენისა 26, 22. საურმაგ ეზრა-
 ხა ოვსთა მეფესა, მ. დისწულსა მის-
 სა 27, 1. აწ ნუ არს შიში გულსა
 თქვენსა სიკუდილისათჳს მ. ჩემისა
 31, 8. დაჟდა საყდართა მ. მისისათა
 67, 4. პირმშო შვილი ვარ მ. ჩემისა
 67, 9. ჩემი არს საყდარი მ. ჩემისა
 67, 12. მოვისმენია ანდერძი მ. ჩე-
 მისა 67, 16. მიჩუენე მე, უფლო
 ღმერთო მ. და დედისა ჩემისაგან 90,
 18. ვისმინე მ. და დედისა ჩემისაგან
 97, 16. მ. მისისაგან ნათელ-ველო ბრან-
 ჟეთს 125, 2. ესე იყო მ. თვისსა თა-
 ნა 246, 20. არშაკ იყო მა-
 მით ნებროთიანი 33, 9. სჯულისა და-
 ტევებისათჳს მოჰკლენ მამანი შვილ-
 თა 31, 9 [მამა].
 მამა-ა წინაპარი ამათ თუსთა ერ-
 თი იყო მამა, სახელით თარგამოს 3,
 6. პირველ მამათა ჩუენთა (ჰამეს) 62,
 20. მ. ჩუენთა შესკოდიან ღმერთსა

96, 5. კელი შეახეს მ. მათ ჩუენთა
 ძესა მას დედაკაცსა მწირისასა 96,
 9. ნინო მამათა ჩუენთა შემა-
 წყალბდა 97, 3. ვიწყო მოთხრობად
 ცხოვრებასა ქართულთა მეფეთასა და
 პირველთაგანთა მამათა და ნათესავ-
 თა 3, 3. კირ-უჩნდა ფარნავაზს და-
 ტევება საყოფელსა მ. მისთასა 21,
 11. მოგულა ჩუენ მეფე ნათესაეთაგან
 მ. ჩუენთასა 24, 4. მეფე ჩუენი გარ-
 დაჟდა სჯულსა მ. ჩუენთასა 29, 10.
 იერ კეთილად იპყრა სჯული მ. თქუ-
 ენთა 31, 7. ვარ მე სჯულსა ზედა
 მ. თქუენთასა 31, 12. ვითხოვთ მის-
 გან დამპირავე სჯულსა ზედა მ. ჩუ-
 ენთასა 63, 8. სჯულსა მ. ჩუენთასა
 მიგვლებდეს 63, 10. იყოს შვილი ჩემი
 ორსავე სჯულსა ზედა: მ. ჩუენთა
 ცეცხლისმსახურებასა და თქუენთა
 კერპთასა 65, 8. ისმის ამბავი იგი ძუ-
 ელი მ. ჩუენთა 101, 14. ღმერთნი მ.
 ჩუენთანი ... იყვნეს სარწმუნებლად
 კაცთა მიმართ 106, 18. სხენან საყ-
 დართა მ. მათთასა 136, 16. საგანძურ-
 ნიცა მ. შენთანი მოგანიჰენ შენვე
 247, 3 [მამა].
 მამა-ა მამაკაცი მამანი დედათა-
 გან და დედანი მამათაგან ცოცხლივ
 განეშორნეს 83, 7. ესე ენანი იყო-
 დეს ყოველთა მამათა და დედა-
 თა 16, 23. ესე (არს) სომეხთა დე-
 დათა და მამათა ყრმათა ჩკლთათჳს
 46, 16. დაუტევე საყოფელი მ. შენ-
 თა 21, 7. დედანი მამათაგან ცოცხ-
 ლით განეშორნეს 83, 7 [მამა].
 მამა-ა მთავარი იგი არს მამა
 ობოლთა 76, 11 [მამა].
 მამა-ა მამა ღმერთი კურთხეულ
 არს ... მამა უფლისა ჩუენისა იესო
 ქრისტესი 118, 17. აღიდებდეს მამახ,
 და ძესა, და წმიდასა სულსა 124, 14.
 მიგათუალავ შენ მამასა ზეცათასა 76,
 10. რომელი თანამოსაყდრე არს მა-
 მისა და სულისა წმიდისა 94, 3. მ.
 ხატი უჩუენა თავთა მათ მოწაფეთა
 92, 17. და აღვიდა მათვე სიმაღლეთა
 მ. თანა 107, 18. აღჟდა სიმაღლესა
 მ. თანა 119, 2. რომელი იშვა ვითარ-

ცა კაცი ხატი ღმრთისა მამისა 118, 24. დაჲდა მარჯუენით მამისა 74, 5. ნათელ-სცემლით მათ სახელითა მამისათა 86, 15. სადაცა ქადაგებდეთ სახელითა მ. 87, 9. რომელსა შეენის დიდება თანა მამით და სულით წმიდითურთ 71, 4 (ეპრ.). რომელსა შეენის ყოველივე თაყუანის-ცემა თანა მ. და სულით წმიდით 119, 3. მამაო, გუაქერთხენ 108, 16; 111, 11 (სათ. ვარ.) [მამა].

მამა-ა სასულიერო პირი ამცნო იობენალ პატრიარქმან, წმიდამან მამაჲნ 90, 9 [მამა].

მამა-ა მომავტეველი ესე ზაბილონ, მამა და ემბაზი ბრანჯთა, კაცი სრული არს ყოვლადვე 75, 14 [მამა].

მამაბაბი-ი იყო ვინმე მამაკაცი ქაბუკი 123, 10. მამაკაცსა სრულსა წარგაველინებ 90, 9 [მამა, კაც].

მამაბაბებ-ა არცა მამაკაცება არს, არცა დედაცება 86, 13 [მამა, კაც].

მამალ-ი რომელი იზახებნ ვითარცა ორბი დედალი, რომელი აღვიდის ჰერთასა უფროს მამლისა 77, 10 [მამალ].

მამამშქმ-ა გამზრდელი მირეან წარყევანა მამამშქმან მისმან 30, 3. რომელი სიყუდილსა მას ფარნაქომისსა წარყევანა მამამშქმესა მისსა 30, 22. უბრძანა მ. მისსა მირეანოზ 65, 12. დაუტევა მამამშქმედ წარჩინებული ერთი 64, 22. რომელნიცა აღიხუნეს მამამშქმეთა მათთა 62, 1 [მამა, ძმუქ].

მამასახლის-ი არცა სახელ-ედებოდა მეფედ, არცა ერისთავად, არამედ მამასახლისი ეწოდებოდა 11, 4. რომელი მოსლევსა მას აღუქსანდრესსა მცხეთელ მ. ყოფილიყო 20, 20. მამასახლისმან მცხეთელმან აუწყა ყოველთა ქართველთა 15, 11. თურქნი ეზრახნეს მამასახლისსა მცხეთოსასა 15, 11. შე ვარ ძმისწული სამარა მამასახლისისა 22, 11. მოითხოვეს ადგილი იგი მცხეთელთა მამასახლისისაგან 15, 17 [მამა, სახლ].

მამეულად წარმოველობით დაჲდა მეფედ მირდატ ... მამეულად ბაქარიანი 138, 7 (ვარ.) [მამა]; **მამისდისწულ-ი** მამილაშვილი ერთი ასული მისცა ძესა ქუჯისსა, მამისდისწულსა თუსსა 27, 20 [მამა, I და, წულ].

მამისმამა-ა პაპა მოკლეს მამისმამა მისი თურქთა 16, 14. წარვიდა აქათ ელიოზ, მ2. ჩემი 99, 2. შეიქცა თურქთა ზედა ძებნად სისხლისა მამისმამისა მისისასა 16, 16. მოიკვნეთ სიყუარული მ3. მირვანისი 31, 5. მოუწერა ანა მღვდელმან იერუსალემით მ. ჩემისა ელიოზის თანა 78, 14 [მამა].

მამისძმა-ა ბიძა რომლისა მამისძმა მოეკლა წანართა 246, 16 [მამა, ძმა].

მამისძმისწული ბიძაშვილი მისცა მამისძმისწულსა მისსა ხაზართა მეფემან ნაწილი ლეკანისა 12, 15. ბაქარ ეზრახა სპარსთა მეფესა, მ5 მისსა 130, 22 [მამა, ძმა, წულ].

მამულ-ი მამისეული შემოილო სეული მამული 29, 11 [მამა].

მამულ-ი სამშობლო (ფარნავაზ) მოსრულ იყო მცხეთას, მამულსა თუსსა 20, 23. წარმოყევანე მ. ჩემსა ასპანს 21, 8. გამოგზავნა (თრდატ) სომხითს, მ. თუსსა 68, 16. სასოებითა მათთა წარმართებულ ვარ ძიებად მამულისა ჩემისა 31, 13. ფარნავაზ იყო მამულად ქართლელი 20, 18. დაჲდა მეფედ მირდატ მ. ბაქარიანი 138, 7 [მამა].

მამულ-ი თანამემამულენუ განმარტებთ მახლთა თქუენთა ქართველთა ზედა, რამეთუ მამულნი არიან ჩემნი 34, 19 [მამა].

მანანა-ა იზრდებიან იგინი უდაბნოს მანანათა 14, 11 [მანანა].

- 1 გამოცემაშია: მამის დისწულსა.
- 2 გამოცემაშია: მამის მამა.
- 3 გამოცემაშია: მამის მამისა.
- 4 გამოცემაშია: მამის ძმა.
- 5 გამოცემაშია: მამის ძმისწულსა.

მანდიოთ მან დე დან თქუენგანცა წარ-
მოედენ მეცნიერნი სკულისანი მან-
დიოთ 36, 8 [მანდა].

მანქანა-ა იარაღი მოიხუნეს მრავალ-
ლონენი მანქანანი 112, 8 [მანქანა].

მანქანება-ა ბოროტება იხილეს
მათ დაფარული იგი მანქანება მტე-
რისა 81, 12 [მანქანა].

მარადის ოენი და ქართველნი მარადის
პბრძოდეს სომეხთა 47, 20. მ. ესრეთ
პკრფებოდეს ქართველნი 48, 9. ზაზართა ... მ.
პბრძოდეს 66, 9. მ. ისმენდა მისსა
სიტყუასა 87, 3. მ. ილოცავნ დაუცხრო-
მელად 94, 10. განათევენ იგი
ლაშეთა მ. მღვდარებითა 94 (ვარ.).
მ. სძაგებნ სკულსა ქრისტიანეთასა
103, 16. მ. ილოცავნ ... ნინო 104, 1.
მ. ჰკითხვენ ... სკულსა ქრისტესსა
105, 5. მ. ჰკითხვენ აბიათარს
ძუელთა და ახალთა წიგნთა 105, 13
(ვარ.). მ. ეედრებინ დედოფალი
ალსარებასა ქრისტესსა 106, 1. დედა-
კაცი ვინმე იყო, მ. გუემული სულისა-
გან უკეთურისა 123, 13. ანგელოზი
მშუდობისა იყავნ შენ თანა მ. 128, 23
[მარად].

მარბიელ-ი და მარბეველი არასა-
და განვიდა მარბიელი 55, 6 [რბევ].

მარბალიტ-ი ყოველი კმელი გუგასა
შინა თუალისა მისისასა მცირისა მარ-
გალიტისა სწორად შეიყვანის 77, 11
[მარგალიტ].

მარზაპან-ი მეფის ნაცვალნი ვითარ-
კა იხილეს მოხუცებულთა და მარზა-
პანთა სპარსეთისათა 67, 6 [მარზა-
პან].

მართალ-ი ამისთვისკა ეწოდა მას რევ
მართალი 58, 11 [მართალ].

მართება შეფერება 0—2 შენ გმარ-
თებს უფლობა ჩემი 22, 23 [მართ].

მარტი-ი მოჰყუეთეს თავი მისი თუესა
მირკანისსა, რომელ არს მარტი 247, 22.
ესე მოჰყუეთეს მარტსა ოცდახუთსა
120, 4. თუესა მეოთხესა მარტიოვან
წარმოემართა (ნინო) 85, 5 (ვარ.) [II მარტ].

მარტი-ა ფარნავაზ ნადირობდა მარ-
ტი 21, 18. დაშთა მეფე მ. 109, 14. ლირს-
მყო მარტოდ ზრახვად შენ წინაშე
60, 17. რომელმან მოავლინა სიტყუა
მისი ... შობილი დედაკაცი საგან
მ. შობილისა 118, 21 [I მარტ].
მარტიოდმბრძოლ-ი ცალკე შე მბრძო-
ლებელი იპოვე იპოვე სპათა შინა
მარტიოდმბრძოლი ამბახასპისი
57, 18. არავენი იპოვე ოდეს სპარსთა
შორის მ. თრდატისი 69, 7 [I მარტ,
ბრძ].

მარტიობა-ა ცალკე ყოფნა მოიხუნეს
მათ ... აღთქმა და მარტიობითი
ცხოვრება 82, 1 [I მარტ].

მარტიული-ა სულიწმინდის მოფენის
და დე რაოდენისამე დღისა შემდგომად,
მარტულიისა უკანას, იხილეს სასწაული
საშინელი 122, 10 [მარტიული].

მარცხანა-ა მარცხენით მისსა უდგა
კაცი ვეცხლისა 90, 1 [მარცხენა].

მარხმა-ა იყენეს დაკრებულ ლაშქართა
მისთა, მარხვასა და ლოცვასა 94, 12.
შეაღმებნ დღეთა დაუცხრომელად
მარხვითა 94 (ვარ.) [მარხ].

მარჯუმი-ა შესაფერისი პოვეს ეამი
მარჯუე 13, 19; 14, 14; 48, 17 [მარჯუ-
მი].

მარჯუენა-ა იყო მარჯუენით მისსა
კაცი ოქროსი 87, 17. დაქდა მ. მამისა
94, 5. რომელმან ... ლირს-მყო მე მ.
მის თანა 129, 15 [მარჯუენა].

მატება მიმატება 0—3 მატა სიმაგრეთა
უფლისციხისასა 33, 11. მირიან მეფე-
მან მ. კეთლსა ქართველთასა 66, 7.
მირვანოზ მატა ყოველთა სიმაგრეთა
ქართლისათა 65, 14. მ. შემკობა
კერპთა 65, 17. მატა შემკობა და
შუენება ეკლესიათა 131, 15. ვარაზ-
ბაქარ არცარა მ. შენებულთა 136, 15.
მირაბტ არცარა მ. შენებულთა 138, 10.

ი-უ უმატა ყოველთა სიმაგრეთა
მცხეთისა 27, 12. ფარნავომ უმა-

ტა ციხე-ქალაქთა შენება 29, 2. უ. ყოველთა სიმაგრეთა ქართლისათა 30, 7. ბარტომ უ. ზღუდეთა მცხეთისათა 30, 19. უ. სიმაგრეთა ქართლისათა 38, 23 [მატ].

მალაღ-ი რომელი მაღალ არს 107, 18. დგა ხე ერთი ბრინჯისა შუენიერი, მაღალი 92, 12. მოგვცა ღმერთმან მაღალმან ძალი და სიმრავლე ნათესავისა ჩუენისა 6, 10. აღვიდა მთასა ზედა თხოთისასა მაღალსა 109, 10. რომელ არაინ მეთრ ამით ადგილით ძალითა მაღლისათა და ჭუარითა ქრისტესითა 117, 1. კმა-უყო (მათ) კმითა მაღლითა 34, 22. კმა-ყო კმითა მ. 52, 6. კმითა მ. ღალადებდა მეფე 110, 18. მაღალნი იგი შორით იცნის 107, 19. ითხოვა მაღალთა შინა დამკვდრებულისა ... ღმრთისაგან შეწყენა მისი 87, 12 (ვარ.). განაუღინენით კაცნი მათა ზედა მ. 120, 20. რომელმან მოაუღინა სიტყუა ... ზეითიგან მაღალთა 118, 19 [აღ].

მალნარ-ი მაღალი ტყე ხენი მალნარისანი შეიმოსნეს ფურცლითა 120, 6. იარებოდა მათა და მალნართა შეშინებული 109, 14 [აღ].

მაჰუშალ-ი პოვა ქოჩი ერთი ბრწამი მაჰუშლისა 94, 8. პოვეს წმიდა ნინო ქოჩსა მას ქუეშე მაჰუშლისასა 104, 14. მიუყარან მე მაჰუშლინი ესე შენნი 111, 15. იწყეს შენებად ეკლესიისა გარეგნო ზღუდესა, მაჰუშლითა მათ ზედა 118, 16. პოვა ქოჩი ერთი ბრწამლი მაჰუშლითა მიერ შემზადებული 94 (ვარ.) ილოცვიდა მ. ქუეშე 103, 5 [მაჰუშალ].

მაჰუშლოვან-ი ნინო დადგრომილ იყო ლოცვასა ... მაჰუშლოვანსა მას შინა 110, 16. აქა მ. არს 110, 20. ეუწყენეს აქანი იგი სასწაულინი სუეტისა მის და მაჰუშლოვნისა 125, 6 [მაჰუშალ].

მაშინ მაშინ განუწყრა (მათ) ნებროთ 6, 15. მ. მიეგებნეს (მათ) ... ძმანი პაოსისნი 6, 21. მ. სძლეს (მათ) თარგამოსიანთა 7, 6. მ. დაეცა ნებროთ 7, 19. მ. ჰაოს ჰყო თავი თვისი მეფედ

7, 21. რომელსა მ. ერქუა სანადირო ქალაქი 9, 2. რომელსა მ. ერქუა ქალაქი 10, 2. მ. რომელსაცა ძესა მისცა სახლად სპარსეთი 13, 15. მ. პოვეს ეამი მარჯუე ქართლოსიანთა 13, 19. მ. პოვეს ეამი მარჯუე სომეხთა 14, 14. მ. ნაბუქოლონოსორ მეფემან წარმოსტყუენა იერუსალემი 15, 23. მ. ქართველთა დაუტევეს ენა სომხური 16, 5. მ. დაუტევა სპანდიატ ბრძოლა 16, 15. მ. ქართველნი მოხარკე იყვნეს მისდავე 16, 20. მ. იხილა ფარნავაზ სოზმარი 21, 12. მ. დაასხა წვმა მძაფრი 21, 24. მ. ფარნავაზ განკვრა 22, 4. მ. ფარნავაზ წარგზავნა მონა თვისი 22, 10. მ. განიხარა ქუეჩო 22, 15. მ. განიხარონ ყოველთა ქართველთა 22, 17. მ. ფარნავაზ ფარულად წარვიდა 22, 20. მ. ეზრახნეს (ივინი) ოვსთა და ლეეთა 23, 1. მ. ათასი მკედარი განუდგეს აზონს 23, 5. მ. ყოველნი ქართველნი განუდგეს აზონს 23, 6. რომელსა ერქუა მ. ქაქთა ქალაქი 23, 21. მ. ფარნავაზ მისცა და მონა თვისი ოვსთა მეფესა 24, 2. მ. ფარნავაზ უშიშ იქმნა ყოველთა მტერთა ოვსთაგან 24, 6. მ. პრომთა იგი აზნაურნი წარვიდეს 26, 21. მ. საურმაგ ეზრახნა ოვსთა მეფესა 27, 1. მ. ამან საურმაგ წარმოიყვანა ივინი 27, 8. მ. მოიყვანა სპარსეთით შვილი ნებროთისი 27, 16. მ. მირვან მეფემან მოუწოდა ... ერისთავთა ქართლისათა 28, 3. მ. მირვან გარდაცა ცხენისაგან 28, 8. მ. შეითქუენეს ერისთავნი ქართლისანი 29, 8. მ. სინდა სომეხთა მეფესა განზრახვა ესე 29, 16. მ. ერისთავთა ქართლისათა მისცეს მძევლები 29, 20. მ. სომეხთა მეფე წარმოემართა ქართლს 29, 21. მ. ბარტომ მეფემან განაწყენა სპანი თვისნი 32, 5. მ. ვერ სძლეს ურთიერთას 34, 12. მ. მიუგეს (მას) ქართველთა 35, 3. მ. შეკრბეს ერისთავნი სპარსეთისანი 43, 12. მ. სომეხნი და ქართველნი იყვნეს მორჩილ აფლანანისა 43, 14. მ. მეფე იქმნა სომხითს იარვანდ 44, 14. მ. მოკლა სუმბატ ...

იარვანდ 45, 5. მ. აზორკ და არ-
მაზელ მოუწოდეს ოვსთა 45, 7. მ.
სუმბატ... მოუწოდა სპათა სომხითი-
სათა 45, 17. მ. სუმბატ წარავლინა
მოციქულნი 46, 1. მ. სუმბატ გან-
ვილო მტკუარაი 46, 9. მ. მიეტევა ან-
ბაზუქ შეულად ძმას თვისა 46, 14. მ.
სპათა მათ ყოველთა ერთობიად
ალიზახნეს 46, 17. მ. იქმნა ბრძოლა
46, 22. მ. იძლია ბანაკი ჩრდილოჲსა
სომეხთაგან 47, 4. მ. სუმბატ შე-
მოვიდა ქართლად 47, 9. მ. წარმო-
ემართა არტაშან 48, 9. მ. შესვირ-
და ქართველთა 48, 13. მ. ისმინა სო-
მეხთა მეფემან 48, 15. მ. უცალო იქ-
მნეს სომეხნი 48, 18. მ. არტაშან მე-
ფემან შეკრიბნა სპანი 48, 22. მ. წელ-
სა მესამესა მოვიდა სუმბატ 49, 9. მ.
მეფეთა ქართლისათა უბრძანეს ქუ-
ყანასა მათსა შელტროლვა ციხეთა და
ქალაქთა 49, 10. მ. მირდატ
მოიყვანა ცოლი სპარსი 50, 10. იყო
მ. სპასპეტი ფარსმან ქუელისა 51, 10.
მ. მირდატ გამოიყვანნა სპარსნი 51,
15. მ. იყო სპარსთა შორის კაცი ერ-
თი გოლიათი 52, 1. მ. მიეტეტენეს ქარ-
თველნი სპარსთა ზედა 52, 8. მ. ფარ-
სმან არლარა განახა სიმრავლე სპარსთა
52, 16. მ. სპარსთა გემაყვის სიმარ-
ჯუე ესე 53, 3. მ. იქმნა გლოვა 53, 8.
მ. გამოვიდეს სპარსნი 53, 15. მ. სო-
მეხთა მეფემან მოირთო ძალი ბერ-
ძენთაგან 53, 21. მ. მირდატ და ერის-
თავმან წირითეს ძალი სპარსეთით 54,
1. მ. ამაზასპ მოუწოდა ერისთაე-
თა ქართლისათა 55, 7. მ. ამაზასპ
განავსნა ციხენი ლაშქრითა 55, 11.
მ. სსუა ჰუვა მკედარი ათი ათასი
55, 14. მ. განდგეს ერისთავნი 57, 7.
მ. სონეთა მეფე... წარმოემართა
ქართლად 57, 9. მ. ამაზასპ მოუწოდა
სპარსთა 57, 13. მ. ოვსთა და მეგრთა
გარდახოვლეს მთა მცირე 57, 14. მ.
მეფემან სპარსთამან მოუწოდა
მთავართა სოფლებისათა 60, 5. მ.
წარჩინებულთა მათ იზრახეს თვს-
თვსად წინაშე მეფისა 60, 18. მ. ფა-
რულად მოუწოდა მეფემან ანაკს 60,

19. მ. მეფემან მისცა მას პატივი 61,
10. მ. დღესა ერთსა განვიდა მეფე ნა-
ღირობად 61, 14. მ. დაიპყრა სომ-
ხითი სპარსთა მეფემან 62, 7. მ. შეკ-
რბეს... ერისთავნი ქართლისანი 62,
11. მ. თქუა მათგან სპასპეტმან 62, 15.
მ. სიყუდილი უმჯობეს არს მათთა ჩუ-
ენთათვის 63, 12. მ. დამოწმუნეს
ერისთავნი ზრახვასა... მათგან სპას-
პეტისასა 63, 14. მ. მოიყვანეს ასული
ასფაგურ მეფისა 64, 6. იყო მირიან მ.
წლისა შვიდისა 64, 18. მ. შეწუხდეს
ქართველნი 66, 3. მ. ეწყვის და
ვეროდეს სძლეს ზაზართა 66, 12. მ.
წარვიდის მირიან 66, 16. მ. მოკლდა
მამა მისი 67, 1. მ. ძმამან მისმან შე-
იკრიბნა სპანი ურიცხუნი 67, 4. მ. მი-
რიან იტყოდა 67, 8. მ. ... მეფე გუთ-
თა შევიდა საბერძნეთს 68, 6.
მ. მეფემან სთხოვა თავისთავ
ბრძოლა კეისარსა 68, 7. მ. მუნ იყო
ძე კოსაროს სომეხთა მეფისა 68,
9. მ. მირიან შეიქცა წყობისაგან ზა-
ზართასა 68, 18. მ. გამოვიდა სპარსთა
მეფე 69, 12. მ. ვერ წინააღუდგის
თრდატ 69, 5. მ. გამოვიდა სპარსთა
მეფე 69, 13. მ. არწმუნეს მეფესა
კოსტანტინეს კაცთა... ღმრთისმსა-
ხურთა 69, 17. მ. ... შევიდა ზაბი-
ლონ წინაშე მეფისა 74, 9. მ. შეიძ-
რნეს ათნი საერისთაონი 74, 17. მ.
რქუა სარა ნიაფრომან პატრიარქსა 75,
14. მ. განვიდეს მშობულთა მისთა ყო-
ველივე 76, 5. მ. ზაბილოდ დაიწერა
ჯუარნი პატრიარქისაგან 76, 7. მ. მო-
იწინეს კაცნი ურიცხუნი 78, 3.
მ. შეწირა ღმრთისა მადლობა 79, 1.
მ. დედაკაცმან მან მოიყვანა წმიდა ნი-
ნო 80, 13. მ. მოიკსენეს მათ უბიწო
იგი აღთქმა 81, 18. მ. მოიწინეს მო-
ციქულნი კეისრისანი 82, 13. მ. იწამა
იგი 84, 5. მ. წმიდა ნინო დაიმა-
ლა 84, 9. მ. კმა ესმა ზეგარდამო 84,
16. მ. კაცმან განუტვნა წიგნი იგი 86,
10. მ. დღესა ერთსა აღიძრნეს ერნი
88, 3. მ. გამოვიდა მირიან მეფე 88,
15. მ. მყის უკუე წარვიდა ნინო
ხილვად არმაზისსა 89, 3. მ. ტიროლა

ნინო 90, 3. მ. მოეკენა სიტყუა იგი 90, 8. მ. აღიხილა ზეცად 90, 12. მ. ივლიტოდა ყოველი კაცი 91, 9. მ. გამოვიდა ... ნინო 92, 10. მ. მოვიდა სფეჟალი ერთი 93, 1. მ. შეეწყალა შრომანას უტხოვების მისთვის 93, 4. მ. ცოლ-ქმართა მათ აღიარეს ქრისტე 94, 7. მ. ნინო პოვა ქოჩი ერთი ბრწამი მაყულისა 94, 7. მ. ადლო პირი თვისი ნინო 96, 17. მ. გუესმა 98, 2. მ. მოუწერა ანა მღდელმან ... ელიოზის თანა 98, 13. მ. იყო შემოფთება მცხეთას შინა 100, 4. მ. აღიძრნეს პურიანი აბითარს ზედა 102, 17. მ. იყო ვინმე ყრმა-წული 102, 11. მ. რქუა ნინო 103, 18. მ. დედოფალი ნანა შევარდა სენსა დღისა 104, 7. მ. უბრძანა მსახურთა თსთა 104, 11. მ. დედოფალი გულს-მოდგინედ ეტყოდა მათ 104, 18. მ. წარიყვანეს (იგინი) მსახურთა მათ 104, 19. მ. მირიან მეფე განკურდა 105, 12. მ. გულისკმა-ყო მეფემან მირიან 105, 21. მ. ევედრნეს (იგინი) წმიდასა ნინოს 106, 7. მ. ტირილი ყოვლისა კაცისა იყო 111, 4. მ. მოვიდა მეფე 112, 7. მ. წმიდამან ნინო შეახო კელი სუეტსა მას 115, 9. მ. აღიგოს სიხარულითა მეფე 115, 19. მ. გაგზავნა ბრძანება მეფემან 116, 6. მ. ნათელილო მეფემან კელსა ქუეშე წმიდისა ნინოსსა 116, 9. მ. წარავლინა მეფემან იოვანე 117, 5. მ. შეწუხნა მირიან მეფე ამისთვის 118, 3. მ. ალოყრნა კელნი მირიან მეფემან 118, 10. მ. თქუა ნინო 118, 17. მ. დგა ხე ერთი ადგილსა ერისა 119, 6. მ. შექმნნეს ქუარნი ესე 120, 8. მ. იწყეს კითხვად ... ნინოსა 120, 18. მ. ყო მეფემან ეგრე 121, 4. მ. უბრძანა ... ნინო 121, 11. მ. რქუა მეფემან ნინოს 125, 9. მ. რქუეს (მახ) 125, 11. მ. ერისთავმან მეფისამან წარმართა მახვლი მათ ზედა 125, 19. მ. დასნეულდა მუნ 126, 9. მ. წარვიდა მეფე 126, 13. მ. იწყოს სიტყუად ... ნინო 127, 7. მ. იოვანე ეპისკოპოსმან შეწერა ეამი 127, 17. მ.

შეიძრნეს ორნივე ესე ქალაქნი 128, 1. მ. კოსტანტინეს ჰყვა მძევალი 128, 11. მ. მირიან მეფემან განასრულა ეკლესია 129, 4. მ. მეფემან ბაქარ დაწერა კალით-წერილი 131, 3. მ. იწყეს ქართველთა სუეტისა ცხოველისაგან ნაწილის გამოღებად 131, 17. მ. მეფემან გირდატ ... შექმნა ჟუარი ზომიერი 132, 1. მ. სომეხთა მოგზავნეს მოციქული 136, 4. მ. ეარაზ-ბაქარ ითხოვა მშველობა 136, 13. მ. ეარაზ-ბაქარ ვერლარა პასუხი მიუგო 136, 19. მ. წარჩინებულთა ქართლისათა ზრახვა ყვეს 137, 8. მ. განდგა (ფარსმან) 138, 2. მ. სპარსთა მეფემან გამოგზავნა ერისთავი 138, 12. მ. გირდატ არა პრიდა სიმრავლესა სპარსთასა 138, 13. მ. წარმოდგა წინაშე ასიშისა მთავარი ერთი 245, 15. მ. მიუგო არჩილ 247, 6. მე ვიყავ მ. 247, 12. მ. რქუა ასიმ არჩილს 247, 18. მაშინდა განწინათლდა თუალები 14, 8. მ. იყავნ სიყუდილი ჩუენი 73, 8. მ. ნათელილო ფეროზ 131, 1. მ. მოიყვანა ძმისწულნი მისნი 131, 7 [მაშინ].

მატყური შეეცადენელი განდევნენ ღმერთმან დამბადებელმან ეშმაკი მაცთური საზღვართაგან შენთა 128, 24 [ეთ].

მაცხოვარი მხსნელი, გადამარჩენელი რამეთუ მოჰკალთ თავისა თქუენისა მაცხოვარი 99, 11. წარმოსცა ჟუარი და ხატი მაცხოვრისა 116, 2. მოხვედ ამა ქუეყანასა მაცხოვრად ჩუენდა 127, 1 [ცხოვ].

მაცხოვარება მარეალგზის იხილა ყოველმან ერმან მაცხოვარება ღმრთისა ჩუენისა 120, 17. რათა იხილონ ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა მაცხოვარება შენი 91, 1 [ცხოვ].

მავრებალო-ი ხოლო შენ წინაშე ჩუენსა იყავ ეითარცა მანოებელი ერთი შვილთა ჩუენთა 106, 13 [წოვ].

მახარებელი-ი (ტილონი) მივიდეს კელთა ლუკა მახარებლისათა 78, 12. მახარებელნი ღმრთისანო გხედავ

თქუენ ... ყოველთა სარწმუნოებას ზედა ქრისტესსა 127, 8 (ვარ.) [ხარ].

მახლობელ-ი მე ვარ მკეველი მათი და მახლობელი განზრახვასა მათსა ყოველსა 79, 10 (ვარ.). მივიდა ... მახლობელად 7, 18. დაიბანავეს მ. ერთმანერთისა 34, 1. შემოიქცა ... ადერკი მ. ქართველთა სპათასა 34, 21. ყოვლისა ... უმაგრესად გამო-არჩია და მ. ჩრდილოთა მტერთა 64, 2. არს მ. ნაძესა მის ლიბანით მო-ლებულისა 101, 1. პოსს ჰყო თავი თვისი მეფედ ძმათა თვისთა ზედა და სხუთათა ნათესავთა ზედა, მახლობელთა საზღვართა მისთასა 7, 22. მახლობელნო დედოფალნო ჩემნო 127, 8 [ახ].

მახლობელობა-ა უთხრეს სივრცე და სიმაგრე მისი და მახლობელობა ხა-ზართა და ოვსთა 63, 17 [ახ].

მახვლ-ი მირეანს ვერ ჰკუთნდა მახვლი დურბუთა 28, 11. მ. დაეცემის ურ-თიერთას 67, 7. ნუუქუე ... მცეს მე მ. იგი მისი 89, 15. დაღეწეთ ქალაქი ესე და მ. დაეცით 113, 21. ერისთავ-მან მკირედ წარმართა მ. მათ ზე-და 125, 20. არა ბრძანებულ არს უფ-ლისაგან მახვლისა აღება 125, 11. ყო-ველი ჰურია განარინეთ პირისაგან მახვლისა 113, 11. იგონებდა მახ-ვლითა მოწყუელდასა ყოველთა ქრის-ტიანეთასა 108, 20. მოვიდა სიმრავლე ზახილითა და მ. 113, 8. მ. მოვაქციე-ნეთ მიუელნი 125, 10. მოკუეთეს თავი მისი მ. 247, 22 (ვარ.). იპყრნეს მახვლნი ლესულნი ფარულად 61, 15, ნუ განმარტებთ მახვლთა თქუენთა ქართველთა ზედა 34, 18 [მახუ].

მახვლმოსნ-ა ხ მ ლ ო ს ა ნ ი მოახლე-ბულ იყენეს მახვლოსანნი 113, 13 [მა-ხუ].

მბრძოლი მე ბ რ ძ ო ლ ი მბრძოლად! ოძრქვევლთა წარვიდა 47, 13. პონე კაცი ნასტიკად მბრძოლნი 18, 3. სძლო ყოვლადვე მბრძოლთა მის-თა 69, 8 [ბრძ].

მბზპრ-ი პონეა მუნ მგზავრნი 87, 17 (ვარ.) [გზა].

მგოსან-ი მომღერალი. დასხდიან მგოსანნი გლოვისანი 53, 10 [მგოსან].

მგრძნებელ-ი გ რ ძ ნ ე უ ლ ი იყო ვინმე ლეეთს კაცი მგრძნებელი 14, 6. მო-იკლა იგი კაცთა მგრძნებელთაგან 53, 14 [გრძნებ].

მღაბაღ-ი მოავლინა სიტყუა მისი გარდამოსრული ქუეყანად მღაბლად 118, 20. რომელი მაღალ არს და მღა-ბალთა ხედავს 107, 19 [დაბალ].

მღმომ-ი რომელ დამართებითა მღგომ-თა ოვსთაგან არა შეიტყუებოდა 56, 1 [ღვა].

მღმომარე-ა იყო მარჯუენით სხუა კერ-პი ოქროსა, სახითა კაცისათა მღგო-მარე 89, 17 (ვარ.). ვითარცა არს ჩუე-ულება გარეგან დაბისა მღგომარეთა კაცთა 98, 10 (ვარ.) [ღვა].

მღმბარე-ა იღვა რვისა წლისა მღმბარე 115, 6 (ვარ.) [II ღვა].

მდინარე-ა უჩინა საზღვარი აღმოსავ-ლით ჰერეთი და მდინარე ბერდუქისი 4, 18. მისცა ... ბერდუქის მდინარით-გან ვიდრე, სადა შეკრებებიან მდინა-რენი მტკუარი და მ. არაქსი 5, 4 (ვარ.) უჩინა აღმოსავლით მ. ბერ-დუქისი 8, 22. უჩინა საზღვარი ... ჩრდილოთ მ. მცირისა ხაზარეთისა 5, 13. აუურთხეს მდელითა მათ მ. იგი 75, 4. მ. გასდის ტბასა ამას მცხეთას მისლვად 86, 2. აუურთხეს მ. მტკუ-არი 116, 11. მსხდომარენი მდინარეხა მას მტკუარისასა მიხვედით 17, 12. პონეა ციხე-ქალაქნი ... წუნდა თუხარისი მ. ზედა სპერისასა 17, 19. დაღდა მ. ბერდუქისასა 31, 20. უფ-როსი ბრძოლა იყვის მ. ზედა 48, 2. მიეგებნეს ... ქართველნი მ. ზედა 54, 3. მიეგებოდეს ესე ყოველნი მ. ზედა დიდსა 75, 1. წარემართა მ. მას ტბისასა 87, 13. შთავიდიან მ. მას ში-ნა 101, 8. მისცა ქუეყანა კავკასის ნა-წილი, ლომეკის მდინარისა დასავლით 12, 10. მდინარისავე პირსა ... მღდელნი ... ნათელ-სცემდეს ერსა 116, 14. ბარდოსს მისცა (ქუეყანა) ...

1 გამოცემაშია: მამბრძოლად.

ბერდუქის მდინარითგან 5, 4. მისცა (ქუეყანა) კავკასის ლომეკის შ. ვიღრე დასასრულადმდე კავკასისა 6, 1. ვაჩიოს მისცა ორბისციხე და სკვრეთის შ. ვიღრე თავდამდე აბოცია 9, 1. დაიპყრნა საზღვარნი ქართლისანი ... ბერდუქის შ. ვიღრე ზღუადმდე სპერისა 19, 9. მისცა (მას) ბერდუქის შ. ვიღრე ტფილისამდე 24, 14. მისცა (მას) სკვრეთისა შ. ვიღრე მთამდე, რომელ არს ტაშირი 24, 16. უმკვდრო იყო ქუეყანა იგი კავკასიითგან ვიღრე მდინარემდე დიდად 5, 17, მისცა ლეკანს ზღვთგან დარუბანდისათ ვიღრე შ. ლომეკისა 5, 20. მისცა ლეკანს (ქუეყანა) ... ჩრდილოთ ვიღრე შ. დიდად ხაზარეთისად 5, 20. მისცა მამისმისწულსა მისსა (ქუეყანა) ... აღმოსავლით ზღვთგან დარუბანდისით შ. ლომეკისა 12, 16. მისცა (მას ქუეყანა) ... ბერდუქის მდინარითგან ვიღრე, სადა შუერბებთან მდინარენი მტყუარნი და არაკსი 5, 4 (ვარ.). განდიდნეს შ. 61, 12. შ. დიან სამხრეთით 70, 16. რომლისა ქუეყანისა შ. ჩრდილოთ დიან 70, 17. დიოდეს შ. ცრემლოთანი მეფეთა 114, 22 [დენ].

შე* მიქსენ მე კირისაგან 110, 7. შევორგულდით შ. და ათნივე იგი ჩემთანანი 113, 12. შ. მღვძარე ვიყავ 114, 5. უწყი მე მისი 79, 11. შ. არარა ვყო 103, 19. შემემთხვა მე ხილვად ... ქაბუჯი ერთი ქალი 83, 9. რად დამიტეობ შ. შორის — ასპიტა 84, 15. მცეს შ. მახვლი იგი მისი 89, 15. აწითულათ ჩემგან დიდება და კეთილი 31, 13. მიიღეთ ჩ. კეთილი და სიხარული 35, 1. მიიღე სული ჩემი ჩ. 85, 10. კმა-გეყავ ჩ. ბრძანება 107, 3. სუესა ჩემსა მოუცემია მეფობა ჩემდა 35, 1. განვიზარაზე მოყვანება მისი ცოლად ჩ. 83, 11. მოწვეწულ იქმნა ჩ. წიგნი ანტიოქიით 96, 19. აღვაშენო სახლი სალოცველად ჩ. 110, 1. არა ვპოვე ჩემ ზედა ლხინება 109, 17. არს ჩემ თანა ხუასტაგი დიდალი 22, 11. მოვედ ჩ. თანა 22, 16. მოვსწერე შენდა ღმრთივ განბრძნობილი-

სა და ჩემ თანავე ახალნერგისა 128, 15. ჩემოვს ოდენ იქმნა 109, 20. ჩ. არს კირი ესე 109, 21 [შე, ჩემ].

შეპთა-ა შეათე მეფე ადერკი 35, 10 (სათ.) [ათ].

შეგომბარ-ი შეგომბარსა და თანამოსაყდრესა ... ჩემსა ... გიკითხავ 82, 15. შექმნა იგი შეგომბარად თვსად 105, 4 [გომბ].

შეღმრობა-ა ვერაგობა სძულდა მირდატ მესისხლეობისა და შეღმრობისა მისისათვის 51, 7 [ღეშ].

შეიქუნა-ა შეიქუნე მეფე, არტაგ, არშაქუნინი 30, 10 (სათ.). შ. გაგზავნა ოძრკის ერისთავად 24, 20. ეამი იყო შ., და დღე შ. ... თვსა მის 92, 16—17. ერქუა შეიქუნესა პეროს 4, 9. ილიოკვიდა ეამსა შ. 104, 14 [ექუა].

შეთაშვარ-ი შეთევეზე ითხოვა საზრდელი შეთევეშურთაგან 85, 11 [თევე].

შეთაშვსამბა-ა შეთექუსმეტე მეფე, ადამი, ძე ფარსმან ქუელისა 54, 7 (სათ.) [ათ, ექუს, მებ].

შეთმრამბა-ა შეთვრამებე მეფე, ამაზას, ძე ფარსმანისი 55, 1 (სათ.) [ათ, რვა, მებ].

შეთოთხამბა-ა შეთოთხმეტესა წელსა ალექსანდრიას შინა მოკულდო იგი 19, 13. შექვედრა სული თვისი მეუფესა ცათასა ქართლად მოსლეთიგან მისით შ. წელსა 127, 20. შეთოთხმებე მეფენი, ამაზას და დეროკ 50, 6 (სათ.) [ათ, ოთხ, მებ].

შეთორამბა-ა შეთორამებე მეფენი ფარსმან და კაოს 44, 11 (სათ.) [ათ, ორ, მებ].

შეთხუთამბა-ა შეთხუთმებე მეფენი, ფარსმან ქუელი და მირდატ 50, 8 (სათ.) [ათ, ხუთ, მებ].

შეთოთხ-ა (დაუტევა) შეოთხე ციხე დასავლით 19, 6. შ. გაგზავნა სამშულდის ერისთავად 24, 16. შ. მეფე, ფარნაქომ 29, 1 (სათ.). ერქუა შეოთხესა მოვაკან 4, 9. რომელთა სახელება ესე არს: პირველსა მცხეთოს, შ.

- კუხოს 8, 16. თუესა მ., რომელ არს იენისი, წარმოემართა მათა ჯავახეთისათა 85, 5 [ოთხ].
- მომზარ-ი** რომელი გარე მომზარად განვიდოდეს, იყო ოქლააი ათასი ქუეთითი 55, 13 [ომ].
- მომრამ-ა** მეორე და მისი მისკა ქუქის ცოლად 24, 3. გაგზავნა მ. კახეთისა ერისთავად 24, 12. მ. მეფე საურმაგ 26, 12 (სათ.). მეცხრე მეფე მ. არშაკ 33, 8 (სათ.). შევიღტოდა მ. საზღვართა სპარსეთისათა 62, 2. მ. თქმული მისივე აბითარ მღვდელისა 97, 13 (სათ. ვარ.). მ. სეფე-წული მოვიდა ყრმა 115, 5. ერქუა მეორესა ქართლოს 4, 8. რომელთა სახელები ესე არს: პირველსა მცხეთოს, მ. გარდაბოს 8, 15. წელსა მ. აზონ მოირთნა სპანი საბერძნეთით 23, 17. მ. წელსა შეფობისა მისისას მოვიდეს ერისთავნი სპარსთანი 30, 11. შემდგომად მ. წელსა სხუა მოვიდა ამავე 35, 18. ერქუა სახელად მ. ქართამ 43, 19. წელსა მ. . . . მოვიდა მირდატ 52, 9. წელსა მ. მოირთო ძალი სომხითით 57, 1. დღესა მ. გამოვიდა მირიან მეფე 91, 16. მ. წელსა მოკულა ნანა დედოფალი 130, 15. შესაშესა შვილსა მხოროისა ცოლისასა ზრდიდა ერისთავი სამშუღლისა 137, 11. მეორედ მისსა საყდარსა აღიყვანა 61, 11. მრწმენა . . . იესო ქრისტე მ. მოსლვა მისი 97, 4 [ორ].
- მომრამ-ი** გაქცეული მოგო იქმნეს და დიოფანჩნეს ყოველნივე 47, 4. მ. იქმნეს (იგინი) ფარულად 83, 11. რომელ არიან მ. ამით აღგილით 112, 2. წარვიდა მირდატ მეოტი სპარსეთადვე 52, 9; 52, 19, სპარსთა მეფე შევიდა სპარსეთად მ. 70, 6 [ოტ].
- მომოცდაბათი-ა** მეოცდაათე მეფე, მირდატ 138, 5 (სათ.) [ოც, ათ].
- მომოცდაბართი-ა** მეოცდართე მეფე, ბაკურ 58, 15 (სათ.) [ოც, ერთ].
- მომოცდაბაქუსი-ა** მეოცდაბაქუსე მეფე, მირდატ 131, 12 (სათ.) [ოც, ექუს].
- მომოცდაბოთხი-ა** მეოცდაბოთხე მეფე მირიან 64, 13 (სათ.) [ოც, ოთხ].
- მომოცდარვა-ა** მეოცდარვე მეფე თრდატ 137, 7 (სათ.) [ოც, რვა].
- მომოცდახუთი-ა** მეოცდახუთე მეფე ვარაზ-ბაქარ 132, 7 (სათ.) [ოც, შუღ].
- მომოცდაცხრა-ა** მეოცდაცხრე მეფე, ფარსმან 137, 18 (სათ.) [ოც, ცხრა].
- მომოცდახუთი-ა** მეოცდახუთე მეფე ბაქარ 130, 17 (სათ.). მოქციეთიან მირიან მეფისათ მეოცდახუთესა წელსა მოკულა ძე მისი რევე 129, 5 [ოც, ხუთ].
- მომოცა-ა** მეოცე მეფე ვაჩე 58, 13 (სათ.) [ოც].
- მირამ-ა** მერვე, ქუჭი, იყო ერისთავი ეგრიისა 24, 22 მ. მეფე მირიან 33, 5 (სათ.). ერქუა მერვესა ეგროს 4, 10 [რვა].
- მირამ მერვე** მოიყვანა ოთხნი კაცი 19, 17. მ. კუალად იხილეს სხუა სასწაული 122, 15. მ. მოვიდა აღნათქუამისა აღმარულეებულად 123, 5. მ. დედაკაცი ვინმე იყო 123, 13. მე, კოსტანტინე მეფე, პირველ ეშმაკისაგან წარტყუნული და მ. გამოქსნილი დამბადებელისა მიერ, მოესწერ შენდა 128, 14 [მერმე].
- მისამ-ა** მესამე გაგზავნა ხუნანისა ერისთავად 24, 14. მ. მეფე მირიან 27, 23 (სათ.). მეფე იქმნა სპარსეთს მ. მამ მირიანისი 69, 10. ერქუა . . . მესამესა ბარდოს 4, 9. რომელთა სახელები ესე არს: პირველსა მცხეთოს, . . . მ. კახოს 8, 16. წელსა მ. მოვიდა სუმბატ ბიერტიანი 49, 9. მ. დღესა ჩამოვიდა ქართლად 93, 8. აღდგა მ. დღესა 94, 9; 119, 1. მ. შეილსა მეორისა ცოლისასა, ზრდიდა ერისთავი სამშუღლისა 137, 10 [სამ].
- მისამ-ი** ჩუენმცა მესამელთა სპარსთა შეეცწოვებოდეთ 72, 16 [სამ].
- მისინსლა-ა** მტერი იყო კაცი ძენილი და მესისხლე 20, 9. ესე აზონ მათ პრომოთა ზედა იყო მ. 20, 14. მ. იყო ამაზას მათი 57, 11. იქმნენ მკლევლ და მ. შემოქმედისა 99, 11 (ვარ.) [სისხლ].
- მისინსლა-ა** სძულდა მირდატ მე-სისხლეობისა და მედგრობისა მისა-

სათს 51, 7. იწყო მესისხლეობად 57, 4 [იხიხლ].

მეტაშა-ი მოიყვანა ბერძულად მეტაშულა დედაცი 93, 2 [I ტუ].

მეშა-ი მოვიდეს მეფე იგი ცისა 105, 18. შეჰვედრა სული თსი მეფესა ცათსა 127, 19. შე, კოსტანტინე მეფე, ახალი მონა ცათა მეფესიხა მოსწერა შენდა 128, 13 [უფ].

მეშა-ი აღესრულნეს მეშაღენი იგი 72, 13. მსახურბდეს მას შ. იგი 94 (ვარ.) შეჰკამე მეშაღეთა მაგათ 94, 1 (ვარ.) [ულელ].

მეშა-ი ხაზართა იჩინეს მეფე 11, 19. გამოვიდა ხაზართა შ. 12, 7. განდიდნა შ. სპარსთა 14, 5. უცალო იქმნა ქეკაპოს, შ. სპარსთა 14, 13. უცალო იქმნა ქაიხოსრო შ. 15, 5. შ. იქმნა სპარსეთს ძე სპანდიატისი 16, 17. ფარნავაზ შ. იქმნა ყოველსა ქართლსა და ეგურსა ზედა 24, 6. ფარნავაზ ოცდაშუდისა წლისა შ. იქმნა 25, 14. მოგუთა ჩუენ შ. ნათესავთაგან მამათა ჩუენთასა 26, 4. მეორე შ. საურმაგ 26, 12 (სათ.). ამის წილ შ. იქმნა ძე მისი, საურმაგ 26, 13. შ. იქმნა მის წილ მირვან 27, 21. მესამე შ. მირვან 27, 23 (სათ.). შ. იქმნა არშაჲ 28, 19. შ. იქმნა მის წილ ძე მისი ფარნაქომ 28, 21. მეოთხე შ. ფარნაქომ 29, 1 (სათ.). სომეხთა შ. წარმოემართა ქართლს 29, 21. შ. იქმნა ძე მისი არტაგ 30, 9. შ. არტაგ ორ წელ ოდენ მეფობდა 30, 11. თუო ბარტომ შ. ებრძოდა მას 32, 3. მოკლეს ბარტომ შ. ქართლეთა 32, 8. მერვე შ. მირვან 33, 5 (სათ.). არშაჲ შ. იყო დედით არშაჲუნანი 33, 9. აღერკი . . . ოცდაათის წლისა შ. იქმნა 35, 13. შერისხნა შ. აღერკი ერისთავსა კლარჯეთისასა 42, 16. არღარა დაფლომილ იყო შ. სპარსეთს 42, 12. მეფობდენ . . . მცხეთით ბარტომ შ. და არმანით ქართლ შ. 44, 3 (ვარ.). შემდგომად მათსა შ. იქმნეს შვილნი მათნი 44, 9. შ. იქმნა სომხითს . . . იარვანდ 44, 14. მოკლა სუმბატ ბივრიტიანმან იარვანდ, შ. სომეხთა 45, 6. გარ-

დამოვიდა შ. ლეკთა 45, 10. წარმოემართა ძალითა თსითა . . . არტაშან, შ. სომეხთა 48, 10. შ. იქმნეს შვილნი მათნი 50, 6 (ვარ.). განვიდის თუთ შ. ფარსმან 51, 19. შემდგომად მისსა შ. იქმნა ამაზასპ 54, 16 (ვარ.). მერღუმეტე შ. ფარსმან 54, 14 (სათ.). მეფურმეტე შ. ამაზასპ 55, 1. მოკლა შ. ოესთა 56, 18. სომეხთა შ. ძალითა მრაველითა წარმოემართა ქართლად 57, 9. რეჲ შ. იყო წარმართი 58, 5. მეოცე შ., ვაჩე, ძე რევისა 58, 13 (სათ.). მეოცდარეთე შ. ბაკურ 58, 15 (სათ.). შ. იქმნა სპარსეთს ქასრე 59, 8. სომხითს შ. იქმნა კოსარო 59, 11. შეეწეოდა მას ასფაგურ, შ. ქართველთა 59, 12. პირველსავე შესლვასა სპარსეთად ეწეო ქასრე, შ. სპარსთა 59, 15. ვითარ ოტეს სომეხთა და ქართველთა . . . შ. სპარსთა 60, 3. ვერღარა ოდეს წინაღულდგა (მათ) შ. სპარსთა 60, 5. ხედვლიდა მ. 61, 9. წარმოვიდა შ. მუნით 61, 13. განმზადებულ იყო კოსარო შ. . . შესლვად სპარსეთს 61, 14. განვიდა შ. ნადირობად 61, 14. მოკლეს (მათ) შ. 61, 16. წარვიდა შ. 65, 10; 65, 13. შ. გუთთა სპითა ურიცხუთა შევიდა საბერძენეთს 68, 6. შ. ბერძენთა შეკრბა სპითა დილითა 68, 7. გამოვიდა მუნით გუთთა შ. 68, 14. შ. იქმნა სპარსეთს მესამე ძმა მირიანისი 69, 10. გამოვიდა სპარსთა შ. 69, 12. წინაღულდგა მათ ბერძენთა შ. კოსტანტინე 69, 16. სპარსთა შ. შევიდა სპარსეთად 70, 5. შ. ცოცხალი არს 74, 17. ქუიო რისხვისა იპოვა შ., ვითარცა გუული 81, 14. იქმნა შ. თრდატ ეშუად 84, 7. შ. არლა გამოსრულ იყო 88, 11. გამოვიდა მირიან შ. საზარელითა ხილვითა 88, 15. ორდატ შ. ეშუად იქმნა 92, 3. თრდატ შ. ეშუად ქმნილ იყო 92, 6. მოვიდა მირიან შ. 102, 5. კითხვილიდა დელოთაღსა შ. 105, 8. მირიან შ. განკურდა 105, 12. იყო შ. დედოფლისა მოქცევილთაგან წელიწადსა ერთსა ორგულეზასა შინა 106, 1. შ. იხილვიდა საქმესა მისსა 106, 8. განვიდა შ. ნა-

ღირობად 108, 18. ღაშთა მ. მარტო 109. 14. გარდაცა მ. ცხენისაგან 110, 3. მ. ღაღადებდა 110, 12. მოვიდა მ. 110, 18. ღაღადებდა მ. 110, 19. მოვიდა ... მ. 110, 21. გარდაცა მ. ცხენისაგან 110, 21. იყო დაკრევებულ მ. და სიმრავლე ერისა 112, 9. წარვიდა მ. სახიდ თვსად 112, 10. წარმართებულ არს მ. 113, 4. მ. სპარსთა ... ხუარა ხუარა პრძანებს 113, 10. მირიან მ. შეიპყრეს 113, 14. შუწუნა მირიან მ. 118, 3. წარვიდა ... მ. და სიმრავლე ერისა 126, 13. დასწულდა მირიან მ. 129, 9. აღესრულა მირიან მ. 130, 13. სადა მირიან მ. დამარხულ იყო 130, 15. არა აყენებდა მირდატ მ. ნაწილისა გამოღებად 131, 19. მოკულა მირდატ მ. 132, 6. წამება ... არჩილისი, რომელი იყო მ. ქართლისა 245, 2 (სათ.). გყო შენ ... მ. და უფალ ერთა ზედა ქართლისათა 247, 5. რომელი იყო პირველი მეფე ყოველისა ქუეყანისა 6, 8. მან გრძნებთათა თვისთა დააბრმო ქეკაპოს მ. 14, 7. რომელი იყო პირველი მ. ქართლისა, ქართლოსიანი 20, 16. ფარნავაზ იყო პირველი მ. ქართლსა შინა 26, 8. მ. ჩუენი გარდაცა სჭულსა მამათა ჩუენთასა 29, 10. მეხუთე მ. არშაკ, არშაკუნიანი 30, 5 (სათ.). მეექვსე მ., არტაგ, არშაკუნიანი 30, 10 (სათ.). მეცხრე მ., მეორე არშაკ, ძე მირჯანისი 33, 8 (სათ.). აწ მე ვარ მ. მათი 34, 19. მოკულა მ. ესე ჩუენი 35, 4. შენ ხარ მ. ჩუენი 35, 4. მეათე მ., აღერკი, ძე ბარტომისი 35, 10 (სათ.). იქმნა სომხითს ღიდი იგი მ. იარვანდ 44, 14. მ. ფარსმან ქუელი იარვანდის ... სამეფოსა თვისსა 51, 13. მოკულა ფარსმან, მ. ქუელი 53, 7. მ. ჩუენი მოიკლა ... კაცთა მგრძნებელთაგან 53, 13. მეთექვსმეტე მ. ადამი 54 (სათ.) მეცხრამეტე მ. რეე არშაკუნიანი 58, 1 (სათ.). ასფაგურ იყო უკანასკელი მ. ფარნავაზიანთა ნათესაინსა 59, 7. ვერლარა წინააღუღეა ამათ მ. იგი სპარსთა 59, 16. მოკულა მ. იგი 61, 3. მოიკლა ... ღიდი

იგი მ. სომხითისა 62, 21. მეოცდამოთხე მ. მირიან ... ხოსროიანი 64, 13 (სათ.). მოკულა მამა მისი, სპარსთა მ. 67, 2. შეიპყრა მ. ბრანჭთა და ყოველნი იგი მთავარნი მათნი 73, 5. გამოვიდა მირიან მ. და ყოველი იგი ერი 91, 16. განკრდა თუთ ღიდი მ. აღერკი 100, 5. ევედრნეს ... ნინოს ნანა ღედოფალი და მ. 106, 8. წარემართა მ. და ყოველი ერი ქრისტიანობასა 111, 12. აღდგა მ., ვულგდებული ურეთათაგან 114, 14. აღიესო სიხარულითა მ. და ღედა მისი 115, 19. აღიესნეს სიხარულითა მ. და ღედოფალი 116, 5. წარემართა მ. და ყოველი ქალაქი ... ქრისტიანობასა 118, 15. მწუხარე იყო მ. და ყოველნი წარჩინებულნი 128, 5. აღიესნეს სიხარულითა მირიან მ. და ნანა ღედოფალი 129, 2. მეოცდამოთხე მ. ბაქარ ... ხოსროიანი 130, 17 (სათ.). მეოცდამეტსე მ. მირდატ, ძე ბაქარისი 131, 12 (სათ.). მეოცდამედიე მ., ვარაზ-ბაქარ ... ხოსროიანი 132, 7 (სათ.). ვარაზ-ბაქარ მ. იყო კაცი ურწმუნო 135, 23. მეოცდარეე მ., თრდატ ... ხოსროიანი 137, 7 (სათ.). მეოცდაცხე მ. ფარსმან ... ხოსროიანი 137, 18 (სათ.). მეოცდაათე მ. მირდატ ... ხოსროიანი 138, 5. მისცა მამისძმისწულსა მისსა ხაზართა მეფემან ნაწილი ლეკანისა 12, 15. ნაბუქოლონოლო მ. წარმოსტყუენა იერუსალიმი 15, 23. მირიან მ. მოწულა ყოველთა ერისთავთა ქართლისათა 28, 3. ფარნავაზომ მ. უმატა ყოველთა ციხე-ქალაქთა შენება 29, 2. ფარნავაზომ მ. მოწულა სპარსთა 29, 22. მ. ბარტომ უმატა ზულღეთა მცხეთისათა 30, 19. მ. ბარტომ შემოკრიბნა ... სანაი ქართლისანი 31, 18. მისცა მათ ფიცი ... მ. მირიან 33, 2 (ვარ.). მოსცა (აღერკის) სომეხთა მ. ასული თვისი ცოლად 35, 12. აღერკი მ. უმატა სომეგრეთა ქართლისათა 38, 23. ბაზოკ, ოესთა მ., სთხოვა (სუმბატს) მუქარა 46, 9. ისმინა სომეხთა მ. ვერდება მათი 48, 15. დაიმონნა ქართველნი ... სომეხთა მ. 48, 16. არტაშან მ. შეკ-

რიბნა სპანი 48, 22. მოკლა ფარსმან მ. ჩუღმეტი ბუმბერაზი სპარსთა 51, 21. მოკლა ფარსმან მ. . . . თორმეტი ბუმბერაზი 52, 14. ფარსმან მ. არღარა განახა სიმრავლე სპარსთა 52, 16. სომეხთა მ. მოირთო ძალი ბერძენთაგან 53, 21. ვერ იგზინა ამაზას მ. გარდამოსლა ოვსთა 55, 4. ამაზას მ. განავსნა ციხენი 55, 11. დაუტევა სომეხთა მ. ძე თუხი ქართლისა მეფედ 57, 21. კოსარო სომეხთა მ. უწყო ბრძოლად ქასრე მეფესა სპარსთასა 59, 11. მ. სპარსთამან მოუწოდა პიტიახშთა და ერისთავთა სოფელბოსთა 60, 5. მოუწოდა მ. ანაკს 60, 19. იხილა მ. კოსარო 61, 8. მ. მისცა მას პატივი 61, 10. დაიპყრა სომხითი სპარსთა მ. 62, 8. გამოიკითხა სპარსთა მ. პირველად ქალაქისა მცხეთისა 63, 16. ასული ასფაგერ მეფისა . . . შერთო . . . სპარსთა მ. ძესა თუსსა 64, 7. შეიწყნარა მ. ქასრე ვედრება ქართველთა 64, 15. მირიან მ. მშაბთა კეთილსა ქართველთასა 66, 7. მ. გუთთამან სთხოვა თავისთავ ბრძოლა კენისარსა 68, 7. კოსტანტინე მ. ირწმუნა მათი 69, 20. ესე განუგო (მათ) კოსტანტინე მ. 70, 18. მ. განაწესა სიკუდილი მათი 73, 6. მიმადლნა (იგინი) მ. და თქუა (მას) 74, 10. ბერყო მ. ერი იგი 75, 3. კოსტანტინე განრქმუნთა მ. იოტნა მეფენი 95, 14. მ. არმაზაელ ძიება-ყო სამოსლისა მის ჰურიათა თანა 100, 11. მირიან მ. მიავლინნა მსახურნი 102, 18. გულისხმა-ყო მ. მირიან 105, 21. რქუა მ. ოთხთა თანაზრახველთა მისთა 108, 20. მ. მოვლო ყოველი სანახები მუნხარისა 109, 9. წარავლინნა მოციქულნი მირიან მ. 111, 6. რქუა მ. . . . ნინოს 111, 13; 125, 9. თქუა მას მ. 111, 15. მ. შეუქმნა საბურველი ძელისა გარემოა სუეტსა მას 115, 14. იწყო მ. და განასრულა ეკლესია 115, 16. ნათელილო მ. კელსა ქუეშე ნინოსსა 116, 9. კოსტანტინე მ. მეფობასა შინა მისსა აღაშენა ეკლესია 117, 14. მო-

იყენა მ. ამიათარ მლდელი 118, 8. ნათელილეს მ. და დედოფალმან 119, 5. ყო მ. ეგრე 121, 4. ყო მირიან მ. შესაწირავი 122, 8. მათ თანაწარატანა მ. ერისთავი ერთი 125, 15. დაუშვიმა მათ მ. ხარკი 126, 4. გამოგზავნა იგი მ. კოსტანტინე 128, 12. მირიან მ. განასრულა ეკლესია 129, 4. მ. ბაქარ დაწერა კელითწერილი 131, 3. მ. მირდატ . . . შექმნა ჭურბი ზომიერი 132, 1. გამოგზავნა სპარსთა მ. ერისთავი 136, 3. სპარსთა მ. გამოგზავნა ერისთავი 138, 12. ერაყელ მ. დაფლნა საგანძურნი თუნნი 246, 21. დაემორჩილნეს . . . ხაზარნი მეფესა მას ჩინებულსა მათსა 11, 20. ღურძლე მისცემდა ხარკსა მ. ხაზართასა 12, 14. სარკინელთა ბუნთურქთაგანთა ავინეს მ. 18, 8. მონებდა იგი . . . მ. საბერძენთისასა 20, 9. ფარნავაზ მისცა და თუხი ოვსთა მ. ცოლად 24, 2. მსახურებდა იგი მ. ასურსტანისასა 25, 15. სურამგ ეზრახა ოვსთა მ. 27, 1. მსახურებდა იგი მ. ასურსტანისასა 27, 15; 28, 18. სთნდა სომეხთა მ. განზრახვა ესე 29, 16. ბარტომ მ. არა ესუა ძე 32, 9. ესმა მ. აღერკის მეგრელთაგან სყულისა დატევება 42, 14. მან სთხოვა ბრძოლა თავისთავ მ. ფარსმანს 52, 2. ეზრახნეს ესე სომეხთა მ. 57, 8. კოსარო სომეხთა მეფემან უწყო ბრძოლად ქასრე მ. სპარსთასა 59, 12. მიეახლა მ. და რქუა 60, 16. რქუა მ. ანაკ 61, 1. სთნდა განზრახვა ესე მ. 61, 5. ესმა ამბავი ესე სპარსთა მ. ქასრეს სასანიანსა 62, 8. მიეავთო წინა მ. სპარსთასა მორჩილება 63, 3. კეთილად სთნდა სპარსთა მ. 63, 19. თანაყევა ქასრე მ. დედა მირიანისი 64, 18. კენისრისსახედ გაუგზავნეს (იგი) ბრძოლად გუთთა მ. 68, 13. არწმუნეს მ. კოსტანტინეს კაცთა ვიეთმე ღმრთისმსახურთა 69, 17. (ზაბილონ) აუწყა მ. და პატრიარქსა სიტყუა მათი 73, 11: მიართუ ესე მცხეთას მ. წარმართთასა 86, 7. სთნდა მ. აღერკის სამოსელო

იგი 100, 5. რომელი ჰქონდა მირიან მ. 105, 14. ხედვიდეს მ. და დედოფალსა ცრემლოვანთა 111, 4. რომელი იქმნა მცხეთას შინა მირიან მ. ზედა 111, 8. აუწყეს მ. ვერძრევა ადგილითა სუეტისა მის 112, 5. დაცა შვიში მ. 115, 13. მიიწიენეს მოციქულნი კოსტანტინე ბერძენთა მ. წინაშე 115, 19. მიუთხრეს (მათ) მ. 121, 7. წიგნი მოუწერა . . . მ. მირიანს 124, 18. მოვიდა წიგნი პრომით ნინოს და მ. და ყოველსა ერსა ქართლისასა 124, 18. აცნობეს მ. და დედოფალსა 126, 11. შევედრა (მან) მ. იაკობ მღვდელი 127, 17. ბაქარ ეზრახა სპარსთა მ. 130, 22. ხარკსა მისცემდა სპარსთა მ. 137, 15. ეზრახა მ. ბერძენთასა 138, 1. მკლველნი მისნი განერინნეს მშუღობით ადარნასე მ. 246, 17. თრდატ სომეხთა მეფის ასულისწული მეფობასა ლამოდეს ქართლსა 130, 21. ფარნავაზ წარავლინა მოციქულნი წინაშე მეფისა 23, 12. ესე სპასებტი იყო შემდგომადვე წინაშე მ. 26, 1. წარავლინეს მოციქული წინაშე სომეხთა მ. 29, 10. მოგუეცა საზღვარად მ. ამის ჩუენისა შვილივე მეფეთა ჩუენთა 35, 5. იყო ოძრკეს ქალაქსა შინა ერისთავი მ. არმაზელისი 47, 21. დრამა არტაშან მ. ხატიოთა დავსცეთო 49, 18. მოვიდეს ესე ყოველნი წინაშე სომეხთა მ. 57, 16. სომეხთა მ. ასული იყო ცოლი ფარსმანისი 53, 18. მივიდის კოსარო მ. თანა სომეხთასა ბრძოლად სპარსთა 59, 14. წარჩინებულთა მათ იზრახეს თუს-თუსად წინაშე მ. 60, 19. დარჩომილ იყო მკედრი მ. ჩუენისა 62, 17. შერთოს ცოლად ძესა მისსა ასული მ. ჩუენისა ასფაგურისი 63, 5. მე ნაშობი ვარ ჰინდოთა მ. ასულისა 67, 15. წარგზავნეს მოციქული წინაშე სპარსთა მ. 63, 15. წარგზავნა მოციქული წინაშე კოსტანტინე მ. 70, 9. წარვიდა პრომედ წინაშე მ. მსახურებად 72, 10. მიიწია პრომედ წინაშე მ. 73, 2. მიიყვანა იგინი წინაშე მ. 73, 6. შევიდა ზაბილონ წინაშე მ. 74, 9.

გოდებით ტიროდეს წინაშე მ. 82, 2. მოიწიენეს მოციქულნი კეისრისანი წინაშე თრდატ სომეხთა მ. 82, 14. სადა-იგი ყოფილ იყო ბარტამ მ. საგრილი 92, 13. წარავლინა მოციქულნი მირიან მეფემან წინაშე ბერძენთა მ. 111, 6. ამისთვისა დიდ იქმნეს იგინი წინაშე მ. 117, 1. წარავლინა მირიან მეფემან იოვანე წინაშე კოსტანტინე მ. 117, 6. მოვიდა წინაშე მ. 118, 5. მოვიდა ბაქარ, ძე მ. მირიანისი 129, 1. შუამდგომლობითა ბერძენთა მ. და სპარსთა მეფისათა დაწერა კელით-წერილი 131, 3. ესე არს ძე სტეფანოზისი, ნათესავი დიდისა მ. ვახტანგისი 246, 19. აღმოვიდა ძე სპარსთა მეფისა 16, 10. ქართველნი იყენეს მორჩილ აელაანისი, სპარსთა მ. 43, 15. იყო შესლვა მირიან მ. და დიდისა სპარსთა მ. საბერძნეთად 96, 13. დაწერა მოციქულსა სსწაულობითა მირიან მ. 108, 14. წარვიდეს რვე, ძე მ., და ეპისკოპოსი 119, 16. ძედ შვილებული ბარტომ მეფისა მოიკლა ბარტომის თანა 32, 16. იყო კლარჯეთს ერისთავი არზოკ მ. 48, 4. აოტეს ზარენ, ძე სომეხთა მ. 49, 2. მისცეს ქართველთა ძე მ. შეპყრობილი 49, 13. ტყუე-ყო ნათესავი სომეხთა მ. 62, 5. ძე კოსარო მ. შევილტოდა საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 6. შეპრთო ძესა მისსა მირიანს ასული ქართველთა მ. 64, 16. მოუკუდა (მირიანს) ცოლი, ასული ქართველთა მ. 66, 2. მუნ იყო ძე : . . კოსაროს სომეხთა მ., სახელით თრდატ 68, 10. მოქცევა მირიან მ. ნინო მოციქულისა მიერ 72, 1 (სათ.). მოვიდეს (იგინი) ადგილსა მას რომელ არს დერნი, საყოფელი სომეხთა მ. 82, 9. მოვიდა მოციქული კოსტანტინე მ. მცხეთას 129, 1. მეოცდაათ მეფე მირდატ, ძმა ფარსმან მ. 138, 5 (სათ.). რომელი-ესე აღწერა . . . ძისცოლმან მირიან მეფისამან 72, 6; რომელი . . . აღწერა ასულმან თრდატ სომეხთა მ. 72, 7. ძმისწულის-შვილმან ადერკი მ. ძიება-ყო სამოს-

ლისა მის ჰერიათა თანა 100, 10. არა ნათელ-ილო ... სიძემან მირიან მ. 117, 2. აღაშენა კუბო ჭუარისა მცხეთისა რევ, ძემან მ. 123, 7. ერისთავ-მან მ. მცირედ წარმართა მახლი მათ ზედა 125, 19. ცნა რევ, ძემან მ. 126, 10. იყენეს (ქართველნი) მორჩილებასა შინა სომეხთა მეფისასა 44, 13. ქართველნი და ოვსნი ... მიეწივნეს ზარენს, ძესა მ. 49, 4. რათა ყოველნი ... მოვიდენ ბრძანებასა მ. 81, 11. მიმართა სამოთხესა მის მ. 93, 9. წარვედ, შვილო, წოდებასა მ. 99, 5. რევის, ძესა მ., ესუა ყრმაწული მცირე .123, 1. იყო ... ერთი მთავარი ... ნათესავისაგან კოსაროს სომეხთა მეფისა 60, 10. იყო მთავარი იგი ნათესავისაგან მირიან მ. 107, 7. მოქცევიტან მირიან მეფისათა მეოცდახუთესა წელსა მოკუდა ძე მისი რევ 129, 5. შუამდგომელობითა ... სპარსთა მ. დაწერა კელით-წერილი 131, 3. იწყო ... ერმან ქებად მეფისა 88, 15. ყოველი ერი განვიდა მიგებებად მ. 110, 14. მოვსწერ შენდა ... მორწმუნისა მეფისა მირიანისსა 128, 15. მას არათუ ვითარცა მეფისა, გული უთქმიდა სურვილად ჩემდა, არამედ ... არაწმიდად შემრაცხეს 83, 11. ორნი ძენი მეფისანი ... იყენეს ბრძოლად სპარსთა 48, 20. მოვიდა სუმატ ბიერიტიანი და ორნი ძენი მ. 49, 9. წარიყვანნა ტყუედ ... ასულისწულნი მირიანისნი, მორწმუნისა მ. 137, 4. შეთერთმეტე მეფენი ... ძენი სომეხთ მეფისა, არშაყუნიანი 44, 1 (სათ.). რომელნი გარდამოვლინებულ იყენეს საურმაგ მეფისაგან 28, 6. ადგიკი მოითხოვნა სპანი სომეხთა მ. 33, 16. ოტებულ არს სპა ჩუენი კოსაროს სომეხთა მ. 60, 11. წარმოვიდა ინაკ ... განდგომად სპარსთა მ. 61, 6. შიში აქუნდა სპარსთა მ. 70, 11. გამოითხოვნა იგინი მ. 74, 10. ბრძანება მოილო მ. 74, 14. მოვიდა მირიან მეფე ... ოტებული კასტრანტინე მ. 102, 5. ითხოვა თუთ დაფლვა მ. 128, 3. ჰაოს ჰყო თავი თვის მე-

ფედ ძმათა თუსთა ზედა 7, 21. არცა სახელ-ვლებოდა მ., არცა ერისთავად 11, 4. დაჭდა საურმაგ მცხეთას მ. 27, 12. არღარა ღირს არს იგი მ. ჩუენდა 29, 12. იყოს მ. ჩუენდა ძე შენი არშაკ 29, 14. გენბავს მ. თქუენდა ძე ჩემი 29, 17. მიგცე ძე ჩემი მ. თქუენდა 29, 19. სომეხთა მეფემან მისცა ქართველთა მ. ძე თვისი 30, 4 (ვარ.). დაჭდა მ. არშაკ 30, 6. დასუეს მ. აულაღან ბრძენი 43, 14. ადერკის მეფობამდე ერთი დაჭდის ქართველთა მ. 43, 16. დასხდეს მ. შუამდგომად მათსა შვილნი მათნი 45, 1, დასუა მ. ძმა იარვანდისი 45, 6. დასუეს მ. ძე ფარსმან ქუელისა 54, 8. ითხოვეს ძე მისი მ. 57, 9. იგი იყო მ. 58, 10. ვითხოვოთ ძე მისი მ. ჩუენდა 63, 5. თუთცა უკეთესად გამოარჩია მცხეთას დასუმა ძისა მისისა მ. 64, 1. მისცა ქართველთა მ. ძე მისი 64, 16. დაჭდა ... მ. სპარსეთს ძმა მირიანისი 67, 2. დაჭდა მ. ძე მისი, ბაქარ 130, 18. დაჭდა მ. ძე მისი, მირდატ 131, 13. დაჭდა მ. ... ვარაზ-ბაქარ 132, 8. დასუეს მ. სიმამრი ვარაზ-ბაქარისი 137, 8. დაჭდა მ. ძე ვარაზ-ბაქარისი 137, 19. დაჭდა მ. ძმა მისი, მირდატ 138, 6. მეფეო, ახლოს არს მიახლება შენი ღმრთისა მიხედვად 107, 19. ნუ სწუხ, მ. 118, 6. შენ, მეფე ... მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ... ნაბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 4. უწყებულ იყო შენ, მ. 107, 10. მეფენი ფარნავაზიანი 17, 2 (სათ.): მეთერთმეტე მ. ბარტამ და ქართამ 44, 1 (სათ.). მეთორმეტე მ. ფარსმან და კაოს 44, 11 (სათ.). არმაზელნი მ. შეეწეოდენ სომეხთა 44, 13. მეცამეტე მ. აზორკ და არმაზელ 45, 3 (სათ.). ესე მ. არმაზელ და აზორკ იყენეს კაცნი მკნენი 45, 4. შემოიხუტუნეს ორნივე მ. ქართლისანი მცხეთას 47, 8. მ. ესე ქართლისანი ... სიფიციხლითა გულისა მათისათა არა შეუშინდეს 47, 15. მ. ქართლისანი მცხეთით გაემართოდინ სომხთისა 48, 8. ჩუენ, ორნივე მ. ... თანდავიდგეთ 49, 15. აღესრულნეს ესე მ. ქართლი-

სანი 50, 1 (ვარ.). მეთოთხმეტე მ. ამაზას და დეროკ 50, 5 (სათ.). მეთხუთმეტე მ. ფარსმან ქუელი და დეროკ 50, 8 (სათ.). ესე მ. ყოველნი ორ-ორნი იყვნეს მოყურობასა ზედა 50, 9. ყოველნი მ. მეფობდეს ქართლს 59, 6. რომელმან მოსრნა მ. აელაღიანნი 59, 9. დაესრულნეს მ. ქართლისანი ფარნავაზიანნი 59, 18. დასჯერდეს ორნივე მ. ბჰობასა მათსა 67, 8. იელტოდეს ორნივე იგი მ. 70, 4. სადა ლმერთნი ლმერთობენ და მ. მეფობენ 86, 1. ბერძენთა მეფემან ძალითა ქრისტესითა იოტნა მ. 95, 15. სპარსნი მ. ძღუნითა მოვიდეს 98, 15. მ. დაღუბდნენ მეფობასა 105, 20. სადა არიან მ. სპარსთანი ხუარა და ხუარანხუარა 113, 19 ტიროდა თუთ იგი და მის თანა მ. 121, 22. ევედრებოდეს ყოველნი მ. და დედოფალნი 126, 17 (ვარ.). ესე ენანი იყოდეს ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 16, 23. ვერ იძებნეს მ. ქართლისათა საზღვარი 44, 18. მ. ქართლისათა მოუწოდეს ოესთა 45, 7. ამათ მ. ქართლისათა შემოკრიბნეს სპანი თუნნი 45, 11. მ. ქართლისათა უბრძანეს ქუეყანასა მათსა შელტოლეა იცხეთა 49, 10. მიხედნა მეფეთა მათ დიდძალთა 90, 5. ზარკსა მისცემდეთ მ. ხუაროვანთა 136, 18. მეფეთაცა აგინებენ 83, 4. განდიდნა უფროს ყოველთა მეფეთა სპარსთასა 16, 19. რომელსა უეის ცოლად ნათესავი ფარნავაზიანთა, მ. ჩუენთა 29, 13. იყოს . . . დედოფლად ჩუენდა ცოლი მისი, შეილი მ. ჩუენთა 29, 15. მე ვარ შეილი მ. თქუენთა 31, 10; 34, 22. მოგუეცა საზღვარად მეფისა ამის ჩუენისა შეილივე მ. თქუენთა 35, 5. ჰნებვიდა მოკლეა მის ზარენისი სისხლისათეს მ. მათთასა 49, 6. ფარსმან ქუელი იყო კაცი ყოველითავე უმჯობესი ყოველთა მ. ქართლისათა 51, 5. დარჩომილ იყო მკედრი მეფისა ჩუენისა, ანუ ნათესავი მ. ჩუენთა 62, 18. ვაუწყათ (მას) ქალისა მის ნათესაობა მ. ჩუენთა ფარნავაზიანთა 63, 7. ნათე-

სავსა მ. ჩუენთასა მოსწყუედდეს 63, 11. ყოველთა მ. ქართლისათა უმეტეს აღასრულებდა მსახურებასა მას კერპთასა 65, 18. პოვეს მუნ დედოფალი ვინმე მ. ნათესავი 80, 10. იყო ზარის აღსაჯველი იგი შიში მ., მთავართა და ყოველსა ერსა 89, 7. სადაცა მ. გონება მტკიცე არს 111, 14. იგი ადგილი . . . მ. საჯლომი არს 129, 16. იყო შიში დიდი მ. და მთავართა 245, 6. შეილი ხარ დიდთა მ. ხუაროვანთა 247, 1. მიჩუენენ საგანძურნი მ. ბერძენთანი 247, 4. მირდატ მოიყვანა ცოლი სპარსი, ნათესავი მეფეთა 50, 11. მოიყვანა სპარსეთით ნათესავი მ., სახელით ფეროზ 68, 19. შეკრბეს ყოველნი სპასალარობასა ქუეშე ქართველთა მეფეთასა 3, 2. არა წინააღუდდეს ქალაქსა მ. 121, 14. შეიუყარეს იგი ქართველთა უმეტეს ყოველთა მეფეთასა 65, 22. ვიწყო მითხრობად ცხოვრებასა ქართველთა მეფეთასა 3, 2. რომელსა რქუან ხილახილა, საზამთროთა ადგილთა სომეხთა მეფეთასა 61, 8. ქუარნი აღმართნეს კელისდადებითა მეფეთათა 120, 9. მრავალნი იყენიან შეილნი მეფეთანა 43, 17. შეილნი არიან სპარსთა მ. 136, 16. ნათესავნი მ. დარჩეს კეესა კახეთისასა 138, 16. აღეშართა ქუარნი იგი დიდებით მეფეთაგან 122, 2 [უფ].

მეფეთ-მეფეთ-ა მეფე სპარსთა მეფეთ-მეფე ხუარან-ხუარა ბრძანებს 113, 10 [უფ].

მეფობა 0—1 მეფენი მეფობენ 86, 1. მეფობდა (იგი) ნებოერ 25, 14. მ. საურმაგ ბედნიერად 27, 21. მ. ნებოერად 28, 16; 30, 6. მეფე არტაგორ წელ ოდენ მ. 30, 11. ნებოერად მ. 33, 6. მ. კეთილად 35, 12. ორმოცულაჩუდმეტე წელ მ. 35, 13. მ. ესე ბარტომ 44, 7. სამ წელ ოდენ მ. 54, 9. მ. დედა ადამისი 54, 10. მ. იგი 54, 12. მ. ესე ფარსმან 54, 15. მ. ძე მისი ამაზას 54, 16. მ. ესე რეე კეთილად 58, 11. მ. ძე მისი ვაჩე 58, 14. მ. ძე ვაჩესი ბაჟურ 58, 16. მ. ძე ბაჟურისი, მირდატ 59, 2. მ. მირიან 65, 22.

მ. მირიან მუნ ქართლს 70, 20. ჰეროდოტე მ. იერუსალემს 98, 2. მირდატ მ. 131, 13. მ. თრდატ 137, 12. მ. უშფოთველად 137, 16. მეტირედ ეამ მ. 138, 4. მეფობდეს . . . ძენი მისნი 44, 3. მ. შვილი მათნი 50, 3; 50, 6. ზედენი მ. ქართლს 59, 6 [უფ].

მეფობა-ა ამის ზედა მიიტულა ანტიოქისა მეფობა ბაბილონს 28, 19 არა უნდა სხესა ნათესავისა მ. 32, 15. სუესა ჩემსა მოუტენრა მ. ჩენდა 34, 22. გამოჩნდა . . . მ. სპარსეთისა 43, 10. დაესრულა ქართლსა შინა მ. . . ფარნავაზიანთა მეფეთა 66, 2. მისიეს მ. სპარსეთისა ბარტამს 67, 18. სამად განხეთქა ლმერთმან მ. ისრაელისა 95, 21, რომლისადავე მიეცა მ. სიცოცხლესავე მისსა 129, 7. არაოდეს ძებნონ მ. ნათესავთა რვეისთა 131, 6. მისი იყოს მ. 131, 6. მეფობა მირიანისი 60, 2 (სათ.). შერტებეს მ. მირიანისი 66, 6. ლმერთმან განხეთქა მ. ჩუენი 95, 11. შეცალა მცირეთისა რუმისა ესე მ. საწუთოსა სიხარულად საუკუნოდ 248, 2. მეფობასა შინა მისსა სოველსა ქუეყანასა სჭული ესე დაუღვა 19, 1. ამისსა მ. დურძუთთა დივიწყეს სიყუარული ფარნავაზისი 27, 25. აღერკის მ. შინა მოვიდეს ათორმეტთა წინდათა მოციქულთაგანნი 38, 25. აღერკის მ. გამოჩნდა მეფობა სპარსეთისა 43, 10. ამათსა მ. კეისარმან წარმოტყუნა იერუსალემი 44, 3. ამისსა მ. გარდამოვიდეს ოჟნი 55, 3. ამან მ. შინა მისსა არაარავის უტევა ქართლსა შინა ყრმათა კლევა 58, 7. ვაუწყოს მ. შენსა უელისზრახეა ჩემი 60, 18. რომელრმეცა ღირს იყოს მ. 62, 18; 66, 5. მეფენი დაუტეობდენ მ. 105, 20. კოსტანტინე მეფემან მ. შინა მისსა აღაშენა ეკლესია ხუთასი 117, 14. სომეხთა მეფის ასულისწულის მ. ლამოდეს ქართლსა 130, 21. ამის მირდატის მ. იწყეს ქართველთა სუეტისა ცხოველისაგან ნაწილის გაშობლებად 131, 17. რომელნი ვერ იმყრობდეს მ. 137, 6. მეორესა წელსა მეფობასა მისისასა მოვიდეს ერისთავნი

სპარსთანი 30, 11. პირველსავე წელსა მ. მისისასა იშვა უფალი 35, 14. შენდა მომრეცემა გურგენი მ. ჩემისა 129, 20. რომელსა ეძლოს პერობა მეფობისა, მისი იყოს მეფობა 131, 5. იქმნა ჰურიათთა სირცხული: ცისკიდეთა განბნევა, მეფობისაგან დაეცემა 101, 16. იყო სიხარული ყოველსა ქართლსა ზედა მეფობისათვის ფარნავაზისსა 26, 3. აღექსანდრეს მეფობითგან ესე ყოველნი მეფენი მეფობდეს ქართლს 59, 6. აღერკის მეფობამდე ერთი დაჟღის ქართველთა მეფედ 43, 16. ამათ მ. იყვნეს მოჩრილებასა შინა სომეხთა მეფისასა 44, 12. მშუდობით, მეფობაჲ პურიათთა 99, 10 [უფ].

მეხსეულად მეხსეულად მოიწია რისხვისა იგი ღრუბელი 91, 11. მ. განიკურნა 105, 2; 105, 8. მ. მოიღო ძალი 112, 1. მ. დასცხრეს კმანი იგი 113, 2. მ. უჩინო იქმნეს ყოველნი იგი 114, 1. მ. დაეცა 123, 18 [მეფ].

მეშუღა-ა მეშუღე გაგზავნა კლარჯეთის ერისთავად 24, 22. მ. მეფე, ბარტომ, არშაკუნიანი 30, 18 (სათ.). თავი მ. 108, 16 (სათ.). ერქუა მეშუღესა კავკას 4, 9 [შუღ].

მეჩუღმებთა-ა მეჩუღმებე მეფე ღარსმან 54, 14 (სათ.) [ათ, შუღ, მებ].

მეძამებთა-ა მეძამებე მეფენი აზორკ და არმაზელ 45, 3 (სათ.) [ათ, სამ, მებ].

მეცნიერ-ი მეცონე ნინო მეცნიერ იყო მცირედ ენასა სომხურსა 85, 15. რომელი მ. იყო ძუელისა სულონისა 102, 14. მე ვარ მეცნიერი განზრახვასა მათსა ყოველსა 79, 10. რათამცა პოვა მ. ვინმე კურნებისა 103, 12. ყოფა მისი უწყის ლმერთმან, ყოველისა მეცნიერად დამბადებელმან 76, 18. მოვიდენ მეცნიერნი სულისანი 36, 7. წარმოვიდენ მ. სულისანი 36, 8 [ცან].

მეცნიერ-ი ნაცნობი ხოლო მონადირეობითა მისითა იქმნა მეცნიერ აზონისა 21, 3. შეიტკობ ვითარცა მეცნიერმან 93, 13 [ცან].

მეცნიერება-ა ცოდნა ქართველი უფრო დარჩეს სამეოტოთა გზათა მეცნიერებისაგან 47, 7. არცაინ იყო შორის იერუსალემსა სწორ მისსა მეცნიერებითა სჯულისა 77, 6 [ცან].

მეცნიერ-პოეზ მ ცოდნედ გახდომა 0—ჲ (მან) მეცნიერ-გყავნი ამას ყოველსა მიწვენად 107, 14.

ო ვნ. რომელთაცა ზრახელა მათანა ენისათეს ებრაულისა, რომელსა იგოცა მეცნიერ იყო [ცან, I ყავ].

მეცხრამეტე-ა მეცხრამეტე მეფე, რეე 58, 1 (სათ.) [ათ, ცხრა, მეტ].

მეცხრა-ა მეცხრე მეფე, მეორე არშაკ 33, 8 (სათ.). გარემელდა მათ შორის ბრძოლა სამ ეამითგან ეიდრე მეცხრედ ეამადმდე 47, 1 [ცხრა].

მეძიებელი-ი მძებნელი მოიწიენეს მონატერსა მას ქალწულთასა მეძიებელნი იგი 81, 5 [ძი].

მეხის-ბეზა-ა ქუხილი ნუგეში-სცემდა ეპითა საზარელითა, რომელი მსგავსი იყო მეხის-ტებისა 7, 6. რბიან მეხის-ტებანი 107, 11 [მეხ, ტეხ].

მეხუთე-ა მეხუთე გაგზავნა წუნდის ერისთავად 24, 18. მ. მეფე, არშაკ, არშაკუნიანი 30, 5 (სათ.). თავი მ. 64, 12 (სათ.). ერქუთა მეხუთესა ლეკ 4, 9. რომელთა სახელები ესე არს: პირველსა მცხეთოს მ. გაჩიოს მ, 17 [ხუთ].

მეპრამლა-ა ქალათი მოვედინ მექრმლე და აღიხუნ თავნი ჩუენნი ჩუენგან 74, 4 [ქრმალ].

მზა მზად არა მზა იყო მსწრაფლ გამოსვლისაგან 47, 10 [მზა].

მზარეული-ი მოიყვანეს მზარეული ერთი 53, 3. წარერდა მ. იგი 53, 6 [მზარეულ].

მზანაზნა დამოყვრება ა-მ დაამოყურნა (იგინი) და ამზანა ურთიერთას 70, 13 [მზან].

მზნა-ი იხილა მზე ქუემდაბლად 21, 15. დაბნელდა მ. მთასა ზედა 109, 11. გამობრწყინდა მ. 110, 3. ქუეყანასა მას

ქართლისასა მიეფინა მ. სიპართლისა 125, 4. რათა პატერს-სცემდენ მზება და მთოვარესა და ვარსკულავთა ხუთთა 18, 24. იქმნეს მსახურ მზისა და მთოვარისა 11, 7. განძლიერდეს სპარსნი მიერ მ. აღმოსავლითგან 12, 23. დასსავა ნათისა მ. და მთოვარისასა . . . არად შერაცხენ 83, 5. ამა, ესერა ღმერთნი დიდნი მ. მომფენელნი 106, 15. ცეცხლი დგა თავსა ზედა მისსა, შუდ წილად მ. უბრწყინვალესი 122, 17. შემოვიდა სარკუმელსა მისსა შუქი მზისა 21, 13. რათა სცნა . . . ნათელი მ. 107, 9. მოლო ნიაემან დასავლისა მზისამან სული ქერკული-სა მწარისა 91, 8 [მზე].

მზარბაზნი-ი მოლაპარაკე პოეა მწყემსთა მათ შორის სომხურად მზარაზელი 85, 16 [ზარაზ].

მზრდელი-ი მიგათულავ შენ ყოველთა მზრდელსა ღმერთსა 96, 11 [ზარდ].

მთა-ა არს საზღვარი ქუეყანისა მისისა ჩრდილოთ მთა კავკასია 4, 6. მტყუარსა მიჰყვების მ. შორის კლარჯეთსა და ტაოს 4, 21. გარდაეღეს მ. კავკასია 11, 16. გარდაეღო მ. კავკასია 12, 8. უჩინა საზღვარი . . . სამხრით მთა, რომელი მიჰყვების ბერდუჯის მდინარის თავსა, და მ., რომელი მიჰყვების დასავლით კერძო 4, 15. უჩინა ჩრდილოთ საზღვარი დაღო, მ. მიერე მ. 1. უჩინა საზღვარი აღმოსავლით მ. მიერე, რომელსა აწ ჰქვან ლიხი 4, 13. უჩინა საზღვარი სამხრით მ. პირველესენებელი 8, 23. გარდამოვლეს მ. მიერე 47, 15. განვიდა მთასა მას ზედა 8, 7. უწოდა მ. მას სახელი თავისა თვისისა ქართლი 8, 9. ერქუა მ. მას ქართლი 8, 10. მისცა (ქუეყანა) მ. კახეთისასა და მტყუარსა შუა 9, 5. მისცა (ქუეყანა) კავკასიასა და კახეთის მ. შორის 9, 6. დაბა (იგი) მ. ზედა 13, 2. აღაშენა ციხე მოკიდებულად მ. დაღოსსა 47, 12. აღვიდა მ. ზედა თხოთისასა 109, 9. დაბნელდა მზე მ. ზედა 109, 11. მიიწია მ.

¹ გამოცემამთა: მეცნიერ-გყავნი.

ზედა თხოთისასა 121, 8. დაჭდა ნაბ-
რალსა შინა მთისასა 12, 13; 12, 19.
განვიდა თხემსა მ. 109, 11. უობოს . . .
მისცა ქუეყანა კაკასის ნაწილი
დასაველეთამდე მთისა 12, 10. იგრ-
ძნა ამჟას მგეფემან გარდამოსლვა
ოვსთა ვიდრე გარდამოსლვამდე მ.
55, 4. დაიპყრა ქუეყანა მთით
ორეთისითგან 6, 4. მოვიდეს მ. კახე-
თისათ 121, 10. მისცა (ქუეყანა) მცი-
რით მთითგან, რომელ არს ლიხი 24,
9. მისცა ქუეყის ქუეყანა ეგრისწყალსა
და სიონს შუა, ზღუთგან მთამდე 24,
4. მისცა (ქუეყანა) სკერეთისა მდინა-
რითგან ვიდრე მ. 24, 17. განავლინე-
ნით კაცნი ვიდრე კახეთის მ. 121,
1. იხილნა მთანი ჩრდილოსანი 85, 8.
ადიგნეს მ. იგი დროშებითა 89, 4.
დაირღვნა მ. მყარნი 107, 14. წარმოიქ-
ცეს ორნივე ესე მ. 112, 3. მ. მუნვე
ჰგია 112, 18. მ. დაირღუეს 112, 19.
ურწუმენოებისა მ. დაირღუეს 112, 20.
მ. კმა-სცემდეს 121, 23. დაეწყურა
ორთა მათ მთათა შუა 3, 11. მოიწია
მ. ჯავახეთისათა 85, 6. იარებოდა მ.
და მღნართა 109, 14. ქართა და ნი-
ავთა წარგულეთ . . . მ. და კედართა
113, 22. განავლინენით კაცნი მ. ზედა
მალათა 120, 20. რომელნი დგეს მ.
ზედა ქუაბთა თავისათა 121, 7. უმაღ-
ლეს არს ყოველთა მთათა 74, 2. შე-
იცივნა თავნი მთათანი მიწყებით 121,
4 [მთა].

მთაპარ-ი კრებულსა მას შორის იყო
წარჩინებული ერთი მთავარი 60, 9.
მოგვ იგი მ. სპარსი სნეულ იყო
106, 5. იყო მ. იგი ნათესავისაგან მი-
რიან მეფისა 106, 7. უკეთუ განკურ-
ნო მ. ესე 106, 19. მ. ესე შენი გან-
კურნო 108, 1. მიჰგუარეს მას მ. იგი
108, 5. წარმოდგა წინაშე ასიძისა მ.
ერთი გარდაბანელი 246, 15. სიცოცხ-
ლესავე შინა მისსა განუტევენა ყოველ-
ნი მთავარი 19, 15. დასხნა ყოველ-
გან მ. 65, 11. შეიპყრა მეფე ბრანჯთა
და ყოველნი იგი მ. მათნი 73, 5. მე-
ფე მოვალს და ყოველნი მ. მის

თანა 94, 17. ტიროდა თუთ იგი და
მის თანა მეფენი და მ. 121, 23. მ. არა
განეშორებოდეს ეკლესიასა 122, 5.
ერისთავნი და მ. ჰკითხვიდეს (მას)
127, 1. მოუწოდა მთავართა სოფლები-
სათა პიტიაშთა 60, 6. დევნა-უყვეს
(მათ) მ. სომხითისათა 61, 17. მიხედნა
მეფეთა მათ და ყოველთა მ. 90,
5. შერისხენ მ. ბნელისათა 90, 17.
ლიოდეს მდინარენი ცრემლთანი მეფე-
თა და მ. 115, 1. იყო კაცი ვინმე
მთავართა შესაბამი, მონა ღმრთისა 72,
9. სადაცა მ. გონება მტკიცე არს 111,
14 (ვარ.). ეწოდა ადგილსა მას მ. სა-
ნათლო 116, 13. იყო შიში დიდი მე-
ფეთა და მ. და ყოველისა ერისა 245,
6. იყო ზარისალსაქდელი იგი შიში
მთავართა 89, 7. განკურდა მეფე
ადერკ და ყოველი სიმრავლე ერისა
და მ. 100, 5 [თავ].

მთაპარობა-ა ძალა-უფლება რომე-
ლი დადგინებულ ვარ მთავრობასა
ზედა აღმოსავლისასა 105, 17. მთავ-
რობით განაგებდის ყოველთა ერის-
თეთა ზედა 25, 1 [თავ].

მთიუმ-ი მნათობი გამობრწყინდენ
მთიებნი იგი 121, 2 [თვე].

მთომარა-მ მთვარე უბრძანა ალექ-
სანდრე აზონს, რათა პატივ-სცემდენ
მზესა და მთოვარესა და ვარსკულავთა
ხუთთა 18, 24. იქმნეს მსახურ მზისა
და მთოვარისა და ვარსკულავთა ხუთ-
თა 11, 8. ძალსა ნათლისა მზისა და
მთოვარისასა და ვარსკულავთასა არად
შერაცხენ 83, 5 [მთოვარე].

მთხუშვა კოცნა ე მიიღებდეს და
ემთხუეოდეს სარწმუნოებით 126, 16
[მთხუე].

მიახლება მიახლოება — მ. რა-
თა ერიცა თუხი მიახლოს ღმერ-
თისა 108, 4.

ე მივეახლე მას და ვარქუ 114, 9.
ანაკ მიეახლა მეფესა 60, 16. ჰუ-
რია მ. სუეტსა მას 115, 4. ნინო
მ. კუხეთს 126, 8. მიეახლნეს
(იგინი) დღისა ერთისა საჯალსა 74, 16.
მივეახლო ნებროთს 7, 16.

ი ვნ. ნუუკუე მივიახლო მის წინაშე

სიტყუს-გებად ქრისტესს 79, 14. მოკვ სიკუდილსა მიახლებულ იყო 106, 6 [ახ].

მიხალაბა-ა მიახლოება გინდა ქსნა ჩემი, ლხინება და მიახლება შენდა 110, 9. ახლოს არს მიახლება შენი ღმრთისა მიხედვად 107, 19 [ახ].

მიხალაბულ-ი მიახლოებული მოხედენ, დედოფლო, ძესა ამას ჩემსა, სიკუდილად მიახლებულსა 115, 8 [ახ].

მიხომება ჩუქება ი—უ მიუბოძა მათ დაბა 117, 1. ცოლმან მისმან მ. სოფლები მათ 248, 8 [ბოძ].

მიხება —**მ** არს განზრახვა ჩემი, რათა მივაგოთ წინა მეფესა სპარსთასა მორჩილება 63, 3.

ი—უ მიუგო (მას) სარა ნიაფორმან 79, 3. მ. (მას) 85, 17. მ. . . ნინო (მას) 107, 4. ვარზ-ბაქარ ვერლარა პასუხი მ. (მას) 136, 19. მ. (მას) არჩილ 246, 2. მ. (მას) არჩილ 247, 14. მ. (მას). ასიმ 247, 11. მიუგეს (მას) ქართველთა 35, 3. პასუხი მ. (მას) 46, 5 [გ].

მიხებაბა შეგებება მიეგებოდეს (იგინი) ქინძარას 110, 15. მიეგებოდეს ყოველნი მდინარესა ზედა დიდსა და ღრმასა 75, 1. ფარნავაზ მიეგება ნაქალაქებსა თანა არტანისასა 23, 20. ფარნაქომ მ. მუნვე ტაშირს 29, 25. მ. იგი ზუნანს 31, 19. სუმბატ მ. მასცა 46, 15. მ. (მას) მაცეან 64, 5. მ. (მას) ბრძოლად ჳეესა მას ზედა ნასიბისასა 67, 5. მ. (მას) მირიან 69, 12. მ. (მას) დამ მისი 99, 15. სირავლესა სპარსთასა მცირედითა სპითა მ. 138, 14. მ. (მას) სიხარულით 245, 14. ფარსმან . . . (მათ) მიეგება იწროთა რკინისკვევისათა 51, 17. არშაკ (მათ) მ. წინა 33, 18. ერისთავნი განდგომილნი მიეგებნეს სომეხთა მეფესა 29, 24. ქართველნი და ოცნისა მ. (მას) ქუეყანასა ჳავახეთისასა 49, 1. მიეგებნეს (მათ) შუდნი იგი გმირნი 6, 21. თარგამოსიანი მ. (მათ) 14, 19. მ. (მათ) სპარსნი და ქართველ-

ნი 54, 3. მიეგების მათ წინა მირიან ჳერეთს 66, 10 [გებ].

მიხებაბა-ა ყოველი ერი განვიდა მიგებებად მეფისა 110, 14 [გებ].

მიხებაბნა ი—უ მიუგავანა (მას) მოციქული 45, 10 [გავა].

მიხება მიყვანა **ი—მ** მიგუარეს მას მთავარი იგი 108, 5 [I გუარ].

მიღამომავა-ა აქეთიქით და მალეა იწყო სოფტოლა და მიღამომალეა ყოველისა კაცისა 88, 11 [მალ].

მიღვომა და დგომა, და დევენება ი—უ მიუღვა (მას) ქუეშე კრძონებროთ 7, 13. მიუღვა (მათ) სუმბატ და სდეენა ლამემდე 47, 5. მ. უკანა კოსტანტინე და შევიდა სახლევართა მათთა 70, 4. მ. გზათა ძნელთა 87, 14. მიუღვეს უკან ქართველნი, მოსრენეს და ტყუე-ქმნეს (იგინი) 28, 14 [დეგ].

მიღვენება და დევენება მისდევდა ფარნავაზ (მას) 21, 29 [I დევ].

მიმარ* (თანდ.) დათხეულ არს სისხლი სომეხთა თქუენ მიერ 46, 3. შეიწყნარა სახარება მოციქულთა წმიდისა ნინოს მ. 64, 20 [მა].

მიმარ² იქედან, მას შემდეგ განძლიერდეს სპარსნი მიერ მზისა აღმოსავლითგან 12, 23. განვიდის მ. კერძო არავუსა 120, 15. მიერთგან იქმნეს ესე ყოველნი თარგამოიანი მოხარკე ხაზართა 12, 5. მ. განძლიერდეს სპარსნი 12, 23. მ. უცალო იქმნეს ძენი აფრიღონისნი 13, 17. მ. ეწოდა არმაზი კერპისა მისთვის 25, 12. მ. იქმნეა მოყუარე სომეხნი და ქართველნი 49, 20. მ. იქმნეს მტერ ურთიერთისა 51, 17. მ. განითქუა სახელო ფარსმან ქუელისა 52, 19. მ. ქება-დიდება ქრისტესი არღარა ფარულად ითქმოდჳ ქართლს შინა 92, 7. მ. შექმნა იგი მემგობრად თესად 105, 4. მ. უფროს მოვიდოდეს ყოველნი უძღურნი 123, 9: მ. იქმნეს სომეხნი და ქართველნი სპარსთა მოხარკენი 136, 21 [მა].

მივედრება შევედრება ე წარვიდეს იგინი ქალაქად წმიდად იერუსა-

ლემდ და მივედრნეს ზუნ 72, 15 [ვედრ].

მივლინება გაგზავნა — მკრავალგზის მიავლინა უბანს მას ჰერათასა ენისათეს ებრაულისა 94, 1 (ვარ.). მეფემან მიავლინა მსახურნი 102, 18. მათ მიავლინეს ეპისკოპოსი იოვანე წარმოყვანებად ნინოსსა 126, 12 [ვალ].

მიწეზი-ი (არს) მიწეზი ცხოვრებისა ჩუენისა 118, 22 შეიტკებეს ამის მიწეზისათეს მეფობა მირიანისი 66, 6. რომლისა მ. იქმნა კაც ძე ღმრთისა 96, 17. ბრძანება მოიღო სხთა მიწეზითა რითამე მეფისაგან 74, 14 (ვარ.). მ. წამალთა კმარებისათა მრავალნი სენთაგან შეპყრობილნი განათავისუფლნა 94 (ვარ.). მრავალნი განკურნარცა მ. წამლისათა 95, 11. რომელი სათრო ეყო მას მ. 118, 22 [მიწეზ].

მიტუალვა ჩაბარება, შევედრება — მივათუალავ შენ მამასა ზეთასა 76, 10.

ი მიითუალეთ ჩემგან დიდება და კეთილი 31, 13 [I თუალ].

მიტხრობა — თუ მიგიტხრობ თქუენ თხრობასა მას 97, 15. მიუთხრეს (მას) ბრძანება დედოფლისა 104, 14. მსახურთა მათ მ. დედოფალსა თქმული იგი ნინოსი 104, 7. მ. (მას) ყოველი 115, 10; 118, 9. მიუთხრეს (მათ) მეფესა 121, 7. აწ ვიწყო და მიგიტხრა ყოველგე 77, 14. მასცა ესდენ მიეთხრა 101, 3 [თხარ].

მიტხრობა-ა თხრობა კმა-გეყავნ ჩემგან მიტხრობა ესე 107, 3 (ვარ.). ვიწყო მიტხრობად ცხოვრებასა ქართულთა მეფეთასა 3, 1 [თხარ].

მიმბლმება ბოძება — მიმბლმნა (იგინი მას) მეფემან 74, 10 [მალ].

მიმბართ დიდი სასოება აქუნდა კერპთა მიმართ 29, 8. ქართველთა დიდი სათნოება აქუნდა ფარნავაზიანთა მ. 32, 14. კერპთა მ. შეწირვილდეს მსხუერპლად ყრმათა 58, 9. ქმნა წინააღდგომა მტერთა მ. უზომოთა 73, 4. სულთითქუნა (მან) ცად მ. 79, 18. ილოცვიდა ღმრთისა მ. 80, 6; 113, 3. იწყო

ვედრებად ღმრთისა მ. 87, 11; 104, 2; 104, 22. სულთ-ითქუმიდა ნინო ღმრთისა მ. 90, 3. ენანი კაცთანი არა დადუმენ გალობად ღმრთისა მ. 101, 4. კმა იყო ზეცით ნებროთის მ. 105, 16. იგინი იყენეს სარწმუნებულად კაცთა მ. 106, 18. განიპურნა (მეფემან) კელინი აღმოსავლეთ ცად მ. 110, 4. სისხლი იგი ყრმათა, კერპთა მ. შეწირული, დაეყენოს 112, 21. ილოცვიდით ღმრთისა მ. 113, 2. ილოცეს ღმრთისა მ. 121, 19. იყავნ სასოება შენი მისა მ. 130, 8. სასოება ცხოვრებისა მოკუდავისა მ. აქუს 247, 19 [მართ].

მიმბართება მიუხრება — მიმართა ყოვლითა სპითა მირვანს 32, 5. მ. სამოთხესა მას მეფისასა 93, 9. კიკნაუმ მ. შესლვად კახეთად 245, 4 [მართ].

მიმთხუვა შეხვედრა ეძმა ესე იობენალი მიემთხვა დეგტალარობასა 72, 15. მ. ტბასა დიდსა ვადამდინარესა 85, 6. მიემთხვა გზათა ძნელთა 87, 14 (ვარ.) [მთხუვე].

მიმთხუვა-ა შეხვედრა, მიღება მოწყალეებითა მისითა ღირს-ყოს მიმთხუვად ნათელსა დაუსრულებელსა 246, 13 [მთხუვე].

მიმნიძებალ-ი მბოძებელი იყო კაცი მიმნიძებელი კეთილისა უხუად 28, 17 [ნიძ].

მიმოაქუნა — (ყრმა-წული) მიმოაქუნდა დედასა მისსა 103, 11 [ქუ].

მიმოღანძევა-ა გაფანტვა იწყო სივლტოლა და მიმოღანძევა ყოვლისა კაცისა 88, 11 (ვარ.) [ხნე].

მიმბაძევა-ი მსგავსი ამაზასს იყო კაცი მიმბაძევაზეული ფარსმან ქუელისა 55, 2 (ვარ.). განაწესა ესე ყოველი ფარნავაზ მიმბაძევაზეულად სამედლოსა სპარსთასა 25, 4 [ვაძ].

მიმუჯანება-ი სახარებითა უჩუენით გზა კემარტი, მიმუჯანებელი ცხოვრებად საუკუნოდ 125, 12. უქადაგეს მათ სჯულთა ქრისტიანთა... მ. ცხოვრებად საუკუნოდ 125, 18 [II ხუჯ].

მინდობა ე ვერლარა მიენლო მათ 23, 7 [ნღ].

მინდობა-ა მინდობითა ღმრთისათა აღარჩია თავისა თვისსა დაღება საყსრად ქრისტიანეთა 125, 11 [ნღ].

მინდობილ-ი იყო... მირდატ კაცი მინდობილი მქედრობასა თუსსა 138, 9 [ნღ].

მინივაბა მიცემა, ჩუქება — მ მათ მივანიჭეს (შენ) ძალი კურნებათა 106, 11. შვილი შენი შენდავე მიმინიჭებეს 128, 22. მიმინიჭებია იგინი შენდა 74, 10 [ნღ].

მინივაბულ-ი ბოძებული მინიჭებულ არს (ესე) უფლისაგან 131, 21 [ნღ].

მიპარობა მიშვერა — უ თავნი მათნი ... მოსიკედლიდ მიეპარნეს 74, 7 [ყყარ].

მირდაბისპარძ-ი მირდატის მომხარი ესე უყურად მირდაბისყერძთაჲსა ქართულთა 51, 6.

მირთვა შეერთება, მიმხრობა ე წყალი ვარდამოდის ჩრდილოთ კერძო და მიერთვის მტკუარსა 4, 20. მღინარენი მიერთვიან რაკსსა 70, 16. მღინარენი მ. მტკუარსა 70, 17. არა წარჩინებულნი წარვიდეს და მიერთნეს მირვანს 31, 17. მიერთნეს (მათ) მეგრნი 54, 1. კლარყნი მ. ბერძენთა 136, 22 [რთ].

მირთუმება — მ მართუ ესე მცხეთას მელესა მას 86, 7 [რთუ].

მირიღება გაცლა უომრად მიპრიღიან ხაზართა მათ მირიანს 66, 17 [რიღ].

მირპან-ი მარტი ზოკუეთეს თავი მისი თუესა მირკანისსა, რომელ არს მარტი, ოცსა მის თუსასა 247, 22 [მირკან].

მირულება ჩათვლენა, მიძინება მირულა ყოველთა მათ ღელათა 114, 4 [რულ].

მირულება-ა იხილა ჩუენება ... ნინო მცრედსა მას მირულებასა მისსა 101, 7 [რულ].

მისანდობალ-ი ესე ფარნავაზ ძუძუს-ბტე იყო ფარსმანისი ერთგული და მისანდობელი 51, 12. ესენი დაიყურანა მისანდობელად თუსად 27, 10 [ნღ].

მის-ი იყო ნათესავი მისი ღიდი და ურცხუ 3, 11. სონდეს მიქცევა მ. 7, 15. ოტა ბანაკი მ. 7, 20. განმრავლად ნათესავი მ. 9, 18. იყო ძე მ., სახელით უოზოს 12, 8. გამოგზარანა ქეაოს ძისწული მ. 14, 22. ღიდი იყო ძალი მ. 15, 2. წარიტანა თანა ღელა მ. 26, 20. მეფე იქმნა შეილებული მ. მირვან 27, 22. მეფე იქმნა მის წილ ძე მ., ფარნავომ 28, 21. იყოს ღელადოფლად ჩუენდა ცოლი მ. 29, 15. მოიკსენელ კელილი მ. თქუენდა მომართ 31, 15. ცოლი მ. უძლები ღარჩა 32, 17. დადა მის წილ ძე მ., არშაკ 33, 6. ისმინეს სომეხთა ვედრება მ. 34, 20. წარმოემართა ... სპასპეტი მ. 48, 10. მოსრეს სპა მ. 49, 3. განვიდის ... სპასპეტი მ. ფარნავაზ 51, 20. დარჩა ძე მ. წელიწდისა ერთისა ყრმა 54, 9. მეფობდა ძე მ., ამახას 54, 17. ითხოვეს ძე მ. მეფედ 57, 9. მეფობდა ძე მ., ვანე 58, 14. მოსრეს სპა მ. 59, 16. წარმოვიდა ძმა მ. 61, 6. აღულია პირი მ. ... შთანთქმად 63, 1. ლაშქრობა მ. იყვის ღარუბანდს 66, 14. მოკულა მამა მ. 67, 1. კეისარსა ვერ ძალ-ღელა ბრძოლა მ. 68, 9. მოვლის თრდატ ქუეყანა მ. 69, 4. რევ და ცოლი მ. ცხოვნ-ლებოდეს უჯაკმას 71, 11. ყოფა მ. უწყის ღმერთმან 76, 17. ვანიცადის სპემელი მ. 77, 11. დაბეზდეს საფლაღი იგი მ. 78, 7. უწყი მე მ. 79, 11. სათნო იყო სრბა მ. 80, 2. პოვეს ღელამჟუძე მ. 80, 10. აუწყა საქმე მ. 80, 14. გამოსახეს ხატი მ. ფიცარსა ზელა 81, 7. ვანიცადეს ხატი მ. 81, 5. გამოიკითხეს გუარი მ. 81, 6. განვიზარხე მოყვანება მ. ცოლად ჩემდა 83, 10. იპოვა სხუა, მსვავსი მ. 83, 12. ვანიზარხა ცოლად მიყვანება მ. 84, 4. იწამა ღელამჟუძე მ., გაიანე 84, 5. ითხოვა შეწევნა მ. 87,

12. იყო ღიღება მ. დასაკლეთით კერძო 87, 13. იქმნა ლხინება მ. 87, 16. მცეს მე მახული მ. 89, 15. იყო ... სახელი მ. გაცი 89, 17. მარცხენით მისსა უღდა კაცი ვეცხლისა და სახელია მ. გაიმ 90, 1. ჰითხა გზა მ. 93, 2. ნინო აუწყა საქმე მ. 93, 3. ფარულად იყენეს მოწაფე მ. 95, 9. მარწმენა... შეორედ მოსლვა მ. 97, 5. ევედრებოდა ელიოზს დედა მ. 99, 4. შეეგება და მ. 99, 15. რეცა მ. არს სამოთხე იგი 101, 10. ჰეომცა სარგებელი მ. 103, 13. ვერ შეუძლეს ატრუნება მ. 104, 9. ასწავებნ ესული მ., სოდონია 105, 6. მოიწია ... შეზუსტება მ. 106, 20. გულისხმა-ჰყო საფუძველი მ. 107, 10. რომელ არს დედა ჩემი და ღმერთი მ. 110, 19. რომელმან მოავლინა სიტყუა მ. წმიდა ზეთოვან ზალათათ 118, 19. ჰამის ფურცელი მ. 119, 8. იყო ხილვა მ. შენერეი 120, 3. გამხილა ღმერთმან ძალი მ. 121, 13. დედა მ. ილოცვიდა 123, 20 დამარხეს ძლევით შემოსილი გუამი მ. 128, 2. კმა არს ქუარი მ. 128, 19. აღასრულა სატფურება მ. 129, 5. მოკულა ძე მ., რეც. 129, 6. დაჭდა მეფედ ძე მ. 130, 18. იყო მორწმუნე, ვითარცა მამა მ. 130, 18. მ. იყოს მეფობა 131, 6. დაჭდა მეფედ ძე მ., მირდატ 131, 13. დაჭდა მეფედ ძე მ. 132, 8. აღასრულა თხოვა მ. კეისარმან 138, 1. მან ცნა მისლვა მ. 245, 14. აჟო სიკეთე მ. 245, 15. არა თავს-იდვა სიციბილი მ. 246, 2. იხილა სიმტკიცე მ. უქცეველი 246, 8. არა სონდა სიკუდილი მ. 246, 10. უბრძანა შეპყრობა მ. 246, 9. თრდატ მეფე მისივე ღმრთისა ძალითა კაცად იქმნა 92, 3. თქმული მ. 97, 13 (სათ.). თქუბული მ. აღშენებლისათჳს ეკლესიისა 111, 11. (სათ.). ჯერ არს მისიცა სიკუდილი 247, 19. ცოლმან მისმან აღაშენა დედაციხე მ. 19. მირვან წარიყვანა მამამძუქმან მ. 30, 3. სპასუხეტმან მ. მოკლა ოცდასამი (ბუმბერაზი) 51, 21. მოსცა სუემან მ. ძლევა 52, 18. ძმამან მ. შეიკრიბნა

სპანი 67, 5. აღზარდა დედამან მ. 76, 4. ნათელ-ილო დედამძუქმან მ. 80, 19. შიშმან მ. განაქარენეს გემონი სოფლისანი 105, 19. არცა ერმან მ. ნათელ-ილო 117, 4. არა შეიკვალა ფერი ფურცელმან მ. 120, 5. ალილო იგი დედამან მ. 123, 19. წარიყვანა ყრმა იგი დედამან მ. 124, 2. ცნა ცოლმან მ. 126, 10. ცოლმან მ. მიუბოძა სოფლები მათ 248, 8. ეტყოდა დამორჩილებასავე მისსა 7, 15. მისცა მამისძმისწულსა მ. ხაზართა მეფემან ნაწილი ლეკანისა 12, 15. სიმღიდრესა ზედა მ. დაერთო ხუასტაგი აზონისცა 23, 27. საურმაგ ეზრასა მამისდისწულსა მ. 27, 1. სიციცხლესავე მ. მოეყვანა ეგრისით ძმისწული ქუქისი 32, 10. შეუზავე საკმელსა თანა მ. 53, 6. ამან მეფობასა შინა მ. არღარავის უტევა ყრმათა კლვა 58, 8. შეპართო ძესა მ. მირიანს ასული ... მეფისა 64, 15. მისცა ძესა მ., რეცს ... კახეთი 70, 21. დაყარნა ცრემლნი ჰირსა მ. 76, 9. სამოსელსა მ. ზედა წილი იგდეს 78, 5. ისმენდა მ. სიტყუასა ჰეშმარტსა 87, 3. ტანსა მ. ეცუა ჩაჰუ ... თავსა მ. ჩაბალახი 89, 9—10. განმამორნა ტაძარსა მ. 96, 11. მოვედით სიკუდილსა მ. 99, 2. იხილა ჩუენება ნინო მირულელებასა მ. მუკლთა მისთა ზედა 101, 4. დაკრეებულ იყენეს წარმართნი იგი ლოცვასა მ. 103, 6. მიმოაქუნდა დედასა მ. 103, 12. მისცა დედასა მ. 104, 3. შეუღდა კუალსა მ. 104, 5. დადევს დედოფალი კილკასა მ. ზედა 104, 22. მეფე იხილვიდა საქმესა მ. ორჯულეზთ 106, 8. კუალსა მ. ეგზების ცეცხლი 107, 12. კოსტანტინე მეფემან მეფობასა შინა მ. აღაშენა ... ეკლესია 117, 14. დგა ძირსავე ზედა მ. 120, 6. ცეცხლი დგა თავსა ზედა მ. 122, 16. მწუხარე იყო მეფე მუნ დაფლვასა მ. 128, 6. მიეცა მეფობა სიციოცხლესავე მ. 129, 7. თავსა მ. გამოსახა სახე ქუარისა 130, 12. რომელნი ვერ მოექციენეს მამასა მ. 130, 19. გაუცვალა ქუეყანა დისიძესა მ. ფე-

როზს 130, 23. არა პრიდა სიკეთესა მ. 247, 21. ესე არს საზღუარი ქუეყანისა მისისა 4, 5. ნახევარი ნათესავისა მ. მისცა პაოსს 4, 14. განითქუა სახელი სპასპეტისა მ. 52, 20. თუთა უკეთესად გამოარჩია მცხეთას დასუმა ძისა მ. მეფედ 63, 20. იყენნ მორჩილ ძისა მ. 65, 11 (იყო) სახელი ძისა მ. 72, 12. იყო შესლვა ძმისწულისა მ. 95, 136. აღილო ღმერთმან კელი წყალობისა მ. ჩუენ ზედა 96, 11. დიდებულისა მ. და აურაცხელისა მრავალმოწყალებისაგან მოაელინენ შენ ზედა ნაბერწყალი ერთი მადლისა მ. 107, 7—8. უხილავ არს თავადი იგი ყოველთა დაბადებულთაგან, თუნიერ ძისა მ. 107, 16. წარეწირა სასოება ცხორებისა მ. 109, 15. მცენებისა და ანდერძისა მ. აღსრულებისათჳს დაფლეს მუნ 128, 6. შეუყუარა... შეუენიერება პირისა მ. 245, 16. შეუყუარა სისრულე ასაკისა მ. 245, 16. ნინო დადგომილ იყო ლოცვისა ჩუეულებისაგან მისისა 110, 17. არა სთნდა სიკუდილი მისი სიშუენიერასათჳს ხატისა მ. 246, 11. არცა შეირცხნა დიდებისაგან წარჩინებულებისა მ. 247, 21. ქართველთა სძულდა მირდატ... მედგრობისა მისიხათჳს 51, 7. შეიქცა თურქთა ზედა ძებნად სისხლსა მამისმამისა მისისა 16, 16. მეორესა წელსა მეფობისა მ. მოვიდეს ერისთავნი 30, 12. პირველსავე წელსა მეფობისა მ. იშვა უფალი 35, 14. რომელმან ეამსა სიბერისა მ. იცნა ღმერთი 64, 9. რომელი — ესე თუთ მანვე მოგვთხრა ეამსა აღსრულებისა მ. 72, 5. ყოელი კმელი გუჯასა შინა თუალინა მ. ... მარგალიტისა სწორად შეიყვანის 77, 10. მოსწყუედლიან ფესუსა სამოსლისა მ. 126, 16. დაემოწაფენეს ნინოს სახლით და ერითურთ მისით 108, 11. შევედრა სული თვისი მეუფესა ცათასა, ქართლად მოსლვითგან მ. მეთოთხმეტესა წელსა 127, 19. წარმოემართა ...

ყოველთა ძალითა მისითა 7, 12; 62, 4. სომეხთა მეფე ყოველთა ძალითა მ. წარმოემართა ქართლს 29, 21. სახლეულითა მ. მისდა მოემართა 61, 10. კელითა მ. დამადგა გვრგვნი 67, 16. ლოცუთა მ. სნუელნი განიყურნებიან 104, 11. იძრვიან ქუეყანა სიმძაფრითა მ. 107, 11. კულასა მისსა ეგზების ცეცხლი გულისწყრომითა მ. 107, 12. ჰყოფს კურნებასა მ. მოსავობითა 109, 18. შეწვენიითა მ. მიილიან მადლი 124, 7. სილალითა მ. მტერ ექმნა ბერძენთა 138, 10. მოწყალებითა მ. ღირს-ყოს მიმთხუევად 246, 12. შემოიკრბნა გმირნი მისნი 6, 15. განყვნა ცოლმან ქართლოსისმან შვილნი მ. 8, 21. შეგზავენა ... კელადნი მ. 13, 4. პონვა ... უბანი მ. 17, 21. დღენი მ. ... შუდობით დაყვნა 25, 15. მოსრნა განდგომილნი მ. 27, 4. წარავლინნა ერისთავნი მ. 42, 15. მეფობდეს ძენი მ. 44, 3. აწყუედოლ იყენეს წარჩინებულნი მ. 70, 8. დასხნა კელნი მ. მკართა მისთა ზედა 79, 8. იხილეს წმიდათა მათ ისარნი მ. განქურებულნი 81, 13. ქადაგებდეს მოწაფენი მ. 102, 10. იყენეს მოწაფენი მ. მუნვე 108, 9. მოწაფენი მ. დედანი დაადგრეს სუეტსა მას თანა 112, 11. მოიყვანნა ძმისწულნი მ. 131, 7. დარჩეს ძენი მ. 137, 5. მკლელნი მ. განერაგნენ 246, 16. განყიდეს მშობელთა მისთა ყოველივე 76, 5. ჰაოს თქუა გმირთა მისთა 7, 16. განუყო ქუეყანა რვათავე შვილთა მ. 8, 6. მოუწოდა ყოველთა სპათა მ. 67, 3. სძლო . მბრძოლთა მ. 69, 8. დასხნა კელნი მისნი ... მკართა მ. ზედა 79, 18. წარავლინნა ... განმგებლნი ყოველთა შინა საბრძანებულთა მ. 81, 10. კელთა მ. აქუნდა სასაყუეველ 84, 12. კელთა მ. აქუნდა კრმალი ბრწყინვალე 89, 10. არა და აბრკოლებდა იგი ქადაგებად ნინოს და მოწაფეთა მ. 103, 2. რქუა მეფემან ოთხთა თანამზრახველთა მ. 108, 21. გოდებდა, სუეტსა მას ზედა დაადინებდა ცრემლთა მ. 112, 12. ნიავ-

ძრედა რტოთა მ. 120, 2. აქუს ჩუე-
ულუბა გულითა მოსავთა მ. 130, 6.
შვილთა შორის მისთა გამოჩნდეს
ხუთნი გმირნი მ. 15. რომელი უგმი-
რე იყო ძმათა მ. 9, 11. მიედა ქუეყა-
ნასა ღურბუქთასა დედისძმათა მ. თანა
26, 20. ნათელ-ილო რფისმე მის
თანა სხუათა მათ სახლეულთა მ.
80, 19. მრწმენა სიტყუათა მისთა 97,
4. დაწერა კელითწერილი ძმისწულთა
მ. და დედისა მათისა სალომესგან 131,
4. უხუცესი იყო ძმათა მ. 137, 20.
განკრევებულნი სიმრავლესა ზედა ამას
ლუაწლთა მისთახა მსახურებდეს მას
მეუღლენი 94 (ვარ.). ჭუარი მისი
მოცემულ არს ჩუენდა წინამძღურად
გულთა მოსავთა მისთა 128, 20. ჰყო
თავი თჳსი მეფედ მახლობელთა
საზღვართა მისთახა 7, 22. ეიხილეთ
ძლევა მტერთა მოსავთა მისთავან
69, 19. ეკლესიათა აღშენებისათჳს და
მას შინა სასწაულთა მისთათჳს 108,
15 (სათ.). დღენი ცხოვრებისა მისისა-
ნი ღღსა სარწმუნოებასა შინა აღას-
რულნა 131, 8. დღენი ცხოვრებისა მ.
უშფოთოვლად აღასრულნა 132, 4.
სულთ-ითქუნა სიღრმითა გულისა
მისისათა 79, 19. ედრებოთა დედისა
მ. მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან
107, 5. მთავარი ესე განკურნო
ჭუართთა ენებისა მ. 108, 2.
დაჲდა საყდართა მამისა მისისათა 64, 4
[მა].

მისთანა-ა მასთან მყოფი პოეტი
მისთანანი იგი 83, 14 [მა].

მისლვა ი—1 მრავალგზის მივალნ უბან-
სა ზას ჰურიათასა 94 (ვარ.). მივიდა
მანლობელად ნებრთისა 7, 18. მ. და
დაჲდა ნაპარლსა შინა მთისასა 12, 13;
21, 19. მ. ფარნავაზ ირეჴსა ზედა 21,
12. (ფარნავაზ) მ. ქუეყან თანა 22, 21.
(აზონ) მ. კლარჯეთის 23, 8. საურმაგ
... მ. ქუეყანასა ღურბუქთასა 27, 20.
მირვან მ. ქუეითთა თანა თჳსთა
28, 8. ადერკი მ. სპათა თანა სომ-
ხითისათა 34, 17. იგი არღარა მ. 50,
14. ფარნავაზ მ. სომხითს 53, 18.

მ. წინა ამბავი 74, 16. ნინო მ. ხე-
სა მას ქუეშე 92, 14. მი-რა-ვიდა კარ-
სა მას სამოთხისასა 93, 10. მ. ნეტარი
იგი ბორცუსა მას ზედა 121, 21. არ-
ჩილ მ. ჳიკნაუშს თანა 245, 12.
მიველით ბორცუსა მას ქუეშე 121, 18.
ანზაურნი მივიდეს ღურბუქთასავე
26, 21. ყოველნი მ. წინაშე პარტომ
მეფისა 31, 16. ტილონი მ. კელთა
ლუკა მახარებლისათა 78, 12. მ. მსა-
ხურნი დედოფლისანი 104, 13. მ. (იგი-
ნი) საყოფელსა მას ნინოსსა 104,
21. მ. მოციქულნი 115, 18 (ვარ.). მ.
(იგინი) 125, 16; 129, 21. სადათოა ეინ
მივიდის 15, 21. მ. (იგი) ეგარსს და
კლარჯეთს 25, 19. მ. (იგი) კოსარო
მეფისა თანა სომეხთასა 59, 14. მივი-
დე წინაშე დედოფლისა ელენესსა 79,
14. ვითარ მ. უცხოთა ქუეყანასა 86,
9. რათა მივიდეს და ნახოს 245, 10.
ყოველნი მისრულ იყვენეს კამბე-
ჩოანს 45, 19 [ვალ, ვედ].

მისლვა-ა იყავნ მისლვა შინა ძილად
საუკუნოდ სარწმუნოებასა ზედა სამე-
ბისასა 130, 8. ენა მ. მისი 245, 14.
პირველსავე მისლვასა სცნა ოროლნი
ამაზას 56, 12. მდინარე გასდის ტბასა
ამას მცხეთას მისლვად 86, 3. აყენებ-
ლის სხუათა(ცა) მ. და კითხვად ნი-
ნოსა 103, 16 [ვალ].

მისმენილ-ი გაგონილი ესე ყოვე-
ლი მისმენილ იყო იერუსალემით 125,
3 [სემ].

მიტაქვაბა მიშვეება, შეტევა
— მიუტევენის ფრთენი და მიეტე-
ვის მას ზედა 77, 12.

ე მიეტევა ანაზუე შოვლად ძმასა
თჳსსა 46, 14. მიეტევა სხუათა(ცა) ბუმ-
ბერაზთა 56, 13. მიეტევენეს ურთიერ-
თას 34, 6; 52, 4; 56, 11; 68, 14. აღი-
ზახნეს ორთავე და მ. 46, 12. ყოველ-
ნი მ. სუმბატს და სპათა სომხითისათა
46, 21. მ. ქართველნი სპარსთა
ზედა 52, 8. მიეტევის (იგი) მას ზედა
77, 12 [ტავ].

მიტალომა მიწყლომა — მიტყუდე-
ბოდა ერი იგი ურთიერთას 116, 15
[ტახ].

მიუთხრობელ-ი მთავარი ... ხედვი-
დეს კურნებათა მათ მიუთხრო-
ბელთა 122, 7 [თხარ].

მიუწლომელ-ი უ რ ი ც ხ ე ი იხილა
განძი მიუწლომელი და სამსახუ-
რებელი ოქროსა და ვეცხლისა მ. 22,
2. ხედვიდა საყრველებასა მიუწლო-
მელსა 89, 6 [წუელ].

მიფარვა-ა და ფარვა ტოროდა და
სულთ-იოქუმიდა ნინო, მიფარვასა
მათგან ნათლისასა 90, 4 [ფარ].

მიფინან ე მადლი ღმრთისა მიეფინებო-
და ყოველთა ადგილთა 115, 21. ქუ-
ეყანასა მას ქართლისასა მიეფინა მზე
სიმატლისა 125, 4 [ფენ].

მიფინან-ა ზღვასა ღმრთისასა ეწყო მი-
ფინანდ აღმოსავლეთს 92, 8 [ფენ].

მიქცევა მი ბ რ უ ნ ე ბ ა ე კულადცა
მიექცა წმიდასა ნინოს და რქუა 102,
3. მ. ერსა მას მომავლსა და რქუა
113, 19 [ქეც].

მიქცევა ს ხ ვ ა ს ა რ წ მ უ ნ ე ბ ა ხ ე
გადაყევანა ა— იძულებით კულ-
ადცე მიაქცივნა მეგრელნი 42, 15.
ესრეთ მიაქციეს ქუეყანა 83, 7. რათა
ღონისძიებითა მიაქციოს (იგი) 246, 10
[ქეც].

მიქცევა-ა მი ბ რ უ ნ ე ბ ა. მი მ ხ რ ო-
ბ ა ეტყოდა დამორჩილებასავე მისსა,
რათა სთნდეს მიქცევა მისი 7, 15
[ქეც].

მიქცევა-ა ს ა რ წ მ უ ნ ე ბ ე ის გ ა-
მ ო ც ე ლ ა აწუედა დატყეუბასა ქრის-
ტეს სჯულისასა და მიქცევად სარკი-
ნოზად 246, 1 [ქეც].

მიქცევა-ი ს ა რ წ მ უ ნ ე ბ ა გ ა-
მ ო ც ე ლ ი ლ ი წარმოდგა წინაშე
ასიმ-სა მთავარი ერთი გარდაბანელი
მიქცეული სარკინოზად 246, 15 [ქეც].

მიღება წ ა ღ ე ბ ა, წ ა რ თ მ ე ვ ა ი ფე-
სუსა სამოსლსა მისისასა მიიღებდეს
(იგინი) 126, 16. მოვედ ჩუენდა, მი-
იღე ნაწილი შენი 46, 7. მ. სული ჩე-
მი ჩემგან 85, 10. განძი ჩუენი ...
მ. სამარხავსა ნინოსსა 129, 14. აწ
მიიღეთ ჩემგან დიდება და კეთილი
31, 13 (ვარ.). მ. ჩემგან კეთილი და
სიხარული 35, 1. მათ მიიღიან

კურნება 124, 5. მ. (მათ) მადლი 124,
7. ძალი და გონება მისი მიეღო (სენ-
სა) 123, 14.

ი— სჯულსა მამათა ჩუენთასა მიგ-
ვლებდეს 63, 10.

ე არა ვაუფლოთ გულთა ჩუენთა
მწუხარება, რათა არა მიგუელოს გო-
ნიერება 62, 14 [ღ].

მიღება-ა მი ღ ე ბ ა დაიდასტურეს მი-
რიან მეფისაგან მოწყუედა სპარ-
სთა და მტკიცედ მიღება სიყუარული-
სა მათისა 115, 23. ღირს-გუყუენა ღმერ-
თმან ესეეთარსა დიდებასა მიღებად
სავხალსა მას დაუღუენელსა 73, 18
[ღ].

მიღება-ა წ ა რ თ მ ე ვ ა რ ქ მ ნ ა ჰ უ რ ა თ ა
სირცხული ცისკიდეთა განზნევა
... ტაძრისა მის მიღება 101, 17
[ღ].

მიღმართი მი მ ა რ თ უკეთუ ეის-
მე მიღმართ ჰბრძოლით, ათას-ათასითა
მკედრითა ჰურვილითა შეგაწეოლით
49, 16 [მართ].

მიღმართ მი ღ მ ა მისცა მის წილ სამ-
შუღლითგან მიღმართ ქუეყანანი ვიდ-
რე თაადმდე აბოცისა 130, 24 [მართ].

მიუპნებ მი ყ ე ა ნ ა ი მიიყვანა იგი-
ნი წინაშე მეფისა 73, 5. შემომზადეთ
მე ცხელარი და მიმოყვანეთ მისსა 104,
19 [უყავ].

მიყოლა ი— რომელი მიპყვების ბერ-
დუჯის მდინარის თავსა 4, 19. მ. მთა
შორის კლარჯეთსა და ტაოს 4, 21
[უყავ].

მიყოლა შე ხ ე ბ ა ი— მიჰყო კელი
მისი, მოჰყოცა ტუარი პირსა მზისასა
21, 15 [უყავ].

მიშუაბ და ნ ე ბ ე ბ ა ი— მიუშუთ
ჩუენ ქრისტიანეთა გრძნულთა ქად-
გებად სჯულსა მათსა ქუეყანასა ჩუენ-
სა 108, 22 [უი შუ].

მიცემა ი— მისცემდა ხარკსა მეფესა
12, 14. ხარკსა მ. სპარსთა მეფესა 137,
15. სპარსთა არა მისცემდა ხარკსა 138,
12. მივსცემდეთ ხარკსა, ვინცაინ გა-
მოჩნდეს მძლე 26, 16. ხარკსა მის-
ცემდეთ მეფეთა 136, 17. უმჯობესი
ქუეყანისა მისისა მისცა პაოსს 4, 15. მ.

ყოველი ქართლოს 5, 3. ჰეროსს მ. ქუეყანა მტკურისა ჩრდილოთ 5, 8. მ. ლეკანს (ქუეყანა) ზღვთგან დარუბანდისაჲთ 5, 19. მ. კავკასის (ქუეყანა) ლომეკის მდინარითგან ვიდრე დასასრულადმდე კავკასისა 6, 1. მ. ქართლოსს ქუეყანა 8, 6. გარდაბოსს მ. ხუნანი 8, 22. ვაჩიოსს 8. ორბისციხე 9, 1. კელსოს მ. ბოსტანქალაქი 9, 4. კახოსს მ. (ქუეყანა) ... არაგვთგან ვიდრე ტყებბადმდე 9, 6. დედაციხე ... მ. კახოსს შეწვეწვისათჳს 9, 8. ჯაკახოსს მ. (ქუეყანა) ფანავრითგან ვიდრე თავადმდე მტკურისა 10, 1. მ. ძესა თჳსსა ტყუე სომხითისა 12, 9. მ. მამისქმისწულსა მისსა ხაზართა მეფემან ნაწილი ლეკანისა 12, 15. მამისქმისწულსა მისსა ... მ. ტყუე რანისა 12, 16. რომელსაცა ძესა მ. სახლად სპარსეთი 13, 15. მ. (მას) ასი ათასი კაცი 18, 19. ფროტათოსელნი მოიყვანნა ქართლად, მ. აზონს პატრიკსა 18, 21. მ. ანტიოქოზს ასურასატანი 19, 19. პრომოს მ. თრიმიოკოსი 19, 21. ბიზინტიოსს მ. საბერძნეთი 20, 1. ფარნავაზ მ. დაჲ თჳსი თჳსთა მეფესა ცოლად 24, 2. მეორე დაჲ თჳსი მ. ქუჭის ცოლად 24, 3. მ. ქუჭის ქუეყანა ეგრისწყალსა და რიონს შუა 24, 3. მ. (მას ქუეყანა) მცირით მითითგან ვიდრე ზღურადმდე 24, 9. მ. (მას ქუეყანა) არაგვთგან ვიდრე ჰერეთამდე 24, 12. მ. (მას ქუეყანა) ბერდუჭის მდინარითგან ვიდრე ტფილისამდე 24, 14. მ. (მას ქუეყანა) სკურეთისა მდინარითგან ვიდრე მთამდე, რომელ არს ტაშირა 24, 16. მ. (მას ქუეყანა) ფანავრითგან ვიდრე თავადმდე მტკურისა 24, 18. მ. (მას ქუეყანა) ტასისკარითგან ვიდრე არსიანთამდის 24, 20. მ. (მას ქუეყანა) არსიანითგან ზღუამდე 24, 22. მ. (მას ქუეყანა) ტფილისითგან ვიდრე ტასისკარამდე 24, 24. მ. (მას) ასული თჳსი ცოლად 27, 18. ასული მ. ძესა ქუეჭისსა 27, 19. მ. ასული თჳსი ძესა არშაყისსა 28, 20. ესე ყოველი მ. ბარტომს 43, 22. ყოველი მ. ქართამს 43, 24. მეფემან მ. მას პატრივი 61, 10. მ.

(მას) ქართლი 64, 17. მ. (მას) მირიან ასული თჳსი ცოლად 68, 20. მ. (მას) ქუეყანა ხუნანითგან ბარდავამდე 68, 20. მ. რევს კახეთი 70, 21. მ. სოსანა ცოლად ზაბილონს 76, 1. მ. (იგი) რიფსიმეს 80, 13. წიგნი იგი მ. (მას) კითხვად 86, 10. ყრმა იგი მ. დედასა მისსა 104, 3. მ. (მას ქუეყანა) სამშუღლითგან მიღმართ ქუეყანანი ვიდრე თავადმდე აბოციასა 130, 24. მ. (მას) რანი 130, 19. შუღთთა ამთ მისცა ხუედრი მათი 4, 15. ადგილი იგი მ. (მათ) 15, 17. ქუეყანა მ. (მათ) 16, 1. მ. მათ ფიცი და აღთქმა 33, 2. მ. (მათ) ქალაქი მცხეთა 43, 19. ქართველთა ... მ. ყოველსა ზედა ფიცი და აღთქმა 64, 4. მ. მშუღობა ყოველთა 75, 8 (ვარ.). დედა ნინოსი მ. პატრიკემან მსახურად გლახავთა დედათა და უძღურთა 77, 1. მ. (მათ) კუხეთი 131, 7. არლარა მ. სპარსთა ხარკი 138, 2. სპანი მისცნა ძესა თჳსსა 48, 23. კეისარმან მ. სპანი თრატს 68, 15. ნებროთს ... არლარა მისცეს (მათ) ხარკი 6, 13. ერისთავთა ქართლისათა ... მ. (მას) მძეველები 29, 20. მ. მირდატს ნაწილი მისი 53, 16. მ. მეფობა სპარსეთისა ბარტამს 67, 18. მირიანს გულისსადემდე მ. ბარტამისგან ჯაზირეთი 67, 19. მისცეს (მათ) ქართველთა ძე მეფისა შეპყრობილი 49, 13. წარჩინებულთა ქართლისათა მისცნეს (მას) შვილნი ვარაზ-ბაქარისნი საზრდოდ 137, 10. მიეც უკუე დაჲ შენი ცოლად მისდა 74, 16. წარიხუენით ორნი ქუარნი და აღმართენით ერთი თხოოს და ერთი მ. სალომეს 121, 13. მიეცით ღმერთსა ნინოსსა დიდება 110, 12. მისცნის იგინი კელმწიფესა 96, 6. მიეცე ძე ჩემი მეფედ თქუენდა 29, 18. რათა მისცეს (მათ) სჯული ქრისტესი 74, 12. ამის ქართამისდა ეგრიოსით მიეცა ასული თჳსი ცოლად ბარტომ მეფესა 32, 12. რომლისადავე მ. მეფობა სიციოცხლესავე მისსა 129, 6.

ე მიცეა (მათ) დრო 91, 10. მაისა მისისაგან მიცემულ იყო უფლობა ქართლოსიანთა 10, 15.

ე—1 (2) მუნ კეთილსა მივეცი 21, 17. მივეცივით ჩუენ წარტუყუნეად ნათესავთა უცხოთა 53, 14 [I ც].

მიცემა-ა არა სთნდა ხარკისა მიცემა აზონისა 23, 2. რომელსა შუენის მადლობა და დიდების მ. უყუნისამდე 91, 4 (ვარ.). ყო მადლისა მ. 123, 6. ხარკისა მიცემითა დაემშუდლოთ კოსარო მეფე 60, 14. იქმნა ჭურიათა სირცხული: ცისკრეთა განზნევა . . . ვარსა უცხოთა წოდება და დიდება მათი მათდა მიცემად 101, 17. მოაელინა ბრანჯი დიაკონი კურთხევისა მ. 125, 1 [I ც].

მიცემულ-ი რომელი ზემო თავსა ვაკენეთ მიცემულად მირიანისგან 71, 3. რომელსა ჰქონდა რანი მ. მირიან მეფისაგან 117, 3. რომელსა აქუნდა რანი მ. მირიანისგან 130, 23 [I ც].

მიცვალვამ შეცვლა ი ვნ. ამის ზე მიიცვალა ანტიოქისა მეფობა ბაბილონს 28, 19 [ცვალ].

მიცვალვამ-ა გარდაცვალება შეიძრნეს ორნივე ესე ქალაქნი . . . მიცვალვამასა ნინოსსა 128, 2 [ცვალ].

მიწა-ა მიწა აღიღე მის ადგილისაგან 94, 1 [მიწა].

მიწაწმენა მიღწევა ი—უ მოტყუენა ოცნეთი და მიუწია ხაზარეთამდი 68, 2 [II წევ].

მიწაწმენა დაწევა, მიღწევა ე მიწიწმენეს ზარენს, ძესა მეფისასა, და შეიპყრეს იგი 49, 3.

ი ვნ. მიიწია (იგი) პრომელ წინაშე მეფისა 73, 1. მ. (იგი) იერუსალემად 75, 10. მ. (იგი) ადგილსა მას 87, 15. მ. (იგი) სანახებესა ქართლისასა 87, 17. მ. (იგი) მთასა ზედა თხოთისასა 121, 8. მიიწივნეს (იგინი) სამეფოსა პრომს 80, 9. მ. (იგინი) ქალაქად მცხეთად 88, 5. მ. მოციქულნი 115, 18. მ.

(იგინი) წინაშე კოსტანტინე კეისრისა 117, 11. მი-რა-იწივნეს (იგინი) იერუსალემად 76, 6. ჰასასა საზომსა მიწევნულ არს 99, 1. მიწევნულ იყო სიკულილად 123, 2 [II წევ].

მიწაწმენა-ა მიწვენად ხარ ქუეყანასა უცხოთა 90, 9. მეციწიერ-გყავენ შენ ამას ყოველსა მ. 107, 14. [II წევ].

მიწარა ი—უ მიუწერა მირიანს კოსტანტინე მეფემან წიგნი ლოცვისა 115, 25 [წერ].

მიწახ წოდება, დაძახება ი—უ ღმერთი ღმერთთა არმაზ მიუწესს, რომელ არა არს მისსა გარეშე სხუა კერა 89, 2 [წეს].

მიწარპით მიახლოებით ეპისკოპოსმან შემზადა ადგილი ერთი, მიწურვით კიდისა კარსა მოგუეთისასა 116, 12 [წურ].

მიწაპაბით მიყოლებით შეიცენა თანი მათანი მიწეებით 121, 4 [წყ].

მიწაუდაულ-ი შეიციწროებული განიხარონ . . . ქართველთა აწყუდილთა მისგან და მიწყუდეულთა 22, 18 [წყუად].

მიხლოვამ შეხედომა ი—ნაშობსა მეველისასა ეყოფის სუედ, რომელ მას მიხლოვამან სამეფონი 67, 14 [ხუად].

მიხედვამ ი—(მ) მიხედნა სამოთხესა მას და დაწყებულსა ეკლესიასა 114, 14. მ. . . მუნით, და იხილნა მთანი ჩრდილოსანი 85, 7. მ. მეფეთა მათ დიდძალთა 90, 5 [ხედ].

მიხედვამ-ა ახლოს არს მიახლება შენი ღმრთისა მიხედვად 107, 20 [ხედ].

მიხედვამ მიყოლებით იხილნა წარმართნი . . . მსხლომარენი მდინარესა მას მტყურისასა მიხუევით 17, 12 [ხუად].

მიჯლიშ-ი წვეულება მოხადა მირდატ ფარსმან ქუელსა სახლსა თსისსა რეცა მიქლიშად 50, 13 [მიქლიშ].

მპერლ-ი ისარი კერა მკერლსა ნებროთისსა 7, 19. ჰკრა ადერკი ისარი მ. არშაქისსა 34, 14. შერტკო მ. თსისა (იგი) 76, 8; 100, 1 [მკერლ].

მაღპ-ი იწყო სროლად გულითა ფი-
ცხელითა და მკლავითა ძლიერითა 55,
19. საუფლისწულოდ ებოდნეს ქუეყა-
ნანი უცხონი მ. წახმულნი 67, 10
[მკლავ].

მაღპელ-ი იქმნენ მკლველ შემოქმედი-
სა 99, 11. მკლველნი მისნი განერინ-
ნეს მშუდობით პაპასა არჩილისსა 246,
16 [კალ].

მკდრ-ი მცხოვრებნი გყო შენ
მკდრ მცხეთას შინა 106, 19. მკდრნი
კლარჯეთისანი იყვნეს კაცი მკურცხნი
48, 7. გპოვენ მ. ჩრდილოსანი ცთობა-
მასა შინა 102, 7. მკდრთა მის ადგი-
ლისათა არა ინებეს განდგომა ბერძენ-
თა 24, 1. შეიუარეს იგი მ. ქარ-
თლისათა 28, 17. მოიძულეს იგი მ.
ქართლისათა 29, 8. ვაი, ნაშობთა ჩუ-
ენთა ... და მკდრთა ბნელისათა 74,
4. იქმნა გლოვა პურიათა ზედა
ქართველთა, მცხეთელთა მკდრთა 98,
4 [მკდრ].

მკდრ-ი მე მკვიდრე დარჩომილ
ყო მკდრი მეფისა ჩუენისა 62, 17
[მკდრ].

მკდრ-ჟოფა-ა დამკვიდრება
ლის-ყოს მკდრ-ყოფად ნათელსა
დახსრულებელსა ყოველთა თნა წმი-
დათა 246, 13 [მკდრ, I ყავ].

მკრცხ-ი ქვეითი მკდრნი კლარჯე-
თისანი იყვნეს კაცი მკურცხნი 48, 7
[მკურცხლ].

მკრცხლ ფეხით მკრცხლ მოვიდოდა
114, 16. [მკრცხლ].

მკუდარ-ი (იგინი) მკუდარსა შესჰამდეს
16, 8; 17, 10. არა ინება გამოლება
ქელთაგან მის მკუდრისათა 100, 7.
რწყო მკუდართა აღდგინებად,
ბრმათა ახილვად 77, 16. მოვალს
განსჯად ცხოველთა და მკუდართა 94,
6 [კუთლ].

მკურნალ-ი აქუნდა ... მური მსწრაფლ
მკურნალი წყლულებათა 98, 8. გარ-
დამოსლიოდეს ცრემლნი .. განმორები-
სათეს ... სნეულთა მკურნალისა და
კელოვანისა 126, 19. ყოველთა კე-

ლოვანთა მკურნალთა წარმოაპალიერ-
ნეს წამალნი 104, 8. მკურნალთაცა
რქუეს დედაკაცსა მას 103, 14. სასო-
წარკვეთილ იქმნა მკურნალთა მიერ
103, 17 [კურნ].

მობაშუს — მ ხე იგი ... მოაქუნდა ათსა
ათეულსა კაცსა 119, 17 [ქუ].

მოხალეობა მოახლოება დ ცისკარი
მოახლდებოდა 114, 4 (ვარ.). სუეტი
... მ. ხარისხად მონაკუთესა ზედა
ძირსა ნაქსასა 114, 13. მოახლებულ
იყვნეს მახლოსანნი გარემოს ჩუ-
ენსა 113, 13 [ახ].

მოხომება ჩუქება, მიცემა ი—უ
ზომიბოძო ყრმა ესე ცოცხალი 123, 3
[ხოძ].

მოვება შეძენა ი რომელთა ღმრთი-
სათეს სიკუდილითა უქუდავება მო-
იგებ 246, 14. რომლითა წარუვალ
ცხოვრება მოიგო (შენ) 130, 1.

ე მოვეგე თავისა ცნობასა 112, 12.
მოვეგ თავისა თუსისა ცნობასა 109,
16. დალაკათუ გარდავლნა ეამნი მრ-
ვალნი მშუდობით, არღარა მოგებულ
ყო (იგი) კულსა თუსსა 245, 8 [გ].
მოვება ე მირეან მოვეება (მას) სპითა
ყოვლითა 32, 6. მოვეება იგი. (მათ)
გუთისკეეს 57, 17 [გებ].

მოვზახნა გამოგზავნა ი—სომეხ-
თა მოგზავნეს ვარაზ-ბაქარისსა მოცი-
ქული 136, 4.

—უ მირეან მოვზავნა მოცი-
ქული ერისთავთა ქართლისათა 31, 3
[გზავ].

მოვზაურ-ი თანამგზავრი ექმნე,
ქრისტე ღმერთო, ამას მოვზაურ 80,
3. პოენა მუნ მოვზაურნი 87, 17 [გზა].

მოვონება ი მოივონებენ მტუერნი ესე
ქუეყანასა ზედა 90, 13. თუთ მოივო-
ნა სქული ესე ალექსანდრე 19, 1
[გონ].

მოვონება გახსენება ი მოივონებ-
და ყოველსა მსახურებასა მათსა 108,
19.

ე მოვეონა სიზმარი იგი 22, 4 [გონ].
მოვო-ი ცეცხლთა ყვანის მცემე-
ლი მოვ იგი სნეულ ყო 106, 5.
მოიყვანა სპარსეთით ცეცხლმსახურნი

- და მოგუნი 29, 6. მოვიდეს მისსა 8. 35, 15. მოვიდეს 8. 36, 5. იერუსალემში მოგუთა დაიპყრესო 98, 3 (ვარ.). მათ მოგუთა შესლესა იერუსალემს მოვიდა აზბავი მცხეთას 35, 15. შესაშე-ვისცეთ სიტყუად ებრაელთა თანა, გინა 8. თანა სმენისა 89, 14 [მოგუ].
- მოგუშევაბა-ა** ხედვიდა ნინო ცეცხლისმსახურთა მათ ერთა მოგუებასა და ცთომასა 88, 7 [მოგუ].
- მოღგამ საზღერება 0—2** დაუტევენა . . . ციხენი, რომელნი მოსდგამიდეს პირსა ქართლისასა 19, 4 [ღეგ].
- მოღგამა —2** მოადგა ვაბუკი ერთი ნეტარსა მას 114, 6. მოვიდიან ხაზარნი და მოადგიან დარუბანდს 66, 15 [ღეგ].
- მოღრება დახრა 0** მოიღრევეთ თავი ქუეყანად 114, 10. ვითარცა ცხოვართა თავნი მათნი წარკუეთად მოიღრევენს 74, 7.
- 0—1 მოღრევა ერთი იგი ურიცხუ 122, 3 [ღრეკ/ღერკ].
- მოღუნდელად** დღევანდლამდე იგი დღე განაწესეს ჭუარისა მსახურებად მოღუნდელად დღედმდე 122, 9. მრავალნი განიკურნებიდ 8. დღედმდე 124, 14 [ღეგ].
- მოშპარება-ა** ყიღვა აღიძრნეს ერნი მით ქალაქით . . . მცხეთად მოვაქრებად საქმართა რათამე 88, 2 [ვაქარ].
- მოშვება 0—1** მოვლო ყოველი სომხითა 15, 2. 8. ყოველი ქუეყანა 19, 12. 8. ყოველი სანახები მუხნარისა 109, 9. მოვლეს სპარსთა ყოველი ქართლი 30, 15. მოვლის თრდატ ქუეყანა მისი 69, 4. 8. მირიან სომხითი 69, 5 [ვალ].
- მოვლინება** გამოგზავნა —2 რომელმან მოავლინა სიტყუა მისი 118, 19. 8. ბრანჯი დიაკონი ქებისა შესმაღ 124, 19. არავინ 8. ღმერთმან 127, 5. მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ნაბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 5; 107, 5. სუემან შენმან მოავლინოს კეთილად 61, 3.
- 0—1 რომელმან მოუვლინა მირიანს მოციქული 69, 11. მოწეენდასა ეამსა ესრეთ მოუვლინა 62, 20 [ვალ].
- მოვლინებაულ-ი** ღმრთისაგან მოვლინებული ანგელოზი მშუღობისა იყავნ შენ თანა 128, 22 [ვალ].
- მოვლტოლა** მორბენა 0 ვნ. მრავალნი მოვილტიედ ვედრებად 124, 13 [რვლტ].
- მოვლუდა** ზღუდის მოვლება. გამავრება 0—2 მოვლუდა მცხეთას ქალაქი ქუთყირითა 13, 10. ფარნავაზ 8. ქალაქი მცხეთა 25, 6. ადგილი იგი მოვლუდეს მტკიცედ 15, 17 [ზღუდე].
- მოთხოვნა 0** მოითხოვა მღვლეი პატრიარქისაგან 74, 14. ადგილი მოითხოვნასანი სომეხთა მეფისაგან 33, 16. მოითხოვეს ადგილი იგი 15, 16. 8. მცხეთელთა მამასახლისისაგან ქუეყანა ხარკითა 15, 24 [თხოვ].
- მოთხრობა 0—1** რომელი-ესე . . . მან-30 მოვთხრა 72, 5 [თხარ].
- მოთხრობა-ა** მშობელთაგან თუსთა მოთხრობით და სმენით უწყოდეს 98, 1 [თხარ].
- მოძიება** შეერთება, შემოვლება 0—3 არამ მოჰკიდა კირი-ზღუდე ციხესა არმაზისასა 13, 12.
- 0—2 მთა მცირე გამოვლის. შტოდ კავკასისაგან და მოჰკიდავს წუერი დასასრულსა ლაღოსა 5, 1 [კიდ].
- მოძიებაულ-ი** მოსაზღერე პოენა ციხე-ქალაქნი წუნდა. . . ოძრქე მოკიდებული კლდესა ლაღოსსა 17, 19. აღაშენა ციხე ადგილსა, რომელსა ჰქუნს დემოთი, მოკიდებულად მთასა ლაღოსსა 47, 12 [კიდ].
- მოძიება 0** მოიკითხა სპარსთა მეფემან პირველად ქალაქი მცხეთისა 63, 16 (ვარ.). 8. (იგი) დიდითა დიდებითა 245, 14. მოიკითხნის მეგრელნი 25, 19 [კითხ].
- მოკლვა-ა** მალე მოკლეთა დღეთა წარმოვიდა ანაკ 61, 5 [კვლ].
- მოკლვა 0—1** სჭულისა დატევებისათვის მოკლვენ მამანი შვილთა 31, 9. მირვან მოკლა ცამეტი ზუმბერაზი 32, 1. 8. მირვან ბარტომი 32, 20. 8. სუმ-

ბატ იარვანდ 45, 5. მ. ფარსმან მეფემან ჩუდმეტი ბუმბერაზი 51, 20. ფარნავაზ მ. ოქდასამი (ბუმბერაზი) 51, 22. ფარსმან მ. (ქუბებერ) 52, 6. მ. ფარსმან მეფემან თორმეტი ბუმბერაზი 52, 13. (მან) მ. ფარსმან მეფე 53, 7. ამაზასპ . . . მ. ბუმბერაზი თხუთმეტი 56, 3. ამაზასპ მ. იგი 56, 13. (მან) მ. მეფე ოესთა 56, 17. მ. ყოველი სიმრავლე მათი 56, 18 (ვარ.). ამაზასპ მოკლნა ორნი სხუანიცა 56, 13. მოკალთ თაისა თქუენისა მაცხოვარი 99, 11. მოკლეს ორთა ძმათა იარვან 13, 18. პოვეს ერისთავი . . . და მ. იგი 14, 1. მ. მამისმამა მისი თურქთა 16, 14. მ. აზონ 23, 23. მ. ბარტომ 32, 8. მ. მირდატ 54, 5. მ. ამაზასპ 57, 20. მ. მეფე 61, 16. მ. იგი 96, 10. მოკლნეს (მათ) ძმანი 46, 18. მ. (მათ) ბუმბერაზნი 56, 4. მ. (მათ) იგინიცა 61, 18. მოკალთ იგი 20, 11. მოკლიან იგი 20, 12 მოკლა მეფე იგი 61, 3. უკეთუ შენ მოკლა 246, 5. მოკლათ ჩუენ საურმაგ 26, 15. ნუუკუე მოკლან შენ 21, 5. მას მოკლა მრავალი ბუმბერაზი 33, 15. რომლისა მამისძმა მოკლა წანართა 246, 16.

ი ვნ. რომელი მოკლა თურქეთს 14, 22. მ. ფარნაქომ 30, 2. სამართლად მ. მამაჩემი 31, 7. ქართამ მ. ბარტომის თანა 32, 16. მ. იგი კაცთა მგრძნებელთაგან 63, 13. მ. სპარსთაგან მეფე სომხითისა 62, 20. მამა ფარნავაზისი მოკლულ იყო ალექსანდრესგან 20, 2 [კალ].

მოკლვა-ა განამტკიცეს განზრახვა და მოკლა საურმაგისა 26, 18. ოესთა ჰნებეიდა მოკლვა მის ზარენისი 49, 6 [კალ].

მოკლულ-ი არა იძიების სისხლი სჭულისა დატეკებისათჳს მოკლულთა 31, 10 [კალ].

მოკლვამ-ი რომლისა ღმერთი მოკლდავი არს 247, 18. სასოება ცხოვრებისა მოკლდავისა მიმართ აქუს 247, 19. იხილეს ღმერთი იგი უკუდავი კაცთა მოკლდავთა ქუეყანასა ზედა 77, 15 [კალ].

მოკუდინება მოკელა — იგინი სიყუდილით მოაკუდინენ 83, 14 [კუედ].

მოკუდომბა — მოკუდა ცოლი, ასული ქართველთა მეფისა 66, 1.

0—1 ვითარ მოკუდებოდა იგი, სიცოცხლესავე შინა მისსა განუტევენა ყოველი მთავარი 19, 14. რომელ არა წინავე მოკუედ 99, 12. მოკუდა ქართლოს მ, 18. მ. მცხეთოს 10, 12. მ. ალექსანდრე 20, 6. მ. ფარნავაზ 26, 12. მ. საურმაგ 21, 21. მ. მირვან 28, 21. მ. არშაკ 30, 9. მ. არტაგ 30, 17. მ. (მირვან) 33, 6. მ. მეფე ესე ჩუენი 35, 4. მ. ადერკი 43, 24. მ. (აღამი) 54, 9. მ. ფარსმან 45, 16. მ. რეე 58, 12. მ. (ასფაგურ) 62, 10. მ. მამა მისი 67, 1. იხილეს ღმერთი იგი უკუდავი . . . რომელი მ. და მოსრულ იყო მოწოდებად წარმართთა 77, 15 (ვარ.). ყრმა მ. 123, 18. მ. ძე მისი, რეე. 129, 6. მ. ნანა დედოფალი 130, 15. მ. და დაეფლა ძმასავე თუსასა თანა 131, 10. მ. იაკობ ეპისკოპოსი 132, 5. მ. მირდატ მეფე 132, 6. მ. ვარაზ-ბაქარ 137, 5. მ. ეპისკოპოსი იაკობ 137, 14. მ. სარწმუნოებასა შინა დიდსა 137, 17. ალექსანდრიას შინა მოკუდაო 19, 13. მოკუდინო (იგი) 96, 4 [კუედ].

მოკუთმა-ა უბრძანა თაისა მოკუეთა

წმინდისა არჩილისი 247, 20 [კუეთ].

მოკომდაბა ლო დინი ე (იგინი) მოელოდეს მოსლევასა სპარსთასა 15, 19.

(იგინი) მ. მოსლევასა მისსა 16, 13 [ლ].

მოკომდაბა-ა მოლო დინი სადა-იგი არს მოლოდება წარმართთა 97, 5 [ლ].

მომაპალ-ი ვიხილეთ ვარსკულავი აქთა მომაველი 121, 11. მიეჭვა ერსა მას.

მომაველსა 113, 19. რომელი-ესე იხილა სიმრავლემან ერისამან მათ ზედა მომაველად 91, 9 [ვალ].

მომაპვლინებალ-ი შეიწყნაროს (მან) მომაპვლინებელი ჩემი 87, 2 [ვალ].

მომართ მოიქსენეთ სიყუარული მიკვანისი და კეთილი მისი თქუენდა მომართ 31, 5 [მართ].

მომართება გამოსურება, შეხვედრა 0—2 აზონ მომართა

- ფარნავაზს 23, 18. მირდატ 8. ფარსმანს 51, 15. მომართა (მან) თარგამოსიანთა 6, 16. მომართეს (მათ) აზონს 23, 3. თრდატ მომართის მირიანს 69, 10 [მართ].
- მომბამბა** ი მომიატნა სპანი ოესეთით 62, 9.
- ე მოემატნეს (მათ) მქედარნი 56, 7; 56, 15 [მატ].
- მომბატუაგაელი**-ი მომასწავებელი აღირჩია სიყუდილი უკუდაეებისა მომატუებელი 248, 1 [II ტუუ].
- მომპაულბარ**-ი მქედარი იგინი ჭუარკმულსა ვისმე მომკულარსა მსასურებენ 83, 1 [კუელ].
- მომინიბამალ**-ი ფარსმან იყო კაცი ... უხუად მოანიჭებელი და შემნდობელი 51, 3 [ნიჭ].
- მომოწაფება** დამოწაფება ი მოიწაფენით ყოველნი წარმართნი 86, 14 [წაფ].
- მომტაქიცაბა** გამაგრება — მოამტაიცნა ზღუდენი ჭაუახეთს 30, 7. მ. ზღუდენი ... მცხეთისანი 38, 24. მ. ზღუდენი ნეკრესისა ქალაქისანი 65, 15.
- 0—2 (ციხენი) მომტაიცნა და განავსნა იგინი ლაშქრითა 19, 7 [მტაიცე].
- მომფმნელ**-ი აპა ესერა, ღმერთნი ღიდნი მზისა მომფენელნი 106, 16 [ფენ].
- მომფმანებამალ**-ი აპა ესერა, ღმერთნი ღიდნი წუმისა მომფანებელნი 106, 16 (ვარ.) [II ყაფ].
- მომფმამალ**-ი მადლობდეს ღმერთსა, ნიჭთა სრულთა მომცემელსა 129, 3. აპა ესერა, ღმერთნი ღიდნი ... წუმისა მომცემელნი 106, 16 [II ც].
- მომფმალბარ**-ი მქედარი მომწყლარ იყენეს წყობასა მას შინა ყოველნი წარჩინებულნი მისნი 70, 7 (ვარ.). და აგლო წინაშე ჭუარსა ყრმა იგი მომწყლარი 123, 19 [წყუელ].
- მონა**-ა აწ ვიყენეთ არა ვისა მონა 6, 11. ფარნავაზ წარგზავნა მონა თსურ ქუჩის თანა 22, 10. მე ვარ მ. შენი 22, 26. იყო კაბადუკიათ ქალა-
- ქით კაცი ვინმე მთავართა შესაბამი მ. ღმრთისა 72, 9. მე, კოსტანტინე მეფე ახალი მ. ცათა მეუფისა ... მოესწერ შენდა 128, 13. მიჩუენე შენაშობსა მონათა შენთასა 91, 1 (ვარ.) [მონა].
- მონაგაბა**-ი ქონება განუყო ყოველი იგი მონაგები თუსი გლახათა 75, 11. განყიდეს მშობელთა მისთა ყოველი მ. მათი 76, 6 (ვარ.) [გ].
- მონადირმა**-ა ფარნავაზ იყო მონადირე კელოვანი 21, 1. ითხოვა საზრდელი მეთევზურთაგან ტბასა მას შინა მონადირეთასა 85, 12 [ნადირ].
- მონადირამობა**-ა შეიყუარა იგი აზონმან მონადირეობისათუხ 21, 3. მონადირეობითა მისითა იქმნა მეცნიერი აზონისა 21, 3 [ნადირ].
- მონაპაუთი**-ი გადანაღჯერი მოახლდებოდა ხარისხად მონაყუეთსა ზედა ძირსა ნაქვსასა 114, 13 [კუუთ].
- მონასტარ**-ი პოეეს მუნ დელოფალი ვინმე მონასტერსა შინა ქალწულთასა 80, 11. წარვიდეს ესე ყოველნი მ. თუსსა 81, 2. მოიწიენეს მ. მას ქალწულთასა 81, 4 [მონასტარ].
- მონახვა** ნახვა 0—2 მოგინახავს, რამეთუ კელითა მისითა დამადგა გურგუნი თავსა ჩემსა 67, 16 [ნახ].
- მონახვა**-ა სიყუდილი უმოკბეს არს თავთა ჩუენათუსს, ვიდრე მონახვასა ესევითარისასა 63, 12 [ნახ].
- მონდობა** 0—2 მომენლობის იგი ნათესაობისთვის 61, 2 [ნდ].
- მონება** დამორჩილება 0—2 მონება იგი ბიზინტიოსს 29, 8 ესე რვაენი მმონებდეს ნებროთს გამირსა 6, 7 [მონა].
- მონება**-ა კსნილ ვიყვენით მონებისაგან მტერთასა 53, 13 [მონა].
- მონიჭება** ბოძება — მ სიყუდილითა თუსითა ... უკუდაეება მოგუანოქა 127, 16. სიხარულით მონიჭა (მან მათ) ნაწილი ძელისა ცხოვრებისა 117, 11. ყოველი მომნიჭებთა თქუენდა 46, 2. საგანმურნიცა მამათა შენთანი მონიჭენ შენე 247, 3 [ნიჭ].

მომკრება ა—2 სუბმატ მოაკრაი ქართლი 47, 9. მირვან მ. ღურძეკეთი 28, 15. კიკნაუმ მ. ყოველი შენებელი ქართლისა 245, 4. მიმართა შესლვად კახეთად, რათამცა მ. 245, 5. მოაკრეს (მათ) სომხითი 136, 11. მოაკრნეს (მათ) ეელნი 30, 15 [ოქერ].

მომკრებაულ-ი აღმენდა ქართლი მოკრებული სომეხთაგან 48, 17. ფარნავზ მოზლუდა . . . ქალაქნი და ციხენი ქართლისანი, მოკრებულნი აღექსანდრესაგან 26, 7 [ოქერ].

მომპარვბ ი მოიპარეს გუამი წმიდისა არჩილისი 248, 6 [პარ].

მომომება ი მოიპოვეს გუამი წმიდისა არჩილისი 248, 6 (ვარ.) [პოვ].

მორთვა! მო მ ხ რ ბ ა, შე ე რ თ ე ბ ა ი ბარტომ შემოკრიბნა ყოველნი სპანი ქართლისანი და მოირთო ძალი სომხითით 31, 18. მ. (მან) ძალი სპარსეთით 33, 18 ფარსმან . . . მ. ძალი სომხითით 51, 16. სომეხთა მეფემან მ. ძალი ბერძენთაგან 53, 22. მ. (მან) ძალი სომხითით 57, 1. მ. (მან) ძალი საბერძნეთითა 57, 10. ძალი მ. (მან) სპარსეთით 60, 1. აზონ მოირთნა სპანი საბერძნეთით 23, 17 ქართველთა მოირთეს ძალი ოცენით 48, 11. მირდატ და ერისთავმან სპარსთამან მ. ძალი სპარსეთით 54, 2. მ. (მათ) ძალი ხუასროთაგან 131, 1. მოირთის ძალი თრდატ საბერძნეთით 69, 2. ღურძეკეთა და დიდოთა მოირთინან ხაზარნი 66, 11. მოირთონ (მათ) ძალი ბერძენთაგან 136, 5.

ე იხილეს ნათელი და მოერთო ერი განბნეული 110, 11. მოერთნეს (მას) ერისთავნი ანტიოქოზისნი 23, 19. ათასნი მქედარნი მ. ფარნავზს 26, 21 [რთ].

მორთვა2 და მ ა ტ ე ბ ა ო — ე ს ე ყოველი ქართლს, სომხითს და მოვაკანს ზედა მოურთეს 67, 20 [რთ].

მორთუამება მო ტ ა ნ ა — მ მოართუა (მას) პური და ღვინო 93, 13. მოართუეს (მას) წიგნი კეისრისა 82, 14 [რთუ].

მორბამება შე მო ხ ე ე ვ ა ე შუქი მზისა მოერთვა წელთა მისთა 21, 14 [რატუ].

მორღუება და რ ღ ე ე ვ ა, მო შ ლ ა — მ აზონ მოარღვნა ზღუდენი ქალაქსა მცხეთას 19, 3. ყოველთა ქართლისა ქალაქთა მოარღვნა ზღუდენი 19, 7 [რღუ].

მორჩილ-ი ვიყო მორჩილ ნინოსა 110, 2. ესე ყოველნი იყვნეს მ. პაოსისა 6, 6. იყვნეს მ. პაოსისა 7, 23. ოთხნივე იყვნეს მ. მისა 9, 16. ქართველნი იყვნეს მ. აელაანისი, სპარსთა მეფისა 43, 15. იყვნენ მ. ძისა მისისა, მირიანისისა 65, 11 [რჩ].

მორჩილებება ო — მ კორციელ ოდენ მორჩილებდეს [ერი] მირიან მეფესა 117, 4 (ვარ.) [რჩ].

მორჩილება-ა აღუთქუნეს (მას) მორჩილება 48, 14. მივაგოთ წინა მეფესა სპარსთასა მ. 63, 4. ყოველნი კავკასიანი იყვნეს სარწმუნოდ მორჩილებასა ზედა მირიანისისა 28, 6. იყვნეს (იგინი) მ. შინა სომეხთა მეფისასა 44, 12 [რჩ].

მორწმუნა-ა იქმნა მორწმუნე ქრისტესა 78, 11. იქმნა დედოფალი მ. 105, 6. ქრისტიანენი უფროს მ. იქმნებოდეს 122, 15. ბაქარ იყო მ. 130, 18: თრდატ იყო კაცი მორწმუნე 137, 12. ფარსმან იყო კაცი მ. 137, 21. ვაკსენოთ ცხოვრება ნინო მოციქულისა, რომელი აღწერა მორწმუნემან დედოფალმან 72, 5. ერისთავმან სპარსთამან წარიყვანნა ტყუელ ასულისწულნი მირიანისნი, მორწმუნისა მეფისანი 137, 4. მოვსწერ შენდა მორწმუნისა მეფისა მირიანისისა 128, 15. რომელმან . . . მორწმუნენი აცხოვნა 118, 23 [რწაშ].

მოსამ-ი მო ი მ ე დ ე ყოველნი მოსავნი ქრისტესნი სძლევენ მტერთა მათთა 69, 19. რათა ბოროტად მოვსრნეთ ყოველნი მ. ჭუარცმულისანი 109, 3.

1 გამოცემაშია: მოაოხრა.

ჭუარი მისი ... მოცემულ არს ჩუენ-
და წინამძღურად, გულითა მოსავთა
მისთა 128, 20. აქუს ჩუეულება გუ-
ლითა მ. მისთა 130, 6. ვიხილეთ
ძლევა მტერთა მოსავთა მისთაგან 69,
1 [ხავ].

მოსავლობა-ა ჰყოფს კურნებასა მისითა
მოსავობითა 109, 18 [ხავ].

მოსთულება მოკრეფთა ი ბაბილოსა
მოისთულებდიან და ყუაიელსა მას
ძოვიდან 101, 9 [სთუელ].

მოსისხლვა-ა შუარი სმეძიებელი
მირდატ იყო კაცი ურვილი და მო-
სისხლე 51, 2 [სისხლ].

მოსლვა 0—1 მოვალ ძიებად მამუ-
ლისა ჩემისა 31, 13 (ვარ.). ანუ სადათ
მ. 106, 3. მეფე მოვალს 74, 17.
მ. (იგი) დიდებითა 94, 5. მ. (იგი) დი-
დებით 119, 2. მოვიდოდა ხარკი სამე-
ფუო 25, 3. მ. ერი 88, 13. მეფე
მეკრცხლ მ. 114, 17. თუთოსახენი სნე-
ული მოვიდოდეს 115, 14: ყოველი
ერი მ. თაყუანის-ცემად 122, 23.
მ. ყოველნი უძღურნი 123, 8. მრავ-
ალნი უშვილონი მ. 124, 4. მ. მისსა
... სიმრავლე ერისა 246, 8. სადაცა
მოვიდოდინ, დასთესვიდენ სახელსა
ღმრთისსა 118, 6. მ. შემთხუეად პა-
ტიოსნისა ჭუარისა 124, 10. მე წარ-
ვალ, ვინაცა მოვედ 129, 11. უტხო-
ვბით მოხვედ 106, 10. სადათ მ. 127,
1. ქართლოს მოვიდა 8, 7. მ. (იგი)
ქართლად 13, 6. 17, 7. მ. ამბავი 14,
10. მ. ... იგი აღარბადაგანს 17, 13.
მ. ფარნავაზ მცხეთას 23, 10. ფარნა-
ვაზ მ. კლარჯეთს 23, 27. მირვან
... მ. კართა მათ შინა 28, 9. მ. მირ-
ვან 31, 20. მ. აღერკი 34, 21. მ. ამბა-
ვი 35, 16; 35, 18. მ. სუმბატ 49, 9. მ.
მირდატ 52, 10; 52, 12. (ამბასა) მ.
57, 3. ანაკ მ. 61, 16. მეფე
მ. არატსა ქალაქსა 61, 13. (ქასარე) მ.
62, 4. მ. (იგი) მცხეთას 64, 5. მირიან
... მ. 68, 3. მ. პილატეცა 78, 9. მ. დე-
დაკაცი ვინმე 79, 7. ნინო მ. 85, 4.
წარმოვიდა და მ. მათათა ჭაეახეთისა-
თა 85, 6 (ვარ.). მ. კაცი 86, 5; 103,

16. მ. სედექალი 93, 1. ნინო მ. 95, 19.
მ. ლალღისი ნუგეშინის-ცემისა 98, 6.
მ. მირიან მეფე 102, 5. მ. წინაშე
ნინოსსა 103, 17. მ. დედოფალიცა
108, 5. მ. მეფე 110, 18. მ. მეფე
110, 20; 112, 7. მ. სიმრავლე ხახი-
ლითა 113, 8. მ. (იგი) 113, 22; 123,
5. ყოველი ერი ქალაქისა მ. 114, 17.
მ. ჰურია ვინმე 115, 4. მ. ყრმა 115,
5. მ. (იგი) მანგლისს 118, 1. მ. ნი-
ნო 118, 5. მ. წიგნი ჰრომით 124, 8.
მ. ბრანჯი დიაკონი 124, 19 (ვარ.). მ.
ბაქარ 129, 1. მ. კიქნაუმ 245, 3. რო-
მელი-იგი მ. ზეციტ 247, 15. მალე სა-
მე მოხვედით 113, 20. მოვიდეს თურ-
ქნი 15, 9. მ. (იგინი) მცხეთას 15, 10.
უმრავლესნი მათგანნი მ. 15, 15. ური-
ანი მ. ქართლს 15, 23. მ. (იგინი)
წინაშე ფარნავაზისა 23, 6. მ. ერის-
თავნი სპარსთანი 30, 12. მ. ... მო-
გუნი 35, 15. სპარსნი ... მ. 36, 1; 98,
7. მ. მოციქულნი 36, 3. მ. მოგუნი 36,
5. მ. ათორმეტთა წმინდათა მოციქულ-
თაგანნი 38, 25. ურიანი მ. მცხეთას
44, 5. მ. სომეხნი 48, 12; 49, 12. მ.
ოგნი 55, 5; 55, 10. მ. ერისთავნი 55,
8. მ. (ოგნი) 57, 12. მ. სპარსნი 57,
13; 136, 11. მ. ესე ყოველნი 57, 15.
მ. ხაზარნი 68, 4. მ. ლტოლვილი 82,
8. ესენი მ. 98, 11. მეფენი მ.
98, 15. არცა მ. (იგინი) 116, 21. არა
სამეუფოსა ქალაქსა მ. (იგინი) 118, 4.
მ. დასავალისანი 121, 6. მ. (იგინი) 121,
10; 126, 11; 138, 15. მ. გოდერ-
ძიანი ტბელნი 248, 5. აღდეგ და მო-
ვედ ჩემ თანა 22, 15. მ. ჩუენდა 46,
7. მ. და დასწერე ჭუარი ქეასა
ამას 122, 1. მოვედინ მეკრმლე და
აღიხუენ თავნი ჩუენნი ჩუენგან 74, 4:
დედოფალი მ. საყოფელსა ამას ჩემ-
სა 104, 16. მოვედით და შემოკერბით
ყოველნი 78, 1. მ. ყოველნი სიკუ-
დილსა მისსა 99, 1. მრავალგზის მო-
ვიდეს უბანსა ურიათასა 95, 1. ნადი-
რი ... მ. 119, 8. მ. და აღასრულდეს
... აღნათქუამი 123, 7. მოვიდიან ხა-
ზარნი 66, 14; 66, 16. მ. მფრინველნი
101, 7. რომელნი მ. 124, 5. რომელნი

მ. 124, 7. მოვიდუ შენ თანა 22, 12. მოვიდეს მეუფე იგი ცისა 105, 18. მოვიდუთ შენდა 46, 7. ოდეს მ. მშუდობით 85, 14. რათა მოვიდენ მეცნიერნი სჟულსანი 36, 7. რათა . . . დიდითა სიხარულითა მ. 81, 11. მოსრულ არს დედაკაცი ესე 102, 12. მ. ა. სული ჩემი კორკად ჩემდა 127, 10. (ფარნავებ) მოსრულ იყო მცხეთას 20, 23. მ. ი. ნინო 71, 4. მ. ი. ნეტარი დედა 73, 4. რომელი მ. ი. ნეტარი დედა 73, 4. რომელი მ. ი. მოწოდებად წარმართთა 77, 15. რომლისათჳს მ. ი. (იგი) 107, 17. (იგინი) მცხეთისა შემუსრვად მოსრულ იყვნეს 55, 6 [ვალ, ველ].

მოსლვათ-ა ესმა პირველ წარწყმედა და კუალად მოსლვა მშუდობით 110, 15. მარწყენა მეორედ მოსლვა მისი საშინელი 97, 4. მოელოდეს მოსლვასა სპარსთასა 15, 20. მოელოდეს მ. მისსა 16, 13. (რომელი) მ. მას აღექსანდრესსა მცხეთელ მამასახლისი ყოფილ იყო 20, 19. მ. მისსა სარწყმუნოდ აჩუენებდა 61, 9. შევედრა სული თჳსა მეუფესა ცათასა ქართლად მოსლვითგან მისით მეთოთხმეტესა წელსა 127, 19. წარავლინეს სტრათიოტნი ყოველსა ქუეყანასა მსწრაფლ მოსლვად ჰუარიათა 77, 18. ვიდრე მოსლვადმდე დასაველეთისა ერისთავისა მოვიდეს ოჴნი 55, 9. ვიდრე მ. მისა განეცხადანინოს ქადაგება ქრისტეს სჟულისა 102, 6. წარემართა მეფე და ყოველი ერი ქრისტიანობასა . . . ვიდრე მღღელთა მ. 111, 13. აღვაშენოთ სახლი ღმრთისა სალოცველად ჩუენდა ვიდრე მ. მღღელთა 111, 22 [ვალ].

მოსმენა მ მოსმინა სასწაული იგი ბრანჯმან დაკომნან 125, 6. მოგისმენია ანდერძი მამისა ჩემისა 67, 16 [სემ].

მოსრვა მოსკობა, ამოწყვეტა 0—2 მოსრა ყოველი . . . ხაზარი 13, 7. მ. ყოველი სიმრავლე მათი 56, 18. მ. და ტყუე-ყო ყოველი ნათესავი სომეხთა მეუფისა 62, 5. მ. სიმრავლე მათი 70, 3. მოსრნა ყოველი იგი ნათე-

სავნი 18, 15. უცხონი იგი ნათესავნი მ. 18, 16. მ. განდგომილნი მისნი 27, 4. მ. ყოველი ოჴსნი 47, 6. რომელმან მ. მეფენი 59, 8. სპანი მათი ურიცხუნი მ. 95, 15. რომელი თქუენ მოსრენით 46, 17. მოსრეს სპა მისი 14, 20; 30, 2; 49, 3; 57, 20; 59, 16. თარგამოსიანთა მოსრნეს სამეოცი იგი გმირნი ნებროთისნი 7, 7. სომეხთა . . . მ. ერისთავნი სპარსთანი 15, 7. ურიცხუნი სპანი მათნი მ. 23, 24. დურძქუნი

მ. და ტყუე-ქმნეს 28, 14. მ. სპანი მათნი 54, 6. (მთავართა სომხითისათა) მ. ყოველი ნათესავნი მათნი 61, 19. მ. (იგინი) იწროსა შინა 61, 18 (ვარ.). რათა . . . მოვსრნეთ ყოველნი მოსავნი ჟუარტუმულისანი 109, 2. მოვსრნეს (მათ) მრავლნი მათგანნი 20, 14 [სარ].

მოსრულ-ი გრწყმენი იესო ქრისტე, ძე ღმრთისა ცხოვრებისათჳს ყოვლისა სოფლისა კორციითა მოხრული 115, 11. წარემართა წმიდა ნინო დედაკაცი-სა მის თანა, ეფესოთ მოხრულისა 80, 8. სადა არს ჩრდილოსა იგი ქუეყანა, სადათ-იგი მოსრულთა მათ ჰუარიათა წილ-ხუდა და წარიღეს სამოსელი იგი 79, 2 [ვალ].

მოსწრაფა-ა სწრაფი მოსწრაფე იყენეს ნათლის-ღებად ყოველი იგი 116, 19. გამოჩნდეს ღრუბელნი მოსწრაფედ ნიშნითა საშინელითა 91, 7. მ. მოვილდა შეწირვად მადლასა 124, 7 [სწრაფ].

მოსწრაფება-ა იწყო მოსწრაფებით ძიება მათა 84, 2 (ვარ.). ითხოვნეს მ. მღღელნი ნათლის-ღებისათჳს 111, 8. წარემართა მეფე . . . მ. ვიდრე მღღელთა მოსლვადმდე 111, 12. მიატყდებოდა ერი იგი ურთიერთას მ. 116, 15 [სწრაფ].

მოსწრაფა 0—უ მთავართა სომხითისათა მოუსწრნეს ვიეთმე კილსა და რომელთამე ფონსა 61, 17 [სწარ].

მოტანება მოტანა, მოყვანა 0 ა მან მოიტანა თანა კერპი 58, 3. მან მ. თანა სპა დიდი 68, 19. რომელნი

ვერ მოეტანნეს თანა ერისთავთა 56, 8 [I ტან].

მოტყუენვა და აკრობა, მოოხრება 0—2 (ქაიხოსრო) მოვლო ყოველი სომხითი და ქართლი, მოტყუენა ყოველივე 15, 3. ფარნავაზ მ. საზღვარი საბერძნეთისა 23, 25. (ამაზას) მ. ოვსეთი 57, 2. (მირიან) მ. ოვსეთი 68, 2. გამოვიდა ხაზართა მეფე და მოტყუენა ქუეყანანი 12, 7. (ღურაძუქთა) მოტყუენეს კახეთი 28, 2 მოტყუენნეს (თარგამოსიანთა) ყოველნი საზღვარნი ხაზარეთისანი 11, 16 [ტყუენ].

მოფანან ე მოფინა მადლი ღმრთისა ქართლსა 119, 13 [ფენ].

მოფანან-ა (მთიულნი) არცა მოვიდეს მოფენასა მას ნათლისასა 116, 21 [ფენ].

მოქალაქე-ა ხელა (სამოსელი) წილითა მით ჩრდილოელთა მცხეთელთა მოქალაქეთა 78, 6 [ქალაქ].

მოქცევა მობრუნება — ზღუა მოაქცია 92, 2.

ი ვნ. მოიქცა სპისა თუსისა კერძო 52, 6. ქრისტეს ძალითვე კუალად კაცად მოქცეულ იყო 92, 7 [ქცე].

მოქცევა სარწმუნოების მიღება — ანდრია მოაქცევინა მეგრელნი 38, 27. რომელნიმე ... მ. აბიბოს ნეკრესელ ეპისკოპოსმან 126, 5. ამან მ. უმრავლესნი კავკასიანნი 130, 19. რათა ... მახულითა მოვაცივნეთ მთეულნი 125, 10. რომელნი ვერ მოქცივნენ მამისა მისსა 130, 19.

ი ვნ. მთეულნი უმრავლესნი არა მოიქცეს 126, 3. მოიქცე სჭულსა ჩემსა 247, 4. მოიქცით და ილოცევდით ღმრთისა მიმართ 113, 1. ოდეს მოიქციან და ლაღად-ყვიან 96, 7. მოქცეულ იყო ქართლი 135, 24 [ქცე].

მოქცევა-ა სარწმუნოების მიღება მოქცევა მირიან მეფისა 72, 1 (სათ.) დაიწერა მ. სასწაულითა მირიან მეფისა 108, 13 (სათ.). წერილ არს ესე განცხადებულად მოქცევასა ქართლისასა 34, 22; 36, 23. ვითარცა წერილ არს ესე განცხადებულად მ. ბერძენთასა 69, 21. წერილ არს წამება მათი

მ. შინა სომეხთასა 84, 6. იყო მეფე დედოფლისა მოქცევითგან წელიწადსა ერთსა ორგულებასა შინა 106, 2. მ. მირიან მეფისათ მეოცდახუთესა წელსა მოკულა ძე მისი, რეე 129, 5. ნინო წარემართა წარსლვად რანს ... მოქცევად თეროზისა 126, 7 [ქცე].

მოღება მიღება, მოტანა ი ბრძანება მოილო მეფისაგან 74, 14. მ. ნიამან დასავალისა მზისამან სული ჭერკულისა მწარისა 91, 7. მეყუსულად მ. ძელი 112, 1. მ. ჭუარი იგი 105, 1. მოიღეს ქართველთა გერგენი არშაქისი 35, 9 [ღ].

მოღება წარმეცვა, გამოკრთმეცვა — მოულო საზღვარსა ქართლისასა ქალაქი წუნდა 44, 15. მ. სამოსელი იგი იესოსი 100, 1.

ი მოილო სეტყუა ლიტრისა სწორი 91, 12. კუართი ... მ. მცხეთას 99, 15. მ. (იგი) დედამან მისმან 115, 6. მ. (იგი) 123, 2. მათ მოიღეს კუართი უფლისა 36, 21. რომელთა მ. გუამი არჩილისი 248, 9 [ღ].

მოღება-ა მიღება წარვიდა პრომედ წინაშე მეფისა ... ნიქისა მოღებად მისგან 72, 10. ლირს ვიქმენით მ. სააკურებელსა მას განსაწმედელსა ცოდვათაგან 97, 6 [ღ].

მოღებულ-ი მოტანილი არს მახლობელად ნაძესა მის ლიბანით მოღებულისა 101, 1 [ღ].

მოღმართ მომართ აღდგეს მტერი თქუენ ზედა და მოღმართ გებრძოდის 49, 14 [მართ].

მოღუაწე-ა გარემოიბილა მენემან მოღუაწემან და თქუა 113, 15. რომელთა გარდამოსდიოდეს ცრემლნი ... განშორებისათეს მოძღურისა მათისა და მოღუაწისა 126, 18 [ღუაწ].

მოუპნება ი მოიყვანა ცოლი ნათესავი კავკასისი 25, 5. მ. ცოლი სპარსი 27, 15; 50, 10. მ. სპარსეთით შვილი ნებროთისი 27, 17. მ. ცოლი საბერძნეთით 58, 2; 66, 7. მ. სპარსეთით თუსი მისი 68, 18. დედაკაცმან ... მ. ნინო 80, 13. მ. მეფემან ამბათარ მღღელი 118, 8. მ. ძე მისი, ბა-

ქარ 129, 9. მ. ძე თუხი, ბაქარ 130, 11. მოიყვანა ქართლად (ფროტათოსელინი) 18, 21. მ. ოთხნი კაცნი 19, 17. მ. სპარსეთით ცეცხლისმასხურნი 29, 5. მ. სპარსნი ძლიერნი 29, 22. მ. ძმისწულინი მისნი 131, 7. მოიყვანეს მზარეული ერთი 53, 3. მ. ასული ასფაგურ მეფისა 64, 6. მ. (იგი) 123, 15. რათა მოიყვანონ ნინო 104, 12. ბარტომ მეფესა მოიყვანა ეგრი-სით ძისწული ქუჩისი 23, 10 [II ყავ].

მოუპნებება-მ განვიზრახე მოყვანება მი-სი ცოლად ჩემდა 83, 10. განვიზრახა ცოლად მ. მისი 84, 4 [II ყავ].

მოუპნინებამ მოტანიე ბა — მ მო-ყვანებინა ჯუარი იგი წმიდისა ნინოსი 130, 10 [II ყავ].

მოუუარა-მ იქმნეს მოყუარე სომეხნი და ქართველნი 49, 20. მ. იყვნეს სო-მეხნი და ბერძენნი 53, 21. მოყუარენი ვისნიმე და ერთგან მტერნი ვისნიმე იყვნეს 50, 10 [ყუარ].

მოუპრობა-მ ესე მეფენი იყვნეს მოყურობასა ზედა 50, 9 [ყუარ].

მოუმიში მ ში შარა, მხდალი იყო იგი ჩუქენი და მოუმიში 136, 8. ექმენ ღმერთო, ამას მოგზაურ, ნეთსად-გურ ვითარცა-იგი წინათა მათ მოუმიშთა სახელისა შენისათა 80, 4 [შიში].

მოუშებამ — უ აღარა მოუშუნე სპანი სომეხნი თქუენ ზედა 35, 1—2 [III შუ].

მოცალეობა-მ მოცლა უკუეთუ გიეცს-ლა მოცალეობა, ცხოვრებისა ჩემისა შემდგომად განყავ სამეფო განძი ჩუ-ენი ორად 129, 13 [ცალ].

მოცემამ 0—მ მოსცა სომეხთა მეფემან ასული თუხი ცოლად 35, 11. მ. სუ-ემან მისმან ძლევა 52, 18. მ. თრდატ ასული თუხი 70, 13. მ. უფალმან ძა-ლი ზაბილონს 73, 3. მ. მან წიგნი და-ბეჭდული . . . ნინოს 86, 6. მ. განძი დიდძალი ეპისკოპოსსა 117, 15. ერის-თემან სპარსთამან მ. ცხებ ტფილი-სისა 136, 20. ქუეყანა მათი მ. ვარაზ-ბაქარსავე 137, 4. სომეხთა მე-ფემან მოხცა (მათ) ძე თუხი არშაკ 30, 4. მოხცნა მას (სპანი) 33, 16. მოგუტა

ღმერთმან ძალი და სიმრავლე ნა-თესავისა ჩუენისა 6, 10. რამეთუ მ. ჩუენ მეფე 26, 4. მოხცეს ნათელი კელსა ქუეშე ზაბილონისსა 73, 12. პირველად მომეც რანი 136, 14. ს-მოსელი იგი შენი მომეც ჩუენ უცხოთა ნათესაეთაგან 118, 14. მო-გუეც ძე შენი არშაკ 29, 12. მ. პირ-ველად სკული თქუენი 73, 7. თქუენ ყოველთა ერისთავთა მომეცათ მე მძე-ვალი 29, 18. მოგცეს შენ ყოველივე 76, 14. მან მ. გულისკმისყოფა 94, 6. ქრისტემან მოხცეს ყრმასა მაგას კურ-ნება 103, 20. შენდა მომიცემია გვრგვინი მეფობისა ჩემისა 129, 20. სუ-ესა ჩემსა მოუტემია მეფობა ჩემდა 34, 22. პირველსავე ამას ზედა მოცა ფი-ცი 65, 9.

ე მოგუეცა საზღვარად მეფისა ამის ჩუენისა შვილივე მეფეთა ჩუენთა 35, 5. უკეთუ მოგუეცეს ძლევა 22, 24. ჯუარი მისი პატროსანი მოცემულ არს ჩუენდა წინამძღურად 128, 20 [I ც].

მოცემულ-ი აზონ დაუტევა სკული ალექსანდრეს მოცემული 20, 7 [I ც].

მოცემ ალყის შემორტყმა ი მო-იცვა ქალაქი სარკინე 18, 10 [ცავ].

მოციქულ-ი შუამავალი წარავლი-ნეს მოციქული წინაშე სომეხთა 29, 9. გაგზავნა მ. მათი პასუხითა კეთი-ლითა 29, 16. მირვან მოუგზავ-ნა მ. ერისთავთა ქართლისათა 31, 4. სუმბატ წარავლინა მ. 46, 1. ბაზოკ . . . მიუგზავნა (მას) მ. 46, 10. წარ-გზავნეს მ. წინაშე სპარსთა მეფისა 63, 15. რომელმან მოუვლინა მირიანს მ. 69, 11. წარგზავნა მ. წინაშე კოს-ტანტინე მეფისა 70, 9. წარმოვიდა ეპისკოპოსი და მის თანა მ. 117, 18. მოვიდა მ. კოსტანტინე მეფისა მცხეთას 129, 1. სომეხთა მოგზავნეს . . . მ. 136, 4. აღდგეს (იგინი) მათ შორის მოციქულად და ბქენ 67, 7. ფარნავაზ წარავლინა მოციქულნი წი-ნაშე მეფისა 23, 12. მოვიდეს მ. ურია-ათა იერუსალემით 36, 3. წარმოგ-ვლენიან ჩუენ მ. ყოველთა თანა ურია-

ათა 36, 6. აღდგეს მათ შორის მ. და დაიზავნეს 49, 13. წარავლინნა მ. ყოველთა შინა საბრძანებელთა მისთა 81, 9. მოიწივნეს მ. კეისრისანი წინაშე თრდატ სომეხთა მეფისა 82, 13. წარავლინნა მ. საბერძნეთად მირიან მეფემან 111, 5. მიიწივნეს მ. მირიან მეფისანი 115, 18. მოიწია იოანე ეპისკოპოსი და მის თანა მ. მცხეთად 116, 4 [ცქუქ].

მოციქულ-ი მშუდობით განუტევა ანდრია მოციქული 42, 17. ნუგეშინის-გუცემდა, ვითარცა მ. ქრისტესი 113, 18. მოქტევა მირიან მეფისა ნინო მოციქულისა მიერ 72, 2 (სათ.). ვაკსენოთ ცხოვრება ნინო მოციქულისა 72, 4. ყოფილ არიან წინასწარმეტყუელნი პირველ ძისა ღმრთისა და შემდგომად მოციქულნი თორმეტნი 127, 5. შეიწყნარა სახარება მოციქულთა წმიდისა ნინოს მიერ 64, 10. უჩუენეს მათ დიდებანი იგი მოციქულთანი 73, 14 [ცქუქ].

მოციქულთაგანი ე რ თ ე რ თ ი მოციქული მოვიდეს ათორმეტთა წმიდათა მოციქულთაგანნი 38, 25 [ცქუქ].

მოძიება მოძებნა ი მოჯჳძინა სუემან ბოროტმან 53, 12. რათამეა მოვიძიეთ სამოსელი იგი 103, 3. ძმარ ჩემო, მოიძიენ იგინი 83, 14 [ძი].

მოძიება-ი ძებნა წარავლინნა კაცნი მოძიებად მათდა 82, 13 [ძი].

მოძულა-ი ვარაზ-ბაქარ მეფე იყო კაცი ურწმუნო და მოძულე სჯულისა 135, 23 [ძულ].

მოძულაბა ი მოიძულეს (იგი) მკვდრთა ქართლისათა 29, 7. მ. იგი ერმან ქართლისამან 57, 5 [ძულ].

მოძლარ-ი მასწავლებელი ექმენ, ქრისტე ღმერთო, ამას მოგზაურ, ნავთსადგურ, მოძლარ და იცა მეცნიერ 80, 3. მას ეამსა არა ენა წინასწარმეტყუელი და მოძლარი სჯულისა კეშმარიტისა 18, 26. ესე წმიდა ნინო, მ. ქართლისა, მათგან იშვა 76, 3. ნუგეშინის-გუცემდა ვითარცა მ. კელოვანი, კეშმარიტად მ. 113, 17—18.

გარდამოსდიოდეს ცრემლნი . . . გან-შორებისათუს მოძლურისა მათისა 126, 18. დაადგინნა მღვდელნი მოძლურად კლარჯთა 131, 15 [ძლუ].

მოწამე-ი მარტვილი განიყვანეს გარე მტარვალთა მათ წმიდად მოწამე არჩილ 247, 22 (ვარ.). აღესრულა წმიდა მ. 248, 5. წამება წმიდისა მოწამისა არჩილისი 245, 1 (სათ.). მოიპარეს გუამი წმიდისა მ. არჩილისი 248, 7. აღმოვიდეს სულნი წმიდათა მათ მოწამეთანი 84, 10. მათ შეერთნეს სულნი წმიდათა მ. 84, 14 (არჩილ) ღირს იქმნა განწყობილსა შორის ახოვანთა მოწამეთასა წარდგომად 248, 3 [II წამ].

მოწამე-ი ფარულად იყენეს მოწაფე მისი 95, 9. ფარულად იყუნეს მ. მისდა 102, 11 (ვარ.). იყო მ. ნინოსი 108, 13. უთხრა . . . ნინო მოწაფესა თუსსა 101, 11. მის თანა ქადაგებდეს მოწაფენი მისნი 102, 10. იყუნეს მ. მისნი 108, 9. მ. მისნი ქადაგებდეს ერსა მას ზედა 111, 9. ათორმეტნი მ. დაადგერეს სუეტსა მას თანა 112, 11. არა დააბრკოლებდა იგი ქადაგებად მოწაფეთა მისთა 103, 2. მამისა ხატი უჩუენა თავთა მათ მოწაფეთა 92, 18 [წაფ].

მოწამენა — ღ ღმერთმან მოაწია ესე 92, 4. მან ამას ზედა ურვა მ. 107, 2 [II წამ].

მოწამენა მოსვლა ი ვნ. (ნინო) მოიწია მათთა ჯავახეთისათა 85, 6. მ. ჟამი 88, 11. მ. რისხვისა იგი ღრუბელი 91, 11. მის მიერ მ. ესე 92, 2. შენ მიერ მ. ახალი ესე ჟამი 101, 13. მ. მის ზედა შემუსრვა მისი 106, 20. მ. იოვანე ეპისკოპოსი 116, 4. მოიწივნეს სპანი იგი ნებროთისნი 6, 21. მ. დღენი ზაფხულისა არისანი 61, 12. მ. . . . კაც-უნი ურისუხენი 78, 3. მ. მონასტერსა მას ქალწულთასა მეძიებელნი იგი 81, 4. მ. ღმრთელნი არეთა სომხითისათა 82, 8 (ვარ.). მ. მოციქულნი კეისრისანი 82, 13. მ. ყოველნი 116, 8. მ. (იგინი) 117, 18 [II წამ].

მოწვევად-ი მოსასკლელო, მომავალი მოწვევადსა ეახსა ესრეთ მოუუღენია 62, 20 [II წევ].

მოწვევულ-ი მოწვეულ იქმნა ჩემდა წიგნი ანტიოქიით 95, 19. ეძიებდა ღონესა ბოროტისა მის მოწვევულისასა 60, 7. იხილეს (მათ) ... განსაცდელი ეცე მათ ზედა მოწვევულად 81, 18 [II წევ].

მოწვარა 0—მ მე, კოსტანტინე მეფე, მოვსწერა შენდა 128, 14.

—უ მოუწერა წიგნი აზონ პატრიკსა 20, 2. მ. ანა მღვდელმან ელიოზის თანა 98, 13. ელენე დედოფელმან მ. (მირიანს) წიგნი ქებისა 116, 3. წიგნი მ. (მას) 125, 5. მ. (მას) 128, 12. წიგნი, რომელი მოუწერა (მათ) პატრიკმან პრომისამან 124, 16 (სათ.) [წერ].

მოწვარილ-ი განმრავლდა მოწვარილი 96, 15 [წერ].

მოწვლედ მოწიწებით მოწვლედ და სურვილით წმიდისა ნინოსდა მივლენ 101, 10 [წლ].

მოწვობა ე ძუელნი წიგნი და ახალნი ემოწმებოდეს 105, 22 (ვარ.) [III წამ].

მოწვობა დაძახება — მოუწოდა მეფემან ანასკ 60, 19. დედისძამამან მ. ნინოს 79, 16. (ასიმ) მ.

არჩილს 246, 23. მოუწოდა პაოს შუდთა მათ გმირთა 6, 9. პაოს მ. შუდთავე გმირთა 6, 16. აზონმან მ. სპათა თვსთა 23, 4. (ღარნაუზ) მ. მათ 23, 18. მირიან მ. ყოველთა ერისთავთა ქართლისათა 28, 3. ფარნაქომ მეფემან მ. სპარსთა 29, 22. სუმბატ ... მ. სპათა სომხითისათა 45, 17. ამაზას მ.

ერისთავთა ქართლისათა 55, 7. ამაზას მ. სპარსთა 57, 13. მეფემან მ. მთავართა სოფლებისათა 60, 5. მ. (მირიან) ყოველთა სპათა მისთა 67, 3. აზორკ და არმაზაელ მოუწოდეს ოვსთა 45, 8. მ. (მათ) მთეულთა 125, 16. [წოდ].

მოწვობა-ი მოსრულ იყო მოწოდებად წარმართთა 77, 15. გაგზავნა ბრძანე-

ბა ... ყოველთა პირთა სამეფოსათა მ. წინაშე მისსა 116, 8 [წოდ].

მოწვადება მოზიდვა 0—მ მოსწუადნა სუმბატ პოროლნი იგი 46, 14 [წუად].

მოწვალმა-ი მწყალობელი იყო მოწვალე პირვეულთა 58, 5. ევედრებოდეს ღმერთსა ყოვლად მოწვალესა 82, 5 [II წუალ].

მოწვალმა-ი მოწვალეებითა მისითა ღირს-ყოს მიმბუთევედ ... ნათელსა დაუსრულებელსა [II წუალ].

მოწვალმამწმულ-ი მოწვალეკმწმული მათთვის შევიდა ზაბდილონ წინაშე მეფისა 74, 9 [II წუალ, ქმ].

მოწვალულ-ი დაქრილი მიუღდა სუმბატ მრავალთაგან მრავალთა მოწვალული და სდევნა ღამემდე 47, 5. შემოიხუთუნეს ორნივე მეფენი ქართლისანი მცხეთას, მოწვალულნი 47, 8 [III წუალ].

მოწვადა დახოცვა 0—მ ნათესავეთა მეფეთა ჩუენთასა მოსწუადდებ 63, 11. აოტა ბანაკი მათი და მოხწუნდა ურიცხუნი 52, 18. მ. მრავალნი წარჩინებულნი 57, 4. დიდითა ქალებითა და ფრიადითა სატანკველითა მოვსწყადენით (იგინი) 83, 8. ყოველი მოსწყუდეს ოვსთა 14, 1. მოსწყუდნეს (მათ) ურიცხუნი 52, 8. მოსწყუდიდნეს (მათ) ყოველნი ნათესავნი 61, 19 (ვარ.). ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოწვადენნი კორკნი თქუენნი 87, 5.

0—1 მოსწყუდა ორგნითვე ურიცხუ 7, 3; 28, 13; 30, 1; 32, 7; 47, 1; 54, 5. მოსწყუდეს² ორგნითვე ურიცხუ 23, 22. მოვსწყუდეთ ყოველნი 63, 13 [წუად].

მოწვადა2 მოგლეჯა 0—მ მოხწუადდიან ფესუსა სამოსლისა მისისასა 126, 15 [წუად].

მოწვადა-ი ამოწყვეტა, მოკვლა, ჩამოცილება მირიან აღუთქუა მის მსახურება და მოწუ-

1 გამოცემაშია: მოვსწყუდნენ.

2 გამოცემაშია: მოსწყდეს.

1 გამოცემაშია: მოვსწყერე.

ელა სპარსთა 70, 10 (ვარ.). დიადას-ტურეს მირიან მეფისაგან სრულიად მ. სპარსთა 115, 23. იგონებდა მახვლითა მოწყუედსა ყოველთა ქრისტიანეთა 108, 20. სულისა ვერ შემძლებელ არიან მოწყუედად 87, 6 [წყუედ].

მობადა მო წვევა, მოხმობა 0—მ მობადა მირდატ ფარსმან ქუელსა სახლსა თუსსა ... მიჯლისად და განცხრომად 50, 12 [ხად].

მობარამა ხარკის გადახმდელი იქმნეს ესე ყოველნი მოხარკე ხაზართა 12, 6. ყოველნი ნათესავნი იყვნენ შ. ხაზართა 12, 22. ქართველნი შ. იყვნეს მისდავე 16, 20. იქმნეს სომეხნი და ქართველნი სპარსთა მოხარკენი 136, 21 [ხარკ].

მობარამა-შოშა—ა მოხარკედ გახდა 0—მ ქეკაოს მოხარკე-ყვნა ქართველნი 14, 8. (ბარამ) მ.-ყ. ბერძენი 16, 20. (აზონ) მ.-ყ. ოსნი 19, 10. რომელიმე ქუეყანა მოხარკე-ყუო 13, 5 [ხარკ, I ყავ].

მობედვა 0—მ (მ) მოხედენ, დედოფალო, ძესა ამას ჩემსა 115, 7. უფალო ... მოხედენ წყალობით ამათუა ზედა ნათესაეთა 90, 16. რათა მოხედნეს (მან) წყალობით ერსა მას 92, 15 [ხედ].

მობილვა გადახედვა, დათვალე რება ი აღვიდა მთასა ზედა ... რათამცა მოიხილა კასპად და უფლისციხედ 109, 10 [ხელ].

მობუშვა ე (დედაკაცი) მოეხვა (მას) 93, 12. მ. ყელსა ძმასა თუსსა 99, 15 [ხუევა].

მობუშვა მოტანა ი მოიხუნა თანა კერპი 58, 3 (ვარ.). ტილონი იგი ... მ. ცოლმან პილატესმან 78, 10. მოიხუნეს მრავალღონენი მანქანანი 112, 7. მ. საწერელნი სალომე უჯარმელმან და პეროქაერი სიენელმან 127, 14. მოიხუნენი საწერელნი და დაწერეთ ცხოვრება ჩემი 127, 11 [ხუ].

მობუტემაშულ—ი წარვიდა ელიოზ ... კაცი მოხუცებული 99, 3. დასუეს მეფედ ძისწული მირიანისი კაცი მ.

137, 9. მეფობდა თრდატ მ. კეთლად 137, 12. იხილეს მოხუცებულთა და მარზაანთა სპარსეთისათა 67, 6 [III ც].

მობადობა თაე დასხმა ი—უ მოუქდა (მას) უჩინო იგი მტერი, ეშმაკი 108, 18 [ქედ].

მობადობა მოწმენდა 0—მ (ფარნავაზ) მოპოცა ცუარი პირსა მზისსა 21, 15 [კოც].

მობანება —მ მოაკნენეს (მას) ესე ყოველნი 63, 15 [I კხ].

მობანება გახსენება ი მოიკნენეს მათ უბიწო იგი აღთქმა 81, 18. მოიკნენეთ სიყუარული მირვანისი 31, 4.

ე მოეყენა (მას) სიტყუა იგი [I კხ]. **მპარობელ**—ი მფლობელი, განმგებელი დაუტევა ქართლს ერისთავად აზონ და მის თანა სპანი იგი მყარობელად ქართლისა 18, 22. არღარა მსახურებს ღმერთთა, მყარობელთა ქართლისათა 29, 11. ვესავ მე ღმერთთა მ. ქართლისათა 31, 12. შეუდგეთ მსახურებასა ღმერთთა მათ მყარობელთა ქართლისათა 109, 3 [ყარ].

მრავალ—ი ესნეს ცოლ მრავალ 4, I. შუეს მათ ძე და ასულები მ. 94 (ვარ.). რომლისაგან გაქუთ მრავალი კეთილი 31, 7 (ვარ.). მას მოეკლა მ. ბუმბერაზი 33, 15. მოკლა ... ცხენი მ. 56, 4. მრავალსა ჰირსა შთაცვენულნი ... განიკურნებოდეს 124, 12. სომეხთა მეფე ძალითა მრავლითა წარმოემართა ქართლად 57, 10. განაწესა აღსრულება ქორწილისა მ. სიხარულითა 81, 9. ევედრებოდეს ღმერთსა ... მ. ეედრებითა 82, 5. უფალო, მ. ძალითა შენითა გეცრუენეს მტერნი შენნი 90, 12. მ. სულგრძელებითა შენითა იქმან 90, 13. აღასრულა სატფურება მისი მ. დიდებითა 129, 5. გამოკდეს ეამნი მრავალნი 15, 23. მოსრნეს მ. მათგანნი 20, 14. მ. იყენიან შეილნი მეფეთანი 43, 16. მოკლნეს ბუმბე-

1 გამოცემაშია: ცოლმრავალ.

რაზნი მ. 56, 5. მოსწყუნდა მ. წარჩინებულნი 57, 5. ბრძოლასა შინა დამიყოფიან მ. დღენი 67, 11 (ვარ.). იწამნეს სხუანი მ. მათთანნი 84, 5. მ. განრღუეულნი განკურნა 95, 10. მ. სასწაულნი იხილა თუალმან ჩემმან 97, 11. დამოწაფნა მ. 103, 11. მ. სნეულნი დანიკურნებანი 104, 11. მ. სასწაულნი არიან 108, 1. იქმნეს სასწაულნი მ. მას დღეთა შინა 115, 2 (ვარ.). ითხოვნა მღდელნი მ. 117, 8. წარმოგზავნა ხურონი ფრიად მ. 117, 14. მოიყვანა მეფემან ჰურიანი მ. 118, 8. მ. უღმრთოთაგანნი მოიქცეს 122, 14. მ. უშვილონი მოვილოდეს 124, 3. მ. უღმრთონი ქირსა შთაცვიან 124, 9. მ. უკუე... განიკურნებოდეს 124, 11. გარდავლნა ეამნი მ. 245, 7. ცხოვნდა იგი მრავალთა წელთა მ. 14. მ. წელთა ცხოვნდა ძე ქართლოსისი 9, 17. მ. ეამთა ცხოვნდა ძე ქართლოსისი 9, 18. ერისთაობდა არდამ მ. წელთა 13, 14. მ. წელიწადთა კუალად განძლიერდეს სპარსნი 14, 4. მეფობდა საურმაგ მ. წელთა 27, 21. იწყეს ბრძოლად ბუმბერაზთა დღეთა მ. 51, 17 იყვის შფოთი მათ შორის წელთა მ. 69, 6. მუნ დაიზამთრა ქირთა შინა მ. 85, 5. ვამოიყვანა მრავალთა გმირთაგან ორნი 5, 18. მიუდგა სუმბატ მრავალთაგან მ. მოწყლული 47, 5. შემდგომად მ. წელიწადთა მეფემან არმაზელ ძიემა-ყო სამოსლისა მის 100, 10. მიუდგა სუმბატ მრავალთაგან მრავალთა მოწყლული 47, 5 [მრავალ].

მრავალგზის (მირიან) მრავალგზის გამოიცილა ბრძოლასა თურქთა და არაბთასა 31, 1. მ. გამოცილილი იყო ბრძოლასა 33, 14. მ. გარდაიქვდა წყობა ხაზართა 66, 13. მ. სისხლითა ჩემითა დამიციავს სპარსეთი 67, 11. ნინო მ. მივალნ უბანსა მას ჰურიათასა 94 (ვარ.). მ. მოვიდის უბანსა ურიათასა 95, 1. მ. უბრძანა (მან) 101, 2. მ. იხილა ჩუენება ნინო 101, 6. მ. რქუეს მკურნალთა 103, 14 (ვარ.). მ. ჰკითხავნ ... აბიათარს 105, 13.

მ. იხილა ... ერმან მაცხოვარება ღმრთისა ჩუენისა 120, 17 [მრავალ, გზა].

მრავალმომწყალე-ა ემადლობ მრავალმოწყალესა ღმერთსა 129, 11 [მრავალ, II წყალ].

მრავალმომწყალეზაბ-ა ღმერთმან აურაცხელისა მრავალმოწყალეზისაგან მოავლინენ შენ ზედა ნაბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 7 [მრავალ, II წყალ].

მრავალღონე-ა მრავალგვეარი მოიხუენეს მრავალღონენი მანქანანი 112, 7 [მრავალ, ღონე].

მსახური იქმნეს მსახურ შვისა და მთოვარისა 11, 7. იხილა ერი უცხოთა თესლთა ღმერთთა მსახური 87, 18. ვითარცა მსახურმან ვინმე სჯულისამან ნათელილო წყლისაგან 118, 24. დედა იგი ნინოსი მისცა ... მსახურად გლახკათა დედათა და უძღურთა 77, 1. გყო შენ ... მ. არმაზისა 106, 20. დამარხულ არს ქუეყანა ესე ღმრთისაგან მ. თუსად 119, 12. მირიან მეფემან მიავიონნა მსახურნი 102, 18. მივიდეს მ. დედოფლისანი 104, 13. მსახურთა მათ მიუთხრეს დედოფალსა 104, 17. წარიყვანეს (იგი) მ. მათ 104, 19. უბრძანა მსახურთა თუსთა 104, 12 [სახ].

მსახურება ა— ვამსახურო ნიჭი ესე ჩემი ადგილთა ღმრთისათა 75, 9.

0—2 ღმერთმან ჩემმან, რომელსა მე ვმსახურებ, მოსცეს ყრმასა მავას კურნება 103, 20 (ვარ.). რომელსა შენ ჰმსახურებ 115, 9. არაღარა მსახურებს ღმერთთა მპყრობელთა ქართლისათა 29, 11. იგინი გუარკუმულსა ვისმე მომკუდარსა მსახურებენ 83, 1. მსახურებდა იგი ანტიოქოსს 25, 15. მ. იგი მეფესა ასურასტანისასა 27, 15. მ. იგი მეფესა ასურასტანელთა 28, 18. სოსანა მ. ნიაფორსა 72, 16. ნინო მ. ნიაფორსა 77, 2. მ. (იგი) მირიან მეფესა 117, 4. მსახურებდეს (მას) ცოლქმარნი იგი 94, 11. რათა მსახურებდეს იგი ბიზინტიოსს 20, 2. რათამკა

ვმსახურებდეთ ნათესავსა ჩუენსა 26, 15. რათა მსახურებდნენ ღმერთსა უხილავსა 18, 25. არა მსახურა ღმერთსა 138, 9. არავის ვმსახუროთ თუნიერ ღმერთისა დამბადებელისა 6, 11 [ხაზ].

მსხპრპრპა-ა აღუთქუა მას მსახურება 23, 13; 70, 10. აღიზარდა მირიან მსახურებასა მას შინა შუღლა მათ კერბთასა 65, 15. (მირიან) აღასრულებდა მ. მას კერბთასა 65, 19. აღზარდა დედამან მისმან სოსანა მ. შინა გლახაკთასა 76, 4. (მირიან) იგონებდა ყოველსა მ. მათსა 108, 20. უღებ ვიქმნენით მ. მათსა 108, 22. რათა შეუდგეთ მ. ღმერთთა მათ 109, 3. ცოცხლებით იუვენ (იგი) ღმერთთა მსახურებით 83, 17. წარვიდა ჰრომელ წინაშე მეფისა მსახურებად 72, 10. იგი დღე განწუხეს ჭუარისა მ. 122, 9. განამრაველნა მღღელნი ეკლესიათა მ. 131, 10 [ხაზ].

მსხპრპრ-ი მოსა მართლ იგი არს მსაქული ქურიეთა 76, 11. რომელსა აქუნდა მ. შევიწებული ბილწთა და საძაგელთა კერბთა 81, 16 [ხაჯ].

მსხპრპრ-ი კმა ზახილისა მათისა მსგავს იყო ქუხილისა 34, 11. რომელი მსგავსი იყო მეხის ტეხისა 7, 6. ამაზასბ იყო კაცი ... მ. ფარსმან ქუელისა 55, 2. არავინ იყო მ. რიფსიმესი სახითა 81, 6. არავინ იპოვა სხუა მ. მისი 83, 17. იხილა ნინო სტეფანენს მ. დიაკონი 84, 11. მსგავსად მისსა (იყო) უსჯულო ესე 81, 15. ჩამოვიდის ჭუარი ცეცხლისა ზეით მ. გურგუნისა 120, 11 [გავ].

მსხპრპრპრ კმა ბრძოლისა მათისა ემსგავსა კმასა ქუხილისა ტეხისასა 52, 5 [გავ].

მსწრავლ სწრავლად მსწრავლ წარმოვიდა (იგი) 22, 5. შემოიქცა ადერკი მ. 34, 17. შეკრბეს მ. სომეხნი 45, 17. არა მზა იყო (იგი) მ. გამოსლვისაგან 47, 11. მ. აუწყა მეფესა 73, 11. წარავლინეს სტრატეიტინი ყოველსა ქუეყანასა მ. მოსლვად ჰურიათა 77, 18. წარვიდა მ. პონტოლ 78, 11; მ.

წარავლინა მოციქულნი 81, 9. მ. იწყო ძიებად მათდა 84, 1. მ. განარინნის ივინი კირისაგან 96, 7. მ. სულნი წარკდეს 100, 1. მ. განვიდა მისგან სული იგი ბოროტი 108, 9. ეტყოდა მ. თაყუანის-ცემად აღმოსავალით 111, 2. მესწრავების მე აღშენებდა მ. სახლსა ღმერთისასა 111, 13 (ვარ.). მ. ისმოდა 113, 10. მ. აღღვა ყრმა იგი 115, 12. მ. იწყო მეფემან 115, 16. მ. ვაგზავნა ბრძანება მირიან მეფემან 116, 6. მ. მოიწივნეს ყოველნი 116, 8. მ. ნათელ-ილოს ყოველმან სულმან ქართლისამან 117, 9. მ. განიკურნა ყრმა იგი 123, 4. მ. მოვიდინ შეწირვად მადლისა 124, 7 (ვარ.). მ. ნათელ-ილიან (მათ) 124, 11. მ. მოიხუნეს საწერელნი სალომე უჭარმელმან და ბეროუავრი სიენელმან 127, 14. არცა განწყვილო წარუვალი იგი დიდუბა მ. წარმავალისა ამისთვის 247, 10 [სწრავლ].

მსწრავლმპრნალ-ი აქუნდა მური მსწრავლმპრნალი 98, 8 [სწრავლ, კურნ].

მსხლომ-ი მყოფი (მრავალი) გაერთნეს თანა ქართალეთსა მსხლომნი კავკასიანნი 28, 1 [სხედ].

მსხლომმარმ-ი მყოფი (მრავალი) იხილნა წარმართნი მსხლომარენი მდინარესა მას მტყურისასა მიხუეით 17, 12 [სხედ].

მსხპრპრალ-ი აღასრულის აღნათქუამი იგი მსხუერპოლისა 123, 8. შესწირიან (იგი) კერპსა მსხუერპლად 26, 2. კერპთა მიმართ შესწირვიდეს მ. ყრმათა 58, 9 [მსხუერპალ].

მხპრპრალ-ი განიყვანეს ვარე მტარავლთა მათ წმიდად მოწამე არჩილ 247, 22 (ვარ.). უბრძანა მტარავლთა თავისა მოკუეთა 247, 20 (ვარ.) [მტარავლ].

მხპრ-ი მტერი მტერ ექმნეს ფარსმან ქუელსა არმაზელსა 50, 11. იქმნეს მ. ურთიერთას 51, 1. მ. ექმნა იგი სომეხთა 57, 5. ითრუჯან და არმაზ ყოვლადვე მ. არიან 92, 1. არმაზ და ითრუჯან ყოვლადვე მ. არიან 107, 1. მირღატ მ. ექმნა

ბერძენთა 138, 11. უკეთუ . . . აღდგეს მტერი თქუენ ზედა 49, 14. პბრძოლა მ. იგი უჩინო 103, 2; 105, 23. მოუქლა უჩინო იგი მ. 108, 18. გამოუჩნდეთ ჩუენ მტერად აზონ ერისთავსა 22, 13. გამოეჩნდეთ მ. აზონისა 22, 17. ესე მეფენი . . . იყვნეს ერთგან მტერნი ვისნიმე 50, 10. გეცრუენეს მ. შენნი 90, 13. სამნივე ერთობით ბრძოდეს მტერთა 49, 21. ყოველნი მოსავნი ქრისტესნი სძლევენ მ. მათთა 69, 20. ეწყო (იგი) მ. 70, 1. წარძლუანებითა ჭუარისათა . . . სძლო მ. 130, 6. ფარნავაზ უმრმე იქმნა ყოველთა მტერთა თუსთავან 24, 6. არმაზელნი მეფენი შეეწყოდეს სომეხთა ყოველთა მ. მათთა ზედა 44, 13. გამოარჩია მახლობელად ჩრდილოთა მ. 64, 3. ქმნა წინააღმდეგობა მ. მიმართ 73, 4. ვიხილეთ ძლევა მტერთა მოსავთა მისთავან 69, 19. რომლისაგან ქსნილ ვიყვენით მონებისაგან მტერთასა 53, 13 [მტერ].

მტარ-ი ე მ შ ა კ ი იხილას ყოვლად წმიდათა მათ დაფარული იგი მანქანება მტერისა 81, 12 [მტერ].

მტკიცე ვართ ჩუენ მტკიცე ერთგულეზასა შენსა 26, 22. სადაცა მეფეთა გონება მ. არს 111, 15. მ. იყო გონება მისი 114, 15. მტკიცე საფიცარი მათი იყო საფლავი ქართლოსისი 11, 8. დგა უძრავად, ვითარცა კოშკი მ. 28, 12. მტკიცითა გონებითა მიუღო 246, 2. მოზღულეს (იგი) მტკიცედ 15, 17. მოზღულდა ქალაქი მცხეთა მ. 25, 6. დაიდასტურეს მირიან მეფისაგან მ. მიღება სიყუარულითა მათისა 115, 23. წარემართა მეფე და ყოველი ქალაქი მ. ქრისტეანობასა 118, 15. უწყოდეს მ. 247, 6 [მტკიცე].

მტუერი იქმნა მტუერი ფერკისა მათისა, ვითარცა ღრუბელი სქელი 6, 24. აღკდა მ. 47, 2. დააწულიონ ვითარცა მ. 91, 13 (ვარ.). ვერღარა იცნობდეს ერთმანერთსა მტუერისა მისგან 47, 3. მოიგონებენ მტუერნი ესე ქუეყანასა ზედა 90, 14 [მტუერ].

მუნ იქ განეყენეს მუნ ენანი 3, 9. დაეშენა მ. 5, 5. დაემკვდრა მ. 5, 7. დადგა მ. 6, 19. იშენა მ. ზედა სახლი 8, 9. ვიდრე აღმართებამდე მ. ზედა კერპი არმაზისი ერქუა მთასა მას ქართლი 8, 10. დაეშენა იგი მ. 12, 17. მ. აღზრდილ იყო 20, 23. მ. კეთილს მივეციეთ 21, 17. მ. შოგა დაიმშრალა 21, 25. იხილა მ. შინა განძი 22, 1. ეწყუნეს მ. (მათ) 23, 22. დაამტკიცა იგი ერისთავად მ. 24, 5. მ. შეკრბა სიმრავლე სომეხთა და ქართველთა 29, 24. გამოჩნდეს მ. ბუმბერაზნი 31, 21. მ. შუა ყრმა 32, 18. იზრდებოდა იგი მ. 32, 19. მ. დახუდეს (იგინი მას) 36, 20; 99, 7. მ. აღესრულა სუმონ 38, 26. მ. მიეგებნეს სპარსნი და ქართველნი 54, 3. მ. იქმნა ბრძოლა 54, 4. მ. იზარდებოდა 62, 7. ასფაგურ . . . მოკულა მ. 62, 10. რომელი მ. თანაყუა 64, 7. მ. ეწყუს მათ 66, 11. მ. ყოველნი ღღენი ჩემნი დამიყოფიან 67, 10. მირიან . . . იყო მ. 67, 21. მ. იყო წყობად ხაზართა 68, 6. მ. იყო ძე კოსაროს სომეხთა მეფისა 68; 9. დაადგინა ერისთავად მ. 69, 1. მეფობდა მირიან მ. 70, 20. იყო იგი მ. ერისთავად 71, 3. მიევედრნეს მ. 72, 15. იყო მ. ათ ღღე 75, 6. პოვეს (იგი) მ. 80, 10. შევიდეს მ. საწუნებელთა ვენაქისათა 82, 10. იზარდებოდეს მ. შინა 82, 11. მ. დაიზამთრა ქირთა შინა მრავალთა 85, 5. დაყო მ. ორი ღღე 85, 11. პოუნა მ. მოგზაურნი 87, 16. დაყო მ. თუე ერთი 88. 1. დადგეს (იგინი) მ. 88, 6. მ. დგა ხე 92, 12. ილოციდა მ. 92, 14. იხილა მ. წმიდა ნინო 93, 1 (ვარ.). აღმართა მ. შინა ჭუარი 94 (ვარ.). მ. ოდეს შეიძრას ვეშაბი იგი ღღი ზღულთა შინა, შეიძრის ყოველი ქუეყანა 107, 12 (ვარ.): მ. მნებაეს გონებითა ჩემითა 111, 15. მ. აღვაშენოთ სახლი ღმრთისა 111, 21. მ. ნათელ-სცემდა წარჩინებულთა თუთოსა 116, 13. დაუტევნა მ. ხურონი 117, 19. მ. აღემართა ჭუარი იგი 122, 2. დაყენა მ. ღღენი რაოდენნიმე 126,

8. დასნეულდა მ. 126, 10. მ. მივი-
დეს 128, 2. მ. ითხოვა თუთ დაფლვა
128, 3. მწუხარე იყო მეფე ... მ.
დაფლვასა მისსა 128, 5. დაფლეს (იგი)
მ. 128, 6. მ. შინა აღადგინა მღვდელნი
131, 15. მ. მოკუდა (იგი) 138, 17.
ფარნაჯომ მიეგება მუნვე ტაშირს 29,
25. ქუეთინი იგი დგეს მ. 56, 7. გან-
ვიდა მ. 56, 9. დგეს (იგინი) მ. 56, 14.
იყენეს მოწაფენი მისნი მ. 108, 9. მთა-
ნი მ. ჰგიან 112, 18. წყალნი მ. დიან
112, 18. მუნცა ითქუას დედაკაცი ესე
86, 12. სახარება მ. ითქმოდის 86,
17. მ. აღმართნენ ჭუარნი 121, 2. გა-
ნეყენეს მუნ ენანი და განიზინეს მუ-
ნით ყოველსა ქუეყანასა 3, 9. ოტე-
ბულნი ურიანი მოვიდეს ქართლს 15,
23. მ. მიგრან მოეგება სპითა ყოვლი-
თა 32, 6. მოიღეს მ. კუართი უფლისა
36, 21. მ. ოტებულნი ურიანი მოე-
დეს მცხეთას 44, 4. მ. გამოქდა ბაზოკ
46, 11. წარმოვიდა მეფე მ. 61, 13.
პბროდის მათ მ. 64, 3. მ. იწყეს გას-
ლვად სპარსთა ზედა 66, 15. გამოვიდა
მ. გუთთა მეფე 68, 14. კმა ესმა მ. 84,
16 (ვარ.). წარმოვიდა მ. ნინო 85,
4. ნინო მიხედნა მ. 85, 7. მ.
ალიშალის ზეცად 120, 16. გარდამო-
ვიდეს (იგინი) მ. 126, 1 [მუნ].

მუნთქუესვე||მუნქუესვე მსწრ ა ფ ლ ე,
მა შ ი ნ ე ვ მუნთქუესვე მოვიდიან შე-
წირვად მადლისა 124, 7 (ვარ.).
იქმნა მხედველ მუნქუესვე 115, 5.
მ. განიკურნა ყრმა იგი 123, 4. მ.
მიილიან მადლი 124, 6. მრავალნი ...
მ. განერიან ქირისაგან 124, 10 [მუნ-
ქუეს].

მურ-ი ს უ რ ნ ე ლ ო ვ ა ნ ი ზ ე თ ი აქუნ-
და მური მსწრაფლმკურნალი
წყულუებათა 98, 8 [მურ].

მუჭარბა-მ მოწინააღმდეგე ოესთა
მეფემან სთხოვა მუჭარა 46, 10 [მუ-
ჭარა].

მუშაბ-ი არს სამკალი ფრიად და მუშა-
კი არა 85, 3 [მუშა].

მუხთალ-ი ვერაგი განიზარება მუხ-
თლად სიკუდილი ფარსმან ქუელისა
50, 12 [მუხთალ].

მუშალ-ი იხილა ჩუენება ... ნინო მცი-
რელსა მირულებასა მისსა მუქლთა
მისთა ზედა 101, 7 [მუშალ].

მზარმალ-ი ხადოდეს იგინი შემწედ და
მზარეულად მათდა 85, 13 [ფარ].

მზრინველ-ი|**ფრინველ-**ი იხილე შენ
მზრინველთა მათ ფრითთა უშუერითა
განბანა წყლითა 111, 18. მოვიდოიან
ფრინველნი ცისანი 101, 7 [ფრინ].

მღვალ-ი მოითხოვა მღველი პატრიარქი-
საგან 74, 14. დასდებდა მ. კელსა
თუსსა ყოველსა მას ერსა 75, 5 (ვარ.).
პოვა მ. 95, 5. არა იპოვებოდა მ.
95, 8. მე, აბიათარ, მ. ვიყავ წილით
ხუედრებული მის წელიწადისა 95, 18.
დაემოწაფნეს (მას) ... სამოთხისა
მცველნი იგი ცოლ-ქმარნი და აბი-
ათარ მ. 102, 12. წარმოგზავნა მ. ქეშ-
მარტი იოვანე ეპისკოპოსად 115, 24.
მოიყვანა მეფემან აბიათარ მ. 118, 8.
თქმული აბიათარ მღვდლისა 95, 16
(სათ.). თქმული ... აბიათარ მ. 97,
13 (სათ.). ესუა მან დედა ტომისაგან
ელია მღვდლისა 99, 3. დაუტევნა
მღვდელნი 75, 7. ითხოვნეს (მათ) ...
მ. 111, 8. წარმოგზავნა იოვანე
ეპისკოპოსად და მის თანა მ. ორნი
115, 25. მოიწია იოვანე ეპისკოპოსი
და მის თანა მ. 116, 4. ორნი იგი მ.
ნათელ-სცემდეს ერსა 116, 14.
ითხოვნა მ. მრავალნი 117, 8. წარმო-
გზავნა მ. 117, 13. განამრავლნა მ.
131, 9. დაადგინა მ. მოძღურად კლარ-
ჯთა 131, 15. აკურთხეს მღვდელთა მათ
წყალი იგი 75, 4. ერი იგი ევედ-
რებოდეს მღვდელთა 116, 16. მოწვე-
ნულ იქმნა ჩემდა წიგნი ანტიოქიით
პურიათაგან მღვდელთა 95, 20. წარე-
მართა მეფე ქრისტიანობასა მოს-
წარაფებით ვიდრე მ. მოსლვადმდე 111,
13. იქმნა გლოვა და წუხილი ბო-
დელთა მღვდელთა 98, 4. ნათელ-ილი
... დედოფალმან ... კელსა ქუეშე მათ
მღვდელთა 116, 10. აღეაშენოთ სახლი
მდრთისა სალოცველად ჩუენდა ვიდრე
მოსლვადმდე მღვდელთა 111, 22 [ლდ].

მღჰმარბ-მ მე, სიდონია, მღჰმარე ვიყავ
114, 5 [ლძ].

მღვდარება-ა იყენეს დაკრებულ ღუაწლთა მისთა, მარხვისა და მღვდარებასა 94, 12. დაკრებულ იყენეს წარმართნი იგი ლოცვისა მისსა და მ. 103, 6. განათევენ იგი ღამეთა მარადის მღვდარებითა 94 (ვარ.) [ლქ].

მზარ-ი დაირღუნ მთანი მყარნი 107, 14 [მყარ].

მპის მაშინვე, საჩქაროდ მყის იწყო ძიებად მათდა 84, 1. მ. გამოვიდა დღეოფალი ნანა 88, 12. მ. ... წარვიდა ... ნინო 89, 3. მრავალნი მ. განიკურნებიდ 124, 13 [მეუ].

მპოვარ ხანგრძლივ, დიდხანს იწყო ნინო ლოცვად ღმრთისა მიმართ მყოვარ ეამი 105, 1 [ყოვ].

მპოვ-ი იხილა იგი ხესა მას ქუეშე ... ნინო ესრეთ მყოფი 93, 1 (ვარ.). გარდამოვიდეს ღურძუქეთს მყოფნი 28, 1 [I ყავ].

მპრალ-ი მოილო ნიაგმან დასავალისა მისსამან სული ჭერკულისა მწარისა და ნაელისა მყარლისა 91, 8 [II ყარ].

მპოვბალ-ი განყიდეს მპოვბელთა მისთა ყოველივე 76, 5. მპოვბელთაგან თუსთა მოთხრობით უწყოდეს 98, 1 [შევ].

მპვდობა-ა იქმნის მპვდობა მათ შორის 10, 19. ქართველთა ... ითხოვეს მ. 48, 14. ითხოვა მისგან მ. 70, 9. დაუტევა მ. ყოველთა 75, 8. იყავნ შენ თანა მ. 128, 16. ვარზ-მაქარ ... ითხოვა მ. 136, 13. ითხოვოს მისგან მ. ქუეყანისა 245, 10. ანგელოზი მპვდობისა იყავნ შენ თანა 128, 23. ყოველნი მას ეამსა იყენეს მპვდობით სიყუარულსა ერთმანერთისასა 11, 12. ყოველნი დღენი მისნი მ² დაყვნა 25, 16. ყოველნივე მ. დარჩომოდ იყენეს 27, 6. მ. შეკრბეს ... სომეხნი და ქართველნი 35, 8. მ. განუტევა ანდრია მოციქული 42, 17. მეფობდა ესე ბარტომ ... მ. 44, 7. წარვედით მ. 46, 5. მეფობდა რევ ყოველსა

ქართლსა ზედა მ. 58, 11 (ვარ.). ნინო დარჩა მ. ადგილსა მას 91, 14. მ., მეფობაო ჰურიათაო 99, 10. ესმა კულად მოსლვა მ. 110, 15. გარდავლნა ეამნი მრავალნი მ. 245, 7. მკლველნი მისნი განერივნეს მ. პაპსა არჩილისა 246, 17. ოდეს მოვიდეთ მპვდობითო 85, 14. მპვდობითა დავედრებითა დავამშუდოთ კოსარო მეფე 60, 13 [მშუდ].

მპვლდ-ი აქუს მპვლდი 56, 2. განვიდა ამაზასს მპვლდითა 55, 18. აღიღეს მპვლდები 34, 13 [მპვლდ].

მცველ-ი იხილა სახლი მცირე სამოთხისა მცველისა 93, 11. შედი ათასი მცველარი იყრას მცველად ძისა მისისა 65, 5. მსახურებდეს მას მეულლენი იგი მცველნი სამოთხისა მის მეფისანი 94 (ვარ.). დაემოწაფნეს (მას) სამოთხისა მ. იგი ცოლ-ქმარნი 102, 12 [ცავ].

მცირე-ა მისცა ქართლოს ჩრდილოთ მთა მცირე 5, 1. მ. ვიყავ ასაკითა 247, 6. ერთი ძე კოსარო მეფისა, მცირე ყრმა, შეივლტოდა საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 6. იხილა სახლი მ. სამოთხისა მცველისა 93, 11. ბაბილო არს მ. ნაძუთა ქუეშე, საუფლო შეზავებული 93, 17. ესუა ყრმაწული მ. 123, 1. იყო ყრმა ვინმე მ. 123, 18. ყოველი კმელი გუგასა შინა თუალისა მისისასა მცირისა მარგალიტისა სწორად შეიყვანის 77, 10. პოვა ქოჩი ერთი ბრწამლი სახედ ტალავარისა მცირისა 94 (ვარ.). ეწყო მტერთა სპარსთა მათ ურიცხვთა სპითა მტარიითა 70, 2. მცირედ წარვლო ირემმან 21, 20. სმენლო იყო მისდა მ. რამე სახარება 58, 6. ნინო მეცენიერ იყო მ. ენასა სომხურსა 85, 15. მეფე იხილვიდა საქმესა მისსა მ. ორგულეზით 106, 8. ერისთავმან მეფისმან მ. წარმართა მახული მათ ზედა 125, 19. (მირვან) მეფობდა მცირედ ეამი 33, 6. (ფარსმან) მ. ეამი მეფობდა 138, 3 [მცირე].

1 გამოცემაშია: მყოვარყო.

2 გამოცემაშია: მპვდობით.

1 გამოცემაშია: მცირედ-უმ.

მცირედი-ი იხილა ჩუენება წმინდამან ნი-
ნო მცირედსა მას მირულებასა მისსა
101, 6. შემდგომად მცირედისა ჟამისა
წარმოვიდა ანაჲ და ძმა მისი 61, 5
(ვარ.). მ. ჟამისა შემდგომად აღდგა
114, 11. შესცვალა მ. ჟამისა ესე მე-
ფობა საწუთოსა სიხარულად საუკუ-
ნოდ 248, 2. ივლტოდეს ორნივე იგი
მეფენი მცირედითა მკედრითა 70, 4.
მირდატ მ. სპითა მიეგება გარდა-
ბანს 138, 14. მცირედნი ვინმე ქარ-
თველნი . . . წარვიდეს 31, 16. ყოველ-
ნი . . . რომელთაგან მ. დურჩეს 47,
6. შემდგომად ამისა მცირედთა წელი-
წადთა მოუწოდა ჰაოს შედთა მათ
გმირთა 6, 9. შემდგომად ამისა მ.
წელთა . . . გამოგზავნა . . . ქეკაპოს
ძისწული მისი 14, 21. შემდგომად მ.
დღეთა მოვიდა ღალადისი ნუგეშინის-
ცემისა 98, 6. შემდგომად მ. დღეთა
იწყო ლიქნით სიტყუად 245, 16 [მცი-
რე].

მცნება — მ მოექსენა სიტყუად იგი,
რომელი ამცნო იობენალ პატრიკჳმან
90, 8. ა. კელთა აპყრობად 108, 6
(ვარ.). ამცნო სპათა მისთა 20, 10.
ესე შეილთაცა შენთა ამცენ 130, 2.
ვითარცა ემცნო სპარსთა 53, 7 (ვარ.)
[მცენ].

მცნება-ი მოძღვრება, ბრძანება
აღესრულოს მცნება მოსესი 99, 2.
მცნებისა და ანდერძისა მისისა აღ-
სრულებისათუს დაფლეს მუნ 128, 6.
განუყო მონაგები თვისი გლახათა
მცნებისათუს ღმრთისა 75, 11. იწურ-
თილი ყოვლადვე მცნებათა ძისა
ღმრთისათა 129, 22 [მცენ].

მძაჴრ-ი ძლიერი დაასხა წუმა მძაჴ-
რი 21, 24 [I ძალ].

მძმპალ-ი ყოველთა ერისთავთა მომე-
ციით მე მძევალი 29, 18. კეისარსა
კოსტანტინეს . . . ჰყუა მ. 128, 11: არ-
ღარა მიკმს მე შენგან მ. 128, 17. აღი-
ყევანა შეილი მირიანისი მძევლად 70,
12. ერისთავთა ქართლისათა მის-
ციეს მძევლები 29, 20 [მძევალი].

მძიმე-ა იყო ვინმე ყრმაწული, უფალი
მძიმისა სენისა 103, 11 [მძიმე].

მძინარე-ა ვითარცა მძინარესა განმა-
ლუქებდა 97, 2 [ძინ/ძილ].

მძლპრ-ი დაასხა წუმა მძლავრი 21, 24
(ვარ.) [I ძალ].

მძლპრმბა ე (იარეანდ) ემძლავრა
ფარსმანს არმაზელსა 44, 15. ემძლავ-
რა (მათ) ფარსმან ქუელი 51, 8 [I ძალ].
მძლპრმბა-ა ძალადობა ძალა მძლავრე-
ბით გამოიყევანა ცოლი ბარტომისი 33,
3 [I ძალ].

მძლმ-ა მიესციემდეთ ხარკსა, ვინცაენ
გამოჩნდეს მძლე 26, 17. მ. ექმნებთან
მტერთა 124, 7. არავინ გამოჩნდა ქარ-
თველთაგანი მძლე მირვანისი 32,
3 [I ძალ].

მძჴმპრამ-ა ამა, ღომწო მძჴვარენო,
ცხოვარნი დასეტყულნი 52, 7 [ძჴ].

მწარმ-ა ნანა დედოფალი შეეარდა სენ-
სა მწარესა 104, 7. მოიღო ნიავ-
მან დასაულისა მზისამან სული ჟერ-
კულისა მწარისა 91, 8. ზაბილონ . . .
ტიროდა მწარედ 74, 6. მოიწია რის-
ხვისა იგი ღრუბელი, მ. სასტიკი 91, 11
[მწარე].

მწინმობარ-ი სწავლული იქმნა . . .
წუხილი ჰურიათა ზედა ქართველთი
კოდისწყაროელთა მწინმობართა
98, 4 [წიგნ].

მწინმობრობა-ა (ფარნავაზ) შექმნა
მწინმობრობა ქართული 26, 10 [წიგნ].

მწირ-ი ღარიბი, უცხო მეფეთა საჴ-
ლომი არს, არამედ მწირ არს 129, 16.
პოვეს მწირი ერთი, მწირისა დედაკა-
ცისაგან შობილი 98, 9. შეახეს მამათა-
მათ ჩუენთა ძესა მას დედაკაცისა მწი-
რისასა 96, 10 [მწირი].

მწუანისფერობა-ა სიმწუნეანე შემოკ-
რბა ერი ხილვად მწუანისფერობაზა
მას 119, 19 [მწუანე, ფერ].

მწუხარე-ა მწუხარე იქმნეს ყოველნი
ქართველნი 66, 3 (ვარ.) მ. იყვენეს
იგინი 93, 15 (ვარ.). მ. იყო მეფე 128,
5 [I წუხ].

მწუხარება-ა არა ვაუფლოთ გულთა ჩუ-
ენთა მწუხარება 62, 13. მოკუდეს
მწუხარებასა შინა . . . ფარსმან და
კაოს 44, 18. (კოსტანტინე) შთავარდა
მ. დიდსა 69, 16. მეფემან სპარსთამან,

საესემან მწუხარებოთა, მოუწოდა მთავართა 60, 5. ზრახვა-ყვეს . . . საესეთა მ. 62, 13. კეისარი აღივსო მ. 82, 12 [I წუხ].

მწუხრი-ი საღამო დღე იგი მწუხრი გარდაქადა 21, 21. ვითარ იქმნა მ., წარვილა მეფე 112, 10. მწუხრის ეამსა სულიერ იქმნა 123, 23. ნინო დადგომილ იყო ლოცვასა მწუხრისასა მაყულოვანსა მას შინა 110, 16 დააგდო წინაშე ჭუარსა ყრმა იგი მომწყდარი დილითგან მიმწუხარდამდე 123, 19 [II წუხ].

მწუხრის-ი მწუხრისმან მან . . . აუწყა 86, 2. მწუხრისნიცა იყენეს მასვე ადგილსა 85, 12. პოვა მწუხრისთა მათ შორის სომხურად მზრახველი 85, 16 [მწუხრის].

მხადელ-ი პგუანდის კმა იგი კმასა მას უროს მქედლისასა 34, 10 [ქედ].

მხადველი-ი იქმნა (იგი) მხედველ მუნთქუესევე 115, 5 [ხედ].

მხიარული-ი ყრმა იგი . . . განცუფრებული და მხიარული მისცა დედასა მისსა 104, 3 (ვარ.) [ხიარ].

მხიღება — ზუმეტეს ნინოსსა ამხიღებდა ყოველსა კაცსა სჯულსა ჳეშმარტსა 102, 15. სადა-იგი გაშხილა ღმერთმან ძალი მისი 121, 12. რომელმანცა ამხილა 19, 1. ვამხილოუნანას, ცოლსა ჩემსა 109, 4 [ხელ].

მხომლო მარტო იხილა მხოლო დაუსაბამო 107, 18. იგი ოდენ მ. ესუა მათ 123, 2. ყოველმან ენამან მხოლოსა ღმერთსა თაყუანის-გუცეს ქრისტეს იესოს მიერ 91, 2. მას მ. შუენის დიდება უკუნისამდე 110, 13. ნინო მათგან იშვა ოდენ მხოლოდ 76, 3. შენ მხოლოდ ასულო ჩემო 76, 9 [ხოლო].

მპარი-ი დასხნა კელნი მისნი მკართა მისთა ზედა 79, 18. ჭუარი იგი . . . შეახო თავსა, ფერკთა და მ. 105, 1 [მკარ].

მპადარი-ი ცხენოსანი, მებრძოლი ფარნავაზ იყო მკედარი შემმართებელი 21, 1. ათასი მ. რჩეული პრობოთა მათგანი განუღდეს აზონს

23, 5. შემოიკრიბნა ყოველნი სპანი მ. და ქუეითი 28, 4. მირვან იყო კაცი ქუელი მ. 31, 1. მირდატ იყო . . . მკენე მ. 51, 4. სხუა ჳეკვა მ. ათი ათასი 55, 14. დაუტევეა ორმოცი ათასი მ. 65, 1. რჩეული შუდი ათასი მ. . . ქალაქსა შინა იპყრას 65, 4. ფარსმან იყო მ. შემმართებელი 137, 21. იყო . . . მირდატ მ. შემმართებელი 138, 8. ათას-ათასითა მქედრითა ჳურვილითა შეგეწეოდით 49, 17. ამაზასპ მ. ლაშქრითა განვილა ადგილსა 55, 15. შემოვიდა ამაზასპ ქალაქად მ. სპითა 56, 6. დაესხა ოვსთა მ. და ქუეითითა ყოვლითა 56, 17. იელტოდეს ორნივე იგი მეფენი მკირედითა მ. 70, 4. (ამაზასპ) შემოვიდა ქალაქად მკედრებითურთ 56, 14. ხოლო ფარნავაზს განემრავლენეს მკედარნი ქართლისანი 23, 18. განამრავლნა ყოველნი მ. ქართლოსიანი 24, 7. ათასნი მ. . . განყვნა ჳეთა და ჳუყანათა შინა 25, 22. მირვან ჳურვით შემოადგინნა მ. 28, 9. ფარსმან . . . შემოიკრიბნა მ. 52, 11. ლამესა მას მოემატნეს მ. 56, 7. მას ლამესა მოემატნეს მ. 56, 15. მკედარნი კლარჭეთისანი იყენეს კაცნი მკერცხნი და მკედარნიცა 48, 7 [ქედ].

მპადრობა-ა იყო მირდატ მინდობილი მკედრობასა თესსა 138, 9 [ქედ].

მპავალი-ი მე ვარ მკეველი მათი 79, 10. მიჩუენე მე მკეველსა ამას შენსა 90, 18. ჳუარი მიეც სალომეს, მ. ქრისტესსა 121, 13. თანაჳეკვა . . . ნაშობი მკეველისა 64, 8. ნაშობი არს მ. 67, 14. ნაშობსა მკეველისასა ეყოფის სუედ 67, 14. რომელნი ნაშობნი ხართ მკეველისანი 136, 17. გნებავს გზათა ჩემთა ცნობა, გლახაკისა მკეველისათა 127, 10 [მკეველი].

მპავი-ი მკედარსა შესჳამდეს, ვითარცა მკეცნი 17, 10. დასხნა წუნდას შინა კაცნი მ. 44, 16. ნახნა ჳირნი დიდნი და შიში დიდი მკეცთაგან 87, 15 [მკეცი].

მკნე-ა მირვან იყო მკნე 27, 24; 31. 1. ფარსმან ქველი იყო მ. მკედარი 51, 4. ვარემოიხილა მკნეზან მოღუაწეზან 113, 14. ბრძოლასა შას აზონისსა მკნედ იყენეს 25, 23. ფროტათოსელნი იყენეს კაცნი ძლიერნი და მკნენი 18, 20. არმაზელ და აზორკ იყენეს კაცნი მ. 45, 4. მკედრნი კლარჯეთისანი იყენეს კაცნი მკურთხლნი და მკნენიცა 48, 7 (ვარ.) [მკნე].

მკსნელი-ი მოქალთ თავ ს. ა. თქუენისა მაცხოვარი და მკსნელი 99, 11 (ვარ.). არს ღმერთი მისი მ. ჩემი 110, 20. ღირს ვარ სახელის-დებად სახელსა ღმერთსა შენისასა და მკსნელისა ჩემისასა 111, 1. ტყუეთა მკსნელი 101, 13; 127, 3 [11 კს].

მკურავალი-ი ძლიერ მსურველი მკურავალდ იყენეს ივრ. საქმესა ამას 109, 7 [1 კურ].

6

ნაბერწყალი-ი ნაპერწყალი ღმერთმან ... მოავლინენ შენ ზედა ვითარცა საკმილისაგან ნაბერწყალი ერთი მადლისა შისისა 107, 8. ვითარცა საკმირისა ნაბერწყალი აღვლენ 122, 17 [ბერწყ].

ნადირი-ი ისარ-ცემული ნადირი მოვიდის 119, 8 [ნადირ].

ნადირობა 0—1 ფარნავზ ... ნადირობდა მარტო 21, 18 [ნადირ].

ნადირობა-ი განვიდა მეფე ნადირობად 61, 14; 108, 18 [ნადირ].

ნავთსადგურ-ი ექმენ ... ამას ნავთსადგურ, მოძღუარ 80, 3 [ნავ, დგვ].

ნავთი-ი მოილო ნიავმან სულსა ქერკელისა მწარისა და ნავლისა მწარლისა 91, 8 [ნაველი].

ნათელი-ი იგი არს ნათელ და ცხოვრება საუკუნო 99, 7 (ვარ.). მოსცეს ნათელი კელსა ქუეშე ზაბილონისსა 73, 12. ნ. გამობრწყინდა 86, 16. გამოვიდა ნ. 88, 13 (ვარ.). რათა გულისკმა-პყო ნ. შვისა 107, 9. ნ. ბნელად გარდაიქცა 109, 20. იხილეს ნ. 110, 11. იხილა ნ. 114, 16. არა ბოვოს მან ნ. საუკუნო 116, 18. რომელი იშვა ვითარცა კაცი, ნ. ყოველთა 18, 23. რათა ღირს-ყოს მკედრ-ყოფად ნათელსა დაუსრულებელსა ყოველთა თანა წმიდათა 246, 12. ძალისა ნათლისა შვისა და მთოვარისასა არად შერაცენ 83, 5.

სუეტი ნათლისა დეა ჭუარსა მან ზედა 122, 11. სულთ-ითქუმრდა ნინო ... მიფარესა მათგან ნათლისასა 90, 4. დედამან დადეა (ყრმა) ცხედრითა წინაშე სუეტსა მას ნ. და ნანდელვე ნ. 115, 7. არცა მოვიდეს მოფენასა მას ნ. 116, 21. შთაჯარნი არა განეშორებოდეს სუეტსა ნ. 122, 6. იხილა ნინო დიაკონი ჩამოშავალი ოლარითა ნათლისათა 84, 11. ზედმოადგა კაბუცი ნათლითა შემოვლილი 114, 6. ნ. ბრწყინვალე სუეტი ჩამოვიდოდა 114, 19. შეიყვალა ბნელი ჩემი ნათლად 129, 19 [ნათ].

ნათესავი-ი ნათესავი, ტომი იყო ნათესავი მისი ... ურიცხვ 3, 11. განუყო თარგამოს ქუეყანა და ნ. თესი რეთათა ამათ გმირთა 4, 13. განმრავლდა ნ. მისი 8, 14; 9, 18; 9, 19. განუყო მათ ... ნ. მათი 9, 22. იყო ვინმე ... კაცი ... ნ. სოზანიხიზისი 14, 6. დაუტევა მათ ზედა პატრიკად აზონ ... ნ. მისი ქუეყანით მაკედონით 13, 19. დარნავზ იყო მამულად ნ. უფლოსი 20, 18. მე ვარ ნ. უფლოს მცხეთოსის ძისა 22, 10. მოყვანა ცოლი ნ. კაეკასისი 25, 5. რომელსა უზის ცოლად ნ. ფარნავზიანთა 29, 13. შირდატ მოიყვანა ცოლი სპარსი, ნ. მეფეთა 50, 11. ტყუე-ყო ყოველი ნ. სომეხთა მეფისა 62, 5. დარჩომილ იყო ნ.

მეფეთა ჩუენთა 62, 17. მოიყვანა სპარსეთით 6. მეფეთა 68, 19. პოვეს მუნ დედოფალი ვინმე მეფეთა 6. 80, 10. უგულბელს-ყო 5. ჩუენი 96, 12. იყოს 5. ბაქარისი 131, 5. დაქ-რდა მეფედ მირაღატ მირიანის ძეთა 6. 138, 7. ესე არს 5. დიდი-სა მეფისა ვახტანგისი 246, 19. პაოს მოუწოდა ... ყოველსავე ნათესავსა თარგამოსისსა 6, 17. განუყო ქუეყანა თარგამოს 5. მისსა 8, 5. იყო პირი დიდი 5. ზედა ქართველთასა 20, 13. ემსახურებდეთ 5. ჩუენსა 26, 15. 5. მეფეთა ჩუენთასა მოსწყუედდეს 63, 11. ნახევარი ნათესავისა ... და ქუე-ყანისა მისისა მისცა პაოსს 4, 14. მოგუტა ღმერთმან სიმრავლე 5. ჩუენისა 6, 10. წარმოვთქუათ ამბავი ქართლისა და 5. მათისა 8, 3. არა უნდა სხვსა 5. მეფობა 32, 15. რომ-ლისათჳს-იგი ყოველადვე გუევენების შეცთომილისა მისგან ქრისტიანეთა 5. 82, 17. შემემთხუა მე ხილვად 5. მათისაგან ჰაბუკი ერთი ქალი 83, 10. რომელი-იგი მოვიდა ზეით ქუეყანად კსნისათჳს 5. კაცთასა 247, 15. ასფა-გურ იყო უკანასკნელი მეფე ფარნავა-ზიანთა ნათესავისა 59, 7. კრებულსა მას შორის იყო ... მთავარი ანაკი, ნათესავისაგან კოსაროს სომეხთა მე-ფისა 60, 10. იყო მთავარი იგი 5. მი-რიან მეფისა 106, 7. რომელი იყო 5. მირიანისა 246, 19. მოიყვანა შვილი ნებროთისი ნათესავითგან ცოლისა მი-ლისა 27, 17. წარმოვიდა ... თარგამოს ნათესავითურთ მისითა 3, 10. დაურო-გულდეს სხუანიცა ნათესავნი 6, 14. შეეწიენეს (პაოსს) სხუანიცა ვინმე 5. 6, 17. განთავისუფლდეს 5. თარგამო-სისნი 7, 20. ყოველნი 5. თარგამოსის-ნი იყვნეს სიყუარულსა ზედა ერთმა-ნერთისასა 10, 8. აღდგინა ... ორნი 5. ერთსა ზედა 10, 17. შეკრბეს ყოველ-ნი 5. თარგამოსიანნი 11, 16. მათნი 5. არიან ოქსნი 12, 11. ყოველნი 5. იყვნეს მოხარკე ხაზართა 12, 21. გან-ძლიერდეს 5. ნებროთისნი 12, 23. შეერთნეს ყოველნი 5. თარგამოსიანნი

14, 16. იყვნეს ქართლს ესრეთ აღ-რულ ყოველნი 5. 16, 21. რიხი-ნა (ალექსანდრე) ესე 5. სასტიკნი 17, 11. არარომელი 5. იქმოლდე მას 17, 13. გამოვიდეს სხუანი 5. ქალდე-ველნი 17, 15. მოსრნა ყოველნი იგი 5. ქართლს მყოფნი 18, 15. უცხო-ნი იგი 5. მოსრნა 18, 16. დაუტევნა 5. ქართლოსიანნი 18, 17. განმრავლე-ბულ-ყვნა... 5. კავკასისნი 27, 6. დას-ხნა წუნდას შინა კაცნი მკეცი, 5. დევთანი 44, 16. მოსრნეს ყოველნი 5. მათნი 61, 19. 5. მეფეთანი დარჩეს კეესა კახეთისასა 138, 16. ჩრდილოთა ნათესავთა ერთპირად აღიზახნეს 46, 18. იოტეს ქართველთა და ჩრდილოსა 5. მეფე სპარსთა 60, 3. არაოდეს ძებნონ მეფობა 5. რევისათა 131, 6. ეზრახნეს სხუათა ვიეთმე ნათესავთა 6, 14. დაუწყეს ბრძოლად 5. ლეიო-სათა 11, 11. ეზრახნეს ექუსთავე 5. თარგამოსიანთა 11, 15. რომელ უწარჩინებულეს იყო 5. შორის ლე-კანისთა 12, 18. გამოჩნდა 5. შორის ნებროთისთა კაცი ერთი გმირი 12, 24. შენ გამოსჩნდი უმჯობესი ყოველთა შორის 5. ფარნავაზისათა 35, 3. მივე-ცენით ჩუენ წარტყუენვად 5. უცხოთა 53, 14. მიწვენად ხარ ქუეყანასა უცხოთა და 5. ... კაცთა ღმრთის მქდომთა 90, 10. შეიკრებ ყოველთა ცისკიდისა 5. ფრთეთა შენთა ქუეშე 102, 1. ტიროდეს (ივინი) 5. თუსთა 113, 9. პაოს ჰყო თავი თუსი მეფედ ძმთა თუსთა ზედა და სხუათაყა ნა-თესავთა ზედა 7, 21. პოენა ქარ-თველნი უბოროტეს ყოველთა 5. სჳუ-ლითა 17, 8. წარმოიყვანნა ივინი ყო-ველთა კავკასის 5. ნახევარნი 27, 8: ვითარ მივიდე უცხოთა ქუეყანასა და უცხოთა 5. თანა 86, 9. მოხედენ წყა-ლობით ამათა ზედა 5. 90, 16. ამან წარმოგზავნა არდამ, შვილი ნებ-როთის ნათესავთა 13, 6. იპყრეს სჳუ-ლი უბოროტესი ყოველთა ნათესავ-თასა 16, 7. ვიწყო მოხრობად ცხოვ-რებასა პირველთაგანთა მამათა და ნათესავთა 3, 3. ამათ ყოველთა

ნათესავთაგან შეიქმნა ენა ქართული 16, 6. მოგუცა ჩუენ მეფე ნ. მამთა ჩუენთასა 26, 4. ადგუვდა ხარკი . . . უცხოთა ნ. 26, 5. სამოსელი იგი შენი წმიდა მომეც ჩუენ უცხოთა ნ. 118, 14. [თეს].

ნათესაშობბან-ი ფარნავზ იყო პირველი მეფე ქართლსა შინა ქართლოსისა ნათესავთაგანი 26, 8 [თეს].

ნათესაშობბა-ა ცოლქმრობისათეს არა უჩნდათ ნათესაობა 16, 8. ვაუწყოთ ქალისა მის ნ. 63, 6. უთხრეს (მას) ნ. ნებროთიანთა და არშაქუნიანთა 63, 18. მომენდობის იგი ნათესაობისათეს 61, 2 [თეს].

ნათლისფარი-ი მოვიდა კაცი ნათლისფერი 93, 16 [ნათ, ფარ].

ნათლის-ღებბა ნათლობა ი ნათელს-იღებდა ყოველი ქართლი 115, 21. ნათელი-ილო კოსტანტინე 70, 1. ნ.-ი. რიფიიმე 80, 17. ნ.-ი. მეფემან 116, 9. არა ნ.-ი. ფეროზ 117, 2. არცა ერმან მისმან ნ.-ი. 117, 4. მსახურმან სკულისამან ნ.-ი. 118, 24. ნ.-ი. ფეროზ 131, 1. უმრავლესთა მათგანთა ქელსა ქუეშე ნინოსსა ნათელიღეს 81, 1. ნ.-ი. ყოველმან ერმან და სიმრავლემან ქართლისამან 116, 20. არა ნ.-ი. მთიულთა ქაყკასიანთა 115, 21. ჰერიათა მცხეთელთა არავე ნ.-ი. 116, 22. ბარბიანთა ნ.-ი. ორმოცდაათმან სახლმან 116, 23. ნ.-ი. მეფემან და ყოველმან ერმან 119, 5. მათ ნ.-ი. 126, 2. მსწრაფლ ნათელიღიან 124, 11. რომელმან არა ნათელიღოს 116, 18. რათა ნ.-ი. ყოველმან სულმან ქართლისამან 117, 9. მამისა ნინოსსაგან ნათელ-ვლო ბრანჯეთს 125, 3 [ნათ, ღ].

ნათლის-ღებბა-ა რათა მისცეს (მათ)

ნათლის-ღებბა წყლითა 74, 13. არა ინებეს ნ.-ღ. 125, 19; 126, 4. ელოდეს იერუსალემით ნათლის-ღებბასა 80, 12. დაემოწაფნეს ჰურიანი სწავლასა მას ნინოსსა, თუნიერ ნათლის-ღებბისა 94 (ვარ.). აღიღეს უღელი სწავლისა ნინოსი, თუნიერ ნ.-ღ. 95, 8. ჰმადლობდეს ღმერთსა

ნათლის-ღებბისათეს 73, 17. აქუს მას წადიერება ქრისტეს სკულისა და ნ.-ღ. 79, 12. ითხოვნეს მღდელნი ნ.-ღ. 111, 8. სურვიელ იყვნეს ყოველნივე ნ.-ღ. 116, 6. სურვიელ იყო ერი იგი ნ.-ღ. 116, 17. მოსწრაფედ იყვნეს ნათლის-ღებბად ყოველნი იგი 116, 19 [ნათ, ღ].

ნათლის-ცემბა მონათულა 0—2 ნათელ-სცემდა წარჩინებულთა თუთოსა 116, 13. დიკონნი ნათელ-სცემდეს 2 ერსა 116, 15. წარვედით და ნათელ-სცემდით მათ 86, 14. რათა . . . ნათელ-სცემდეთ 4 ერსა 117, 9. რომელმანმცა ნათელ-სცა (მათ) 95, 9. რათა პირველად მას ვისმე ნათელ-სცეს 116, 16 [ნათ, I ც].

ნაბაღუშ-ი დაალტო პირი ნინოსი ნაკადულითა ცრემლთათა 76, 9 (ვარ.) [ნაკადულ].

ნანღვლჳე ნამდვილად დედამან დაღვა (ყრმა) ცხედრითა წინაშე სუეცა მას ნათლისასა და ნანღვლჳე ნათლისასა 115, 7 [ნანღვლ].

ნაპრალ-ი დაჭდა ნაპარალსა შინა მთისასა 12, 13; 12, 19. დაღვა იგი მახლობელად კერპისა მის ნ. ზღუდისასა 89, 6. ზღუდენი ქარმან . . . შთააბნივნა კლდეთა ნ. 91, 14. გამოვიდა . . . ნინო კლდისა მისგან ნაპარალსა 92, 10 [ნაპარალ].

ნახსლჳე-ი ვაზის გადანაქერი ტოტი შექმნა ჭუარი ნახსლჳისა 94, 10. გამოაჩინა ჭუარი იგი ნ. 102, 8. აღმართა ჭუარი შემზადებულ ნახსლჳეთაგან ვაზთასა 94 (ვარ.) [სხალ].

ნატრა ნატერა 0—2 დედანი იგი ნატარიღეს მას 114, 2. აღიდებდეს ღმერთსა და ნ. ნეტარსა ნინოს 115, 2.

ი რომელსა ინატრიდა დავით 97, 7; 97, 8 [ნატრ].

- 1 გამოცემაშია: ნათელს-ცემდა.
- 2 გამოცემაშია: ნათელს-ცემდეს.
- 3 გამოცემაშია: ნათელს-ცემდით.
- 4 გამოცემაშია: ნათელს-ცემდენ.
- 5 გამოცემაშია: ნათელს-ცეს.

ნატყუენავი-ი ნადავლი აღიღეს ტყუელა ნატყუენავი ურიცხვ 45, 15. ალგლია ნ. სომხითთ 46, 2. განიყოფედეს ტყუესა და ნატყუენავსა 46, 1 [ტყუენ].

ნაქმარი-ი ნამოქმედარი შენ ძლით ისმის ამბავი იგი ძუელი მამათა ჩუენთა ნაქმარი 101, 14 [ქმ].

ნაქსოვი-ი აღგლია ოქრო, ვეცხლი და ნაქსოვი 46, 2 [ქს].

ნაქოფი-ი მოისტულებდინ ნაყოფსა მისსა 101, 9 (ვარ.). ხენი ნაყოფისა გამომღებელი შვიმოსნეს ყუაველითა 120, 7 [ყუა].

ნაქოფიერება-ა არა ვრიდო ბაბილოთა ამთ ნაყოფიერებასა 111, 17 [ყუა].

ნაქობი-ი შერთო იგი სპარსთა მეფემან ძესა თუსსა, რომელი შენ თანა ჰყვა შურსა წლისა, ნაქობი მკველისა 64, 8. ნ. არს მკველისა 67, 14. მე ნ. ვარ ჰინდოთა მეფისა ასულისა 67, 15. ნაქობისა მკველისასა ეყოფის სუედ 67, 14. მიჩუენ მე . . . ღმერთო მამისა და დედისა ჩემისაო, მკვეალსა ამას შენსა და ნ. მათსა 91, 1. ნაქობნი ხართ მკველისანი 136, 17. ვიი ნაქობთა ჩუენთა 74, 3. აპა ესერა, ღმერთნი დიდნი . . . ქუეყანისა ნაქობთა გამომზრდელნი 106, 16 [შე].

ნაქარი-ი ნაცარი შეასუ (მათ) 130, 2 [ცარ].

ნაქალაქი-ი სამავიერო ესე არს ნაცვალთ თქუენი 18, 10 [ცვალ].

ნაქაშ-ი მოკუეთა ნაქე იგი 112, 1. აღგლი იგი არს მახლობელად ნაქესა მის, ლიბანიტ მოღებულისა 101, 1. ნ. მისგან შემზადნა შუდნი სუეტნი ეკლესიისანი 112, 1. მოახლდებოდა ხარისხად მონაყუეთსა ზედა ძირსა ნაქესსა 114, 13. ბაბილო არს მცირე ნაქელთა ქუეშე 93, 17. მოვიდა დედოფალიცა იგი სამოთხესა მას შინა, ნ. მათ ქუეშე 108, 6. არა ვრიდო . . . ნ. ამთ სიმალესა 111, 17 [ნაქუ].

ნაწილი-ი მისცა (მას) ქუეყანა კავკასის ნაწილი 12, 10. ნ. იყო კავკასისა 12, 12. მისცა (მას) ხაზართა მეფემან ნ. ლეანისა 12, 15. ნ. იყო (იგი) ლეანისი 12, 17. მიიღე ნ. შენი 46, 7. მისცეს მირდატს ნ. (ქართლისა) 53, 16. ნ. ფარსმანისი თუთ დაიჭირეს 53, 16. ითხოვა ნ. ძელისა ცხოვრებისა 117, 6. სიხარულით მოანიჭა ნ. ძელისა ცხოვრებისა 117, 11. სუეტსა შინა არს ნ. ღმრთივღმართებულისა მის სუეტისა 130, 14. იყვის ნ. სუეტისა ცხოველისა 131, 18. განეფინა ყოველთა აღგილთა ქართლისათა ნ. სუეტისა ცხოველისა 131, 22. იწყეს ქართველთა სუეტისა ცხოველისაგან ნაწილის გამოღებად 131, 17. არა აყენებდა მირდატ მეფე ნაწილისა გამოღებად 131, 20. დაუტევენეს (მათ) ნაწილი 118, 5 [წილ].

ნახეპარი-ი ნახეპარი ნათესავისა მისისა მისცა ჰაოსს 4, 14. მირიანს . . . მისცეს შამის ნ. 67, 19. საურმაგ წარმოიყვანნა კავკასის ნათესავთა ნახეპარნი 27, 8 [ხე].

ნახეპართმოსანი-ი მოვიდა კაცი ერთი ჩუენებით თმითა ნახეპართმოსანი 86, 6 [ხე, თმა].

ნახეპა 0—2 ნახნა კირნი დიდნი 87, 14. რათა მივიდეს და ნახოს (იგი) 245, 10. ნახონ, თუ სადა დადგენ (მთიებნი) 121, 2.

ი ვნ. ოვსთაგან არა შეიტყუებოდა და არცა ინახებოდა სიშორითა 56, 1 [ნახ].

ნაღმად 0—2 გინდა ესნა ჩემი 110, 8; 118, 12. არა უნდა სხუსა ნათესავისა მეფობა 32, 15. თუთ უნდა ესნა სოფლისა 77, 16 [ნ].

ნაბბ ი არღარა ინება ზავი 8, 8. ნინო არა ი. წარსლვა მის თანა 93, 6. არა ი. გამოღება კელთაგან მის მკუდრისათა 100, 7. ინებეს დამეგობრება მათ თურქთა 15, 12. არა ი. განდგომა ბერძენთა 24, 2. მათ არა ი. ნათლის-ღება 125, 19. არა ი. ნათლის-ღება 126, 4. ოდეს ინებოს ღმერთმან 78, 16.

U— მნებავს გონებთა ჩემითა 111, 15. მ. (მე) 125, 9. რააცა გნებავს (შენ) 74, 11. რომლისა-იგი შენ გ. ხილვა 105, 19. ნუცა გ. ყოვლადეუ თქმად 106, 14. გნებავს მეფედ თქუნდა ძე ჩემი 29, 17. გ. (თქუნენ) გზათა ჩემთა ცნობა 127, 9. ოვსთა მნებვილა მოკლვა ზარენისი 49, 6. ნებვილა (მათ) 109, 7. ენება (მას) 17, 14 [ნებ].

ნებნიერ თავისუფლად სამეოცდახუთ წელ მეფობდა (ფარნავაზ) ნებიერ 25, 14. (მირვან) მეფობდა ნებიერად 28, 16. (არშაკ) მეფობდა ნ. 30, 6. (მირვან) ნ. მეფობდა მცირედ ეამ 33, 6 [ნებ].

ნებნის-მყოფელ-ი სურვილის შემსრულებელი იყვნეს თურქნი და ქართველნი ნებნის-მყოფელ ერთმანერთისა 15, 19 [ნებ, I აკვ].

ნებნით ნებით მუნ მნებავს ნებნით 111, 16 (ვარ.) [ნებ].

ნელ-ი ბერკიდა ნელს ნიავი 120, 2. ნელიად მოვიდოდა ერი 88, 13. იგი თავადი ნელიად-ნელიად განვიდის მიერ კერძო არაგუსა 120, 14 [ნელ].

ნებარ-ი სანატრელი ნებარ იყო მას ეამსა შინა 114, 21. მოსრულ იყო ნებარი დედა ... ჩუენი ნინო 71, 4. ტაროდა ... ნ. ნინო 90, 3. ნ. ნინო მოვიდა მცხეთად 95, 19. ნ. ნინო დადგრომილ იყო ლოცვასა 110, 16. ნ. ნინო ლაღადებდა 112, 17. ნ. ნინო ცრემლითა შეაზავებდა წყაროსა მას 121, 19. მოვიდა ნ. იგი 121, 21. რომელი -ეუ ... მანვე ნებარმან მოგვთხრა 72, 5. იხილეთ ნ. რიფსიმე და სხუათა მათ წმიდათა განსაცდელი ესე 81, 17. მიუგო (მას) ნ. ნინო 107, 4. უბრძანა (მათ) ნ. ნინო 121, 11. რომელ დაემოწაფა ... ნებარსა ნინოს 95, 17 (სათ.). მოადგა ქაბუკი ერთი ნ. მას 114, 6. ნატრიდეს (იგინი) ნ. ნინოს 115, 2. მოქტევა მირიან მეფისა ... ნებარისა ნინო მოციქულისა მიერ 72, 2 (სათ.). ეაკსენოთ ცხოვრება ... ნ. ნინო მოციქულისა 72, 3. იწყეს კითხვად ნ. ნი-

ნოსა 120, 18. მოაქინა ბრანგი დიაკონი ნ. ნინოსაგან ლოცვისა წარლებად 125, 1. წარმოუთხრა (მათ) ... ცხოვრება მის წმიდისა და ნებარისა 127, 16. [ნებარ].

ნიამ-ი ბერკიდა ნელი ნიავი 120, 2. მოიღო ნიავმან დასავალისა მზისამან სული ქერკულისა მწარისა 91, 8. ქართა და ნიავთა წარგუაღეთ ბნელით ჩრდილოთ კერძო 113, 22 [ნიავ].

ნიამორ-ი ტაძრის მეთვალყურე, ზეღამდგომი ჰკითხვიდა ... მას სარა ნიაფორი 79, 8. რქუა სარა ნიაფორმან პატრიარქსა 75, 14. რქუა (მას) სარა ნ. 79, 4. ნ. აუწყა პატრიარქსა წაღიერება ესე 79, 15. სოსანა მსახურებდა ნიაფორსა სარა ბეთლემელსა 72, 16. ნინო მსახურებდა ნ. სომეხსა დეინელსა 77, 2. (ნინო) რქუა ნ. 79, 13. რომლისათეს-იგი ესმინა იერუსალიმს ნიაფორისა მისგან 94 (ვარ.). ვინაჲა სთნდა პატრიარქსა განზრახვა ესე სარა ნიაფორსა 76, 1. ესმა ესე ნინოს სარა ნიაფორისაგან 79, 1. (ენა) პირველ ესწავლა ნიაფორისგან 85, 16 [ნიაფორ].

ნიშ-ი ნიშანი გამოიწინა ნიში ქრისტეს ჭუარისა 92, 14. ესე ნ. მათისა წარწყმედისა არს 113, 16 (ვარ.) [ნიშ].

ნიშან-ი ესე ნიშანი მათისა წარწყმედისა არს 113, 16. გამოჩნდეს ღრუბელნი მოსწრაფედ ნიშნითა საშინელითა 91, 7 [ნიშან].

ნიშ-ი საჩუქარი, საბოძვარი, შესაწირავი, ძღვენი ვამსახური ნიში ესე ჩემი ადგილთა ღმრთისათა 75, 10. წარმოსცა ნ. დიდი 116, 2. აღუთქმიდა (მათ) ნიქსა დიდსა 60, 7. წარვიდა ნიქისა მოღებად 72, 10. ყოელითავე ნიქითა აღგავსენ (თქუნენ) 29, 19. კეთილად იპყრნა ქართველნი ნ. 65, 21. წარვიდა ნ. დიდითა პიომედ 75, 8. გამოგზავნა იგი მეფემან კოსტანტინენ ნ. დიდითა 128, 12. ნიქნი ესე დაამკვდრენ ქალაქთა ქართლისათა 117, 17. აღუთქმიდა (მას) ნიქთა 245, 17. მადლობდეს (იგინი)

ღმერთსა ნიჭთა სრულთა მომცემელსა 129, 3 [ნიჭ].

ნუ* ნუ შურობ ხუასტავსა შენსა 22, 23. ნ. შესძრწუნდებით 34, 4. ნ. უგულბელს-ჰყოფ (მას) 90, 14. ნ. სწუხ, მეთეო 118, 5. ნუცა გნებავს ყოვლადე თქმად 106, 14. მომკუდარ არს და ნულარა აწყინებ 123, 21 [ნუ].

ნუგაშინის-ცამა 0—ნუგეშინის-გუციმდა, ვითარცა მოძღუარი კელოვანი 113, 17 [ნუ, შინ, I ც].

ნუგაშინის-ცამა-ა დელოფაშან მოუწერა წიგნი ქებისა და ნუგეშინის-ცემისა 116, 3 [ნუ, შინ, I ც].

ნუგაშინის-ცამაშუ-ი აღესრულნეს (იგინი) ნუგეშინის-ცემულნი დიდად 50, 1 [ნუ, შინ, I ც].

ნურბარა-ა ნუ რ ა ფ ე რ ი ნურარას იჩინებ თავისა შენისა სიკეთესა 21, 4 [ნუ, რა].

ნუშაშუ ე გ ე ბ, ნუ თუ ეკრძალე აზონს ... ნუშაშუ მოგკლან შენ 21, 5. ნ.1 შეიწყნაროს ვედრება ესე ჩუენი 63, 9. ნ.1 მივიახლო მის წინაშე სიტყუს-გებად ქრისტესუს 79, 14. ნ.1 და-სამე-ვაკლე დიდებასა დიდისა ამის ღმრთისა არმაზისსა 89, 12. ნ.1 პოვოს რამე ბიწი და მტეს მე მახული იგი მისი 89, 15. ნ.1 ზეცით იყო განგება ესე ვითარი 96, 14. ნ. ხარ შენ ასული არმაზისი 106, 9 (ვარ.) [ნუ, უკუე].

ო

ობოლ-ი უფალო კელთა შენთა შევედრებ ობოლსა ამას შეილსა დისა ჩემისასა 80, 1. დარჩომილ ვართ ჩუენ ობლად 63, 2. დარჩეს და-ძმანი იგი 10, 72, 13. დაგებოვებ ო. ჩემგან 76, 10. იგი არს მამა ობოლთა 76, 11 [ობოლ].

ოღენ მხოლოდ, და არტავ ორ წელ ოღენ მეფობდა 30, 11. ამთგან იშვა ო. მხოლოდ 76, 3. შწყემსმან მან ესრეთ ო. აუწყა 86, 2. წამის-ყოფა იყო ო. თუალისა 91, 5. მოიღო სეტყუა ლიტრისა სწორი ადგილსა მას ო. ზედა 91, 12. ესრეთ იქცეოდა მტხეთას სამ წელ ო. 95, 12. შუასამზრისა ო. დაბნელდა მზე 109, 11. ყოვლისა ქუეყანისათუს იქმნა დაქცევა ესე, ანუ თუ ჩემთუს ო. იქმნა 109, 21. თუ ო. ჩემთუს არს კირი ესე, განმინათლე ბნელი ესე 109, 21. შუაღამე ო. იქმნა, წარმოიქცეს ორნივე ესე მთანი 112, 13. რიეუ-რაეუ ო. იყო 114, 14. ჯორციელ ო. მსახურებდა შირიან მეფესა 117, 4. ეწყო

ო. ეკლესიას 118, 1. რიეუ-რაეუ ო-გამოვიდიან მისგან ორნი ვარსკულავნი 120, 13. იგი ო. მხოლოდ ესუა მათ 123, 2 [ოდენ].

ოღენ-ი ტოლი აღამალა ქვითიკირი პირველ სუეტისა ოღენად 132, 3. პაოსს არა ჰყვეს სპანი ნებროთის სპათა ოღენნი 7, 12. ფარსმანს არა ჰყვეს სპანი შირდატის სპათა ო. 52, 12 [ოდენ].

ოღენ როდესაც, როცა ოდეს აღაშენეს ბაბილონს გოდოლი 3, 8. ო. პირველ გამოვიდა ხაზართა მეფე 12, 7. ო. განუყო აფრიღონ ყოველი ქუეყანა სამთა ძეთა მისთა 13, 14. ო. შემოკრბეს ესე ურიცხუნი ნათესავნი 16, 4. ო. მათ სძლიან 31, 22. ო. უხეტქნიან ჩუგლუგი იგი საკურველსა ზედა მათსა 34, 9. ო. მოვიდიან ხაზარნი 66, 16. ო. მოირთის ძალი თრდატ საბერძნეთით 69, 2. ო. განძლიერდის შირიან სპარსეთით 69, 4. არავენ იპოვა ო. სპარსთა შორის მარტოდმბრძოლი თრდატისი 69, 7. ო. ... გიორგი იწამა ქრისტესუს

1 გამოცემაშია: ნუგეშინის გუციმდა.

2 გამოცემაშია: ნუგეშინისცემისა.

1 გამოცემაშია: ნუ უკუე.

72, 8. ო. იხილეს ღმერთი იგი უკუ-
დავი 77, 14. ო. ინებოს ღმერთმან 78,
16. ო. ეგე ეკალი არს გარემოს
შენსა 85, 1. ო. მოვიდეთ მშუდობი-
თო 85, 14. ო. დასცხრა სეტყუა იგი
92, 9. ო. იქმნა ესე 92, 10. ო. კოს-
ტანტინე მეფემან ... იოტნა მე-
ფენი 95, 14. ო. ... ნინო მოვიდა
მცხეთად 95, 18. ო. პირველ მამათა
შესცოდინა ღმერთსა 96, 5. ო. მოიქ-
ციან (იგინი) 96, 7. ო. დამსკუალეს
უფალი 99, 9. ო. შეიძრას ვეშაბი იგი
107, 12. ო. ხელიდეს მეფისა 111, 4.
ო. წარემართა მეფე 111, 12. ო. სხუა
ყოველი ხე ქმელ იყო 119, 19. ო.
გამობრწყინდენ შთიებნი იგი 121, 1.
ო. არა ინებეს ნათლის-ღება 126, 4.
ოდეს-იგი აღმოვიდოდეს სულნი წმი-
დათა მათ მოწამეთანი 84, 10. ო.-ი.
ევმანოელ თაბორს მამისა ხატი უჩუ-
ენა 92, 17. ო.-ი. ჰეროდე მეფობდა
იერუსალემს 98, 2. ო.-ი. განვლო ქუე-
ყანა ესე ერეკლე მეფემან 247, 7.
ოდესმე ამო სძლიან 31, 22. ო.
გაადგიან მირიანს ლეენი 66, 9. ო.
დურქუტთა და დიდოთა მოირთნიან
ხაზარნი 66, 11. ო. უომრად მიპრა-
დინ ხაზართა მათ მირიანს 66, 17.
ო. ბრძოლითა აოტნის (ხაზარნი) 66,
18 [ოდე].
ოთხ-ი დაუტევენა ოთხნი იგი ციხენი 19,
4. მოიყვანა ო. კაცი 19, 17. დაიპ-
ყრნა ო. იგი ციხენი 23, 10. ოთხნივე
იყენეს მორჩილ მისა 9, 15. რქუა მე-
ფემან ოთხთა თანამზრახველთა მისთა
108, 21. იყო განმგე და უფალ მათ
ოთხთავე ძმათა ზედა 9, 15 [ოთხ].
ოთხგზის ოთხგზისცა იხილა ჩუენება
ნინო 101, 6 (ვარ.) [ოთხ, გზა].
ოთხფერკმა-ი რომელი იზახებენ ყოველთა
ზედა ოთხფერკთა 77, 9 [ოთხ, ფერკ].
ოთხშაბათ-ი იხილეს სასწაული
დღესა ოთხშაბათსა 122, 11 [ოთხ, შა-
ბათ].
ოლბარ-ი მღვდლის ყელსაკიდი
(საბა) იხილა ნინო დიაკონი

ჩამომავალი ოლბართა ნათლისათა 84,
11 [ოლბარ].

ორ-ი მეფე არტაგ ორ წელ ოდენ მე-
ფობდა 30, 11. ესხნეს მას ო. შვილ
72, 11. მსახურებდა ნიაფორსა ... ო.
წელ 77, 2. იყო მათ თანა ნინო ო.
წელ 81, 2. იყენეს მოწმენი ... მუნ-
ვე ერთ დღე და ო. ღამე 108, 9. დ-
ყო მუნ ორი დღე 85, 11. მისცა
(მას) ქუეყანა ხუნანითგან ბარდევამდე
მტკუარსა ორივე კერძი 69, 1. იყოს
შვილი ჩემი ორსავე სკულსა ზედა
65, 8. განყავ სამეფო განძი ჩუენა
ორად 129, 14. გამოიყვანა ორნი
გმირნი 5, 19. აღდგიან ო. ნათე-
სავნი 10, 17. ფარნავაზ აღაშენნა ო.
ციხენი 24, 11. შექმნა ო. კერპნი 27,
13. ესხნეს მის თანა ო. ასულნი 27,
16. აღერკის ესხნეს ო. ძენი 43, 18.
გარდამოიყვანეს ძმანი ო. გო-
ლიათნი 45, 9. მოკლნეს (მათ) ძმანი
ისი ო. 46, 19. ო. ძენი მეფისანი და
სუმბატ იყენეს ბრძოლად სპარსთა 48,
20. მოვიდა სუმბატ ... და ო. ძენი
მეფისანი 49, 9. მოკლნა ო. სხუანიცა
56, 13. განდგეს ... ო. ერისთავნი
ეგრისისანი 57, 7. დაშთეს ო. შვილნი
მათნი 61, 19. წარმოგზავნა
მღვდელი ო. 115, 25. ო. იგი მღვდელ-
ნი ნათელ-სცემდეს ერსა 116, 14.
წარბიუენით ო. ჭუარნი 121, 12. შე-
ირთნა (მან) ო. ცოლნი 132, 8. უშვნა
რევის ძისწულმან (მას) ო. ძენი 135,
21. ისწავეს ხაზართა ორნივე ესე გზა-
ნი 12, 3. შეკრბეს ო. სპანი თრია-
ლეთს 34, 1. შემოიხუეწნეს ო. მეფე-
ნი ქართლისანი მცხეთას 47, 7. ჩუენ
ო. მეფენი თანადაგიდგეთ 49, 15.
დასჯერდეს ო. მეფენი ბჰობასა მათსა
67, 8. ივლტოდეს ო. იგი მეფენი 70,
4. წარმოიქცეს ო. ესე მთანი 112, 13.
ო. თუალნი დასდგომოდეს (მას) 123,
10. შეიძრეს ო. ესე ქალაქნი 128, 1.
მოკლეს ორთა ძმათა იარედ 13, 19.
ვიკმაროთ ჩუენ ზუასტაგი იგი ორთა-
ვე 22, 13. აღზახნეს ო. 34, 6; 46, 12;
52, 4; 56, 11. იწყეს ო. გურემად
ოროლითა 34, 6. განისუენეს ო. 34,

1 გამოცემამთა: ოდეს იგი.

13. დააყენეს წყალნი ო. 112, 14. და-
ემკედრა (იგი) ორთა შთ შთათა შუა
3, 10. უთხრა ო. დათა მისთა
22, 6. შილო სეტყუა ... სწორი
ქესა ორთა შიერ კელთა შმლედ ძა-
ლით სატყორცებელი 91, 12 (ვარ.).
აღაშენა ქალაქი შესაყრებელთა
შორის ორთავე აღაზანთასა 5, 10. გა-
მოჩნდეს ო. შორის მუნ ბუმბერაზნი
31, 21 [ორ].

ორბი არწივი იზახებნ კითარცა
ორბი დედალი 77, 9 [ორბ].

ორბან მდინარისავე პირსა, ორგან, ორ-
ნი იგი მდღელნი ნათელ-სცემდეს
ერსა 116, 14 [ორ].

ორგზის ორგზის იხილა ჩუენება
ნინო 101, 6 (ვარ.) [ორ, გზა].

ორგნით ორივე მხრით მოსწყდა
ორგნითვე ურიცხვ 7, 3. მოსწყდეს ო.
ურიცხვ 23, 22; 28, 13; 30, 1; 32, 7;
47, 1; 54, 5 [ორ].

ორბულეზა-ა იყო მეფე დედოფლისა
მოქცევითგან წელიგანდასა ერთსა ორ-
გულეზასა შინა 106, 2. მეფე იხილ-
ვიდა საქმესა მისსა მცირედ ორგუ-
ლებით 106, 8 [ორ, გულ].

ორითა ორივე (მაშისა და დე-
დის) მხრივ დაჯდა მეფედ
მირდატ ორითავე. მირიანის ძეთა
ნათესავი 138, 7 [ორ].

ორმოცი იქმნა მირიან წლ-სა ორმე-
ოცისა 67, 1 [ორ, ოც].

ორმოცდაათ-ი||ორმოცდაათ-ი დად-
გომილ იყო ლოცვასა მწუხრისასა მა-
ყულოვანსა მას შინა და ჩუენ მის თანა
ორმოცდაათი სული 110, 17. ნათელ-
ილო რიფსიმე მის თანა რიცხ-
ვთა ორმოცდაათმან სულმან სხუემან
80, 19. ბარაბიანთა ნათელ-ილეს ო.
სახლმან 116, 23. გარდაქდეს წელი-
წადნი ორმოცდაათნი 245, 3 [ორ, ოც,
ათ].

ორმოცი ათას-ი დაუტევა ორმოცი ათა-
სი მკედარი 65, 1 [ორ, ოც, ათ, ას].

ორმოცდაათ-ი, იხ. ორმოცდაათ-ი.

ორმოცდაცამეტი-ი დაუტევეს ქუეყანა
იგი ორმოცდაცამეტმან სულმან
82, 6 [ორ, ოც, ათ, სამ, მეტი].

ორმოც-ი, იხ. პორმოც-ი.

ორ-ორ-ი ესე მეფენი ყოველნი ორ-ორ-
ნი იყენეს მოყურობასა ზედა 50, 9
[ორ].

ორშაბათ-ი იხილეს სასწაული
დღესა ორშაბათსა 122, 11 (ვარ.) [ორ,
შაბათ].

ოტმბა გაქცევა —ა აოტა მირდატ
მეფე 51, 8. ა. ბანაყი მათი 52, 18;
56, 17; 70, 2. აოტნა ბრანჯნი 73, 4.
ქართველთა აოტეს ზარენ 49, 2;
ა. იგი 59, 15. აოტნეს ურიცხვნი
52, 8. ა. სომეხნი 131, 2. ბრძოლითა
აოტნის (იგინი) 66, 18. ვაოტოთ ფარ-
ნაჯომ 29, 14.

ი იოტა ბანაყი მისი 7, 20. კოსტან-
ტინე მეფემან ... იოტნა მეფე-
ნი 95, 15. იოტეს ფარაბოროტ 14, 20.
ი. ქართველთა მეფე სპარსთა 60,
3. ი. ბანაყი გუთთა 68, 15. ი. (იგი)
138, 15 [ოტ].

ოტმბა-ი გაქცევა ულონო იქმნა მი-
რიან და შეეშინა სრულიად ოტეზასა-
ქართლით 70, 7 [ოტ].

ოტბაულ-ი გაქცეული ოტეზულ
არს სპა ჩუენი 60, 10. საღათაჲ ვინ
მოვიდის ძქრის-მოქმედთაგან ოტე-
ზული 15, 21. მოვიდა მირიან მეფე
საბერძნეთით ო. კოსტანტინე შეფო-
საგან 102, 5. მოვიდეს თურქნი ოტე-
ზულნი 15, 9. ო. ურიანი მოვიდეს
ქართლს 15, 24. ო. ურიანი მოვიდეს-
მცხეთას 44, 4 [ოტ].

ოქრო-ა იხილა განძი მიუწდომე-
ლი ოქრო და ვეცხლი 22, 2. აღგილია
ნატყუენაყი სომხითით ... ო., ვეცხლი
46, 2. საპურველისა წილ აქუნდა ო.
სამეფო ... გუნდრუჟი 98, 8. იხი-
ლა სამსახურებელი ოქროსა და
ვეცხლისა მიუწდომელი 22, 2. (აქუნ-
და) თავსა მისსა ჩაფხუტი ოქროსა
89, 10 (ვარ.). იყო მარჯუენით მისსა
კაცი ო. 89, 17 [ოქრო].

მც-ი თუესა ელრისა ოცსა განვი-
და მეფე ნადირობად 108, 17. მოკ-
ეუთეს თავი მისი თუესა მირკანის-
სა, ო. მის თესასა 247, 22. [ოც].
მცდაბათ-ი გარდაქდა ოცდაათი წელი
98, 13. ადერკ ოცდაათის წლისა
მეფე იქმნა 35, 12. გარდავლეს წელ-
ნი ოცდაათნი 36, 3 [ოც, ათ].
მცდაბათი ათას-ი იყო ოცდაათი ათასი
ქუთითი ყოვლადე 55, 13 [ოც, ათ,
ას].
მცდარვა მოვიდეს მცხეთას სახლი
ოცდარვა² 15, 10 [ოც, რვა].
მცდარსაზ-ი ფარნავაზ მოკლა ოცდარსაზი
(ბუმბერაზი) 51, 22 [ოც, სამ].

მცდარსაზ-ი ფარნავაზ ოცდარსა-
სა წლისა მეფე იქმნა 25, 14 [ოც,
შელ].
მცდარსაზ-ი დაადგრა ხე იგი
დღესა ოცდარსაზმეტსა 120, 5 [ოც, ათ,
შელ, მებ].
მცდარსაზ-ი (ხე) მოქეუთეს მარტსა
ოცდარსაზთა 120, 4 [ოც, ხუთ].
მცრბა-ი იყო კმა ოხრიხა და საყურისა
88, 9 [ოხრ].
მცრბაზ-ი დაქეცეა სომეხთა და
ქართელთა... განამრავლეს შესლე-
და ოქრება სპარსეთისა 60, 4
[ოქერ].

პ

პპა-ი მკლელნი მისნი ვანერინნეს
მშუდობით პაპსა არჩილისა 246, 17.
მოუწერა ანა მღღელმან პაპისა
ჩემისა ელიოზის თანა 98, 14 (ვარ.)
[პაპ].
პარსაძმ-ი დღე ესე იყო პარასკევი
121, 5. (ხე) მოქეუთეს დღესა პა-
რასკევსა 120, 4 [პარასკევ].
პასანძი-ი ჭალათი პასანციმან კუერი-
თა დაქკრა სამსკუალთა 99, 9 [პასა-
ნეკ].
პასმ-ი პასეჟის დღესასწაული
ადვიდა იერუსალემად აღსრულებად
პასეჟისა 38, 27 (ვარ.) [პასეჟ].
პასუხ-ი მათ პასუხი მიუგეს (მას) 46,
5. ვარაზ-ბაქარ ვერლარა პ. მიუგო
136, 19. გაგზავნა მოციქული მათი
პასუხითა კეთილითა 29, 16 [პასუხ].
პატივი-ი პატივისცემა, დიდება
მეფემან მისცა მას პატივი 61, 11.
რომელსა შუენის დიდება, პ. და
თაყუანისცემა 119, 3. აღუთქმიდა ნიქ-
სა დიდსა და პატივსა 60, 8. მეფე-
მან დიდითა პატივითა შეიწყნარა

(კოსარო) 61, 8. გუამი არჩილი-
სი... შეგურეს დღითა პ. 248, 7
[პატივ].
პატივის-ცემბ ი—2 ივინი ტულე-
ბსა კეთასა პატივ-სცემენ 83, 2. პა-
ტივ-სცემლი სუეტსა მას ცხოველსა
130, 7. რათა პატივ-სცემდენ² მზესა
18, 24 [პატივ, I ც].
პატივის-ცემბა-ი რამეთუ ღირს არს პა-
ტივის-ცემასა 129, 18 [პატივ, I ც].
პატივცემულ-ი იყავ პატივცემულ
ქალაქსა ამას შინა 106, 13 [პატივ,
I ც].
პატივმარ-ი დასუეს (იგი) პატივმარად ცი-
ხესა დარიალანისსა 49, 8 [პატივმარ].
პატივოსანი-ი დაიწერა პატიოსანი ჭუარი
პატრიარქისაგან 76, 7 (ვარ.). ჭუარი პ-
მცხეთას იპყრეს 121, 17. ჭუარი მისი
პ. მოცემულ არს ჩუენდა 128, 19.
ადიდებდა პატიოსანსა ჭუარსა 123,
12. პ. ჭუარსა შეამხუეს (იგი) 123,
15. თაყუანის-სცემდა (იგი) პ. ჭუარსა
123, 17. მრავალნი ადიდებდინ
პ. ჭუარსა 124, 11. ვათაყუანენ (იგო-

1 გამოცემაშია: ოცდა ათნი.
2 გამოცემაშია: ოცდა რვა.
3 გამოცემაშია: პაპასა.

1 გამოცემაშია: პატივის-ცემლი.
2 გამოცემაშია: პატივის-ცემდენ.
3 გამოცემაშია: პატივისცემასა..

ნი) პ. ჭუარსა 125, 11. აღმართები-სათეს პატრიოსნისა ჭუარისა 119, 4 (სათ.). მრავალნი ... მოვიდოდნან შემთხვევად პ. ჭუარისა 124, 10. მრავალნი ... ძალითა პ. ჭუარისათა გინიკურნებოდეს 124, 12. წარძღუნებოთა პ. ჭუარისათა სძლო (შენ) მტერთა 130, 5. იქმნა თაყუანისმეტემელ ჭუარისა პატრიოსნისა 64, 11. ჭუარითა პატრიოსნითა უჩუენოთ გზა ქეშვარითი 125, 12 [პატრიქ].

პატრიარქი დიმიტრი ბრუნოვი ურთიერთას ზაბილონ და პატრიარქი იგი 75, 13. დედა ნინოსი მისკა პატრიარქმან მსახურად გლახათა დედათა 77, 1. პ. დედისძმამან მისმან მოუწოდა წმიდასა ამას ნინოს 79, 16 (ვარ.). სიტყუა იგი ამცნო იობენალ პ. 90, 9. წიგნი მოუწერა პ. პრომისამან ... ნინოს 124, 16 (სათ.). აუწყა მეფესა და პატრიარქსა სიტყუა მათი 73, 11. რქუა სარა ნიაფორმან პ. 75, 14. სონდა წმიდასა პ. განზრახვა ესე სარა ნიაფორისა 75, 16. ნიაფორმან აუწყა პ. წადიერება ესე 79, 15. მოვიდა წიგნი წმიდისა პატრიარქისა 124, 18. მოითხოვა მღვდელი პატრიარქისაგან 74, 14. დაიწერა ჭუარი პ. 76, 7 [პატრიარქ].

პატრიარქი დიმიტრი ბრუნოვი დეკლარირი პატრიარქ ქმნილ იყო 75, 12 [პატრიარქ, ქმ].

პატრიარქი ერი სთავი ფროტოსელნი მისცნა აზონს პატრიარქსა 18, 21. მოუწერა წიგნი ანდრეი აზონ პ., ერისთავსა ქართლისასა 20, 2. დაუტევა მათ ზედა პატრიარქად სახელით აზონ 18, 18 [პატრიარქ].

პირი პირი, სახე აღუღია პირი მისი სპარსთა მეფესა შთანთქმად ყოვლისა ქუეყანისა 63, 1. ალალო პ. თუსი ნინო 96, 18. მოჰკოცა ცუარი პირსა მზისასა და იცხო პ. მისსა 21, 15—16. ქართველნი დაეცვეს პ. ზედა თუსსა 35, 7. დაყარა ცრემლნი თუალთაგან პ. მისსა 76, 9. იგი დაეცა პ. ზედა თუსსა 114, 7. ზედვიდა ... ვრი პ. ნინოსსა, ვითარცა პ. ზეცისა ანგელოზისასა 126, 15. კმა პირისა მათისა (იყო) ვითარცა კმა ქუხილისა

7, 1. შეუყუარდა შეუნიერება პ. მისისა 245, 16. არა სთნდა სიკუდილი სიშუენიერისათეს პ. მისისა 246, 10 (ვარ.). ჩრდილოთა ნათესავთა ვითარცა ერთითა პირითა აღიზახნეს 46, 18 (ვარ.) [პირ].

პირი-ი საზღვარი, ნაპირი აღაშენეს ქალაქნი პირსა ხაზარეთისასა 11, 17. დაუტევენა ციხენი, რომელნი მოსდგმიდეს პ. ქართლისასა 19, 4. შეიპყრეს იგი ტბისა მის პ. 49, 4. მღინარისავე პ. მღვდელნი ნათელ-სცემდეს ერსა 116, 14. გაგზავნა ბრძანება ყოველთა პირთა სამეფოსათა მოწოდებად წინაშე მისსა 116, 7 [პირ].

პირი-ი დასაწყისი შემოგება ერი ხილვად მწუანისფერობასა მას ზაფხულის პირისასა 119, 19. (ვარ.) [პირ].

პირი-ი გან ყოველი პურია განარინეთ პირისაგან მახვლისა 113, 11 მიქსნა მე პ. ჟოგუხეთისა 129, 12 [პირ].

პირად-პირად-ი ნაირ-ნაირი განიკურნებოდეს (იგინი) პირად-პირადთაგან სატანჯველთა 124, 13 [პირ].

პირმელ ძველად, აღრე პირველ გამოვიდა ხაზართა მეფე 12, 7. ვიყენეთ ჩუენ თავისუფალ, ვითარცა ვიყენით პ. 26, 16. რომელი ვაქსენეთ პ. 30, 22. პ. კერპთა მიმართ შესწირვიდეს მსხუერპლად ყრმათა 58, 9. ეკამეთმცა კორცი კაცისა, ვითარცა პ. მამათა ჩუენთა 62, 20. პ. ესწავლა (იგი) ნიაფორისაგან 85, 15. ნინო პ. შეწირულ იყო 91, 15. ვხედავთ, ოდეს პ. მამათა ჩუენთა შესცოლიან ღმერთსა 96, 5. ესმა პ. წარწყმეიდა (მისი) 110, 15. ვითარცა პ. იქმნის (იგი) 121, 6. ყოფილ არიან წინასწარმეტყუელნი პ. ძისა ღმრთისა 127, 4. მე, კოსტანტინე მეფე პ. ეშმაკისაგან წარტყუენული მოგსწერ შენდა 128, 13. კმა არს ჩუენ შორის შუამდგომელად ქრისტე პ. ეამთა შობილი 128, 18. თავი შენი შევედრე ძესა ღმრთისასა, პ. ეამთა შობილსა 130, 4. აღამალა ქვითკირი პ. სუეტისა ოდნად 132, 3. პირველვე

ამას ზედა მოეცა ფიცი 65, 9. ნებ-
ვიდა პირველითაგან 109, 7. ქუარი იგი
ნინოსი, პ. აქუნდა 130, 10. პირ-
ველითაგანე გინდა ესნა ჩუენი ეშმა-
კისაგან 118, 11. პ. დამარხულ არს
ქუეყანა ესე ღმრთისაგან 119, 12.
პირველად ვაქსენოთ ესე 3, 5. პეროს
აღაშენა პ. ქალაქი 5, 10. ქართლოს
მოვიდა პ. ადგილსა მას 8, 7. პ. შექ-
მნა სიმაგრენი მას ზედა 8, 8. მოვიდა
(ქასრე) პ. სომხითს 62, 4. გამოიკითხა
სპარსთა მეფემან პ. ქალაქისა მცხე-
თისა 63, 16. პ. ვაქსენოთ ცხოვრება
... ნინო მოციქულისა 72, 3. მოგუეკ
პ. სკული თქუენი 73, 7. ვითარცა
თქუა პ. 78, 8. რომლისათუს-იგი პ.
გუევენების შეცთომილისა მისგან ქრის-
ტიანთა ნათესაიისა 82, 17 (ვარ.). პ.
მოვიდა ჰურია ვინმე 115, 4. აღიესო
სიხარულითა მეფე ... პ. ამისთუს
115, 20. პ. მას ვისმე ნათელ-სცეს
116, 16. მოვიდეს სპარსთა ს. სომხითს
136, 11. პ. შომეკ რანი 136, 14. პ.
შიჩუენენ საგანძურნი მეფეთა ბერ-
ძენთანი 247, 3 [პირ].

პირველ-ი იყო პირველი მეფე ყოვლი-
სა ქუეყანისა 6, 8. რომელი იყო პ.
მეფე ქართლისა 20, 16. ფარნავაზ
იყო პ. მეფე ქართლსა შინა 26, 9.
პირველსა ერქუა პაოს 4, 8. პ. (ერ-
ქუა) მცხეთოს, მეორესა გარდაბოს
მ, 16. პირველსავე წელსა მეფობისა
მისისასა იშვა იესო ქრისტე 35,
14. პ. მისლვასა სენა ოროლნი ამაზასპ
56, 11. პ. შესლვასა სპარსეთად ეწყო
(მათ) ქასრე 59, 15. ესე დიდად საკ-
ვრველ უჩნდის პირველთა მათ წარ-
მართთა 119, 10. გხვდავ თქუენ, ვი-
თარცა პ. მათ ღელათა, ყოველთა სარ-
წმუნოებასა ზედა ქრისტესსა 127, 8
[პირ].

პირველთაგან-ი ვიწყო მოთხრობად
ცხოვრებასა ... პირველთაგანთა მა-
მათა და ნათესაეთა 3, 2 [პირ].

პირველშენებულ-ი რომელსა ბერ ერ-
ქუა პირველშენებულსა კახეთისასა
9, 9 [პირ, II შენ].

პირველსაქანებულ-ი გარდაბოსს მისცა
სამკრით მთა პირველქსენებულში
8, 23. პ. იგი ღვეტალარი პატრიარქ-
ქმნილ იყო 75, 12. პოვნა იგინი სა-
წნებელთა მათ შინა პირველქსენე-
ბულთაჲ 84, 2 [პირ, I კვ].

პირისპირ მივიდა პირისპირ მახლობე-
ლად ნებროთისა 7, 18 [პირ].

პირშო-ი პირშო მირიან არს 67, 13.
პირშო შვილი ვარ მე მამისა ჩემისა
67, 9 [პირ, შვე].

პირშაშუ-ი რომელი აღვილია ნატყუ-
ენავი სომხითით, პირტუქუ, ოქრო,
ვეცხლი 46, 2. მკულარსა შესკამდეს
(იგინი), ვითარცა მკეცნი და პირ-
ტუქუნი 17, 10. მოუწოდეს მთელთა,
პირტუქუთა სახეთა მათ კაცთა 125,
16 [პირ, I ტუქუ].

პირთახში-ი მეფემან მოუწოდა
პიტიახშო 60, 6 [პიტიახშ].

პოვნა 0—2 ეძიებდეს ღმერთთა მათთა
და არა პოვებდეს 91, 17. არა ვპოვე
ჩემ ზედა ლხინება 109, 17. იტყოდა
გპოვენ მკედრნი ჩრდილოსანი
102, 7. რაოდენი პოვა ქართლსა
შინა 13, 8. რომელი პ. 47, 10. პ.
მწყემსთა მათ შორის სომხურად
მზრახველი 85, 16. პ. თუალი იგი
ბიერილი 92, 10. ნინო პ. ქოჩი
ერთი 94, 8. პ. ჰურია ერთი მღვდელი
95, 5. არმაზაელ ... არა პ. (იგი)
100, 11. რათამცა პ. მეცნიერი ვინმე
კურნებისა 103, 12. მირიან პ. წე-
რილი 105, 15. პოვნა ყოველნი ქარ-
თელნი 17, 8. პ. ციხენი მაგარი 17,
15. პ. ციხე-ქალაქნი 17, 18. პ. კაცი
სასტიკად მბრძოლნი 18, 2. პ. იგინი
საწნებელთა მათ შინა 84, 2. პ. მუნ
მოგზაურნი 87, 16. ეერა გპოვეთ შენ
46, 7. პოვეს ეამი მარჯუე ქართლო-

- 1 გამოცემაშია: პირველ შენებულსა.
- 2 გამოცემაშია: პირველ ქსენებულნი.
- 3 გამოცემაშია: პირველ ქსენებულ-
თა.

სიანთა 13, 19. (ოესთა) პ. ერისთავი 13, 20. (ოესთა) პ. სპარსნი 14, 1. პ. ჟამი სომეხთა 14, 14: 15, 6. პ. ადგილ ერთი 15, 15. პ. ჟამი მარჯუე ქართველთა 48, 19. პ. დრო 61, 16. პ. მუნ დედოფალი 80, 10. პ. მწირი ერთი 98, 9. არაოდეს პ. სარგებელი 103, 13. პ. ნინო 104, 13. ტრონი იგი პოვნეს 78, 8. ტრონი იგი პ. 78, 10. პოვნე რა მისთანანი იგი 83, 14. სადა პ. კერპნი 130, 1. რომელმან პოვოს საკურველი 20, 10. არა პ. მან ნათელი საუკუნო 116, 18. ნუუეუე პოოს რამე ბიწი 89, 15.

—უ რათამცა უპოვეს ღირსი ცოდლ მისა 81, 4.

ი ვნ. არა იპოვებოდა ზღდელი 95, 8. არაინ იპოვა მარტოდმბრძოლი ამბასპისი 57, 17. არაინ ი. მარტოდმბრძოლი თრდატისი 69, 7. სულარი არა ი. 78, 13. ქური რისხესა ი. მეფე 81, 14. წიგნი ესე წამებისა ი. 243, 10 [პოე].

პურ-ი მოართუა (მას) პური და ღვინო 93, 13 [პურ].

პურმბა ფლოზა ირომელნი ვერ იპრობდეს მეფობასა 137, 6. რათა იპრობდეს ყოველთა კავკასიანთა 64, 3. ვერ კეთილად იყრა სჯული მამათა თქუენთა 31, 7. ი. იგი ზურგად 31, 19. ი. ზურგად ქალაქი 55, 16. იყრა იგინი კეთილად 25, 22. ვერ კეთილად ი. ქურუმნი 65, 18. კეთილად ი. ქართველნი 65, 20. იყრეს სჯული 16, 7. ჭუარი პატიოსანი მცხეთას ი. 121, 17. იყრეს . . . მახლნი 61, 15. შენვე გვაყრენ და შენვე ყვესე ჩუენ ზედა 73, 9. რათა . . . შუდი ათასი მკედარი . . . ქალაქსა შინა იყრას მცველად 65, 5. რათა . . . ქალაქნი იყრეს ლაშქრითა სპარსითა 65, 6.

ე ეყრა ქუეყანა არაგვთგან ვიღრე ტანისკარამდე 10, 4 [პყარ].

პურმბა-ი რომელსა ეძლოს პერობა მეფობისა 131, 5. ვითხოვით წარჩინებულად პერობა ჩუენი 63, 9 [პყარ].

პურმბილ-ი დასუეს (იგი) პერობილად ციხესა დარიალანისსა 49, 8 [პყარ].

შ

შამ-ი დრო განაგრძელეს მათ შორის ბრძოლა, რომელ ჟამ სამეო ალღვიან ამთვანნი ორნი ნათესავნი ერთსა ზედა 10, 17. იწყო ნინო ლოცვად ღმრთისა მიმართ მყოვარ ფ. 105, 1. დაადგრეს ბნელსა შინა ფ. რაოდენმე 116, 22. პოვეს ჟამი მარჯუე ქართლოსიანთა 13, 19. პოვეს ფ. მარჯუე სომეხთა 14, 14. პოვეს ფ. სომეხთა 15, 6. პოვეს . . . ფ. მარჯუე ქართველთა 48, 19. ფ. ბრძოლისა მათისა ემსგავსა ეამსა ქუხილისა და ტეხისასა 52, 5 (ვარ.). პოვეს ფ. 61, 16 (ვარ.). მოიწია ფ. 88, 11. მოიწია ახალი ესე ფ. 101, 14. რომელსამე

ეამსა იქმნის მშუდობა მათ შორის 10, 19. მას ფ. დაიფიწყეს ღმერთი 11, 7: მას ფ. შინა განძლიერდეს ზაზარნი 11, 11. ყოველნი მას ფ. იყვნეს მშუდობით 11, 12. მას ფ. იყო . . . ლეკეთს კაცი მგრძნებელი 14, 6. მასვე ფ. მოვიდეს თურქნი 15, 9. მას ფ. შინა ვინ მივიდის 15, 20. მას ფ. ვერ უძლო (მან) 17, 14. მას ფ. არა იყო წინასწარმეტყუელი 18, 26. მას ფ. იყო კაბუკი ერთი მცხეთას 20, 17. მას ფ. შინა ზრახვა-ყვეს ერისთავთა 26, 14. მას ფ. შინა მეფე იქმნა არშაკ 28, 19. ეამი ბრძოლისა მათისა ემსგავსა ფ. ქუხილისა და ტეხისასა 52, 5 (ვარ.). განვიდა ფ. განთიადისასა 52, 17. განვიდა . . . განთიადისა ფ. 56, 17.

1 გამოცემაშია: ეამსამე.

მოწვენადასა ფ. ესრეთ მოუეღენია 62, 20. რომელმან ფ. სიბერისა მისისასა იცნა ღმერთი 64, 9. მას ფ. შინა იყო იგი სპასა თანა ბერძენთასა 68, 11. მას ფ. მოსრულ იყო ... ნინო 71, 4. რომელი-ესე მოგვთხრა ფ. აღსრულეებისა მისისასა 72, 5. აღდგომილ იყვნეს მას ფ. ბრანჩნი 73, 2. ფ. ამას უეიკთა საკელმწიფოდ შექმნილ არს იგი 79, 5. რომელი-იგი არა უყოადა მას ფ. 84, 10. მასეუ ფ. მოწუენულ იქმნა წიგნი ანტიოქიით 95, 19. მასეუ ფ. განიკურნა ყრმა იგი 104, 2. დადგომილ იყო ლოცვასა მწუხრისასა ... ფ. თუსსა 110, 17. ნეტარ იყო მას ფ. შინა 114, 21. ნაწილი ძელისა ცხოვრებისა მას ოდენ ფ. გამოეჩინა ... დედოფალსა 117, 7. შეპოკრბა ერი ფ. ზამთრისასა 119, 19. მას ფ. რევის ესუა ყრმა წულელი მცირე 123, 1. მწუხრისა ფ. სულიერ იქმნა 123, 23. შემდგომად მცირედისა ფაშისა წარმოვიდა ანაკ 61, 5 (ვარ.). მცირედისა ფ. შემდგომად აღდგა (ნინო) 114, 11. აღმოსცენდა ხე იგი და დამარხული ფ. ამისთვის 119, 13. შესცვალა მცირედისა ფ. ესე მეფობა საწუთოსა სიხარულად საუკუნოდ 248, 2 (ფარნავაზ) ფაშითი ფამად მივიდის ეგრისს 25, 19. არა მით ფაშითჯან სამასი წელი 96, 12. (ფარნავაზ) ფაშითი ფამად მივიდის ეგრისს

25, 19. აქა ფამადმდე არღარა დაჭლო-მილ იყო მეფე სპარსეთს 43, 11. გარდაედეს მას შინა ფაშნი მრავალნი 12, 21. გამოედეს ამას შინა ფ. მრავალნი 15, 23. გარდაელნა (მან) ფ. მრავალნი 245, 7. მრავალთა ფაშთა ცხოვრება ქართლოსისი 9, 18. იყო მათ ფ. შინა კაბადუკით ქალაქით კაცი ვინმე 72, 8. მათეუ ფ. კაცი ვინმე იყო კოლასტრას შინა 72, 11 (ვარ.). მათ ფ. შინა იყო შესლვა მირიან მეფისა საბერძენეთად 95, 12. უუუანას-კენლთა ფ. მოვიდეს მეუფე იგი ცილა 105, 18. ტილონი შემდგომად ფაშთა რაოდენთამე მივიდეს კელთა ლეკა მახარებლისათა 78, 12. კმა არს ჩუენ შორის შუამდგომელად ქრისტე პირველ ფ. შობილი 128, 18. განძი ... მიიღე სამარხავსა ნინოსსა ფ. შეცვალეებისათს 129, 15. თავი შენი შევედრე ძესა ღმრთისაანა პირველ ფ. შობილსა 130, 4 [ფაშ].

მამ-ი2 საათი ფაში იყო მეექვსე 92, 16. (ნინო) ილოცვიდა ფაშსა მეექვსესსა 104, 14. გაგრძელდა ბრძოლა სამ ფაშითჯან ვიღრე მეცხრედ ფამადმდე 47, 1 [ფაშ].

მამ-ი3 წირეა იოვანე შეწირა ფაში 127, 18 [ფაშ].

მძინილ-ი კიკიკი მფრინველნი გარემოადგიან უვილით შუენიერად 101, 11 [ფიქ].

რ

რბ-ა რა არს ესე 89, 1; 114, 9. რ. არს, რომელ გამოვალს ვარსკულავი 120, 18. რა-იგი ჭერ იყო ყოფად 78, 4. რამე არს ესე? 112, 9. რაბცა გენბავს, ჟუაე მათ 74, 11. განყიდე მშობელთა ნისთა ყოველივე, რაცა აქუნდო 76, 6. მოგეს ყოველივე, რითხოვა მისგან 76, 14. მიუთხრეს რ. იქმნა 115, 19. რახა იტყუ ტყუეობასა, ტყუეთა მკნელო სანატრელო 127, 2. რახაც იქმან ... მტურნი ესე

ტყუეანასა ზედა 90, 13. უფალო, რად დამიტეობ მე 84, 16 [რა].

რაზომცა რაზომცა მრავალნი იყენიან შვილნი მეფეთანი 43, 16 [რა, ზომ].

რატა აწ წარმოგველენიან ჩუენ მოღუქულნი ყოველთა თანა ურიათა, რათა მთვიოდენ მეციერნი სჯულისანი 36, 7. ესე არს განზრახვა ჩემო, რ. ხარკისა მიცემითა დაეამუდოთ კოსარო მეფე 60, 13. ესე არს განზრახვა ჩემი, რ. მივაგოთ წინა მეფესა სპარ-

სთასა მორჩილება 63, 3. უბრძანა მათ ყოველთა, რ. იყვნენ მორჩილ ძისა მისისა 65, 11. უბრძანა მირიანს რ. პბრძოლიან ხაზართა 65, 12. ვიი თაესა ჩემსა, რომელ არა წინავე მოკუედელ, რათამცა არა სმენილ იყო ყურთა 99, 12. ბრძანა წმიდამან ნინო, რ. მოვიძიეთ სამოსელი იგი 101, 3. აღიძრნეს პურიანი აბიათარს ზედა, რ. ქვა დაკრიბეს მას 102, 17. (ყრმა წული) მიმოაქუნდა დედასა მისსა კართი-კარად, რ. პოვა მეცნიერი ვინმე კურნებისა 103, 12. აღვიდა მთასა ზედა თხოთისასა მაღალსა, რ. მოიხილა კსპად 109, 10. მიმართა შესლვად კახეთად, რ. მოაოკრა 245, 5 [რა].

რამე აღიძრნეს ერნი წარმავალნი ... მოვაკრებად საქმართა რათამე 88, 4.

რამეთუ რომ, რადგანაც ვერ წინააღმდეგეს მას სომეხნი რამეთუ დიდი იყო ძალი მისი 15, 2. ინებეს დამეგობრებდა მათ თურქთა, რ. აქუნდა შიში 15, 13. ეწია აშბავი სპარსთა, რ. მოკლეს მამისმამა მისი თურქთა 16, 14. რ. ცოლქმრობისა და სიძვისათეს არა უჩნდა ნათესაობა, ყოველსა სულიერსა ქაშადეს 17, 9. დაუკურდა ესე აღექსანდრეს, რ. არა რომელნი ნათესავნი იქმოდეს მას 17, 13. პბრძოლა, რ. ვერ შეუძლებდა დაპყრობად 18, 6. ხედიდა მეფე, რ. ყოვლითა სახლელთითა მისითა მისდა მოემართა 61, 10. იხილა, რ. პირველქსენებული იგი დეცტლარი პატრიარქმნილ იყო 75, 12. რ. აწ მოეფინა მაღლი ღმრთისა ქართლსა 119, 13. რ. ხედიდა ყოველი იგი ერი პირსა ნინოსსა, ვითარცა პირსა ზეცისა ანგელოზისასა 12, 14 [რამეთუ].

რამთჳს მას შემდეგ, რაც რამთგან განერყუნა ქუეყანა ესე ყრუსა 245, 7. რათგან წარვიდა აღექსანდრე 26, 1. რამეთუ რ. შესრულ იყო აღექსანდრე და განერყუნა სპარსეთი 43, 11. რ. მოკუდა მეფე ჩუენი 35, 4 [რა].

რამღვინი დაადგრეს ბნელსა შინა ეამ

რაოდენმე 116, 22. მოსრა ყოველი, რაოდენი ხაზარი პოვა ქალაქსა შინა 13, 7. რაოდენისამე დღისა შემდგომად იხილეს სასწაული 122, 10. გარდაქდეს ... წელიწადი რაოდენმე 48, 17. დაყვნა მუნ დღენი რ. 126, 8. შემდგომად ამისსა რაოდენსამე წელიწადთა მოვიდა აშბავი 14, 10. შემდგომად რ. წელიწადთა უცალო იქმნა ქეკაოს 14, 13. შემდგომად ამისსა რ. წელიწადთა გამოგზავნა ქეკაოს 14, 17. შემდგომად ამისსა რ. წელიწადთა უცალო იქმნა ქაიხოსრო მეფე 15, 5. შემდგომად რ. წელიწადთა აღმოვიდა ძე სპარსთა მეფისა 16, 10. შემდგომად რ. წელიწადთა მეფე იქმნა ძე სპანდიატისი 16, 17. შემდგომად რ. წელთა მოვიდეს ხაზარნი ბრძოლად 68, 4. შემდგომად ეამთა რ. მოვიდეს კელთა ლუკა მახარებლისათა 78, 12 [რა, ოდენ].

რამამს როდესაც რამამს შევიდა ასფაგურ ოვსეთს 62, 9. რ. ეწყო ოდენ კელვისასა 118, 1. რ. ხალოდიან ქუარასა 124, 9. რ. დასცნა იგინი ღმერთმან 247, 12. რამამს-იგო დამსკუალეს (მათ) უფალი 99, 9. რ.-ი. დაჰფლვიდეს (იგინი) საგანძურთა 246, 20 [რა, ეამ].

რამამა დარბეეა იწყეს რბევად ერთმანერთისა 34, 14 [რამე].

რამცა თითქოს, ვითომცა რეცა თავადი იგი იყვის 11, 3. იხილა ფარნავაზ სიზმარი, რ. იყო იგი სახლსა შინა 21, 12. მოხდა მირდატ ფარსმან ქუელსა სახლსა თესსა რ. მიჯლიშად და განცხრომად 50, 13. წარმოვიდა ანავი რ. განდგომად 61, 6. განრლუეუენი განკურნნა რ. მიზეზითა წამლისათა 95, 10. რ. პოვეს მწირი ერთი 98, 9. რ. მოვიდიან მფრინველნი ცისანი 101, 7. რ. მისი არს სამოთხე იგი 101, 10. რ. თუ ჩამოიორღუეს და დააყენეს წყალნი ორთავე 112, 14. რ. მთანი დაირღუეს 112, 19. სუეტი მოვიდოდა ადგილად თესად, რ. ვითარცა ზეცით 114, 20. რ. თუ მიზეზითა წა-

მალთა ქმარებისათა მრავალნი ... განათავისუფლნა უძლურებათაგან მათთა 94 (ვარ.) [რე].

რმა-ა ოსენი დადგეს ლიახუსა ზედა რვა დღე განსუენებად 55, 5. ძალი და გონება მისი მიელო რვასა წელსა 123, 14. ყრმა იღუა რვისა წელსა 115, 6. გამოჩნდეს კაცნი რვანი 4, 7. განაწესნა ერისთავნი რ. 24, 8. ესე რვანივე ჰმონებდეს ნებროთს 6, 7. განუყო თარგამოს ქუეყანა რვათა ამათ გმირთა 4, 14. განუყო ქუეყანა თარგამოს რვათავე შეილთა 8, 5. ამბავი რვათა ძმათა 3, 4 (სათ.). დაეწერეთ ამბავი ესე რვათავე ძმათა 7, 24 [რვა].

რმა-ბ სპილენძი სპილენძსა და რვაღსა განვედილსა ღმერთად თაუჲანი-სცემდეს 90, 7. ჰკრა მკერდსა ნებროთისსა, ფიცარსა ზედა რვაღისასა 7, 19. იყო ქურცილი რკინითა და რვაღითა 7, 14 [რვად].

რიღმბა მორიღება მირდატ არა ჰრიდა სიმრავლესა სპარსთასა 138, 14. არა ჰ. სიკეთესა მისსა 247, 20. არა ვრიდო სამოთხესა მას სამეუფოსა 111, 16 [რიღ].

რიშრაშუ-ა რიე რაჲი რიჲურაჲუ! იყო 114, 14. რ. ოდენ გამოვიდიან მისგან ორნი ვარსკულაენი 120, 13 [რიჲურაჲუ].

რისხმა-ა მრისხანება მოიწია რისხვისა იგი ღრუბელი 91, 11. ჰური რისხვისა² იპოვა მეფე 81, 14. მასვე დღესა რისხვისასა გამოვიდა ნინო 92, 9 [რისხ].

რისხუ-ი დაემოწაფნეს ჰურიანი, რიცხუთ ეტუსნი 94 (ვარ.). იუჲნეს მოწაფე მისდა რ. შუდნი დედანი 102, 11 (ვარ.). ნათელილო რიფსიმე მისთანა რიცხუთა ორმოცდაათმან სულმან სხუამან 80, 19 [რიცხუ].

რპინა-ა პასანიკმან კუერიითა მით რკინისათა დაჰკრა სამსკულათა 99, 9

(ვარ.). იყო იგი ქურცილი რკინითა 7, 14 [რკინა].

რომელ რომ ვგონებ, რომელ ჰრომთა მათგანნიცა გამოგუერთნენ 22, 18. შერისხნა მეფე ერისთავსა კლარჯეთისასა, რ. მშუდობით განუტევა ანდრია 42, 17. ეზომ შორით ისრაოდა, რ. ოვსთაგან არა შეიტყუებოდა 55, 19. მწყემსმან ესრეთ ოდენ აუწყა, რ. მდინარე გასდის ტბასა ამას მცხეთას მისლვად 86, 2. ღმერთი ღმერთთა არმაზ მიუწესს, რ. არა არს მის გარეშე სხუა კერპი 89, 2. ვაჲ თავსა ჩემსა, რ. არა წინავე მოკუედ 99, 12. ესე რ. რეცა მთანი დაირღუეს, სამართლად გუეჩუენების 112, 19. ემადლობ ღმერთსა, რ. ესე ნიშანი მათისა წარწყმედისა არს 113, 16. რა არს, რ. გამოვალს ბრწყინვალე ვარსკულაეი 120, 18. იყო ... გუემული ეგოდენ, რ. ძალი და გონება მისი მიელო რვასა წელსა 123, 14. მე ვიცი იგი, რ. კავკასიათაცა შინავე დაიღუვიან 130, 3. უწყლოდ, რ. მოკუედ სიკუდილითა 246, 5 [რომელ].

რომელი-ი რომელი, რომელიც რომლისა წყალი მიერთვის მტკუარსა, რომელ მიჰყვების მთა შორის კლარჯეთსა და ტაოს 4, 20. რ. არს ხუნანი 12, 2; 18, 1. რ. ნაწილი იყო კავკასისა 12, 12. რ. პოვეს სპარსი, ყოველი მოსწყუდეს 14, 1. სპანი, რ. დარჩეს აზონს, ვერლარა მიენდო მათ 23, 7. რ. არს ჰური 23, 21. რ. არს ლიხი 24, 9. რ. არს კახეთი 24, 13. რ. არს გარდაბანი 24, 15. რ. არს ტაშირი 24, 17. რ. არს ჯავახეთი 24, 19. რ. არს სამცხე 24, 21. არლარაჲ კამდეს კაცსა თუნიერ, რ. შესწირიან კერპსა მსხუერპლად 26, 1. რ. არს სუანეთი 27, 10. რ. არს ნეკრესი 29, 4; 33, 10. რ. არს ტაო 48, 5. რ. დაეყენნეს კართა შინა 55, 17. ესე რ. თქუა ანაკ, არა გულითა თქუა 60, 14. რ. ვთქუ 60, 17. დასხნა ქართლისა საზღვართა სპარსნი იგი ფიცისა მისთვის, რ. ფიცებულ იყო ქართველ-

1 გამოცემაშია: რიჲურაჲუ.

2 გამოცემაშია: რისხვა.

თად 65, 2. ნაშობსა მკველასასა ეყოფის სუედ, რ. მას მიხდომიან სამეფონი 67, 14. გუელი . . . რ. სამოთხესა შინა მსახრველ ექმნა 81, 14. რ. არს ღვინი 82, 9. რ. არს იენისი 85, 5. რ. იტყუან უტეზნი უტეზოსა ვის-თხსმე ღმრთისა 89, 14. რ. არს ბრანჭულად „კაცთა ღმრთისმკდრობა“ 90, 10. რ. ასმიოდა იერუსალემს ნიაფორისაგან 95, 2. სულნი წარქდეს ძმისათეს, რ. ეზიარა სისხლსა უფლისასა 100, 3. რ. არს მახლობელად ნაქუსა 101, 1. რ. არს ღედა ჩემი 110, 19. წყალნი რ. დაეყენნეს, სისხლი იგი ყრმათა დაეყენოს 112, 20. ესე რ. ყვიის 113, 5. დაწერეთ . . . ცხოვრება ჩემი, რათა უწყოლიან შეილთაცა თქუნთა სისწაულნი . . . რ. გიხილვან 127, 13. კვისარსა კოსტანტინეს რ. ჰყვა მძვეალი ძე მირიანისი გამოგზავნა იგი 128, 11. რ. არს შემოქმედი ცისა და ქუეყანისა 247, 14. რ. არს მარტო 247, 22. ქუეყანა იგი, რომელი წილით ზდომოდა 4, 4. რ. მიჰყევიან დასავალით კერძო 4, 19. მთა მკირე, რ. გამოელის შტოდ კავკასიისაგან 5, 1. რ. შესდის ზღუასა დარუბანდისასა 5, 18. რ. იყო პირველი მეფე ყოვლისა ქუეყანისა 6, 7. რ. ემსგავსა სასტიკებასა პაერისასა 6, 23. რ. მსგავსი იყო მეხის-ტეხისა 7, 6. რ. ზემო აღწერეთ 8, 6. რ. არს საზღვარი ჰერეთისა 9, 7. რ. უგმირე იყო ძმათა მისთა 9, 11. რ. დატეკებულ იყო საყდართა ქართლოსისათა 10, 14. რ. თთარგმანებრს „დაქმა კარი“ 13, 10. რ. მოიკლა თურქეთს 14, 22. რ. ქუეყანა აქუნდა მათ ხარკითა 16, 2. რ. იცნობების არდაშირობით 16, 18. რ. ლბილ იყო 18, 12. რ. შესაძლებელ იყო განძისა მისგან, წარიტანა თანა 22, 20. რ. ზემოთ ვაქსენეთ 25, 22. რ. ვაქსენეთ პირველ 30, 22. რ. წარეყანა მამამძეძესა მისსა 30, 21. რ. ვაქსენეთ ზემოთ 33, 12. რ. ეცემის გურდემლსა 34, 10. რ. ჭურაკმისა უფლისასა განუტევეს ურათა იესოს წალ 44, 6. რ. აღგილია ნატყუ-

ენაეი სომხითთ 46, 1. რ. დათხუელ არს სისხლი სომეხთა თქუნენ მიერ 46, 3. რ. გყავს კაცი ტყუელ 46, 4. რ. პოვა ციხეთა და ქალაქთა გარე 47, 9. რ. ლომსა კელითა შეიპყრობდა 52, 1. რ. გარე მეომრად განვიღოდეს 55, 13. სხუა რ. ჰყვა მკველარი ათი ათასი 55, 14. რ. იცნობების არდაშირობით 59, 9. მოაქსენეს ესე ყოველი, რ. განეზრახა 63, 15. რ. მონ თანაჰყვა 64, 7. რ. ვაქსენეთ ზემო 68, 10. რ. ზემო ვაქსენეთ 71, 3. რ. აღწერა მორწმუნებრს დედოფალმან 72, 5. რ. ვაქსენეთ 73, 1. რ. უმაღლეს არს ყოველთა მათა 74, 2. რ. იზახებენ ყოველთა ზედა ოთხეერთა 77, 8. რ. აღვიდის სიმაღლესა 77, 9. რ. მოსრულ იყო 77, 15. რ. შენებულ არს 82, 10. რ. ცათა დაფარვიდა 84, 13. რ. ეტყოდა 85, 1. რ. არს გარემოს შენსა 85, 2. რ. ამცნო იობებულ პატრიარქმან 90, 8. რ. თანამოსაყდრე არს 94, 3. რ. დაემოწაფა ნინოს 95, 17. სიტყუა იგი, რ. დამიწერა ჩუენ ესე ყოველი 96, 3. რ. იტყოდა თავსა თესსა ძედ ღმრთისად 96, 3. რ. მეუწყა 97, 15. რ. წიგნთაგანცა უწყი 97, 16. არს ადგილი . . . რ. უფალმან უწყის 100, 9. აუწყეს ესე ყოველი, რ. იყო 100, 12. რ. უშიშრად ქადაგებდა სჯულსა ქრისტესისა 102, 13. რ. ფრიად მეცნიერ იყო ძუელისა სჯულისა 102, 14. კურნება, რ. კაცთაგან არს, მე არარა ეყო 103, 19. რ. განწირულ არს 103, 20. რ. აქუნდა 105, 1. რ. იქმნა მის ზედა 105, 9. რ. ჰქონდა მირიან მეფესა 105, 14. რ. ეტყოდა (მას) 105, 16. რ. დადგინებულ ვარ ღმრთისა მიერ მთავრობასა ზედა აღმოსავალი-სასა 105, 16. რ. მისგან გამოვიდა 107, 16. რ. მაღალ არს 107, 18. რ. იყო მოწაფე ნინოსი 108, 13 (სათ.). რ. იქმნა მირიან მეფესა ზედა 111, 7. რ. ზემო წერილ არს 118, 9. რ. სათონ-ეყო (მას) 118, 21. რ. იშვა 118, 23. რ. მოვიდის 119, 8. რ. აღმოაქენეს ცრემლთა ნინოსთა 120,

16. რ. მოუწერა პატრიარქმან 124, 16. რ. ზემოთ დაეწერეთ 127, 16. რ. განკაცნა ქსნისათჳს ჩუენისა 128, 19. რ. მოცემულ არს ჩუენდა წინამძღურად 128, 19. რ. რეცს აღეშენა 129, 7. რ. პირველითგან მიქუნდა 130, 1. რ. დარჩა სუეტისა მისგან 132, 1. რ. იყო მეფე ქართლისა 245, 1 (სათ.). რ. იყო ნათესავეისაგან მირიანისა 246, 19. რომელი-ეხე ითარგმანების „ღვეთა-სახლად“ 44, 17. რ.-ე. უთხრა ფარსმანს 50, 13. რ.-ე. სინდა კოსტანტინეს 70, 10. რ.-ე. თუთ მანვე მოგვხრა 72, 4. რ.-ე. შეიშურგე 77, 17. რ.-ე. იხილა . . . ნინო 84, 15. რ.-ე. იხილა სიმრავლემან ერისამან 91, 9. რ.-ე. იხილა (სიღონია) 108, 13 (სათ.). რომელი-იგი არს კურთხეულ 74, 3. რ.-ი. იხილა რიფსიმე 80, 14. რ.-ი. გამოეხატა (მათ) 82, 3. რ.-ი. შეატუთუნეს 83, 15. რ.-ი. არა ყუაოდა მას ეამსა 84, 9. რ.-ი. არს ღმერთი ქეშმარტი 246, 3. რ.-ი. მოვიდა ზეცით ქუეყანად 247, 15. რომელი-მცა ღირს იყო მეფობასა 62, 18; 66, 5. რომელი-ცა აღესრულა 129, 9. რომელმან პოეოს საჭურველი 20, 10. რ. მოსრნა მეფენი აულალანიაანი 59, 8. რ. უძლოს და უძიოს ღნე შურისგებისა 60, 8. რ. . . . იცნა ღმერთი 64, 9. რ. მოუვლინა მირიანს მოციქული 69, 11. რ. თქუენი ისმინოს 87, 1. რ. მე შემიწყნაროს 87, 1. რ. შესცვალოს ყოველი წესი ამის ქუეყანისა 102, 2. რ. აღასრულა ყოველი 107, 17. რ. არა ნათელ-ილოს 116, 18. რ. ცასა ქუეშე ყოველივე განანათლა 118, 22. რ. მოავლინა სიტყუა მისი 118, 19. რ. მიქსნა მე 129, 12. რ. სიკუდილი დაითმინა 246, 4. რ. ღმერთმან დასცნა საკინოზნი 247, 13. რომელმანმცა ასწაეა (მას) 19, 1. რ. ნათელ-სცა (მათ) 95, 8. რომელსა აწ ქვეან ღიბი 5, 2; 5, 13. რ. აწ ქვეან გულგულა 5, 9. რ. ეწოდების არმაზი 8, 8. რ. აწ ქვეან სამშუღლე 8, 12. რ. აწ ეწოდების არმაზი 8, 8. რ. აწ ქვეან რუსთაეი 8, 20; 9, 4. რ. ბერ ერქუა

9, 9. რ. აწ ქვეან არმაზი 9, 12. რ. . . ერქუა ქაქთა ქალაქი 10, 2. რ. აწ ქვეან ჟური 10, 7. რ. აწ ქვეან დარუბანდი 11, 21. რ. ერქუა ქეკაოს 14, 5. რ. ერქუა ფარაბოროტ 14, 18. რ. ქვეან ზანაეი 16, 2. რ. ზრახვიდეს 16, 4. რ. ქვეან მაკელორი 17, 3. რ. ქვეან ჟორობი 17, 20. რ. ქვეან ნასტაკისი 18, 5. რ. აწ ქვეან კოსტანტინეპოლი 20, 3. რ. ერქუა . . . . . ქაქთა ქალაქი 23, 21. რ. შინა არს ეგრიისი 24, 4. რ. ერქუა სახელი მიგრან 27, 18. რ. ერქუა არშაქ 28, 20. რ. აწ ქვეან მოგუთა 29, 7. რ. უვის ცოლად ნათესაეი ფარანაეზიანთა 29, 13. რ. შესდგმიდა ფარანაეზიანობა 32, 10. რ. ერქუა კაოს 44, 8. რ. ეწოდებოდა . . . არტამან 45, 7. რ. ეწოდების სამცხე 47, 11. რ. ქვეან დემოთი 47, 12. რ. ქვეან ნოსტე 48, 2. რ. ჰქვეან ცელი 49, 4. რ. ვერ ებრძოდინ ბუმბერაზნი 51, 18. რ. ქვეან ღიახე 54, 3. რ. ქვეან რეკაბ 54, 4. რ. ერქუა ადამი 54, 8. რ. სახელი ერქუა ღადანა 54, 10. რ. ქვეან საფურცლე 55, 16. რ. ვერ დაუდგის სიმაგრემან საქურველისამან 56, 2. რ. ერქუა სახელი ზუენხუა 56, 10. რ. სახელი ერქუა რეე 57, 22. რ. ქვეან ხილახილა 61, 7. რ. ერქუა თრდატ 62, 7. რ. ერქუა მათეან 62, 12. რ. ეკიდა სამეფო ჩუენი 62, 21. რ. ერქუა აბეშურა 64, 6. რ. ერქუა სპარსულად შიპრან 64, 8. რ. ერქუა სახელად მირვანოზ 64, 20. რ. ერქუა ბარტამ 67, 2. რ. ერქუა ბაქარ 70, 12. რ. ერქუა სალომე 70, 14. რ. ერქუა რეე 70, 14. რ. აქუნდა შეგინებული თაყუანის-ცემა კერპთა 81, 15. რ. ქვეან ახალქალაქი 82, 8. რ. წერილ იყო ესრეთ 82, 14. რ. ქვეან ფარავნა 85, 6. რ. ეწოდების ურბნისი 87, 17. რ. შუენის მადლოზა 91, 3. რ. შინა წერილ იყო ესრეთ 95, 20. რ. სული აწუეედა 95, 22. რ. ინატრიდა დავით 97, 7. რ. ზედა ენანი კაცთანი არა დადუმენ 101, 4. რ. მე ვმსახურებ 103, 20 (ვარ.). რ. კი-

ლიკსა ზედა ილოცავნ ნინო 104, 1. რ. ქადაგებს ნინო 104, 4. რ. ჰქვან ნინო 104, 10. რ. ქადაგებს ტყუე ესე დედაკაცი 105, 3. რ. ნინო იტყუხ 110, 6. რ. წარმართებულ არს მეფე 113, 4. რ. თქუენ ველტიო 114, 1. რ. შენ ჰმასხურებ 115, 9. რ. იტყუ 116, 18. რ. ჰქვან ციხე-დიდი 117, 2. რ. ჰქონდა რანი მიცემულად მი-რიან მეფისაგან 117, 3. რ. ჰქვან ერუშეთი 117, 19. რ. შეუენის ყო-ველივე ღოდება 119, 2. რ. თაყუანი-სცეს ყოველმან სიმრავლემან ქართლი-სმან 119, 15. რ. ერქუა ბაქარ 128, 11. რ. აქუნდა რანი მიცემულად მირიანისგან 130, 23. რ. ეძლოს პყრო-ბა მეფობისა 131, 5. რ. ერქუა ფარ-სმან 135, 22; 137, 11. რ. ერქუა უფ-რობ 138, 13. რ. ეწოლა ასიმ 245, 13. რომელსა-იგი კერპთა მიმართ შესწირვიდეს მსხუერპლად ყრმათა 58, 8. რ.-ი. იცენს განსწავლად 82, 1. რ.-ი. განიზრახუნე 99, 5. რ.-ი. შემოგერდა 100, 7. რ.-ი. ქადაგებს ნინო 109, 17. რომელსამე ეამსა იქ-მნის მშუდობა მათ შორის 10, 19. რომელსამეც არა შესდგმიდა ფარნავაზი-ანობა 32, 15. რომელსაცა ძესა მისცა სახლად სპარსეთი მასვე ზუდა წი-ლად ქართლი 13, 15. რომლისა წყალი გარღამოდის ჩრდილოთ კერძო 4, 20. რ. სახელი (იყო) აფრილონ 13, 1. რ. კარი აღმოქმნულ იყო ქებითა 21, 23. რ. ქუეყანისა მდინარენი ჩრდილოთ დიან 70, 17. რ. სოფლისანი ხართ 85, 17. რ. ღმრთისა ძალითა თრდატ მეფე ეშუად იქმნა 92, 3. რ. სახელი (იყო) ანასტო 93, 11. რ. წინაშე განათვენ იგი ღამეთა 94 (ვარ.). რ. კურნება ვერვინ შეუძლო 104, 7. რ. ღმრთისა ძალითა იქმ კურნებასა ამას 106, 9. რ. მამისძმა მოეკლა წანართა 246, 16. რ. ღმერთი მოკუდავ არს 247, 18. რომ-ლისაგან კნნილ ვიყუენით მონებისაგან მტერთასა 53, 13. რ. გამოვიდოდა კუ-ამი სულნელებისა 84, 12. რ. ეში-ნის ყოველსა 53, 13; 89, 15. რ. გა-მოვიდოდა კუამლი სულნელებისა 84,

12. რომლისათუხ იგი სურვიელ იყო 80, 18. რ. საგონებელ-გუჩნს 96, 14. რ. სპარსნი მეფენი ძღუნითა მოვიდეს 98, 15. რ. მოსრულ იყო 107, 17. რომლისა-იგი თანამოგზაურ იქმნა 80, 9. რ.-ი. შენ გნებავს ხილვა 105, 19. რომლისათუხ-იგი მოვიდეს მოგუნი 36, 4. რ.-ი. ყოვალადვე გუევენების 82, 16. რ.-ი. დევა მათ შიში 91, 17. რ.-ი. იქმნა გლოვა 98, 3. რომლისათუხცა მსწრაფლ წარავლინა მოციქულნი 81, 9. რ. შეეურვა სულსა ამის წმიდისა-სა 87, 19. რ. ერთი საზეობისაგანი კაც იქმენ 50, 15. რ. ჰრწმენა მათ ქრისტე ნინის შიერ 94 (ვარ.). რომ-ლითა იღიდებოდის სახელი შენი 110, 10. რ. წარუვლი ცხოვრება მოიგო 129, 23. რ. ვიტანჯებოდი საუკუნოდ 246, 5. რომლითა-იგი ისწრაფდა სის-რად წმიდათა ქალწულთა 21, 13. რომლითამცა მეოტ იქმნნეს ფარულად ჩემგან 83, 12. რ. იქმნა ჰურიათა სირ-ცხული 101, 15. რომელინი ერჩიდეს სპა-ნი მისნი 6, 15. რ. განვედა ღელამან მათმან 9, 16. რ. ზემოთ დამიწერიო 12, 7. რ. მოსდგმიდეს პირსა ქართლი-სასა 19, 4. რ. შეპყრობილ იყენეს მისგან 19, 15. რ. იყენეს სახელით: ანტიოქოზ, ჰრომოს 19, 17. რ. აზო-ნისგან როერთნეს ფარნავაზს 25, 21. რ. გარდამოვლინებულ იყენეს საურ-მაგ მეფისაგან 28, 5. რ. აწყუდილ იყენეს ფარნავაზის თანა 30, 13. რ. დაშთომილ იყენეს ერისთავნი ქარ-თლისანი 33, 1. ურიანი რ. მცხეთას იყენეს 35, 17. რ. თქუენ მოსრენით 46, 16. რ. შინა დარჩომოდეს 48, 22. რ. გარდაცვალებულ იყენეს 51, 5. რ. კართა და ზღუდეთა სცივდეს 55, 12. რ. ვერ მოეტანნეს თანა ერისთავთა მათ სისწრაფითა 56, 8. რ. დარჩომო-დეს (მათ) 57, 14. რ. ცოცხლებით შთაენთქნეს ჯოჯობეთსა 90, 6. რ. პირ-ველ . . . დაემოწაუნეს (მას) 102, 10. რ. ღმერთმან გამოაჩინნეს 108, 1. რ. დგეს მათა ზედა 121, 6. რ. მოვი-დიან 124, 5. რ. შორით ილოცივიდიან 124, 6. რ. კნნილ იყენეს მცხეთას 125,

7. რ. ცხოვრებდეს უჯარმას 126, 11. რ. ჰათ ესვიდენ 130, 2. რ. ეერ მოექციენეს მამასა მისსა 130, 19. რ. ... შევილინი არიან სპარსთა მეფეთანი 136, 5. რ. ნაშობნი ხართ მეველიანი 136, 16. რ. ვერ იყრობდეს ზედობასა 137, 5. რომელნი-იგი წინააღედგეს სულსა წმიდასა 78, 4. რ.-ი. ღმერთად უჩნდეს მას 90, 1. სხუანი შეეწეოლიან რომელნიმე მას 10, 18. რ. სხუანი აღდგეს ერთმანერთსა ზედა 10, 18. რ. მათგანნი წარჩინებულ-ყვნა 27, 9. რ. დარჩობოდეს, შემოკრიბნა ქართველნიცა 29, 23. რ. მათ წმიდათაგანნი დაიმადნეს 84, 7. რ. იტყოდეს 92, 2. რ. უჯანსუღელ მოაქცივნა ეპისკოპოსმან 126, 5. რ. მათგანნი დარჩეს წარმართობასავე შინა 126, 6. რომელნიცა აღიხუნეს მამამძეძეთა მათთა 62, 1. რომელთა მოსწყუდნენ კორცინი თქუენნი 87, 5. რ. ღმერთისათეს სიუდილითა უუქდავება მოიგეს 246, 14. რ. მოიღეს გუამი არჩილისი 248, 9. რომელთა ბოროტი წაქიდებოდა აზონისგან 27, 5. რ. ერქუა სახელად ერთსა ბარტომ და მეორესა ქართამ 43, 18. რ. თანერთნეს შეილინი ბარაბასნი 44, 5. რ. ქრისტელს აღსარებობისათეს სუროდა 80, 11. რ. ინატრდა დავით 97, 8. რ. ესილვა (იგი) 105, 10. რ. ზედა ფერკნი დამსპუალულ იყვნეს უფლისანი 117, 12. რ. გარდამოსდიოდეს ცრემლნი 126, 17. რომელთა-იგი ჩუენ ბუნთურქად ... უწოდთ 17, 11. რომელთაზე ქუეყანათა შეგზავნნა ერისთავნი 13, 4. რ. შეუნდო 27, 4. რ. მოუსწრეს ფონსა 61, 17. რომელთა სახელები ... არს ... ჰაოს ... ქართლოს 4, 8. რ. სახელები არს მცხეთოს გარდაბოს 8, 15. რ. ქციევისა წარმოთქმა უქმარ არს 17, 10. რ. თანა მიიწია სანახებსა ქართლისასა 87, 17. მოსრნა ოცსნი რომელთაგან მცირედნი დაურჩეს 47, 6 [რომელ].

რტო-ა მოკუეთეს ხე იგი და წარმოიღეს რტოთურთ თუსით 119, 17. ხე ... მოაქუნდა ათსა ათეულსა კაცსა ზე-ზე რ. 119, 18. ნიავი ძრვიდა რტოთა მისთა 120, 2 [რტო].

რტომარბაშალ-ი მუენ დგა ხე ... ბრინჯიანი შეუნიერი, მაღალი და რტომარავალი 92, 13 [რტო, მრავალ].

რქუმბ თქმა ვარქუ (მას) ესრეთ 114, 9. მან მრქუა: „მოიდრიკე თავი ქუეყანად“ 114. 10. რქუა დარწავეზს დედამან მისმან 21, 7. ფარწავეზ ... რ. (მას) 22, 10. ქუჯი რ. (მას) 22, 15. რ. მას ქუჯი 22, 22. რ. მეღესა ანაქ 61, 1. რომელმან მირიანს ... რ. 69, 11. მეღუმან ... რ. (მას) 74, 10. რ. სარა ნიფორმან პატრიარქსა 75, 14. ზაბილონ რ. (მას) 76, 9; რ. (მას) 77, 7; 79, 9; 89, 2; 93, 17; 246, 2. რ. სარა ნიფორმან (მას) 79, 3. რ. ნიფორმა 79, 13. მან რ. (მას) 85, 17. მან ნინოს რ. 86, 7. სოლონია რ. ნინოს 101, 12. ნინოს რ. 102, 3. რ. ნინო (მას) 103, 18. რ. მეღუმან ... ნინოს 111, 13. რ. ნინო (მას) 111, 14. რ. მას მეღუმან 111, 15. ერსა მას ... რ. 113, 19. რ. რამე სამნი სიტყუანი (მას) 114, 7. ნინო რ. (მას) 115, 10; 118, 5. (ნინო) რ. ეპისკოპოსსა 122, 1. რ. მეღუმან ნინოს 125, 9. მირიან რ. ნანას 129, 10. (მირიან) ძესა თუსსა რ. 129, 19. ერისთავმან რ. მას 136, 14. გარდაბნულმან რ. ასიმბ 246, 18. (ასიმბ) არჩილს რ. 246, 23. რ. (მას) ას-რ 247, 11; 247, 13. რ. (მას) არჩილ 247, 12. არჩილ ... რ. (მას) 247, 14. ჰაოს ... რქუა მათ 6, 10; 7, 16. ალექსანდრე რ. მათ 18, 9. რ. მათ 29, 17; მირვან რ. მათ 31, 4. ადერკი ... რ. სპათა თუსთა 34, 3. ადერკი ... რ. მათ 34, 17. სუმბატ ... რ. (მათ) 46, 1. ფარსმან რ. მათ 52, 6. ნინო რ. მათ 94, 2; 104, 15. რ. მეღუმან ოთხთა თანამზრახველთა მისთა 108, 20. რქუეს (მათ) საურმაგს 26, 21. რ. (მათ მას) 29, 10; 110, 20; 125, 11.

სპარსთა რ. (მას) 53, 4. კაცთა
 ღმრთისმსახურთა რ. (მას) 69, 18.
 მკურნალთა რ. დედაკაცსა მას 103,
 14. სომეხთა ... რ. (მას). 136, 5.
 0—2 (8) რომელსა აწ ჰქუან ლიხი 5,
 2. რომელსა ზ. გულგულა 5, 9. ჰ.
 პერეთსა პერეთი 5, 11. აწ მას ად-
 გილსა ჰ. ხორანთა 5, 11. ქართლოს
 აღაშენა ციხე რომელსა აწ ჰ. სამ-
 შულდე 8, 12. ქართლოს აღაშენა
 ციხე, რომელსა აწ ჰ. ხუნანი 8, 13.
 მანვე აღაშენა ბოსტანქალაქი, რომელ-
 სა აწ ჰ. რუსთავი 8, 20. კუხოსს
 მისცა ბოსტანქალაქი, რომელსა აწ ჰ.
 რუსთავი 9, 4. რომელსა ... ჰ. არ-
 მუზი 9, 12. აწ ჰ. (მას) ჰური 10, 3.
 აწ ჰ. (მას) შიდაქართლი 10, 7. აწ ჰ.
 (მას) დარუბანდი 11, 21. აწ ჰ. ხერკ
 16, 2. რომელსა ჰ. ზანავი 16, 2. რო-
 მელსა ჰ. კოროხი 17, 20. რომელსა
 ჰ. ნასტაკისი 18, 5. რომელსა ჰ.
 კოსტანტინეპოლი 20, 3. რომელსა ...
 ჰ. მოგუთა 29, 7. რომელსა ჰ. დემო-
 თი 47, 12. რომელსა ჰ. ნოსტე 48, 3.
 რომელსა ჰ. ლიახუ 54, 4. რომელსა ჰ.
 რეკაბ 54, 4. რომელსა ჰ. საფურცლე
 55, 16. რომელსა ჰ. ახალქალაქი 82,
 8. რომელსა ჰ. ფარაენა 85, 7. რო-
 მელსა ჰ. ნინო 104, 11. რომელსა ჰ.
 ციხე-დიდი 117, 2. რომელსა ჰ. ერუ-
 შეთი 117, 19. რომელსა რქუან ცელი
 49, 4. რომელსა რ. ხილახილა 61, 7.
 პირველსა ერქუა ჰაოს 4, 7. ე. მთასა
 მას ქართლი 8, 10. რომელსა ... ე.
 სანადირო ქალაქი 9, 2. რომელსა ბერ
 ე. 9, 9. რომელსა ე. ქაჯთა ქალაქი
 10, 2. რომელსა სახელი ე. არდამ 13,
 6. რომელსა სახელად ე. იარე 13,
 16. რომელსა ე. ქეკაპოს 14, 5. რო-
 მელსა ე. ფარაბოროტ 14, 18. რო-

მელსა ე. სახელი ფარნაეზ 20, 17.
 რომელსა ე. ... ქაჯთა ქალაქი 29, 21.
 ფარნაეზს სპარსულად არმუზ ე. 25,
 11. რომელსა ე. სახელი მირვან 27,
 18. რომელსა ე. არშუკ 28, 20. ე. სა-
 ხელად ბარტომ 43, 18. რომელსა
 ე. კაოს 44, 8. რომელსა ე. ადამი 54,
 8. რომელსა სახელი ე. ღაღანა 54, 11.
 რომელსა ე. ხუანხუა 56, 10. რომელ-
 სა ე. რეე 57, 22. რომელსა ე. თრდატ
 62, 7. რომელსა ე. მუეჟან 62, 12.
 რომელსა ე. აბეშურა 64, 6. რომელსა
 ე. ბარტამ 67, 3. რომელსა ე. ბაქარ
 70, 12. რომელსა ე. სალომე 70, 14.
 რომელსა ე. რეე 70, 15. რომელსა ე.
 ბაქარ 128, 12. რომელსა ე. ფარსმან
 135, 22; 137, 11. რომელსა ე. უფრობ
 138, 13. რომელთა სახელები ერქუა
 მირდატ და თრდატ 135, 21 [რქუ].
 რჩმუშ-ი ათასი მკედარი რჩეული ...
 განუდგეს აზონს 23, 5. მოკლა ბუმ-
 ბერაზი თხუთმეტი რ. 56, 4. დაუტევა
 ორმოცი ათასი მკედარი სპარსი რ.
 65, 1. რ. შუდი ათასი მკედარი ... ქა-
 ლაქსა შინა იყრას 65, 4. ღირს იქმნა
 განწყობილსა შორის წმიდისა და რჩე-
 ულთა მოწამეთასა წარდგომად წინა-
 შე ღმრთისა 248, 3 (ვარ.) [რჩე].
 რწმენა 0—2 მრწმენა სიტყუათა მისთა
 97, 4. ჰრწმენა (მას) ქრისტე 105, 2.
 ჰრწმენა მათ ქრისტე ნინოს მიერ 94
 (ვარ.). ჰ. (მათ) სამებით დიდებული
 ღმერთი 122, 4. ხოლო მათ რწმენა და
 დაემოწაფენს 95, 6. ჰრქუა (მას);
 გრწმენი იესო ქრისტე 115, 10 [რწამ].
 რწმენა და აჯ რე ბ ა —8 არწმუნეს
 მეფესა კოსტანტინეს კაცთა ვიეთმე
 69, 17.
 ი კოსტანტინე მეფემან ირწმუნა მა-
 თი 69, 21 [რწამ].

ს

საბრძანებელ-ი წარაელინა მოციქულ-
 ნი ყოველთა შინა საბრძანებელთა
 მისთა 81, 10 [ბრძან].

საბაშრველ-ი მეფემან შეუქმნა საბურ-
 ველი 115, 15 [ბურ].

საბაშრველ-ი ევა საგალობელთა, რო-

მელთა ინტრიდა დავით 97, 7 [ვალობ].

საბანძურ-ი განძი ერეკლე მეფემან დაფუნა საგანძური თსნი 246, 21. ს. ... მოგანიჴნე შენვე 247, 3 (ვარ.). მიჩუენენ ს. 247, 4. დასხნეს ყოველნი ს. ციხესა მას 247, 8. და საგანძურნიცა მოგანიჴნე შენვე 247, 3. და ფლვილეს საგანძურთა 246, 20 [განძ].

საბზალ-ი ღირს-გუყვნა ღმერთმან ... მიღებად ... საგზალსა მას 74, 1 [გზა].

საბონებელ-ჩენა ი-უ რომლისათეს საგონებელ-გუჩნს, ვითარმედ ზეცით იყო განგება ესევითარი 96, 14 [გონ, ჩენ].

საბრილ-ი საჩრდილობელი ყოფილ იყო ბარტამ მეფისა საგრილი 92, 13 [გრილი].

საბაქსიკომოსო-ა არს საკურთხეველი ... საეპისკოპოსო 94, 9. არს ეკლესია ს. 118, 17. განასრულა ეკლესია ს. 129, 4 [ეპისკოპოს].

საბარისთავომ-ა||საბარისთავომ-ი მოვიდოდა ხარკი საერისთავო 25, 3. მისცა საერისთავო სამშუღლისა 27, 19. შეიძრნეს ათნი საერისთავონი 74, 18 [ერ, თავ].

საბაღ-ი მიეახლნეს დღისა ერთისა სავალსა 74, 16 [ვალ].

საბსმ-ა მეფემან სავსემან მწუხარებთა, მოუწოდა მთავართა 60, 5. მთანი იყენეს სავსენი თოვლითა 85, 8. ზრახვა-ყვეს სავსეთა მწუხარებთა 62, 13 [ვს].

საზამთრო-ა მოვიდა ... საზამთროთა ადგილთა 61, 7 [ზა, მთარ].

საზარმელ-ი შესაძრწუნებელი ნუგეშინი-სცემდა, კმითა საზარელითა 7, 6. გამოვიდა მირიან ს. ხილვითა 88, 15. კმა-სცეს ... კმითა ს. 91, 6. შეიქმნეს კმანი საზარელნი 112, 15. იქმნებოდეს ს. გრკვენანი 112, 16 [I ზარ].

საზომ-ი საზომსა მიწვენულ არს 99, 1 [ზომ].

საზარდელ-ი საკმელი ითხოვა საზარდელი მეფეზურთავან 85, 11 [ზარდ].

საზარდო-ა აღსაზრდელი მისცენს შვილნი ვარაზ-ბაქარისნი საზარდოდ 137, 10 [ზარდ].

საზღვარ-ი ესე არს საზღვარი ქუეყანისა მისისა 4, 4. უჩინა ს. 4, 12; 5, 12; 8, 22. უჩინა ... ჩრდილოთ ს. ღადო 5, 1. რომელ არს ს. ქერეთისა 9, 7. მოტყუნა ს. საბერძნეთისა 23. 25. ვერ იძებნეს მეფეთა ს. 44, 18. სომეხთა უკმოსცეს ს. 49, 19. განუჩინა ს. მირიანს და თრდატს 70, 15. ს. ქართლისა მოსცა ვარაზ-ბაქარსეუ 137, 4. აღესრულა სუმონ ... საზღვარსა ბერძენთასა 38, 27. მოუღო ს. ქართლისასა ქალაქი წუნდა 44, 15. არა დასხნა ქართლისა ს. სპარსნი 65, 2 (ვარ.). ძიებდა ს. ქართლისასა 128, 11. მოტყუნენეს ყოველნი საზღვარნი 11, 17. დაიპყრნა ყოველნი ს. ქართლისანი 19, 8. უკუმოიხუნეს ს. ქართლისანი 50, 2. იგი აენებდეს საზღვართა სომხითისათა 48, 5. მოვიდა ს. სომხითისათა 61, 6. შეივლტოდა ს. საბერძნეთისათა 62, 1; 62, 6. არა დასხნა ქართლისა ს. სპარსნი 65, 2. შევიდა ს. მათთა 70, 5. მოვიდა ს. სომხითისათა 85, 4. ამთ საზღვართა საშუალ მისცა ყოველი ქართლი 5, 2. ჰყო თავი თსნი მეფედ ნათესავთა ზედა, მახლობლთა ს. მისთასა 7, 22. განიზრახეს ძიება ს. ქართლისათა 45, 5. ქართველთა დაიკვეს (იგი) ცოცხლებით ძიებითს ს. მათთასა 49, 7. ს. სპარსეთისაგანთა არს (იგი) 136, 14. განდევნენ ღმერთმან: ... ეშმაგი მაცდური საზღვართაგან შენთა 128, 24: სპა მისი სდევნეს საზღვართამდე სომხითისა 49, 3 [ზღვარ].

საზღვარ-ი საზღვაო მოგუეცა საზღვარად მეფისა ამის ჩუენისა შილივე მეფეთა ჩუენთა 35, 5 [ზღ].

სათნო-ა მოსაწონი იხილოს სათნო იგი ადგილი 121, 15 [თნ].

სათნოება-მ||სათნოობა-ა ესე ქართველთა სათნოებისათვის ექმნა ბარტოშ 32, 13. ესე ქართველთა ს. ქმნა 65, 20.
 ბარტოშ დიდი სათნოობა აქუნდა 32, 14 [თნ].
 სათნო-ყოფა მოწონება ი სათნო-ყოფი სრბა მისი 80, 2.
 რომელი სათნო-ყოფი მას 118, 21 [თნ, I ყავ].
 სათნოებამ-ი თხოვნა აღუსრულა ყოველი სათხოველი ქართველთა 64, 4 [თხოვ].
 საიდუმლო-მ იგი არს ... საიდუმლო დაფარული ჰურიათაგან 99, 7 (ვარ.). აზიარნა ერნი ... საიდუმლოსა ქრისტესსა 75, 6. აზიარნეს (იგინი) წმინდათა საიდუმლოთა 73, 13 [დუმ].
 საპატალიკოზო-მ არს ეკლესია ხაყათალიკოზო 93, 10 [კათალიკოზ].
 საპალა-ი საკლავსა ადგილსა წყლულ იყვის (იგი) 119, 9 [კალ].
 საპაქველ-ი რომელი ხაყრველ იყო 112, 4. მაშინ იყო ხაყრველი დიდი 100, 4. თუწყეს მეფესა ს. იგი . . . ვერძრვი 112, 5. იხილეს ს. იგი სუეტი 114, 19 [კრ].
 საპარველებამ-ე ვიხილეთ ხაყრველებამ 69, 18. ესე ს. იყო 119, 7. ხედიდა ხაყრველებასა 89, 6. ხაყრველებისა მისგან ... შეშინებულ იქმნა იგი 100, 6. ჰყოფდა ხაყრველებათა 95, 9. იქმოდა ს. 102, 8. ჰყოფენ ს. მათ 109, 2 [კრ].
 საპარველ-ჩინა ი-უ ესე ხაყრველ-უჩინის წარმართთა 119, 10 [კრ, ჩენ].
 საპარტხეველ-ი სადა-იგი აწ არს ხაყრტხეველი 94 (ვარ.). არს ს. 94, 9. დაადგინა იგი აღსივალსა წმიდისა ხაყრტხეველისასა 79, 17 [კურთხ].
 სლოცავ-ი აღაშენა სახლი ხალოცავი 15, 4 [ლოც].

სლოცავ-ი აღაშენო სახლი ხალოცველად ჩემდა 110, 1. აღაშენოთ სახლი ს. ჩუენდა 111, 22 [ლოც].
 სამართლად სამართლიანად სამართლად მოიკლა მამა ჩემი 31, 7. ესე ს. გეჩუენების 112, 19 [მართ].
 სამარხამ-ი განი მიიღე სამარხავსა ნინოსა 129, 14 [მარხ].
 სამხს-ი არს შით ქამითგან სამხსი წელი 96, 12 [სამ, ახ].
 სამხსოცდაბათურამ-ი შევედრა სული თუნი მეუფესა სამხსოცდაბათურამეტსა წელსა 127, 20 [სამ, ახ, ოც, ათ, რვა, მეტ].
 სამგზისა სამეჭერ სამგზის და ოთხგზისცა იხილა ჩუენება ნინო 101, 6 (ვარ.). ათქუმიო ს. 108, 7. ორგზის და სამგზისცა იხილა ჩუენება ნინო 101, 6 (ვარ.) [სამ, გვა].
 სამეზამ-ი იცან შენ სამეზა 128, 16. გურგუნოსანი იხარებენ წინაშე სამეზისა წმიდისა 248, 4. იქმნა აღმსარებელ წმიდისა სამეზისა 64, 11. იყავნ მისლვა შენი სარწმუნოებასა ზედა სამეზისასა 130, 9. პრწმენა სამეზით დიდებული ღმერთი 122, 4 [სამ].
 სამეზისაბან-ი სამეზის ნაწილი ერთი წმიდისა სამეზისაგანი კაცი იქმენ 90, 15 [სამ].
 სამეოტო-მ გასაქცევი ქართველნი უფრო დარჩეს სამეოტოთა გზათა მეცნიერებისაგან 47, 7 [ოტ].
 სამეოც-ი წარავლინა გვირნი სამეოცნი 6, 20. მისრნეს ს. იგი გვირნი 7, 7 [სამ, ოც].
 სამეოცდახუთ-ი სამეოცდახუთ წელ მეფობდა ნებიერ 25, 14 [სამ, ოც, ხუთ].
 სამეუფო-მ||სამეფო-მ მოვიდოდა ხარკი სამეუფო 25, 3. აქუნდა ოქრო ს. 98, 8. თუენი დაყენის სამეუფოსა ქალაქსა 25, 17. მოვიდენ ... ქორწილსა ს. 81, 11. არა ვრიდო სამოთხესა მას ს. 111, 16. პირველ არა ს. ქალაქსა მოვიდეს 118, 3. აღიძრნეს წარმავლინი ქალაქად სამე-

1 გამოცემაშია: სათნო იყო.

უფოდ 88, 4. წარკვეთა სახიდ ხ. 93, 6. წაღებულ არს სომხითი, რომელსა ეკილა სამეფო ჩუენი 62, 21. შაინ შვიძრნეს ათნი საერისთაონი:

ზარმა და თმონიდი ხ. 75, 1. განყავ ხ. განძი 129, 14. ჩამოკილა გურგენი ხ. ჭუარსა 130, 11. განაგებდის სამეფოსა თუსსა 51, 14. ვითარ მიიწიენეს ხ. ჰრომს 80, 9. განაწესა ესე ყოველი ფარნავაზ მიმსგავსებულად სამეფოსა სპარსთასა 25, 4. დაძლევიდეს საგანძურთა ხ. ქართლისათა 246, 21. გაგზუნა ბრძანება შირიან ... ყოველთა პირთა სამეფოსათა მოწოდებად 116, 8. წარვიდა თუსად სამეფოდ 70, 19. რომელ მას მიხულომან სამეფონი 67, 15 [უფ].

ზამთავარეპისკოპოსო-ა არს საყურთხვეელი ზემოსა ეკლესიისა სამთავარეპისკოპოსოსა 94 (ვარ.). [თავ, ეპისკოპოს].

ზამ-ი სამ წელ ოდენ მეფობდა 54, 8. იქცეოდა ხ. წელ ოდენ 95, 12. იყო ესრეთ ხ. წელ 103, 10. დაეყო ... სამი წელი 71, 5. წარყევანა სამისა წლისა ყრმა 20, 22. სულნი წარკედეს სამითა ამით ტყივილითა 100, 2. გაგრძელდა ... ბრძოლა სამ ეამითჟან ვიდრე მეცხრედ ეამადმედ 47, 1. სამად განხეთქა ღმერთმან მეფობა ისრაელისა 95, 21. რქუა ... სამნი სიტყუანი 114, 7. წარმოგზუნა ... იოვანე და მის თანა ... დიკონნი ხ. 115, 25. დარჩეს ძენი მისნი ხ. 137, 5. წარმოვიდეს სამნივე იგი 22, 6. ხ. ერთობით ბრძოდეს მტერთა 49, 21. განუყო აფრიდონ ქუეყანა ზამთა ძეთა 13, 15. არა ეყივლა ქათამსა სამთავე კართა ქალაქისათა 113, 5 [სამ].

ზამბალ-ი არს სამკალი ფრიად 85, 3 [I მკ].

ზამბალველ-ი განვიდეს ადგილსა მას კაცის სამკლველოსა 73, 16 [კალ].

ზამბალვრებელ-ი მოიღეს გუამი ... არჩილისი კახეთსა შინა სამკურებლად 248, 9 [მკედარ].

სამპაღრო-ა შეიმოსეს სამოსელი სამკულრო 73, 15. გამოითხოვნა იგინი სამკულდროდ შეკაზმულნი 74, 10 [კუად].

სამოთხე-ა ბალი ადგილი ესე ... იქმნეს სამოთხე 102, 4. მისი არს სამოთხე იგი 101, 10. ხ. ესე კორციელი შეგუეცეალოს 111, 20. გუელი სამოთხესა შინა მსახრულ ექმნა 81, 15. მიმართა ხ. მას 93, 9. შევედ ხ. მაგას 93, 17. მფრინველნი აღვიდნან ხ. მას 101, 9. მოვიდა დედოფალიცა ხ. მას შინა 108, 5. არა ვრიდო ხ. მას სამეფოსა 111, 16. მიხედნა ხ. მას 114, 15. განსარულა ეკლესია ხ. შინა 115, 17. იხილა სახლი ... სამოთხისა მცველისა 93, 11. მსახურებდეს მას მცველნი ხ. მის ზეფისანი 94 (ვარ.). რომელნი დაეყენეს ხ. მცველთა მათ თანა 94 (ვარ.). ქადაგებდეს ... ხ. მცველნი 102, 12. მი-რავიდა კარსა მას სამოთხისასა 93, 10. იხილეს დასხლომა მათი ხეთა მათ ზედა სამოთხისათა 111, 20. იხილა ელუა აღწეული ცად სამოთხით მისით 114, 16. სამოთხე კორციელი შეგუეცეალოს სამოთხედ საუეუნოდ 111, 21 [მოთხ].

სამოსელ-ი შეიმოსეს სამოსელი 73, 15. წარიღეს ხ. იგი 79, 3. მოულო ხ. იგი 100, 1. სინდა ადერკის ხ. იგი 100, 6. კელთა აქუნდა ხ. იგი 100, 8. მოვიძიეთ ხ. იგი 101, 3. ხ. ძისა ღმრთისა აქა არს 107, 20. არს ... ხ. იგი დიდებული უფლისა 118, 7. ხ. იგი წარმოეც 118, 12. სამოხელსა მისსა ზედა წილი ივდეს 78, 5. ხ. თუსსა დაიკებდა 123, 14. კითხვიდა ... ენებათა მათთვის ქრისტესთა და სამოსლისა მის და ტილოთა 77, 4. ძიება-ყო ხ. მის ჰურითა თანა 100, 11. შოსწყუედლიან ფესუსა ხ. მისისასა 126, 15. შეამკუნეს ფოლოცი ... სამოსლებითა და ფურკლითა 88, 14 [მოს].

სამოცდაათი-ი ყოფილ არიან ... სხუ-
ანი სამოცდაათნი 127, 5 [სამ, ოც,
ათ].

სამსხსრებელ-ი იხილა სამხახუ-
რებელი ოქროსა და ვეცხლისა მიუწ-
დომელი 22, 2 [სახ].

სამსხსრელ-ი ღურსმანი მონიჭა ნა-
წილი ძელისა ცხოვრებისა და ... სამს-
ჰუალნი ქელთანი 117, 13. დაუტევნა
ს. უფლისანი 117, 20. ერეკლე
მეფემან წარბუნა ს. უფლისა ჩუ-
ენისა 228, 1. პასანიკმან კუერითა დაპ-
კრა სამსჰუალთა 99, 9 [სჰუ].

სამწმუნო-ი კუმლივიდეს საკუმლიაგსა
სამწმუნოთა მათსა ზედა 85, 13
[მწუხ].

სამხრეთ-ი|სამხრეთ-ი არს სამხრით
ზღუა 4, 5. უჩინა საზღვარი ს.
მთა 4, 18. ბარდოსს მისცა მტკუარს
ს. 1, 5, 4. დაიყრა ქუეყანა ... ს. 1
მითი ორეთისითგან 6, 4. უჩინა სა-
ზღვარი: ს. 1. მთა 8, 23. შევიდა
ს. 1 17, 7. მისცა ... მტკუარსა ს. ქარ-
თლი 43, 23. აღმართეს ხე იგი კარსა
ზედა ეკლესიისასა, ს. 120, 1.

მდინარენი დიან სამხრეთით 70, 16
[II სამხარ].

სამხრეთ-ი სამხრეთისკენ მდე-
ბარე დაეფუ ზემოსა ეკლესიასა,
საწულასა სუეტსა სამხრეთსა 130, 14
[II სამხარ].

სამხრეთ-ი (აქუნდა) თავსა მისსა ჩაფხუ-
ტი ოქროსა, სამკრენი 89, 10 (ვარ.)
[II სამხარ].

სანატრელ-ი სანატრელი იგი გოდებდა
112, 12. ს. წიგნი მოუწერა 125, 5.
რომელი დაემოწაფა სანატრელსა
ნინოს 95, 17 (სათ. ვარ.). ტუუეთა
მქსნელო სანატრელო 127, 3 [ნატრ].

სანახებ-ი საზღვარი მეფემან მოვ-
ლო სანახები მუხნარისა 109, 9.
მიიწია სანახებსა ქართლისასა 87, 17.
განვლინენთა კაცნი ვიღარ სანახე-
ბამდე ამის ქალაქისა 121, 1 [ნახ].

საპაქრებელ-ი ღირს ვიქმნენით მოღე-
ბად საპაქრებელსა მას განსაწმენდელ-

სა ცოდეთაგან, ემბაზისა წყალსა 97,
6 [პუარ].

საპარობილ-ი უბრძანა ... შეყენება
საპარობილსა 246, 9. შეაყენეს ს.
246, 11 [პუარ].

სარგებელ-ი სასარგებლო ჰყომა
სარგებელი მისი 103, 13. არაოდეს
პოვის ს. კურნებისა ყრმისა მისთვის
103, 13 [II რგ].

სარგებელ-ყოფა ე არა სარგებელ-ყო-
ვისი (ეგე) ყრმასა მავას 103, 15
[II რგ, I ყავ].

სართულ-ი საბურველ-ი შეეხებო-
დეს ერთი სართულსა მას 115, 16
[რო].

სარკუმელ-ი შემოვიდა სარკუმელსა
მისსა შუქი მზისა 21, 13. განიყვანა ს.
მას 21, 14 [კუამ].

სარტყელ-ი სცა სუმატ ქოროლნი სარ-
ტყელსა ზედა 46, 12 [რატყ].

სარჩელ-ი საბაბი, მიზნები მირიან
იტყობდა სარჩელად 67, 9 [საჩ].

სარწმუნებელ-ი დასარწმუნებელ-
ი იგინი იყენეს სარწმუნებელად
კაცთა მებართ 106, 18 [რწამ].

სარწმუნო-ი ყოველნი კაცისიანი იყ-
ნეს სარწმუნოდ მორჩილებასა ზედა
28, 4. მოსლვასა მისსა ს. აჩუნებდა
61, 9 [რწამ].

სარწმუნობა-ი უწყოდნიანი შეილთა
თქუენთა სარწმუნოება თქუენი 127,
13. გხედავ თქუენ ყოველთა სარ-
წმუნობასა ზედა ქრისტესსა 127, 9.
განმტყიცა ყოველი ქართლი და ჰე-
რეთი ს. ზედა სამებისა წმიდისასა
128, 8. განმტყიცდეს ს. ზედა
128, 10. ღმერთმან დაგამტყიცენ
შენ ს. ზედა 129, 21. იყავნ მის-
ლვა შენი ძილად საუკუნოდ ს. ზედა
130, 8. ბაქარ ... დღენი ცხოვრებისა
მისისანი ს. შინა აღასრულნა 131,
8. მირდატ მეფობდა ... ს. შინა
131, 13. მირდატ ... ყოველნი ღღენდ
ცხოვრებისა მისისანი ... აღასრულნა ს.
შინა დიდსა 132, 5. დიდსა ს. შინა იყ-
ენეს აზნაურნი 135, 25. მოკულა ს. ში-

ნა დიდა 137, 17. ასულნი სარწმუნო-
ებისანო . . . გხედავ თქუნ 127, 7. იგი
დადგრომილ იყო სარწმუნოებით 47,
22. მოილო (იგი) დედამან მისმან ს.
115, 6. ფესუსა სამოსლისა მისისასა . . .
ემთხუროდეს ს. 126, 16 [რწამ].

სასაკუმეველ-ი აქუნდა სასაკუმეველ
84, 12 [კუამ].

სასტუნალ-ი ნინო დაიდვა ლოდი სას-
ტუნალ 86, 4 [სტუნ].

სასნიპუდინე წარიტანე წამალი სახი-
კულინე 53, 5 [კუელ].

სასომება-ი იმედი, მოწიწება დი-
დი სასოება აქუნდა 29, 8. წარეწირა
ს. ცხოვრებისა მისისა 109, 15. მან
არა წარიკეთა ს. 123, 22. იყავნ
ს. შენი მისა მიმართ 130, 8. ს. . . .
აქუს 247, 18. გულსა შთაუგდებდა
სასოებასა კერპთასა 105, 24. სასო-
ებითა მათითა წარმართებულ ვარ 31,
12. ჰყოფს კურნებასა მისითა ს. 109,
18 (ვარ.) [ხავ].

სასოწარკაპითილ-ი სასოწარკაუეთილ
იქმნა 103, 17. ულონო იქმნეს და ს.
104, 9. [ხავ, კუეთ].

სასტიკი-ი იქმნა ბრძოლა სასტიკი 6, 23.
მოიწია რისხვისა . . . ღრუბელი, მწა-
რედ ს. 91, 11. დასცხრა ქარი ს.
92, 9. დაარღვენა ზღუდენი ქარმან
სასტიკმან 91, 13. აღიზახნეს ორთა-
ვე კმითა სასტიკითა 34, 6; 52, 4.
მთანი იყენეს საესენი თოვლითა
და ჰაერითა ს. 85, 9. პოვნა კაცნი
სასტიკად მბრძოლნი 18, 2. იხილნა
ნათესაენი სასტიკნი 17, 11 [სას-
ტიკ].

სასტიკება-ი რომელი ემსგავსა სასტი-
კებასა ჰაერისასა 6, 23 [სასტიკ].

სასუფეველ-ი სამოთხე იქადაგოს
სახარება ესე სასუფეველისა 86, 17.
უჩუენებდეს გზასა კემშარიტსა სასუ-
ფეველისასა 111, 10. იყოს შენიცა
წარიკანება სასუფეველად 85, 1 (ვარ.)
[უფ].

სასწაულ-ი წერილ არს სასწა-
ული 84, 6. ასმიოდა ს. ქრისტეს სჭუ-
ლისა 102, 19. იქსენებოდის საქმე ესე
ს. 110, 10. აუწყეს ს. 111, 7.

იყო იგივე ს. 121, 5. იხილეს ს. 122,
10. და ვითარცა ს. იგი დასცხვებო-
და 122, 19. იხილეს ს. იგი 122, 20.
იხილეს ს. 124, 3. მრავალი ს.
აღასრულა 134, 8. ხედვიდეს სახწა-
ულსა ყოველნი 122, 13. დაიწერა
მოქცევა სასწაულითა მირიან მეფისა-
108, 14. ს. ზეცისათა ჩუენებით ქუ-
არი იყარეს 121, 17. მრავალნი
სასწაულნი იხილნა თულმან ჩემმან
97, 11. მრავალნი ს. არიან 108, 1. იქ-
მნეს ს. დიდნი 115, 2. იქმნებოდეს
ს. დიდნი 121, 20. იქმნებოდეს
ს. იგი 122, 22. ეუწყეს ს. 125,
5. მოისმინნა ს. იგი ბრანჭმან დია-
კონმან 125, 6. უწყულოიან შვილთა
თქუენთა ს. ღმრთისანი 127, 13.
დიდნი ს. და კურნებანი იქმნებოდეს
131, 18. მთავარნი ხედვიდეს სას-
წაულთა მათ 122, 6. (ესე) დაიწერა
სასწაულთა მისთათს 108, 15

[სწავ].
სასწაულ-ი ნიშანი გამოსახა მას ზე-
და სასწაული ჭუარისა 80, 6. გამოსახა
ს. ქრისტეს ჭუარისა 92, 14 (ვარ.) არს
ქალაქსა ამას შინა ს. ერთი 107, 20
[სწავ].

საბანჯველ-ი ტანჯვა, მძიმე სე-
ნი ფრიალითა სატანჯველითა მოეს-
წყუდენით (იგინი) 83, 8. მრავალნი
განიკურნებოდეს პირად-პირად-
თავან სატანჯველთა 124, 13 [ტანჯ].

საბჭუმება-ი დღესასწაული იქმნა-
სატფურება დიდი კერპისა მისთეს აღ-
მართებულისა 25, 12. მირიან მეფემან
. . . აღასრულა ს. 129, 4 [ტფუ].

საბჭუმება-ი მოილო სეტყუა სწორი-
ქსა, ორთა მიერ კელთა მძლედ ძა-
ლით სატფორცებელი 91, 12 (ვარ.)
[ტფორც].

საბჭუმე-ი დასაბამი, სამუღა-
მო იწყოს სიტყუად საუკუნითგან 97,
1. იგი არს ს. ღმერთი 110, 13. უღა-
ლო, ღმერთო საუკუნეთაო 79, 19 [კუნ].

საბჭუმე-ი სამუღამო დაუტევი ამ-
ბორის-ყოფა საუკუნო 76, 16. იგი
არს ცხოვრება ს. 99, 7 (ვარ.) არა-
პოვოს მან ნათელი ს. 116, 19. სამო-

- თხე ესე კორციელი შეგეცვალს
სამოთხედ საუჯუნოდ 111, 21. უჩუ-
ნით გზა ჭეშმარიტი მიმყვანებელი
ცხოვრებად ს. 125, 13. უქადაგეს მთ
სყული ქრისტიანეთა მიმყვანებ-
ელი ცხოვრებად ს. 125, 18. დამძინე-
ბას შე ძილითა დედისა ჩემისათა ს.
127, 11. იყავნ მისლვა შენი ძილად ს.
130, 8. მოვეკუდე სიკუდილითა, რომ-
ლითა ვიტანჯებოდი ს. 246, 5. შესცვა-
ლა შეფობა საწუთოსა სიხარულად
ს. 248, 2 [კუნ].
- საპურაპი-ი დარდი, ზრუნვა ნუ არს
საურავი და შიში გულსა თქუენსა 31,
8 [ურ].
- საუფლისწულო-ა საუფლისწულოდ
ებოდნეს ქუეყანანი უცხონი 67, 9.
მისცა ძესა მისსა რეეს ს. 70, 21
[უფ. წულ].
- საუფლო-ა ბაბილო არს მცირე ნაძუთა
ქუეშე საუფლო შეზავებული 94, 1
[უფ].
- საშარველ-ი საფარველსა თუსსა შეივლ-
ტოდა 88, 12 [ფარ].
- საშლამი-ი იყო საფლავი ქართლოსისა
11, 9. ს. არა იყო 16, 8. შეამკო ს.
ფარნავაზისი 65, 19. დაბეჭდეს ს. იგი
მისი 78, 7. ტილონი იგი ბოენეს საფ-
ლავსა მას შინა 78, 8. მოვიდეს (იგი-
ნი) საფლავად 78, 9 (ვარ.). მოვიდა
ქრისტეს ს. 78, 10 [ფალ].
- საშუშველ-ი გულისხმაჲყო . . . საფუძ-
ველი მისი 107, 9. აზონ მოარღვენა
ზღუდენი საფუძველითურთ 19, 3
[ფუძე].
- საშჰვილი-ა საფჰვილე საღუნე
აღავსნა 134, 32 [ფჰ].
- საშჰველ-ი საქმებელ არს სახელი შენი
110, 6 [ჰ].
- საშჰმ-ა არა იყო ქართლსა შინა საქმე
ქუთყირისა 13, 11. ცნა ს. კუარ-
თისა მის 95, 4. გავრძელდა ესე-
კითარი საქმე 11, 1. განაგის ყოველი
ს. 25, 20. ნიაფორმან აუწყა პატრი-
ქსა ს. ნინოსი 79, 16. რიფსიგეა
. . . აუწყა ს. მისი 80, 14. ნინო აუწყა
(მას) ს. მისი 93, 3. უცხო-უჩნდა
(მათ) ს. იგი 103, 7. იკსენებოდის ს.

ესე სასწაული 110, 10. არა დაებრკო-
ლოს ს. ესე 113, 4. მაუწყე ჩუენ ს.
შენი 127, 2. განიცდიდა საქმეხა და
ძალსა ამის ქუეყანისასა 88, 2 (ვარ).
მეფე იხილვიდა ს. მისსა 106, 8.
მკურავლედ იყვნენ იგინი ს. ამას 109,
7. დაუტვენა ზურონი საქმედ ეკლ-
სიისა 117, 19 [ჰმ].

საღმრთო-ა მყის წამის-ყოფითა საღ-
მრთოთა აღდგეს ქიარნი 91, 5
(ვარ.) [ღმერთ].

საღმარ-ი ტახტი ჩემი არს საყდარო
მამისა ჩემისა 67, 12. საყდარხა აღი-
ყვანა 61, 11. მოავლინა სიტყუა მისი
. . . ძლიერისაგან საყდარხა გარდა-
მოსრული 118, 20. უფლოსს. . . არა
ერჩდეს, რომელი დატევებულ იყო
საყდართა ქართლოსისათა 10, 15. დაჟ-
და ს. მამისა მისისათა 67, 4. სხენან
ს. მამათა მათათასა 136, 16 [ყუდ].

საბოფელ-ი დაუტევე საყოფელი მამა-
თა შენთა 21, 7. არს . . . ს. სომეხთა
მეთოსა 82, 9. მიჩუენე ს. ჩემი 109,
22. უფლოს დარჩა საყოფელსა მამი-
სა მათისა მცხეთოსისასა 10, 4. ჰირ-
უნდა ფარნავაზს დატევება ს. მამათა
მისთასა 21, 11. მოილო სეტყუა
ს. კერბათასა 91, 12. დედოფალი მო-
ვედინ ს. ამას ჩემსა 104, 16. მივიდეს
ს. მის 104, 21. რწყეს შენებად გე-
ლეისისა . . . მაყუალთა მათ ზედა, ს.
წმიდისა ნინოსსა 118, 16. ყო იგი სა-
ყოფელად განსასუენებელად თუსად 94
(ვარ.). იგი შექმნა საყოფელად თუსა
94, 9. აღვაშენოთ კუბო ს. შენდა 123,
4 (ვარ.). პაოს დაემკურა საყოფელთა
თარგამოსისთა 6, 3. მცხეთოს
დარჩა ს. ქართლოსისათა 9, 11.
შეესწრნეს კაცნი ს. მათთა შინა 91,
10 [I ყავ].

საპურ-ი იყო კმა ოხრისა და საყურისა
88, 9 [ყურ].

საპუდელ-ი სამყოფელი ნინო
ილოცვლდა . . . საყუდელსა მას თუსსა
103, 5. აღვაშენო კუბო საყუდელად
შენდა 123, 4 [ყუდ].

- საპუარელი**-ი საყუარელსა ძმისა გიკითხავ 82, 15 [ყუარ].
- საშინელი**-ი შესაშინებელი ზარი საშინელი გამოვიდოდა 88, 10. გრწმენა ... მეორედ მოსლვა მისი ს. 97, 5. იხილეს სასწაული დიდად ს. 122, 11. გამოჩნდეს რღობელნი მოსწრაფდნენ შინთა საშინელითა 91, 7 [შინ].
- საშუალ**-ი შორის, საშუალთა მათ საზღვართა საშუალ მისცა ყოველი ქართლოსს 5, 2. სუეტი იყო ... ს. ეკლესიისა შესაგდებლად განმზადებული 112, 4. დაეფლა ზემოსა ეკლესიასა, საშუალსა სუეტსა 130, 13 [შუა].
- საძაბელი**-ი აქუნდა ... თაყუანისცემა ... საძაგელთა კერბთა 81, 16 [ძაგ].
- საძულელი**-ი საძულელადცა და არაწმიდად შემრაცხეს 83, 12 [ძულ].
- საწარმართო**-ა არს მთელუფთი საწარმართო 79, 5 [წარმართ].
- საწარმელ**-ი მოიხუენით საწარმელნი 127, 11. მოიხუენეს ს. 127, 14 [წარმ].
- საწინებელი**-ი შევიდეს ... საწინებელთა უენაკისათა 82, 10. პოვნა იგინი ს. მათ შინა 84, 2 [წინებ].
- საწყმარ**-ი იბყრნეს მახუნნი საწყმარსა ქუეშე 61, 16 [წყმ].
- საწუთო**-ა წუთთიერი შესცვალა მცირედისა ჟამისა ესე მეფობა საწუთოსა სიხარულად 248, 2 [წუთ].
- საწუნელი**-ი დასაწუნებელი საწუნელ არს ჩუენი კელმწიფებთა მათგან 82, 18 [წუნ].
- საწყალობელი**-ი საცოდავი, შესაბრალისი საწყალობელად იგლოვდეს (იგინი) 74, 8. ს. ტიროდა 123, 22 [II წყალობ].
- საძმელი**-ი განიცადის საძმელი მისი 77, 11. წამალი სასიკუდინი ... შეუზავე საძმელსა მისსა 53, 5 [ძმ].
- საპურველი**-ი იარაღი რომელმან პოვის საპურველი 20, 10. ვერა ჰყუეთოდეს საპურველსა 34, 7. უხებთან ჩუგლუგი იგი ს. ზედა მათსა 34, 9. საპურველისა წილ აქუნდა ოქრო სამეფო 98, 7. ვერდარა უფარა სიმაგრემან საპურველისამან 34, 15. რომელსა ვერ დაუდგეს სიმაგრემან ს. 56, 3. ადერკი ... აღიკურვა საპურველითა 34, 3. შემოსეს იგი ს. 68, 12 [პურ].
- სახარება**-ა შეიწყნარა სახარება მოციქულთა ნინოს მიერ 64, 10. სმენილ იყო მისდა ... ს. უფლისა 58, 6. იქადაგოს სახარება ესე 86, 12; 86, 17. უქადაგა მათ ს. იესუ ქრისტესი 94 (ვარ.). უქადაგა სიღონისას. 95, 6. სახარებითა უჩუენოთ გზა 125, 12 [ხარ].
- სახე**-ა სახე, მსგავსი წარმოიძლეა სახე ჭუარისა 70, 1. გამოსახეს ს. ხატისა მისისა ფიქარსა ზედა 81, 7 (ვარ.). გამოიწინა ს. ქრისტეს ჭუარისა 92, 14 (ვარ.). თავსა მისსა გამოსახა ს. ჭუარისა 130, 12. არაეინ იყო მსგავსი რიფსიმესი სახითა 81, 6. იყო სხუა კერპი ს. კაციოსათა, მდგომარე 89, 17 (ვარ.). კეისრის სახედ გაუგზავნეს (იგი) ბრძოლად გუთთა მეფესა 68, 13. ეგრეთვე ს. იყოს ცხოვრება შენი 77, 13. პოვა ქოჩი ერთი ბრწამლი ს. ტალავარისა მცირისა 94 (ვარ.). ჭუარი შეახო თავსა, ფერკთა და მკართა ჭუარის ს. 105, 2. განძარა ქეენი ჭუარის ს. 114, 1. სუეტი ცეცხლის ს. ჩამოვიდოდა 114, 12. ესრეთ ს. ნათელ-იღეს ყოველმან ერმან 116, 20. სუეტი ... ს. ჭუარისა, დგა 122, 11. (დგეს) ვარსკულაენი ს. გურგუნისა 122, 12. ეგრე ს. ანგელოზნი ადვიდოდეს მას ზედა 122, 18. ჭერარს სუეტისა მის ქმნა ს. ჭუარისა 131, 22. მოუწოდეს პირუტყუთა სახეთა მათ კაცთა 125, 17 [სახე].
- სახელი**-ი უწოდა სახელი თვისი 5, 5; 9, 13; 12, 13; 12, 19. უწოდა მათსა მას ს. ქართლი 8, 9. რომლისა ს. (იყო) აფრიღონ 13, 1. რომელსა ს. ერქუა არდამ 13, 6. უწოდა ს. დარუბანდი 13, 9. რომელსა ერქუა ს. ფარნავაზ 20, 17. უწოდა ს. საურმაგ 26, 7. რომელსა ერქუა ს. მირვან 27, 18. განითქუა ს. ფარსმან ქუელისა

52, 19. რომელსა ს. ერქუა ღადანა
 54, 11. რომელსა ერქუა ს. ზუანზუა
 56, 10. რომელსა ს. ერქუა რეე 57,
 22. ს. ძისა მისისა (იყო) იობენალი
 72, 12. იყო ს. მისი გაცი 89, 17.
 ს. მისი (იყო) გამ 90, 1. რომლისა
 ს. (იყო) ანასტასი 93, 12. უქადავა
 ს. უფლისა ჩუენისა 95, 6 (ვარ.).
 აღვიარო ს. შენი 109, 22. საქებელ
 არს ს. შენი 110, 6. იდიდებოდის ს.
 შენი 110, 10. რომელსა ერქუა ს.
 ფარსმან 137, 12. ფარნავაზ შექმნა
 კერპი ... სახელსა ზედა თუსსა 25,
 10. ღირს ვარ სახელის-ღებად ს.
 ღმრთისა შენისასა 111, 1. აღაშენენ
 ეკლესიანი ს. ზედა ჩემსა 117, 16.
 დასთესვიდენ ს. ღმრთისასა 118, 6. ს.
 ზედა ქრისტესსა სიკუდილი ცხოვრე-
 ბად გიჩნდინ 129, 23. ექმენ ...
 მოძღუარ მოშიშთა სახელისა შე-
 ნისათა 80, 4. იყო მამა, სახელით
 თარგამოს 3, 6. იყო ძე მისი ს. უობოს
 12, 8. წარმოემართა ძე შიოშისი,
 ს. ქაიხოსრო 15, 1. აღმოვიდა ძე
 სპარსთა მეფისა ... , ს. სპანდიატ რვა-
 ლი 16, 11. რომელი არს ს. ბარამ
 16, 18. დაუტევე მათ ზედა პატრიკად,
 ს. აზონ 18, 18. რომელი იყენეს ს.:
 ანტიოქოზ, პრომოს 19, 17. შექმნა
 კერპი, ს. ზადენ 29, 3. მოიყვანა
 ძისწული ქუჩისი, ს. ქართამ 32, 10.
 ქართამს ესუა ძე, ს. ფარსმან 44, 8.
 გარდამოიყვანეს ოვსთა მეფენი
 ს. ბაზუკ და აბაზუკ 45, 9. იყო
 სპასიტი ... ს. ფარნავაზ 51, 10. იყო
 კაცი ერთი, ს. ჭუმბერ 52, 1:
 აღიზარდა ძისწული ფარსმან ქუელი-
 სსა, ს. ფარსმანვე 54, 12. რეე მო-
 იყვანა ცოლი, ... ს. სეფელია 58, 2.
 სეფელია მოიტანა თანა კერპი, ს. აფ-
 როდიტოს 58, 3. იყო მთავარი,
 ს. ანა 60, 9. მოიყვანეს ასული ას-
 ფაგურ მეფისა, ს. აბეშურა 64, 6
 (ვარ.). მოიყვანა ცოლი, ს. ნანა
 66, 8. იყო ძე ... მეფისა, ს.
 თრდატ 68, 10. მოიყვანა თუხი მისი,
 ს. ფეროზ 68, 19. აღიყვანა შე-
 ლი მირიანისი მძევლად, ს. ბაქარ 70,

12. (ვარ.). მოსცა თრდატ ასული თუხი,
 ს. სალომე, ძესა მირიანისსა ცოლად
 70, 14 (ვარ.). იყო კაცი ვინმე, ...
 ს. ზაბილონ 72, 9. ესე ჭაბუჯი, ...
 ს. ზაბილონ მიიწია ჰრომელ 73, 1.
 არს ქალაქი, ს. მცხეთა 79, 4.
 პოვეს დედოფალი, ს. რიფ-
 სიმე 80, 10. რომელი-იგი შეაცთუ-
 ნესი, ს. რიფსიმე 83, 15. მოვიდა
 სეფეპალი, ს. შროშანა 93, 1.
 სპარსი, ს. ზუარა, ... სნეულ იყო
 106, 5. კოსტანტინეს ჰყუა მძევალი,
 ... ს. ბაქარ 128, 12 (ვარ.). დასუეს
 მეფედ კაცი ს. თრდატ 137,
 9. დაჭდა მეფედ ძე ვარაზ-შაქარისი,
 ... ს. ფარსმან 137, 19, ნათელ-სცემ-
 ღით მათ სახელითა მამისათა 86, 15.
 ქადაგებდეთ ს. მამისათა 87, 9. ს.
 ქრისტესითა მოაგლინენ ნო-
 ბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107,
 4. მთავარი ესე განეკურნო ს. ...
 ღმრთისა ჩემისათა 108, 2 (ვარ.).
 უწოლა სახელად დარუბანდი 13, 9
 (ვარ.). რომელსა ს. ერქუა იარედ 13,
 16. უწოლა მათ ს. აზნაურნი 25, 23.
 უწოდა ს. დარუბალ 28, 15. უწოდა
 ს. ადერკი 32, 18. რომელთა ერქუა
 ს. ერთსა ბარტომ და მეორესა ქარ-
 თამ 43, 18. უწოლა წუნდასა ს. ქა-
 ჭატუნი 44, 17. რომელსა ეწოდებოდა
 ს. არტაშან 45, 7. რომელსა ერქუა
 ს. აღამი 54, 8. (ვარ.). უწოდა ს. ამა-
 ზასპ 54, 16. რომელსა ერქუა ს. მირ-
 ვანოზ 65, 1. რომელთა სახელები ...
 არს 4, 8; 8, 15; 9, 21. რომელთა ს.
 ერქუა 135, 21 [სახელ].

სახელის-ღება წოდება ე რომელსა
 ცელი სახელ-ელები 2 49, 4 (ვარ.):
 რომელსა ს.-ე.3 ხილახილა 61, 7
 (ვარ.). რომელსა სახელ-ელებოდა 4 მოპ-
 რან 64, 8 (ვარ.). და არცა სახელ-
 ელებოდა მეფედ 11, 4 [სახელ, II
 დე].

1 გამოცემაშია: შეაცთუნეს.

2 გამოცემაშია: სახელ ედების.

3 გამოცემაშია: სახელ ედების.

4 გამოცემაშია: სახელ ედებოდა.

სახელის-დებამა-ღირს ვარ სახელის-დებამ სახელსა ღმრთისა შენისასა 111, 1 [სახელ, II დგა].

სახელმოკმან-ი სახელოვან იქმნა იგი 69, 7. აღმოვიდა ძე სპარსთა მეფისა ... სახელოვანი 16, 11. მოგუეცა ... ს. 35, 6. გამოჩნდეს კაცნი სახლოვანნი 4, 7. გამოჩნდეს ... გმირნი ს. 9, 20. გამოჩნდეს სამნი გმირნი ს. 9, 20 [სახელ].

სახელმოკმანქმინი-ი სახლოვანქმინი! იყო იგი 33, 15 [სახელ, კმ].

სახიერება-ი აქსენებდიან სახიერებასა ფარმან ქუელისასა 53, 11 [სახე].

სახილველ-ი იყო ესე ... სახილველად შუენიერი 119, 20 [ხელ].

სახლ-ი სახლი იშენა ... სახლი 8, 9. აღაშენა ს. 15, 4. იხილა ს. 93, 10. ს. ელიოზისი იყო ქალაქსა 101, 5. აღვაშენო ს. 110, 1. აღვაშენოთ ს. 111, 22. ყოფილ იყო ს. ელიოზ მღდელისა 116, 12. იყო იგი სახლსა შინა 21, 12. ფარნავაზ შექმნა კერძი ... ს. ზედა თუსსა 25, 10. მესწრაფების მე აღშენებამ ს. ღმრთისასა 111, 14. მიიწიენეს სამეფოსა პრომს სახლ დედაკაცისა 80, 9. შეიწყნარა (იგი) ს. თუსად 80, 15. წარპყვა (იგი) ს. სამეფოდ 93, 6. წარვიდა მეფე ს. თუსად 112, 10. ძესა მისცა სახლად სპარსეთი 13, 15. რომელი-ესე ითარგმანების „დეუთა ს.“ 44, 18. წარვიდა ს. თუსად 78, 11 [სახლ].

სახლ-ა2 კომლი და მოვიდეს (თურქნი) მცხეთას სახლი ოცდარვა 15, 10. ნათელი-იღეს ორმოცდაათმან სახლმან 116, 23. მოხადა ... სახლსა თუსსა 50, 13. ყოველი სიძრავლე სახლისა მისისა ... მოვიდა 114, 17. დაემოწაფნეს ნინოს სახლით 108, 10 [სახლ].

სახლმალ-ი ოჯახის წევრი დაემოწაფნეს ნინოს სახლეულით 108, 10 (ვარ.). სახლეულითა მისითა მისდა მოემართა 61, 10. (ნათელი-იღეს) სხუათა მათ სახლეულითა მისთა 80, 19 [სახლ].

საპაღმარ-ი ვირი მეფე გარდაიქრა საქედრისაგან 110, 21 (ვარ.). წარმოვიდეს სამნივე იგი საქედრებითა 22, 6 [ქედ].

საპელმწიფო-ი საბრძანებელი, სამეფო ბელო საქელმწიფოდ შექმნილ არს იგი 79, 5 [ქელ, წიფ].

საპმარ-ი საჭირო, სასარგებლო აღირჩია თავისა თუსისა დადებამ საქმარად ქრისტიანეთა 245, 12. აღიძრნეს ერნი ... მოვაქრებამ საქმართათამე 88, 4 [ქამ].

საპმილ-ი, იხ. საქუმილ-ი.

საპსარ-ი სახსნელი აღირჩია სულისა დადებამ საქსარად ქრისტიანეთა 245, 12 [II კს].

საპუმილ-ი || საპმილ-ი ცეცხლი საქუმილისა ნაბერწყალნი აღელენ 122, 17.

მოაეღინენ ვითარცა საქმილისაგან ნაბერწყალი ერთი 107, 8 [ქუმ].

საპუმილმან-ი სადარაჯო მწყემსნიცა კუმილიდეს საქუმილავსა ღამისასა 85, 12 [ქუმ].

საპურბთელ-ი გასახვრეტი კლდე იგი იყო ადვილად საქურტელი 18, 13 [II ქურ].

საჯღოშ-ი იგი ადგილი მეფეთა საჯღოში არს 129, 16 [ჯედ].

სენ-ი ნანა შევარდა სენსა ღიღსა 104, 7. მაშინ იყო ვინმე ყრმაწული, უფალი მძიძისა სენისა 103, 11. განვეურნენ (იგი) სენისაგან ღიღისა 108, 3. მრავალნი სენნი განიკურნებამან 104, 11 (ვარ.). სენთაგან შეპყრობილნი განათვისუფლანა უძღურებათაგან 94 (ვარ.) [სენ].

სემტუშა-ი ტუორცა (იყო) ქვისა მათისა, ვითარცა სეტუშა კმირი 7, 2. მოილო ს. ლიტრისა სწორი 91, 12. დასცხრა ს. იგი 92, 9. სეტუშა მოიწია მის ზედა შემუსრვა 106, 20. (იყო) დათხევა სისხლისა მათისა ვითარცა ლუარი სეტუშათა 7, 3 [სეტუშა].

სემუქალ-ი დიდგვაროვანი ქალი მოვიდა სეფეპალი ერთი, სახელით შროშანა 93, 1 [უფ, ქალ].

1 გამოცემაშია: სახლოვან ქმინილ.

სეფენული-ი დიდგვაროვანი ვაჟი სეფენული მოვიდა ყრმა 115, 5 [უფ, წულ].

სთუშალ-ი შემოდგომა თუენი გაზაფხულისა და სთულისა დაყენის მცხეთას 25, 17 [სთუელ].

სიბარულ-ი ი ვნ. მეფე იარებოდა მათა და მღნართა 109, 14. მეფე ფარსმან ქელი იარებოდის 51, 13 [II არ]

სიპარკ-ი მოხუცებულობა რომელმან ეამსა ხიბურისა მისისასა იცნა ღმერთი 64, 9 [II ბერ].

სიბრძნე-ი ისმენდა მისსა სიბრძნესა 87, 4 (ვარ.). ესე ყოველი აღსრულა ფარნავაზ სიბრძნითა 26, 5. კაცი სრული ს. არს 75, 15. ამან ს. თუსითა დააწუგუნა სპარსნი 137, 13 [ბრძენ].

სიბრძნე-ი ბრძოლისა სიგრძესა შინა განუტყდა ოროლები 34, 8 [გრძ].

სივლბრძნე-ი გაქცევა იწყო სივლბრძნე 88, 11. ყოველი აღიძრნეს ს. 98, 5 [I ვლბ].

სივრცე-ი უთხრეს სივრცე მისი 63, 17. გულსხმა-ჰყო ს. ქუეყანისა და საფუძველი მისი 107, 9 [ვრც].

სიზმარ-ი იხილა ფარნავაზ სიზმარი 21, 12. ს. იგი ესე არს 21, 16. მოუგონა ს. იგი 22, 4 [ზმარ].

სიპითე-ი აქო სიყეთე მისი 245, 15. იმაღვიდა იგი სიყეთესა თუსსა 21, 2. ნურარას იჩინებ თავისა შენისა ს. 21, 5. არა ჰრიდა ს. მისსა 247, 21 [ყეთ].

სიკუდილი-ი სიკუდილი ჩუენი არად შესარაცხელ არს 46, 19. განიზრახა ს. ფარსმან ქუელისა 50, 12. ეწია ს. 62, 10. ს. უმჯობეს არს 63, 12. განაწესა ს. მათი 73, 6. იყავნ ს. ჩუენი 73, 8. ს. დიდებულ შეურაცხიეს 83, 3. არა მეუფლა ს. 99, 12 (ვარ.). შეიცვალა ს. ცხოვრებად 129, 20. ს. ცხოვრებად გინდინ 129, 23. რომელმან ს. დაითინა 246, 4. არა სთნდა ს. მისი 246, 10. ჯერარს მისიცა ს. 247, 19. აღირჩია ს. 248, 1. რომელი სიკუდილსა მის ფარნავაზისსა . . . წარეყვანა მამამძუძესა 30, 21. შეწუხდეს ქართველნი ს.

ზედა დედოფლისა მათისასა 66, 3. ს. შინა უკუდავ ვართ 73, 17. მოვედით ყოველნი ს. მისსა 99, 2. ს. მიახლებულ იყო 106, 6. რომელნი განყვნა დედამან შემდგომად სიკუდილისა ქართლოსისა 9, 17. შემდგომად ს. აღურკისა მეფობდეს ძენი მისნი 44, 3 (ვარ.). შევსცეთით ნაზარეველისა იესოს სიკუდილისა 96, 5. განაჩინა აბითარ სიკუდილისაგან 102, 18. განერის (იგი) ს. 119, 9. ნუ არს შიში გულსა თქუნესა სიკუდილისათუს შამისა ჩემისა 31, 8. სულნი წარკლეს ქრისტეს ს. 100, 2. მისთანანი სიკუდილით მოაკუდივნენ 83, 14. მოვეკუდე სიკუდილითა 246, 5. ს. უკუდავება მოიგეს 246, 14. ს. თუსითა აღგუდაგინა 247, 16. დამკაცხენით თავნი ჩუენნი სიკუდილად 62, 16. დავსხიზმეცა თავნი ჩუენნი ს. 62, 19. თავი თუსი ს. განწირის 89, 12. მოხედენ ძესა . . . ჩემსა ს. მიახლებულსა 115, 8. მიწვენულ იყო ს. 123, 2. ნათესავნი თარგამოსისნი ვიდრე სიკუდილამდე მცხეთოსისა . . . იყენეს სიყუარულსა ზედა ერთმანერთისასა 10, 8. თავნი მათნი მოსიყუდილ მიეპყრნეს 74, 7 [ყუდი].

სილაღე-ი კადნიერება შეექმნა (მას) სილაღე 57, 4. სილაღითა მისითა მტერ ექმნა ბერძენთა 138, 10. ს. თუსითა არა ჰრიდა სიბრავლესა სპარსთასა 138, 14 [ლაღ].

სიმაგრე-ი უთხრეს სივრცე და სიმაგრე. მისი 63, 17. ვერლარა უფარა სიმაგრემან საჭურველისამან 34, 15. ვერ დაუდგის ს. საჭურველისამან 56, 2. (არშაქ) შმატა სიმაგრესა უფლისციხისასა 33, 11. მშუდობით დარჩომილ იყენეს სიმაგრისაგან ქუეყანისა 27, 7 [მაგრ].

სიმაგრე-ი2 ციხე-სიმაგრე შექმნა სიმაგრენი მას ზედა 8, 8. გამაგრდა იგი-სიმაგრეთა შინა კლარჯეთისასა 23, 9. უმატა ს. მცხეთისა და ქართლისათა 27, 12. დურძუქნი დაუდგეს ს. ზედა 28, 7. უმატა ყოველთა

ს. ქართლისათა 30, 7. უმატა ყოველთა ს. ქართლისათა 30, 19. დაშთომილ იყვნეს ერისთავნი ს. შინა 33, 2. ადერკი შეფემან უმატა ს. ქართლისათა 38, 23. განაწესნა ქუეითნი ს. შინა 55, 15. მირვანოზ ჰმატა ... ს. ქართლისათა 65, 14 [შაგარ].

სიშპარი-ი მეოღდარეე მედე, თრღატ, სიშპარი ვარაზ-ბაქარისი 137, 7 (სათ). დასუეს მედედ ს. ვარაზ-ბაქარისი 137, 8 [შაშარ].

სიშპართლმ-ა ქუეყანასა მიეფინა მღე სიშპართლისა 125, 4 [შარტი].

სიშპარჯუშა-ი ხერხი, შარჯეე ადგილი სპარსთა გემა-ყეეს სიშპარჯუესე 53, 2. იწყეს გამოკრებად განძისა მის და დაფლვად სიშპარჯუესა თუსსა 22, 7. განძი დაიგულეს ს. შათსა 22, 9. სიშპარჯთ შეკრბეს 45, 12. ყოვლითავე სიშპარჯუთა აჩუენებღა 61, 9. ს. ... ეცადნეს აღმართებად 112, 8 [შარჯუე].

სიშპალმ-ა გულსსმა-ჰყო სიშპალე ცი-სა 107, 9. რომელი აღვიღდს სიშპალესა ჰაერთასა 77, 9. არა ვიდიო ... ნაძუთა ამოთ ს. 111, 17. (სუეტი) წარდიო ს. შინა 114, 8. აღღა ს. 119, 1. არა სთნდა სიუღდილი მისი სიშპალისათეს ასაქისა მისისა 246, 11. აღვიღა სიშპალეთა 107,, 18 [აღ].

სიშპაღლმ-ა სიშპაღლისათეს ქშნა ესე წმიღამან 128, 4 [ღაღალ].

სიშპიღრმ-ა იქშნა სიშპიღრე გარღარელი 23, 28. ხოლო სიშპიღრესა ზეღა მისსა დაერთო ზუსტიგე აზონისცა 23, 28. ყოველი აღასრულა ფარნავაზ სიშპინითა და სიშპიღრითა 26, 6 [დიღ].

სიშპაზღმ-ა (იყო) სიშპაველე ისართა ... შათისა, ვითარცა სეტყუა ქშირი 7, 1. შეკრბა ს. სომეხთა და ქართველთა 29, 27. ფარსმან არღარა განახა ს. სპარსთა 52, 16. იყო ს. ქუეითთა 55, 12. სხუა ს. სპარსთა არა იყოს 65, 6. გამოვიღოდა ს. ერთა ზეცისათა 84, 13. გამოვიღა ს. ერისა ნელიად 88, 13 (ვარ.). განკურღა ს.

ერისა 100, 5. (იყო) ს. ერისა მის თანა 104, 20. იყო დაკურვებულ ს. ერისა 112, 9. მოვიღა ს. ზახილითა 113, 8. ს. სახლისა მისისა მოვიღა 114, 17. წარვიღეს ს. ერისა 119, 16. ერისა ს. არს 121, 15. ტიროღა ს. ერისა 121, 23. მოღრკა ს. 122, 3 (ვარ.). აღიარებდეს სწაელასა მისსა ს. ერისა 126, 9. წარვიღა ს. ერისა 126, 13. მოგულა ლმერთმან ძალი და სიშპაველე ნათესაეისა ჩუენისა 6, 10. იყო ს. ურიცხუ ხაზართა 11, 21. შეკრბა ... ყოველი ს. ურიცხუ 45, 12. შეკრბა ს. ურიცხუ 54, 1; 66, 13. მოსრა ყოველი ს. შათი 56, 18. მოსრა ს. შათი 70, 3. ს. იგი ერთა დაამტკიცებდეს სიტყუასა 105, 10. იხიღა სიშპაველემან ერისამან 91, 9. ნათელღეს ყოველმან ერმან და ს. ქართლისამან 116, 20. თაყუან-სცეს ყოველმან ს. ქართლისამან 119, 15. სიშპაველესა მას უფარვიღა განზრახვასა 60, 15. განკურვებულნი ს. ზეღა ამას ლუაწლთა მისთასა მსახურებდეს მას 94 (ვარ.). არა ჰრიღა ს. სპარსთასა 138, 14. ერისა სიშპაველისა ძალითა ეცადნეს აღმართებად 112, 8. ქმა ესე ტყებზსა არს ეშმაკთა სიშპაველისა 112, 22. შეკრბა სიშპაველე ურიცხუ, ვითარცა ფურცელნი ზეთანი სიშპაველითა 69, 14. მოვიღა მედე ს. ერისათა 112, 7 [შარავალ].

სიშპატიცმ-ა იხიღა სიშპატიცე მისი 246, 8 [შპატიცე].

სიშპაღლმ-ა სიშპაღრე იძრკინ ქუეყანა სიშპაღრითა მისითა 107, 11 [I-ძალ].

სიშპნა-ა მხნეობა, სიშპაშაყე და აქუნებღიან სიშპნესა და სიქუელესა. 53, 11. გშირი ვეგეითარი არაოღეს ყოფილ იყო ძალითა და სიშპნითა 4, 12. ყოველი აღასრულა ფარნავაზ ს. 26, 6 (შირვან) მოვიღა ვითარცა ვეფხი ს. 28, 10. ს. შათითა უკუშობიხუნეს საზღვარნი 50, 2. არჩიღ განიზრახა ... ს. გულისა მისისათა. 245, 9 [შქნე].

ბიპი-მ ბირვანს ვერ ჰეუთლა მახული ... ვითარცა კლდესა სიხსა 28, 12 [სიპ].
ბირცხვლ-ი იქმნა ჰურიათა ხირცხული 101, 16 [რცხუ].
ბისრბ ბოცეა იწყეს სისრად ერთმანერთისა 34, 14 (ვარ.). ისწრაფდა (იგი) ს. წმიდათა ქალწულთა 81, 13 [ხარ].
ბისრულმ-ა შეუუყარადა სისრულე ასაკისა მისისა 245, 15 [სრულ].
ბისწრბზმ-ა რომელნი ვერ მოეტანნეს თანა ერისთავთა მათ სისწრაფითა 56, 8 [სწრაფ].
ბისხლ-ი არა იძიების სისხლი 31, 10. დათხეულ არს ს. სომეხთა 46, 3. ს. იგი ყრმათა დაეყენოს 112, 21. ეძიებდა სისხლსა მამისა მათისასა 15, 6. შეიქცა ძებნად ს. მამისმამისა მისისასა 16, 16. აზიარნეს (ივინი) კორცსა და ს. ქრისტესსა 73, 13. ღირსგუყენა ღმერთმან ... კორცსა და ს. ქრისტეს ძისა ... ღმრთისა უკუდავიანასა 74, 1. ღირს ვიქმენით წიარებდად კორცსა და ს. ქრისტეს ძისა ღმრთისასა 97, 9. ეზიარა ს. უფლისასა 100, 3. აზიარა (იგი) ... კორცსა და ს. ქრისტესსა 127, 18. განვიდეს ადგილსა სისხლის დასათხეველსა 73, 16 (იყო) დათხევა სისხლისა მათისა 7, 2. ჰგონებდეს ივინი ... ძებნასა ს. ნებროთისსა 10, 10. მოვიდეს ერისთავნი ... ძიებდა ს. ფარნაქოშისა 30, 12. იწყეს ოვსთა ძებნა ს. მათისა 47, 18. დი აღუთქუეს არღარა ძიება ს. და ზღვარისა 48, 15. უბრალო იქმნე ს. ჩუენისაგან 73, 9. ისმის უბრალოსა მის ს. უსამართლოდ დათხევა 101, 15. ოვსთა კნებვიდა მოკლეა მის ზარენისი სისხლისათჳს მეფეთა მათთასა 49, 6. სისხლითა ჩემითა დამიციავს სპარსეთი 67, 11. აღიღსო ყოველი ადგილი ს. 113, 7 [სისხლ].
ბიტჴს-მეგბ-ა პაექრობა მიჯობლო მის წინაშე სიტყუა-გებდა ქრისტესთჳს 79, 15 [იტჴუ. გ].
ბიტჴა ი უცხოსა ამას სიტყუასა ნუ იტჴუ 106, 14. რასა ი. ტჴუეობასა 127, 3. ვითარ ი. (ამას) 127, 6. იტჴუს

თავსა თჴსსა ძედ ღმრთისა 36, 5. რომელსა ნინო ი. 110, 6. იტჴუნ მათ ჴუარცჴულისა მიერ 83, 6. რომელ ი. უცებნი 89, 14. იტჴუნ (იგი) 89, 12. რომელსა ი. 116, 18. მირიან იტჴოდა სარჩლად 67, 8. ბარტომ ი. 67, 13. რომელი ი. თავსა თჴსსა ძედ ღმრთისად 96, 3. ი. იგი 102, 7. ტჴუედ ი. თავსა თჴსსა 106, 4. მეფე ... ი. 110, 5 (ვარ.). ნინო ი. 113, 4. ცრემლით ი. 123, 3. იტჴოდეს ამას ყოველნი 26, 3. ბრანჯნი ... ი. 73, 17. ერი ... ი. 91, 18. რომელნიმე ი. 92, 3. ამას ი. (ივინი) 92, 5. ი. (ივინი) 112, 9; 112, 17 (ვარ.). იტჴოდიან ესრეთ 53, 12.
 ე იტჴუნ წმიდასა ნინოს 106, 9. და ეტჴოდა (მას) დამორჩილებასავე მისსა 7, 15. რომელი ე. (მას) 85, 1; რომელი ე. (მას) 93, 16 (ვარ.), 105, 16. მეფე ე. ნინოს 110, 21. ნინო ... ე. (მას) 111, 2. რომელი ე. პეტრე ქართველსა 135, 3 დედოფალი ეტჴოდა მათ 104, 18. სხუანი ეტჴოდეს (მას) 123, 20. ე. (მას) სალომე უქარმელი და პეროჴავრი სივნელი 126, 20. წარჩინებულნი თჴსნიცა ე. (მას) 136, 7 [იტჴუ].
ბიტჴა-ა იგი არს სიტყუა წინასწარმეტყუელთა 99, 6. აუწყა მეფესა სიტყუა მათი 73, 12. მოექსენა ს. იგი 90, 8. განიხილენ წიგნნი და ს. იგი 96, 3. რომელმან მოავლინა ს. მისი 118, 19. ისმენდა სიტყუასა კეშმარიტსა 87, 4. დაამტკიცებდეს ს. მას დედოფლისასა 105, 11. ამას ს. ნუ იტჴუ 106, 14. შე-სამე-უსცეთ სიტყუად ებრაელთა თანა 89, 13. იწყო ს. 97, 1; 127, 7; 127, 15. იწყო ს. 245, 17. დაწერილ იყენეს ათნი სიტყუანი 86, 11. წარიკითხნა ს. ესე ნინო 87, 10. რქუა სამნი ს. 114, 7. მრწმენა სიტყუათა მისთა 97, 4. ს. შენდა ირმირე 246, 2 [იტჴუ].
ბირცხვლ-ა||ბირცხვლ-ა მოვიდა ვითარცა ჴიქი სიფიცხითა 28, 10. ფარსმან ს. გულისა არღვრა განახა სიმრავლე 52, 16.

- მეოცე ესე ქართლისანი სიფიხ-
ლითა გულისა მათისათა არა შეუწიხ-
დეს 47, 15 [ფიცხ]
- სიქუელეა-ა** სიმაჰაეცე ავსენებლიან
სიმკნესა და სიქუელესა ფარსმან ქუ-
ელისასა 53, 11. ესე ყოველი აღას-
რულთა ფარნავაზ სიბრწინითა და სიქუ-
ელითა 26, 6 [ქუელ].
- სიღრმეა-ა** გულისხმა-ჰყო სიღრმე
ზღუსა 107, 9. სულთ-ითქუნა (მან)
სიღრმითა გულისა 79, 18 [ღრმა].
- სიუზარულ-ი** იუ მიუჰარან მე მაყუ-
ალნი 111, 15. ქასრე მეფესა უჰუარ-
ა დედა იგი მირიანისი 64, 19. უ.
მირიამ უფალსა 87, 3. ესე უჰუარდა
მირდატის კერძთაცა ქართველთა 51, 6
[უჰარ].
- სიუზარულ-ი** ღურძუკთა დაივიწყეს
სიუჰარული ფარნავაზისი 27, 25. მო-
იკნენთ ს. . . მირიანისი 31, 4. შთა-
უგლო გულსა ს. კერპისა და ცეცხლი-
სა 108, 19. დაივიწყო ს. მისი 109,
5. იყენეს სიუჰარულსა ზედა ერთმა-
ნერთისასა 10, 9. იყენეს ს. ერ-
თმანერთისასა 11, 3. მეფობდა
ბარტომ და ქართამ ს. ზედა ერ-
თმანეთისასა 44, 7. შთაუგდებდა გულ-
სა მათსა ს. ქრისტესსა 103, 9. ვიყ-
ენთ ს. ზედა ძმებრივ 128, 21.
დაადასტურეს მიღება სიუჰარუ-
ლისა მათისა 115, 23. შური აღიღე
ქრისტეს სიუჰარულსათეს 76, 13.
სურვილით და სიუჰარულით . . . მო-
იკითხეს (იგი) 133, 12 [უჰარ].
- სიშორეა-ა** არცა ინახებოდა სიშორითა
56, 1 [შორ].
- სიშუანიარა-ა** ავსენებლიან სიმკნესა და
სიქუელესა და სიშუანიარესა . . . ფარ-
სმან ქუელისასა 53, 11. არა სთნდა
სიყუდილი მისი სიშუანიარისათეს ხა-
ტისა 246, 10 [II შუ].
- სიძვილი-ი** ტყუილი არჩილ არა
თავს-იღვა სიციხლი მისი 246, 1 [ცებ].
- სიტოსხლეა-ა** სიტოსხლესავე შინა
განუტყენა ყოველი 19, 14. ს. მისსა
მოყვანა მისწული ქუჩისი 32, 9.
მიეცა მეფობა ს. მისსა 129, 7 [ცო-
ცხალ].
- სიძმა-ა** მოკლდა რეა, სიძე თრდატ
სომეხთა მეფისა 129, 6. მოკაცკ-
ნეთ მთელნი და სიძე ჩემი ფეროზ
125, 10. არა ნათელ-ლო სიძემან
მირიან მეფისამან 117, 2. სიძესა მი-
რიანისსა აქუნდა ქუეყანა 71, 2.
გაუტყალა ქუეყანა ს. მისსა ფეროზს
130, 23 (ვარ.) [სიძე].
- სიძვა-ა** ცოლქმრობისა და სიძვისათეს
არა უჩნდა ნათესაობა 17, 9 [ძავ].
- სიძუალა-ა** სიძუელითა შექმნოდა დარ-
ღუევა შენებულსა მას 21, 24 [ძუელ].
- სიძულილ-ი** ქართველთა სძულდა
მირდატ 51, 7 [ძულ].
- სიძულილ-ი** ვერ იყარებდა გან-
ცხადებად სკულისა სიძულილსა 135,
24 [ძულ].
- სიწმიდა-ა** სიწმიდით ცხოვრებდა 133,
38 [წმელ].
- სიხარულ-ი** ი. უომ. იხარებდეს მაგრება-
სა ციხე-ქალაქთასა 10, 10 (ვარ.) [ხარ].
- სიხარული-ი** იყო განსუენება და სიხა-
რული 26, 2. მიიღეთ ს. 35, 1.
იქმნა ს. დიდი 98, 11. იყავნ
მშულობა და ს. 128, 16. იგი სიხა-
რულით წარვიდა 27, 2. აღერკი ს.
აღიქურა 34, 2. ფარსმან ს. აღი-
ქურა 52, 3. საყდარსა აღიყვანა (იგი)
ს. 61, 11. წარვიდეს ს. 74, 15. ს.
შეიტკბო (იგი) 80, 14. ს. მოანიჭა ნა-
წილი 117, 11. ს. აღიღებდეს ჭუარსა
123, 9. მიეგება ს. 245, 14. ფარნავაზ
აღივსო სიხარულითა 22, 4. გა-
ნიხარა ქუჩი ს. დიდითა 22, 15. ფარ-
ნავაზ წარვიდა ს. 22, 20. წარ-
მოვიდა . . . ს. დიდითა 23, 27. თე-
სნი ს. წარმოვიდეს 57, 11. აღივსო
(იგი) ს. 62, 3; 81, 8. დიდოთა ს. მო-
ვიდენ 81, 11. განიხარა ს. დიდითა
84, 3. ს. აღივსო მცხეთა 114, 22.
აღივსო ს. მეფე 115, 19. აღივსნეს ს.
მეფე და დედოფალი 116, 5. ჭუარნი
აღმართნეს ს. 120, 9. ყო
მადლისა მოცემა დიდითა ს. 123, 6.
აღივსნეს ს. მირიან მეფე და ნანა დე-
დოფალი 129, 2. შესცვალა მეფო-

ბა საწუთოსა სიხარულად საუკუნოდ 248, 2 [ხარ].

სლპა აღდგ და ვილოდე ჩრდილოთ კერძო 85, 3 [ველ].

სმპნ ი ისმენდა მისა სიტყუასა კეშმარიტსა 87, 3. რომელი ყურითა ჩემითა ვისმინე 97, 16. თემკა სიტყუათა შენთა ვ. 246, 3. ისმინა სომეხთა მეფემან ვედრება მათი 48, 15. მან ი. ვედრება მათი 74, 13. არა ი. ვედრება ჩუენი 96, 13. არა ი. არცა სომეხთა, არცა წარჩინებულთა თუსთა 136, 7. ისმინეს სომეხთა ვედრება მი-სი 34, 20. უკეთუ ვისმინო შენი 246, 5. უკეთუ ისმინო ჩემი 247, 2. რომელმან თქუენი ისმინოს 87, 1. ესმინა (მას) ქადაგება ... ნინოსი 116, 17.

ი—უ. ყოველი რაოდენი მიბრძანო, გისმინო 40, 18.

ე მე ენა შენი არა მესმის 214, 9. მესმა ესე 26, 16. მ. კმა 97, 7. ესე 8. 113, 12. ესმა ნებართს 7, 11: ე. მეფესა ადერკის ... სჯულისა დატეება 42, 14. ე ამბავი ესე სპარსთა მეფესა 62, 3. ე. ესე მირიანს 67, 3. ზაბილონს ე. ესე 73, 11. ე. ესე ნინოს 78, 17; 79, 13. კმა ე. (მას) ზეგარდამო 84, 16. დედასა ელიოზის-სა ე. (ესე) 99, 10. ე. ესე ყოველი უსჯულოსა მას 246, 8. ე. ესე ყოველი ასიმს 246, 23. გუესმა ესრეთ 98, 2. ესმა (მათ ესე) 110, 15.

ი ვნ. ისმის ამბავი იგი ძუელი 101, 14. მსწრაფლ ისმოდა 113, 10. ისმა კმა ძლიერი 113, 14. სმენილ იყო მისდა სახარება იესო ქრისტესი 58, 6. არა ს. ი. (ესე) ყურთა ჩემთა 99, 12.

ი—ჟ ასმოდა სასწაული 95, 2; 102, 19 [სემ].

სმენა-ა შე-სამე-ესკეთ მოგუთა თანა სმენისა 89, 14. მოთსრობით და სმენით უწყოდეს 98, 1. ს. ციკით 120, 3 [სემ].

სნეულ-ი სპარსი სნეულ იყო 106, 5. ურმაწული იყო ს. 123, 1. სნეულნი განკურნნა 95, 10 (ვარ.). მრავალნი ს. განიკურნებიან 104, 11.

თუთოსახენი ს. მოვილოდეს. 115, 14; მოვილოდეს ს. 123, 9. იწყო სნეულთა განკურნებად 77, 17. გარდამოსდილოდეს ცრემლნი განშორებისათს ს. მუერნალისა კელო-ენისა 126, 18 [სენ].

სომეხსთაბპნ-ი მირვან მოკლა ბუმბერაზი ქართველთა და სომეხთაგანი 32, 2. არავინ გამოჩნდა ქართველთაგანი და ს. მძლე მირვანისი 32, 2 [სომეხ].

სომეხურ-ი (მათი) ენა სომეხური იყო 16, 4. (მათ) დაუტევეს ენა ს. 16, 6. იზრახებოდა ქართლსა შინა ს. 16, 22. ნინო მეცნიერ იყო მცირედ ენასა სომეხურსა 85, 15. ნინო ... პოვა მწყემსთა მათ ზორის სომეხურად მზრახველი 85, 16 [სომეხ].

სომეღ-ი სამყარო აცხოვნე ყოველი სოფელი 90, 16. სადაცა იქადაგოს სახარება ესე მუნცა ითქმოდის ყოველსა სოფელსა 86, 18. გრწმენინ იესო ქრისტე ცხოვრებისათჳს ყოვლისა სოფლისა ჯორცითა მოსრული 115, 11. თუ უნდა ცნსა სოფლთ-სა 77, 16. შიშმან მისმან განაქარენეს გემონი სოფლისანი 105, 20. ღირს ვიქმენით ... კრავსა ცოდვათათჳს სოფლისათა შეწირულსა 97, 9 [უფ].

სომეღ-ი2 ქვეყანა არავინ იპოვა სხუა, მსგავსი მისი, იონთა სოფელსა შინა 83, 17 [უფ].

სომეღ-ი3 სოფელი რომლისა სოფლისანი ხართ 85, 17. მოიწიენეს ყოველით სოფლით კაცნი 78, 3 (ვარ.): ივლტოდა ყოველი კაცი ქალაქად და სოფლად 91, 10. ცოლმან მიუბოძა სოფლები 248, 8 [უფ].

სომეღ-ი4 მხარე მოუწოდა მთავართა სოფლებისათა და ერისთავთა ს. 60, 6 [უფ].

სომღის-მპრობაღ-ი ავა ესერა, ღმერთნი ... სოფლის-მპრობელნი 106, 15. შერისხენ სულთა ამათ ურჩთა სოფლის-მპრობელთა 90, 17. აქუს ჩუეულება ს.-მ. 107, 2 [უფ, პყარ].

სპა-ა ქარი დააბრმო ქეკაოს მეფე და

სპა მისი 14, 7. მოსრეს ს. მისი 14, 20; 30, 2; 49, 3; 57, 20; 59, 16. იელტოლა ს. მისი 57, 20. ოტებულ არს ს. ჩუენი 60, 11. მან მოიტანა თანა ს. დიდი 68, 19. იყო იგი სპასა თანა ბერძენთასა 68, 11. მოიქცა სპისა თვისისა კერძო 52, 6. ჰოს სპითა უძლიერესითა დაუღვა უკანით 6, 22. ამან წარმოგზავნა ერისთავი ს. დიდი 13, 5. გამოგზავნა ... ფარაბოროტ ს. დიდი 14, 18. მოვიდეს ერისთავნი ს. დიდი 30, 12. მიმართა ყოვლითა ს. მირვანს 32, 5. მირვან მოეგება ს. ყოვლითა 32, 6. გარდამოიყვანნეს ოვსთა მეფენი ს. ოვსეთისათა 45, 9. მოვიდა სუმბატ ს. სომხითისათა 49, 10. ს. ჩუენითა თანადაგიდგეთ 49, 15. მოვიდა მირდატ ს. უძლიერესითა 52, 10. განვიდა ... ს. თუსითა 52, 17. შემოვიდა ამაზასკ მკედრითა ს. 56, 6. მეფე გუთთა ს. ურიცხვთა შევიდა საბერძენის 68, 6. მეფე ბერძენთა შეკრა ს. დიდი 68, 7. ეწუო მტერთა ს. მცირითა 70, 2. გამოგზავნა მეფემან ერისთავი ს. დიდი 136, 3. გამოგზავნა ერისთავი ს. ძლიერითა 138, 13. სიმრავლესა სპარსთასა მცირედითა ს. მეეგბა 138, 14. ერჩლეს სპანი მისნი 6, 16. წარავლინნა ს. ძლიერნი 6, 20. მოიწიენეს ს. იგი 6, 21. მოსრენეს ... ს. მათნი 7, 7. ჰოსს არა ჰყვეს ს. 7, 12. დაუტევა ქართლს ერისთავად აზონ და მის თანა ს. იგი 18, 22. განვიმრავლენ ს. შენნი 22, 16. განვიმრავლენ ს. 22, 23. განვიმრავლენ ს. 23, 3. შეკრბეს ს. 23, 3; 34, 1; 35, 8 (ვარ.). ს. დარჩეს აზონს 23, 7. აზონ მოირთნა ს. საბერძენით 23, 17. ს. მათნი მოსრენეს 23, 24. მირვან შემოკრიბნა ყოველნი ს. 28, 4. ამან მირვან შეკრიბნა ს. 31, 3. ბარტომ შემოკრიბნა ს. 31, 18. ბარტომ განაწყენა ს. თუსნი 32, 5. ადერკი მოითხოვნა ს. 33, 16. აღარა მოუშუნე ს. სომეხნი 35, 1. მეფეთა ... შემოიკრიბნეს ს. თუსნი 45, 11. შეკრბებოდეს ს. სომეხთანი 45, 18.

ს. სომეხთანი იყენეს ბრძოლად სპარსთა 48, 26. არტაშან ... შეკრიბნა ს. 48, 22. ფარსმან შემოკრიბნა ს. ქართლისანი 51, 16. მირდატ გამოიყვანნა ს. ძლიერნი 51, 15. ფარსმან შემოკრიბნა ს. თუსნი 52, 11. არა ჰყვეს ს. 52, 12. მოსრენეს ს. მათნი 54, 6. გარდამოვიდეს ს. დიდი 55, 3. შეკრიბნა ს. თუსნი 57, 1. ეწყენეს ურთიერთას ს. იგი 57, 19. მოიმატნა ს. ოესეთით 62, 9. შეიკრიბნა ს. ურიცხვნი 67, 5. კეისარმან მისცნა ს. თრდატს 68, 15. გამოასხნეს ს., ერისთავნი მირიანისნი 68, 16. ს. მათნი მოსრნა 95, 15. სპათა მათ აღიზახნეს 46, 17. (აზონ) ამცრო სპათა მისთა 20, 10. აზონმან მოუწოდა ს. თუსთა 23, 4. ადერკი რქუა ს. თუსთა 34, 3. მოუწოდა ს. სომხითისათა 45, 17. ყოველნი მიეტყვენეს სუმბატს და ს. სომხითისათა 46, 21. წინამძღლარ ექმნა იგი ს. ქართლისა და სომხითისათა 52, 20. მოუწოდა . . . ს. მისთა 67, 3. მივიდა სპათა თანა სომხითისათა 34, 17. გამორჩეულ იყო ს. შორის თუსთასა 56, 11. არავინ იპოვა ს. შინა ბერძენთა 57, 18. იყო ს. თანა ბერძენთასა 68, 9. მოვიდეს ერისთავნი ძიებად სისხლისა ... სპათა მათ სპარსთასა 30, 13. არა ჰყვეს (მას) სპანი მირდატის ს. ოდენნი 52, 12. მოვიდა ადერკი მახლობელად ქართველთა სპათასა 34, 21 [სპა].

სპარსმთისსპან-ი საზღვართა სპარსეთისაგანთა არს 136, 15 [სპარს].

სპარსულ-ი (მირიან) დაივიწყა ენა სპარსული 65, 17. ფარნაუზს სპარსულად არმაზ ერქუა 25, 11. რომელსა ერქუა ს. მიპრან 64, 8 [სპარს].

სპასალარ-ი სარდალი განაჩინნა სპასალარნი და ათასისთავნი 25, 2. გაგზავნა ბრძანება ყოველთა თანა ერისთავთა სპასალართა 116, 7 [სპასალარ].

სასაქონლო-მეცნიერული უნივერსიტეტის სა-
საქონლო-მეცნიერული და არმა-
ნიისა 46, 20 [სასაქონლო].

სასაქონლო-მეცნიერული 0—2 სასაქონლო-მეცნიერული
შენიშვნა 247, 4 [სასაქონლო, I ყველა].

სასაქონლო-მეცნიერული განაწილება ერის-
თავის რეანი და სასაქონლო 24, 8. ესე
ს. იყო 24, 25. წარმოებულა ს. 48, 10. იყო ს. ფარსმან ქუელისა
51, 10. იყვის ფარსმან ს. 51, 13.
განვიღის ს. მისი ფარსმან 51,
19. მიუგება . . . მათთან ს. 64, 5. სასა-
ქონლო-მეცნიერული მოკლა ოცდასამი (ბუმბუ-
რაზი) 51, 21. მოკლა . . . ს. ფარს-
მან თექვსმეტი ბუმბურაზი 52, 14.
ფარსმან ს. წარმოებულა ცოლი და ძე
ფარსმან ქუელისა 53, 17. თქვა მათ-
თან ს. 62, 15. განიჭვა სახელი
სასაქონლოსა ფარსმანისი 52, 20.
შეკრებს ერისთავნი ს. თანა
62, 12. დაემოწმეს ზარბაზსა მათ-
თან სასაქონლოსა 63, 14. დაადგინა
სასაქონლო 24, 24 [სასაქონლო].

საქონლო-მეცნიერული სპილენძისა ღმერთად თა-
ყუანი-სიკემდეს 90, 7, დგა კაცი ერთი
სპილენძისა 89, 9 [სპილენძი].

საბა რბიან მებრძოლებანი 107, 11 [რბ].

საბა-მ სათნი იყო საბა მისი 80, 2.
იყო საბად 114, 16 [რბ].

საბა-მ ხოცვა იწყეს რბევად და
სრულდებოდა ერთმანეთისა 34, 14 [სარ].

საბა-მ იმანასა ისროლა 55, 19
[სარ].

საბა-მ იყო სროლად გულითა ფი-
ციხელითა 55, 18 [სარ].

საბა-მ მიგრანი იყო ტანითა სრული
27, 24. კაცი ს. ღმერთისმოშიშობითა
. . . არს 75, 15. მამაკაცსა ხრულსა
წარგავლინებ 90, 9. განმტკიცდეს ს.
სარწმუნოებასა ზედა 128, 9. ღმერთ-
მან . . . დაგამტკიცენ შენ ს. სარწმუ-
ნოებასა ზედა 129, 21. მადლობდეს
ღმერთსა, ნიჭითა სრულითა მომცემელ-
ისა 129, 3. შეეშინა სრულიად ოტებასა
ქართლით 70, 7. უგულუბელს-ყო ნა-
თესავი ჩუენი ს. 96, 12. დაიდარს-
ტეს ს. მოწყუდელა სპარსთა 115,

23. დაადგერ ს. მათ ზედა 129, 22.
რომელნი ს. შეიღონ არიან სპარსთა
136, 15 [სარულ].

საბა-მეცნიერული აქლემის ბეწვისა იყ-
რნეს მახლნი . . . საწმარსა ქუეშე
სტეოელსა 61, 16 [სტე].

საბა-მეცნიერული-ი ქარისკაცი წარაელი-
ნეს სტრატიოტი იყოელსა ქუეყანასა
77, 18 [სტრატიოტი].

საბა-მ სულარი არა იბოვა 78, 13. ტი-
ლოთა და სულარისა და სხუთა
ყოელისავე გამოეძიებდა 77, 4
[სულარი].

საბა-მ ბელი სუმან ჩუენმან გუცეს
ჩუენ ძლევა კეთილი 22, 14. მოსცა
ს. მისმან ძლევა 52, 28. მოგვიჩინა ს.
ბოროტმან 53, 12. ს. შენმან მოაელი-
ნოს 61, 3. ეკმადლობთ სუესა ჩუენსა
26, 3. ს. ჩემსა მოუცემა მეფობა
ჩემდა 34, 22. ეკმადლობთ ს. ჩუენსა
35, 5. ნაშობსა მკველისასა ეყოფის
სულად 67, 14 [სუფ].

საბა-მ არს სურვილი იგი 93, 9. ს. იგი
ვერ შეუძლებს აღმართებად 112,
3. იხილეს მათსა ს. იგი 114, 12. ნათ-
ლითა ბრწყინვალე ს. ჩამოვიდოდა
114, 19. ს. ნათლისა . . . დგა 122, 11.
დაადგერს სურვილსა მას თანა 112, 11/
სანატრელი იგი გოდებდა ს. მას ზედა
112, 12. ქაბუქმან მან შეპყო კელი ს.
მას 114, 8. მივახლა ს. მას 115, 4.
დადე (ყრმა) . . . ს. მას ნათლისასა
115, 7. ნინო შეახო კელი ს. მას 115, 10.
მეფემან შეუქმნა საბურველი ძელისა
გარემოს ს. მას 115, 15. არა განეშორე-
ბოდეს ს. ნათლისასა 122, 5. პატივ-
სიკემდი ს. მას 130, 7. მირიან დაე-
ფლა საშუალსა ს. სამხრეთისა 130,
14. მას ს. შინა არს ნაწილი მის
სურვილსა 130, 14. ნანა დაეფლა
მასვე ს. დასავლით 130, 16. აუწყეს
მეფესა ვერძრვა სურვილსა
მის 112, 6. ეუწყუნეს სასწაულ-
ნი ს. მის 125, 5. იწყეს ქართველ-
თა ს. ცხოველისაგან ნაწილის გა-
მოდებად 131, 17. სადაცა იყვის ნაწი-
ლი ს. ცხოველისა 131, 18. ჭერ-არს
ს. მის ქმნა სახედ ჭურისა 131,

21. განეფინა ყოველთა ადგილთა ქართლისათა ნაწილი ს. ცხოველისა 131, 22. რომელი დარჩა ს. მისგან 132, 2, აღამალა ქვითიორი პირველი ს. ოღნად 132, 3. მას სუეტსა შინა არს ნაწილი ღმრთივადმართებულისა მის ხუეტისა 30, 15. თავსა მის სუეტისასა აღმართა ჭუარი იგი 132, 3. შირდატ სუეტისაგან შექმნა ჭუარი 132, 1. შემზადნა . . . სუეტნი ეკლესიისანი 112, 2. აღმართნეს ექუსნი იგი ს. ეკლესიისანი 112, 3 [სუეტ].

სულ-ი სული; სამშვიდნეველი მიიღე სული ჩემი 85, 10. რომელსა ს. აწუვედა 95, 22. განვიდა ს. იგი 108, 10. განილა ს. მათი 113, 9. მოსრულ არს ს. ჩემი 127, 10. შევედრა ს. თუხი მეუფესა 127, 19. შეჰვედრა ს. დამბადებელსა 248, 1. რათა სულიცა თუხი განაბრწყინვოს 108, 4. რომელნი-იგი წინაღუდგეს სულსა წმიდასა 78, 4. შეუერვა ს. წმიდისასა 87, 19. აღიღებდეს წმიდასა ს. 124, 14. იყოს წინამძღურებითა სულისა წმიდისათა 77, 13. ნათელსცემლით მათ სახელითა . . . ს. წმიდისათა 86, 15. ს. ვერ შემძლებელ არიან მოწყუედად 87, 5. ქადაგებდეთ სახელითა . . . ს. წმიდისათა 87, 9. რომელი თანამოსაუდრე არს . . . ს. წმიდისა 94, 3. ტიროდა ნინო სულთქმითა ს. თვისისათა 108, 8. სულთქუშითა ს. მათისათა აღიღებდეს ღმერთსა 115, 1. აღირჩა თავისი თვისისა და ს. დადება 245, 12. იყო . . . გუმული სულისაგან უკეთურისა 123, 13. რომელსა შეენის თაყუანისცემა თანა მამით და სულით წმიდით 119, 3. სნეულ იყო სულითა უკეთურითა 106, 5. აღმოვიდოდეს სულნი 84, 10. მათ შეერთნეს ს. წმიდათა მოწამეთანი 84, 14. ს. წარვდეს 100, 2. შერისხენ სულთა ამათ ურჩითა 90, 16 [სულ].

სულ-ი კაკი დადგომილ იყო ორმოცოდნათი სული 110, 18. ნათელილო ორმოცდაათმან სულმან სხუმან 80, 19. დაუტევეს ქუეყანა

ორმოცდაცამეტმან ს. 82, 7. ნათელილეს ორმოცდაათმან ს. 116, 23 (ვარ.). ნათელილოს ყოველმან ს. ქართლისმან 117, 9 [სულ].

სულ-ი სული მოილო ნიამან სული ჯერკულისა მწარისა 91, 8 [სულ].

სულ-ამონ- სურნელოვანი აქუნდა გუნდრუკი სულ-ამონ 98, 8. იყო ფურცელ-დაუცუნელი, ს.-ა. 119, 20 [სულ, ამონ].

სულგრამელობა-მეტერნი მრავლითა სულგრამელებითა შენითა იქმან 90, 13 [სულ, გრამ].

სულ-თქმბა-მ ტიროდა ნინო სულთქმითა სულისა თვისისათა 108, 8. ს. სულისა მათისათა აღიღებდეს ღმერთსა 115, 1 [სულ, თქუ].

სულთ-თქმბა ოხერა იუობ. სულთითქუმბა ნეტარი ნინო 90, 3. სულთითქუნა ცად მიმართ 79, 18 [სულ, თქუ].

სულმირ-ი სულიერ იქმნა (იგი) 123, 23. ყოველსა სულიერსა ჰამდეს 16, 8; 17, 9 [სულ].

სულმცირად ნაჩქარეველ წიგნი ესე იპოვა სულმცირედ აღწერილი 248, 10 [სულ, მცირე].

სულწალ-ი||**სურწალ-ი** სურნელოვანი ყოველი იქმნეს ვარდის ფურცელ სულწალ 85, 2. იყო ზე იგი სულწელი 119, 7. ბორცუ იგი ეუმოდა სულწელად 122, 13.

აქუნდა გუნდრუკი სურწელი (სურწელი) 98, 8 (ვარ.). ბაბილო არს შემზადებული გამომღებელად ყუაგილთა სურწელთა 94, 1 (ვარ.) [სულ, წელ].

სულწალბა||**სურწალბა**-მ გამოვიდოდა კუამლი სულწელეებისა 84, 12.

არა ვრიდო ყუაგილთა სურწელეებასა 111, 18 [სულ, წელ].

სუმბ ყოლა ე ესუა (მას) ძე 26, 7. არა ე. (მას) ძე 27, 16. ბარტომ მეფესა არა ე. ძე 32, 9. ე. ძე ბარტომს 44, 8. ქართამს ე. ძე 44, 8. ე. (მას) ძე 54, 15. ასფაგურს არა ე. ძე 52, 11. ე. მას ღედა 99, 3. ე. მას ღედა 99, 4. რევის ე. ყრმაწული მცირე 123;

1. იგი მხოლოდ ესუა მათ 123, 2. შეკაპე კაცთა მაგათ და ესუას შვილი 94, 1 [სუ].
- სურმილ-**ი მსურველი იგი სურვიელ იყო 80, 18. ს. იყენეს ყოველნივე ნათლისღებისათეს 116, 6. ს. იყო ერი იგი ნათლისღებისათეს 116, 17 [სურ].
- სურმილი** 0—2 მსურის მე აღშენებად სახლსა ღმრთისასა 111, 13 (ვარ.). რომელთა სუროდა 80, 11 [სურ].
- სურმილ-**ი მეფესა აქუნდა სურვილი 102, 19. შეექმნა (მას) ს. ქრისტეს სჯულისა 105, 23. რომელსა-იგი ... სურვილით შემოემკრდა 100, 8. მოწოდელ და ს. ნინოსდა მივლენ 101, 10. მას გული უთქმობდა სურვილად ზემდა 83, 11 [სურ].
- სურნალებამ-**ა, იხ. სულნელება-ა.
- სჳმლ-**ი [იყო] მტუერი ვითარცა ღრუბელი სქელი 6, 24 [ზრკ].
- სნაპმბა** —8 ასწავებს (მას) ნინო და აბიათარ 105, 5. ასწავებდა ერსა ნინო 106, 2. ნინო ა. მას 111, 2. ნინო ა. (მას) თაყუანის-ცემად აღმოსავალით 111, 2 (ვარ.). ასწავებდა სუროთა 112, 1. ასწავებდეს (იგინი) ერთა 42, 20. რათა ასწავებდეს (იგი მათ) წესსა სჯულისასა 41, 30. რომელმანცა ასწავა (მათ) 19, 1. ა. მათ ყოველი წესი 41, 31.
- ი ისწავა ენა ქართული 65, 17. ისწავეს ხაზართა ... ესე გზანი 12, 3. ესერა გესწავიეს შენ მიერ 127, 3. ახალი ესე სჯული ესწავა (მას) ნინოსგან 102, 15. ნინო მეცნიერ იყო მცირედ ენასა სომხურსა, რამეთუ პირველ ესწავლა ნიაფორისგან 85, 15 [სწავ].
- სნაპმლა-**მ სწავლა, მოძღვრება აღიარებდეს სწავლასა მისსა სიმრავლე ერისა 126, 9. აღიღეს უღელი სწავლისა ... ნინოსი 95, 7 [სწავ].
- სნაპმულ-**ი მოიწინეს ... სწავლულნი 78, 3 [სწავ].
- სწორ-**ი ტოლი, ოდენი არცაჳნი იყო ... სწორ მისსა მეცნიერებითა სჯულისა 77, 6. მოილო სეტყუა ლიტრისა სწორი 91, 12. ყოველი კმელი გუგასა შინა თუალისა მისისასა მცირისა მარგალიტისა სწორად შეიყვანის 77, 11 [სწორ].
- სწრამა** 0 უობ ისწრაფდა (იგი) სისრად წმიდათა ქალწულთა 81, 13. ისწრაფდეს იგინი მაგრებასა ციხე-ქალაქთასა 10, 10 [სწრაფ].
- სწრამამა** ე მეწწრაფების მე აღშენებად სახლსა ღმრთისასა 111, 13 [სწრაფ].
- სსლმმა** 0—1 სხენან საყდართა მამათა მათთასა 136, 16 [სხედ].
- სხმა** ყოლა, კონა (მრავლისა) ე (ფარნავაზს) ეხხნეს ცოლ მრავალ, ძენი 4, 1. ე. მის თანა ორნი ასულნი 27, 16. ამას ადერის ე. ორნი ძენი 43, 18. ე. მას ორ შვილ 72, 11. თუალნი ე. (მას) ზურამუხტი 89, 10 [სხ].
- სხშა-**მ არღარა იზრახებოდა სხუა ენა ქართლსა შინა 26, 9. ს. მოვიდა ამბავი 35, 18. ს. ... ჰყვა მკედარი 55, 14. ს. სიმრავლე სპარსთა არა იყო 68, 16. არა გვთხერს, ვითარ ს. იგი 77, 15. არაჳნი სოვა ს. 83, 17. არა არს ... ს. კერპი 89, 3. იყო ს. კერპი ოქროსა 89, 17 (ვარ.). ს. ღმერთი ვერ შემძლებელ არს ესევითარისა ქმნად 92, 4. არა არს ს. ღმერთი თვნიერ ქრისტესა 104, 4. არა არს ს. ღმერთი 105, 3. ს. ყოველი ხე კმელ იყო 119, 19. სხუაცა ძალი მორითო 69, 1. ნათელილო ორმოცდაათმან სულმან სხუამან 80, 19. არა უნდა სხუსა ნათესაიისა მეფობა 32, 15. ნინო იშვა ოდენ ... თვნიერ ს. შვილისა 76, 4. ჭუარისა და ს. ყოველისავე ... გამოეძიებდა 77, 4. არა სხუად შემოვედით სომხითს 46, 6. სხუანი შეეწოდიან მას 10, 17. ს. აღდგეს ერთმანერთსა ზედა 10, 18. გამოვიდეს ს. ნათესავნი 17, 15. ს. ესე ციხენი დაიპყრნა 18, 7. ს. დასხნა მთიულეთს 27, 9. იწამა იგი ... და ს. მრავალნი 84, 5. დაემოწაფნეს ექუსნი ს. 102, 12. ს. ეტყოდეს 123, 20. ყოფილ არიან ს. სამეოცდა-

ათნი 127, 5. დაუორგულდეს სხუანი-
ცა 6, 14. შეეწიენეს ს. ვინმე ნათესაე-
ნი 6, 17. მოკლნა ორნი ს. 56, 13. ს.
დედანი დაემოწაფნეს 94 (ვარ.). ს.
სნეულნი უმრავლესნი არა მოიქცეს
126, 3. მოვიდეს ს. აზნაურნი 248,
6. ნათელ-ილო რიფსიმე მის თა-
ნა სხუათა მათ სახლელუთა მისთა 80,
19. იხილეს ს. დედათა
განსადელი ესე 81, 17. სხუათაცა
ბუმბერაზთა მოკლნეს მრავალნი
56, 4. ეზრახნეს (იგინი) სხუათა ვე-
ეთმე ნათესავთა 6, 13. ს. ქალაქთა და
ადგილთა იწყეს (მათ) შენებად 118,
4. მიეტევა (იგი) სხუათაცა ბუმბერაზ-
თა 56, 13. მცხეთოს უგმირე იყო
სხუათა მათ 8, 17. იგი იყვის მზავე-
ბელ ბჳე ს. ქართლოსიანთა 11, 5. ს.
მათ შიშისაგან დადნებოდეს კორცნი
113, 8. სხუათავე თანა წარცყმილო
იგიცა 109, 5. ჰოს ჰყო თავი თუსი
მედელ სხუათაცა ნათესავთა ზედა
7, 21 [სხუა].

სჯულ-ი წესი, ჩვეულება და იპყ-
რესი სქული უბოროტესი ყოველთა
ნათესავთასა 16, 7. თუთ მოიგონა ს.
ესე 19, 1. აზონ დაუტევა ს. აღქსან-
დრეს მოცემული 20, 7. მეფე
გარდაჯდა სჯულსა მამათა ჩუენთასა
29, 10. ეთხოვოთ ... დამპირვა ს.
ზედა მამათა ჩუენთასა 63, 8. ს. მამა-
თა ჩუენთასა მიგვლებდეს 63, 10. პოე-
ნა ქართველნი უბოროტეს ყო-
ველთა ნათესავთა სქულითა 17, 8
[საქ].

სჯულ-ი სარწმუნოება შეიყუარა
სქული სპარსთა 29, 5. შემოილო
ს. მამული და დაუტევა ს. დედული
29, 11. მამამან ჩემმან შემოილო ს.
31, 6. ვერ კეთილად იპყრა ს. მამათა
თქუენთა 31, 7. მოგუეც ... ს. თქუ-
ენი 73, 7. მისცეს ს. ქრისტესი 74, 13.
ახალი ესე ს. ესწავა ნინოსგან
102, 14. უქადაგეს მათ ს. კეშ-
მარიტი 125, 18. ვარ მე სჯულსა ზედა
მამათა თქუენთასა 31, 11. იყოს შეი-

ლი ჩემი ორსავე ს. ზედა 65, 8. იწყო
ქებად ს. კეშმარიტსა 71, 6. ქადაგებდა
ს. ქრისტესსა 102, 13. ამხილებდა ყო-
ველსა კაცსა ს. კეშმარიტსა 102, 15.
მარადის სძაგებნ ს. ქრისტიანეთასა
103, 16. გამოიწულიავენ ს. ქრისტესსა
105, 5. მირიან იწყო გამოძიებად
ს. ქრისტესსა 105, 12. ნუ იტყუ,
პრომთა მათ შეცდომილთა ს. 106, 14.
მიუშუთ ჩუენ ქრისტიანეთა ქადაგე-
ბად ს. მათსა 109, 1. ვამხილოთ
დატეობა ს. ჭუარცმულისასა 109, 4.
ვიყო მორჩილ ნინოსსა ს. ზედა პრო-
მთასა 110, 2. მოიქცე ს. ჩემსა 247, 4.
აღაშენა სახლი სალოცავი სჯულისა
მათისა 15, 4. არა იყო მოძღუარი
ს. კეშმარიტისა 18, 26. ს. დატეები-
სათეს მოკლევნ მამანი შეილთა 31,
9. არა იძიების სისხლი ს. დატეები-
სათეს მოკლულთა 31, 10. ესმა ...
ადრეკის მეგრეთაგან ს. დატეებმა
48, 14. აქუს წადიერება ქრისტეს
ს. და ნათლისღებისათეს 79, 11. ს.
ცვალეზასა დამაჭერებდა 97, 3. ვერ
იკადრებდა განცხადებად ს. სიძული-
სა 135, 14. ვაოტოთ ფარნაქომ, შე-
მომღებელი ახლისა სჯულისა 29, 14.
განეცხადა ქება ქრისტეს ს. 71, 5.
მესმა კმა ახლისა ს. 97, 7. განეცხადა
ქადაგება ქრისტეს ს. 102, 7. მეცნიერ
იყო ძუელისა ს. 102, 14. მირიან მე-
ფესა აქუნდა სურვილი ქრისტეს ს.
102, 19. შეექმნა (მირიანს) სურვილი
ქრისტეს ს. 105, 23. ვარაზ-ბაქარ
იყო კაცი ურწმუნო და მოძულე ს.
135, 23. მსახურმან ... სჯულისამან
ნათელ-ილო წყლისაგან 118, 24. წარ-
ვედ წესსა სჯულისასა 99, 5. აწუ-
ედა დატეებზასა ქრისტეს ს. 245, 17.
ითხოვოს არა დამატეება დატეე-
ბისათეს სჯულისა 245, 11 [საქ].

სჯულ-ი კანონი მოიწიენეს სწაე-
ლულნი სჯულსა მოსესსა 78, 3 [საქ].

სჯულ-ი აღთქმა არცავენი იყო სწორ
მისსა მეცნიერებითა სჯულისა ძუელი-
სა და ახლისათა 77, 6. მოვიდენ მე-
ციერნი სჯულისანი 36, 7 [საქ].

ტ

ტაიჭ-ი ადრეკი ალღა ტაიჭსა 34, 3 [ტაიჭ].
 ტალაშპარ-ი კარავეი პოვა ბრწამ-
 ლი სახედ ტალავარისა 94 (ვარ.). შე-
 ეიღეს ტალავართა მათ შინა საწ-
 ნახელთასა 82, 10 (ვარ.) [ტალავარ].
 ტან-ი ტანსა მისსა ეტუა ქაქუე 89, 9. იყო
 კაცი ტანით დიდი 33, 13. გმირი
 ეგვიეოთარი არაოდეს ყოფილ იყო
 ტანითა 4, 12. მირენან იყო ტ.
 სრული 27, 24. იყო კაცი ტ. დი-
 დი 51, 4 [II ტან].
 ტანჯშპ ი ვნ. მოკუედ სოკუდილოთა,
 რომლითა ვიტანჯებოდი 246, 5 [ტანჯ].
 ტაძარ-ი მეფემან აღაშენა ტა-
 ძარი 117, 15. შეგუყუანენ ტაძარსა
 ღმრთისა თქუენისასა 73, 8 შეიყუან-
 ნეს (იგინი) ტ. შინა 73, 12. ღმერთმან
 განმამორნა ტ. 96, 11. იქმნა ტაძ-
 არისა მის წმიდისა მიღება 101, 16
 [ტაძარ].
 ტბა-ა მიემთხუა ტბასა დიდსა 85, 6.
 ითხოვა სხრდელი მეთევზურთაგან ტ.
 მას შინა მონადირეთასა 85, 11. მღი-
 ნარე გასდის ტ. ამას მცხეთას მის-
 ლვად 86, 3. შეიპყრეს იგი ტბისა მის
 პირსა 49, 4. დაიძინა გარდასადინელსა
 მის ტბისასა 86, 5. წარეპართა მღი-
 ნარესა მას ტ. 87, 13 [ტბა].
 ტაშაბბ ღანებება ი—უ არღარავის
 უტევა ყრმითა კლეა 58, 8 [ტაშ].
 ტაშენ ი ვერღარა იტევდეს (მათ) ქუეყა-
 ნა 4, 2; 4, 13. ვერღარა ი. (მათ) დურ-
 ძუქეთი 27, 7 [ტაშ].
 ტარში-ი იყო იგი ჭურჭილი რკინითა და
 რვალითა ტარფთაგან ვღრე თხემამდე
 7, 14 [ტარშ].
 ტახა-ა კმა ბრძოლისა მათისა ემსგავსა
 ემასა ტახისასა 52, 5 [ტახ].
 ტილო-ა ტილონი იგი პოვნეს 78, 9.
 პოვნეს (მათ) ტ. იგი 78, 9 (ვარ.). ტ.
 იგი ... მოიხუნა ცოლმან პილატესმან
 78, 10. მივიდეს კელთა ლუკა მახარებ-
 ლისათა ტ. იგი 78, 12 (ვარ.). ჰკითხვი-
 და ენებათა მათთვის ქრისტესთა

ტილოთა და სუღარ-სა 77, 4 [ტი-

ლო].

ტირილ-ი 0—1 ზაბილონ ტირიდა
 74, 6. ტ. ნინო 88, 7; 90, 3. ტ.
 ნინო 109, 8. ტ. იგი 121, 22. ტ.
 (იგი) 123, 22. ვტიროდით ჩუენ 96, 1.
 გოდებით ტიროდეს (იგინი) 82, 2. ტ.
 (იგინი) ნათესავთა თუსთა 113, 9 [ტიარ].
 ტირილ-ი იქმნა ტირილი 35, 17;
 53, 8. იყო ტ. 111, 4. დედა მისი
 ტირილით ილოცვიდა 123, 20. იწყეს
 ტირილად ბრანჯთა 73, 6. ნინო იწყო
 ტ. 86, 8. ტ. იწყო 114, 10 [ტიარ].
 ტაპილ-ი ტაპილ აკს გემოს-ხილვა 97, 10
 [ტაპ].
 ტაპილ-ი სულნი წარკდეს სამითა ამით
 ტაპილითა 100, 2 [ტაპ].
 ტომ-ი მონათესავე მოიყვანა სპარ-
 სეთთ ტომი მისი 68, 18 (ვარ.).
 პოვეს დედოფალი ეინზე მეფეთა
 ტ. 80, 10 (ვარ.) [ტომ].
 ტომ-ი2 ხალხი, ნათესავეი ესუა
 მას დედა ტომისაგან ეფია მდღელისა
 99, 3. მოიყვანა ოთხნი კაცი, ტომ-
 ნი მისნი 19, 17 [ტომ].
 ტაშ-ა მაგარი იყო ტუითა 48, 6
 [ტაშ].
 ტაშაბ გლოვა ი იტუებდეს ყოველნი
 თავთა თუსთა 53, 9 [ტაშ].
 ტაშაბ-ა იქმნა ტაშა ყოველთა ზე-
 და ქართულთა 53, 8. შეიქმნეს ქმანი
 ტაშებისა და გოდებისანი 117, 15.
 კმა ესე ტაშებისა არს 112, 21 [ტაშ].
 ტაშრტა სროლა 0—8 სტუორცა ისა-
 რი 7, 18; 21, 20 [ტაშრც].
 ტაშრტა-ა (იყო) ტაშრცა ქვისა 7, 2
 [ტაშრც].
 ტაშუ-ა მრცა ქესა თუსსა ტაშუ სომ-
 ხითისა და ქართლისა 12, 9. მისცა ტ.
 რანისა და მოვაქნისა 12, 17. ტ. ვარი
 მე 127, 6. აღიდეს ტაშუ ურისუ
 45, 15. ქადაგებს ტ. დედაკაცი
 105, 4. განიყოფდეს ტაშუსა 45, 19.
 დედაკაცისა მის ტაშსა მიერ
 სნეულნი განიკურნებიან 104, 10. გავეს
 კაცი ტაშუდ 46, 4. ტ. უთხრა თავი
 თუსი 93, 4. ტ. იტყოდა თავსა თუსსა
 106, 4. წარიყვანა ტ. შეილნი ფერო-

ზონი 137, 3. აქა შობილო ტაუეო
101, 13. აქა შობილო ტაუეო და ტაუ-
ეთა მესნელი 101, 13. რასა იტყუ
ტ. მესნელი 127, 3 [ტაუე].
ტაუენვაძე-ა დაპყრობა განამრავლეს
ტაუენვა სპარსეთისა 59, 17. გა-
ნამრავლეს ხაზართა ტაუენვა მათი
12, 4. ხოლო ტაუენვასა მას ხაზარ-
თასა ყოველივე მშედობით დარჩო-
მილ იყენეს 27, 6. იწყეს ტაუენვად
საბერძნეთისა 69, 17 [ტაუენ]

ტაუეობა-ა იჩემა ტაუეობა თავისა
თვისა 93, 4 (ვარ.). მისცნის იგინი
ტაუეობასა 96, 7. რასა იტყუ ტ-
127, 3 [ტაუე].

ტაუე-ქმნა 0—2 სპანი მათნი. ტყუ-
ქმნეს (მათ) 23, 24. ტაუე-ქმნეს (ქარ-
თველთა დურძქენი) 28, 14 [ტაუე-
ქმ].

ტაუე-ჰომვა 0—2 ტაუე-ჰო ნათე-
სავი სომეხთა მეფისა 62, 5. ტაუე-
უენეს ურიცხუნი (სპარსნი) 52, 9
[ტაუე, I ყავ].

უ

უადგილო-ა პოვეს მწირი შობილი
უადგილოსა ადგილსა 98, 10
[ღვა].

უბანი-ი პოვნა უბანი ურიათა და
რუსთავი 17, 21. მივალნ უბანსა მას
პურიათასა 94 (ვარ.). მოვიდის უ.
ურიათასა 95, 1. პოვნა უბანი
მისნი 17, 21 [უბანი].

უბიწო-ა მოიქსენეს მათ უბიწო იგი
ალთქმა 82, 1. მოავლინა სიტყუა ...
შობილი დედაკაცისაგან წმი-
დისა და უბიწოსა 118, 21. უბიწოთა
გულითა გნებაეს 29, 17 [ბიწ].

უბოროტეს-ი პოვნა ქართველნი
უბოროტეს ყოველთა ნათესავთა 17,
8. იპყრეს სჭული უბოროტესი 16, 7
[ბოროტ].

უბრალ-ა უდანაშაულო უბრალო
იქმნე სისხლისა ჩუენისაგან 73, 9. ის-
ვის ამბავი ... უბრალოსა მის სისხლი-
სა უსამართლოდ დათხევა 101, 15
[ბრალ].

უბრწყინვალესი-ი ცეცხლი ღვა ... მზი-
სა უბრწყინვალესი 122, 17 [ბერწყ].

უგმირა-ა უგმირესი არამედ მცხე-
თოს უგმირე იყო სხუათა მათ 8, 17.
მცხეთოს უ. იყო ძმათა მისთა 9,
11 [გმირ].

უგრძნულად მაღულად და უგრძნუ-
ლად წარმოსტყუენეს შირაკუანი 45,
13 [გრძენ].

უგულეზელს-ჰომვა არაფრად ჩაგ-
დება 0—2 ნუ უგულეზელს-ჰომვ
(მას) 90, 14. ღმერთმან უგულე-
ზელს-ჰომ ნათესავი ჩუენი 96, 12 [გულ,
I ყავ].

უგულისხმომ-ა მიუხვედრელი,
უვიცი განაბრძნობდა უგულურთა და
უგულისხმოთა მათ 103, 8 [გულ, ხმა].
უღანმ-ა დაუსახლებელი აღ-
გილი იზრდებიან იგინი უღანნოს მ-
ნანათა 14, 11 [ღანა].

უღებ-ი უღირსი უღებ ვიქმენით მსა-
ხურებასა მათსა 108, 22. დაწერეთ ...
უღები ცხოვრება ჩემი 127, 12 [I ღვე].

უღიღეს-ი სუეტი იგი უღიღესი ვერ
შეუძლეს აღმართებად 112, 3 [ღღ].
უეპუელად მოავლინა სიტყუა ... შო-
ბილი უეპუელად 118, 20 [ეპუ].

უვისი ჰყავს რომელსა უვისი (ოლად
ნათესავი ფარნავაზიანთა 29, 13 [ვის].

უზომო-ა ხედვიდეს სასწაულთა მათ
უზომოთა 122, 6. ქმნა წინააღდგომა.
ბეტრთა მიმართ უზომოთა 73, 4 [ზომ].

1 გამოცემაშია: უგრძნულად.

2 გამოცემაშია: უზის.

უკანა||უკან მიუღდა უკანა კოსტანტინე 70, 4. მარტელისა უკანას იხილეს სასწაული 122, 10. პაოს დაუღდა უკანით ზურგით 6, 23.
 მიუღგეს უკან 28, 14 [კუ].
 უკანასანდელ შემდგომ რომელნიმე უკანასკნელ მოქციენა აბიზოს ნეკრესელ ეპისკოპოსმან 126, 5. თავი შევედრე ძესა ღმრთისასა, პირველ ეამთა შობილსა და უ. ჩუენთვის განკაცებულსა 130, 5 (ვარ.) [კუ].
 უკანასანდელ-ი ასფეგურ იყო უკანასკნელი მეფე ფარნავაზიანთა ნათესავისა 59, 7. უკანასკნელთა ეამთა მოვიდეს მეფე 105, 18 [კუ].
 უკანასკნელ-ი იყო იგი სახლსა შინა უკაცურსა 21, 12 [კაც].
 უკანეთის-ი უკეთესად გამოარჩია მცხეთას დასუმა ძისა მისისა 63, 20 [კეთ].
 უკანეთურ-ი ბოროტი დედაკაცი ვინმე იყო გუებული სულისაგან უკეთური 123, 13. სნულთ იყო სულითა უკეთური 106, 6 [კეთ].
 უკანარაპ-ი ხელა წილთა მით ჩრდილოელთა მცხეთელთა მოქალაქეთა კუართი იგი უკერავი 78, 6 [კერ].
 უკანოუკანება უკან მოყვანა ი შეიყრეს (ზარენ) და უმოიყვანეს 49, 5 [II ყავ].
 უკანოცემა დაბრუნება 0—2 სომეხთა უკანოცეს საზღვარი ქართლისა 49, 19 [I ც].
 უკანუღამ-ი ჩუენ უკუღავ ვართ 73, 18. იხილეს ღმერთი იგი უკუღავი 77, 15. ღირს-გუყვნა ღმერთმან სისხლსა ძისა ღმრთისა უკუღავისასა 74, 1 [კუედ].
 უკანუღამებ-ა რომელთა სიკუდილითა უკუღამება მოიგეს 246, 14. უ. მოგუანიკა 247, 16. აღირჩია სიკუდილი უკუღამებისა მომატყუებელი 248, 1 [კუედ].
 უკანუღამობა უკან დახევა 0—1 დაშურეს და უკუღამეს (იგინი) იმიერ და ამიერ 34, 12 [დგა].
 უკანოცემება მობრუნება ი ვნ. ქეკაოს უკანოციკა 14, 8 [ქეც].

უკანოცემა დაბრუნება (მრავლისა) ი უკანოცეხნეს საზღვარი ქართლისანი 50, 2 [ხუ].
 უკან-ი იქმნა ღამე ბნელი, უკან 109, 12 [კუნ].
 უკანის-ი მარადისი მეფე, ცხოვნი უკანისამდე 61, 1. არს კურთხულ უ. 74, 3. დიდებულმცა არიან უ. 106, 12. იკნენებოდის საქმე ესე სასწაული უ. 110, 10. მას . . . შუენის დიდება უ. 110, 13. არა შეირყოს უ. იგი ადგილი 129, 15. ვიტანჯებოდი უ. 246, 5. (ვარ.). ანუ მიუყუნისამდე შეესციეთი 96, 4 (ვარ.) [კუნ].
 უკანუღამობა უკან დახევა 0—1 უკანუღამ იგი კვესა კახეთისასა 136, 8 [ქელ].
 უკანარაპ-ი ყოვლისა უფროსად და უზარესად გამოარჩია 64, 2 [მავარ].
 უკანუღამის-ი რომელი უკანუღამეს არს ყოველთა მათთა 74, 2 [ად].
 უკანუღამის-ი პაოს უმეტეს გმირი იყო ყოველთასა 4, 10 მცხეთა განდიდებულ იყო უ. ყოველთასა 11, 6. უ. მოამტკიცნა ზღუდენი ჭავახეთს 30, 7. უ. არმაზელნი მეფენი შეეწეოდეს სომეხთა 44, 13. უ. მოამტკიცნა ზღუდენი ნეკრესისა ქალაქისანი 65, 14. ყოველთა მეფეთა უ. აღასრულებდა მსახურებასა 65, 19. შეიყუარეს იგი ქართველთა უ. ყოველთა მეფეთასა 65, 21. უ. ნინოსსა ამხილებდა ყოველსა კაცსა 102, 15. ნანა დედოფალი . . . გულ-ფიცხელ იყო უ. 103, 3. უ. შეუდგეთ მსახურებასა 109, 3. უ. საწყალობელად ტიროდა 123, 22. არს მით ეამითგან სამისი წელი და უმეტესცა 96. 13. უმეტესად აღიღებდეს ღმერთსა 122, 21. შეუყუარდა უ. შეუენიერება პირისა მისისა 245, 10 [მეტ].
 უკანუღამ-ი უცნობი მე დედაკაცი ვარ უცხო და უმეცარი 86, 8 [II ც].
 უკანუღამ-ი დაუხახახებელი უკანუღამო იყო ქუეყანა იგი 5, 17 [მკედრ].
 უკანუღამო-ყოფა გავერანება 0—2 ყოვლითურთ უკანუღამო-ყო კახეთი 245, 5 [მკედრ, I ყავ].

უმრავლესი-ი უმრავლესნი მათგანი მოვიდეს 15, 15. შეითქუნეს ერისთავნი ქართლისანი უ. 29, 9. გამოერთნეს უ. 51, 7. მთელნი უ. არა მოიქცეს 126, 3. ამან მოაქციენა უ. 130, 19. ერისთავთა ქართლისათა უმრავლესთა მისცეს მძევლები 29, 20. უ. მათგანთა ნათელ-ილეს 81, 1 [მრავალ].

უმრავლესნი-ი უმცროსნი დაჟდა ... მეფედ სპარსეთს ძმა მირიანისი უმრავლესნი 67, 2. კლარჯეთი ყოველი მისცა ძესა თესსა უმრავლესსა 43, 24 (ვარ.) [მრავალ].

უმცროსნი-ი დაატყუენა ... დედანი და ყრმანი თხუთმეტისა წლისა უმცროსნი 18, 17 [მცირე].

უმწამსლო-ა დარჩომილ ვართ ... ობლად ვითარცა ცხოვარი უმწვეფოსონი 63, 3 [მწვეფ].

უმჯობესნი-ი სიკუდილი უმჯობეს არს თათთა ჩუენთათს 63, 12. უმჯობესნი ქუეყანისა მისისა მისცა პასის. 4, 15. უნ განოსჩნდი უ. ყოველთა შორის 35, 3. იყო უ. ყოველთა მეფეთა 51, 5 [ჯობ].

უმობრალ უომრალ მიპრიდიან ხაზართა მათ მირიანს 66, 17 [ომ].

უმამოლ უღროლ პოვეს მწირი მწირისა დედაკისაგან შობილი უფამოლ 98, 10 [უამ].

ურვა ი უობ. იურვოდეს (იგინი) 81, 14 [ურ].

ურვა-ა გაკვირებდა ამას ზედა ესე-ვითარი ურვა მოაწრა 107, 2. განიბნივნეს ურთიერთას ქირისაგან და ურვისა 109, 13. აღდგა მიფე გულ-გღებული ურვათაგან 114, 14 [ურ].

ურვილი-ი მირდატ იყო კაცი ურვილი 51, 2 [ურ].

ურთიერთას ერთმანეთს იწყეს ბრძოლად და კლომად ურთიერთას 10, 13; 10, 16. მიეტევენეს უ. 34, 6. 52, 4; 56, 11; 68, 14. ვერ სძლეს უ. 34, 12. იქმნეს მტერ უ. 51, 1. ეწყვნეს უ. სპანი იგი 57, 19. მახლი დავეკემის უ. 67, 7. თრდატ და მირიან ამზახნა უ. 70, 13. დაიმეგობრნეს უ. ზაბილონ და ბატრიაქი იგი 75,

13. ერთობით განზრახეთა უ. ყოველთავე დაუტევეს ქუეყანა იგი 82, 6. ითრუჟან და არმაზ ყოველადე უ. მტერ არიან 92, 1 (ვარ.). განიბნივნეს უ. ქირისაგან და ურვისა 109, 12. მიატყდებოდა ერი იგი უ. 116, 15 [ერთ].

ურიცხუ-ი იყო ნათესაუ ურიცხუ 4, 1. მოსწყდა უ. 7, 4; 28, 13; 30, 1; 32, 7; 47, 1; 54, 5. იყო სიმრავლე უ. ხაზართა 11, 22. მოსწყდეს უ. 23, 22. შეკრბა სიმრავლე უ. 45, 12. აღილეს ნატყუენავი უ. 45, 15. შეკრბა სიმრავლე უ. 54, 1; 69, 13. გამოვიდა ერი უ. 88, 10. მოღრკა ერი იგი უ. 122, 3. მეფე ... სპითა ურიცხუთა შევიდა საბერძნეთს 68, 6. წარაელინნა ... სპანი ურიცხუნი 6, 20 (ვარ.). შემოკრბეს უ. ნათესაენი 16, 5. უ. აწყუდილ არიან 22, 19. შეკრბეს უ. სპანი 23, 3. უ. სპანი მათნი მოსრენსა 24, 3. ტყუე-ყვნეს უ. 52, 9. მოსწყუნდა უ. 52, 18. ძმამან შეიკრიბნა სპანი უ. 67, 5. მოიწივნეს ... კაცნი უ. 78, 3. სპანი უ. მოსრნა 95, 15. ეწყო მტერთა .. ურიცხუთა სპითა მცირათა 70, 2. ქმნა წინააღდგომა მტერთა მიმართ ურიცხუთა 73, 4 (ვარ.) [რიცხუ].

ურმო-ა პეუანდის ქმა იგი ქმასა მას უროს მედლისასა 34, 10 [ურო].

ურჩი-ი შერისხენ სულთა ამათ ურჩთა სოფლისმყრობელთა 90, 17 [რჩ].

ურწმუნო-ა ვარაზ-ბაქარი იყო კაცი ურწმუნო 135, 23. იყო მირდატ უ. 138, 8 [რწამ].

ურწმუნობა-ა ურწმუნოებისა მთანი დაირლუეს 112, 20 [რწამ].

უსამართლო-ა ისმის ამბავი ... უბრალოსა მის სისხლისა უსამართლოდ დათხევა 101, 15 [მართ].

უსახლომკანეს-ი არაენი იყო უსახლოვანეს 11, 2 [სახელ].

უსწორო-ა შეუღარებელი მოკუ-დაო უსწორო დიდი ქელმწიფე 19, 14 [სწორ].

უსჯულო-ა იპოვა უსჯულო ესე 81, 15. ესმა რა ესე ყოველი უსჯუ-

ლოსა მას 246, 8. ტიროდეს გამოხატ-
ვით შესწავლებ-სა მოსთვის წინაშე მეფი-
სა უსჭულოსა შეუნიერებასა რიფ-
სიმესა 82, 3. იქცეოდა უსჭულოდ 136,
2 [საქ].

უტაივნელი-ი ჭანსადი აღდგა ყრმა
იგი, ვითარცა უტკივნელი 115, 13
[ტაქ].

უშაღ-ი პატრონი, მფლობელი
იყო განმგებელ და უშაღ პაოს 6,
6. ესე იყო განმგებ და უ. 9, 15. შვილ-
თა ზედა კავკასისთა იყო უ. ღურძუქ
11, 14. გყო შენ უ. ერთა ზედა
ქართლისათა 247, 5. რომელმან შეკ-
რა გუელთა უშაღი 13, 1. შენ
ხარ უ. ჩუენი 22, 25. იყო ვინმე ყრმა-
წული, უ. მძიმისა სენისა 103, 11. არ-
ცა ხადოდეს უშაღად 10, 14 [უფ].

უშაღ-ი2 ღმერთი იშვა უშაღი ჩუ-
ენი 35, 14. დამსკუალეს უ. 99, 9.
შენ ხარ უ. ყოველთა ზედა უშაღ-
თა 110, 5. კურთხეულ არს უ. ღმერთი
118, 18. არა დაუტეო უ. ღმერთი
247, 9. მოსცა უფაღმან ძალი 73, 3.
რომელი უ. უწყისი 100, 9. უეუარდა
მარამ უშაღსა 87, 3. რომელი
განუტევეს ურიათა უფლისა ჩუენისა
იესოს წილ 44, 6. სმენილ იყო
სახარება უ. ჩუენისა იესო ქრისტესი
58, 6. წარიღეს სამოსელი იგი უ. ჩუ-
ენისა იესო ქრისტესი 79, 3. სიკუდი-
ლი უ. მათისათეს დიდებულ შეურა-
ცხიეს 83, 3. უქადავა სახარება უ.
იესო ქრისტესი 95, 6. თქუმილი
კუართისათეს უ. ჩუენისა 97, 14
(სათ.). იწყო ვედრებად უ. მიმართ
104, 2 (ვარ.). კურთხეულ არს ... მა-
მა უ. ჩუენისა 118, 18. მიიღეს
კუართი უფლისა 36, 21. კუართი უ.
პურიათა წარუღიო 95, 3. კუართი
უ. წილით ზედა მცხეთელთა 99,
14. აქუნდა სამოსელი იგი უ. 100, 9.
არს სამოსელი იგი უ. 118, 7.
დახუდეს (იგინი) ჭუარკმასა უფლი-
ნასა 36, 21; 99, 8. რომელი ჭუარკმა-
სა უ. განუტევეს 44, 6. ეზიარა სისხლ-
სა უ. 100, 3. მოვიდის გამოძიებ-
სათეს კუართისა უფლისა 92, 2. ფერ-

კნი დამსკუალულ იყენეს უფლისან-
117, 13. დაუტევნა ... სამსკუალ-
ნი უ. 117, 20. დაუტევნა ფიცარნი
უ. 118, 2. არა ბრძანებულ არს უფ-
ლისაგან მახულისა აღება 125, 11. მი-
ნიცებულ არს (იგი) უ. 131, 21. უფა-
ლო, ღმერთი საუკუნეთო 79, 19. უ.
უ. 84, 15; 85, 9. უ. მე დედაკაცი
ვარ უცხო 86, 8. უ., მრავლითა ძა-
ლითა შენითა გეტრუენეს ბეტრნი 90,
12. მიჩუენე მე, უ., მკვეალსა 90, 18.
უ., ყავ განსლვა ჩემი კორცთაგან ჩე-
თა 97, 10. გინდა ესნა ჩემი უ.
კურთხეულ 110, 9. კურთხეულ ხარ
შენ, უ. 118, 11. შენ ხარ ღმერთი ყო-
ველთა ზედა უფაღთა 110, 5 [უფ].
უშიცხაღმის-ი უსასტიკესი უფი-
ცხელესთა კანონთა შეაყენნეს თავნი
მათნი 82, 4 [ფიცხ].

უშლმაბ ა არა ვაუფლოთ გულთა ჩუ-
ენთა მწუხარება 62, 13.

უ აფრიდონ ეუფლა ყოველსა ქვე-
ყანასა სპარსთასა 13, 3 [უფ].

უშლმაბა||უშლმაბა-მ მთავრობა;
ძალა უფლება შეურაცხი იქმნებისა
ჩუენი უფლება მათისაგან კრებულისა
82, 18. ტიროდა უფლებასა მათ
ზედა ბნელისასა 90, 4. უცალო იყენეს
ბერძენნი უფლებიხაგან პრომთასა 25,
9 (ვარ.). შენ ხარ უფალი ყოველ-
თა ზედა უფლებათა 110, 5 (ვარ.).
მიცემულ იყო უფლობა ქართლისიან-
თა 10, 15. შენ გამართებს უ. ჩემი 22,
23 [უფ].

უფრო||უფროსი||უფროსად უმეტე-
სად უფრო განვისუენებთ 26, 17.
ქართველნი უ. დარჩეს 47, 7.

განდენდა უფროს ყოველთა მეფეთა
16, 19. აღვიდის სიმაღლესა პაერთასა
უ. მამორსა 77, 10. ქრისტიანენი უ.
მორწმუნე იქმნებოდეს 122, 15. უ.
მოვიდოდეს ყოველნი 123, 8. უ. და
უმეტეს ტიროდა 123, 22.

უფროსად განბოროტნეს 46, 20. უ-
და უმაგრესად გამოარჩია 64, 2. უ.
განმარკლდეს (იგინი) 83, 9. უ. და
უმეტესად აღიდებდეს ღმერთსა 122,
21. აწ უ. განსდიდნე 247, 2 [ფრ].

უფროსი-ი უფროსი საფეოდალო მათი იყო საფლავე ქართლოსისი 11, 8. უ. ბრძოლა მათი იყვის 48, 2. უ. ლაშქრობა მისი იყვის დარუბანდს 66, 14 [ფრ].

უფსპარაღ-ი რომელი არს უქუესკენელს ყოველთა უფსკრულთა 74, 2 [ფსკერ].

უაუესანელას-ი რომელი არს უქუესკენელს ყოველთა უფსკრულთა 74, 2 [ჭუაე].

უაძეველი-ი შეუცვლელი მტკიცე იხილა სიმტკიცე მისი უაძეველი 246, 8 [აძე].

უაღალ-ი აღიდეს უღელი სწავლისა 95, 7 [უღელ].

უღმრთო-ი უღმრთონი ქირსა შთავვიან 124, 9 [ღმერთ].

უღმრთოთაბანი-ი ურწმუნოთაგანი მრავალნი უღმრთოთაგანი მოიქცეს 122, 94 [ღმერთ].

უღონო-ი უღონო იქმნა მირიან 70, 6. უ. იქმნეს (იგინი) და სასოწარკვეთილ 104, 9 [ღონე].

უშვილო-ი იყენეს ანასტო და ქმარი მისი უშვილო 93, 15. მრავალნი უშვილონი მოვიდოდეს 124, 3 [შევ].

უშვილოთაბა-ი ანასტო და ქმარი მისი ზრუნედეს ფრიად უშვილოთებისა 93, 16 [შევ].

უშიში-ი ფარნავაზ უშიში იქმნა ყოველთა მტერთა თუსთაგან 24, 6. იყო უშიში ვითარცა უქორცო 51, 4. იყო მირდატ უ. 138, 8. მეფობდა უშიშად 28, 16. რომელი უ. ქადაგებდა 102, 13 [შიშ].

უშიშარი-ი იხილე ფრითთა უშიშართა განბანა 111, 18 [II შუ].

უშიშოთაბა-ი უშიშოთაბად აღსრულდა ცხოვრება მისი 58, 11 (ვარ.). ყოველნი დღენი უ. აღსრულნა 132, 4. მეფობდა უ. 137, 16 [შიშოთ].

უჩინო-ი ფარული პბრძოლა... მტერი იგი უჩინო 103, 2. ბრძოლა მტერი უ. 105, 23. მოუწდა უ. იგი მტერი 108, 18. უ. იქმნეს ყოველნი იგი 114, 1. ვარსკულაი იგი უ. იქმნა 121, 9. შერისხენ სულთა ამათ უჩინოთა 90, 17 (ვარ.) [ჩენ].

უძალი-ი მოუცლელი უძალი იქმნეს ძენი აფრიდონისნი 13, 18. უ. იქმნა ქეკაბოს 14, 13. უ. იქმნა ქახოსრი 15, 5. უ. იყენეს ბერძენნი 25, 8. უ. იქმნეს სომეხნი 48, 18. უ. იყენეს (იგინი) სპარსთაგან 49, 8 [ცალ].

უძაბი-ი უძეცარი დატყუებენა დედანი და ყრბანი უძებნი 18, 17. იტყუნ უ. 89, 14 [II ც].

უძხომ-ი შემოიღო სჯული უძხო 31, 6. მე დედაკაცი ვარ უ. 86, 8. სადა არს დედაკაცი იგი უ. 110, 19. ტყუე ვარი მე ანუ უ. 127, 6. შვილდე უძხოსა ქუეყანასა 86, 9. სცხოვრებოდი უ. ქუეყანასა 106, 12. უ. ამას სიტყუასა ნუ იტყუ 106, 14. იტყუნ უძხოსა ვისთვისმე ღმრთისა 89, 14. ისმის ამბავი იგი ძუელი ერისა უ. წოდება 101, 17. უძხოო და აქა შობილო 101, 12. უძხონი იგი ნათესავნი მოსრანა 18, 16. ებომნეს ქუეყანანი უ. 67, 10. შივეცენით ჩუენ წარტყუენუად ნათესავთა უძხოთა 53, 14. შივიდე უ. ნათესავთა თანა 86, 9. აღგუქადა ხარკი და ქირი უძხოთა ნათესავთაგან 26, 5. იხილა ერი უ. თესლთა ღმერთთა მსახური 87, 18. მომეც ჩუენ უ. ნათესავთაგან 118, 14 [უძხო].

უძხომბა-ი იგლოვდა უძხოებასა თესსა 88, 8. შეეწყალა (იგი) უძხოებისა მისთვის 93, 5. უძხოებით მოხუედ 106, 10 [უძხო].

უძხომწმინდი-ი სამოსელი წარმოეცებრალთა მათ, ღმრთეებისა შენისაგან უძხოქმინდითა 118, 14 [უძხო, ქმ].

უძხომ-ჩინა გაკეირკება უძხო-უჩინა საქმე იგი 103, 7 [უძხო, ჩენ].

უძებნელი-ი მოუძებნელი (იგიცა) უძებნელ იყოს თქუენ ზედა 46, 3 [ძი].

უძლევი-ი ფეხმძივე ცოლი მისი უძლები დარჩა 32, 17 [II ძალ].

უძლეველი-ი იგი აღგილი უძლეველ არს 106, 21. მოსცა ძალი უძლეველი 73, 4 [I ძალ].

1 გამოცემაშია: უძხო-ქმინდითა.

უძლიერესი-ი პაოს სპითა უძლიერესითა დაუღვა უკანით 6, 22. მოვიდა მირდატ სპითა უ. 52, 10 [I ძალ].

უძლურ-ი მოვიდოდეს ყოველნი უძლურნი 123, 8. მისცა მსახურებად გლახკთა დედათა და უძლურთა 77. 2 [I ძალ].

უძლურება-ი განათავისუფლნა (ივინი) უძლურებათაგან მათთა 94 (ვარ.) [I ძალ].

უძრავ-ი და დვა უძრავად 28, 12 [ძარ].

უძრავნიმბუღლას-ი არაიენ იყო მათ შორის უწარჩინებულეს 11, 1. ღურძუქ უ. იყო შეილთა შორის კავკასისთა 12, 12; 12, 18 [ჩენ].

უწინ უწინ თუალ-გახუენ 246, 23 [წინ].

უწინარეს რომელნი გარდაცვალებულ იყენეს უწინარეს მისსა 51, 6. ამისსა უ. და პირველ კერძთა მიმართ შესწირვიდეს მსხურებლად ყრმათა 58, 8—9 [წინ].

უწუბაბა — იგი აუწუბადა (მას) ყოველსა 105. იგი ნინო არაიის ა. 106, 3. იგი აუწუბადა (მათ) ძუელთა და ახალთა წიგნთა 103, 7. რა იგი ვაუწუე მას 108, 3. რომელი-ესე აუწუა ვინმე ფარსმანს 50, 14 (ვარ.). ა. მეფესა და პატრიარქსა სიტყუა მათი 73, 11. ნიაფორმან ა. პატრიარქსა წადიდებრება ესე 79, 15 დედაკაცმან რიფსიმეს ა. საქმე მისი 80, 14. მწყემსმან მან ა. (მას) 86, 2. ნინო ა. (მას) საქმე მისი 93, 3. გამსახბლისმან მცხეთელმან აუწუა ყოველთა ქართველთა 15, 12. ნინო საქმე მისი დედა-მმათა მისთა არა ა. 93, 4. ა. (მათ) ყოველი გზა 94, 6. რათამცა აუწუეს (მას) რამე საქმე კუართისა მის 95, 4 (ვარ.). ა. (მას) ესე ყოველი 100, 12. ა. ვიეთმე დედოფალსა 104, 10. ა. (მას) ესე ყოველი სასწაული 111, 7. ა. მეფესა ვერძრვა სუეტისა მის 112, 5. ა. ეპისკოპოსსა იოანეს 119, 10. მაუწუე ჩუენ საქმე შენი 127. 2. ვაუწუო მეფობასა შენსა გულს-ზრახვა ჩემი 60, 18. აწ

ვაუწუოა (თქუენ) 127, 10. წინამდებარემან ეამმან აუწუოს გონებასა მათსა 248, 16 (ვარ.). ვაუწუოთ ქალისანათესაობა ქართლოსიანთა 63, 6.

ე რომელი მეუწუა (მე) 97, 15. ეუწუა მას კუართისა მის ვერებრა 94 (ვარ.). რათამცა ეუწუნეს (მას) აქანი იგი სასწაული 125, 5 [უწუ].

უწუბაბა-ი სცა ქამად ... ჩუენებით უწუებისა მისებრ 94 (ვარ.). იწყო უწუებად მისა 77, 7. წინამდებარემან ეამმან უ. მოსტეს გონებასა მათსა 248, 16 [უწუ].

უწუბაბუ-ი უწუებულ იყავნ ძმობა შენი 82, 16. უ. იყავნ (ესე) შენდა 83, 13. უ. იყო შენ, მეფე 107, 10 [უწუ].

უწუის 0—2 უწუი მე მისი 79, 11. რომელი უ. (მე) 97, 16. უ. (მე), რამეთუ მოიწია ახალი ესე ეამი 101, 13. არა უ. (მე) 109, 20. არა უწუია 246, 18. ყოფა მისი უწუის ღმერთმან 76, 17. სადაცა თუთ უ. 78, 13. აღგილი მით არაიენ უ. 78, 16. რომელი უფალმან უ. 100, 9. არაიენ უ. აღგილი იგი 100, 12. ესე ვუწუოთ წერილისაგან 96, 9 (ვარ.). მათა ... უწუოდეს ესრეთ 98, 1. უწუოდე, რამეთუ არა ესე არს განზრახვა ჩემი 60, 16. უ., რომელ მოკუდუე 246, 5; უ. მტკიცდე 247, 6. რათა უწუოლიან შეილთაცა თქუენთა სარწმუნოება თქუენი 127, 12 [უწუ].

უხნილავ-ი უხილავ არს თავადი იგი 107, 15. მსახურებდენ ღმერთსა უხილავსა 18, 25 [ხელ].

უხუად იყო კაცი მიმნიკებელი კეთილისა უხუად 28, 17 [უხუ].

უხუცესი-ი უფროსი იგი უხუცესი ძმაცი მმათ მათ 137, 20. ესე უოველი მისცა ბარტომს, უხუცესსა ძესა თესსა 43, 22. (ვარ.) [III ც].

უხუარ-ი უსარგებლო რომელთა ცუციისა წარმოთქმა უქმარი არს 174, 11 [კამ].

უქორცო-ი იყო უშვილი, ეთარცა უქორცო 51, 5 [ქორც].

ფ

ფარვა 0—2 ღმერთი ჭარავს ქალაქსა მაგას 105, 18.

ო—უ სიმრავლესა მას უფარვიდა განზრახვასა 60, 15. ეერლარა უფარა (მას) სიმარგრემან საქურველი-სამან 34, 15 [ფარ].

ფართო-ა განაღეს კარი ფართო 66, 15 [ფართ].

ფარნაპაზინანობა-ა ფარნაპაზის შთამომავლობა რომელსა შესდგმიდა ფარნაპაზიანობა 32, 11. რომელსამცა არა შესდგმიდა ფ. 32, 15 [ფარნაპაზ].

ფარულ-ი იწყეს ფარულად კლდესა კა-თა 18, 12. ფარნაპაზ ფ. წარვიდა 22, 20. წარვიდა ფ. 26, 19. სიმრავლე ... ფ. შეკრბეს 45, 12. ფ. მოუწოდა მეფემან ანაკს 60, 19. იპურნეს მახულნი ფ. 61, 15. დაუტევეს ქუეყანა იგი ფ. 82, 6. მეოტ. იქმნეს ფ. 83, 12. ქება-დიდება ქრისტესი არლარა ფ. ითქმო-და 92, 7. დემოწაფენეს (მას) ფ. 94, 7. ფ. იყენეს მოწაფე მისი 95, 9. რომელნი ფ. დაემოწაფენეს (მას) 102, 10. ფ. იყუნეს მოწაფე მისდა 102, 11 (ვარ.) [ფარ].

ფარი-ი არა შეიცვალა ფერი ფურცელ-მან მისმან 120, 5. მოვილიან მფრინველნი ცისანი, ფერიოთა შავნი 101, 7 [ფარ].

ფარპ-ი (მყო) მტუერი ფერკისა მათისა 6, 24. თესითა ფერკითა წარვიდა 123, 16. ფერკნი დამსქუალულ იყენეს უფლისანი 117, 12. ჭუარი შეახო ... ფერკთა და მვართა 105, 1 [ფერკ].

ფასუ-ი მოსწყუედლიან ფესუსა სამოსლისს მისისასა 126, 15 [ფესუ].

ფიც-ი მისცა მათ ფიცო 33, 2. ქმნეს ფ. და აღტქმა 58, 16. მოეცა ფ. 65, 9. არა დასხნა სპარსნი იგი ფიცისა მისთვის 65, 2 [ფიც].

ფიცარი-ი ისარი ჰკრა ფიცარსა ზედა 17, 19. გამოსახეს ხატი მისი ფ. ზედა 81, 7. მონიჭა ნაწილი ძელისა და ფიცარნი იგი 117, 12. დაუტეენა ფ. 118, 2 [ფიცარ].

ფიცავულ-ი დაფიცებულნი რომელნი ფიცებულ იყო 65, 2 [ფიც].

ფიცხელ-ი იწყო სროლად გელთა ფიცხელითა 55, 19. მოგვ იგი სულითა უკეთუხითა ფიცხელად იგუემებოდა 106, 6. მიუღდა გზათა ძნელთა და ფიცხელთა 87, 14 [ფიცხ].

ფოლოც-ი ქუჩა შეამყუნეს ყოველნი ფოლოცნი თუთუფერთა სამოსლებითა 88, 14 [ფოლოც].

ფონ-ი რომელთამე მოუსწრეს ფონსა 61, 18 [ფონ].

ფრთა-ა იხილ შენ მფრინველთა მათ ფრთითა უშუერთა განბანა 111, 18. მოუტეენის ფრთენი 77, 12. განგიმარტვან ფ. შენნი 102, 1. შეიკრებ ყოველთა ფრთეთა ქუეშე 102, 2 [ფრთე].

ფრიად-ი განძლიერდა ფრიად 23, 17. ფ. დაიმეგობრნეს ურთიერთს 75, 13. ფ. უყურადა მარიამ უფალსა 87, 3. ზრუნვიდეს ივინი ფ. 93, 15. რომელი ფ. მეცნიერ იყო ძუელისა სკულისა 102, 14. არს სამკალი ფ. 85, 3. წარმოგზავნა მღვდელნი და ხურონი ფ. მრავალნი 117, 13. იყო ხე იგი შუენიერ ფ. 119, 7. უსკუელისა მას დაუკარდა ფ. 246, 9. ფრიადცა ქმულკეთოლ ხარ 246, 24 [ფრ].

ფრიად-ი ფრიადითა სატანკველითა მოვსწყუდენით 83, 8 [ფრ].

ფურცელ-ი ფოთოლი ყოველი იქმნეს კარდის ფურცელ 85, 2. კამის ფურცელი მისი 119, 8. არა შეიცვალა ფერი ფურცელმან მისმან 120, 5. შეამყუნეს ფოლოცნი სამოსლებითა და ფურცლითა 88, 14. ხენი მალნარისანი შეიმოსნეს ფ. 120, 7. რტოთურთ და ფურცლითურთ შემოაქუნდა (იგი) 119, 18. შეკრბა სიმრავლე ურაცხუ, ვითარცა ფურცელნი ხეთანი სიმრავლითა 69, 13. ნიაცი შლიდა ფურცელთა მის ხისათა 120, 2 [ფურცელ].

ფურცელ-დაუცენელ-ი ფოთოლდაუცენელი იყო ესე ფურცელ-დაუცენელი 119, 20 [ფურცელ, ცხ].

ფურცლიანობა-ა შემოკრბა ერი ხილ-
ვალ მწუანისფერობასა მას და ფურ-
ცლიანობასა 49, 19 [ფურცელ].

ფუსაგა ფიციება ა—ა გაფუყებო
ღმერთთა თქუენთა 34, 18 [ფუს/ფიცი].

ჟ

ჟაღაგებბა ი—უ რომელსა ჩუენ
გქალაგებ 115, 9. უქალაგა მას
სახარება 95, 5. უქალაგა მით სახარე-
ბა 94 (ვარ.). უქალაგებს მით სჭული
125, 18. უ. ერწო-თიანელა 126, 1.

ი—ა რომელსა ქალაგებს ნინო 104,
4. რომელსა ქ. ტყუე ესე დელაკაცი
105, 3. ქ. ნინო ჭუარსა 109, 18. რო-
მელსა ნინო ქ. 110, 6 (ვარ.). რომელი
ქალაგებდა სჭულსა ქრისტესსა
102. 13. ქალაგებდეს მოწაფენი მისნი
102, 10. მოწაფენი ქ. 111, 9. ქა-
ლაგებდეთ სახელითა მამისთა 87, 9.
ი ვნ. სადაცა იქალაგოს სახარება
ესე 86. 12; 86, 17. მუნცა ი. ყოველსა
სოფელსა 86, 17 (ვარ.) [ქალაგ].

ჟაღაგებბა-ა განეცხადა ნინოს ქალა-
გება ქრისტეს სჭულსა 102, 6. განა-
ცხადა ქალაგება . . . ქრისტესი 103, 10.
ესმინა ქ. ნინოსი 116, 17. შე-
ურაცხ-ჰყოფდა ქალაგებას მას 103, 4.
ნინო იწყო ქალაგებად სჭულსა
ქეშმარიტსა 71, 6 (ვარ.). წარგაელ-
ნებ ქ. ღმრთებებისა შენისა 80, 1. არა
დააბრკოლებდა იგი ქ. ნინოს 103, 1.
მიუშუთ გრძნელთა ქ. სჭულსა
109, 1 [ქალაგ].

ჟაღაგებბა-ა მუქარა დიდითა ქაღებითა
მოვსწყუდენით 83, 8 [ქაღ].

ჟათამ-ი მაშალი არა ეციულა ქათამ-
სა 113, 5 [ქათამ].

ჟალ-ი შემემთხუა ქაბუეი ერთი ქა-
თეს 83, 10. ვაუწყოთ ქალისა მის ნა-
თესაობა ქართლოსიანთა 63, 6. გამოგ-
ზაუნა კეისარმან ძებნად ქ. ქმულ-
ეთილისა 81, 3 [ქალ].

ჟალაჟ-ი ბარდოს ალაშენა ქალაქი 5, 5.
ამან ალაშენა ქ. 5, 7. პეროს ალაშენა
პირველად ქ. 5, 10. ეგროს ალაშენა ქ.

5, 14. უჩინა საზღვარი დასავლეთ
ქ. გაჩინი 8, 23. გაჩიოს ალაშენა ქ.
გაჩინი 9, 2. რომელსა ერწუა სა-
ნადიროს ქ. 9, 3. მანვე ალაშენა ქ. 9,
12. ჯავახოს ალაშენა ქ. არტანუ-
ხა 10, 2. ქ. მცხეთა განდიდებულ იყო
11, 5. ალაშენა ქ. 12, 19. არდამ . . .
ალაშენა ქ. ზღუსკარს 13, 9. მანვე მო-
ზღულდა მცხეთა ქ. 13, 10. პოვნა . . .
ქ. დიდი მცხეთა და უბანნი მისნი
17, 21. მოიცვა ქ. სარკინე 18, 10. და-
უტევეს ქ. 18, 14. ალაშენა ქ.
ალექსანდრი 19, 11. მან ალაშენა
ქ. ანტიოქია 19, 12. მან ალაშენა ქ.
პრომი 19, 22. მან ალაშენა ქ. ბოზინ-
ტია 20, 3. ფარნაეზ მოზღულდა ქ.
მცხეთა 25, 6. მისცა . . . ქ. გაჩინი
27, 19. იპყრა ქ. ხუნანი 31, 19.
არშაე განაშორა ქ. 33, 10. მისცა
ქ. მცხეთა 43, 19. მისცა ქ. 43,
20. ქ. მისცა ქართამს 43, 22. მო-
ულო . . . ქ. წუნდა 44, 16. სომეხთა
უკმოსცეს ქ. წუნდა 49, 19. იპყრა
ქ. 55, 16. არს ქ. მცხე-
თა 79, 4. იძრვოდა ქ. 110, 18. წარ-
ქმონდა ქ. 112, 15. აღიესო ქ. ლაშქრი-
თა 113, 6. დალუწეთ ქ. ესე 113, 21.
აღიესო მცხეთა ქ. 114, 22. წარე-
მართა მეფე და ყოველი ქ. ქრისტი-
ანობასა 118, 15. აზონ მოარღვენა ზღუ-
დენი ქალაქსა მცხეთას 19, 3. იყო ქა-
ბუეი ერთი ქ. შინა 20, 17. თუ-
ენი გაზაფხულისა და სთულისა არი-
სანი დაყენის ქ. 25, 18. იწყო შე-
ნებად ქ. 29, 4. მოამტკიცნა ზღუ-
დენი ქ. წუნდას 30, 8. აღესრუ-
ლა სუმონ კანანელი ქ. ნიფთისისა-
სა 38, 27. იყო ქ. შინა ერისთავი
47, 21. ქ. ამას ჩუენსა დრამა არტამან
მეფისა ხატითა დავსცეთო 49, 18.

დადგა მცხეთას ქ. შინა 52, 11. მოვიდა ქ. 61, 7; 61, 13. შეკრბეს ერისთავნი მცხეთას ქ. 62, 12. შუდი ათასი მკედარი ქ. შინა იპურას 65, 4. ჭუარნი ამასე ქ. დამარხულ არიან 78, 15. მიიწია . . . ქ. მას 87, 17. იქცეოდა ქ. შინა 95, 12. სახლი ელიოზისი იყო ქ. დასავალით 101, 5. ლმერთი ჰფარავს ქ. მაგას 105, 18. იყავ პატრიკეუმულ ქ. ამას შინა 106, 13. არს ქ. ამას შინა სასწაული 107, 20. არა სამეფუფოსა ქ. მოვიდეს 118, 3. არს ქ. ამას შინა სამოსელი 118, 7. არა წინააღმდეგს ქ. მეფეთასა 121, 14. აღმართოს (იგი) უჭარბას ქ. 121, 14. მოამტკიცნა ზღუდენი ქალაქისა მცხეთისანი 38, 24. ქ. მცხეთისა შენჯსრვად წიარებულ იცვენს 55, 6. (ვართ.). რაბატელნი . . . ქ. მცხეთისანი 86, 1. ნინო ქ. ზღუდეთა გარეგნით პოვა ქოჩი 94, 8. ერი ქალაქისა მოვიდა 114, 17. გამოიციოთა მეფემან ქალაქისა მცხეთისა 63, 16. იხილა ყოველმან ერმან ქალაქისამან 120, 10. ჭუარნი აღმართნეს წადიდებთთა ერისა ქ. 120, 9. განავლინენთი კაცნი ვიდრე სანახებამდე ამის ქალაქისა 121, 1. მოამტკიცნა ზღუდენი ნეკრესისა ქალაქისანი 65, 15. მოვიდეს ოცნი კერძოთა ქალაქისათა 55, 10. არა ეყვილა ქათამსა კართა ქ. 113, 5. პოვა გარეგნით ზღუდეთა მათ ქალაქისათა ქოჩი 94 (ვართ.). იყო კაბადულეთათ ქალაქით კაცი 72, 9. აღიძრნეს ერნი . . . მით ქ. 88, 3. განევედ ქ. 105, 17. სამოსელი წარმოვეც ქ. იერუსალემით 118, 13. შემოვიდა ამაზას ქალაქად 56, 6. შემოვიდა ქ. 56, 14. წარვიდეს იგინი ქ. წმიდად იერუსალემად 72, 14. წარვიდა ზაბილონ თუსად ქ. 76, 2. აღიძრნეს . . . წარმავალნი ქ. 88, 4. მიიწიენეს ქ. მცხეთად 88, 6. ივლტოდა ყოველი კაცი ქ. 91, 10. მოიწიენეს ყოველნი ქ. 116, 8. შემოაქუნდა (იგი) ქ. 119, 18. აღმოფხურნა იგინი ქალაქებისა მისგან 17, 14. აღაშენნეს ქალაქნი 11, 17. ხაზართა

შემუსრნეს ყოველნი ქ. 12, 1. შემუსრნა ყოველნი ქ. 13, 7. განამაგრნეს ციხენი და ქ. 14, 15. იაგარ-ყენა ქ. 15, 3. პოენა ქ. 17, 15. ქ. აღაშენნა 25, 6. განამაგრნა ქ. 30, 15. პოენა კახეთისა ქ. 18, 2. ქ. დაიპყრნა 18, 7. განამაგრნეს . . . ქ. 47, 16; 48, 11; 49, 12. განავსნეს ქ. 48, 12. ციხენი და ქ. იპყრნეს 65, 6. გაამაგრნის . . . ციხენი და ქ. 69, 4. შეიძრნეს ქ. 128, 1. განიყვანეს (იგინი) ყოველთა ქალაქთა შინა 15, 14. ამაგრებდეს ციხეთა და ქ. 15, 20. ყოველთა ქართლისა ქ. მოარღვენა ზღუდენი 19, 7. ადერკი უმატა ქ. და ციხეთა 33, 23. უბრძანეს შელტოლვა ციხეთა და ქ. 49, 11. იტყუებდეს ყოველნი თათთა თუსთა ყოველთა შინა ქ. 53, 10. დაესხნეთ თაენი ჩუენნი ციხეთა და ქ. შინა 63, 13. განავლინნეს (იგინი) ყოველთა ქ. 117, 8. ნიქნი ესე დაამკურდენ ქ. ქართლისათა 117, 17. სხუათა ქ. და ადგილთა იწყეს (მათ) შენებად ეყუსითათა 118, 4. რომელი პოვა ციხეთა და ქალაქთა გარე 47, 10. ყოველთა ქ. უმაგრესად გამოარჩია 64, 1 [ქალაქ].

ქალწულ-ი ისწრაფდა სისრად წმიდათა ქალწულთა 81, 13. პოეეს დედოფალი მონასტერსა შინა ქალწულთასა 80, 11. მიიწიენეს მონასტერსა მას ქ. 81, 5 [ქალ, წულ].

პარ-ი დასცხრა . . . ქარი 92, 9. დაარღვენა ზღუდენი ქარმან 91, 13. აღდგეს ქარნი 91, 6. ქართა და ნიაეთა წარგულეთ 113, 21 [ქარ].

პართიველთაგანი ეინცაეინ გამოჩნდის ქართველთაგანი ქმნულ-კეთილი მოკლიან იგი 20, 12. არავინ გამოჩნდა ქ. . . მძღე მირვანისი 32, 2. ყოველმან ქართველთაგანმან . . . პოვოს საკურეული 20, 10 [ქართ].

პართულ-ი შეიქმნა ენა ქართული 16, 6. იზარახებოდა ქართლსა შინა ქ. 16, 22. ამან განაერყო ენა ქ. 26, 9. ამან შექმნა მწიგნობრობა ქ. 26, 10. ისწავა

- ენა ქ. 65, 17. რომელსა ერქუა ქართულად მირიან 64, 8 [ქართ].
- მაჟი-ი რომელსა ერქუა ქაჭთა ქალაქი 10, 2; 23, 21 [ქაჭ].
- მაბბა — მ აქო სიკეთე მისი 245, 15. წარმართთა აქეს ღმერთი ისრაელთა 14, 12 [ქ].
- მაბბა-ა განეცხადა ქება ქრისტეს სჯულისა 71, 5. ქება ... ქრისტესი არღარა ფარულად ითქმოდა ქართლსა შინა 92, 7 (ვარ.). განეცხადა ნინოს ქ. ქრისტეს სჯულისა 102, 6 (ვარ.). მოავლინა დიაკონი ქებისა შესხმად 124, 19. მოიკესნეთ მათ ... ღირსი ქებისა მარტოებით ცხოვრება 82, 1. ელენე მოუწერა წიგნი ქ. 116, 3. იწყო ქებად 71, 6. იწყო ყოველმან ერმან ქ. მეფისა 88, 15 [ქ].
- მაბბა-დიდებბა-ა ქება-დიდება ქრისტესი არღარა ფარულად ითქმოდა 92, 7 [ქ, დიდ].
- მაბბულ-ი იხილეს ყოვლად ქებულთა დედათა განსადელი 81, 18 [ქ].
- მაღ-ი ცხოვართა ქედნი მათნი წარკუთვალდ მოიდრიკნეს 74, 7 (ვარ.) [ქედ].
- მაბა-ა|ქაბა-ა აღიძრნეს ჰურიანი რათამა ქვა დაკრიბეს მას 102, 17. დასდვა კელი ერთსა ქვახა 122, 1. დასწერე ჭუარი ქ. ამას 122, 2. (იყო) ტუორცა ქვისა ვითარცა სეტყუა 7, 2. დაირღვან კლდენი და ქვანი 107, 14. ქვათა და ძელთა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს 87, 19.
- ქუთათა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს 90, 6. დაეარდა ქ. მათ ზედა 121, 22 [ქვა].
- მაბით-ხჰართ-ა ქალატოზი მირიან ... ითხოვნა კვით-ხურონი აღმენებისათეს ეკლესიათა 117, 10 [ქვა, ხურო].
- მაბნა 0—2 ესე ქართველთა სათნოებისათეს ექმნა ბარტომს 34, 14.
- ი იქმ კურნებასა ამას 106, 9. სულგრძელებითა შენითა იქმანს, რასაც ი. 90, 13. ნინო იქმოდა კურნებათა 71, 5. ი. საყრეულებათა დიდთა 102, 8. ნათესავნი იქმოლეს მას 17, 13.

- ი ვნ. შეურაცხ იქმნების ჩუენი უფლება 82, 18. იქმნებოდა (იგი) 114, 21. იქმნებოდეს საზარელნი გრვენიანი 112, 16. ი. კურნებანი 121, 20. ქრისტანენი უფროს მორწმუნე ი. 122, 15. ი. ... სასწაული იგი 122, 21. უშვილონი ... შეიღმრავალ ი. 124, 4. სასწაული ი. 131, 18. ერთი წმიდისა სამებისავანი კაც იქმენ 90, 15. იქმნა ბრძოლა 6, 23. უცალო ი. ქეკაპოს 14, 13. უცალო ი. ქაიხოსრო მეფე 15, 5. მეფე ი. ძე სპანდიატისი ... ბარამ 16, 17. ი. ბრძოლა 23, 22. ი. სიმდიდრე გარდარეული 23, 28. ფარნავაზ უშიშ ი. 24, 6. ფარნავაზ მეფე ი. 24, 6. (ფარნავაზ) მეფე ი. 25, 14. მეფე ი. ... საურმაგ 26, 13. მეფე ი. მირვან 27, 22. ი. ბრძოლა ძლიერი 28, 10. მეფე ი. 28, 19. მეფე ი. ... ფარნავაზ 28, 21. ი. ბრძოლა ძლიერი 30, 1. მეფე ი. არტახ 30, 9. ი. ბრძოლა 32, 6; 46, 22; 54, 4; 57, 19. (ადერკ) მეფე ი. 35, 13. ი. ... გლოვა 35, 17. მეფე ი. იარვანდ 44, 14. დღე ბნელ ი. 47, 2. ი. გლოვა 53, 8. შემდგომად მისსა მეფე ი. ამაზასხ 54, 16 (ვარ.). მეფე ი. ქასრე ანუშარვან სასანიანი 59, 8. მეფე ი. კოსარო 59, 11. ი. (იგი) აღმსარებელი 64, 10. ი. მირიან თხუთმეტისა წლისა 66, 1. ი. მირიან წლისა ორმეოცისა 67, 1. სახელოვან ი. იგი 69, 7. მეფე ი. ... მმა მირიანისი 69, 10. უღონო ი. მირიან 70, 6. ი. ნინო თორმეტისა წლისა 76, 5. ი. (იგი) მორწმუნე 78, 11. ნინო დედაკაცისა ... თანამოგზაურ ი. 80, 9. ი. მეფე თრდატ ეშუად 84, 7. ი. ლხინება მისი 87, 16. თრდატ მეფე ეშუად ი. 92, 3. თრდატ მეფე კაცად ი. 92, 4. ი. ესე 92, 16. მოწეენულ ი. ჩემდა წიგნი 95, 19. ი. კაც ძე ღმრთისა 96, 17. ი. სიხარული 98, 11. შეშინებულ ი. იგი 100, 7. ი. ჰურიათა სირცხული 101, 15. სასოწარკვეთილ ი. (იგი) მკურნალთა მიერ 103, 17. ი. დედოფალი მორწმუნე 105,

1 გამოცემაში: იქმენ.

6. რომელი ი. მის ზედა 105, 9. ი. . .
 ლამე ბნელი 109, 11. ი. დაქცევა ესე
 109, 20. დაქცევა ესე . . . ი. 109, 21.
 რომელი ი. მცხეთას შინა 111, 7. ი.
 მწუხრი 112, 10. შუალამე ოდენ ი. 112,
 13. ი. დაყუდება დიდი 114, 2. პუ-
 რია ი. მხედველ 115, 4. მიუთხ-
 რეს რაცა ი. 115, 19. ი. ეგრეთვე
 121, 5. ვარსკულავი უჩინო ი. 121,
 9. სულიერ ი. (იგი) 123, 23. ღირს ი.
 განწყობილსა შორის წმიდათასა 248,
 2. მე და შვილი ჩემი ღირს ვიქმნენით
 მოღებდ დასკურებელსა მას განსაწ-
 მედელსა ცოდვითაგან 97, 6. ღირს ვ.
 ზიარებდ 97, 8. უღებ ვ. (ჩუენ) 108,
 22. უღებ ვიქმნენით მსახურებასა მათ-
 სა 108, 22 (ვარ.). იქმნენით მკლველ
 შუგოქმედისა 99, 11. მეორე იქმ-
 ნნეს (იგინი) 83, 12. უჩინო ი. ყო-
 ველნი იგი 114, 2 (ვარ.). ი. სომეხნი
 . მოხარკენი 136, 12. იქმნეს (იგინი)
 მსახურ მზისა 11, 7. ი. თარგამო-
 სიანნი მოხარკე ხაზართა 12, 5. უცა-
 ლო ი. ძენი 13, 18. მეფე ი. შვილნი
 მათნი 44, 10. აღრეულ ი. (იგინი)
 ერთგან 47, 2 (ვარ.). მეორე ი. . . ყო-
 ველნივე 47, 4. უცალო ი. სომეხნი
 48, 18. უცალო ი. (იგინი) სპარსთაგან
 49, 8 (ვარ.). ი. მოყუარე სომეხნი და
 ქართველნი 49, 20. მეფე ი. შვილნი
 მათნი 50, 6 (ვარ.). ი. მტერ ურთიერ-
 თას 51, 1. მოყუარე ი. სომეხნი 53, 21
 (ვარ.). უღონო ი. (იგინი) 104, 9. უჩი-
 ნო ი. ყოველნი იგი 114, 2. ი. სასწა-
 ულნი დიდნი 115, 2. ი. (იგინი) ქრის-
 ტიანე 116, 23. დიდ ი. იგინი 117, 1.
 იქმენ (შენ) საკინოზ 247, 4. იქმნის
 მშუდობა 10, 19. სასწაული ი. 121,
 6. უბრალო იქმენ (შენ) 73, 9. ყოველი
 იქმნეს ვარდისფურცელ სულნელ 85,
 2. ადგილი ესე . . . ი. სამოთხე 102, 4.
 ღირს ვიქმნეთ ზიარებდ 97, 8 (ვარ.).
 თრდატ ეშუად ქმნილ იყო 92, 6.
 სასწაულნი ქმნილ იყვნეს მცხე-
 თას 125, 7.

ე რომელ სამოთხესა შინა მსახრველ
 ექმნა (ადამს) 81, 15. წინამძღუარ ექ-

მნა იგი სპათა 52, 20. მტერ ე. იგი
 სომეხთა 57, 6. შუამდგომელ ე. მათ
 70, 19. მტერ ე. ბერძენთა 138, 11.
 მტერ ექმნეს (იგინი) ფარსმან ქუელსა
 50, 11. ექმენ, ქრისტე ღმერთო, ამაჲ
 მოგზაურ 80, 2 [ქმ].

ქმნულ-კეთილ-ი ლამაზი ქმნულ-კე-
 თილ ხარ 246, 24. გამოწნდის . . .
 ქმნულ-კეთილი 20, 12. გამოგზავნა
 (კაცნი) კეისარმან ძებნად ქალისა
 ქმნულ-კეთილისა 81, 3 [ქმ, კეთ].

ქმნულკეთილობა-ა თულ-გახუენ
 ქმნულკეთილობისა შენისათეს 246, 24
 [ქმ, კეთ].

ძმნება აქუს (მას) გშუღლი 56, 2. ა.
 მას დიდი წადიერება 79, 11. სასოება
 ცხოვრებისა მოყუდავისა მიმართ ა.
 (მას) 247, 19. აქუს ჩუეულება სოფ-
 ლისმპყრობელთა 107, 2. ა. ჩუეულება
 . . . მოსავთა მისთა 130, 6. ა. იგი ბერ-
 ძენთა 247, 9. რომელი ჰქონდა მირიან
 მეფესა 105, 14. რომელსა პ. რანი 117,
 3. შიში აქუნდა (მას) 70, 11. ა. (მას)
 ეგრისიცა 70, 20. ფეროზს ა. ქუე-
 ყანა 71, 2. რომელსა ა. . . თაყუანის-
 ცემა 81, 16. ქელთა მისთა ა. სასაყუ-
 მეველ 84, 12. ქელთა მისთა ა. კრმა-
 ლი 89, 11. ქელთა ა. სამოსელი იგი
 100, 8. მირიან მეფესა ა. სურვილი
 102, 19. რომელი ა. (მას) 105, 1. ა.
 (მას) წიგნი 125, 2. ჭუარი . . . ა. (მას)
 130, 10. რომელსა ა. რანი ბარდავამ-
 დის 130, 23. აქუნდა (მათ) შიში სპარ-
 სთა 15, 13. ქუეყანა ა. მათ 16, 2. სა-
 სოება ა. (მათ) კერპთა მიმართ 29, 8:
 ქართველთა სათნოობა ა. 32, 14:
 ა. (მათ) ძღუენი 36, 1. რაცა ა. (მათ)
 76, 6. ა. (მათ) ოქრო 98, 7. გაქუნდა
 (თქუენ) კეთილი 31, 6. შიში აქუნდათ
 ნებროთიანთა 10, 9. აქუნდეს (იგი)
 მასო 78, 14. გაქუნდეს (თქუენ).
 ქართლი 136, 17 [ქუ].

ძორწილ-ი რათა მოვიდენ . . .
 ქორწილსა სამეუფოსა 81, 11. განაწესა
 აღრეულება ქორწილისა 81, 8 [ქორ-
 წინ/ლ].

ძოჩ-ი პოვა ქოჩი ერთი 94, 8. ჭუარი
 . . . აღმართა ქოჩისა მას ქუეშე 94, 10:

პოვეს ნინო ქ. მას ქუეშე 104, 13 [ქო].

ძრისტიან-ა დაფლეს ჰურიათა ქრისტე 78, 7. ცოლ-ქმართა მათ აღიარეს ქ. 94, 7. ჰრწმენა მათ ქ. ნინოს მიერ 94 (ვარ.). ჰრწმენა იესო ქ. 97, 4. ლეღამან ყრმისამან აღიარა ქ. 104, 4. ჰრწმენა ქ. 105, 3. გრწმენინ იესო ქ. 115, 10. კმა არს ჩუენ შორის შუამდგომელად ქ. 128, 18. იშუა უფალი ჩუენი იესო ქრისტე 35, 14. დაუტევე ქ. ღმერთი ცხოველი 246, 3. ქრისტემან მოსცეს ყრმასა შავას კურნება 103, 20. შუედგები ქრისტესა, ძესა ღმრთისასა 108, 7. განეცხადა ქება ქრისტეს სჯულისა 71, 5. იწყო ქებად სჯულსა ... ქ. ღმრთისა ჩუენისასა 71, 6. ღირს-გუყუვნა ღმერთმან ... სისხლსა ქ. ძისა ღმრთისა უკუდავისასა 74, 1. შური აღიღე ქ. სიყუარულისათჳს 76, 13. მოვიდა პილატეა ქ. საფლავად 78, 9. აქუს მას წადიერება ქ. სჯულსა 79, 11. ქ. აღსარებისათჳს სუროდა 80, 11. თაყუანის-გაცეს ქ. იესოს მიერ 91, 3. თრღატ მეფე ქ. ძალითა ეშუად ქმნილ იყო 92, 6. ქ. ძალითავე ... მოქცეულ იყო 92, 6. გამოიწმინა ნიში ქ. ჭუარისა 92, 14. ძალითა ქ. ძისა ღმრთისათა მოგცეს გულისხმისყოფა 94, 2. ღირს ვიქმენით ზიარებად ... სისხლსა ქ. ძისა ღმრთისასა 97, 9. სულნი წარცდეს ქ. სიკუდილისათჳს 100, 2. განეცხადა ნინოს ქადაგება ქ. სჯულისა 102, 6. აქუნდა სურვილი ქ. სჯულისა 102, 19. ასმოდო სასწაული ქ. სჯულისა 103, 1. არა არს ღმერთი თუნიერ ქრისტესა 104, 4. არა არს სხუა ღმერთი, თუნიერ ქ. 105, 3. შეექმნა სურვილი ქ. სჯულისა 105, 23. მთავარი განკურნონ ძალითა ქ. ღმრთისა ჩემისათა 108, 2. ეტოდა აღსარებად ქ. ძისა ღმრთისა 111, 3. შევედრა სული თუნი მეუფესა ... ქ. ამალღებითვან სამასოცდათურამეტსა წესლა 127, 20. აწუედა დატევენასა ქ. სჯულისასა 245, 17. იქმნა მორწმუნე ქრისტესა 78, 11. სმენილ იყო მისდა სახარება

იესო ქრისტესი 58, 7. ვიხილეთ საყრველება ქ. 69, 18. მისცეს სჯული ქ. 74, 13. წარიღეს სამოსელი ... იესო ქ. 79, 3. ქება-ღიღება ქ. ითქმოლა 92, 7. უქადაგა მას ... სახარება ... იესო ქ. 95, 6. განაცხადა ქადაგება ქ. 103, 10. ნუგეშინის-გუცემდა ... მოციქული ქ. 113, 18. აზიარნეს (იგინი) ... კორცსა და სისხლსა ქრისტესსა 73, 13. აზიარნა ერნი იგი ... საიღუმლოსა ქ. 75, 6. რომელი ... ქადაგებდა სჯულსა ქ. 102, 13. დაამტკიცებდა აღსარებასა ქ. 103, 3. შთაუგდებდა გულსა მათსა სიყუარულსა ქ. 103, 9. გამოიწულიაენ სჯულსა ქ. 105, 5. ვეედრებინ დედოფალი აღსარებასა ქ. 106, 1. ერთი მიეც სალომეს, მკეველსა ქ. 121, 13. აღიღებდეს ჭუარსა ... ქ. 123, 9. ჯდა იგი წინაშე ჭუარსა ქ. 123, 11. გხედავ თქუენ სარწმუნოებასა ზედა ქ. 127, 9. იოვანე ეპისკოპოსმან ... აზიარა ნინო კორცსა და სისხლსა ქ. 127, 19. სახელსა ზედა ქ. სიკუდილი ცხოვრებად გიჩინდინ 129, 23. თქმული ... კუართისათჳს იესო ქრისტესისა 97, 14. (სათ.). აღსარებისათჳს ქ. 108, 14 (სათ.). ძალითა ქრისტესითა აოტა ბანაკი მათი 70, 2. ჰყოფდა კურნებათა ძალითა ქ. 95, 10. კოსტანტინე ძალითა ქ. ... იოტნა მეფენი 95, 14. განიკურნოს ძალითა ქ. 104, 17. სახელითა ქ. მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ... ნაბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 4. არიან მეოტ ქუარითა ქ. 113, 1. რაა-იგი ჯერ-იყო ყოფად ქრისტესა 78, 5. აყენებდა აღსარებად ქ. 105, 24. მოსაენი ქრისტესნი ... სძლევენ მტერთა 69, 19. აღემართნენ ჭუარნი ესე ქ. 121, 3. ჰკითხვიდა ენებათა მათთჳს ქრისტესთა 77, 3. ისწრაფდა სისრად წმიდათა მათ ქრისტესთა 81, 13 (ვარ.). გიორგი კაბალუქელი იწამა ქრისტესთჳს 72, 8. მივიახლო სიტყუს-

1 გამოცემაშია: ქრისტესა.

2 გამოცემაშია: ქრისტესსა.

გებად ქ. 79, 15. ერწყე კოხეად... ქ. 96, 16. ექმენ, ქრისტე, ღმერთო, ამას მოგზაურ 80, 2. კურთხეულ ხარ... იესო ქ., ძეო ღმრთისა ცხოველისაო 118, 11 [ქრისტე].

ძრისტანსმინარ-ი აუწყეს... სასწაული ქრისტესმეორე 111, 7 [ქრისტე].

ძრისტანსმომუშარამ-ი იხლა ქრისტესმოუყარეჲმან რიფსიმე 80, 14 [ქრისტე, ყუარ].

ძრისტინანამ-ი იქმნეს (იგინი) ქრისტინანე 116, 23. ქრისტინანეი უფროს მორწმუნე იქმნებოდეს 122, 15. მიუშუთ ჩუენ ქრისტინანეთა... ქადაგებად სჯულსა მათსა 108, 22. იმდევებს იმედი იგი ყოველთა ქრისტინანეთა წმიდა აღდგომა 72, 15. გუევენების შეცთომილისა მისგან ქ. ნათესავისა 82, 17. უქადაგეს მათ სჯული ქ. კეშმარიტი 125, 18. სძაგებნ სჯულსა ქრისტინანეთასა 103, 16. იგონებდა მოწყუედლას ყოველთა ქ. 108, 20. აღორჩია სულისა დადება საკსრად ქრისტინანეთა 245, 12 [ქრისტე].

ძრისტინანოზამ-ი წარემართა მეფე ქრისტინანოზასა 111, 12; 118, 15. განუწყესა ყოველი წესი ქრისტინანოზისა 75, 7 [ქრისტე].

ძჳთჳმირ-ი | **ძჳშჳმირ-ი** ამის გამო დასწავლეს ქუთყირი 13, 12. აღამალა ქ. 132, 3. არა იყო ქართლსა შინა საქმე ქუთყირისა 13, 11. მოზღულა მცხეთა... ქუთყირითა 13, 10. მას გარე მოქმნა ქუთყირითა 132, 2.

შეაბნა კარნი ქუტყირითა 28, 15 [ქვა, კირ].

ძჳშაბ-ი გამოქებათული კლდისა მის ძირსა ქუაბი იყო 21, 23. შევიდა ქუაბსა მას 22, 1. ფარნავაზ გამოარღვა კარი ქუაბისა მის 21, 25. აღმოქმნიან კარი ქ. მის 22, 8. დაკრძალა კარი ქუაბისა 22, 5. რომელნი დგეს მათა ზედა ქუაბთა თავისათა 121, 7 [ქუაბ].

ძჳშაშაბ-ი და შემოიკრიბნა ყოველნი სპანი, მკედარი და ქუეითი 28, 4. იყო ოცდაათი ათასი ქ. 55, 13. დაესხნა ოვსთა მკედრითა და ქუეითითა 56,

17. განაწესნა ქუეითნი იგი 55, 15; იყრა ზურგად ქალაქი და ქ. იგი 55, 17. ქ. იგი დგეს 56, 6. ქ. დგეს 56, 14. წარუძღლუა წინა ქუეითთა 28, 9. მივიდა ქუეითთა თანა თუსთა 28, 8. იყო სიმრავლე ქ. მცხეთელთა 55, 12 [ქუა].

ძჳშაშაბ-ი მირვან იყო ქუელთა 27, 24. მირვან იყო... ქ. 31, 1. (მეფობდა) ფარსმან ქ. 50, 6. ფარსმან ქ. (ძე ამაზას მეფისა) 50, 8 (სათ.). ფარსმან ქ. იყო 51, 3. იყო... ქ. 51, 10. მეფე ფარსმან ქ. იარებოდის 51, 13. ფარსმან ქ... აღიქურა 52, 3. მოკლა ფარსმან მეფე ქ. 53, 7. იყო მირღატ კაცი ქ. 138, 8. ფარსმან ქუელმან შემოიკრიბნა სპანი 52, 10. მტერ ექმნეს ფარსმან ქუელსა 50, 12. განიქუა სახელი ფარსმან ქუელისა 52, 19. აღამი, ძე ფარსმან ქ. 54, 7 (სათ.). მეფობდა ცოლი ფარსმან ქ. 54, 10 [ქუელ].

ძჳშამღაბლად ქვემოთ იხილა მზე ქუემღაბლად 21, 15 [ქუე, ღაბალ].

ძჳშამოთ დაუდგინა ლაშქარი... ზემოთ და ქუემოთ 18, 5. ეგრისის წყალს ქ. დარჩა ბერძენთა 24, 1. ხოლო ქ. მისსა დიაკონნი ნათელ-სცემდეს ერსა 116, 14 [ქუე].

ძჳშასანალ-ი რომელი... არს უქუესკენელს ყოველთა უფსკრულთა და ქუესკენელთა 72, 2 (ვარ.) [ქუე].

ძჳშაშანა-ი მიწა მოითხოვეს ქუეყანა 16, 1. იძრეინ ქ. სიმძლავრითა მისითა 107, 11. რომელი ქუეყანა აქუნდა მათ ხაკითა 16, 2. ყოველი ქ. გუგასა შინა თულაისა მისისასა... შეიყვიანო 77, 10 (ვარ.). დასცა (იგი) ქუეყანასა ზედა 46, 13; 46, 15. მოიგონებენ მტურენი ესე ქ. ზედა 90, 14. ქ. ზედა გამოჩნდა ვითარცა კაცი 107, 16. საქებელ არს სახელი შენი ცასა ქუეშე და ქ. ზედა 110, 7. ამა ესერა, ღმერთნი... ქუეყანისა ნაშობთა გამოზრდელნი 106, 16. მოაელინენ... ცისა და ქ. შემოქმედმან... ნაბერწყალი ერთი მაღლისა მისისა 107, 6. გულსხმა-ყო სიყრცე ქუეყანისა და საფუძველი მისი

107, 9. არს შემოქმედი ცისა და ქ. 247, 15. ღმერთან დაზღუდებულან ცისა და ქუეყანისაჲს დაგამტკიცენ შენ სრულსა სარწმუნოებასა ზედა 129, 21. ვმადლობ ... ღმერთსა ... დაზღუდებულსა ცისა და ქუეყანისასა 129, 11. შიორიკე თავე ქუეყანად 114, 10. რომელმან მოაველინა სიტყუა ... გარდამოსრული ქ. მდაბლად 118, 20. რომელი-იგი მოვიდა ზეცით ქ. 247, 15. [ქუე, ყანა].

ძუეყანა-ჲ ქუეყანა, მხარე, ქუთხე ვერლარა იტევდა (მათ) ქუეყანა არარატისა 4, 3; 4, 13. პეროს მისცა ქ. მტყურისა ჩრდილოთ 5, 8. ვგროსს მისცა ქ. ზღუსურისა 5, 12. დაიპყრა ქ. ჩრდილოთ 6, 4. ვანუყო ქ. თარგამოსს ნათესავსა მისსა 8, 4. მისცა ქართლოსს ქ. 8, 6. დაიპყრა ქ. ტფილისითგან დასავლით 9, 14. ეპყრა ქ. არავეთგან ვიღრე ტანისკართამდე 10, 5. წარტყუენეს ქ. თარგამოსიანთა 11, 22. მისცა ქუჭის ქ. ეგრისწყალსა და რიონს შუა ზღუთგან მთადმდე 24, 3. მისცა ქ. ხუნანითგან ბარდავამდე 68, 20. ფეროზს ... აქუნდა ქ. 71, 2. არს ... ქ. ქართლისა და სომხითისა 79, 4. მიაქციეს ქ. 83, 7. (მაქარ) გაუცვალა ქ. დისიძესა მისსა ფეროზს 130, 23. ქუეყანა იგი არს საზღვარი 4, 4. უმკედრო იყო ქ. იგი 5, 17. ვანუყო მათ ქ. და ნათესავი 9, 22. ოძრკოსს მისცა ქ. კლდოვანი 9, 23. მისცა ქ. კავკასიის ნაწილი 12, 9. რომელიმე ქ. მოხარეე ეყო 13, 5. ვანუყო აფრიღონს ქ. ძეთა 13, 15. იდერკი დაიპყრა ყოველი ქ. 35, 11. ამათ ვანუყო ყოველი ქ. თუსი 43, 19. მისცა ქ. ქართლი 43, 20. მოვლის თრდატ ქ. მისი 69, 4. სადა არს ... იგი ქ. 79, 2. ყოველთავე დაუტყვეეს ქ. იგი 82, 6. დაიპყრეს ქ. ჩუენი 96, 1. დამარხულ არს ქ. ესე ღმრთისაგან 119, 12. ფხოვლთა დაუტყვეეს ქ. მათი 126, 2. ქ. მათი მოსცა ვარაზ-მაქარსვე 137, 4. ვანერყუნა ქ. ესე ყრუსა 245, 7. ვანვლო ქ. ესე ერაყელ მეფემან 247, 7. მოად-

გა ნებროთ ქუეყანასა ადარბადაგანი-სასა 6, 19. უწოდა ამას ქ. ზენას-სოფლისა 10, 7. აფრიღონ ეუფლა ყოველსა ქ. სპარსთასა 13, 3. ესე ალექსანდრე გამოჩნდა ქ. საბერძნეთისასა, ქ. რომელსა ჰქენა მაკედონი 17, 3. ალექსანდრე ... აღმოვიდა ქ. ქართლისასა 17, 18. ფროტათოსელნი ეკირთებოდეს ქ. პრომისასა 18, 21. საურმაგ ... მივიდა ქ. ღურბუქთასა 26, 20. აღაშენა ციხე ქ. ოძრკვეისასა 47, 11. (იგი) აენებდის ქ. პარხლისასა 48, 5. ოესნი ... მიეგებნეს ქ. ჯაფხეთისასა 49, 1. მეფეთა უბრძანეს ქ. მათსა შელტოლვა 49, 11. სიმრავლე ირა იყოს ქ. შინა ქართლისასა 65, 7. წარყვეს ქ. მათსა 74, 12. მიიღე უცხოსა ქ. 86, 9. მიწვენად ხარ ქ. უცხოსა 90, 10. რათა სცხოვრებდებოდი უცხოსა ქ. 106, 12. მიუშუთ ჩუენ ქრისტიანეთა ქადავებდო სქულსა ქ. ჩუენსა 109, 1. ქ. მას ქართლისასა მიეფინა მზე 125, 4. ვინა მოხუედ ამა ქ. 127, 1. სპასალარ-გყო შენ ქ. ზედა ქართლისასა 247, 5. ესე არს საზღუარი ქუეყანისა მისისა 4, 4. უმგობელი ქ. მისისა მისცა პარსს 4, 15. რომლისა ქ. მდინარენი ჩრდილოთ დიან 70, 17. კერძოთა ქ. შენისათა წარმოსრულ არიან 83, 13. სულთ-ითქუმიდა ნინო ცოთმათა მათათუსს ქ. ჩრდილოსა 90, 4. რომელმან შესცვალა ყოველი წენის ამის ქუეყანისა 102, 3. ითხოვო მისგან მშუდობა ქ. 245, 10. ვანიღორა ძალსა ამის ქუეყანისასა 88, 2. მშუდობით დარჩომილ იყენეს სიმავრისაგან ქუეყანისა 27, 7. ალულია პირი სპარსთა მეფესა შთანთქმად ყოვლისა ქუეყანისა 63, 1. იქმნა კილეთა ქუეყანისათა ვანბნევა 101, 16 (ვარ.). დაუტყვევა აზონ, ძე იარელოსისი, ნათესავი მისი, ქუეყანით მაკედონით 18, 19. მისცა ასი ათასი კაცი ქ. პრომით 18, 19. მოიწივნეს ყოველით ქ. კაცი ურიცხუნი 78, 3. წარსრულ იყო კეისარი ქ. ხაზარეთით კერძო 179, 17. ესე ძმანი წარვიდემ

თესად-თესად ჭუეყანად 7, 23. ივინი წარვიდეს თეს-თესად ქ. 19, 16. განუყენა ჭუეყანანი ღირსებობისაებრ მათისა 4, 17. გამოვიდა ხაზართა მეფე და მოტყუენა ქ. 12, 7. ებოძნეს (მას) ქ. უცხონი მკლავითა წახზულნი 67, 10. ეტე ქ. თრდატის კერძად დაყარა 70, 16. მისცა მის წილ სამშუღლითგან ქ. ვიღრე თავადმდე აბოცისა 130, 24. რომელთამე ჭუეყანათა შეგზავნა ერისთავნი 13, 4. განყენა ივინი კვეთა და ქ. შინა 25, 22. რომელთა ქ. მღინარენი ღიან 70, 15 [ჭუე, ყანა].

ჭუეყანაძე სამეცარო დაიპყრა ყოველი ჭუეყანა 17, 17. შეიძირს ყოველი ქ. 107, 13. განიბნინეს (ივინი) ყოველსა ჭუეყანასა 3, 9. სახელოვან იქმნა იგი ყოველსა ქ. 69, 8. იხილეს ღმერთი იგი ქ. ზედა 77, 15. განვიბნინეთ ყოველსა ქ. 96, 1. რომელი იტყოდა ქ. ზედა თავსა თესსა ძედ ღმრთისად 96, 4. რომელი იყო პირველი მეფე ყოვლისა ჭუეყანისა 6, 8. აღექსანდრე დაიპყრანა ... კიღენი ჭუეყანისანი 17, 6. დაეპყრნეს ... ყოველნი კიღენი ქ. 19, 13. იხილონ ყოველთა კიღეთა ჭუეყანისათა მაცხოვ-

რება შენი 91, 1. ყოვლისა ჭუეყანასათს იქმნა დაქტევა ესე 109, 20 [ჭუე, ყანა].

ჭუეყანაძე მიუღდა ჭუეყე კერძო ნებროთ 7, 13. ამით ერისთავთა ჭუეყე ... განაჩინა სპასალარნი 25, 2. შეკრბეს ყოველნი სპასალარობასა ქ. არზოყ და არმაზელისსა 46, 20 [ჭუე].

ჭურჩი-ი იგი არს მსაყული ჭურჩითა 76, 12 [ჭურჩი].

ჭურჩი-ი იყრანა ჭურჭონი კერპთანი 65, 18 [ჭურჩი].

ჭუხილი-ი 0—1 ჭუხს კმითა ჰაერისათა 107, 10 [ჭუხ].

ჭუხილი-ი (იყო) კმა ჭუხილისა 7, 1. კმა მსგავს იყო ქ. 34, 11. კმა ბრძოლისა ემსგავსებოდა კმასა ჭუხილისა და ტეხისასა 52, 5. კმა-სტეს ჭუხილითა 91, 6 [ჭუხ].

ჭუხილი ტრიალი ი ვნ. კრპალი იქცეოდა კელთა შინა 89, 11 [ჭუხ].

ჭუხილი ყოფნა ი ვნ. იქცეოდა (იგი) მცხეთას ქალაქსა შინა 95, 12. ი. (იგი) უსყულოდ 136, 2 [ჭუხ].

ჭუხილი ჩვევა ი, საქციელი რომელთა ქვეყნისა წარმოთქმა უკმარ არს 17, 10 [ჭუხ].

ღ

ღაღალ-ა მიუვალი მთა უჩინა (მას) ... ჩრდილოთ საზღვარი ღაღალ 5, 1. მოჰვიდეს წუერი დასასრულსა ღაღალსა, რომელსა აქ ჰქვან ღიბი 5, 2. აღექსანდრე პოენა ციხე-ქალაქნი ხერთუსი ოძრკე მოკიდებულნი კლდესა ღაღალსა 17, 19. სუმბატ აღაშენა ციხე ჭუეყანასა ოძრკევისასა მოკიდებულად მთასა ღ. 47, 12 [ღაღალ].

ღამე-ა განკრბეს ჯურელსა მას სარკინელნი ღამე 18, 13. დაყო მუნ ღ. 21, 22. გამოკრბეს განძი იგი ხუთ ღ. 22, 9. დღე ბნელ იქმნა ეითარკა ღ. 47, 2. ილოცავნ დღე და ღ. 94, 11. იყენეს მოწაფენი მისნი მუნვე ერთ დღე და ორ ღ. 108, 9. მოწაფენი ქადაგებდეს დღე და ღ. 111, 10. წყაროსა

მას ზედა ათიეს ღ. 121, 18. იქმნა ღამე ბნელი, უკუნი 109, 11. მასვე ღამესა წარმოვიდეს სამნივე 22, 6. ღამას მოემატნეს მკედარნი 56, 7. მას ღ. კულად მოემატნეს მკედარნი 56, 15. მოვიდეს ღ. მას გოდერძიანნი ტბელნი 248, 5. მწყემსნიცა კუმილიდეს საკუმილავსა ღამისასა 85, 13. სუმბატ სდუნვა (ივინი) ღამემდე 47, 5. განათევენ იგი ღამეთა 94 (ვარ.) [ღამე].

ღაღალეზა 0—1 მეფე ღაღალეზა 110, 12. ღ. მეფე 110, 18. ნინო ღ. 112, 17 [ღაღალ].

ღაღალ-ქოფა 0—2 ნინო ღაღალ-ყო ესრეთ 84, 15. მოიქციან და ღაღალ-ყვიან 96, 7 [ღაღალ, I ყვი].

ღირს-ი მე და შეილი ჩემი ღირს ვიქ-
მნენით მოღებდალ საკურებელსა მას
97, 5. დ. ვიქმნენით ზიარებდალ კორცსა
ძისა ღმრთისასა 97, 8. დ. იქმნა
წარდგომად 248, 2. რათამცა უბო-
ვეს ღირსი ცოლად მისა 81, 4. მო-
იქსენეს დ. ქებისა ... ცხოვრება
82, 4. რომელი ამცნო იოზეზალ პატ-
რაიქმან, ღირსმან წმიდამან 90, 9 (ვარ)
[ღირ].

ღირსმამ-ა განუყვნა ქუეყანანი ღირსე-
ბისაებრ მათისა 4, 17 [ღირ].

ღირს-მოცხად 0—2 რომელმან ... ღირს-
მყო მე. 129, 13. ღირს-გუყვნა ღმერთ-
მან დიდებასა მიღებდა 73, 18.
ღირს-მუავ ზრახვად შენ წინამე
60, 17. დ.-მ. მე სახელის-დებდალ სა-
ხელსა ღმრთისა შენისასა 111, 1.
(ვარ.). ღირს-ყოს მიმთხუევეად ნა-
თელსა დაუსრულებელსა 246, 13.

0—1 ღირს-ვარ 111, 1. არალრა
ღირს-არს იგი 29, 12. დ.-ა. (იგი) 129,
17. ღირს-ვართ ჩუენ 108, 21. რომე-
ლიმცა ღირს-იყო მეფობასა 62, 18;
66. 5 [ღირ, I არ, I ყავ].

ღირღალ-ი კლდოვანი ადგილი
განმავრდა იგი ღირღალთა შინა 7, 13.
იღოროდეს ირემნი დ. შინა 21, 19
[ღირღალ].

ღმირთ-ი დივიწყეს ღმერთი დამბადე-
ბელი მათი 11, 7. წარმართთა აქეს
დ. ისრაელთა 14, 12. რომელმან
იენა დ. 64, 9. იხილეს დ. კაცთა
77, 14. დ. ღმერთთა არმაზ მიუწყეს
89, 2. დაუტევა დ. დამბადებელი 90,
6 (ვარ.). ქალდეველთა დ. იორუჯან და
ჩუენი ესე დ. ... მტერ არიან 91,
18—92, 1. განვარისხეთ შემოქმედი
დ. 96, 2. არა არს სხუა დ. თუნიერ
ქრისტესა 104, 4; 105, 3. იენა დ.
ქეშმარიტი 105, 7. დ. ჰვარავს ქა-
ლაქსა 105, 8. არმაზ და ქალდე-
ველთა დ. იორუჯან ... მტერ არიან
107, 1. დ. არს ცათა შინა 107, 15.
შენ ხარ დ. 110, 5. შენ ხარ დ.
110, 6. იგი არს დ. 110, 13. რომ-
ელ არს დ. მისი 110, 19 დ.
ღმერთთა იგი არს 115, 8. იენა შენ

... დ. 128, 17. რომელი-იგი არს დ.
ქეშმარიტი 246, 3. დაუტევე დ.
246, 3. აღდგე, ვითარცა დ. 246, 6.
არა დაუტეო ... დ. 247, 9. რომლისა
დ. მოკუდავი არს 247, 18. მოგუცა
ღმერთმან ძალი 6, 10. ღირს-
გუყვნა დ. დიდებასა მიღებდა 73,
18. ყოფა მისი უწყის დ. 76, 17. ყოფა
მისი უწყის ყოვლისა დამბადე-
ბელმან დ. 76, 17 (ვარ.). ინებოს
დ. 78, 17. დ. მოაწია ესე 92, 4.
განხეთქა დ. მეფობა ისრაელისა 95,
21. ალილო დ. ქელი წყალობისა მისი-
სა ჩუენ ზედა 96, 10. დ. მოს-
ცეს ყრმასა ... კურნება 103, 19.
მოავლინენ შენ ზედა დ. ... ნაბერ-
წყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 5.
რომელნი დ. გამოაჩინნეს 108, 1. გამ-
ხილა დ. ძალი 121, 12. არავინ მოავ-
ლინა დ. 127, 5. განდევნენ დ. დამბა-
დებელმან ეშმაკი 128, 23. დ. და-
გამტკიცენ შენ სარწმუნოებასა ზედა
129, 20. დასცნა ივინი დ. 247, 12. და-
დასცნა სარკინოზნი 247, 13. (დასცნა
სარკინოზნი) დ. ცხოველმან 247, 14:
ძლევაშემოსილნი ჰმადლობდეს ღმერ-
თსა 7, 10. რათა ჰმსახურებდენ
დ. უხილავსა 18, 25. ბრანჯნი
ჰმადლობდეს დ. 73, 17. მივათუალავ
შენ ... ყოველთა მზრდელსა დ. 76,
11. ვედრებოდეს (ივინი) დ. 82, 5.
ყოველმან ენამან ... დ. თაყუანის-
ცეს 91, 3. მადლობდა დ. 92, 15.
შესცოდიან დ. 96, 6. აღიდებდა დ.
104, 6; 115, 5; 123, 16; 124, 2; 125,
8. ერიცა მიაახლოს დ. 108, 4.
აღიდებდეს (ივინი) დ. 108, 11; 114,
3; 115, 2; 122, 15; 123, 3 (ვარ.). მი-
ეცო დ. ნინოსსა დიდება 110, 12.
ვმადლობ დ. 113, 16. ჰმადლობდეს დ.
115, 24. აღიდებდა დ. 123, 12 (ვარ.).
მირიან და ნანა მადლობდეს
დ. 129, 2. ვმადლობ დ. 129, 11.
არა მსახურა დ. 138, 10. აკურთხევა
დ. 246, 12. არავის ვმსახუროთ თუნიერ
ღმრთისა 6, 12. იწყო ქებალ სჯულსა
... ქრისტეს დ. ჩუენისასა 71, 7.
შეგუყვანენ ტამარსა დ. თქუენისასა

73, 8. ღირს-გუყვნა მიღებად სისხლსა ქრისტეს ძისა ღ. უკუდავი-სასა 74, 1. ლოცითა ღ. მიმართ განუტევა (იგი) 80, 6. იყოს შენია წარყვანება სასუფეველად წინაშე ღ. 85, 1 (ვარ.). იყოს ვედრებად ღ. მი-მართ 87, 10. აღიძრეს ერნი ... ზორ-ვად წინაშე არმაზ ღ. მათისა 88, 5. ნუუკუე და-სამე-ვაკლე ღიდებასა ... ღ. არმაზისსა 89, 13. იტყუან უტეზნი უცხოთა ვისთესმე ღ. 89, 15. სულთ-ითქუმიდა ნინო ღ. მიმართ 90, 3. ღ. ძალითა ... თრდატ ეშუად იქმნა 92, 3. ენანი ... არა დაღმწენ გალობად ღ. მიმართ 101, 4. იყოს ვედრებად ღ. მიმართ 104, 2. იყოს ... ნინო ვედრებად ღ. მიმართ 104, 22. დადგინებულ ვარ ღ. მიერ მთავ-რობასა ზედა აღმოსავალისასა 105, 17. ღ. ძალითა იქმ კურნებასა 106, 9. არს მიახლება შენი ღ. მიხედვად 107, 20. მთავარი განეკურნო ძალითა ... ღ. ჩემისათა 108, 2. ღირს ვარ სახე-ლის-ღებად სახელსა ღ. შენისასა 111, 1. ილოცედიო ღ. მიმართ 113, 2. ილოცვიდა ღ. მიმართ 113, 3. მიუწე-რა მარიანს კოსტანტინე მეფემან წიგ-ნი ღ. მადლობისა 116, 1. კურ-თხელ ხარ ძეო ღ. ცხოველისაო 118, 11. იშვა ... ხატი ღ. მამისა 118, 24. იხილა ერმან მაცხოვარება ღ. ჩუენისა 120, 18. ილოცეს ღ. მიმართ 121, 19. აღიარეს ჭუარცმული ძედ ღ. ცხოველისად 122, 4. განამტყი-ცა ... ჰერეთი სარწმუნოებასა ზედა ერთარებასა ღ. დაუსაბამოსასა 128, 9. შუამდგომლობითა ღ. დამბა-დებელისათა ვიყვნეთ ჩუენ 128, 21. ღირს იქმნა წარდგომად წინაშე ღ. 248, 3. იყო მონა ღმრთისა 72, 9. იქმნა კაც ძე ღ. 96, 17. მრწმენა ... იესო ქრისტე, ძე ღ. 97, 4. საო-სელი ძისა ღ. აქა ერს 107, 21. აღვა-შენოთ სახლი ღ. 111, 22. გრწმენი ... ძე ღ. 115, 11. მადლი ღ. მიეფი-ნებოდა ყოველთა ადგილთა 115, 20. აღაშენა ტაძარი ღ. ხუთასი 117, 15. მოეფინა მადლი ღ. ქართლსა 119,

14. იხილოს სათნო იგი ადგილი ღ. 121, 16. იყო მირდატ კაცი ... უშიში ღ. 138, 9. მადლმან ღმრთისა-მან განანათლოს ბნელი 125, 13. შე-იყუანეს (იგინი) ტაძარსა შინა ღმრთო-სასა 73, 13. მადლსა ღ. ეწყო მიფენად 92, 8. ღირს ვიქმენით ზიარებად ... სისხლსა ქრისტეს ძისა ღ. 97, 9. შე-უღგები ძესა ღ. 108, 7. მესწრა-ფების აღმენებად სახლსა ღ. 111, 14. დასთესვიდენ სახელსა ღ. 118, 6. მთელნი დავამონეთ ძესა ღ. 125, 11. თავი შენი შევედრე ძესა ღ. 130, 4. განუყო ... მონაგები თსი მცენებისათჳს ღმრთისა 75, 11. ყოფილ არიან წინასწარმეტყუელნი პირველ ძისა ღ. 127, 4. მადლითა ღმრთისათა იქმნა მეფე თრდატ ეშუად 84, 7. ძალითა ქრისტეს ძისა ღ. დაუ-საბამოთა ჭუარს-ეცუა (იგი) 94, 2. თხოვა დაფლვა შეხედვე-ბითა ღ. 128, 4. მინდობითა ღ. აღი-რ-ჩია სულისა დადება საქსრად ქრისტიანეთა 245, 11. იტყუს თავსა თესსა ძედ ღმრთისა 36, 6. ეტყოდა აღსარებად ქრისტეს ძისა ღ. 111, 3. იტყოდა თავსა თესსა ძედ ღმრთისად 96, 4. თავსა თესსა ზადის ძედ ღ. 99, 1. შეწირა ღმრთისა მად-ლობა 79, 1. ანგელოზნი ღმრთისანი აღვილოდეს 122, 18. უწყოლიან შვილ-თაცა თქუენთა ... სასწაულნი ღ. 127, 13. ეამსახურო ნიჭი ესე ად-გილთა ღმრთისათა 75, 10. იწურთიდი მცნებათა ძისა ღ. 129, 22. თხოვ-და ღმრთისაგან შეწვენასა 108, 8. და-მარბულ არს ქუეყანა ესე ღ. მსახუ-რად თესად 119, 12. ღ. აღმოსცენდა ხე იგი 119, 14. ღ. მოვლინებული ან-გელოზი იყავნ შენ თანა 128, 22. რომელთა ღმრთისათჳს სიკუდილითა უკუდაეება მოიგეს 246, 14. ქვათა და ძელთა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს 87, 19. რომელნი-იგი ღ. უჩნდეს ერსა-90, 1. რველსა ღ. თაყუანი-სცემ-დეს 90, 7. უფალო ღმერთო საუკუნე-თაო 79, 19. ექმენ, ქრისტე ღ., ამას მოგზაურ 80, 2. მიჩუენე მე ღ-

90, 18. ღ. ნინოსო, განმინათლე ბნე-ლი 109, 21. ღმერთი ღმერთობენ 86, 1. აპა ესერა, ღ. დიდნი 106, 15. აპა ესერა ... ღ. ქართლისანი 106, 17. აპა ესერა ... ღ. მათათა ჩუენთანნი 106, 18. არალარა მსახურებნი ღმერთთა მპყრობელთა ქართლისათა 29, 11. ვესაკ მე ღ., მპყრობელთა ქართლისათა 31, 12. გაფუცებ ღ. თქუენთა 34, 18. ღ. შურააცხ-ჰყოფენ 83, 4. ხალოდეს ღ. მათთა 85, 13. ეძიებდეს ღ. მათთა 91, 17. ვხაღ ღ. ჩემთა 109, 17. ცოცხლებით იყავნ (იგი) ღმერთთა მსახურებით 83, 17. იხილა ერი ... ღ. მსახური 87, 18. ღირს ვართ ჩუენ ღ. ჩუენთაგან ბოროტის-ყოფასა 108, 21. შუედგეთ მსახურებასა ღ. მათ 109, 3. შენ ხარ ღმერთი ყოველთა ზედა ღ. 110, 5. ღმერთი ღმერთთა არმაზ მიუწესს 89, 2 [ღმერთ].

ღმერთობა 0—1 საღა ღმერთი ღმერთობენ და მეფენი მეღობენ 86, 1 [ღმერთ].

ღმერთიება-ღ წარველინებ ქაღაგებად ღმრთეებისა შენისა 80, 1. სამოსელი ... წარმოეც ... ღ. შენისაგან უცხოქმნილთა 118, 13 [ღმერთ].

ღმრთიპაღმართებულ-ღ არს სუეტი იგი ღმრთივადღმართებული 93, 9. პატივსემღი სუეტსა მას ... ღმრთივადღმართებულსა 130, 7. არს ნაწილი ღმრთივადღმართებულისა ... სუეტისა 130, 14. ჭერ არს სუეტისა მის ღ. ქმნა 131, 21 [ღმერთ, მართ].

ღმრთივანბარძმოზილ-ღ იღასრულა ესე ყოველი ღმრთივანბარძმოზილმან მიღრიან მეფემან 128, 7. წინამღებარემან ჟამმან მოსკეს გონებასა მათსა ღმრთივანბარძმოზილსა 248, 16. მივსწერე შენღა, ღმრთივანბარძმოზილისა 128, 15 [ღმერთ, ბრძენ].

ღმრთისმომუშარღ-ღ რომელი ... გამოეჩინა ღმრთისმოყუარებსა ელენე დედოფალსა 117, 7 [ღმერთ, ყუარ]

ღმრთისმომუშობა-ღ (არს) ზაბილონ ... კაცი სრული ღმრთისმომუშობითა 75, 15 [ღმერთ, შიშ].

ღმრთისმმსახური-ღ რომელი გამოეჩინა ღმრთისმსახურსა ... დედოფალსა 117, 7. არწმუნეს მეფესა ... კაცთა ვიეთმე ღმრთისმსახურთა 69, 18 [ღმერთ, სახ].

ღმრთისმამღმ-ღ ღვთის მოწინააღმდეგე რომელ არს ბრანჭულად: „კაცთა ღმრთისმმღმთა“ 90, 11 [ღმერთ, ქედ].

ღმრთ-ღ ხერხი უძიოს (მას) ღონე შურის-გებისა 60, 8. მე გიძიო ღ. შურის-გებისა 61, 1. ვიძიოთ ღ. ქირთა და განსაღდელთა ჩუენთათეს 62, 14 [ღონე].

ღმრთება-ღ ხერხი ეძიებღა ღონებასა ბოროტისა მის მოწვეწულისასა 60, 7 [ღონე].

ღმრთის-ძიება-ღ ღონის-ძიებითა მიიქციოს 246, 9 [ღონე, ძი].

ღრმა-ღ პოვეს აღგილი ღრმა 15, 16. მიეგებვოდეს ... ყოველნი მღინარესა ზეღა დიდსა და ღრმასა 75, 2 [ღრმა].

ღრუბელ-ღ (იყო) მტუერი ... ვითარცა ღრუბელი სქელი 6, 24. მოიწია რისხვისა იგი ღ. 91, 11. შემოსნის ცანი ღრუბლითა 107, 10. გამოჩნდეს ღრუბელნი 91, 7 [ღრუბ].

ღწმ-ღ მოართუა პური და ღწმ 93, 14 [ღწმ].

ღწარ-ღ (იყო) დათხევა სისხლისა ... ვითარცა ღწარი სეტყუათა 7, 3 [ღწარ].

ღწაწლ-ღ იყენეს დაკრეებულ ღწაწლთა მისთა 94, 12 [ღწაწ].

ყ

ყილ-ღ მოეხუა ეელსა ძმასა 99, 15 [ყელ].
ყინება — ღ აუენებღა აღსარებად ქრისტესა 105, 23. არა ა. მირღად მეფე ნაწილისა გამოღებად 131, 19. აუენებღის სხუათაღა მისლვად ... წმი-

ღისა ნინოსა 103, 16 [ყენ].
ყივილ-ღ 0—1 ესე რომელ ყვივის 113, 15. არა შევიღა ქათამსა 113, 5 [ყვი].
ყივილ-ღ იყენესა ... ზრზინვა და ყვილი 113, 7 [ყვი].

უძველ-ის ყველა მისცა უძველი ქართლოსს 5, 3. სპარსი ყ. მოსწყუდეს 14, 1. განაწესა ესე ყ. ფარნავაზ 25, 4. განავის ყ. საქმე დაშლილი 25, 20. ესე ყ. აღასრულა ფარნავაზ 26, 5. ესე ყ. მისცა ბარტომს 43, 20. ყ. მომინიჭებია თქუნდა 46, 2. ყოს ესე ყ. ჩუენ ზედა 63, 10. მოაკუნეს (მათ) ესე ყ. 63, 15 აღსრულა ყ. სათხოველი ქართველთა 64, 4. ესე ყ. ქმნა 65, 20. ესე ყ. ქართლს ... ზედა მოურთეს 67, 20. განუწესა (მათ) ყ. წესი ქრისტიანობისა 75, 7. ყ. კმელი გუგასა შინა თუალისა მისისას მცირისა მარგალიტისა სწორად შეიყვანის 77, 10. ესე ყ. წარმოილა 78, 9. ესმა ესე ყ. ... ნინოს 78, 17. ეკალი ყ. იქმნეს ვარდისფურცელ სულნელ 85, 2. იელტოდა ყ. კაცი 91, 10. უთხრა (მან) ყ. გზა და საქმე მისი 93, 3. აუწყა ყ. გზა ქეშმარიტი 94, 6. აღსრულა ყ. 95, 22. დამიწერა ჩუენ ესე ყ. 96, 3. აუწყეს ესე ყ. 100, 12; 117, 7. რომელმან შესცვალოს ყ. წესი 102, 3. რომელმან აღასრულა ყ. 107, 17. ესე ყ. წართქუა 110, 3. ყ. ჰურია განარინეთ 113, 11. მიუთხრეს მას ყ. 115, 19. მათ მიუთხრეს ყ. 118, 9. ეხე კმელ იყო 119, 19. ესე ყ. მისმენილ იყო იერუსალემით 125, 3. ესე ყ. იხილა დიაკონმან 125, 6. წარმოუთხრა ყ. ... 127, 15. აღასრულა ესე ყ. მირიან 128, 7. შემუსრა ყ. შენებული ქართლისა 245, 4. ესმა ესე ყ. უსჯულოსა მას 246, 8. ესმა ესე ყ. ასიმს 246, 27. მოტყუნა მან ყოველივე 15, 3. ყ. დაიმგობრიან ქართველთა 15, 22. განყიდეს მშობელთა მისთა ყ. 76, 6. მოგცეს შენ ყ. 76, 14. მიგიოხრა ყ. 77, 14. რომელსა შუენის ყ. დიდება 119, 2. ყოველმან ენამან ღმერთსა თაყუანის-გცეს 91, 2. ყ. რომელმან არა ნათელი-ილოს, არა პოვოს მან ნათელი 116, 18. ნათელი-ილოს ყ. სულმან ქართლისამან 117, 9. იგი დღე განაწესეს ჭუარისა მსახურებად ყ. ქართველმან 122, 9. ყოველსა სულიერსა კამდეს

16, 8. მისცა ყ. ზედა ფიცი 64, 4. ეარ მეცნიერი განზრახვასა მათსა ყ. 79, 10. ეშინის ყ. 89, 16. ამხილებდა ყ. კაცსა სჯულსა 102, 15. უთხოვდა დედოფალი ყ. მას 105, 9. იგი აუწყებდა ყ. 105, 14. მეცნიერგაენ შენ ამას ყ. მიწვენად 107, 14. იგონებდა ყ. მსახურებასა მათსა 108, 19. პაოს მოუწოდა ყოველსავე ნათესავსა თარგამოსისსა 6, 17. არცა-ვინ იყო სწორ მისსა მეცნიერებითა სჯულისა, ძუელისა და ახლისათა ყ. ზედამიწევით 77, 7. ყოვლისა უფროსად გამოარჩია 64, 2. უწყის ღმერთმან ყ. მეცნიერად დამბადებულმან 76, 17. იწყო ... მიდამობლუა ყ. კაცისა 88, 12. ესენი იცოდეს ყ. შემოქმედად 90, 8. აჰა ესერა ღმერთნი ყ. დაფარულისა გამომეძიებულნი 106, 17. მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან, დამბადებულმან ყ. დაბადებულისამან ... ნამეორწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 6. საქმებულ არს სახელი შენი ყ. დაბადებულისაგან. 110, 6. იყო ტირილი ყ. კაცისა 111, 4. იცან შენ ... ღმერთი დამბადებელი ყოვლისა 128, 17. ქმსახურებდენ ღმერთსა დამბადებულსა ყოვლისასა 18, 25. განამტკიცა ქართლი ... სარწმუნოებასა ზედა დამბადებულისა ყოვლისასა 128, 9. მოკლნეს ძმანი ... თავნი გოლიათობისა ყოვლისანი 46, 19. სხესა ყოვლისავე შემდგომითი შემდგომად გამოეძიებდა 77, 5. ყოვლით კერძოვე¹ ცნა 94 (ვარ.). ყოვლითავე ნიჭითა აღავსენე 29, 21. აღივსნეს იგინი ყ. ხუასტაგითა 45, 16. წარვედით გამდიდრებული და აღსავსენი ყ. 46, 5. ფარმან იყო ყ. უმჯობესი ყოველთა მეფეთა 51, 5. ყ. სიმარჯუთა მოსლესა მისსა სარწმუნოდ აჩუენებდა 61, 9. ყ. იქცეოდა უსჯულოდ 136, 2. ესე ყოველნი იყვნეს მორჩილ პაოსისა 6, 6. ნებროთ შემოკრიბნა ყ.

¹ გამოცემაშია: ყოვლით-კერძოვე.

6, 15. ყ. ნათესავნი . . . იყვნეს სიყუ-
არულსა ზედა ერთმანერთისასა 10,
8. დაემორჩილნეს ყ. ხაზარნი მეფესა
მას 11, 19. შემუსრნეს (მათ) ყ. ქა-
ლაქნი 11, 22. ესე ყ. ნათესავნი იყვ-
ნეს მოხარეე ხაზართა 12, 21. შემუს-
რნა ყ. ქალაქნი 13, 7. განკვრდეს ყ.
14, 11. შეერთნეს ყ. ნათესავნი თა-
გამოსიანნი 14, 16. შეკრბეს ესე ყ.
თარგამოსიანნი 14, 19. იავარ-ყვნა ყ.
ციხენი 15, 3. იყვნეს აღრეულ ყ.
ნათესავნი 16, 21. პოვნა ყ. ქართველ-
ნი უბოროტეს ყოველთა ნათესავთა
სყლისა 17, 8. ყ. ქართველნი გა-
ნულდეს აზონს 23, 6. შეკრბეს ესე
ყ. 23, 19. ესე ყ. შეკრიბნა ფარ-
ნაეაზ 23, 20. განამრავლნა (მან) ყ.
მკედარნი 24, 7. ყ. ქალაქნი . . . ამან
ალაშენნა 25, 6. იტყოდეს ამას ყ. 26,
3. ყ. კაეკასიანნი იყვნეს მორჩი-
ლებასა ზედა მირვანისსა 28, 4. შე-
მოკრიბნა ესე ყ. 28, 6. ყ. მივიდეს
წინაშე ბარტომ მეფისა 31, 16. გამო-
იყვანა ყ. (ერისთავნი ქართლისანი)
33, 2. არშაე შემოკრიბნა ყ. ერისთავნი
33, 18. გარდაქდეს ყ. ქართველნი 35,
7. ესე ყ. ჩრდილონი განსრულ იყვ-
ნეს მტკუარსა 45, 18. შეკრბეს ყ. 46,
20. ყ. მიეტევენეს სუმბატს 46, 21.
მოსრნა ყ. ოგსნი 47, 6. ესე მეფენი ყ.
იყვნეს მოყურობასა ზედა 50, 9.
იტყობდეს ყ. თათა თუსთა 53, 9. შეკ-
რიბიან ყ. 53, 10. მოვიდეს ესე ყ. 57,
16. ყ. მეფენი მეფობდეს ქართლს 59,
6. მოსრნეს (მათ) ყ. ნათესავნი 61, 19.
შეკრბეს ყ. ერისთავნი 62, 11. დაემო-
წაფნეს ყ. ერისთავნი ზრახვასა მთეჲან
სპასპეტისასა 63, 14. მიეგება მთეჲან
სპასპეტი და ყ. ერისთავნი 64, 5. ქა-
ლაქნი ყ. იპყრნეს ლაშქრითა სპარსი-
თა 65, 6. შეწუხდეს ყ. ქართველნი
66, 3. ყ. მოსავნი ქრისტესნი
სძლევენ მტერთა 69, 19. აწყუდილ
იყვნეს წყობასა მას შინა ყ. წარჩინე-
ბულნი მისნი 70, 8. შეიპყრა მეფე . . .
და ყ. იგი მთავარნი 73, 5 (ვარ). მე-
ფე მოვალს და ყ. მთავარნი მის
თანა 74, 17. მიეგებოდეს (მას) ესე ყ.

75, 1. აზიარნა ერნი იგი ყ. სიდილ-
ლოსა ქრისტესსა 75, 6. შემოკერბით
ყ. 78, 2. წარვიდეს ესე ყ. 81, 2. რათა
ყ. ძღუნითა შემოკრბენ 81, 10. თქვენ
ყ. ერთ ხართ 86, 13. მოიმოწაფნით
ყ. ხაზარნი 86, 14. შეამკუნეს ყ. ფო-
ლოცნი 88, 13. ესე ყ. აღიძრნეს 98, 5.
მოველით ყ. სიკუდილსა მისსა 99, 1.
მოვსრნეთ ყ. მოსავნი ჟუარკმულისანი
109, 2. უჩინო იქმნეს ყ. იგი 114, 2.
მოიწივნეს ყ. ქალაქად 116, 8. მოს-
წრადე იყვნეს ნათლისღებად ყ. იგი
116, 19. ყ. ხენი . . . შეიმოსნეს ფურ-
ცლითა 120, 6. ხედიდეს სასწაულსა
ამას ყ. 122, 13. მოვიდოდეს ყ. უძ-
ლურნი 123, 8. ევედრებოდეს (მას) ყ-
დლოფალნი 126, 17. მწუხარე იყო
მეფე და ყ. წარჩინებულნი 128, 5.
ყოველნივე მშუდობით დარჩომილ იყვ-
ნეს 27, 6. დაიფანჩნეს ყ. 47, 5. სურ-
ვიელ იყვნეს ყ. ნათლისღებისათჳს 116,
6. ყოველთა წარმართთა აქეს ღმერთი
14, 12. ესე ენანი იცოდეს ყ. მეფთა
16, 23. განხიხარონ ყ. ქართველთა 22,
17. შეიყუარეს იგი ყ. მკედრთა ქარ-
თლისათა 28, 17. თქვენ ყ. ერისთავთა
მომეციით მე მძევალი 29, 18. ყ. ოგსთა
ალიზახნეს 46, 17. ყ. ამათ ჩრდი-
ლოთა ნათესავთა ალიზახნეს 46;
17. შეიყუარეს იგი ყ. ქართველთა 65,
21. იგი გამოხარჩეს ყ. სპათა ბერძენ-
თა 68, 12. იხილონ ყ. კიდეთა
ქუეყანისათა მაცხოვარება შენი 91, 1.
შეისწავეს იგი ყ. 103, 13. ყ. მკურ-
ნალთა . . . წარმოაღალიერნეს წამლნი
104, 8. ყოველთავე დაუტევეს ქუეყანა
იგი 82, 6. მამასახლისმან მცხეთელმან
ბუწყა ყოველთა ქართველთა 15, 12.
განიყვანეს ყ. ქალაქთა შინა (თურქნი)
15, 14. ამათ ყ. ციხე-ქალაქთა შინა
პოვნა კაცნი 18, 2. ყ. ამათ ციხე-ქალაქ-
თა გარემოადგინნა 18, 3. ყ. ქართლისა
ქალაქთა მოარღუნა ზღუდენი 19, 7.
უმბატა ყ. სიმაგრეთა 27, 12; 30, 7; 30,
19. მირვან . . . მოუწოდა ყ. ერისთავთა
ქართლისათა 28, 3. იყვნეს ყ. დღეთა
ბუმბერაზთა ბრძოლანი 31, 21. დღეთა
ყ. იყვის ბრძოლა ბუმბერაზთა 48, 13.

ყ. დღეთა იბრძოდინ ბუმბერაზნი 52, 13. იტყებდეს ყოველნი თავთა თჳსთა ყ. შინა ქალაქთა 53, 9. ამზასპ მოუწოდა ყ. ერისთავთა 55, 7. იპყრობდეს (იგინი) ყ. კავკასიანთა 64, 3. უბრძანა მათ ყ. 65, 11. მირვანოზ/ჰმატა ყ. სიმაგრეთა ქართლისთა 65, 14. მოუწეადა ყ. სპათა მისთა 67, 3. დაუტევა მშუდობა ყ. 75, 8. წარავლინნა მოციქულნი ყ. შინა საბრძანებელთა მისთა 81, 10. წარავლინნა კაცნი ყ. ადგილთა 82, 12. მიხედნა ყ. მთავართა 90, 5. შეიკრებ ყ. ... ნათესავთა 102, 1. მიერულა ყ. მათ დედათა 114, 4. მაღლი ღმრთისა მიეფინებოდა ყ. ადგილთა 115, 21. მღვდელი განავლინნეს ყ. ქალაქთა 117, 8. დაუქურდა ყ. 122, 21. გხედავ თქუენ ... ყ. სარწმუნოებასა ზედა ქრისტესისა 127, 9. განეფინა ყ. ადგილთა ნაწილი სუეტისა 131, 22. უბრძანა ყ. 136, 9. მათ ყოველთა განმრავლდა ნათესავი 9, 19. თავადი იგი უესი ყ. მათ სხუათა ზედა 11, 3. გამოგზავნა ქეკაჲოს ძე მისი ... ყ. თარგამოსიანთა ზედა 14, 19. შენ ხარ ღმერთი ყ. ზედა ღმერთთა 110, 5. ამათ ყ. ნათესავთაგან შეიქმნა ენა ქართული 16, 16. იპყრეს სკული უბოროტესი ყ. ნათესავთასა 16, 7. ესე განდიდნა უფროს ყ. მეფეთა სპარსთასა 16, 19. ყ. ზედა ბოროტისმოქმედ იყო 23, 8. ფარნავაზ უშიშ იქმნა ყ. მტერთა თჳსთაგან 24, 6. ესე განაგებდინს ყ. ერისთავთა ზედა 25, 1. საურმაგ წარმოიყვანნა იგინი ყ. კავკასიის ნათესავთა ნახევარნი 27, 8. ფარნავაზი უმატა ყ. ციხე-ქალაქთა შენება 29, 2. შენ გამოსჩნდი უმჯობესი ყ. შორის ნათესავთა 35, 3. წარმოგველენინ ჩუენ მოციქულნი ყ. თანა ურიათა 36, 6. მეფენი შეეწოდეს სომეხთა ყ. მტერთა მათთა ზედა 44, 13. იქმნა ... ტყუება ყ. ზედა ქართველთა 53, 8. რევ იყო შემწე ყ. ჰირეველთა 58, 5. ყ. ქალაქთა უმაგრესად გამოარჩია (იგი) 64, 1. ყ. მეფეთა ქართლისათა უმეტეს აღამ-

რულებდა მსახურებასა 65, 18. შეიყუარეს იგი ქართველთა უმეტეს ყ. მეფეთასა 65, 22. იმედ-ყვეს იმელი იგი ყ. ქრისტიანთა 73, 14. რომელი არს უქუესსენელეს ყ. უფს-კრულთასა 74, 2. რომელი უმაღლეს არს ყ. მათთა 74, 2. მიგათულავ შენ ... ყ. მზრდელსა ღმერთსა 76, 11. რომელი იზახებნ ყ. ზედა ოთხფერკთა 77, 8. იქმნა სიხარული დიდი ყ. ზედა ჰურიათა ქართველთა 98, 11. ვედრე-ბითა ყ. წმიდათათა მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ... ნაბერწყალი ერთი მაღლისა მისისა 107, 5. უხილავ არს თავადი იგი ყ. დამადებულთაგან 107, 15. შენ ხარ უფალი ყ. ზედა უფალთა 110, 5. იგონებდა მოწყუედასა ყ. ქრისტიანეთასა 108, 20. გაგზავნა ბრძანება მირიან ... ყ. თანა ერისთავთა 116, 7. ლის-ყოს მეკრ-ყოფად ნათელსა ... ყ. თანა წმიდათა 246, 13. იშვა ნათელი ყოველთა 118, 23. მცხეთა განდიდებულ იყო უმეტეს ყოველთასა 11, 6. უმეტეს ყ. მოამტიცნა ზღუდენი ... ქალაქისანი 65, 15. მათ ყოველთაგან მოვიდოდა ხარკი 25, 3 [ყოველ].

სომეხლ-ი2 მთელი მოვლო ყოველი სომხითი 15, 2. დაიპყრა ყ. ქუეყანა 17, 17. არშაკ დაიპყრა ყ. ქართლი 30, 6. მოვლეს სპარსთა ყ. ქართლი 30, 15. მირვან დაიპყრა ყ. ქართლი 33, 1. აღეკვი დაიპყრა ყ. ქუეყანა 35, 11. ამათ განუყო ყ. ქუეყანა თჳსი 43, 19. მისცა ყ. ქართლი ბარტომე 43, 20. კლარჯეთი ყ. მისცა ქართამს 43, 24. შეკრბა ესე უსიმრავლე 45, 12. მოსრეს სპა მისი ყ. 49, 3. მოსრა ყ. სიმრავლე მათი 56, 18. ტყუე-ყო ყ. ნათესავი 62, 5. შთაქდა ყ. ერი წყალსა მას 75, 4. განუყო ყ. იგი მონაგები გლახავი 20, 75, 11. აცხოვენ ყ. სოფელი 90, 16. გამოვიდა ყ. იგი ერი 91, 16. განკურდა ყ. სიმრავლე ერისა და მთავართა 100, 5. შეიძრის ყ. ქუეყანა 107, 13. მეფემან მოვლო ყ. სანახები

109, 9. ყ. ერი განვიდა 110, 14. მოვიდა ყ. იგი ლაშქარი 110, 21. წარემართა ყ. ერი ქრისტიანობასა 111, 12. აღივსო ყ. ადგილი სისხლითა 113, 7. ყ. ერი ქალაქისა მოვიდა 114, 17. ნათელს-იღებდა ყ. ქართლი 115, 21. აღივსნეს სიხარულითა მეფე და ყ. ერი 116, 5. წარემართა ყ. ქალაქი ქრისტიანობასა 118, 15. ტიროდა ყ. სიმრავლე ერისა 121, 23. ყ. ერი ხედვიდეს 122, 22. ხედვიდა ყ. იგი ერი პირსა ნინოსსა 126, 14. შეიძრნეს ქალაქნი და ყ. ქართლი 128, 1. მირიან განამტკიცა ყ. ქართლი 128, 8. დიდსა სარწმუნოებასა შინა იყვნეს აზნაურნი და ყ. ერი ქართლისა 135, 25. დაიპყრეს ბერძენთა ყ. კლარჯეთი 137, 1. იწყო ყოველმან ერმან ქებად მეფისა 88, 14. ნათელ-იღეს ყ. ერმან და სიმრავლემან ქართლისამან 116, 20. ნათელ-იღეს მეფემან და ყ. ერმან 119, 5. რომელსა თაყუანის-სცეს ყ. სიმრავლემან ქართლისამან 119, 15. იხილა ყ. ერმან ქალაქისამან 120, 10. იხილა ყ. ერმან მაცხოვარება ღმრთისა ჩუენისა 120, 17. მეფემან და ყ. მცხეთამან შეწირეს შესაწირავი 122, 8. განიზნინეს (იგინი) მუნით ყოველსა ქუეყანასა 3, 9. ეწოდა ყ. ქართლსა ქართლი 8, 11. აფრიდონ ეუფლა ყ. ქუეყანასა 13, 3. ყ. ქუეყანასა სკული ესე დაუღვა 19, 2. ფარნავაზ მეფე იქმნა ყ. ქართლსა 24, 6. იყო განსუენება ყ. ქართლსა ზედა 26, 2. მეფობდა ფარსმან ყ. ქართლსა ზედა 54, 15. სახელოვან იქმნა იგი ყ. ქუეყანასა 69, 8. მისცეს სკული ქრისტესი . ყ. ერსა მათსა 74, 13. დასდებდა ზაბილონ კელსა თუსსა ყ. მას ერსა 75, 5. წარავლინეს სტრატოტონი ყ. ქუეყანასა 77, 18. მუნცა იოქმოლის (ესე) ყ. სოფელსა 86, 17. განვიბინენით ჩუენ ყ. ქუეყანასა 96, 1. ერსა ყ. სძინავს 112, 19. დიოდეს მდინარენი ცრემლთანინ . . . ყ. ერსა 115, 1. დაეცა შიში მეფესა და ყ. ერსა 115, 13. მოვიდა წიგნი

პრომით მეფესა და ყ. ერსა ქართლისასა 124, 19. განამრავლნა მღღელნი . . . ყ. ქართლსა 131, 9. განაახლნა ეკლესიანი ყ. ქართლსა შინა 138, 3. რომელი იყო . . . მეფე ყოვლისა ქუეყანისა 6, 8. მოქცევა ყ. ქართლისა 72, 1 (სათ.). ვაჟენოთ ცხოვრება ყ. ქართლისა განმანათლებელისა ნინო მოციქულისა 72, 3. იყო შიში ყ. ერისა 89, 8. ყ. ქუეყანისათუს იქმნა დაქცევა 109, 20. გრწმენინ იესო ქრისტე ცხოვრებისათუს ყ. სოფლისა კორციითა მოსრული 115, 11. შექმნნეს ჭუარნი ესე წადიერებითა ყ. ერისა ქალაქისათა 120, 9. იყო შიში ყ. ერისა 245, 6. მოიწინეს ყოვლით ქუეყანით კაცი 78, 3. წარმოემართა . . . ყოვლითა ძალითა მისითა 7, 11. სომეხთა მეფე ყ. ძალითა მისითა წარმოემართა ქართლს 29, 21. ბარტომ მიმართა ყ. სპითა მირვანს 32, 5. მირვან მოეგება სპითა ყ. 32, 6. წარმოემართა ძალითა თუსითა ყ. არტაშან 48, 10. მოვიდა სუმბატ ყ. სპითა სომხითისა 49, 10. დაესხა ოვსთა მკედრითა და ქუეითითა ყ. 56, 17. ყ. სახლეულითა მისითა მისდა მოემართა 61, 10. წარმოემართა ყ. ძალითა მისითა 62, 4. კეთილად იპყრა ქართელი ყ. დიდებითა 65, 21. მოტყუენნეს ყოველნი საზღვარნი ხაზარეთისანი 11, 17. ყ. დღენი მისნი მშუდობით დაყენა 25, 15. შემოკრიბნა ყ. სპანი 28, 4. ბარტომ შემოკრიბნა ყ. სპანი ქართლისანი 31, 18. განწირეს ყ. ევლი 47, 17. სპანი ყ. იყვნეს ბრძოლად სპარსთა 48, 20. წარიხუნა ყ. ქვენი კავკასიანთანი 65, 10. მუნ ყ. დღენი ჩემნი დამიყოფიან 67, 10. ბაქარ ყ. დღენი ცხოვრებისა მისისანი სარწმუნოებასა შინა აღასრულნა 131, 8. ყ. დღენი ცხოვრებისა მისისანი აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა 132, 4. იყვნეს ყოველთა დღეთა ბუმბერაზთა ბრძოლანი 31, 21. ყ. დღეთა იბრძოდინ ბუმბერაზნი 52, 13 [ყოველ].

უკველგან ყველგან დასხნა უკველგან მთავარი 65, 10 [უკველ].

უკველად, უკვლადვე ყოველთვის, სულ, სრულებით, სრულიად არცა ინახებოდა სიმორითა, თუ უკვლად აქუს მშუღლი 56, 2. იხილეს უ. წმიდათა მათ მანქანება მტერისა 81, 12. იხილეს უ. ქებულთა დედათა განსადელი 81, 17. ევედრებოდეს ღმერთსა უ. მოწყალესა 82, 5. მამათა ჩუნთა . . . უ. დაიფიყიან იგი 96, 6. აუწყეს მეფესა უ. ვერძვა . . . სუეტისა მის 112, 5. მოადგა ჰაბუკი ერთი ნეტარსა მას უ. ნათლითა შემოკობილი 114, 6. უ. უჩინო იქმნა 121, 9. იხილეს სასწაული უ. წმიდისა ყუარისა 124, 3. და უკვლადვე იყვის ფარნავაზ სპასპეტი ქართლსა შინა 51, 12. იყო ოცდაათი ათასი ქუეთი უ. 55, 13. შუდი ათასი მკედარი უ. ქალაქსა შინა იპყრას მკველად 65, 4. არღარავინ იყო უ. ნათესავი ფარნავაზიანი 66, 5. უ. მირიან სძლის (მათ) 66, 12. ესე ზაბილონ კაცი სრული სიბრძნითა არს უ. 75, 15. ჰკითხვიდა უ. ვნებათა მათთვის ქრისტესთა 77, 3. უ. გუევენების 82, 17. უ. შეურაცხ-იქმნების ჩუენი უფლება 82, 18. იორუჯან და არმაზ უ. მტერ არიან 92, 1. ნუცა ვნებას უ. თქმად 106, 15. ესე არმაზ და . . . იორუჯან უ. მტერ არიან 107, 1. იწურთიდი უ. მცნებათა ძისა ღმერთისთა 129, 22. დატულ ვარ უ. 194, 5. არჩილ უ. არა თავს-ილდა სიციბილი 146, 1 [უკველ].

უკველითურთ სრულიად, მთლიანად, საერთოდ იყავნ უკვლითურთ სასოება შენი მისა მიმართ 130, 7. უ. უმკედრო-ყო (იგი) 245, 5 [უკველ].

უკვლა 0—2 გუავს კაცი 46, 4. ჰუვა (მას) მკედარი ათი ათასი 55, 14. რომელი მკედ თანა ზ. (მას) 64, 7. რომელ ზ. მძევალი ძე მირიანისი 128, 11. ჰაოსს არა ჰუვეს სპანი 7, 12. არა ჰუვენს (მას) სპანი 52, 12 [II ყავ].

უკვზა 0—2 ჰყოფს იგი 108, 4. ზ. კურნებასა 109, 18. გრძნებითა ჰყოფენ. საკრეველებათა მათ 109, 1. ჰყოფდა კურნებათა 95, 9. ჰყოფდეს პრომნი იგი ესრეთ 20, 4. შესაწირაუთა ზ. (იგინი) 124, 5. ჰაოს ჰყო თავი თვისი მეფედ 7, 21. ყო ეგრეთ 53, 6; 94, 2; 122, 2. უ. განზრახვა 60, 6. არცაღა უ. ლხინება ჩუენი 96, 13. უ. მეფემან ეგრე 121, 4. უ. მირიან მეფემან 122, 7. უ. მადლისა მიცემა 123, 6. ჰუმცა (მან) სარგებელი მისი 103, 13. ყუეს (მათ) ეგრეთ 121, 16. შენვე ყავ ესე 73, 9. უფალო, უ. განსლვი ჩემი ქრცთაგან ჩემთა 97, 10. გყო შენ მკედრ მცხეთასა შინა 106, 19. არა ყყო ესრეთ 111, 16. არარა ვ. 103, 19. ვ. ნება შენი 182, 17.

—უ რაღცა გნებას, უყავ მათ 74, 11.

ი ვნ. ნუ იყოფინ 246, 2. იყოფვიოდა წმიდა ნინო 80, 17. მე ვიყავ წილით ხუედრბული 95, 18. მე მლუძარე ვ. 114, 5. მცირე ვ. ასაკითა 247, 6. მე ვ. 247, 12. შენ წინაშე ჩუენსა იყავ 106, 12. შენ ი. 247, 11. ერთი იყო მამა 3, 6. თარგამოს ი. ძე თარშისი 3, 7. ი. ესე თარგამოსი კაცი გმირი 3, 8. ი. ნათესავი მისი 3, 11. ჰაოსს გმირი ი. 4, 11. კავკასიათა ჩრდილოთ არა ი. ხუედრი თარგამოსისა 5, 16. უმკედრო ი. ქუეყანა იგი 5, 17. ი. განმგებელ . . . ჰაოს 6, 6. ი. იგი კურვილი რკინითა 7, 13. მცხეთოს უგმირე ი. სხუათა მათ 8, 17. დედა-ციხე კახოსის ხუედრი ი. 9, 8. მცხეთოს უგმირე ი. ძმათა მისთა 9, 11. რომელი დეტევებულ ი. საყდართა ქართლოსისთა 10, 14. ი. უფალ ღურძუქ 11, 14. ი. სიმრავლე 11, 21. რომელ ნაწილი ი. კავკასისა 12, 12. დიდი ი. ძალი მისი 15, 2. ენა სომხური ი. 16, 4. ი. კაბუკი 20, 17. ი. შიში 21, 6. კლდისა მის ძირსა ქუაბი ი. 21, 23. რომელი შესაძლებელ ი. 22, 20. ბოროტისმოქმედ ი. (აზონ) 23, 8. ქუჭი ი. ერისთავი 24, 23. ესე სპასპეტი ი. 24, 25.

ო. განსუენება 26, 2. ფარანავზ ო. მეფე 26, 8. მირვან ო. სრული 27, 24. ო. კაცი მიმნიჭებელი კეთილისა 28, 17. დიდ ო. ძალი სპარსთა 30, 14. მირვან ო. კაცი ქუელი 31, 1. არა ო. ბარტომის თანა გოლიათობა 32, 4. არშაქ მეფე ო. დედით არშაყუნინი 33, 9. ო. ესე ძლიერი ძალითა 33, 11. ო. კაცი ასაკით შუენიერი 33, 13. არა მზა ო. 47, 11. ო. ... ერისთავი მეფისა 47, 21. ო. ერისთავი 48, 4. მირდატ ო. კაცი ურვილი 51, 2. ო. სპასპეტი ფარანავზ 51, 10. ო. კაცი ერთი გოლიათი 52, 1. სომეხთა მეფის ასული ო. ცოლი ფარსმანისი 53, 19. ო. სიმრავლე ქუეითთა 55, 12. ო. ოცდაათი ათასი ქუეითი 55, 13. ო. ბრძოლა ბუმბერაზთა 55, 18 (ვარ.). ო. ჩუენ თანა ძალი 62, 15. არღარავინ ო. ნათესავი 66, 5. ლის ო. მეფობასა 66, 5. მირიან ო. მუნ 67, 21. იგი მუნ ო. წყობად ხაზართა 68, 6. მუნ ო. ძე კოსაროს მეფისა 68, 9. ო. იგი გოლიათი 68, 11. ო. იგი ერისთავად 71, 3. ო. მათ ეამთა შინა 72, 8. ო. კაცი ვინმე 72, 9. კაცი ვინმე ო. კოლასტრას შინა 72, 11. ო. მუნ ათ ღლე 75, 6. არცაინ ო. სწორ მისსა 77, 6. იგი სურვიელ ო. 80, 18. ო. მათ თანა ნინო 81, 2. არავინ ო. მსგავსი რიფსიმესი 81, 6. ნინო მეცნიერ ო. ენასა სომხურსა 85, 15. წიგნი ... წერილ ო. პრომავლებრივ 86, 10. ბეჭედი ო. იესოსი 86, 11. ზეცით ო. ჩუენება იგი 87, 11. რომელსა იგიცა მეცნიერ ო. 88, 1 (ვარ.). ო. შიში მეფეთა 89, 7. ო. კაცი ოჭროსი 89, 17. წამისყოფა ო. 91, 5. ეამი ო. მეექუსე 92, 16. ო. შესლევა მირიან მეფისა საბერძნეთად 95, 13. წერილ ო. ესრეთ 95, 20. ო. განგება ესევეთარი 96, 14. ვინა ო. იგი 96, 17. რათამცა არა სმენილ ო. (ესე) ყურთა ჩემთა 99, 12. ო. საკურველი დიდი 100, 4. აუწყეს ესე რომელი ო. 100, 12. სახლი ელიოზისი ო. ქალაქსა დასავალით 101, 5. რომელი მეც-

ნიერ ო. ძუელისა სჭულისა 102, 14. ნანა დედოფალი გულფიცხელ ო. 103, 3. ო. ესრეთ 103, 10. ო. ვინმე ყრმაცული 103, 11. კმა ო. 105, 15. ო. მეფე ორგულებასა შინა 106, 1. მოგე იგი სნეულ ო. 106, 5. მთავარი იგი 106, 7. რომელი ო. მოწაფე ნინოსი 108, 13. და ო. 108, 17. ო. გრგვენვა და ტირილი 111, 4. რომელი საკურველ ო. ხილვითა 112, 4. ო. დაკრეებულ მეფე 112, 9. ვითარ ო. მწუხრი 112, 10 (ვარ.). შუა ღამე ო. 112, 13 (ვარ.). ო. არარა 113, 2. სურვიელ ო. ერი იგი 116, 17. ო. ხე იგი შუენიერ 119, 7. საკურველბა ო. ხისა მისგან 119, 7. ხე კმელ ო. 119, 20. ო. ხილვა მისი შუენიერი 120, 2. ღლე ესე ო. პარასკევი 121, 5. ო. იგივე სასწაული 121, 5. ო. რაოდენისამე დღისა შემდგომად 122, 10. ო. სნეულ (ძე რევისა) 123, 1. ო. ვინმე მამაკაცი კაბუკი 123, 10. დედაკაცი ვინმე ო. 123, 13. ო. ყრმა ვინმე მცირე 123, 18. სადათმე ო. აღზრად შენი 127, 2. ადგილი იგი შურაბეცო ო. 128, 5. მწუხარე ო. მეფე 128, 5. ბაქარ ... ო. მორწმუნე 130, 18. ქეცსა კლარჯეთისასა არა ო. ეკლესია 131, 14. ვარაზ-ბაქარ მეფე ო. კაცი ურწმუნო 135, 23. ო. იგი ჩუკენი 136, 8. (ფარსმან) ო. კაცი მორწმუნე 137, 12. იგი უხუცესი ო. 137, 20. ფარსმან ო. კაცი მორწმუნე 137, 21. ო. ... მირდატ კაცი ქუელი 138, 8. ო. შიში დიდი 245, 5. რომელი ო. ნათესავისაგან მირიანისა 246, 19. ესე ო. მამისა თვისსა თანა 246, 20. თავისუფალ ვიყვენით პირველ 26, 16. ქსნილ ვიყუენით მონებისაგან 53, 13. ესე რვანი იყვენეს გმირნი 4, 10. ძმანი ო. მორჩილ პაოსისა 7, 23. ოთხნივე ო. მორჩილ 9, 15. ნათესავნი თარგამოსისნი ო. სიყუარულსა ზედა ერთმანერთისასა 10, 9. ყოველნი ო. მშუდობით სიყუარულსა ერთმანერთისასა 11, 12. ო. თურქნი და ქართველნი ნების-მყოფელ ერთმანერთისა 15, 19. ო. აღრეულ ყოველნი ნათესავნი 16,

21. რომელი ი. 19, 17. უცალო ი. ბერძენნი 25, 8. იგინი მკნელ ი. 25, 23. კაკასიანნი ი. მორჩილებასა ზედა მირუანისსა 28, 4. ი. ბუმბერაზთა ბრძოლანი თუესა ერთსა 31, 21. რომელი მცხეთას ი. 35, 17. ი. ერისთავნი 43, 12. ი. მორჩილ აულანისნი 43, 15. ი. მორჩილებასა შინა 44, 12. ესე მეფენი ი. კაცნი მკნენი 45, 4. მკედრნი კლარჯეთისანი ი. კაცნი მკერცხნი 48, 7. ძენი მეფისანი და სუმბატ ი. ბრძოლად სპარსთა 48, 21. უცალო ი. (იგინი) სპარსთაგან 49, 8. მეფენი ი. მოყურობასა ზედა 50, 9. რომელი გარუცკალებულ ი. 51, 6. მოყუარე ი. სომეხნი და ბერძენნი 53, 21. მეფენი ი. კერათმსახურ 59, 7. ი. (იგინი) განსწავლულ 82, 1. შთანი . . . ი. საესენი თაფლითა 85, 8. მწყემსნიცა ი. მასე ადგილსა 85, 12. ი. ანასტო და ქმარი მისი უშეილო 93, 15. ცოლ-ქმარნი . . . ი. დაკრეველ ღუაფლთა მისთა 94, 11. ფარულად ი. მოწაფე მისი 95, 9. დაკრეველ ი. წარმართნი 103, 6. იგინი ი. სარწმუნებულად კაცთა მიმართ 106, 18. ი. მოწაფენი მისნი ზუნე 108, 9. ი. იგინი საქმესა ამას 109, 7. დედანი ი. 114, 12. სურვიელ ი. ყოველნივე 116, 6. სურვიელ ი. ყოველნი იგი 116, 17 (ვარ.). მოსწრაფე ი. ნათლის-ღებად ყოველნი იგი 116, 19. ჭუარნი ი. ეკლესიასა შინა 120, 10. დიდსა სარწმუნოებასა შინა ი. აზნაურნი 135, 25. არა შემძლებელ ი. წინააღმდეგობად 245, 6. ფართლად იყუნე მოწაფე მისდა დედანი 102, 11 (ვარ.). იყავნ სიკუდილი ჩუენი 73, 8. უწყებულ ი. ძმობა შენი 82, 16. უწყებულ ი. შენდა 83, 13. ცოცხლებით ი. ღმერთთა მსახურებით 83, 17. ი. შენ თანა მშვიდობა 128, 16. ანგელოზნი მშვიდობისა ი. შენ თანა 128, 23. ი. სასოება შენი მისა მიმართ 130, 7. ი. მისღვა შენი ძილად საუკუნოდ სარწმუნოებასა ზედა სამეპისასა 130, 8. ვინცა იყვის მცხეთას 11, 3. იგი ი.

მაზვებელ 11, 5. ბრძოლა ი. 48, 2. ი. ბრძოლა 48, 13. ი. ფარნავაზ სპასპეტი 51, 13. ლაშქრობა მისი ი. დარუბანდს 66, 14. ი. შფოთი 59, 6. დიდად წყულულ ი. (იგი) 119, 10. ი. ნაწილი სუეტისა 131, 18. მრავალნი იყვნან შეილინ მეფეთანი 43, 16. ვიყო მორჩილ ნინოსა 110, 2. მოვიდეთ შენდა, სადაცა იყო (შენ) 46, 8. უწყებულ ი. შენ, მეფე 107, 10. იყოს მეფედ ჩუენდა არშაკ 29, 14. იგიცა უძებნელ ი. 46, 4. სომრაველ სპარსთა არა ი. 65, 7. ი. წარყვანება შენი 85, 1. იგი ი. ეპისკოპოს 127, 17. ი. ნათესავი ბაქარისი 131, 5. მისი ი. მეფობა 131, 6. ი. სამეფო შენი 247, 2. ვიყვნეთ არავისა მონა 6, 11. ვ. ჩუენ ძმა 22, 12. ვ. ჩუენ თავისუფალ 26, 16. ვ. ჩუენ სიუჟარულსა ზედა ძმებრივ 126, 21. ვიყოთ (!) ერთად 26, 15. რათა იყვნენ მორჩილ 65, 11. ვითარმედ ყოფილ არიან წინასწარმეტყუელნი 127, 4. ეგევითარი არაოდეს ყოფილ იყო 4, 11. იგი მცხეთელ მამასახლისი ყ. ი. 20, 20. არაივნი ყ. ი. 77, 5. ყ. ი. ძუელი ციხე 92, 12. სადა იგი ყ. ი. საგრილი 92, 13. ყ. ი. სახლი 116, 12.

ე ნაშობსა მკველსასა ეყოფის სულე 67, 14 [I ყავ].

ყოფა-ა ყოფნა ხალხისა მის ელიასი თქულეს ვითემე აქავე ყოფა 107, 21. ყოფა მისი უწყის ღმერთმან 76, 17. ესრეთ ყოფითა განვიხილენებთ 26, 27. რა-იგი ჭერ-იყო ყოფად ქრისტესსა, მათ აღასრულეს 78, 4. მრავალნი სასწაულნი ყ. არიან ადგილსა ამას 103, 1 (ვარ.) [I ყავ].

შრმა-ა დედასა ფარნავაზისსა წარყვანა ფარნავაზ, სამისა წლისა ყრმა 20, 22. მირვან წლისა ერთისა ყ. წარყვანა მამამძღებმან ნილმან 30. 3. შა ყ. 32, 18. დარჩა ძე მისი წელიწადისა ერთისა ყ. 54, 9. აღიზარდებოდა ყრმა იგი 54, 10. ერთი ძე კოსარო მეღისა, მცირე ყ., შეივტოდა საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 6. პოვეს მწირო ერთი ყ. 98, 9 (ვარ.). განიყურნა ყ.

იგი 104, 3; 123, 4. მეორე სეფეწული მოვიდა ყ. 115, 5. აღდგა ყ. იგი 115, 12. მომიბოძო ყ. ესე 123, 3. იყო ყ. ვინმე მცირე 123, 18. დააგდო ყ. იგი 123, 19. წარიყვანა ყ. იგი დედამან მისმან 124, 1. ეძიებდეს ყრმასა 98, 9. არა სარგებელ ეყვის ყ. მაგას 103, 15. ქრისტემან მოსტეხს ყ. მაგას კურნება 103, 20. (სუეტი) . . . დასდვა ყ. მას 115, 10. აქუნდა ძღუენი ყრმისა ვისიმე შობილისათს 36, 1. არაოდეს პოცეს სარგებელი კურნებისა ყ. მისთვის 103, 14. დადება უბრძანა ყ. მის 104, 2. დედამან ყრმისამან აღიარა ქრისტე 104, 3. ევედრებოდა კურნებასა ყრმისასა 103, 18. ეყენი მის ყრმისა მოვიდეს 98, 10. დაატყუენდა დედანი და ყრმანი უცებნი 18, 17. შეწირვიდეს მსხუერპლად ყრმათა 58, 9. არღარავინ კლვიდა ყ. კერბთათს 58, 10. ესე ყრმათა

ჩულთათს, რომელნი თქუენ მოსტენით 46, 16. არღარავის უტევა ქართლსა შინა ყ. კლეა 58, 8. სისხლი იგი ყრმათა . დაეყენოს 112, 21 [ყრმა].
 პრმაწულ-ი ახალგაზრდა იყო ვინმე ყრმაწული 103, 11. რევის ესუა ყ. მცირე 123, 1 [ყრმა, წულ].
 ყუაშევაბ 0—1 რომელი-იგი არა ყუაოდა 84, 10 [ყუაჴ].
 ყუაშვილი-ი ყუავეილსა მას ძოვლიან 101, 9. აღიესნეს ველნი ყუავეილითა 89, 4. ხენი შეიმოსნეს ყ. 120, 7. გამოვიდა ერი ურიცხვ, ვითარცა ყუავეილნი ველისანი 88, 10. არა ვრიდო ყუავეილთა სურნელებასა 111, 17. ბაბილო არს შემზადებული გამოძღვლებად ყ. 94, 1 (ვარ.) [ყუაჴ].
 ყურ-ი ყურათა ჩემითა ვისმინე 97, 15. არა სწენილ იყო ყურთა ჩემთა 99, 12 [ყურ].

შ

შაბათი-ი შაბათი განთენდებოდა 121, 5. დღესა შაბათსა განვიდა მეფე 108, 17 [შაბათ].
შაბა-ი მოვიდა.ან მფრინველნი ცისანი, ფერთა შავნი 101, 8 [შაჴ].
შებლარდნილი-ი შე მოხევეული, შე-მოსილი მოადგა ჴაბუკი ნეტარსა მას **შებლარდნილი** ცეცხლის ზეწართა 114, 6 [ბლარდ].
შეაბა —**შ** შეაბნა (მას) კარნი 28, 15 [ბ].
შეაზაზნა რომელთამე ქუეყანათა შეაზაზნა ერისთავნი 13, 4 [გაჴ].
შეპინებაშული-ი რომელსა აქუნდა შეგიწე-ბული თაჯუანისცემა 81, 16 [გინ].
შეაღება მოდგმა 0—**შ** მოეყვანა ეგროსით ძისწული ქუეყისი რომელსა შესდგმიდა, ფარნავაზიანობა 32, 10. არა უნდა სსუა ნათესავისა მეფობა, რომელსამცა არა **შ**. ფარნავაზიანობა 32, 15.
შეაღვობა —**შ** შეუღლები (მე) ქრისტესა ძესა ღმრთისასა 108, 7. შეუღდა

კლასა მისსა 104, 5. შენ ამას შეუღდა გულითა 130, 3. უმეტეს შე-ღოჯგი მსახურებასა ღმერთთა 109, 3 [ღაჴ].
შეპირთება 0 ვნ. შეიერთნეს და ეზრახნეს ოვსთა და ლეკთა 23, 1. [ერთ].
შეპვედრება 0—**შ** კელთა შენთა შეპვედრებ ობოლსა აშას 79. 19. შეპვედრა სული დამბადებელსა თუსსა 248, 1. შეპვედრა ზედესა იაკობ მღვდელი 127, 16. **შ**. სული თუსი მეუღესა ცათასა 127, 19. თავი შენი შეპვედრე ძენსა რძათ-სასა 130, 4 [ვედრ].
შეპვლროზა 0 ვნ. ერთი შეივლტოდა საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 1. ძე კოსარო მეფისა **შ**. საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 6. საფარველსა თუსსა **შ**. (ყოველი) 88, 12. სარკინელი შეივლტოდას კაცკასიად 18, 14 [ვლტ].
შეპვროზა შე ფარება, ჩავარდნა 0—**შ** უცხოებით მოხუედ და შეუვრდი (მათ) 106, 10.

0—1 დედოფალი ნანა შევარდა სენ-სა 104, 7 [I ვარდ].

შეპრდომბა-ა დაიწერა ... შევრდომა ნ-ნოსი 108, 14. ვარაზ-ბაქარ ეზრახა შევრდომით 136, 13 [I ვარდ].

შეზაპეზაბა — 2 ნინო ერემლთა შეზა-ვებდა წყაროსა მის 121, 19.

ი—უ წამალი შეუზავე საკმელსა თანა მისსა 53, 5 [ზავ].

შეზაპეზაპულ-ი შე ე ქ ე ლ ი ბაბილო არს მიარე საუფლო შეზავებული 94, 1 [ზავ].

შეზარაპეზაბი ი უობ. რომელი-ესე შეი-წერეს და შეიზარაპენს 77, 18 [ზარაპ].

შეითქუპაბი ი ვნ. შეითქუნეს ერისთავნი ქართლისანი 29, 9. შ. ესენი 45, 5 [თქუ].

შეპაპეზაბა 0—2 ამან შეკაჴმნა ეკ-ლესიანი 137, 14 [კაჴმ].

შეპაპეზაპულ-ი გამოითხოვნა იგინი სამგლოროდ შეკაჴმულნი 74, 10 [კაჴმ].

შეპადიპეზაბა ი უობ. არცა შეიყლიმა დი-ლებისაგან წარჩინებულებისა მისსა 247, 21 (ვარ.) [კდემ].

შეპარაპაბა 0—2 ესე ყოველნი შეკრიბა ფარნავა 23, 20. შეკრიბნა ჰაონ ყოველნი 6, 18. მიკრან შ. სპანი 31, 3. არტაშან შ. სპანი 48, 22. (ამაზასპ) შ. სპანი თესნი 57, 1. ამაზასპ შ. ქართველნიცა 57, 13.

ი შეიყრებ ნათესაეთა 102, 1. საურმაჴ შეიყრიბა დურძუკეთიცა 27, 2. მიუწოდა სპათა, შეიყრიბნა 67, 4. ძმამან მისმან შ. სპანი ურიცხუნი 67, 5.

0—1 სადა შეკრებთან მტკუარი და რაკსი 5, 5. ვიდრე შეკრებოდეს სპა-ნი სომეხთანი 45, 13. შეკრება სიმრავ-ლე სომეხთა 29, 24. შ. ესე ყოველი სიმრავლე 45, 12. შ. სიმრავლე ურიცხუ 54, 1; 69, 13. ზეფე ... შ. სპითა დი-დითა 68, 7. შ. სიმრავლე ერთა 126, 13. შეკრებეს ყოველნი ნათესავნი 11, 16. შ. თარგამოსიანნი 14, 19. შ. ესე ყოველნი 23, 19. შ. დურ-ძუკნი 28, 7. შ. ორნივე სპანი 34, 1. შ. სომეხნი და ქართველნი 35, 8.

შ. ერისთავნი სპარსეთისანი 43, 14. ფარულად შ. (იგინი) 45, 12. შ. ... სომეხნი 45, 17. შ. ყოველნი 46, 20. შ. ქართველნი და ოსნი 49, 1. შ. იგი-ნი და ერისთავნი ქართლისანი 57, 15. შ. ... ერისთავნი ქართლისანი 62, 11. შეკრიბან ყოველნი 53, 10. რათა შევ-კრებთ 69, 11. რათა შეკრებენ 136, 5 [კრებ//კერბ].

შეპარაპა 0—2 რომელმან შეკრა ჯაქეთა ბეერასდი 13, 1 [III ვარ].

შელბოლვაპა-ა შე ე ქ ე ვ ე ა უბრძანეს ... შელბოლვა ციხეთა და ქალაქთა 49, 11 [I ვლტ].

შელბოლვკვილ-ი შელბოლვილ იყო კავ-კისიად 20, 22 [I ვლტ].

შენდომბ-ი რომელთა სახელები ესე არს: პირველსა უფლოს, და შემდგომ-სა ოძქოს 9, 21. შემდგომითი შემ-დგომად გამოეძიებდა 77, 5. ამისა შემდგომად ხაზართა იჩინეს შეფე 11, 19. შ. არამდ ერისთავისა გარდაიკვალ-ნეს დ ერისთავნი 13, 17. შ. ამისა მოვიდა ამბავი 14, 10. ესე სპასპეტი იყო შემდგომადვე წინაშე მეფისა 25, 1. შერიტგან შემდგომთა ნათე-საეთა აღწერონ 248, 15 [დვა].

შენიშობებდა თაჴის შედარება ი ვნ. ნათესავნი ერისთავნი და წარჩინე-ბულთანი შეიმეოტნეს კავკასიად 234, 4 [ობ].

შემზადება მომზადება 0—3 ეპის-კოლსმან შემზადა ადგილი ერთი 116, 11. ნაძესა მისგან შემზადნა სუეტ-ნი 112, 2.

ი—უ შემიზადეთ მე ცხედარი 104, 18 [შა].

შემზადებულ-ი აღმართა ... ქუარი თუთ მის მიერ შემზადებული 94 (ვარ.) [შა].

შემითხუპა შე ხ ვ ე დ რ ა — 8 პატი-ოსნისა ქუარსა შეამთხუვეს (იგი) 123, 15.

ე შემეოტნა მე ხილვად კაბუკი ერთი ქალი 83, 9 [თხუფე].

შემითხუპაპა-ა უღმრთონი ... მოვიდო-ლიან შემთხუვევად პატიოსნისა ქუარისა 124, 10 [თხუფე].

შემკობა — შეამკო (მან) საფლავი 65, 19. შეამკუნეს ყოველნი ფოლოცნი 88, 13 [II მკ].

შენკობა—მ კმატა შემკობა კერპთა 65, 17. და მატა შ. ერუშეთისა 131, 15 [II მკ].

შენკობილ—ი მოადგა ჭაბუკი ერთი ნეტარსა მას ... ნათლითა შემკობილი 114, 6 [II მკ].

შემმართებელ—ი მამაცი ფარნავაზ იყო მკედარი შემმართებელი 21, 1. ფარსმან იყო კაცი ... შ. ბრძოლისა 51, 4. ფარსმან იყო მკედარი შ. 137, 21. იყო მირდატ მკედარი შ. 138, 8. ესე მეფენი იყვნეს კაცი მკენნი და შემმართებელნი 45, 4 [მართ].

შენმლობელ—ი სულგრძელი ფარსმან იყო კაცი შენმლობელი 51, 3 [ნღ].

შემოაქუს — შე ათსა ათეულსა კაცსა შემოაქუნდა ქალაქად 119, 18 [ქუ].

შემოღვინება შემოყენება — მირვან ზურგიტ შემოაღვინა (მათ) მკედარნი 28, 9.

— მ (8) ამან მას ზედა ზღუა შემოაღვინა 107, 1 [ღებ].

შემოღვრება—მ მიმხრობა აღუთქუა მას შემოღვრება მისდა 70, 10 [ღებ].

შემოკრება 0—2 ჰაოს შემოკრებნა (იგინი) 6, 10. (ნებროთ) შ. გმირნი მისნი 6, 15. აზონმან მოუწოდა სპათა თუსთა და შ. 23, 4. მირვან მეფემან შ. ყოველნი სპანი 28, 3. შ. ესე ყოველნი 28, 6. ფარნავაზ შ. ქართველნიცა 29, 23. ბარტომ შ. ყოველნი სპანი 31, 18. არშაქ შ. ... ერისთავნი ქართლისანი 33, 17. ფარსმან შ. სპანი ქართლისანი 51, 16. ფარსმან ქუელსან შ. სპანი თუსნი 52, 10. მეფეთა ქართლისათა შემოკრებნეს სპანი 45, 11.

0—1 შემოკრება ერი ხილვად მწუანის დერობასა 119, 18. შემოკრებეს ... ნათესავნი 16, 5. შ. მკედარნი სპასხეტრისანი 55, 9. შემოკრებით ყოველნი

78, 1. რათა ყოველნი ძღუნითა შემოკრებნეს 81, 10 [კრებ/კერპ].

შემომკარდავბ მკერდზე მიკვრა ირომელსა—იგი მაგრად და სურვილით შემოემკარდა (იგი) 100, 8 [მკერდ].

შემომღებელ—ი ვაოტოთ ფარნავაზ, შემომღებელი ახლისა სკულისა 29, 14 [ღ].

შემოსბ 0—2 შემოსეს იგი შესამოსლითა და საჭურველითა კეისრისათა 68, 12. ვინ შემოსნის ცანი 107, 10.

ი შემოსეს სამოსელი 73, 15.

ი ვნ. ხენი ... შემომსნეს ფურცლითა 120, 7 [მოს].

შემოსილ—ი მოვიდა კაცი ნათლით შემოსილი 93, 16 (ვარ.). დამარხეს ძღვევით შ. გუაში მისი 128, 2 [მოს].

შემოსვბ 0—1 ესე ... შემოვიდა ჩრდილით 17, 7. შ. ... შუქი მზისა 21, 13. მირვან შ. ქართლად 32, 20.

სუმბატ შ. ქართლად 47, 9. შ. ამაზას ქალაქად 56, 6. შ. ქალაქად 56, 14. თრდატ შ. ქართლად 62, 8.

შემოვედით სომხითს 46, 6. შემოვიდეს თურქნი სპარსეთად 16, 14. სპარსნი შ. ქართლს 136, 11 [ვედ].

შემოსვბა შემოსლვა აღექსანდრესი (სათ.) 17, 2. შ. სპარსთა ქართლს 60, 2 (სათ.) [ვალ].

შემოქმედ—ი განვარისხეთ შემოქმედი ღმერთი 96, 2. რომელ არს შ. ცისა და ქუეყანისა 247, 14. მოაუღონენ ღმერთმან, ცისა და ქუეყანისა შემოქმედმან ნაბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 6. იქმნენით მკლველ შემოქმედისა 99, 11. ესენი იცოდეს ყოველისა შემოქმედად 90, 8 [ქმ].

შემოქმეცა შემობრუნება ი ვნ. ფარნავაზ ეკლესიით შემოიქცა 23, 26. შ. აღერკი მსწრაფლ 34, 17. შ. აღერკი 34, 21. ამაზას შ.

ქალაქად 56, 14. შემოქცეულ არს კეისარი 163, 13. (ვარ.) [ქეც].

შემოღება შემოტანა ი შემოიღო სკული მამული 29, 11. მამამან ჩემმან შ. სკული უცხო 31, 6 [ღ].

შემოხუეწა ი ვნ. შემოხუეწენს ორნი-
ვე მეფენი ქართლისანი მცხეთას 47,
7 [ხუეწ].

შემუხრვა 0—2 გუამი შემურეს (მათ)
248, 7 [მურ].

შემუსრვა მოსპობა 0—2 შემუსრა
ყოველი შენებული ქართლისა 245, 4.
არღამ ... შემუსრნა ქალაქნი
13, 7. ერისთავმან შ. კერპნი მათ-
ნი 125, 20. ხაზართა შემუსრნეს
ყოველნი ქალაქნი 11, 22 [მუსრ].

შემუსრვა-ა იქმნა კერპთა შემუსრვა 92,
16 (ვარ.). მოიწია შ. მისი 106,
20. მასეე დღესა კერპთა შემუს-
რვისახა გამოვიდა ნინო 92, 9
(ვარ.). ქალაქისა მცხეთისა შემუსრვად
მისრულ იყენეს 55, 6 [მუსრ].

შემძღვებულ-ი სულისა ვერ შემძღვებულ
არიან მოწყუედად 87, 6. ღმერთი ვერ
შ. არს ესევითარისა ქმნად 92, 5. არა
შ. იყენეს წინააღდგომად 245, 6
[I ძალ].

შემწე-ა შემწე გეჰმნეთ 49, 15 (ვარ.).
რეე იყო მოწყალე და შ. ქირ-
ვეულთა 58, 5. დაუტენეს ... ლაშქარ-
ნი შემწედ წუნდელთა 47, 13 [II წე].

შემწეობა-ა (ქართველთა) შემწეობი-
სათეს დაიმეგობრნეს თურქნი 15, 13.
ყოველივე დაიმეგობრიან ქართველთა
შ. სპარსთა ზედა 15, 22. შ. დაეზავა
მირიანს 70, 11 [II წე].

შენ* შენ ხარ შეილი თავთა მათ ქარ-
თლისათა 22, 22. შ. ხარ უდალი ჩუ-
ენი 22, 24. შ. ამას შეუდგე 130, 3.
შენ ეგრეთ შეიყუარო იგი 76, 13. შ.
მიქსენ მე 110, 7. ჩუენება იხილე
შ. 111, 18. შენვე ყვე ესე 73, 9. შ.
გვპყრენ 73, 9. შენ გმართებს უფლობა
ჩემი 22, 22. მან მოგცეს შ. ყო-
ველივე 76, 14. საგანძურნიცა მო-
განიწუნე შენვე 247, 3. წარიტანე შენ
თანა წამალი 53, 5. ღირს-მყავე მარ-
ტლად ზრახვად. შ. წინაშე 60, 17. შ.
მიერ მოიწია ახალი ესე ჟამი 101, 13.
ეიქმნი შენგან, ეშმაყო 108, 7. არღ-
რა მიქმს მე შ. მძევალი 128, 17. და-
ღვა თავი ჩემი შენთვის 61, 4. მითხრეს

შ. 247, 1. აღვაშენო კუბო საყუეულად
შენდა 123, 4. მოვწერე შ. 128, 15.
შეილი შენი შენდავე მომინიჭებებს
128, 22. შენ, მხოლოდ ასულო ჩემო
76, 9. კურთხეულ ხარ შ., უფალო
118, 11 [I შენ].

შენ-ი მე ვარ მონა შენი 22, 24. გუაშუ-
ელე ძალი შ. 29, 14. იყოს მეფედ ჩუ-
ენდა ძე შ. არშაყ 29, 15. მიილე ნაწი-
ლი შ. 46, 7. მიეც დაა შ. სოსანა
ცოლად მისდა 75, 16. ახაროს აღ-
დგომა შ. 80, 2. უწყებულ იყავნ ძმო-
ბა შ. 82, 16. ესრეთვე იყოს წარყუ-
ენება შ. 85, 1. ხატი შ. არს კაცი 90,
15. იხილონ ზაქხოვარება შ. 91,
12. ნუ შეერთონ (მათ) ცნობა შ. 99,
6. ჩუენება შ. არს 102, 4. ზედაად
მათ წყალობა შ. 106, 11. ახლოს არს
მიახლება შ. ღმრთისა 107, 20. მე მთა-
ვარი ... შ. განწყურნო 108, 2. აღვი-
არო სახელი შ. 109, 22. იდიდებოდის
სახელი შ. 110, 10. სამოსელი იგი შ.
წმიდა წარმოეც იერუსალემით ებ-
რაელთა მათ 118, 13. მაუწყეე ჩუენ
საქვე შ. 127, 2. შეილი შ. შენდავე
მომინიჭებებს 128, 21. თავი შ. შე-
ვედრე ძესა ღმრთისასა 130, 4. იყავნ
სასობა შ. მისა მიმართ 130, 8.
იყავნ მისლვა შ. ძილად საუღუნოდ
130, 8. უკეთუე იისმინო შ. 246, 5.
იყოს საშეთო შ. შენდავე 247, 2. სუ-
ემან შენმან მოავლინოს (იგი) კეთი-
ლად 61, 3. ნუ შურობ ხუასტავსა
შენსა 22, 16; 22, 23. ვართ ჩუენ
მტკიცე ერთგულბასა შ. 26, 23. ვა-
უწყყო მედობასა შ. გულისზრახვა ჩემი
60, 18. ვებდაე ძალსა შ. 77, 8.
რომელი არს გარემოს შ. 85, 2. მი-
ჩუენე მე მქეველსა ამას შ. 91, 1.
ყოველმან ენამან თაჟღანის-გცეს
ქრისტეს იესოს მიერ, ძისა შენისა
91, 3. კეთილი დგას ჩუენ ზედა მაშისა
შენისა 26, 22. ღირს ვარ სახელის-დღე-
ბად სახელსა ღმრთისა შენისასა 111,
1. წარკვალინებე ქადაგებად ღმრთე-
ებისა შენისა 80, 1. ექმენ ამას მოვ-
ზაურ ვითარცა-იგი მოშიშთა
სახელისა შენისათა 80, 4. კერძოთა

ქუეყანისა შ. წარმოსრულ არიან 83, 13. სამოსელი იგი წარმოც ... ებრაელთა მათ, ღმრთეებისა შენისაგან უცხოქმნილთა 118, 14. თავისა შენისათს იგულე 83, 16. ხუასტაგითა შენითა განგიმრავლენ სპანი შენნი 22, 16. უფალო, მრავლითა ძალითა შ. გეცრუენეს მტერნი 90, 12. სულგამელებითა შ. იქმან 90, 13. ამას შეუღდე გულითა შ. 130, 4. განგიმრავლენ სპანი შენნი 22, 17. გეცრუენეს მტერნი შ. 90, 13. განგიმარტვან ფრთენი შ. 102, 1. მიყუარან მე მყუყუარნი შ. 111, 15. ქელთა შენთა შევეედრებ შეილსა 79, 19. ესე შეილთაცა შ. ამცენ 130, 2. შეიკრებ ნათესაეთა ფრთეთა შენთა ქუეშე 102, 2. განდევნენ ღმერთმან ეშმაკი საზღვართაგან შ. 128, 24. სიტყუათა შ. ვისმინე 24ბ, 2. საგანძურნიცა მამათა შენთანი მოგანიკნენ შენე 247, 3 [I შენ].

შენანება-ა ვამხილოთ ნანას ... შენანება და დატეობა სჯულსა ჭუარცუმულსასა 109, 4 [ნან].

შენდღობა პატრიება ი—უ რომელთამე შეუნდო 27, 4 [ნან].

შენება ი იშენა მუნ ზედა სახლი 8, 9 [II შენ].

შენება-ა ფარნაჯომ უმატა ციხე-ქალაქთა შენება 29, 2. იწყო ეკლესიისა შ. 118, 2. ჰმატა შემკობა და შ. 131, 16. კუხოს შეეწია შენებასა ჩელთისასა 9, 8. იწყო შენებად ... ქალაქსა 29, 3. იწყეს შ. ეკლესიათა 118, 4. იწყეს ხუროთა შ. ეკლესიისა 118, 16 [II შენ].

შენებაულ-ი ა შენებაული რომელი შენებაულ არს ჩრდილოთ კერძ აღმოსავალით 82, 10. შემუსრა ყოველი შენებაული ქართლისა 245, 4. რომელსა ბერ ერქუა პირველ შენებაულსა 9, 10. შექმნილდა დარღუევა შ. მას 21, 24. მოვიდეს ღმრთელნი ადგელსა მას ... უაღერეს შ. 82, 9. არცარი მატა შენებაულთა 136, 2; 138, 10 [II შენ].

შემორბულება და შევორგულდით მე და ათნივე იგი ჩემთანანი 113, 12 [ორ, გულ].

შეპარობა ი რომელი ღმრთისა ქელითა შეიპარობდა 52, 2. სძლო თრდატ და ქელად შეიპარა 68, 14. შ. მეღებრანჯთა 73, 5. შეიპარეს იგი 49, 4. შ. (იგი) სპარსთა 138, 15. მირიან შეუე შეიპარეს 113, 14.
ი ვნ. შეუპრობილ ვართ 73, 9 (ვარ.) [პყარ].

შეპარობა-ა უბრძანე შეპარობა მისი 246, 9 [პყარ].

შეპარობილ-ი რომელი შეპარობილ და დამონებულ იყვენ 19, 15. მისცეს ... ძე მეფისა შეპარობილი 49, 13. სენთაგან შეპარობილი განათავისუფლნა უძღურებთაგან 94 (ვარ.) [პყარ].

შერაცხვა ი—ჲ ძალსაცა მზისა ... და ვარსკულაეთასა არად შერაცხვენ 83, 6. არაწმიდად შერაცხვენ 83, 12. სიკუდილი უფლისა მათისათს დიდებად შეურაცხიეს 83, 3 [რაცხ].

შერთვა ი—ჲ მეღებან ქასრე შემართო ძესა მისსა მირიანს ასული მეფისა 64, 15. შერთო იგი სპარსთა მეღებან ძესა თსსა 64, 7. შერთოს ცოლად ძესა მისსა ასული ასფგურისი 63, 5.
ი შეირთო (იგი) ცოლად 33, 3. შეირთნა ორნი ცოლი 132, 8.
ე სადა შეერთეს არავე მტკუარასა 8, 7. ნუ შეერთვინ ცნობა შენი (მას) 99, 5. მათ შეერთეს სულნი წმიდათა მოწამეთანი 84, 14 [ართ].

შერიხება ი—ჲ შერიხენ სულთა ამათ ურჩთა სოფლისმპყრობელთა 90, 16. [რისხ].

შერყვება ი ვნ. რათა არა შერიყოს იგი ადგილი 129, 15 [რყევა].

შერცხვება ი უობ. არცა შეირცხუნა დიდებისაგან წარჩინებულებისა მისისა 247, 21 [რცხუ].

შესაბამი-ი შთამომავალი იყო ... კაცი ვინმე, მთავართა შესაბამი, მონაღმრთისა 72, 9 [ბ].

- შესაზღვრებელი**-ი სუტი იგი . . . იყო საშლალ ეკლესიისა შესავლებელად განმზადებული 112, 4 [გდ].
- შესაპრავებელი**-ი შესართავი მანვე აღაშენა ქალაქი შესავრებელსა შორის მტკურისა და არაგვსასა 9, 13. პეროს აღაშენა პირველად ქალაქი შესავრებელთა შორის ორთვე აღაზანთასა 5, 10 [კრებ|კერბ].
- შესამოსელი**-ი შემოსეს იგი შესამოსლითა და საქურველითა კეისრისათა 68, 12 [შოს].
- შესარბაცხელი**-ი ჩასათვლელი, მიხანეი სიკუდლი ჩუენი არად შესარაცხელ არს 46, 19 [რაცხ].
- შესართავი**-ი მისცა მტკურისა ჩადლოთ, მცირისა აღაზნისა შესართავითგან 5, 6. პეროსს მისცა ქუეყანა . . . აღაზნისა შ. 5, 8. კუხოსს მისცა ბოსტან-ქალაქი არავითგან ვიღრე [შესარ] თავადმდე 9, 5 [რთ].
- შესაძლებელი**-ი რომელი შესაძლებელი იყო 22, 20. რომელ ვერ შ. არს გაგონებად 161, 20 [ძად].
- შესაწირავი**-ი შეწირეს შესაწირავი 186, 12. აღასრულის აღნათქუამი იგი შესაწირავსა მსხუერაბლისასა 123, 8 (ვარ.). აღუთქმდეს მათ შესაწირავთა 85, 14. უშვილონი შ. და მადლთა ჰყოფდეს 124, 5 [წირ].
- შესდის** 0—2 რომელი შესდის ზღუასა 5, 18 [დის].
- შესლვა** 0—2 ვერინი შევიდოდა კლარჯეთს 48, 5. ვერ შევიდა ლეკეთს 14, 7. ესე . . . შ. სამხრით 17, 7. ღარნავს შ. ქუბასა მის 22, 1. შ. მირვან დურძუკეთს 28, 14. შ. ასფაგურ ოესეთს 62, 9. მეფე გუთთა შ. საბერძნეთს 68, 6. კონსტანტინე შ. საზღვართა მათთა 70, 5. სპარსთა მეფე შ. სპარსეთად 70, 5. შ. ზაბილონ წინაშე მეფისა 74, 9. შ. ბაგინსა ჰურიათასა 88, 1. შ. ნინო (სამოთხესა) 93, 11. შევიდეს ესენი სომხთის 45, 13. შ. (იგინი) საბერძნეთად 69, 15. შ. (იგინი) მუნ საწნეხელთა ენეაქისათა 82, 10. შევედ სამოთხესა მაგას 93, 17. შევიდეთ საბერძნეთად 69, 12. შესრულ იყო ალექსანდრე 43, 11. ნინო შ. ი. 91, 15 [ვალ/ველ].
- შესლვა**-ი განამრავლეს შესლვა სპარსეთად 59, 17. განამრავლეს შ. სპარსეთს 60, 4. იყო შ. მირვან მეფისა 95, 13. მოგუთა შესლვასა იერუსალემს მოვიდა ამბევი მცხეთისა 35, 16. პირველსავე შ. სპარსეთად ეწყო ქასრე 59, 15. იწყო შესლვად სპარსეთს 53, 1. განმზადებულ იყო კოსარო მეფე . . . შ. სპარსეთს 61, 14. კიწნაუმ მიმართა შ. კახეთად 245, 4 [ვალ].
- შესწარული**-ი შესწარილი, დასველებული იმეგება და მისი, შესწარული ცემლითა 99, 15 [სწარ].
- შესუნებთ** გარდაცვალება იუობ. და ამას ზედა შესუნენა 99, 13 [სუნე].
- შესუბ** ა—ჰ ნაირი შესუბ, რომელი მათ ესვრდენ 120, 2 [II სუ].
- შესუნებთ** ცნობა ი შესუნავეს იგი ყოველთა 103, 13 [სწავ].
- შესუნებთ**-ი ტროოდეს გამოხატვით შესუნებთისა მისთვის 82, 2 [სწავ].
- შესწორება** ე ჩუენმცა შესამედთა სპარსთა შევესწორებოდეთ 62, 16 [სწორ].
- შესწრება** ი—უ წმინდანი ნინო შეუსწრო ციხელ არმაზად 89, 5.
ე ელდრემდის შეესწრეს კაცი საყოფელთა მათთა შინა 91, 10 [სწარ].
- შესხმა**-ი მოავლინა ბრანჯი დიაკონი ქებისა შესხმად 124, 19 [სხ].
- შესტამბა** ჩაკერა შეიტამო მკერდსა თუსსა ნინო 76, 8. რომელი-იგი რიღსიმე შ. 80, 15. დედაკაცმან მან შ. (იგი) 93, 13. შ. მკერდსა თუსსა 100, 1 [ტამ].
- შესტამბა** 2 მიღება ი შეიტამეს მეფობა მირიანისი 66, 6 [ტამ].
- შესუბ** გაგება, მიხვედრა ი ვნ. ოვსთაგან არა შეიტუებოდა და არცა ინახებოდა სიშორითა 56, 1 [II ტუ].
- შესუბ**-ი ტაო შეუვალი და მაგარი იყო 48, 6. დგა ხე კლდესა ზედა ბორცუსა შეუვალსა 119, 6 [ვალ].

შეურაცხი — არად ჩასაგდები, ლიტონი შეურაცხ იქმნების შეცდომილისა მისგან ნათესავისა 82, 17 (ვარ.). შ. იქმნების ჩუენი უფლება 82, 18. ადგილი იგი შეურაცხი იყო 128, 5. რომლისა-იგი შენ გნებავს ხილვა ერსა შორის შეურაცხსა 105, 19 [რაცხ].

შეურაცხ-ყოფა 0—2 იგინი ღმერთთა შეურაცხ-ყოფენ 83, 5. ნანა დელოთალი შეურაცხ-ყოფდა ქადაგებასა მას 103, 4 [რაცხ, I ყავ].

შეურავება შეეწუხებთა ე 1 (2) რომლისათვისა შეეურავა სულსა ამის წმიდისასა 87, 19 [ურ].

შეურავებელ — ი ითხოვოს დაცვა შეურავებელად ეკლესიათა 245, 10 [რყევ].

შეურავებელ — ი სუეტი დამყარა კელით შეუხებელად კაცთაგან 114, 21 [ხ].

შეკმნა 0—2 ამან შეკმნა მწიგნობრობა ქართული 26, 10. ამან შ. კერპი 29, 3. იგი შ. საყოფლად თუსა 94, 9. შ. ჭუარნი ნახსლევისა 94, 10. შ. იგი მეგობრად თუსად 105, 4. მირდატ . . . შ. ჭუარი 132, 1. შეკმნა სიმაგრენი მას ზედა 8, 8. აზონ შ. ორნი კერპნი 20, 8. მან შ. ორნი კერპნი 27, 13. შეკმნენს (მათ) ჭუარნი ესე 120, 8.

— უ მეფემან შეუკმნა საბურველი სუეტსა მას 115, 14.

ი ვნ. შეიკმნა ენა ქართული 16, 6. შ. კმა ზარისსაქდელი 113, 6. შეიკმნენს კმანი საზარელი 112, 15. უეიკთა საქელმწიფოდ შეკმნილ არს იგი 79, 6. ე შეეკმნა (მას) სილაღე 57, 4. სიძუელითა შეკმნილად დარღუევა შენებულსა მას 21, 24 [ქმ].

შეკმნა — მ აგრ-არს შეკმნად ჭუარი პატიოსანი 119, 14 [ქმ].

შეკმნულ — ი ძალსა . . . მზისა შეკმნულად იტყუან ჭუარტუმელისა მის მიერ 83, 6 [ქმ].

შეკმნვა ი ვნ. სპანლიატ . . . შეიქცა თურქთა ზედა 16, 15. მირიან შ. წყობისაგან ხაზართასა 68, 18. შ. ყრუ

ამირა 217, 8. ესენი შეიქცეს 45, 14 [ქევ].

შეკმნვა — 2 და ეგრეთვე შეიკმნეს დღეთა 94 (ვარ.). დღეთა შ. 94 (ვარ.). დ. შეიკმნა დღე იგა 34, 12 [ლამე].

შეკმნვა შეეგდებთა, ჩაგდებთა — 2 შეიყენეს (იგი) საყრობილესა 246, 11. უფიცილესთა კანონთა შეიყენეს თავნი მათნი 82, 4 [ყენ].

შეკმნვა — მ უბრძანა . . . მისი შეიყენება საყრობილესა 246, 9 [ყენ].

შეკმნვა ი შეიყენენს ტაძარსა შინა ღმერთისასა 73, 12. ყოველი კმელი გოგასა შინა თუალისა გცირისა ზარგალიტისა სწორად შეიყენის 77, 11. და შეეყენენ ტაძარსა ღმერთისა თქუენისასა 73, 8 [II ყავ].

შეკმნვა შეეხებთა 0—8 კაბუემან მან შეიყო კელი სუეტსა მას 114, 8 [I ყავ].

შეკმნვა ი შეიყუარა იგი აზონმან 21, 3. შ. სჭული სპარსთა 29, 5. შეიყუარა სპარსნი 57, 6. შ. ქართველნი 65, 16. და შეიყუარეს იგი ყოველთა მეურთა 28, 17. შ. იგი ქართველთა 65, 21. მათ შ. (იგი) 76, 14. შენ შეიყუარო იგი 76, 13.

ი-უ-ღ შეუყუარდა სისრულე ასაკისა 245, 15 [ყუარ].

შეკმნვა ჩხუბი ი ვნ. კულად შეიშალნიან და ებრძოდნიან 10, 20 [შალ].

შეკმნვა 0—1 (2) შეიშინა (მას) სრულიად ოტებასა ქართლით 70, 7. შეიშინა დღათა მათ 112, 17.

დ შეიშინდეს დღდანი 112, 17 (ვარ.).

ი-უ-ღ მეფენი არა შეუშინდეს 47, 16 [შინ].

შეკმნვა — ი ზარგანქდილ და შეიშინებულ იქმნა იგი 100, 6. მეფე . . . იარებოლა შეიშინებულნი 109, 14 [შინ].

შეკმნვა ი რომელი-ესე შეიშურვებს 77, 17 [შურ].

შეკმნვა — მ იყო საკრეველი დიდი და შეშფოთება 100, 4 [შფოთ].

შეკმნვა მოცეა ი მეფემან . . . შეიცივნა თავნი მათანი 121, 4 [ყავ].

შეცვალება შეცვლა 0—2 შესცავა
... მეფობა საწუთოსა 248, 2. რომელ-
მან შესცავლოს ყოველი წესი 102, 2.
ო არა შეიცავლა ფერი ფურცელმან
მისმან 120, 5.

ი ვნ. თრღატ მეფე ეშუალ შე-
იცვალა 84, 7 (ვარ.). თრღატ მეფე
ეშუალ შ. 92, 3 (ვარ.). შ. ბნელი ჩემი
ნათლად 129, 19.

ე სამოთხე ესე კორციელი შე-
გუეცავლოს სამოთხედ საუკუნოდ 111,
21. თრღატ მეფე კაცადვე შეცვა-
ლებულ იყო 92, 7 (ვარ.) [ცვალ].

შეცვალება-ა განძი მიიღე ეამ-
თა შეცვალებისათჳს 129, 15 [ცვალ].

შეცთობა 0—1 (2) ნუტყუე შე-სამე-
ვსცეთ სიტყუად ებრაელთა თანა 89,
13. უტყუე შევსცეთით ნაზარეველისა
იესოს სიკუდილისა 96, 4. წაკრებეს
იგინი და შესვტეს 126, 4. იგინი
შეცთომილ არიან 83, 4 [ცეთ].

შეცთომილი-ი შეცდარი მოხდნეს
წყალობით ერს მას შეცთომილსა 92,
16. გუეენების შეცთომილისა მისგან
ნათესავისა 82, 17. ნუ იტყუ ჰრომთა
მათ შეცთომილთა სჯულსა 106, 14
[ცეთ].

შეცთუნება შეცდენა ა—ჲ რომელი-
იგი შეაცთუნეს რიფსიმე 83,
15. [ცეთ].

შეცოლება 0—2 მამათა ჩუენთა შესცო-
ლიან ღმერთსა 96, 6 [ცოლ].

შეძლება 0—უ ვერ შეუძლებდა (მათ)
დაპყრობად 18, 6. კურნება ვერაიენ
შეუძლო 104, 8. მკურნალთა ვერ
შეუძლეს კურნება მისი 104, 9. ვერ შ.
აღმართებად მისა 112, 5. აღმართებად
ვერ შ. 112, 9 [იძალ].

შეძრვა შეშფოთება, აშოძრავე-
ბა ი ვნ. შეიძრა ქალაქი 110, 18
(ვარ.). შეიძრნეს ათნი საერისთაონი
74, 17. შ. ორნივე ესე ქალაქნი 128,
1. შეიძრის ყოველი ქუეყანა 107, 13.
ოღეს შეიძრას ვეშაბი იგი 107, 12
[ძარ].

შეძრუნება შეშინება 0—1 ნუ
შეძრუნდებით 34, 4. შეძრუნდა
წმიდა ნინო 85, 9 [ძარ].

შეძრუნება უ-ი იარებოდა შეძრ-
უნებული 109, 15 [ძარ].

შეწევნა დახმარება შეეწეოდა მას
ასთავურ 59, 12. მას შეეწეოდეს მეგ-
რელინი 4, 1. წუნდელნი და ღმრ-
თელნი შ. ერთმანერთსა 48, 1. მირ-
დატს შ. სპარსნი 51, 1. არმაზელნი
მეფენი შ. სომეხთა 44, 13. სსუანი
შეეწეოლიან (მას) 10, 18; 10, 19.
მკედრითა ჰურვილითა შეეწეოლით
(თქუენ) 49, 17. რათა შეეწეოლიან
ფარნავაზს 23, 15. კუხოს შეეწია შე-
ნებასა ჩელთისასა 9, 8. შეეწვენეს
(მას) სსუანიცა ვინმე ნათესავნი 6, 17.
შე-უაუე-ეწიენ (მათ) იგი 181, 4
[II წევ].

შეწევნა-ი ითხოვა შეწენა 23, 13;
138, 1. ითხოვა შ. 27, 2; 87, 12. აღუ-
თქუეს შ. 49, 14. ნინო ითხოვდა
შეწვენასა 108, 8. ითხოვდა შ.
მისგან 246, 12. ღდა-ციხე ... მისცა-
კახოს შეწვენისათჳს 9, 9. შეწვენითა
დამზადებლისათა ეიყვნეთ არაიისა მო-
ნა 6, 11. მე ვარ მეფე შ. თქუ-
ენითა 34, 19. შ. მისითა მიილიან მად-
ლი 124, 6 [II წევ].

შეწირვა 0—ჲ და შესწირეს (მათ მას)
ძლუენი 36, 5. რომელ შესწირიან
(იგი) ეერკსა მსხუერპლად 26, 1.

0—2 ეერკთა მიმართ შესწირვდეს
მსხუერპლად ყრმათა 58, 9. შეწირა-
ღმრთისა მადლობა 79, 1. იოიანე ეპის-
კოპოსმან შეწირა ეამი 127, 18. შეწი-
რეს (მათ) მისა ძლუენი 98, 11. მი-
რიან მეფემან და ყოველმან მცხეთა-
მან შ. შესაწირაი 122, 8 [წირ].

შეწირვა-ა ცხურისა და ზროხისა შე-
წირვა განუწესა 58, 11. მოვიდეს ...
მოვიდნი ძლუნისა შეწირვად 35, 15.
მოვილიან შ. მადლისა 124, 8 [წირ].

შეწირული-ი სისხლი ეერკთა მიმართ
შეწირული დაეყენოს 112, 21. ღირს-
ვიქმენით კრავსა ცოდვათათჳს.
შეწირულსა 97, 9 [წირ].

შეწიხება ენ/ნ შეწიხნა მირიან მეფე
18, 3.

დ შეწიხლებს ყოველნი ქართველნი
66, 3 [წუხ].

შეწიხებაშლი-ი წარვიდა მეფე ... შე-
წიხებულნი დიდად 112, 10 [წუხ].

შეწიხებაშლია 0—8 ნინო მამათა ჩუ-
ენთა შემაწიხლებდა 97, 3.

ე შეწიხალა (იგი) შროშანას 93, 4
[II წყალ].

შეწიხნარება ი რომელმან ... მე შემი-
წიხნარა 87, 1. ვედრება მათი არა შე-
ნიწნარა 18, 9. ანტიოქოს შ. ძღუენი
მისი 23, 14. მეფემან კოსარო პა-
ტრიოთა შ. (იგი) 61, 8. შ. ვედრება
ქართველთა 63, 19. რომელმან ... შ.
სახარება 64, 10. შ. მეფემან ქასრე
ვედრება ქართველთა 64, 15. ნინო
ქრისტესმოყვარემან რიფსიმე შ.

სახილ თესად 80, 15. ერისთავთა
არა შენიწნარებს ბრძანება 31, 15. მათ
შ. (იგი) 126, 2. რომელმან მე შემი-
წიხნაროს 87, 2. ნუუტუმ შენიწნაროს
ვედრება ჩუენი 63, 9. რომელმან
შ. მომავლინებელი ჩემი 87, 2. რო-
მელმან თქუენი ისმინოს და შეგი-
წიხნარნეს 87, 1.

ე შეწიხნარე ფარსმან ქუელსა 53, 4
[წყნარ].

შეწიხნარებაშლი უწყლოიან შვილთა
თქუენთა შეწიხნარება ჩემი 127, 13
[წყნარ].

შეწიხნარებაშლი გაცქირვება —8 სარ-
კინელთა შესჯირდა, რამეთუ კბრძოდა
თერთმერთ თუე 18, 11. შ. ქართველთა
48, 13 [ქირ].

შეწიხნარება —8 შეუზავე სიკმელსა თანა
მისსა და შეიკაშე 53, 6. მიწა შე-
აკაშე კაცთა მავათ 94, 1.

0—8 მკულარსა შესკამლეს (იგინ-)
16, 9; 17, 10 [ქამ].

შეწიხნარება ი ვნ. არშაე შეიჭურა 34, 5
[ჭურ].

შეწიხნარება —8 ნინო ... ქუარი შეახო
(მას) 105, 1. ნინო შ. კელი სუეტსა
115, 10.

ე ვინმე შეეხებინ (მას) 89, 12. შე-
ეხებოდეს ერნი სართულსა მას 115,
15 [ხ].

შეწიხნარებაშლი განრღუეულნი განკურნის
შეხებითა ქუარისათა 102, 9. შ. ქუ-
არისათა განიკურნა 105, 10 [ხ].

შეწიხნარებაშლია მიხედვა, მიბაძვა
მუნ ითხოვა თუე დაფლვა ნელისაჲან,
შეხედვებითა ღმრთისათა 128, 4 [ხელ].

შეწიხნარებაშლი ესხნეს მას ორ შვილ 72, 11.
წარმოგზავნა არდამ, შვილი ნებ-
როთის ნათესავთა 13, 6. შენ ხარ შ.

თავთა მათ ქართლისათა 22, 23. მო-
იყვანა სპარსეთით შ. ნებროთისი 27,
17. მეფე იქმნა შ. მისი მიჩენ

27, 22 (ვარ.). იყოს ... დღეოფლად
შ. ეფეთა ჩუენთა 29, 15. მე

ვარ შ. მეფეთა თქუენთა 31, 10; 34,
22. რომელი შ. იყო არშაკუნისანთავე
33, 4. იყო შ. ჩემი ორსავე სულსა

ზედა 65, 7. შ. ვარ მე მამისა ჩემისა
67, 9. აღიყვანა შ. მირიანისი მძეგლად
70, 12. კაცთა მავათ ... ესუსა შ.

94, 1. მე და შ. ჩემი ღირსი ვიქმნენით
მოღებად საყურებულსა 97, 5. ხარ
შ. ზაღერისი 106, 10. შ. შენი შენლავე

მომინი ებრეს 128, 21. შ. ხარ დიდთა
მეფეთა 247, 1. მოგუეცა საზღვრად
მეფისა ამის ჩუენისა შვილივე 35, 5.

კელთა შენთა შევედრებ ... შვილსა
ღისა ჩემისასა 80, 1. შესამესა შ.
ზრდილა ერისთავი 137, 11. ნინო

მათგან იშვა თუნიერ სხუსა შვი-
ლისა 76, 4. უწოდა (მას) შვილად
თესად 23, 14. დაიჭირა იგი შ. 27, 18.

აღეღო ესე შ. 32, 13. შვილი ჩემო,
21, 4; 21, 7; 76, 12; 77, 8; 129, 19.
წარვედ შ. 99, 4. ნუ შეერთინ (მათ)

ცნობა შენი, ნუ შ. 99, 6. ესხნეს (მას)
ასულნი და შვილნი 4, 1. განყვნა
ცოლმან ქართლოსისმან შ. მისნი

8, 21. მრავალნი იყენიან შ. მეფეთანი
43, 16. მეფობდენ შ. მისნი 44,
3 (ვარ.). რომელთა თანა ერთნეს შ.

ბარაბასნი 44, 5. შენდგომად მათსა
მეფე იქმნეს შ. მათნი 44, 10. დას-
ხლეს მეფედ შ. მათნი 45, 1. მე-
ფობდეს შ. მათნი 50, 3; 50, 6. დაშ-

თეს ორნი შ. 61, 19. რომელინი
 შ. არიან სპარსთა მეფეთანი 136, 15.
 წარიყვანნა ტყუელ შ. ღეროზისნი
 137, 3. მასცნეს შ. ვაზაზ-მაქარისნი
 საზრდოდ 137, 10. ნათელ-ილო მე-
 ლემან და შემდგომად დედოფალ-
 მან და შვილთა მათა 116, 10. ნა-
 თელ-ილეს მეფემან და დედოფალ-
 მან, შ. მათა 119, 5. უწყოდრიან
 შვილთაჲ თქუნთა სარწმუნოება 127,
 12. განუყო ქუეყანა თარგამოს
 შვილთა მისთა 8, 5. მოჰკლვენ მამანი
 შ. 31, 9. ვითარცა კრავთა, შ. მათთა
 . . . იგლოვდეს 74, 8. ესე შვილთაჲ
 შენთა ამცენ 130, 2. შვილთა შორის
 მისთა გამოჩნდეს (იგინი) 4, 7; 8. 15.
 შ. შორის მცხეთოსისთა გამოჩნდეს
 საამნი გმირნი 9, 20. შთავარდა შური
 შორის შ. ქართლოსისთა 10, 13. შ.
 ზედა კავკასისთა იყო უფალ ღურძეჲ
 11, 14. რომელი უწარჩინებულეს იყო
 შ. შორის კავკასისთა 12, 12. შენ . . .
 იცავ . . . მაწოებელი შ. ჩუენთა
 106, 13 [შევ].

შვილებული-ი მეფე იქმნა მის წილ შვი-
 ლებული მისი შირვან 27, 22. ქართამ,
 ძელ შ. ბარტომ მეფისა მოიკლა
 32, 16 [შევ].

შვილიერება-ი ითხოვდეს (იგინი) შვი-
 ლიერებასა 124, 4 [შევ].

შვილისშვილ-ი ესხნეს შვილნი და
 შვილისშვილნი 4, 1 [შევ].

შვილშრავალ-ი შვილშრავალ იქმნებო-
 დეს 124, 4 [შევ, მრავალ].

შთაბნევა — 2 ზღუდენი ქარმან
 შთაბნევა კლდეთა ნაპარალსა 91, 4
 [ზნევ].

შთაბეჭება — 1 მტერი იგი შთა-
 უგდებდა (მას) სასოებასა 105, 24.
 შთაუგდებდა გულსა მათსა სიყუარულ-
 სსა ქრისტესსა 103, 8. შთაუგდო (მას)
 გულსა სიყუარული კერპთა 108, 19
 [გლ].

შთაპრღომა 0—1 შთავარდა შური შო-
 რის შვილთა ქართლოსისთა 10, 12.
 კონსტანტინე შ. მწუხარებასა დიდ-
 სსა 69, 16. შ. შორის მისსა და სო-
 მებთა მტერობა 130, 19 [I ვარლ].

შთანთქმა ჩანთქმა 0—2 რომელინი
 ცოცხლებრიე შთანთქნეს ყოჯობეთსა
 90, 6 [ნთქ].

შთანთქმა-ი აღუღია პირი სპარსთა
 მეფესა შთანთქმად ყოელისა ქუეყა-
 ნისა 63, 1 [ნთქ].

შთასლვა 0—1 ბერძენნი და მეგრნი
 შთავიდეს შიგა ქართლს 54, 2.
 მტრინველნი შთავიდიან მდინარე-
 სსა 101, 8 [ველ].

შთაცხვევა ი ვნ. უღმრთონი ჰირსა
 შთაცხვიან 124, 9 [ცვ].

შთაცხვეული-ი მრავალსა ჰირსა შთა-
 ცხველნი განიყურებოდეს 124,
 12 [ცვ].

შთაჯღა ჩაყვანა, ჩაყრა 0—2 შთა-
 ქადენ (შენ იგინი) აღგილთა ძნელთა
 90, 17 [ჟაღ].

შთაძღომა ჩასკლა 0—1 შთაქდა ყო-
 ველი ერი იგი წყალსა მას 75, 4 [ქელ].

შიბა ზენ შიგა დაიშრალა 22, 1 [შიგა].

შინიშინა შინ შიგა შინ 68. 3. მო-
 იდა შინა გამარჯვებული 57, 3 [შინა].

შინა* (თანდ.) აღზარდა დედამან მისმან
 სოსანა მსახურებასა შინა გლა-
 ხათასა 76, 4. ელენე ბნელსა შ.
 არსა 79, 9. პოვეს რიფსიჲ
 მონასტრსა შ. ქალწულთასა 60, 11.
 (ყვანი) კავკასიათაჲ შინავე დაიღე-
 იან 130, 3 [შინა].

შინაურ-ი შექმნა იგი მეგობრად თესად
 შინაურად 105, 4 [შინა].

შიში ე რომლისგან ეშინის ცოელსა
 89, 16. არა ეშინის (მათ) ჰურიათვან
 83, 4. ნუ გეშინი, შიილო ჩემო 76,
 12. ნუ გეშინი (თქუნენ) მათვან 87,
 5. ნუ გ, დანო ჩემო 112, 18 [შინ].

შიშ-ი შიში, კრძალვა შიში აქუნ-
 დათ ნებროთიანთა 10, 9. იყო შ. და
 ძრწოლა 21, 6. განმრავლდა შ. 21, 6.
 ნუ არს შ. გულსა თქუნესა 31, 8.
 დასდებია შ. და ძრწოლა 60, 12. შ.
 აქუნდა (მას) 70, 11. ნანა ქირნი
 და შ. დიდი 87, 15. იყო შ. 89,
 7. დაეცა მათ შ. 91, 17. დაეცა შ.
 მეფესა 115, 13. იყო შ. 245, 5.
 შიშმან მისმან განაქარენეს გემონი
 სოფლისანი 105, 19. იმაღვიდა (იგი)

- სიკეთესა თუსსა აზონის შიშისაგან 21, 2. შ. დიდისა დაამტკიცა წარსლვა 21, 11. შ. დადნებოდეს კორცნი 113, 9. ვარაზ-ბაქარ ვერლარა პასუხი მიუგო შ. დიდისა 136, 19. ისწრაფდეს ივინი მაგრებასა ციხე-ქალაქათასა შიშისათუს ნებროთიანთასა 10, 11. შიშით თაყუ-ანი-სტეგენ მას 89, 16. ვრი ხედვოდეს შ. 122, 22. შიშითა საფარველსა თუსსა შეივტროდა 88, 12. შ. ალიესო მცხეთა 114, 22 [შიშ].
- შლა** 0—ჟ ნიაჟი შლიდა ფურცელთა მის ხისათა 120, 2 [შალ].
- შლილობა**-ა არეულობა რომელ რამთა შლილობითა ვერვის აღწერა 248, 11 [შალ].
- შობა** 0—ჟ შვა ყრმა 32, 18. შვეს მათ ძე 94 (ვარ.).
- ი—უ ერთი უშვა (მას) ფეროზის ძმისწულმან 135, 22. უშენა (მას) რევის ძისწულმან ორნი ძენი 135, 21.
- ი ვნ. იშვა უფალი იესო ქრისტე 34, 14. ნინო ი. 76, 3. რომელი ი. ვითარცა კაცი 118, 23 [შეგ].
- შობა**-ა მოვიდა ჰური ვინმე ბრმა შობითგან 115, 4 [შეგ].
- შობილ**-ი პოუეს მწირი ... დედაკაცი-საგან შობილი 98, 10. მოავლინა სიტყუა შ. ... თესლისაგან დავითისა 118, 20. კმა არს ჩუენ შორის შუამდგომელად ქრისტე, პირველ ეამთა შ. 128, 19. ეძიებდეს ყრმასა შობილსა 98, 9. თავი შენი შევედრე ძესა ღმრთისასა პირველ ეამთა შ. 130, 4. მოავლინა სიტყუა შობილი დედაკაცისაგან მარტოდ შობილისა 118, 21. აქუნდა ძღუენი ყრმისა ვისმე შობილისათუს 36, 1. აქა შობილი ტყუეო 101, 13 [შეგ].
- შორით** შორიდან შორით ისროდა 55, 19. მაღალნი იგი შ. იცნის 107, 19. რომელნი შ. ილოცვიდიან წმიდასა ყუარასა 124, 6 [შორ].
- შორის*** იქმნა მათ შორის ბრძოლა სასტიკი 6, 23. განძლიერდა ბრძოლა მათ შ. 7, 3. განაგრძელეს მათ შ. ბრძოლა 10, 16 [შორ].
- შბ(მ)-ა** (არს) საზღვარი ღაღო, მთა მცირე, რომელი გამოვლის შტოდ კავკასისაგან 5, 1 [შტო].
- შვლ**-ი ჩუარნი ესე შვლსა ამის თუსსა აღმართნეს 120, 8. თანაჟუვა (ძე) შვდისა წლისა 64, 7. იყო მირიან წლისა შ. 64, 18. შემდგომად შ. დღისა აღეხილნეს თუალნი 123, 11. შემდგომად შ. დღისა განიქურნა ყრმა იგი 124, 1. წარმოიყვანნა შვლნი იგი ჩრდილოთ კერძო 4, 16. მიეგებნეს შ. იგი გმირნი 6, 21. შ. ... გმირნი თარგამოსიანნი დარჩეს ცოცხლებით 7, 7. დაემოწაფნეს შ. დედანი 102, 11. შუმხადნა შ. სუტრნი ეკლესიისანი 112, 2. შვლნივე ძმანი წარვიდეს თუს-თუსად 7, 22. შვლთა ამთ მისცა ხუედრი მათი 4, 15. მოუწოდა პაოს შ. მათ გმირთა 6, 9. პაოს მოუწოდა შვლთაჲე გმირთა 6, 16. აღიზარდა მირიან მსახურებასა მას შინა შვლთა მათ კერპთასა 65, 16. შვლთაჲე გმირთა ზედა იყო უფალ პაოს 6, 6 [შვლ].
- შვლ**-ი აბთას-ი შვლი ათასი მკედარი იხყრას 65, 4 [შვლ, ათ, ას].
- შვლგზის** შვლგზის ვიციით წერილისაგან 96, 9 [შვლ, გზა].
- შვლწილად** ცეცხლი დგა შვლწილად მზისა უბრწყინვალესი 122, 16 [შვლ, წილ].
- შუა*** დაემყდრა ორთა მათ მათათა შუა 3, 11. კუხოსს მისცა ბოსტან-ქალაქი მთასა კახეთისასა და მტკუარასა შ. 9, 5. მისცა ქუჭის ქუეყანა ეგრისწყალსა და რიონს შ. 24, 4.
- შუამდგომელ**-ი შუამდგომელ ექმნა მათ 70, 18—19. კმა არს ჩუენ შორის შუამდგომელად ქრისტე 128, 8 [დებ].
- შუამდგომელობა**-ა შუამდგომელობითა ღმრთისა დამბადებელისათა ვიყენეთ ჩუენ სიუჟარულსა ზედა 128, 20. შ. ბერძენთა მეფისა და სპარსთა მეფისათა დაწერა ქელით-წერილი 131, 3 [დებ].

შუასამხრისა შუადღისას შუასამხრისა ოდენ დაბნელდა მზე 109, 11 [I საშხარ].

შუაღამე-ა შუაღამე² ... იქმნა 112, 13 [ლაშე].

შუაშაბ-ა ლხინი, სიხარული სადა შუეზა ჩუენი არა არს 104, 15 [I შუ].
შუაღამე ა-შ გუაშუენელ ძალი შენი და ვაოტოთ ფარნაჟომ 29, 14 [შუელ].

შუაღამე-ა ითხოვეს შუელა ხაზართა ზედა 11, 15. წარვიდა (იგი) შუელად მისა 27, 2. მიეტევა ანბაზუქ შ. ძმასა თუსსა 46, 14. წარვიდის მირიან შ. დარუბანდისა 66, 17. მირიან წარვიდა შ. დარუბანდისა 68, 5 [შუელ].

შუენის 0—9 რომელსა შუენის მადლობა 91, 3. მას შ. დიდება 110, 13. რომელსა შ. ყოველივე დიდება 119, 2 [II შუ].

შუენიშრ-ი მირვან იყო შუენიერი 27, 24. იყო კაცი ასაკით შ. 33, 13. ფარსმან იყო ასაკითა შ. 51, 3. რომელი-იგი შეატუნეს შ. ხატითა 83, 15. დგა ხე ბრინჯისა შ. 92, 12. იყო ხე იგი შ. 119, 7. ხე იყო ... სახილველად შ. 119, 20. იყო ხილვა მისი შ. 120, 3. გამოგზავნა

ეკისარმან ძებნად ქალისა შუენიერისა 81, 4. აღერკი ... აღიქურა საკურველითა შუენიერთა 34, 3. მფრანველნი გარემოდგიან ეთილით შუენიერად 101, 11 [II შუ].

შუენიშრამბა-ა შუეუყარა შუენიერება პირისა მისისა 245, 16. გამოსახეს სახე შუენიერებისა მისისა ფიცარსა ზედა 81, 7 (ვარ.). ტიროდეს გამოსატვით შესწავებისა მისთვის ... შუენიერებისა რიფსიმესა 82, 3 [II შუ].

შურ-ი შთავარდა შური შორის შვილთა ქართლოსისთა 10, 12. ვერლარა იძიეს შ. ბერძენთა 25, 8. შენ ... შ. აღიღე ქრისტეს სიყუარულისათს 76, 12. მან შ. იძია 92, 2. შ. იგო გარდაბნელმან 246, 17 [შურ].

შურის-გზაბა-ა შურისძიება რომელმან უძიოს ღონე შურის-გებისა 60, 8. ჰე გიძიო ღონე შ.-გ. 61, 1 [შურ, გ].

შურობა დანანება 0—9 ნუ შურობ ხუასტაგსა შენსა 22, 16; 22, 23 [შურ].
შუძ-ი შემოვიდა შუქი მზისა 21, 13 [შუქ].

შფოთ-ი იყვის შფოთი მათ შორის 69, 6 [შფოთ].

ჩ

ჩაბაღალხ-ი ჩაფხუტი ეცუა თავისა მისსა ჩაბაღალხი მყარი 89, 10 [ჩაბაღალხ].

ჩამომგლეზაბა — მ ფარსმან ჩამოავდო (იგი) 52, 5 [ვლ].

ჩამომვრდომბა ჩამოვარდნა ჩამოვარდა არშაკ ცხენისაგან 34, 15 [I ვარდ].

ჩამომკიდება 0—9 ჩამოჰვიდა გვრგვინი სამეფო ჭუარსა მას 130, 11 [კიდ].

ჩამომბაბალ-ი იხილა ... ნინო დიაკონი, ჩამომავალი ოლარითა ნათლისათა 84, 11 [ვალ].

ჩამორღუწება ი ვნ. მთანი ჩამოირღუწეს 112, 14 [რღუ].

ჩამომსვლა 0—1 სუეტი იგი ცეცხლის სახედ ჩამოვიდოდა 114, 13. სუეტი ჩ. ადგილად თუსად 114, 19. ჩამოვიდა ქართლად 93, 8. ჩამოვიდის ჭუარი 120, 11 [ველ].

ჩამომცვივნაძული-ი ჰამის თესლო ჩამოცვივნებული 119, 9 (ვარ.) [ცვი].

ჩართვა იუ წამალი ჩაურთო საგმელსა თანა მისსა 53, 5 (ვარ.) [რთ].

ჩატაშენვა დაპყრობა, აობრება 0—2 ჩატყუენეს დაშტო 45, 14 [ტყუენ].

ჩაწხუბ-ი ეცუა ... თავსა მისსა ჩაფხუტო 89, 10 (ვარ.) [ჩაფხუტ].

1 გამოცემაშია: შუა-სამხრისა.

2 გამოცემაშია: შუა ლამე.

ჩემი განმობავრთ ზურგიტ კერძი ჩემი 7, 16. გენბავს მეფედ ძე ჩ. 29, 18. ნივცე ძე ჩ. მეფედ თქუნთა 29, 18. მოიკლა მამა ჩ. 31, 7. განმობავრთ ზურგიტ — კერძო ჩ. 34, 4. ესე არს განზრახვა ჩ. 60, 13; 60, 17; 109, 2. იყოს შვილი ჩ. სჭულა ზედა 65, 7. ჩ. არს საყდარი 67, 12. ვამსახურო ნიბი ესე ჩ. ადგილთა ღმრთისათა 75, 10. მიიღე სული ჩ. ჩემგან 85, 10. შეიწყნაროს მომავლინებელი ჩ. 87, 2. მე და შვილი ჩ. ღირს ვიქმნენით მოღებად საკურებელსა 97, 5. უფალო, ყავ განსლვა ჩ. კორცთავან ჩემთა 97, 10. წარვიდა ელიოზ, მამისმამა ჩ. 99, 3. არამცა ძალეღვდა ქსნა ჩ. 109, 19. მიჩუნენ საყოფელი ჩ. 109, 22. გინდა ქსნა ჩ. 110, 8. განმინათლე ბნელი ჩ. 110, 8. რომელ არს ღვდა ჩ. 110, 19. არს ღმერტი მისა მკსნელი ჩ. 110, 20. მოვაცლიენთ მთუღნი და სიძე ჩ. დერობნ 125, 10. მოსრულ არს სული ჩ. კორკად ჩემდა 127, 10. დაწერეთ ... ცხოვრება ჩ. 127, 12. უწყლოიან შელთავა შეწყნარება ჩ. 127, 13. შეიცვალა ბნელი ჩ. ნათლად 129, 19. უკეთუ ისმინო ჩ. 247, 12. არა დაუბრტეო ღმერთი ჩ. 247, 9. სასწაულნი იზილნა თუაღნი ჩემმან მკხეთას 97, 11. ღმერთმან ჩ. მოსცეს ყრნასა მავას კურნება 103, 20. მამამან ჩ. და ძმამან დასხნეს საგანძურნი ციხესა მას 247, 7. სუესა ჩემსა მოუღებია მეფობა ჩემდა 34, 22. დამდგა გვრგვნი თავსა ჩ. 67, 17. თანამოსაყდრესა ჩ. თრღატს გიკითხავ 82, 16. ვაი თავსა ჩ. 99, 12. დედოფალი მოვიდინ საყოფელსა ამას ჩ. 104, 16. ვამხილოთ ნანას, ცოლსა ჩ. 109, 4. მიხედენ ძესა ამას ჩ. 115, 8. აღაშენენ ეკლესიანი სახელსა ზედა ჩ. 117, 17. განსიღენ წინაშე ჩ. 247, 2. მოიქვე სჭულსა ჩ. 247, 4. მოუწერა ანა მღვდელმან მამისმამისა ჩემისა ელიოზის თანა 98, 14. ცხოვრებისა ჩ. შემდგომად განყავ ... განძი ორად 129, 14. შვილი ვარ მე მამისა ჩემისა

67, 9. ჩემი არს საყდარი მამისა ჩ. 67, 12. მოვისმენია ანდერძი მამისა ჩ. 67, 16. შენდა მომიცემია გვრგვნი მეფობისა ჩ. 129, 20. ღირს ვარ სახელის-ღებად სახელსა მკსნელისა ჩემისასა 111, 1. მთავარი ესე შენი განვეკურნო ძალითა ... ღმრთისა ჩემისათა 108, 2. დამეძინების ძილითა ღელისა ჩ. საუკუნოდ 127, 11. წარმართებულ ვარ ძიებად მამულისა ჩემისა 31, 13. ღმერთო მამისა და ღელისა ჩემისაო 90, 18. რომელი ვისმინე მამისა და ღელისა ჩემისაგან 97, 16. სისხლითა ჩემითა დამიკავს სპარსეთი 67, 11. რომელი ყურითა ჩ. ვისმინე 97, 16. მნებავს გონებითა ჩ. 111, 16. წარვიღე მის თანადედა-წულით ჩემითურთ 61, 2. ასულო ჩემო 76, 10. შვილო ჩ. 76, 12; 77, 8; 129, 19. ძმავო ჩ. 83, 14. მაწულნი არიან ჩემნი 34, 19. მუნ ... ღვდენი ჩ. დამიყოფიან 67, 10. ახარე დათა და ძმათა ჩემთა 87, 8. არა სმენილ იყო სურთა ჩ. 99, 13. ეხადე ღმერთთა ჩ. 109, 17. გენბავს გზათა ჩემთა ცნობა 127, 9. ყავ განსლვა ჩემი კორცთავან ჩემთა 97, 11. დანო ჩემსო 112, 18. მახლობელნი ჩ. 127, 8 [ჩემ].

ჩინება — თეოკლიმობისათვის არა უჩინდათ ნათესაობა 16, 8. რომელნი-იგი ღმერთად უჩინდეს ერსა მას ქართლისასა 90, 2. სიკუდილი ცხოვრებად გიჩინდინ 129, 23 [ჩენ].

ჩინება გამოჩენა, დაწესება იმურაქას იჩინებ თავისა შენისა სიკეთესა 21, 4—5. ხაზართა იჩინეს მეფე 11, 19. ადგილითი-ადგილად თაეაღნი იჩინიან 11, 2.

— თე ქართლოსს უჩინა საზღვარი 4, 17. ეგროსს უ. საზღვარი 5, 12. გარდაბოსს უ. საზღვარი 8, 22. კერძო აღმოსავლეთისა უ. მას 19, 19. პრომოსს უ. კერძო დასავლეთისა 19, 21. ბიზანტიოსს უ. კერძო ჩრდილოსა 20, 1 [ჩენ].

ჩინებულო-ი და დ გ ე ნ ი ლ ი, გა ნ წ ე-
ს ე ბ უ ლ ი დაემორჩილნეს ყოველნი
ხაზარნი მეფესა მას ჩინებულსა მათსა
11, 20 [ჩენ].

ჩრდილო-ა1 ჩ რ დ ი ლ ო ე თ ი რ ათა
ჩ რ დ ი ლ ბ ლ უ არსა თანა იხარებდეს 91,
2. ბოზანტიოსს უჩინა კერძო
ჩ რ დ ი ლ ო ს ა 20, 1. იოტეს ქარ-
თველთა და ჩ. ნათესავთა მეფე სპარ-
სთა 60, 3. სადა არს ჩ. იგი ქუეყანა
79, 2. იძლია ბანაყი ჩ რ დ ი ლ ო ს ა 47, 4.
სულთ-იოტეშიდა ნინო ცთომათა
მათათუხს ქუეყანასა ჩ რ დ ი ლ ო ს ა 90, 4.
შემსრტეს ქალაქნი ჩ რ დ ი ლ ო-
ს ა ს ი 12, 1. იხილნა მთანი ჩ. 25, 8.
გბოვენ მკერძნი ჩ. ცთომასა შინა 102,
7. არს საზღვარი ჩ რ დ ი ლ ო თ მთა
კავკასია 4, 6. წარმოიუფანნა წუნნი
იგი ჩ. კერძო 4, 16. წყალი ვარდმო-
დის ჩ. კერძო 4, 20. მოვაცანს მისცა
(ქუეყანა) მტკუარსა ჩ. 5, 6. ჰეროსს
მისცა ქუეყანა მტკუარსა ჩ. 5, 8. და-
იყრა ქუეყანა ჩ. 6, 4. უჩინა საზღვა-
რი ჩ. მტკუარი 8, 23. ესე
შემოვიდა ჩ. 17, 7. მოვიდეს ოცსნი
ჩ. კერძოთა ქალაქისათა 55, 10. მდი-
ნარენი ჩ. დიან 70, 17. რომელი შე-
ნებულ არს ჩ. კერძო1 82, 10. აღდევ
და ვიდოლე ჩ. კერძო2 85, 3. წარკუ-
ალეთ ბნელით, ჩ. კერძო 113, 22. მი-
რიან მეფე დაეფლა სუეტსა
საზხროთსა ჩ. კერძო 130, 14.

ჩრდილო-ა2 ჩ რ დ ი ლ ო ე ლ ი ყოველნი
ჩ რ დ ი ლ ო ს ი ვანსრულ იყვნეს მტკუარსა
45, 18. ჩ რ დ ი ლ ო თ ა ნათესავთა
ალბანენს 46, 18. გამოარნა მახ-
ლობელად ჩ რ დ ი ლ ო თ ა მტერთა 64, 3
[ჩ რ დ ი ლ].

ჩრდილო(მთ)-ი მისცა ყოველი ქარ-
თლი მტკუარსა ჩ რ დ ი ლ ო ე თ ი 45, 21
[ჩ რ დ ი ლ].

ჩრდილო(მთ)-ი ხუდა წილითა მით
ჩ რ დ ი ლ ო ე ლ თ ა მცხეთელთა მოქალაქე-
თა 78, 6 [ჩ რ დ ი ლ].

ჩვლმმბ-ი მოკლა ფარსმან ჩ ვ ლ მ ე ტ ო-
ბუმბერაზი სპარსთა 51, 21 [ათ, შუდ-
მეტ].

ჩვლ-ი ესე სომეხთა დედათა და მამათა,
ყრმათა ჩულოთუხს 46, 16 [ჩ ჩუ].

ჩუგლუშ-ი მცირე წყარაქვი ფარ-
ნავს აღმოიღო ჩუგლუშა 21, 25.
ოღეს უხეთქიან ჩ. იგი ... საჭურ-
ველსა ზედა მათსა 34, 9. იწყეს ბრძო-
ლად ჩუგლუშეგებითა 34, 9 [ჩუგლუშ].

ჩუშენ* ვიყვენთ ჩუენ ძმა 22, 12. ყავ
ესე ჩუენ ზედა 73, 9. მოვედ ჩუენდა
46, 7 [ჩუენ].

ჩუშენ-ი მეფე ჩუენ გარდაქდა სკულსა
29, 10. აწ შენ ხარ მეფე ჩ. 35, 4. მო-
კლდა მეფე ესე ჩ. 35, 4. სიკუდილი ჩ.
არად შესარა(ხელ) არს 46, 19. მეფე ჩ.
მოკლა 53, 13. მოსრულ იყო

ეგზაზი ჩ. ნინო 71, 4. იყავნ სიკუდი-
ლი ჩ. 73, 8. შეიჯავც იქმნების ჩ.
უღილება 82, 18. საწუნელ არს ჩ. ქელ-
მწიღება მათგან 83, 1. იორუჯან და
ჩ. ესე ომერტი არმაზ ყოვლადე მტერ
არიან 92, 1. პრძოთა დაიყრეს ქუე-
ყანა ჩ. 96, 1. განხეთქა მეფობა ჩ. 96,
11. უგულუბელს-ყო ნათესავი ჩ. 96,
12. არა ისმინა ედრება ჩ. 96, 13. არ-
ცალა ყო ლხინება ჩ. 96, 13. სადა სუ-
ება ჩ. არა არს 104, 15. გინოა ქსნა
ჩ. 118, 12: განყავ სამეფო განძი ჩ.
ორად 129, 14. აღიღვი. ვითარცა
ღმერთი ჩ. 246, 6. ბრძანა დედამან
ჩუენმან 101, 2. აჰმადლობო სუესა
ჩუენსა 26, 3. ემსახურებლეთ ნათესავსა
ჩ. 26, 15. ემადლობო სუესა ჩ.
35, 5. ქალაქსა ამას ჩ. ღრამა არტაშან
მეფისა ხატოთა დაესცითო 49, 18. მი-
უშეთ ქრისტიანეთა ქადაგებად
სკულსა მათსა ქუეყანასა ჩ. 109, 1.
მოახლებულ იყვნეს მახლოსანნი გა-
რემოს ჩ. 113, 13. მოგუცა ღმერთმან
სიმრავლე ნათესავისა ჩუენისა 6,
11. რომელი ... განუტევს ურიათა-
უფლისა ჩ. იესოს წალ 44, 6. სმენილ
იყო მისდა ... სახარება უფლისა ჩ.
იესო ქრისტესი 58, 6. შერთოს
ცოლად ძესა მისსა ასული მეფი-
სა ჩ. ასფაგურისი 63, 5. ვაკენოთ

1 გამოცემაშია: ჩ რ დ ი ლ ო თ-კერძო.

2 გამოცემაშია: ჩ რ დ ი ლ ო თ-კერძო.

ცხოვრება ... დედისა ჩ. ნინოსი 72, 3. წარიდეს სამოსელი იგა უფლისა ჩ. იესო ქრისტესი 79, 3. კურთხეულ არს მამა უფლისა ჩ. იესო ქრისტესი 118, 18. სათნო ეყო მიზეზი ცხოვრებისა ჩუენისა 118, 22. იხილა ერმან მაცხოვარება ღმრთისა ჩ. 120, 18. იწყო ქებად სჯულსა ქრისტეს ღმრთისა ნინოსა, განმანათლებელისა ჩუენისასა 129, 15. კსნი-სათუს ჩუენისა განკაცნა 94, 4. თქუმული ... კუართისათუს უფლისა ჩ. 97, 14. რომელი განკაცნა კსნისათუს ჩ. 128, 19. თავი შენი შევედრე ძესა ღმრთისასა ვნებულსა კსნისათუს ჩ. 130, 16. რომელმან კსნისათუს ჩ. სიკუდილი დაითმინა 246, 4. მოგუეცა საზღვრად მეფისა ამის ჩუენისა შვილივე მეფეთა ჩუენთა 35, 5. უბრალო იქმნე სისხლისა ჩუენისაგან 73, 10. კეთილის-ყოფელისა ჩუენისათუს დაღვათ სული ჩუენი 193, 14. ჩუენ თავითა ჩუენითა თანა-გიდგეთ 49, 15. ჩუენ სპითა ჩ. თანაგიდგეთ 49, 15. დაესხენითმცა თავნი ჩუენნი სიკუდილად 62, 19. დაესხნეთ თავნი ჩ. ... ქალაქთა შინა 63, 13. აღიხუენ თავნი ჩ. ჩუენგან 74, 5. წინასწარმეტყუელნი ჩ. დასცბრეს 95, 22. ეკამეთმცა კორცი კაცისა, ვითარცა პირველ მამათა ჩუენთა 62, 20. მამათა ჩ. შესცოლიან ღმერთსა 96, 5. არა ვაუფლოთ გულთა ჩუენთა მწუხარება 62, 13. ვაი ნაშობთა ჩ. 74, 3. მამათა ჩ. შემაწყალებდა (იგი) 97, 3. სასწაულნი იხილნა თულამან ჩემმან ნინოს მეგრ აღსრულებული დღეთა ჩ. 97, 12. იყოს შვილი ჩემი ... სჯულსა მამათა ჩუენთა ცეცხლისსა-ხურებასა 65, 8. ისმის ამბავი იგი მამათა ჩ. ნაქმარი 101, 14. რომელსა უერს ცოლად ნათესავი მეღეთა ჩუენთა 29, 13. იყოს დედოფლად ჩუენდა შვილი მეფეთა ჩ. 29, 15. მოგუეცა საზღვრად მეფისა ამისა ჩუენისა შვილივე მეფეთა ჩ. 35, 6. იყავ ვითარცა მაწობებელი ... შვილთა ჩ. 106, 13. მეღე გაა:დაქდა სჯულსა

მამათა ჩუენთასა 29, 10. სჯულსა მამათა ჩ. მიგულებდეს 63, 10. ნათესავსა მეფეთა ჩ. მოსწყუედდეს 63, 11. მოგუეცა ჩუენ მეღე ნათესავთაგან მამათა ჩუენთასა 26, 4. ამა ესერა, ღმერთნი მამათა ჩუენთანი 106, 18. ვერ განერა კელთაგან ჩუენთა ცოცხალი 46, 8. ღირს ვართ ჩუენ ღმერთთა ჩუენთაგან ბორკის ყოფისა 108, 21. სიკუდილი უმჯობეს არს თავთა ჩუენთათუს 63, 12. წარმოეთქუათ ცხოვრება მათი ვიდრე დღეთა ჩუენთამღე 8, 4 [I ჩუენ].

ჩუენებამა — მოსლავსა მისისა სარწმუნოლ ჩუენებდა 61, 9.

— უ ერეკუეცა უჩუენებდა (მას) 246, 22. ნინო და მოწაფენი მისნი .. ერსა მას უჩუენებდეს გზასა ქეშმარიტსა 111, 10. ემანოელ ... მამისა ხატი უჩუენა თავთა მათ მოწაფეთა 92, 17. უჩუენნეს მათ დიდებანი იგი მოციქულთანი 73, 14. შიჩუენე, მე უფლო მეველსა ამას შენსა 90, 18. 8. საყოფელი ჩემი 109, 22. შიჩუენენ საგანძურნი 247, 3. უჩუენოთ (მათ) გზა ქეშმარიტი 125, 12.

ე ესე : .. სამართლად გეჩუენების 112, 19 [II ჩუენ].

ჩუენებამა — სიზმარი, გამოცხადება იხილა ჩუენება წმიდამან ნინო 101, 6. ზეცით იყო ჩუენება იგი 87, 11. ჩ. ესე შენი არს 102, 3. ჩ., რომელი ჩილვე შენ 111, 18. იხილა ნინო ჩუენებასა შინა 93, 16. მოვიდა კაცი ერთი ჩუენებით 86, 5. სცა ქამად ცოლ-ქმართა მათ ჩ. უწყებისა მისებრ 94 (ვარ.). სასწაულთა ზეცისათა ჩ. ჭუარი მცხეთას იპყრეს 121, 17 [II ჩუენ].

ჩუეუღებამა — აქუს ჩუეუღება სოფლის-მკარობელთა 107, 2. აქუს ჩ. გუელითა მისავთა მისთა 130, 6. ჩუეუღებამაებრ მოვიდეს ხაზარნი ბრძოლად 68, 4. ნინო დადგომილ იყო ლოცვისა ჩ. მისისა 110, 17 [ჩუეუ].

ჩუქინი — მხდალი იყო იგი ჩუენი 136, 8 [ჩუენ].

3

ცა-ა საქებელ არს სახელი ჴენი ცა-სა ქუეშე და ქუეყანასა ჴედა 110, 7. რომელმან ც. ქუეშე ყოველზე განანათლა 118, 22. მოავლინენ ღმერთმან ცისა და ქუეყანისა შემოქმედმან ნაბერწყალი ერთი მაღლისა მისისა 107, 6. ვმაღლობ ... დამბადებულსა ც. და ქუეყანისასა 129, 11. ღმერთმან დამბადებელმან ც. და ქუეყანისამან დაგამტკიცენ ჴენ... სარწმუნოებასა ჴედა 129, 21. რომელ არს შეწოქმელი ც. და ქუეყანისა 247, 15. (იყო) ელეა აბქარისა მათისა ვითარცა ელეა ცისა 7, 1. მოვიდეს მეუფე იგი ც. 105, 19. გულისხმაყო სამაღლე ც. 107, 9. მოვიდიან ფრინველნი ცისანი 101, 7. სულთ-ითქუნა ცად შიმართ 79, 18. განიპყრნა კელნი ც. შიმართ 110, 4. იხილა ნათელი, ვითარცა ელეა აღწვენული ც. 114, 16. ვინ შემოსნის ცანი ღრუბლითა 107, 10. კუამლი ცათა დაფარვიდა 84, 13. ღმერთი არს ც. შინა 107, 15. მე, კოსტანტინე მეფე ... ახალი მონა ცათა მეუფისა ... მოვსწერ ჴენდა 128, 13. შეედრა სული თვისი მეუფესა ცათასა 127, 19. რომელმან მოავლინა სიტყუა მისი ცათაგან მაღალთა 118, 19 (ვარ.) [ცა].

ცალინარ-ი ცარ იელი დაუტევეს ცალიერად ქლაქი 18, 14 [ცალ].

ცამებ-ი მირვან ... მოკლა ცამები ბუმბერაზი 32, 1 [ათ, საზ, მებ].

ცაბ ე ეცადნეს (სუეტრია) აღმართებად 112, 8 [ცაბ].

ცემა 1 მოცემა 0—8 ნინო სცა კამად ცოლ-ქმართა მათ 94 (ვარ). სცნა (მან მას) კელნი აპყრობად და ათქმია სამგზის 108, 6. სუემან ჩუენმან გუგზს ჩუენ ძლევა კეთილი 22, 14.

ე ჴენ უკეთუ გიეცხლა მოცალე-ბა 129, 13 [II ც].

ცემა-მ2 დაკერა, დარტყმა 0—3 მახლოსანნი სცემდეს (მათ) და კლვიდეს 113, 13. სცა (მას) სუმბატ

ქოროლნი სარტყელსა ჴედა 46, 12. სუმბატ ქოროლნი მასცა სცნა 46, 15. ს. (მას) ოროლნი ამზანს 56, 12. ნუეუე მცეს მე მახელი 89, 15. უ (ურო) ეცემის გურდემლსა 34, 10 [I ც].

ცეცხლ-ი განიხილის და განიცადის საქმელი მისი ცეცხლებრ 77, 12. კულსა მისსა ეგზების ცეცხლი 107, 12. ც. დგა თავსა ჴედა მისსა 122, 16. ცეცხლსა, ქვათა და ძელთა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს 87, 19. მოადგა კაბუი ნეტარსა მას შებლარ-დნლი ცეცხლის ჴეწრითა 114, 7. შთაუგლო გულსა სიყუარულ კერპთა და ცეცხლისა 108, 19. ჩამოვიდის ქუარი ც. ჴეცით 120, 11. აღიზარდა შირიან მსახურებასა მას შინა კერპთასა და ცეცხლისასა 65, 16. გულსა შთაუგდებდა სასოებასა კერპთასა და ც. 105, 24. პოვენ ვნებანი იგი ცეცხლისანი 130, 1. ცეცხლითა დაწუენ (იგინი) 130, 1 [ცეცხლ].

ცეცხლისმსახურ-ი მოიყვანნა სპარსეთით ცეცხლისმსახურნი 29, 6. ჴედვი-და ნინო ცეცხლისმსახურთა მათ ერთა მოგუებასა და ცთომასა 88, 7 [ცეცხლ, სახ].

ცეცხლისმსახურება-ა შეიყუარა სჯული სპარსთა ცეცხლისმსახურებამ 29, 5. იყოს შვილი ჩემი ორსავე სჯულსა ჴედა მამათა ჩუენთა ცეცხლისმსახურებასა და თქუენთა კერპთასა 65, 8. პოვენ ვნებანი იგი ცეცხლისმსახურებისანი 130, 1 (ვარ.) [ცეცხლ, სახ].

ცეცხლისსახელ ცეცხლის მსგავსად ცეცხლისსახელ ჩამოვიდოდა 114, 12 [ცეცხლ, სახე].

1 გამოცემაშია: ცეცხლის მსახურნი.
2 გამოცემაშია: ცეცხლის მსახურთა.
3 გამოცემაშია: ცეცხლის მსახურება.
4 გამოცემაშია: ცეცხლის მსახურენ-მისანი.

ცვა 0-2 რომელი კართა და ზღუდელთა სცვიდეს 55, 12 [ცავ].

ცვალება-ა შეცვლა სქულისა ცვალებასა დამაჩერებდა 97, 3 [ცვალ].

ცთომბა-ა ხედიდა ნინო ერთა მოგუებასა და ცთომასა 88, 7. გპოვენ მკედრნი ჩრდილოსანი ც. შინა 102, 8. ტიროლა ნინო ცთომათა მათათჳს 90, 3 [ცეთ].

ცთომილება-ა ელენე დედოფალი ცთომილებასა და ზნელსა შინა არსა 79, 9 [ცეთ].

ცისპარ-ი ვითარცა ცისკარი აღელდებოდა 114, 4 [ცა, I კარ].

ცისქიფა-ა სამყარო შეიკრებ ყოველთა ცისკიდისა ნათესავთა 102, 1. იქმნა ჰერიათა სირცხული: ცისკიდეთა განზნევა, მეფობისაგან დაცემა 101, 16 [ცა, კადე].

ციხა-ა თვალი ციხე, რომელ არს არმაზი 19, 5. დაუტევნა ციხენი ერთი ც. დასარულსა არმაზისასა ცხურისასა 19, 5. სომეხთა უემოსცეს ც. დემოთისა 49, 19. ქართლოს აღაშენა ც. ორბისა 8, 12. (დაუტევა) მეოთხე ც. დასავლით 19, 6. აღაშენა ც. ქუეყანასა ოძრკვეისასა 47, 11. აღაშენა ც. კიდას 136, 9. ერისთავმან სპარსთამან მოსცა ც. ტფილისისა 136, 20. ამან აღაშენა ციხე ზადენი 29, 3. სადა ყოფილ იყო ძუელი ც. 92, 12. არდამ მოკიდა კირით-ზღუდე ციხესა არმაზისასა 13, 12. დასუეს (იგი) პურობილად ც. დარიალანისა 49, 8. მან აღაშენა ეკლესია თუხარისის ც. შინა 131, 14. არავე გარდამოქდა ც. ზედა 112, 16. მამამან ჩემმან და ძმამან დასხნეს ყოველნი საგანძურნი ც. მას 247, 8. ნინო შესწრო ციხედ არმაზად 89, 5. აღაშენა ტფილისის კართა შორის ც. მცხეთისად 136, 12. შემუსრნა ქალაქნი და ციხენი ქართლისანი 13, 7. ქართველთა... განამაგრნეს ც. 14, 15. იაერაყენა ც. და ქალაქნი 15, 3. (ქართველთა) განამაგრნეს ც. და ქალაქნი 16, 13. პოენა ც. მაგარნი 17,

15. სხუანი ესე ც. დაიპყრნა ექუსთუე 18, 7. აზონ დაუტევნა ოთხნი იგი ც. 19, 4. (ფარნავაზ) დაიპყრნა ოთხნი იგი ც. მცხეთისანი 23, 10. აღაშენნა ორნი ც. 24, 11. ქალაქნი და ც. ქართლისანი ამან აღაშენნა 25, 7. განამაგრნა ც. და ქალაქნი 30, 15. განამაგრნეს ც. და ქალაქნი 47, 16. ქართველთა განამაგრნეს ც. და ქალაქნი 48, 11. განავსნეს (მათ) ც. და ქალაქნი 48, 12. განამაგრნეს (მათ) ც. და ქალაქნი 49, 12. ამაზასა მეფემან განავსნა ც. ლაშქრითა 55, 11. რათა ც. და ქალაქნი იპყრნეს 65, 6. გაამაგრნის ც. და ქალაქნი 69, 4. ამაგრებდეს ციხეთა და ქალაქთა 15, 20. დაშთომილ იყენეს ერისთავნი... ც. და სიმაგრეთა შინა 33, 1. უბრძანეს შელტოლვა ც. და ქალაქთა 49, 11. დაესხნეთ თავნი ჩუენნი ც. და ქალაქთა შინა 63, 13. რომელი პოვა ციხეთა და ქალაქთა გარე 47, 10 [ციხე].

ციხა-ქალაქ-ი ასფაგურ აღაშენა ციხე-ქალაქი უჯარმა 59, 5. ოძრკოს აღაშენა... ციხე-ქალაქნი 9, 24. ყავახოს აღაშენა ორნი ც.-ქ. 10, 2. დაურჩნეს ც.-ქ. თუხარისი, სამშულდე 12, 1. პოენა ც.-ქ. ესე ძლიერნი 17, 18. აჩამედ ც.-ქ. ვერარომელი წარიღეს 30, 16. განამაგრნა ც.-ქ. 62, 9; 69, 15; 70, 6; 136, 9. მათ ყოველთა ციხე-ქალაქთა შინა პოენა კაცნი 18, 2. ყოველთა ამთ ც.-ქ. გარემოდაგინნა ლაშქარნი 18, 3. ც.-ქ. არა ჰბრძოდა 47, 10. დავედგითმცა ც.-ქ. შინა 62, 18. ფარნაჯომ უმატა ციხე-ქალაქთა შენება 29, 2. ისწრაფდეს იგინი მაგრებასა ციხე-ქალაქთასა 10, 11 [ციხე, ქალაქ].

ცნობა ცნობა, გაგება, შეტყობა 0-2 ვითარცა ცნა რეე და სალომე, ცოლმან მისმან 126, 10. მან ც. მისლვა მისი 245, 14. რააამცა ყოველით-ქერძოვე ც. 94 (ვარ.). რათამცა ც. რამე საქმე კუართისა 95, 4. რათა სცნა სიმაღლე ცისა 107, 8.

აპა ესერა, მიცნობეს, რამეთუ გინდა
ქსნა ჩემი 110, 8.

ი ვერლარა იცნობდეს ერთმანერთსა
47, 3. იცან შენ სამება ერთარსება
128, 16. რომელმან იცნა ღმერთი
დამბადებელი 64, 9. ი. (მან) ღმერთი
ქეშმარტი 105, 7. მაღალი იგი შო-
რით იცნის 107, 19.

ი ვნ. რომელი იცნობების არდაში-
რობით 16, 18; 59, 9 [ცან].

ცნობა-ა¹ გაგება გნებავს გზათა ჩემ-
თა ცნობა 127, 9. მოვეოთ თავსა
თუსსა ცნობასა 109, 16. მოვევე თა-
ვისა ც. 113, 12 [ცან].

ცნობა-ა² გონება ნუ შეერთენ (მათ)
ცნობა შენი 99, 6 [ცან].

ცნობა³ შეტყობინება — 8 აც-
ნობეს (მათ) მეფესა და დედოფალსა
126, 11 [ცან].

ცოლვა ღირს ვიქმნებით მოლებად სა-
კურებელსა მას განსაწმედელსა ცოლ-
ვთაგან 97, 6. ღირს ვიქმნებით ...
კრავსა ცოლვითათუ სოფლისათა შე-
წირულსა 97, 9 [ცოლ].

ცოლ-ი ესხნეს ცოლ მრავალ, ძენი და
ასულნი 4, 1. მოიყვანა ცოლი 25,
5; 27, 15. იყოს დედოფლად ჩუ-
ენდა ც. მისი 29, 15. ც. მისი ... უძ-
ლები დარჩა 32, 17. გამოიყვანა ც.
ბარტომისი 33, 3. მირდატ ... მო-
იყვანა ც. 50, 11. ფარნავაზ წარი-
ყვანა ც. და ძე ფარსმან ქუელისა 53,
17. სომეხთა მეფის ასული იყო ც.
ფარსმანისი 53, 19. მეფობდა ც.
ფარსმან ქუელისა 54, 10. რვე მო-
იყვანა ც. საბერძნეთით 58, 2. მო-
უყუდა (მას) ც. 66, 1. მირიან მო-
იყვანა ც. საბერძნეთით 66, 7. დასუა
უყარმას რვე და ც. მისი 71, 1.
მოვიდა ც. პილატესი 78, 9. მო-
იყვანა ც. მისი ნანა 129, 10.
ცოლმან მისმან აღაშენა დედაციხე
8, 19. ტილონი მოიხუნა ც. პი-
ლატესმან 78, 10. ცნა ც. მისმან

126, 10. ც. მისმან მოუბოძა სოფლები
მათ 248, 8. ვამბილოთ ნანას, ცოლსა
ჩემსა 109, 4. მოიყვანა შეილი
ნებროთისი, ნათესავითგან ცოლისა მი-
სისა 27, 17. მესამესა შვილსა, მეორე-
სა ცოლისასა, ზრღდა ერისთავი სამ-
შელისა 137, 11. რომელსა შესდგმი-
და ფარნავაზიანობა, ფარნავაზის ღისა,
ქუჩის ცოლისაგან 32, 11. რომელსა
შესდგმიდა ფარნავაზიანობა სა-
ურმაგის ასულისა, ქუჩის ძის ც. 32.
12. იქმნა ც. თუსისა 76, 8. ფარნავაზ
მისცა და თუი ოცსთა მეფესა ცო-
ლად 24, 3. ფარნავაზ მეორედ და
თუი მისცა ქუჩის ც. 24, 3. მისცა
ასული თუი ც. 27, 19. რომელსა უე-
ც. ნათესავი ფარნავაზიანთა 29, 13.
ქართამისდა მიეცა ასული თუი ც.
ბარტომ მეფესა 32, 13. შეირთო (იგი)
ც. 33, 3. მისცა (მას) სომეხთა მეფე-
მან ასული თუი ც. 35, 12. შერთოს ც.
ძესა მისსა ასული ასფაგურისი
63, 5. ფეროზს მისცა მირიან ასული
თუი ც. 68, 20. მისცა თრდატ ასული
თუი ძესა მირიანისსა ც. 70, 14.
მიეც და შენი .. ც. მისდა 75,
16. მისცა სოსანა ც. ზაბილონს 76, 1.
უბოვეს ღირსი ც. მისა 81, 4. განვი-
ზრახე მოყვანება მისი ც. ჩემდა 83,
10. განვიზრახა ც. მოყვანება მისი 84,
4. (ვარაზ-ბაქარ) შეირთნა ორნი ცოლ-
ნი 132, 8 [ცოლ].

ცოლ-ქმარი მსახურებდეს (მას) ცოლ-
ქმარნი იგი 94, 11. დემოწაფნეს (მას)
სამოთხისა მცველნი იგი ც. ქ. 102-
12. ცოლ-ქმართა მათ აღიარეს ქრისტე
94, 7. სცა ქამად ცოლ-ქმართა მათ 94
(ვარ.) [ცოლ, ქმარ].

ცოლქმარობა-ი ცოლქმარობისა და სიმ-
ვისათუ არა უჩნდა (მათ) ნათესაობა
17, 9. ცოლქმარობისათუ არა უჩნდა
ნათესაობა 16, 7 [ცოლ, ქმარ].

ცოცხალ-ი განერე შენ ცოცხალი ქე-
ლისაგან აზონისა 21, 8. ეერ განერე
ქელთაგან ჩვენთა ც. 46, 8. მეფე ც.
არს 74, 17. უეტუ მომობოძა ყრმა
ესე ც. 123, 3 [ცოცხალ].

¹ გამოცემაშია: ცოლმრავალ.

სოცხლებით ცოცხლად, უვნებლად ესენი დარჩეს ცოცხლებით თენიერ წყლულებისა 7, 9. ქართველთა დაიციეს ც. (ზარენ) 49, 7 ც. იყავნ (იგი) ღმერთთა მსახურებით 83, 17. რომელი ც. შთენთქენს ჯოჯობეთსა 90, 6 [ცოცხლად].

სოცხლიმ მამანი დედათაგან და დედანა მამათაგან ცოცხლივ განუშორნეს 83, 7. ვარ მე ც. ჯოჯობეთსა 109, 19 [ცოცხლად].

სრემლ. ცრემლით იტყოდა 123, 3. აღესნეს თულანი ცრემლითა 93, 5. მიეგება და მისი შესუარული ც. 99, 15. ნინო ც. შეაზავებდა წყაროსა მას 121, 19. დაყარნა ცრემლნი თულათაგან პირსა მისსა 76, 9. რომელთა გარდამოსდიოდეს ც. თულათაგან შათთა 126, 17. რომელი აღმოაცენეს ცრემლთა ... ნინოსთა 120, 16. აღენებდა ცრემლთა მისთა 112, 12. დააღტო პირი ნინოსი ნაკადულითა ცრემლთათა 76, 9 (ვარ.). დიოდეს მდინარენი ცრემლთანი მეფეთა 115, 1 [ცრემლად].

სრემლოვან. ცრემლიანი ხედვიდეს მეფესა და დედოფალსა ცრემლოვანთა 111, 5 [ცრემლად].

სრუაბა ე მრავლითა ძალითა შენითა გეცრუვნეს მტერნი შენნი 90, 12 [ცრუ].

სუარ. მოჰყოცა (მან) ცუარი პირსა მზისასა 21, 15 [ცუარად].

სუაბა ჯუარსა ეცუა, დაეფლა და აღდა შესამესა დღესა 119, 1 [ცუა].

სუაბა შე მოსკეა ტანსა მისსა ეცუა ჯაჰუ ოქროსი 89, 9 [ცუა].

სხად. მე ვარ მეცნიერი განზრახვასა შათსა ყოველსა, ცხადსა და დღუარულსა 79, 10. იწყო ცხადად გმობად კერპთა 29, 7. იქმნეს ც. მტერ ურთიერთას 51, 1 (ვარ.). [ცხად].

სხაბა წასმა 0—8 დედაკაცმან მან სცხო (მას) ზეთი 93, 13.

• ცუარი იცხო პირსა მისსა (ფარნავაზ) 21, 16 [ცხ].

სხაბარი საწოლი შემოშადეთ მე ცხედარი 104, 18. ყრმა დაღვა

ცხედრიოა წინაშე სუეტსა 115, 6. წარიყვანეს (იგი) ც. მსახურთა მით 104, 19 [ცხედარად].

სხან. ამაზასს მოკლა ცხენი მრავალი 56, 4. მირვან გარდაცა ცხენისაგან 28, 8. ჩამოვარდა არშაკ ც. 34, 16. აღილო (იგი) ც. 46, 13. გარდაცა მეფე ც. 110, 4; 110, 21 [ცხენად].

სხომპარი ცხვარი ცხვრისა და ზროხისა შეწირვა განუწესა 58, 10. ამა, ცხოვარნი დასეტყვლნი 52, 7.

დარჩომილ ვართ ობლად, ვითარცა ც. უმწყემსონი 63, 3. მეცეთა შეაქამენ ც. ჩემნი 167, 12 (ვარ.). ვითარცა ცხოვართა თაენი მათნი წარკუეთად მოიდრკენეს 74, 7 [ცხოვარად].

სხომპალი. ცოცხალი დაუტრევე ქრისტე ღმერთი ცხოველი 246, 3. ღმერთმან ცხოველმან დასცნა ... იგინი 247, 14. შთავარნი არა განეშორებოდეს ... ჯუარსა მას ცხოველსა 122, 6. რომელი დარჩა სუეტისა მისგან ცხოველისა 132, 2. სადაცა იყვის ნაწილი სუეტისა ცხოველისა 131, 19. განეფინა ყოველთა აღგილთა ნაწილი სუეტისა ც. 131, 23. აღიარეს ჯუარცუმელი ძედ ღმრთისა ცხოველისად 122, 4. ძეო ღმრთისა ცხოველისა 118, 11. იწყეს ქართველთა სუეტისა ცხოველისაგან ნაწილის გამოღებად 131, 17. მოვალს განსკად ცხოველთა და მეუდართა 94, 5 [ცხოვად].

სხომპალსმყოფელ. აღმართებისათეს პატრონისა და ცხოველსმყოფელისა ჯუარისა 119, 4 (სათ. ვარ.). [ცხოვ, I უაჰ].

სხომპაბა გადარჩენა — აცხოვნე ყოველი სოფელი 90, 15. რომელმან მორწმუნენი აცხოვნა 118, 23.

დ რათა მით სცხოვნდებოდი უცხო-სა ქუეყანასა 106, 11. ცხოვნდებოდეს იგინი უჯარმას 71, 2. ცხოვნდა (იგი) ექუსას წელ 4, 2. მრავალთა ჟამთა ც. ძე ქართლოსისი 9, 18. ც. იგი მრავალთა წელთა 8, 13. მეფე, ცხოვნდი უქუნისამდე 61, 1 [ცხოვად].

ცხოვრება... ნინო მოციქულისა 72, 3. იგი არს ც. საუკუნო 99, 7 (ვარ.). წარმოუხორა ც. მის წმიდისა და ნეტარისა 127, 16. წარმოუქუთა ცხოვრება მათი 8, 2. ც. ფარნავაზისა 20, 15 (სათ.). უშფოთველად აღსრულდა ც. მისი 58, 11 (ვარ.). ვაქსენოთ ც. მირიანისი 64, 14. ეგრეთვე სახედ იყოს ც. შენი 77, 13. მოიქსენეს მათ ღირსი ქებისა მარტოებით ც. 82, 1. დაწერეთ ... ც. ჩემი 127, 12. წარუვალი ც. მოიგო 130, 1. ვიწყო მითხრობად ცხოვრებასა ქართველთა მეფეთასა 3, 2. ესევეთარი წერილ არს ც. სპარსთასა 13, 3. ვითარცა წერილ არს ც. სპარსთასა 59, 10. წერილ არს ესე .. ც. ბერძენთასა 69, 21 (ვარ.). წარუწირა სასოება ცხოვრებისა მისისა 109, 15. სათნო იყო მას ... მიზეზი ც. ჩუენისა 118, 22. ც. ჩემისა შემდგომად განყავე განძი ... ორად 129, 13. ყოველნი ღღენი ც. მისისანი ღიდსა სარწმუნოებასა შინა აღასრულნა 131, 8. ღღენი ც. მისისანი უშფოთველად აღასრულნა 132, 4. სასოება ც. მოკუდავისა მიმართ აქუს 247, 19. ესე

ძ

ძაბება 0—2 დედაკაცი იგი წარმართი მარადის სძაგებს სჯულსა ქრისტიანეთასა 103, 16 [ძაგ].

ძალა-ი ძალა, ძლიერება მოგუცა ღმერთმან ძალი 6, 10. ღიდ იყო ძ. სპარსთა 30, 14. არა იყო ბარტომის თანა ძ. გოლიათობისა 32, 2 (ვარ.). მოსცა უფალმან ძ. ზაბილონს 73, 3. მიგანიკეს ძ. კურნებათა 106, 11. (მეფემან) მოილო ძ. 112, 1. გამხილა ღმერთმან ძ. მისი 121, 12. ძ. და გონება მისი მიელო 123, 14. ეუწყენეს სასწაულნი და ძ. იგი კურნებისა 125, 6. ვისმან ძალმან განკურნა 115, 12. ეხედავ ძალსა შენსა ვითარცა ძ. ლომისა ძუნისასა 77, 8. განიცდილა ძ. ამის ქუეყანისასა 88, 2.

ნიშანი არს ქართლისა ცხოვრებისა 113, 16. მთხოვა ნაწილი ძელისა ც. 117, 6. მოანიჭა ნაწილი ძელისა ც. 117, 12. წიგნი ესე ქართველთა ც. აღიწერებოდა 248, 12. გრწმენის იესო ქრისტე ცხოვრებისათუხ ყოვლისა სოფლისა კორცითა მოსრული 115, 11. უჩუენოთ გზა . მიმყვანებელი ცხოვრებად საუკუნოდ 125, 12. უქადაგეს მათ სჯული მიმყვანებელი ც. საუკუნოდ 125, 18. შეიკვალა სიკუდილი ც. 129, 20. სახელსა ზედა ქრისტესსა სიკუდილი ც. გიჩნდინ 129, 23.

წერილ არს ამბავი მისი ცხოვრებასა სოშებთასა 69, 9 [ცხოვ].

ცხოვრება 0—1 რომელი ცხოვრებდეს უჯარმას 126, 11 [ცხოვ].

ცხრა დაყო მის თანა ნინო ცხრათუე 93, 14 [ცხრა].

ცხრა-ი წვერი და წარმოზღუდა ცხერი არმაზისი ვიდრე მტკურამდე 13, 13. დაუტევა ერთი ციხე დასასრულსა არმაზისა ცხურისასა 19, 5. წარმოვიდა წინა კერძო დასასრულსა მის კლდისა ც. 92, 11 [ცხერ].

ძალსაცა ნათლისა მზისა და მოთვარისასა არად შერაცხენ 83, 5. შენ ძლით ისმის ამბავი იგი ძუელი 101, 14. გმირი ეგვიეთარი არაოდეს ყოფილ იყო ძალითა 4, 12. იყო ესე ძლიერი ძ. 33, 11. მე ვარ მეფე მათი ძ. და შეწუენითა თქუენითა 34, 19. ძ. ქრისტესითა აოტა ბანაკი მათი 70, 2. მრავლითა ძ. შენითა გეცრუვნეს მტერნი შენნი 90, 12. ღმრთისა ძ. თრდატ მეფე ეშუად იქმნა 92, 3. ღმრთისა ძ. კაცად იქმნა 92, 4. თრდატ ქრისტეს ძ. ეშუად ქმნილ იყო 92, 6. ძ. ქრისტეს ძისა ღმრთისათა მან მოგცეს გულისხმის-ყოფა 94, 2. ჰყოფდა საკურელებათა ძ. ქრისტესითა 95, 10. იქცეოდა ძ. ქრის-

ტუსია 95, 12 (ვარ.). კოსტანტინე
... დ. ქრისტესითა იოტნა მეფე-
ნი 95, 14. დედოფალი განიკურ-
ნოს დ. ქრისტესითა 104, 17. რომლი-
სა ღმრთისა დ. იქმ კურნებასა ამას
106, 9. მე მთავარი ესე შენი განკურ-
ნო დ. ქრისტეს ღმრთისა ჩემისათა
108, 2. ჰყოფს კურნებასა მისითა დ.
109, 18 (ვარ.). ერისა სიმრავლისა დ.
ეცადნეს აღმართებად (სუეტისა) 112,
8. არიან მეოტ დ. მალისათა 113,
1. მრავალნი დ. პატოსნისა წუა-
რისათა განიკურნებოდეს 124, 12.
თრდატ ქრისტეს ძალითვე კუა-
ლად კაცად მოქცეულ იყო 92, 6
[I ძალ].

ძალ-ი2 ჯარი დიდი იყო ძალი მისი
15, 2. გუაშუელებ დ. შენი 29, 13. დიდ
იყო დ. სპარსთა 30, 14. მეფემან ბარ-
ტომ მოირთო დ. სომხითთ 31, 19.
არშაკ მოირთო დ. სპარსეთით 33,
18. ქართველთა ... მოირთეს დ. ოვ-
სეთით 48, 11. ფარსმან ... მოირთო
დ. სომხითთ 51, 16. მეფემან მოირ-
თო დ. ბერძენთაგან 53, 22. მირდატ
და ერისთავმან სპარსთამან მოირთეს
დ. სპარსეთით 54, 2. (ამაზას) მოირთო
დ. სომხითთ 57, 1. მოირთო (მან) დ.
საბერძენეთთა 57, 10. უკუეთუმცა
იყო ჩუენ თანა დ. ეზომი 62, 15. (მი-
რიან) დ. მოირთო სპარსეთით 69, 1.
მოირთის დ. თრდატ საბერძენეთით 69,
2. მოირთეს (მათ) დ. ხუასროთაგან
131, 1. მოირთონ (მათ) დ. ბერძენთა-
გან 136, 5. ნებროთ წარმოემართა
ყოვლითა ძალითა მისითა 7, 12.
სომეხთა მეფე ყოვლითა დ. მისითა
წარმოემართა ქართლს 29, 21. წარმო-
ემართა დ. თუსითა ... არტაშან 48, 9.
სომეხთა მეფე დ. მრავლითა წარმო-
ემართა ქართლად 57, 10. წარმოემარ-
თა ყოვლითა დ. მისითა 62, 4 [I ძალ].

ძალ-ღმბა შექლება ი—უ ვერ ძალ-
გვც წინააღმდეგობად მათლა 60, 13. კე-
ისარსა ვერ ძალ-ედვა ბძოლა მისი
68, 8. არამცა დ.-ე. (მს) ქსნა ჩემი
109, 19. მას ვერ ძალ-ედვის წინააღ-
დეგობად 69, 3 [I ძალ, II დევ].

ძალის-ცემა გაბხნევება ი—ჰ პოს
გმირთა მისთა ძალ-სცემდა
7, 5 [I ძალ, II ც].

ძმ-ი ესუა (მათ) ძე 26, 7; 54, 15. არა
ესუა დ. 27, 16. ამას ბარტომ მეფესა
არა ესუა დ. 32, 9. ესუა დ. ბარტომს
44, 8. ქართამს ესუა დ. 44, 8. აოტეს
ზარდა, დ. სომეხთა მეფისა 49, 2. და-
სუეს მეფედ დ. ფარსმან ქუელისა 54,
8. ასფაგურს არა ესუა დ. 62, 11. მუნ
იყო ... დ. კოსაროს სომეხთა მეფისა
68, 9. შვეს მათ დ. 94 (ვარ.). იქმნა
კაც დ. ღმრთისა 96, 17. მრწმენა
იესო ქრისტე, დ. ღმრთისა 97, 4.
გრწმენინ იესო ქრისტე, დ. ღმრთისა
115, 11. თარგამოს იყო ძე თარშისი
3, 7. მრავალთა უმათა ცხოვნდა დ.
ქართლოსისი 9, 18. მოკულა მცხეთოს,
დ. ქართლოსისი 10, 12. იყო უფალ
დურძუქ, დ. ტირეთისი 11, 14. იყო დ.
მისი, სახელით უობოს 12, 8. გამო-
გზავნა ქეკაპოს, დ. მისი 14, 18.
გამოგზავნა ძისწული მისი ქეკაპოს, ...
დ. შიომ ბედნიერისა 14, 22. წარმო-
ემართა ესე დ. შიომისი 15, 1. აღმო-
ვიდა დ. სპარსთა მეფისა ვაშტაბისი
16, 10. ალექსანდრე გამოჩნდა ქუეყა-
ნასა საბერძენეთისასა ... დ. ნიკიტან-
ბისი 17, 4. მეფე იქმნა სპარსეთს დ.
სანდიატისი ბარამ 16, 17. და-
ურტევა პატრიკად აზონ, დ.
იარედლოსისი 19, 18. მეფე იქმნა დ.
მისა, საურმაგ 26, 13. მეფე იქმნა
დ. მისი, ფარნაქომ 28, 21. მოგუეც დ.
შენი, არშაკ 29, 12. იყოს მეფედ ჩუ-
ენდა დ. შენი, არშაკ 29, 15. გნებაეს
მეფედ თქუენდა დ. ჩემი 29, 18. მიგ-
ცე დ. ჩემი მეფედ ჩუენდა 29, 18. დ.
ფარნაქომისი, მირვან წარიყუე-
ნა მამამშუქემან მისმან 30, 3. სო-
მეხთა მეფემან მოსცა დ. თუსი, არშაკ
30, 4. მეფე იქმნა დ. მისი, არტაგ 30,
9. დაქდა მის წილ დ. მისი, ბარტომ
30, 17. აღზარდეს სპარსთა დ. ფარნა-
ქომისი, მირვან 30, 21. მირვან, დ.
ფარნაქომ მეფისა, ნებროთიანი 33
(სათ. ვარ.). დაქდა მის წილ დ. მისი,

არშაჟ 33, 6. ესე აღერკი, ძ. ქართა-
მისი, აღზარდეს სომხითს 33, 12.
მეთათ მეფე, აღერკი, ძ. ბარტომისი
35, 10 (სათ.). მისცეს ქართველთა ძ.
მეფისა შუპერობილი 49, 13. ფარნა-
ვაზ წარიყვანა ცოლი და ძ. ფარ-
ნამან ქუელისა 53, 17. მეთექუსმეტე
მეფე აღამი, ძ. ფარსმან ქუელისა 54,
7. (სათ.). ღარჩა ძ. მისი წელიწოდისა
ერთისა ყრმა 54, 9. მეჩვიდმეტე მეფე,
ფარსმან, ძ. აღამისი 54, 14 (სათ.). მე-
ფობდა ძ. მისი, ამაზასპ 54, 17. მე-
თვრამეტე მეფე, ამაზასპ, ძ. ფარსმანი-
სი 55, 1 (სათ.). ითხოვეს ძ. მისი მე-
ფედ 57, 9. დაუტევა სომეხთა მეფემან
ძ. თსი ქართლისა მეფედ 57, 21. მე-
ოცე მეფე, ვაჩე, ძ. რევისა, არშაჟნი-
ანი 58, 13 (სათ.). მეფობდა ძ. მისი,
ვაჩე 58, 14. მეოცდარეთე მეფე, ბა-
კურ, ძ. ვაჩესი 58, 15 (სათ.). მეფობდა
ძ. ვაჩესი, ბაკურ 58, 16. მეოცდაროვე
მეფე, მირდატ ძ. ბაკურისა 59, 2
(სათ.). მეფობდა ძ. მისი, ასფავურ 59,
4. ერთი ძ. კოსარო მეფისა შეიელ-
ტოლა საზღვართა საბერძნეთისათა 62,
6. ვითხოვოთ მისგან ძ. მისი მეფედ
ჩუენდა 63, 4. მეოცდათოხე მეფე მი-
რიან, ძ. სპარსთა მეფისა, ხოსროიანი
64, 13 (სათ.). მისცა ქართველთა მე-
ფედ ძ. მისი 64, 16. ესხნეს მას ორ
შეილ, ძ. და ასული 72, 12. წარიყვა-
ნეს ძ. მისი, რევე 104, 19. წარგი-
დეს რევე, ძ. მეფისა, ღი ეპისკოპოსი
119, 16. მოვიდა ბაქარ, ძ. მეფისა მი-
რიანისი 129, 1. კონსტანტინეს ჰყევა
მძევალი, ძ. მირიანისი 128, 11. კმა
არს ჩუენ შორის შუამდგომელად
ქრისტე, ძ. ღმრთისა, პირველ ეამთა
შობილი 128, 18. მოკულდა ძ. (მისი)
რევე 129, 6. მოიყვანა ძ. მისი ბაქარ
129, 10. მოიყვანა ძ. თსი ბაქარ 130,
11. მეოცდახუთე მეფე, ბაქარ, ძ. მი-
რიანისი 130, 17 (სათ.). დაჭდა მეფედ
ძ. მისი, ბაქარ 130, 18. მეოცდაექუსე
მეფე, მირდატ, ძ. ბაქარისი 131, 12
(სათ.). დაჭდა მეფედ ძ. მისი, მირდატ
131, 13. მეოცდაშვიდე მეფე, ვარაზ-

ბაქარ, ძ. მირდატისი 132, 7 (სათ.).
დაჭდა მეფედ ძ. მისი, ვარაზ-ბაქარ
132, 8. დასუეს მეფედ ძ. რევისი
137, 9. მეოცდაცხრე მეფე, ფარსმან,
ძ. ვარაზ-ბაქარისი 137, 18 (სათ.). დაჭ-
და მეფედ ძ. ვარაზ-ბაქარისი 137, 19.
დაჭდა მეფედ ძ. ვარაზ-ბაქარისი
138, 6. მოვიდა ჰენანუმ, ძ. მოჰამედისი
245, 3. ესე არს ძ. სტეფანოზისი 246,
18. აღაშენა კუბო რევე, ძემან მე-
ფისამან 123, 7. ვითარცა ცნა რევე,
ძ. მეფისამან 126, 10. უფლოსს,
ძესა მცხეთოსისასა, არა ერჩიდეს (იგი-
ნი) 10, 14. მისცა ძ. თსისა ტყუელ სომ-
ხითისა და ქართლისა 12, 9. ერთი
ასული მისცა ძ. ქუქისსა 27, 20. მისცა
ასული თსი ძ. არშაჟისსა, არშაჟს 28,
20. ესე ყოველი მისცა ბარტომს,
ძ. თსისა 43, 22. კლარჯეთი ყოველი
მისცა ქართამს, ძ. თსისა 43, 24. სპანი
მისცნა ძ. თსისა, ზარემს 48, 23.
ქართველნი და ოვსნი მიეწივნეს
ზარემს, ძ. მეფისასა 49, 4. შერთოს
ცოლად ძ. მისსა ასული ასფავუ-
რისი 63, 5. შერთო იგი სპარსთა მე-
ფემან ძ. თსისა 64, 7. ქასრე შუპ-
ართო ძ. მისსა მირიანს ასული მე-
ფისა 64, 15. (მეფემან) უბრძანა მი-
რიანს, ძ. თსისა 65, 12. მისცა თრდატ
ასული თსი ძ. მირიანისსა ცოლად
70, 14. მისცა ძ. მისსა რევეს საუფლის-
წულოდ კახეთი 70, 21. ქელი შეახეს
მამათა მათ ჩუენთა ძ. მას ღელაჯაჟისა
მწირისასა 96, 10. ეძიებდეს (იგინი) ძ.
დავითისსა 98, 9. შეუღლები ქრისტესა,
ძ. ღმრთისასა 108, 7. მოხედენ, დე-
ლოფალო, ძ. ამას ჩემსა 115, 8. რევის,
ძ. მეფისასა, ესუა ყრმაწული 123, 1.
აღიღებდეს მამას, ძ. და წმიდასა სულ-
სა 124, 14. მთელნი და სიძე ჩემი
ფეროზ დაემოწნეთ ძ. ღმრთისასა
125, 11. ძ. თსისა რქუა 129, 19. თავი
შენი შევედრე ძ. ღმრთისასა 130, 4.
ესე თარგამოს იყო ძისწული იაფე-
თისი, ძისა ნოესი, 3, 7. გამოარჩია
მცხეთას დასუმა ძ. მისისა მეფედ 63,
20. ვაქსენოთ ცხოვრება მირიანისი, ძ.
ქასრე არღამირისი, სასანიანისი 64, 14.

შვილი ათასი მკედარო ქალკსა შინა იყრას მკეველად მ. მისისა 65, 5. იყენენ შორხილ მ. მისისა 65, 11. (იყო) სახელი მ. მისისა იობენალი 72, 12. ყოველმან ენამან თაყუანის-გცეს ქრისტეს იესოს შერ, მ. შენისა 91, 3. ძალითა ქრისტეს მ. ღმრთისათა მან მოგცეს გულისხმის-ყოფა 94, 2. ღირს-ვიქმნენით ზიარებად სისხლსა ქრისტეს მ. ღმრთისსა 97, 9. უხილავ არს თავადი იგი ყოველთა დაბადებულთაგან თნიერ მ. მისისა 107, 16. სამოსელი მ. ღმრთისა აჲ არს 107, 21. ეტყოდა აღსარებად ქრისტეს მ. ღმრთისა 127, 4. ყოფილ არიან წინასწარმეტყუელი პირველ მ. ღმრთისა 127, 4. იწურთილი მცნებათა მ. ღმრთისათა 129, 22. გვრგვნი დიდგა თავსა მ. თუსისასა 130, 12. სომეხნი ბაქარის ქმისწულის. რევის მ. მეფობასა ლამობდეს 130, 21. შეირთნა ორნი ცოლინი: ერთი — ასული თრდატისი, რევის მ. ერთი — ძისწული ფეროზისი 132, 9. ერმელი იყო ნათესაურსაგან მირიანისა, მ. ქასრესა 246, 20. ესე ფარნავაზ იყო ნათესავი უფლოსი, მცხეთოსის ძისა 20, 18. ვარ ნათესავი უფლოს, მცხეთოსის მ. 22, 11. მეფობა მირიანისი, ქასრეს მ. 60, 2 (სათ.). მეგრნი დადგეს ერთგულობასა ფარსმანის ძისასა 53, 20. ნათელ-სცემდით მათ სახელითა მამოსათა და ძისათა და სულსა წმიდისათა 86, 15. ქადაგებდეთ სახელითა მამისათა და მ. 87, 9. იტყუნ თავსა თუსსა ძედ ღმრთისა 36, 6. იტყოდა თავსა თუსსა მ. ღმრთისად 96, 4. თავსა თუსსა ზადის მ. ღმრთისად 99, 1. აღიარეს ჭუარტუმული ჭეშმარიტად მ. ღმრთისა ცხოველისად 122, 4. ესე ქართამ მ. შვილებული ბარტომ მეფისა მოიქლა 32, 16. კურთხეულ ხარ იესო ქრისტე, ძეო ღმრთისა ცხოველისაო 118, 11. ესხნეს ცოლმრავალ, ძენი 4, 1. უცალო იქმნეს მ. აფრიდონისნი 13, 18. ამას აღერკის ესხნეს ორნი მ. 43, 18. მეთერმეტე

მეფენი ბარტომ და ქაროამ, მ. აღერკი სომეხთ მეფისა 44, 1 (სათ.). მეფობდეს მ. მისნი 44, 3. მოკუდეს აღერკის მ. 44, 9. მეთორმეტე მეფენი ფარსმან და კაოს, მ. ბარტოსი და ქართამისა 44, 11 (სათ.). მეცამეტე მეფენი აზოკ და არმანელ, მ. ფარსმანისი და კაოსისა 45, 3. მ. მეფისანი იყენეს ბრძოლად სპარსთა 48, 20. მოვიდა სუმბატ ... და ორნი მ. მეფისანი 49, 9. მეთოთხმეტე მეფენი, ამაზას და დეროკ, მ. აზოკ და არმანელისნი 50, 5 (სათ.). მეთხუთმეტე მეფენი, ფარსმან ქუელი და მირდატ, მ. ამაზასისა და დეროკისი 50, 8. უშენა ორნი მ. 135, 21. დარჩეს მ. მისნი 137, 5. განუყო აფრიდონ ... ქუეყანა სამთა ძეთა მისთა 13, 15. ესხნეს შვილისშვილნი ძეთა და ასულთა მისთანი 4, 2. დაჯდა მეფედ მირდატ მირიანის მ. ნათესავი 138, 7. ესე არიან განყოფილნი ქართლოსის ძეთანი 9, 16 [ძე].

ძმბნა — ეერ ძმბნეს (იგი) სომეხთა 49, 8. არაოდეს ძმბნონ მეფობა ნათესავთა რევისთა 131, 6.

ი ვერ იძმბნეს მეფეთა ქართლისთა საზღვარი 44, 18 [ძი].

ძმბნა-ა იწყეს ოვსთა ძმბნა სისხლისა 47, 18. ჰკონებდეს იგინი ძმბნასა სისხლისა 10, 10. სპანლიატ შეიქცა ძმბნად სისხლისა მამისძმბისა 16, 16. გამოგზავნა (იგინი) კერსარმან მ. ქალისა მქნულკეთლისა 81, 3 [ძი].

ძელ-ი ზე აღეკმართო ძელი ჭუარისა 110, 1; 110, 9. მოილო მ. 112, 1. აღმართა ჭუარი იგი მ. განმაცხოველებელი 132, 4. ძელხა თაყუანი-სცემენ 83, 2. მეფემან შეუქმნა საბურველი ძელისა გარემოს სუეტსა მას 115, 15. ითხოვა ნაწილი მ. ცხოვრებისა 116, 6. მოანიჭა (მათ) ნაწილი მ. ცხოვრებისა 117, 12. აღაშენეს კედელი იგი ძელითა 112, 3. ქვათა და ძელთა ღმერთად თაყუანი-სცემდეს 87, 19. ქვათა

და ძ. ღმერთად თაყუანი-სცემლეს 90, 7 [ძელ].

ძიებაბ ი მან შური იძია 92, 2. ვერღარა იძიეს შური ბერძენთა 25, 8. ვიძიოთ ღონე 62, 14.

ი—უ მე გიძიოთ ღონე შურის-გებისა 61, 1. რომელმან უძლოს და უძიოს ღონე შურის-გებისა 60, 8.

ე ეძიებდა სისხლსა მამისა მათისასა 15, 6. ე. ღონებასა ბორბისა მის მოწვეწულისასა 60, 7. ბერძენთაგან ე. კლარჯეთს, საზღვარსა ქართლისასა 138, 11. ეძიებდეს ღმერთთა მათთა 91, 16. ე. ყრმასა ვისმე შობილსა, ძე-სა დავითისსა 98, 9. მეფენი ეძიებდენ სვლახაყესა 105, 20.

ი ვნ. არა იძიების სისხლი სყულისა დატევებისათეს მოკლულთა 31, 9 [ძი].
ძიებაბ-ა განიზრახეს ძიება საზღვართა ქართლისათა 45, 5. აღუთქუეს არღარა ძ. სისხლისა და ზღვარისა 48, 14. ქართველთა დაცივეს (ზარენ) ცოცხლებითა ძიებისათეს საზღვართა მათთასა 49, 7. მოვიდეს ერისთავნი სპარსთანი ძიებად სისხლისა ფარნაჯომისა 30, 12. წარმართებულ ვარ ძ. მამულისა ჩემისა 31, 13. შემოვედით სომხითსა ძ. შენდა 46, 6. იწყო ძ. მათდა 84, 2 [ძი].

ძიებაბ-ა-ბო-ბა ძე ბნა ი—ა არმაზაელ ძიება-ყო სამოსლისა მის ჰერიათა თანა 100, 11 [ძი, იუავ].

ძილ-ი ი—ა ერსა ყოველსა სძინავს 112, 19. ვითარ-იგი ეძინა, მოვიდა კაცი ერთი 86, 5 [ძილ/ძინ].

ძილ-ი² იხილა ძილსა შინა ჩუენებით ნინო 101, 6 (ვარ.). დამქმნებთს მე ძილთა დედისა ჩემისათა საუკუნოდ 127, 11. იყავნ მოსლვა. შენი ძილად საუკუნოდ 130, 8 [ძილ, აინ].

ძირ-ი ჰაოს დადგა ძირსა მასისისასა 6, 18. დაეცა (იგი) ძ. კლდისასა 21, 21. კლდისა მის ძ. ქუაბი იყო 21, 23. მოახლდებოდა ხარისხად მონაკუეთსა ზედა ძ. ნაძესასა 114, 13. ძ. ზედა აღმართეს ხე 120, 1. დგა ძირსავე ზედა მისსა 120, 6 [ძირ].

ძისცოლ-ი რ ძალი რომელი აღწერა

სალომე ძისცოლმანი მირიან მეფისამან 72, 6. რომელსა შესდგმიდა ფარნაჯიანობა ქუჯის ძისცოლმანაგან 32, 12 [ძე, ცოლ].

ძისწული-ი შეილი შეილი ესე თარგამოს იყო ძისწული იაფულისი 3, 7. გამოგზავნა ამავე ქეკაპოს ძ. მისი 14, 21. ბარტომ მეფესა მოეყვანა ევრისით ძ. ქუჯისი 32, 10. აღიზარდა ძ. ფარსმან ქუელისა 54, 12. შეირთნა ორნი ცოლნი ერთი—ძ. ფეროზისი 132, 9. დასუეს მეფედ ძ. მირიანისი თრდატ 137, 9. უშენა რევის ძისწულმან ორნი ძენი 135, 21. ერთი უშენა ფეროზის ძ. 135, 22. შეირთნა ორნი ცოლნი: ერთი—ასული თრდატისა, რევის ძისა, მირიანის ძისწულისა ... ერთი ძისწული ფეროზისი 132, 9 [ძე, წულ].

ძისწულიწვილი-ი შეილი შეილისი შეილი ძისწულიწვილმან აღერკი მეფისამან ძიება-ყო სამოსლისა მის 100, 10 [ძე, წულ, შევ].

ძისწულიწული-ი შეილი შეილისი შეილი დაქდა მეფედ ძისწულიწული ფეროზისი 137, 19 [ძე, წულ].

ძლებაბ შე ძლე ბა ი—უ მას ეამსა ვერ უძლო (მან აღმოფხურად იგინი) 17, 14. რომელმან უძლოს და უძიოს ღონე შურის-გებისა 60, 8.

ი—უ (სტატ.) რომელსა ეძლოს პერობა მეფობისა, მისი იყოს მეფობა 131, 5 [ი ძალ].

ძლებაბ ი—ა მისავენი ქრისტესნი სძლევნ მტერთა მათთა 69, 20. სძლო (მას) თრდატ 68, 14. სძლო (მან) ყოველადვე მბრძოლთა მისთა 69, 8. სძლია და აორბა ბანაკი მათი 56, 17. სძლეს თარგამოსიანთა და მოსრნეს სპანი 7, 6. ვერ ხ. ურთიერთას 34, 12. სძლიეს (მას) ქართველთა და ოგსთა 49, 2. მირიან სძლოს (მათ) 66, 13. ოდესმე ამათ სძლიან 31, 22. ესრეთ აჯობიან და ხ. 51, 20. სძლო (შენ) მტერთა 130, 6.

¹ გამოცემაშია: ძის ცოლმან.

² გამოცემაშია: ძის ცოლისაგან.

o ვნ. იძლია ფარნაქომ სომეხთა და ქართველთაგან 30, 1. o. ბანაკი ჩრდილოასა 47, 4. o. ამაზასპ 57, 20. o. სპა მისი 57, 20 (ვარ.) იძლივნეს ბერძენნი ფარნავაზისაგან 23, 23. o. დურძენი 28, 13. o. სომეხნი და ქართველნი სპარსთაგან 32, 7. o. სპარსნი და ქართველნი 54, 5 [I ძალ].

ძლევამა უკუეთუ მოგუეცეს ძლევა 22, 24. მისცა სუემან მისმან ძ. 52, 18. სუემან ჩუენმან გუეცეს ჩუენ ძლევა კეთილი 22, 14. ვიხილეთ საკერელება ქრისტესი . . . ძ. მტერთა 69, 19. ძლევით შემუსრნა კერპნი მათნი 125, 20 [I ძალ].

ძლევამომოსილ-ი ძლევამომოსილი ჰმადლობდეს ღმერთსა 7, 9 [I ძალ, მოს].

ძლევითმომოსილ-ი დამარხეს ძლევით-შემოსილი გუამი მისი 128, 2 [I ძალ, მოს].

ძლიერ-ი მირვან იყო ძლიერი 27, 24. იქმნა ბრძოლა ძ. 28, 11; 30, 1. იქმნა ბრძოლა ძ. 32, 6. იყო ესე ძ. ძალითა 33, 11. ფარსმან იყო კაცი ტანითა დიდი და ძ. 51, 4. ამაზასპ იყო კაცი ძ. 55, 2. ისმა კმა ძ. 113, 24. დასცა ზარსა ლაშქარმან ძლიერმან 113, 6. მოავლნა სიტყუათუ ძლიერისაგან საყდრისა გარდამოსრული 118, 19. მიეგებნეს ძმანი ჰაოსისნი სპითა ძლიერითა 6, 22. იწყო სროლად მკლავითა ძ. 55, 19. გამოგზავნა ერისთავი სპითა ძ. 138, 13. კმობდეს რა (იგი) ძლიერად 113, 10. ძ. დაღუწეთ (თქუენ) ქალაქი ესე 113, 21. ბორცუ იგი იძრეოდა ძ. 122, 19. გამოჩინდეს . . . გმირნი ძლიერნი 4, 7. წარავლინნა სპანი ძ. 6, 20. პოვნა ქალაქნი ძ. 17, 15. პოვნა ციხე-ქალაქნი ესე ძ. 17, 18. ესე ფროტათოსელნი იყენეს კაცნი ძ. 18, 20. ფარნაქომ მოიყვანნა სპარსნი ძ. 29, 22. მირვან შეკრიბნა სპანი ძ. 31, 3. მირდატ გამოიყვანნა სპანი ძ. 51, 15. მოვიდეს სპარსნი ძ. 57, 13.

შეკრბა . . . სიმრავლე ერთა ძლიერთა 126, 14 [I ძალ].
ძმბ-ი ვიყენეთ ჩუენ ძმა 22, 13. მოკლეს ორთა ძმათა იარედ, ძმა მათი 13, 19. ძ. მისი მოკლულ იყო 20, 21. დასუა მეფედ ძ. იარვანდისი 45, 6. წარმოვიდა . . . ძ. მისი 61, 5. გაჰყვეს თანა ანაჲ და ძ. მისი 61, 15. დაჯდა მეფედ ძ. მირიანისი 67, 2. მეფე იქმნა ძ. მირიანისი 69, 10. ვინაცა ძ. ესე იობენალი მიემთხუა დევტალარობასა 72, 15. მეოცდაათე მეფე, მირდატ, ძ. ფარსმან მეფისა 138, 5 (სათ.). დაჯდა მეფედ ძ. მისი მირდატ 138, 6. ძმამან მისმან შეიკრიბნა სპანი 67, 5. მამამან ჩემმან და ძ. დასხნეს ყოველნი საგანძურნი ციხესა მას 247, 8. მიეტევა ანბაზუჲ შუელად ძმასა თუსსა 46, 14. ძ. და მეგობარსა გიკითხავ 82, 15. მოეხვა ყელსა ძ. თუსსა 99, 15. დაეფლა (იგი) ძმასავე თუსსა თანა 131, 10. სულნი წარკლეს . . . ტკივილითა . . . დედისათეს და ძმისათეს 100, 3. უწყებულ იყავნ შენდა, ძმაო ჩემო 83, 13. მიეგებნეს ძმანი ჰაოსისნი 6, 22. შუდნივე ძ. წარვიდეს 7, 22. მოჰკლენ . . . ძ. ძმათა 31, 9. გარდამოიყვანნეს ძ. ორნი გოლიათნი 45, 8. მოკლნეს ძ. ორნი 46, 18. მოკლეს ორთა ძმათა იარედ, ძმა მათი 13, 19. რქუა ძმათა მისთა 7, 16 (ვარ.). მოჰკლენ მამანი შვილთა და ძმანი ძ. 31, 9. ახარე ძ. ჩემთა 87, 8. ძმათა ზედა იყო განმგებელ 6, 6 (ვარ.). ჰაოსჰყო თავი თუსი მეფედ ძ. თუსთა ზედა 7, 21. რომელი უგმირე იყო ძ. მისთა 9, 11. ესე იყო უფალ მათ ოთხთავე ძ. ზედა 9, 15. წარმიყვანე . . . ძ. ჩემთა თანა 21, 8. იგი უხუცესი იყო ძ. მისთა 137, 20. დაეწერეთ ამბავი ესე რვათავე ძმათა 7, 24 [ძმა].
ძმებრივ ძმურად ვიყენეთ ჩუენ სიყუარულსა ზედა ძმებრივ 128, 21 [ძმა].

ძმისწულ-ი იყო იგი ძმისწული სამარისი 20, 19. ვარ ძ. სამარა მამასახლისისა 22, 11. სომეხნი ბაქარის ძმისწულის მეფობასა ლამოდეს ქართლს

130, 20. იყო შესლვა მირიან მეფისა და ძმისწულისა მისისა საბერძნეთად 95, 13. მოიყვანა ძმისწულნი მისნი 131, 7. დაწერა კელით-წერილი ძმისწულთა მისთა და დედისა მათისა სალომესგან 131, 4 [ძმა, წულ].

ძმობა-ი უწყებულ იყენ ძმობა შენი და თანაშემწეობა 82, 16 [ძმა].

ძნელ-ი ძნელი, მძიმე იყო კაცი ძნელი და მესისხლე 20, 9. მისცნის იგინი კელმწიფესა ძნელსა და ტყუეობასა 96, 7. მიუღვა (ნინო) გზათა ძნელთა 87, 14. შთაქაღენ (იგინი) ადგილთა ძ. 90, 18 [ძნ].

ძმობა 0—2 მტრინეელი ყუაეილსა მას ძოვდიან 101, 9 [ძოვ].

ძრვა 0—2 ნიავი ძრვიდა რტოთა მისთა 120, 2.
ი ვნ. იძრვინ ქუეყანა 107, 11. იძრვოდა ქალაქი 110, 18. ბორცვ იგი ი. 122, 19 [ძარ].

ძრვა-მ ეგრეცა ძრვა იგი დასცხრებოდა 122, 20 [ძარ].

ძრწოლა-მ შიში იყო შიში და ძრწოლა მას ზედა 21, 6. დასდებია შიში და ძ. მათი სპარსთა ზედა 60, 12. იყო შიში და ძ. 89, 7 (ვარ.). დაეცა მათ შიში და ძ. 91, 17. ერი ხედვიდეს შიშით და ძრწოლით 122, 22 [ძრწ].

ძვრის-მომამდი-ი ვინ მივიდის ძვრის-მოქმედთაგან საბერძნეთით ოტე-ბული 15, 21 [ძვრ, ქმ].

წ

წადიარება-მ აქუს მას დიდი წადიერება ქრისტეს სჯულისა 79, 11. აუწყა პატრიარქსა წ. ესე 79, 16. ჭუარნი აღმართეს . . . წადიერებითა ყოვლისა ერისა ქალაქისათა 120, 9 [წად].

წაპიღება და მართება ე რომელთა ბოროტი წაქიდებოდა აზონისაგან 23, 5—6 [ქიდ].

წამალ-ი წარიტანე შენ თანა წამალი სასიკუდინე 53, 5. იქმოდა კურნებათა თენიერ წამლისა 71, 6. განრლუეულ-

ძმ-ი. ეხედავ ძალსა შენსა, ვითარცა ძალსა ლომისა ძუისასა 77, 8 [ძუ].

ძაბალ-ი ძაღლებსა კაცთასა პატრიუს-მენ 83, 2 [ძაღალ].

ძაღალ-ი სადა ყოფილ იყო ძუელი ციხე 92, 12. ისმის ამბავი იგი ძ. 101, 14. არავინ იყო სწორ მისსა მეცნიერებითა სჯულისა ძუელისა და ახლისათა 77, 6. რომელი მეცნიერ იყო ძ. სჯულისა 102, 14. კარი აღმოქმულ იყო ძუელად 21, 24. ძუელი წიგნნი ეწამებოდეს 105, 22. ამა ესერა ძ. ღმერთნი მამათა ჩუენთანი 106, 17. აუწყებდა ძუელთა და ახალთა წიგნთა 103, 7. ჰკითხავნ აბიათარს ძუელთა და ახალთა წიგნთასა 105, 13. დასხდეს ძუელთავე ურითათა თანა 44, 5 [ძუელ].

ძაძუძუძუძუ-მ ერთად შეზრდილი, ძუძუს მოზიარე ფარნავაზ ძუძუძუძუ იყო ფარსმანისი 51, 11 [ძუძუ, მტე].

ძღუენ-ი წარსცა ძღუენი დიდძალი 23, 13. ანტიოქოს შეიწყნარა ძ. მისი 23, 14. აქუნდა ძ. ყრმისა ვისმე შობილისათეს 36, 1. მოვიდეს მოგუნი და შესწირეს ძ. 36, 5. შეწირეს მისა ძ. იგი 98, 11. მოვიდეს მოგუნი ძღუენისა შეწირვად 35, 15. ყოველი ძღუენითა შემოკრბენ 81, 10. სპარსნი მეფენი ძ. მოვიდეს 98, 15. მივიდოდეს ყოველი წარჩინებულნი ძ. 194, 21 [ძღუენ].

ნი განკურნის თენიერ წ. 102, 9. თენიერ წ. განიკურნა 105, 9. განრლუეულნი განკურნნა რეცა მიზეზითა წამლისათა 95, 11. ყოველთა კელოვანთა მკურნალთა წარმოაქალიერნეს წამალი მათნი 104, 8. მიზეზითა წამალთა კმარებისათა მრავალნი განათავისუფლნა უძღურებათაგან 94 (ვარ.) [წამალ].

წამება! და მოწმება ე ძუელი წიგნნი და ახალი ეწამებოდეს 105, 22. ეწამეს შუდნი იგი გმირნი და და-

უმტკიცეს განზრახვა იგი 6, 12 [III წამ].

წამება² მარტვილობა ი ვნ. გიორგი კაბადუკელი იწამა ქრისტესთვის 72. 8. 8. იგი 84, 5 [II წამ].

წამება-ა მარტვილობა წერილ არს წამება მათი 84, 6. წ. არჩილისი 245, 1 (სათ.) [II წამ].

წამის-ჰომბა-ა დახამხამება წამის-ყოფა იყო ოდენ თულისა 91, 5 [I წამ, I ყავ].

წარაქუს შიაკეს 0—8 მტყუარმან გარდამოხეთქა და წარაქონდა ქალაქი 112, 15 [ქუ].

წარაგზავნა გაგზავნა 0—2 ფარნავებ წარგზავნა მონა თვისი 22, 10. შირიან წ. მოციქული 70, 9. შირდატ ერთი წ. ერუშეთს 132, 1 (ვარ.). წარგზავნეს (ქართველთა) მოციქული წინაშე სპარსთა მეფისა 63, 14. ხატი მისი წ. წინაშე კეისრისა 81, 7. რომელი-იგი ... წ. 82, 3. წარგზავნე მე 79, 14 [გზავ].

წარბაულე წადი ქართა და ნიავთა წარბაულეთ 113, 22 [ბაულ].

წარდგენა 0— ლედაკაქმან მან წარუდგინა (მას) ნინო 80, 13 (ვარ.) [დგა].

წარდგომბა-ა ღირს იქმნა წარდგომად წინაშე ღმრთისა 248, 3 [დგა].

წარვლა 0—1 შირიელ წარვლო ირემ-მან 21, 20 [ვალ].

წარვლენიება 0—2 მამაკაცსა სრულსა წარავლინებ 90, 9. ობოლსა ამას წარავლინებ 80, 1. სუშობატ წარავლინა მოციქული 46, 1. წ. შირიან მეფემან ეპისკოპოსი იოვანე 117, 5. წარავლინა (ნებროთ) გმირნი ... წყობად 6, 19. ფარნავებ წ. მოციქულნი 23, 12. წ. (ადერკი) ერისთავნი 42, 15. წ. კეისარმან ძებნად ქალისა 81, 3 (ვარ.). წ. მოციქულნი საბრძანებელთა მისთა 81, 9. წ. კაცნი ყოველთა ადგილთა 82, 12. წ. მოციქულნი საბერძნეთად შირიან მეფემან 111, 5. წარავლინეს (მათ) მოციქული 29, 9. წ. სტრატოტნი ყოველსა ქუეყანასა 77, 18 [ვალ].

წარაქმნა 0—2 ესე ყოველი წარაქმნა (მან) 110, 3 [ქუ].

წარკითხვა ი წარკითხვა თრდატ ბრძანება ... კეისრისა 84, 1. წარკითხნა სიტყუანი ესე ნინო 87, 10 [კითხ].

წარარება გადახვეწა 0—1 წარარება იგინი 126, 4 [არება/არება].

წარაქმნა მოკვეთა ი მან არა წარაქმნა სასოება 123, 22 [კვეთ].

წარაქმნა-ა თავნი წარაქმნად მოიღრიგნეს 74, 7 [კვეთ].

წარამავალ-ი სამოთხე ესე წარამავალ შეგუეცვალოს სამოთხედ საუკუნოდ 111, 21 (ვარ.). არცა განუვიდო წარუვალა იგი დიდება მსწრაფლ წარამავალისა ამისთვის 247, 10. აღიძრნეს ერნი დიდნი წარამავალნი დიდად ქალაქად სამეფუფოდ 88, 3 [ვალ].

წარამართ-ი რეე მეფე იყო წარმართი 58, 5. დედაკაცი ... იყო წ. 103, 15. იხილნა ნათესავნი სასტიკნი წარმართნი 17, 11. მოიშოწმენით ყოველნი წ. 86, 14. დაეკრებულ იყვნეს წ. იგი ლოცვასა მისსა 103, 6. ყოველთა წარმართთა აქეს ღმერთი ისრაელთა 14, 12. საყრველ-ღმრთის პირველთა მათ წარმართთა 119, 10. ნათელი გამობრწყინდა წარმართთა ზედა 86, 16. არს მოლოდება წარმართთა 97, 5. იგი არს საიდუმლო დაფარული ... წარმართთა 99, 7 (ვარ.). შირთუ ესე მცხეთას მეფესა წარმართთასა 86, 7. რომელი მოსრულ იყო მოწოდებად წარმართთა 77, 15 [წარმართ].

წარმართება¹ მიმართება 0—2 (8) ერისთავმან მეფისამან ... წარმართა მახული მათ ზედა 125, 19 [მართ].

წარმართება² წასვლა 0—1 (მირვან) წარმართა ღურბუკეთს 28, 6. მირვან წ. ქართლს 31, 3. წ. (იგი) ბაღდალს 67, 4; 87, 13. წ. ნინო 80, 8. წ. მეფე 111, 12; 118, 15. ნინო წ. ... რანს 126, 7. წარმართებულ ვარძიებად მამულისა ჩემისა 31, 13. წარმართებულ არს მეფე 113, 4 [მართ].

წარმართობა-ა რომელინმე დარჩეს წარმართობასავე შინა დღესაქამომდე 126, 6 [წარმართ].

წარმომგზავნა გამოგზავნა 0—2 (3) (ამან) წარმოგზავნა ერისთავი თუნი 13, 5. წ. მღელი ქემარტი იოვანე 115, 24. წარმოგზავნა მღელინ და ხურონი 117, 13. არტაშან ... სპანი წარმოგზავნა ქართველთა ზელა 48, 23 [გზავ].

წარმოდგომა 0—1 ანაყ წარმოდგა 60, 10 [ღვა].

წარმოდგომილ-ი იყო შიში წინაშე ეკრბთა მათ წარმოდგომილთა 89, 8 [ღვა].

წარმომვლინება გამოგზავნა 0—2 ჩემლა წარმოვლინე (იგი) 83, 15. წარმოვევლინე ჩუენ მოციქულნი 36, 6 [ვალ].

წარმოვლულა ზღუდის აგება 0—2 არღამ ... წარმოვლულა ცხური არმაზისი ვიღრე მტკურამდე 13, 13 [ზღუდე].

წარმომთმბა-ა რომელთა ქცივისა წარმოთქმა უქმ არს 17, 10. იწყო წიგნთა ჩუენთა ზეპირით წარმოთქმად 97, 1 (ვარ.) [თქუ].

წარმომთმბა 0—2 წარმოვთქუათ ამბავი ქართლისა 8, 3 [თქუ].

წარმომთხრობა მოყოლა 0—3 წარმოუთხრა (მან მათ) ყოველი 127, 15 [თხარ].

წარმომართება წამოსვლა ე—1 ნებროთ წარმოვართა 7, 11. წ. ძე შოშისი 15, 1. იგი სიხარულითა წ. 27, 2 (ვარ.). საურმაგ წ. ქართველთა ზელა 27, 3. სომეხთა მეფე წ. ქართლს 29, 21. ადერკი წ. 33, 16. წ. არტაშან 48, 9. (სომეხთა მეფე) წ. 53, 22. სომეხთა მეფე წ. 57, 10. წ. ამაზას 57, 17. წ. (ქასრე) 62, 4. ნინო წ. 85, 6 (მეფე) წ. 110, 11 [მართ].

წარმოსლვა||წარმოსლვა 0—1 წარმოვიდა თარგამოს 3, 10. ფარნავაზ წ. 23, 26. წ. ანაყ 61, 5. წ. მეფე 61, 13. წ. მირიან 67, 21. წ. ნინო 85,

4. ნინო წ. 92, 11. წ. ეპისკოპოსი 117, 18. წ. (იგი) 118, 1. ალაშენეს ქალაქნი და წარმოვიდეს 11, 18. წ. სამნივე 22, 6. ოცნი წ. 57, 11. წარმოვიდეს მეცნიერნი სჯულისანი 36, 8. ეგრძოთა ქუეყანისა შენისათა ... წარმოსრულ არიან 83, 13. წარმოვიდა და უთხრა დედასა 22, 5. საბასტანიტ გუშინ წამოხუელით 113, 20 [ვალ, ველ].

წარმობუენება დაპყრობა 0—2 ნაბუქოდონოსორ მეფემან წარმობუენა იერუსალიმი 15, 23. პროთა კეისარმან წ. იერუსალიმი 44, 4. წარმობუენებს (მათ) შირაქუანი 45, 13 [ტუენ].

წარმოცავეს ი ვნ. წარმოქციეს ორნივე ესე მთანი 112, 13 [ქეც].

წარმოვება ი ეართი იგი უფლისა წარმოიღო ელიობ 99, 14. ხე იგი წარმოიღეს 119, 17. გუამი წ. 248, 7. წარმოვლად იგი მცხეთელთა მათ ჰურიათა 94 (ვარ.) [ღ].

წარმოვებაწება წამოყვანა ი წარმოყვანა შუღნი იგი 4, 16. საურმაგ წ. იგინი 27, 8. ქართველთა წარმოყვანეს (იგი) 35, 9 [II ყავ].

წარმოვებაწება-ა მათ მიავლინეს ეპისკოპოსი იოვანე წარმოყვანებად ნინოსსა 126, 12 [II ყავ].

წარმოცალიერება დაცლა, დახარჯვა — წარმოცალიერნეს წამლნი მთანი 104, 8 [ცალ].

წარმოცება მიცემა, გამოგზავნა 0—3 სამოსელი იგი წარმოცებრაელთა მათ 118, 13. და წარმოსცა (მას) გურგენი 23, 15. წ. (მას) ჭუარი და ხატი მაცხოვრისა 116, 1. ი ვნ. ესე ყოველი წარმოცა 78, 9 [II ც].

წარმოვლუნება წამოღება ი კონსტანტინე წარმოიღუნა სახე ჭუარისა 70, 1. წარმოიღუნეს (მათ) იგი 11, 20 [ძღუნ].

წარმწყმედელო-ი დამლუპველი სამოთხე კორციელი წარმწყმედელო შე-

გუეცკალოს სამოთხედ საუკუნოდ 111, 21 [წყმედ].

წარსლვა||წახლვა 0—1 მე წარვალ ასპანს 21, 17. მე წ. 129, 10. ერთი წარვალს აღმოსავალით 120, 19. ჰაოს წარვიდა 7, 18. ქეკაოს წ. 14, 9. ქაიხოსრო წ. 15, 4. წ. ალექსანდრე 19, 2; 19, 11; 26, 1. ფარნავაზ წ. 21, 22; 22, 20. წ. აზონ 23, 8. წ. ფარნავაზ 23, 25. საურმაგ წ. ფარულად 26, 19. იგი სიხარულით წ. 27, 2. ცოლი მისი წ. 32, 18. ანდრია წ. 38, 28. წ. (იგი) 47, 14; 48, 16; 70, 19; 75, 8; 75, 10; 76, 16; 78, 10; 123, 16; 125, 8; 136, 21. წ. მირდატ 51, 9; 52, 9; 52, 18. წ. მზარეული 53, 6. წ. ასფაგურ 62, 8. წ. მეფე 65, 10; 65, 13; 112, 10. მირიან წ. 68, 5. ესე წ. 72, 10. წ. ზაბილონ 76, 1. წ. ნინო 89, 3; 125, 15. წ. შროშანა 93, 1. წ. ელიოზ 99, 2. წ. ელიოზ 99, 7. წ. მეფე 126, 13. ძმანი წარვიდეს 7, 22. ივინი წ. 19, 16. აზნაურნი წ. 26, 21. წ. (ივინი) 30, 16; 60, 19; 74, 15; 76, 6. ქარაფელნი წ. 31, 17. წ. აქათ ელიოზ მცხეთელი და ლონგინოზ კარსნელი 36, 20. წ. ივინი იერუსალემად 72, 14. წ. ყოველნი 81, 1. წ. რეც და ეპისკოპოსი 119, 16. წარვედ და შეეწყნარე ფარსმან ქუელსა 53, 4. წ., დედაკაცო 87, 7. წ., შვილო 99, 4. და წარვედით მშვიდობით 46, 4. წ. და მოიშოწაფენით ყოველნი წარმართნი 86, 14. წ. ბნელად ჩრდილოთ კერძო 113, 22 (ვარ.). წარვიდის მირიან 66, 16. ერთი წ. აღმოსავალით 120, 13. წარვიდე მის თანა დედა-წულით ჩემითურთ 61, 2. წ. იერუსალემად 75, 9.

ი—უ ვერვინ წაუვიდეს (მათ) 61, 8 [ვალ, ვედ].

წარსლვა—ა დაამტკიცეს (მათ) განზრახვა ესე, წარსლვა ასპანისა 21, 10. (ფარნავაზ) დაამტკიცა წ. 21, 11. ნინო არა ინება წ. მის თანა 93, 6. ნინო წარმართა წარსლვად რანს 126, 7. დავიდადნეს სარკინოზნი შემოსლვად ქარ-

თლად ყრუსა წარსლვითგან წელიწადსა ორმოცდამეათესა 244, 16 [ვალ].

წარსრულ—ი მიერთნეს ვარაზ-ბაქარისაგან წარსრულნი ბერძენთა 136, 22 (ვარ.) [ვალ].

წარბანება წაღება, წაყვანა ი რომელი შესაძლებელ იყო განძისა მისგან, წარიტანა თანა 22, 21. წ. თანა დედა მისი 26, 19. წარიტანე შენ თანა წამალი 53, 5 [I ტან].

წარბუშენვა დაპყრობა ი—2 ხაზართა წარბუშენეს ქუეყანა თარგამოსიანთა 11, 22. წ. (მათ) სომხითი 69, 15. სპარსთა იერუსალემი წარბუშენესო 35, 16 [ტუშენ].

წარბუშენვა—ა სპარსნი იგი არა წარბუშენვად მოვიდეს იერუსალემს 36, 1. მივეცენით ჩუენ წ. ნათესავთა უცხოთა 53, 14. განამრავლეს შესლვა სპარსეთად წ. 59, 17 (ვარ.). [ტუშენ].

წარბუშენულ—ი შეპყრობილი მე, კოსტანტინე მეფე პირველ ეშმაკისაგან წარბუშენული მოვსწერ შენდა 128, 14. რომელმან წ. ეშმაკისაგან მიქსნა მე 129, 12 [ტუშენ].

წარშვალ—ი რომლითა წარბუშალი ცხოვრება მოიგო 129, 23. არცა განვეყოლო წ. დიდება 247, 10. აპა ესერა, ღმერთნი ყოვლისა წარშვალისა გამომძიებელნი 106, 17 (ვარ.) [ვალ].

წარღმვა ი წარიღო (სუეტი მან) სიმაღლესა შინა 114, 8. ბრანჯმან დიაკონმან წ. წიგნები 125, 8. ციხე-ქალაქი ვერარომელი წარიღეს 30, 16. რათამცა წ. (იგი) 66, 15. წ. სამოსელი იგი 79, 3. წარიღე (ესე), დედაკაცო 123, 21. კუართი უფლისა მცხეთელთ პურიათა წარუღიო 95, 3 [ღ].

წარღმვა—ა მოავლინა დიაკონი ნინოსგან ლოცვისა წარღებად 125, 1 [ღ].

წარშვანება წაყვანა ი მირვან წარიყვანა მამამჟღემან მისმან 30, 3. ფარნავაზ წ. ცოლი და ძე ფარსმან ქუელისა 53, 17. ყრმა იგი განცოცხლებული წ. (დედამან) 123, 5. წ. ყრმა იგი დედამან მისმან 124, 1.

ერისთავმან წარიყვანა ტყუელ შვილნი ფეროზისნი 137, 3. წარიყვანეს (იგი) ცხედრითა მსახურთა მათ 104, 19. მირდატ წ. ბაღდადს 138, 17. წარიყვანნეს სულნი წმიდათა მოწამეთანი 84, 14 (ვარ.). შვილო ჩემო წარმოყვანე მამულსა ჩემსა 21, 8. დედასა ფარნავაზისსა წარუყვანა ფარნავაზ 20, 22. რომელი წ. მამამძღებსა მისსა 30, 22 [II ყავ].

წარუშანება-მ ესრეთვე იყოს წარუვანება შენი 85, 1 [II ყავ].

წარმოლა 0—2 რათამცა წარყვა (მას) სახილ სამეუფოდ 93, 6. წარყვა იგი მათ თანა 88, 5. რათა წარყვეს (იგი) ქუეყანასა მითსა 74, 12 [II ყავ].

წარმოლა-მ ნინო არა ინება წარყოლა 93, 6 (ვარ.) [II ყავ].

წარჩინებულ-ი კრებულსა მას შორის იყო წარჩინებული ერთი მთავარი 60, 9. დაუტევა . . . წ. ერთი 64, 20. წარაგლინა მირიან წ. ერთი 117, 5. იქმნა გლოვა . . . ყოველთა ზედა ქართველთა წარჩინებულთგან ვიდრე გლახადმდე 53, 8. ვითხოვით წარჩინებულად პერობა ჩუენი 63, 9. ქართველნი, არა წარჩინებულნი, წარვიდეს 31, 16. მოსწყენდა მრავალნი წ. 57, 5. აწყუელილო იყენეს წყობასა მას შინა ყოველნი წ. მისნი 70, 2. ტიროდა მეფე და წ. მისნი 121, 23 (ვარ.). მწუხარე იყო მეფე და ყოველნი წ. 128, 5. წ. თვისნიცა ეტყოდეს წინააღდგომასა სპარსთასა 136, 6. წარჩინებულთა მათ იზრახეს 60, 18. წ. ქართლისათა ზრახვაყვეს 137, 8. ნათელს-ცემდა წარჩინებულთა 116, 13. არა ისმინა წარჩინებულთა თუსთა 136, 8. ნათესავნი ერისთავთა და წარჩინებულთანი შეიმეოტნეს კავკასიად 243, 3 [ჩენ].

წარჩინებულება-მ არცა შეირცხუნა დიდებისაგან წარჩინებულებისა მისისა 247, 21 [ჩენ].

წარჩინებულთაგან-ი არაეინ ერჩილა წარჩინებულთაგანი 145, 11 [ჩენ].

წარჩინებულ-ყოლა წარჩინება 0—2 უკუეთუ ჩუენ ზედა სპარს-

თა წარჩინებულ-ყოლდეს 63, 11. წარჩინებულ-ყვნა აზნაურნი 27, 5. რომელნიმე წარჩინებულ-ყვნა 27, 9 [ჩენ, I ყავ].

წარსამა გაგზავნა 0—2 (მ) ფარნავაზ წარსცა ძღუენი დიდძალი 23, 13 [II ე].

წარძლომა გაძლოლა ი—უ მირვან წარძლულა წინა ქუეითთა 28, 9 [ძლუ].

წარძლომა-მ რომელნი ქმნნეს (მათ) . . . წარძლომითა ჭუარისათა 160, 18 (ვარ.): [ძლუ].

წარძლუანება-მ გაძლოლა ყოველნი მოსავნი ქრისტესნი წარძლუანებითა ჭუარისათა სძლევენ მტერთა მათთა 69, 20. წ. პატიოსნისა ჭუარისათა სძლო (მან) მტერთა 130, 5. წ. ჭუარისათა იწყო ბრძოლად 140, 5. წ. ჭუარისა მის პატიოსნისათა ეძიით შერი 148, 6. რომელნი ქმნნეს კოსტანტინეს ზე მეფისა წ. ჭუარისათა 160, 18 [ძლუ].

წარწირვა გაწირვა 0—2 წარეწირა (მას) სასოება ცხორებისა მისისა 109, 15 [წირ].

წარწუთიმა მიწუდომა 0—1 (მ) სადა წარსწუთების წუერი კავკასისა 5, 14 [წუელ].

წარწუმემა დაღუპვა 0—1 ამა ესერა, წარწუმელებით 78, 1 [წუმელ].

წარწუმემა 0—2 სხუათავე თანა წარწუმელო იგიცა 109, 6 [წუმელ].

წარწუმემა-მ ესმა პირველ წარწუმემა 110, 15. ტიროდა წიდა ნინო წარწუმედასა მას ზედა მათსა 88, 8. ესე ნიშანი მათისა წარწუმედისა არს 113, 16 [წუმელ].

წარწუმმა წაღება (მრავლისა) იწარბუნა (მან) ყოველნი ქვენი 65, 10. წარბუნენით ორნი ჭუარნი 121, 12 [ხუ].

წარძლომა წასვლა 0—2 სულნი წარძლეს 100, 2 [ქელ].

წაღებულ-ი მიტაცებული მოიკლა სპარსთაგან მეფე სომხითისა, წაღებულ არს სომხითი 62, 21 [ღ].

წახმული-ი წაღებული, წართმეული, მიტაცებული (მრავალი) ებძინეს ქუეყანანი უცხონი მკლავითა წახმულნი 67, 10 [ხუ].

წახნა დაწევა ე ეწია (მას) ამბავი სპარსთა 16, 13. ე. (მას) სიკუდილი 62, 10 [II წიგ].

წელ-ი შუქი შისა მოერტყა წელთა მისთა 21, 14 [I წელ].

წელ-მ წელიწადი ცხოვდა იგი ექუსას წელ 4, 2. არტაგ ორ წ. ოდენ მეფობდა 30, 11 ორმოცდარქმეტ წ. მეფობდა 35, 13. ნინო მსახურებდა ნიანფორსა ორ წ. 77, 2. იყო მათ თანა ნინო ორ წ. 81, 2. იქცეოდა ... სამ წ. ოდენ 95, 12. იყო ესრეთ სამ წ. 103, 10. დაეყო მცხეთას შინა სამი წელი 71, 5. არს მით ეამითვან სამისი წ. 96, 13. გარდაცა ოცდაათი წ. 98, 13. თორმეტსა წელსა შინა დაეპყრნეს ყოველი კიდენი ქუეყანისანი 19, 12. თორმეტ წ. მოელო ყოველი ქუეყანა 19, 12 (ვარ.). მეთოთხმეტესა წ. მოკლდა იგი 19, 13. წ. მეორესა აზონ მოირთნა სპანი საბერძნეთით 23, 17. პირველსავე წ. მეფობისა მისისა იშვი უფალი ჩუენი 35, 14. მეორესა წ. სხუა მოვიდა ამბავი 35, 18. წ. მესამესა მოვიდა სუმბატ 49, 9. წ. მეორესა მოვიდა მირდატ 52, 9. წ. მეორესა მოირთო (მან) ძალი სომხითით 57, 1. ძალი და გონება მისი მიელო რვასა წ. 123, 14. შევედრა სული მეუფესა ცათსა ქრისტეს ამაღლებითვან სამასოცდათურამეტსა წ. 127, 20. შევედრა სული მეუფესა ცათსა ქართლად მოსლვითვან მისით მეთოთხმეტესა წ. 127, 20. მოქცევივან მირიან მეფისათ მეოცდახუთესა წ. მოკლდა ძე მისი, რვე 129, 6. ამასვე წ. დასნეულდა მირიან მეფე 129, 9. მეორესა წ. მოკლდა ნანა 130, 15. დაატყუენა დედანი და ყრმანი თხოთმეტი წლისა უმცროსნი 18, 17. დედასა ფარნავაზისა წარყევანა ფარნავაზ, სამისა წ. ყრმა 20, 22. ოცდაშუდისა წ. მეფე იქმნა 25, 14. მირვან, წ. ერთისა ყრმა, წა-

რიყევანა მამამძეუმან მისმან 30, 3. რომელი მუნ თანაყუა შუდისა წ. 64, 7. იყო მირიან... წ. შუდისა 64, 18. იქმნა ... მირიან თხოთმეტისა წ. 66, 1. იქმნა მირიან წ. ორმოცისა 67, 1. იქმნა ნინო თორმეტისა წ. 76, 5. იქმნა მომად შუდისა წ. აღეხილნეს თუალნი 123, 11 (ვარ.). შემდგომად თორმეტისა წ. განიკურნა 123, 15 (ვარ.). შემდგომად შუდისა წ. განიკურნა 124, 1 (ვარ.). იქმნებოდეს წლითი წლად სასწაულნი იგი 122, 22. წ. წ. მოვიდეს 123, 7. თორმეტ წლამდის მოველო ყოველი ქუეყანა 19, 12. გარდაცდეს წელნი ოცდაათნი 36, 3. გარდაცდეს წ. რაოდენნიმე 48, 17. მრავალთა წელთა ცხოვნდა ძე ქართლოსისი 9, 17. ერსთავობდა (იგი) მრავალთა წ. 13, 14. მეღობდა საურმაგ მრავალთა წ. 27, 21. იყვის შფოთი ... წ. მრავალთა 69, 6. შემდგომად ამისსა მტირელთა წელთა ... გამოგზავნა ქეკაოს ძისწული მისი 14, 21. შემდგომად ამისსა რაოდენთამე წ. მოვიდეს ხაზარნი 68, 4. შევედრა სული მეუფესა ცათსა ... დასაბამითვანთა წ. ხუთი ათას რვასოცდათურამეტსა 127, 21 [II წელ].

წელიწად-ი თორმეტ წელიწადსა მოველო ყოველი ქუეყანა 19, 12. მასვე წ. შინა დაიპყრა ყოველი ქართლი 23, 11. მასვე შინა წ. ნათელილო რიფსიმე 80, 17. იყო მეფე წ. ერთსა ორგულეებასა შინა 106, 2. მასვე წ. დასნეულდა მირიან 129, 9. დარჩა ძე მისი წელიწადისა ერთისა ყრმა 54, 9. ეიყავ წილით ხუედრებული მის წელიწადისა 95, 18. გარდაცდეს წელიწადნი ორმოცდაათნი 245, 3. შემდგომად ამისა მტირელთა წელიწადთა მოუწოდა ჰაოს გმირთა 6, 9. შემდგომად ამისსა მრავალთა წ. განძლიერდეს სპარსნი 14, 4. შემდგომად ამისსა რაოდენთამე წ. მოვიდა ამბავი 14, 10. შემდგომად ამისსა რაოდენთამე წ. უკა-

ლო იქმნა ქეკაპოს 14, 13. შემდგომად ამისა რაოდენთამე წ. გამოგზავნა ქეკაპოს ძე მისი 14, 17. შემდგომად ამისა რაოდენთამე წ. უცალო იქმნა ქაიხოსრო მეფე 15, 5. შემდგომად ამისა რაოდენთამე წ. აღმოვიდა ძე სპარსთა მეფისა 16, 10. შემდგომად ამისა რაოდენთამე წ. მეფე იქმნა ბარამ 16, 17. შემდგომად მრავალთა წ. არმაზაელ ძიება-ყო სამოსლისა მის 100, 10 [II წელ].

წარბა 0—2 ივიანი წერდეს 127, 15 [წერ].

წარბილ-ი ესევითარი წერილ არს ცხოვრებასა სპარსთასა 13, 3. წ. არს წიგნსა 14, 22. წ. არს ამბავი მისი 17, 4. წ. არს ესე 36, 22; 69, 21. წ. არს ცხოვრებასა სპარსთასა 59, 9. წ. არს ამბავი მისი ცხოვრებასა სომეხთასა 69, 8. წ. არს (ესე) 81, 6. რომელი ზემო წ. არს 118, 10. რომელსა წ. იყო ესრეთ 82, 14. წ. იყო პროფეტებრ 86, 10. წ. იყო ესრეთ 95, 20. მასცა წიგნსა შინა პოვა წერილი ესრეთ 105, 5. ესე შედგნის ვიციით წერილისაგან 96, 9. ძუელნი წერილნი ეწამებოდეს 105, 22 (ვარ.) [წერ].

წას-ი განუწესა წესი ქრისტიანობისა 75, 7. რომელმან შესცვალოს ყოველი წ. ამის ქუეყანისა 102, 3. წარვედ, შეილო, წოდებასა მეფისასა და წესსა სჯულისასა 99, 5 [II წეს].

წიად გაღმა წარვიდა წიად რორდანესა 76, 16. მიიწიენეს ქალაქად მცხეთად, წ. მოგუთასა, კილსა ზედა 88, 6. სახლი ელიოზისი იყო წ. მოგუთასა 101, 5 [წიად].

წიბნ-ი წიგნი, წერილი მოუწერა წიგნი და ანდერძი აზონ პატრიკსა 20, 2. მობართუეს წ. კეისრისა 82, 14. მისცა მან წ. დაბეჭდული ნინოს 86, 6. კაცმან განუქსნა წ. იგი 86, 10. მოწვეულ იქმნა ჩემდა წ. ანტიოქიით 95, 20. წარავლინნა მოციქულნი და წ. ნინოსი ელენე დედოფლისა წინაშე 111, 6. მირიანს კოსტანტინე მეფემან მიუწერა წ. 116, 1. ელენე დედოფალმან მოუწერა (მირიანს) წ. 116, 3. წ.

მოუწერა პატრიკიმან ნინოს 124, 15. მოვიდა წ. პროპით 124, 18. აქუნდა წ. ბრანჭთა მეფისა ნინოსცა თანა 125, 2. წ. მოუწერა (ნინოს) 125, 5. წიგნიცა . . . ჰქონდა მირიან მეფესა 105, 14. ნებროთის წ. დაამტკიცებდა 105, 22. ვითარცა წერილ არს წიგნსა სპარსთა ცხოვრებისასა 14, 22. წერილ არს ამბავი მისი წ. ბერძენთასა 17, 4. დაწერილი იყენეს წ. მას შინა ათნი სიტყუანი 86, 11. წ. შინა პოვა წერილი ესრეთ 105, 15. წარილო წიგნები და წარვიდა 125, 8. განიხილენ წიგნნი მოსესნი 96, 2. ძუელნი წ. . . ეწამებოდეს (მას) 105, 22. წიგნთა ჩუენთა ზეპირით აღმოიბეცოდა 97, 1. იგი აწუყებდა ძუელთა და ახალთა წ. 103, 8. ჰკითხვენ ამითარს ძუელთა და ახალთა წიგნთასა 105, 13. რომელი წიგნთაგანცა უწყი 97, 16 [წიგნ].

წილ ნაკვლად ამის წილ მეფე იქმნა საურმაგ 26, 13. მეფე იქმნა მის წ. მირვან 27, 22. მეფე იქმნა მის წ. ფარნაქომ 28, 21. დაქდა მის წ. . . ბარტომ 30, 17. დაქდა მის წ. არშაყ 33, 6. რომელი განუტევეს ურიათა უფლისა ჩუენისა იესოს წ. 44, 6. მეფობდა მს წ. დედა ადამისი 54, 10 (ვარ.). საქურველისა წ. აქუნდა (მათ) ოქრო 98, 7. მისცა მის წ. ქუეყანანი 130, 24. დასუა მის წ. ელია 137, 15 [წილ].

წილ-ი ნაწილი სამოცელსა მისსა ზედა წილი იგდეს 78, 5. ქუეყანა . . . რომელი წილით ხდომოდა 4, 4. მე . . . ვიყავ წ. ხუედრებელი მის წელიწადისა 95, 18. კუართი წ. ხუდა მცხეთელთა 99, 14. (სამოსელი) ხუდა წილითა მცხეთელთა მოქალაქეთა 78, 6. მასვე ხუდა წილად ქართლი 13, 16 [წილ].

წილ-ხუდომბ რგება 0—2 ჩრდილოსა იგი ქუეყანა მოსრულთა მათ ჰურიათა წილ-ხუდა 79, 2 [წილ, ხუედ].

წინა* მირვან წარუძღუა წინა ქუეითთა 28, 9. არშაყ მიეგება წ.

! გამოცემაშია: წილ ხუდა.

33, 18. მივაგოთ წ. მეფესა მორ-
ჩილება 63, 3. წარმოვიდა წ. კერძო
დასასრულსა მის კლდისა ცხურისასა
92, 11. მივიდა წ. ამბავი 74, 16. რო-
მელ არა წინავე მოკუედ 99, 12. გმი-
რი . . . ეგვეითარი იზაოდეს ყოფილ
ყო არცა წინათ და არცა შემ-
დგომად 4, 11 [წინა].

წინა-ა ძველი ექმენ ამას მოგ-
ზაურ ვითარცა-იგი წინათა მათ
მოშეშთა სახელისა შენისათა 80, 3
[წინა].

წინააღმგომბ —უ ვერვინ წინააღუდ-
გა მას 27, 3. ვერლაროდეს კინ წ-
ფარსმან ქუელსა 53, 2. ვერვინ წ.
(მას) 57, 2. ვერ წინააღუდგა მათ არ-
ტაგ 30, 14. ვერლარა წ. ამათ მეფე . . .
სპარსთა 59, 16. ვერლარა ოდეს წ.
(მათ) მეფე სპარსთა 60, 4. მეფე ბერ-
ძენთა წ. (მათ) 68, 7. ვერ წ. (მათ)
თრღატ 69, 14. ვერ წ. მათ ბერძენთა
მეფე კოსტანტინე 69, 16. და-მცა-
ესხენით თაენი ჩუენნი სიყუდილად და
წინააღუდეგით მათ 62, 17. ვერ წინა-
აღუდეგს მას სომეხნი და ქართველნი
15, 1. ვერ წ. (მას) სომეხნი და ქარ-
თველნი 16, 12. რომელნი-იგი წ. სულ-
სა წმიდსა 78, 4. ვერ წინააღუდეგს
(მათ) თარგამოსიანნი 11, 21. ვერლარა
წ. (ხაზართა თარგამოსიანნი) 12, 5. ვერ
წინააღუდეგის (მას) თრღატ 69, 5. ბო-
ლი არა წინააღუდეგს ქალაქთა მე-
ფეთასა 121, 14. რათა ოცენი და
ლეკნი წინააღუდეგენ სპარსთა 136,
6 [დებ].

წინააღმგომბ-ა ქმნა წინააღმგომბ
მტერთა მიმართ 73, 4. წარჩინებულნი
თუნნიცა ეტყოდეს წინააღმგომბასა
სპარსთასა 136, 7. ვერ ძალ-გუც წინა-
აღმგომად მათდა 60, 13. მას ვერ
ძალ-ედვის წ. 69, 3 [დებ].

წინააღმგომბ-ი არაკინ არს . წინააღ-
მგომბი მისი 63, 2. არა შემძლებელ
იყენეს წინააღმგომად 245, 6 [დებ].

წინამდებარე-ა წინამდებარემან ეამმან
უწყებად მოსტეს გონებასა მათსა 248,
16 [II დებ].

წინამძღუარ-ი წინამძღუარ ექმნა იგი
სპათა 52, 20. რომელი მოცემულ არს
ჩუენდა წინამძღუარად 128, 20 [ძღუ].

წინამძღუარმბ-ა იყოს ცხოვრება შენი
წინამძღუარებითა სულისა წმიდისთა
77, 13. კოსტანტინე წ. ჭუარისათა
იოტნა მეფენი 95, 14 [ძღუ].

წინასწარმეტყუელი-ი მას ეამსა არა იყო
წინასწარმეტყუელი 18, 26. წინასწარ-
მეტყუელნი ჩუენნი დასცხრეს 95, 21.
ყოფილ არიან წ. პირველ ძისა ღმრთო-
სა 127, 4. იგი არს სიტყუა წინასწარ-
მეტყუელთა 99, 6. ევმანოელ ხა-
ტი უჩუენა თაეთა მათ წინასწარ-
მეტყუელთა 92, 18 [I ტყუ].

წიფება შე ძ ლ ე ბ ა , მი წ ვ დ ო მ ა ო
რომელსა ინატრიდა დეით და ვერ
ენოფა 97, 7 [წიფ].

წმიდა-ა წმიდა ნინო მსახურებდა ნი-
ფორსა 77, 2. წარმართა წ. ნინო 80,
8. დედაკაცმან მან მოიყვანა წ. ნინო
80, 13. შეიწყნარა . . . წ. ნინო 80,
15. იყოფეოლა მის თანა წ. ნინო
80, 17. იყო მათ თანა წ. ნინო 81, 2.
არა ერჩდა (მას) წ. რიფსიმე 84, 4.
შეძრწუნდა წ. ნინო 85, 9. წ. ნინო
მეცნიერ იყო . . . ენასა სომხურსა 85,
15. ხედვიდა წ. ნინო მოგუებასა
88, 6. ტიროდა წ. ნინო 88, 7. გამო-
ვიდა წ. ნინო 92 10. იყოფებოლა
წ. ნინო საფარველსა მას ქუეშე ხეთა-
სა 93, 1 (ვარ.). პოვეს წ. ნინო 104,
13. ასწავებნ (მათ) წ. ნინო და აძი-
ათარი 105, 5. ასწავებდა ერსა
წ. ნინო 106, 3. წ. ნინო ასწავებდა (მას)
111, 2. დადგა წ. ნინო 113, 3. მოვიდა
წ. ნინო წინაშე მეფისა 118, 5. წ. ნი-
ნო არა ერჩდა (მას) 126, 13. აღესრუ-
ლა წ. სუმონ კანანელი 38, 26. აღეს-
რულა წ. მოწამე 248, 5. მოსრულ იყო
წმიდა და ნეტარი დედა ნი-
ნო 71, 4. წ. გიორგი კაბაღუქელი იწა-
მა 72, 8. იმედ-ყვეს იმელი იგი
ქრისტიანეთა წ. აღმგომა 72, 15. ესე
წ. ნინო . . . იშვა 76, 3. შეიტკობ
მკერდსა თუსსა წ. ესე ნინო 76, 8.
ესე წ. ნინო დაიმალა ეკალთა შორის .

84, 9. წარპყვა წ. იგი მათ თანა 88, 5. წ. და ნეტარი . . . ნინო მოვიდა მცხეთად 95, 19. სამოსელი წენი წ. წარმოეც 118, 13. წ. ნინო და მოწაფენი მისნი ქადაგებდეს 111, 9. წ. ნინო და . . . ღედანი დაადგარეს სუეტსა მას თანა 112, 11. კოსტანტინე ალაშენა წ. ეკლესია, ტაძარი ღმრთისა ხუთასი 117, 14. რომელმან მოავლინა სიტყუა მისი წ. 118, 19. წარვიდა წ. ნინო და ეპისკოპოსი იოვანე 125, 15. განიყვანეს გარე მტარულთა მათ წმილამ არჩილ 247, 22 (ვარ.). იხილა წმიდამან ნინო . . . ღიკონი 84, 11. იხილა ესრეთ წ. ნინო 84, 15. წ. ნინო დაიღვა ლოღი სასთუნალ 86, 4. წ. ნინო იწყო ტირილად 86, 7. წარიკითხნა სიტყუანი ესე წ. ნინო 87, 10. ჰკითხა წ. ნინო ღედაკაცსა ვისმე 89, 1. რომელი ამცნო იობენალ პატრიკემან, წ. მამამან 90, 9. დაასრულა ლოცვა ესე წ. ნინო 91, 5. წ. ნინო აუწყა საქმე მისი 93, 3. წ. ნინო არა ინება წარსლვა 93, 6. ყო ეგრეთ წ. ნინო 94, 2. ალაღო პირი თესი წ. ნინო 96, 18. ბრძანა წ. ნინო 101, 2. ესე უთხრა წ. ნინო მოწაფესა თუსსა 101, 11. რქუა (მას) წ. ნინო 103, 19; 111, 14. წ. ნინო რქუა (მათ) 104, 15. იწყო წ. ნინო ლოცვად 104, 22. წ. ნინო შეახო კელი სუეტსა მას 115, 9. უბრძანა (მას) წ. ნინო 121, 16 (ვარ.). ქმნა ესე წ. 128, 4. წ. არჩილ განიზრახა 245, 9. წ. არჩილ არა თავსიღვა სიბილი მისი 246, 1. რქუა (მას) წ. არჩილ 247, 6; 247, 12. მიუგო (მას) წ. არჩილ 247, 14. სთნდა წმიდასა პატრიკესა განზრახვა ესე 75, 16. რომელნი-იგი წინააღუდგეს სულსა წ. 78, 4. ესმა ყოველი წ. ნინოს 78, 17. ესმა ესე . . . წ. ნინოს 79, 13. ღედისქმამან მოუწოდა წ. ნინოს 79, 16. ღედაკემან ნინო მისცა წ. რიფსიმეს 80, 13. მოსცა მან წიგნი წ. ნინოს 86, 6. რომელი დაემოწაფა წ. ნინოს 95, 17. ღმერთმან განამაშორნა (ჩუენ) ტა-

ძარსა მისსა წ. 96, 12. დაემოწაფა (იგი) წ. ნინოს 104, 5. ევეღრნეს წ. ნინოს ნანა . . . და მეფე 106, 7. მეფე . . . ეტყუნ წ. ნინოს 106, 9. რქუა მეფემან წ. ნინოს 111, 13; 125, 9. ნატრიდეს (იგინი) წ. ნინოს 115, 2 (ვარ.). მთავარნი არა განეშორებოდეს ეკლესიასა წ. 122, 5. დაღვა იგი წინაშე ჟუარასა წ. 123, 3 (ვარ.). ყოველნი აღიდებდეს ჟუარასა წ. 123, 9. რომელნი ილოცვიდიან წ. ჟუარასა 124, 6. ხაღოდიან (იგინი) წ. ჟუარასა 124, 9. მრავლანი აღიდებდეს მამას, და ძესა და წ. სულსა 124, 14. რომელმან . . . შეიწყუნარა სახარება . . . წმიდისა ნინოს მიერ 64, 10. მირიან იქმნა აღმსარებელ წ. სამებისა 64, 11. მოქცევა მირიან მეფისა წ. ნინო მოციქულისა მიერ 72, 1 (სათ.). ვაკსენოთ ცხოვერად წ. ნინო მოციქულისა 72, 3. ღდა იგი წ. ნინოს მისცა პატრიკემან მზახურად გლახაკთა 77, 1. მოვიდა ღედაკაცი თაყუანის-ცემად წ. აღღგომისა 79, 7. ღედისქმამან დაღდგინა იგი აღსავალსა წ. საყურთხველისასა 79, 17. უმრავლესთა მათგანთა კელსა ქუეშე წ. ნინოსსა ნათელ-იღეს 81, 1. ტიროდეს შესწავიბისა მისთვის შეენიერებისა წ. რიფსიმესა 82, 3. სასწაულნი იხილნა თუ-ალმან ჩემმან წ. ნინოს მიერ აღსრულებული 97, 12. იქმნა ტაძრისა მის წ. მიღება 101, 16. ღედაკაცი . . . აყენებდის სხუათაცა . . . კითხვად წ. ნინოსა 103, 17. დავარდა (იგი) წინაშე წ. ნინოსსა 103, 18. მივიღეს (იგინი) საყოფელსა მას წ. ნინოსსა 104, 21. ნათელ-ილო მეფემან კელსა ქუეშე წ. ნინოსა 116, 9. ესმინა ქადაგება წ. ნინოსი 116, 17. იწყეს ხუროთა შენებად ეკლესიისა მაყუალთა მათ ზედა . . . საყოფელსა წ. ნინოსსა 118, 16. მოავლინა სიტყუა შობილი ღედაკაციისაგან წ. და უბიწოსა 118, 21. იწყეს კითხვად წ. ნინოსა 120, 18 (ვარ.). იხილეს (მათ)

... კურნება ყოვლად წ. ჯუარისა 124, 3. მოვიდა წიგნი წ. პატრიარქისა 124, 18. მოაქვინა ... ღიაკონი წ. ნინოსავან ლოცვისა წარღებად 125, 1 (ვარ.). მათ მიავლინეს ეპისკოპოსი აოვანე წარმოყვანებად წ. ნინოსსა 126, 12. დაეწერეთ ცხოვრება მის წ. და ნეტარისა 127, 16. მოაყვანებინა (მირიან) ჯუარი იგი წ. ნინოსი 130, 10. წამება წ. ... არჩილისი 245, 1 (სათ.). უბრძანა (ასიმ) ... აღსრულება წ. არჩილისი 247, 10. გვრგუნოსანი იხარებს წინაშე სამებისა წ. 248, 4. მოიპარეს (მათ) გუამი წ. მოწამისა არჩილისი 248, 6. რომელთა მოიღეს გუამი წ. არჩილისი 248, 9. რომელი თანამოსაყდრე არს სულისა წმიდისა 94, 3. შეეურვა სულსა ამის წმიდისასა 88, 1. იყოს ცხოვრება შენი წინამძღვრებითა სულისა წმიდისათა 77, 13. ნათელ-სცემდით მათ სახელითა მამისათა და სულისა წ. 86, 15 სადაცა ქადაგებდეთ სახელითა სულისა წ. 87, 9. მფრინველი ... სურვილით წმიდისა ნინოსდა მიკლენ 101, 10. სამოსელი იგი წარმოეც წმიდით ქალაქით 118, 13. რომელსა შუენის თაყუანის-ცემა თანა მამით და სულით წ. 119, 3. წარვიღეს იგინი ქალაქად წმიდად იერუსალემად 72, 14. დასხნა კელნი მისნი წმიდანი მკართა მისთა ზედა 79, 18. იხილეს ... წმიდათა მათ ... მანქანება მტერისა 81, 12. იხილეს წ. ... განსაცდელი ესე 81, 17. აზიარნეს (მათ იგინი) წმიდათა საიდუმლოთა 73, 13. მოვიდეს წმიდათა მოციქულთაგანნი ანდრია და სემონ ... ფხაზუთს 38, 25. ისწრაფდა სისრად წ. ქალწულთა 81, 13. მათ შეერთნეს სულნი წ. მოწამეთანი 84, 14. თქმული აღშენებისათუს წ. ეკლესიათა 111, 11 (სათ. ვარ.). ღირს-ყოს მკვდრყოფად ნათელსა ყოველთა თანა წ. 246, 14. ღირს-იქმნა განწყობილსა შორის წმიდათასა წარდგომად წინაშე ღმრთისა 248, 3. ვედრებითა ...

ყოველთა წმიდათათა მოავლინენ შენ ზედა ღმერთმან ნაბერწყალი ერთი მადლისა მისისა 107, 5 [წმედ].

წმიდათაგანნი რომელნიმე მათ წმიდათაგანნი დაიმაღლნეს 84, 7. [წმედ].

წოდება ი—უ რომელთა-იგი ჩუენ ბუნთურქად და ... ყივჩაყად უწოდოთ 17, 12. უწოდდეს (მას) დედა-ქალაქად 11, 6. აჰან უწოდა სახელი თუხი ჰერეთი 5, 10. ეგროს უ. სახელი თუხი ეგრისი 5, 15. უ. მთასა მას სახელი ქართლი 8, 9. მანვე უ. სახელი თუხი მცხეთა 9, 13. აჰან ... უ. აჰანს ქუეყანასა ზენასსოდლისა 10, 7. უ. სახელი თუხი ღურბუკეთი 12, 13. არდამ ... უ. სახელი დარუბანდი 13, 9. ანტიოქოს ... უ. (მას) შვილად თუსად 23, 14. უ. (მას) სახელი საურმაგ 26, 7. უ. სახელად დარუბალ 28, 15. უ. სახელად ადერკი 32, 18. უ. წუნდასა სახელად ქაჭატუნი 44, 17. უ. სახელად ამაზასპ 54, 15. უწოდა მათ სახელად აზნაურნი 25, 23.

ე რომელსა ეწოდებოდა არმაზი 8, 8. რომელსა ... ე. არმაზი 8, 18. რომელსა ე. სამცხე 47, 12. რომელსა ერეკია 54, 4 (ვარ.). რომელსა ე. ლიახვ 54, 4 (ვარ.). რომელსა ე. ფარაენა 85, 7. (ვარ.). რომელსა ე. ურბნისი 87, 18. რომელსა ეწოდებოდა სახელად არტაშან 45, 7. მამასახლისი ეწოდებოდათ 11, 4. ეწოდა ყოველსა ქართლსა ქართლი 8, 11. ე. მას ადგილსა სარკინე 15, 17. ე. (მას) არმაზი 25, 12. ე. მას რეე მართალი 58, 11. რომელსა ე. სახელად რეე 70, 15 (ვარ.). ე. ადგილსა მას „მთავართა სანათლო“ 116, 13. რომელსა ე. ასიმ 245, 13 [წოდ].

წოდება-ა დაძახება, მოპატიუება იგი არს წოდება წინასწარმეტყუელთა 99, 6 (ვარ.). იქმნა ... ერისა უცხოთა წ. 101, 17. წარვედ, შვილო, წოდებასა მეფისასა 99, 5 [წოდ].

წმინდა დაასხა წუგა მძაფრი 21, 24. დაიმშრალა (მან) წუგისა მისგან 22, 1. აჰა ესერა, ღმერთნი წ. მომცემელნი 106, 16 [წმმ].

წუემა — აწუედა დატეეებასა ქრისტეს სკულისასა 245, 17.

— რომელსა სული აწუედა 95, 22 [წუემა].

წუარი-ი მწვერვალი მოჰქიდაეს წუერი დასასრულსა ღაღოსა 5, 2. სადა წარსწუთების წ. კეკელისა 5, 14 [წუერი].

წუართა სწავლა ი იწურთილი ყოვლადე მცნებათა ძისა ღმრთისათა 129, 22 [წუართ].

წურილ-ი მცირე წლოვანი დარჩეს ძენი მისნი სამნი წურილნი 137, 5 [წურილ].

წუხილ-ი 0—1 ნუ სწუხ, მეფეო 118, 5 [წუხ].

წუხილ-ი იქმნა გლოვა და წუხილი 98, 3 [წუხ].

წუალი-ი წყალი, მდინარე, წყალი გარდმოღის ჩრდილოთ კერძო 4, 20. აკურთხეს მღვდელთა მათ წ. იგი 75, 4. წუალმან აღმოსავლით იწყო ღნება 87, 15. მეფემან ერი იგი ... დაადგინა წუალსა იმიერ და ამიერ 75, 3. შთაქდა ერი იგი წ. მას 75, 4. მე და შეილი ჩემი ღირს ვიქმნენით მოღვლებად ემბაზისა წ. 97, 6. მოამტყინა ზღუდენი ქალაქისა მცხეთისანი, წულონსა იმიერ და ამიერ 38, 24. რომელმან ნათელ-ილო წულოხაგან 118, 24. მისცეს ... ნათლის-ღება წულოთა ყოველსა ერსა 74, 13. იხილე შენ ... განბანა წ. 111, 19. (მთათა) დააეკნენს წუალნი ორთავე 112, 14. წ. მუნევი დიან 112, 18. წ. დაეყენენს 112, 20 [წუალი].

წუალობა-ი ვითხოვით ... წუალობა 63, 4. ზედა-აე მათ წუალობა შენი 106, 11. აღილო ღმერთმან ქელი წუალობისა მისისა 96, 11. უფალო ... მოხედენ წუალობით ამოტა ზედა ნათესაეთა 90, 16. რათა მოხედნეს (მან) წ. ერსა მას 22, 15 [წუალო].

წუარო-ა დადგის ... ახლოს წუაროსა მას 120, 16. წ. მას ზედა ათიეს ღამე 121, 18. ნინო ცრემლითა შეაზაუებდა წ. მას 121, 19. ზე და თვისა

ზედა წუაროსა 120, 6. დაყარნა, ეოთარცა წუარონი, ცრემლნი 76, 9 [წუარო].

წუმა დაწყება ი ვიწყე კითხვად ... ქრისტესთვის 96, 16. იწყო (მან) ბრძოლა თურქთა 14, 14; 15, 6. აზონ ი. კერპთმსახურებად 20, 7. მან ი. შენებად ქალაქსა 29, 3. ი. (მან) ცხადად გომად კერპთა 29, 7. ი. (მან) ბრძოლად სპარსთა 53, 1. ამზასპ ი. სროლად 55, 18. ი. (მან) მესისხლეობად 57, 4. მირიან ი. ბრძოლად ხაზართა 66, 8. ნინო ... ი. ქებად სკულსა ქეშარიტსა 71, 6. ი. (მან) უწყებად მისა 77, 7. ი. (მან) კეთილის ყოფად პურიათა 77, 16 თრდატ ი. ძიებად მათდა 84, 1. ნინო ი. ტირილად 86, 8. ნინო ი. ვერებად ღმრთისა მიმართ 87, 10. წუალმან ... ი. ღნება 87, 16. ი. ყოველმან ერმან ქებად მეფისა 88, 14. ნინო ... ი. სიტყუად 96, 18. ნინო ი. ვერებად ღმრთისა მიმართ 104, 2. ი. ნინო ლოცვად 104, 22. მირიან ი. გამოძიებად სკულსა ქრისტესსა 105, 12. მან ტირილად ი. ზარისა მისგან 114, 10. ი. (მან) სრბად 114, 16. ი. მეფემან და განასრულა ეკლესია 115, 16. ი. (მან) ეკლესიისა შენება 118, 2. ი. სიტყუად ნინო 127, 7; 127, 15. ი. (მან) ლიქნით სიტყუად 245, 16. იწყეს (მათ) ბრძოლად ურთიერთას 10, 13; 10, 16. ი. (მათ) ბრძოლად ურთიერთას 13, 18. საკინელთა ი. ფარულად კლდესა კაფა 18, 12. ი. (მათ) გამოკრებად განძისა მის 22, 7. ი. (მათ) ბრძოლად 31, 20. ი. ორთავე გურემად ოროლითა 34, 6. ი. (მათ) ბრძოლად ჩუგლუგებითა 34, 8. ი. რბევად ... ერთმანერთისა 34, 14. ი. ოვსთა ძებნა სისხლისა 47, 18. ი. ბრძოლა სპარსთა და ბერძენთა 48, 18. ქართველთა და ოვსთა ი. კირთებად სომეხთა 48, 19. ი. (მათ) ბრძოლა ბუმბერაზთა 51, 17; 55, 18. ი. (მათ) ბრძოლად კრმლითა 52, 4. ი. (მათ) გასლვად სპარსთა

ზედა 66, 15. ი. (მათ) ტყუენვალ სა-
ბერძნეთისა 69, 17. ი. ტრილად ბრან-
ჯთა მათ 73, 6. ი. (მათ) გამოკითხვად
მისა 103, 7 ი. (მათ) შენებად ეკლე-
სიათა 118, 4. ი. ხუროთა შენებად
ეკლესიისა 118, 15. ი. (მათ) კითხვად
ნეტარისა ნინოსა 120, 18. ი. ქარ-
თველთა სუეტისა ცხოველთაგან ნაწი-
ლისა გამოვლად 131, 17. ვიწყო მითხ-
რობად ცხოვრებასა მეფეთასა 3,
1. ვ. და მიგითხრა ყოველივე 77, 14.
ვიწყოთ ამბავი ქართლისა 8, 3.
ეწყო მიფენად აღმოსავლეთს 92, 8.
ეწყო (მათ) ოდენ ეკლესიასა 118, 1.
ი—უ კოსარო სომეხთა მეფემან
უწყო ბრძოლად ქასრე მეფესა 59, 11.
უ. (მან) ბრძოლად თრდატს 69, 2.
ი ვნ. იწყო სივლტოლა და მიდამო-
მალუა ყოელისა კაცისა 88, 11 [I წყ].
წინება შეწუხება — ღ ნულარა
აწუხებ (მას) 123, 21 [წყენ].
წაღის-რღუნა-მ წარღენა გმ-რი
ეგეითარი არაოდეს ყოფილ იყო, არ-
ცა წელის-რღუნის წინათ და არცა
შემდგომად 4, 11 [I წყალ, რლუ].
წაღულ-ი დაქრილი ისარ-ცემული
ნადირი. . . დიდად წაღულ იყვის 119,
10 [III წყალ].
წაღულება-მ ქრილობა, დასდევს
წაღულება დიდი ოვსთა ზედა 56, 5

ჭ

ზაბუპი-ი ახალგაზრდა (ვაჟი ან
ქალი) იყო ჰაბუცი ერთი მცხეთას
ქალაქსა შინა 20, 17. ესე ჭ. . . მი-
იწია ჰრომედ 73, 1. შემემხვა მე
ხილვად ჭ. ერთი ქალი 83, 10. მო-
ადგა ჭ. ერთი ნეტარსა მას 114, 6.
იყო ვინმე მამაკაცი ჭ. 123, 10. ჰა-
ბუჰმან შეჰყო კელი სუეტსა მას 114,
8. მოსცა უფალმან ძალი ჰაბუქსა
მას 73, 3 [ჰაბუქ].
ზამბ 0—2 ყოველსა სულიერსა ჰამდეს
(იგინი) 16, 8; 17, 10. არღარა ჭ. (იგი-
ნი) კაცსა 26, 1. ვჰამეთმცა კორცი
კაცისა 62, 19. ჰამის (მან) ფურცელი
მისი 119, 8 [ჰამ].

(ვარ.). ესენი ღარჩეს თუნიერ
წულულები 7, 9. აჰუნდა მური
მსწრაფლ მკურნალი წულულებათა 98,
8 [III წყალ].

ზამბ ბრძოლა, ომი მირდატ
სიმრავლესა სპარსთასა . . . ეწყო 138,
15. ეწყო (მათ) ქასრე, მეფე სპარსთა
59, 15. კოსტანტინე ე. მტრთა
სპარსთა მათ ურიცხუთა სიმთა მეო-
რითა 70, 1. შიეგებნეს და ეწვენეს
აღარბადაგანს, 14, 20 ე. (ურთიერთას)
მუნ 23, 22. ე. ურთიერთას სპანი იგი
57, 19. ეწვენეს (ურთიერთას) 49, 2.
ე. (იგინი) სომეხთა ჯავახეთს 131, 2.
მუნ ეწვენს (იგი) მათ 66, 11. მაშინ
ე. (მათ) 66, 12 [II წყ].
ზამბ-მ ბრძოლა, ომი გარდაიქადა
წუობა ხაზართა 66, 13. ესე ქართამ
. . . მასვე წუობასა მოიკლა 32, 16.
აწყუდილ იყვენეს წ. მას შინა
წარჩინებულნი მისნი 70, 7. მირიან შე-
იქცა წუობისაგან ხაზართასა 68, 18.
(ნებროთ) წარავლინნა სპანი ძლი-
ერნი წუობად თარგამოსიანთა 6, 20.
იგი იყო წ. ხაზართა 68, 6 [II წყ].
ზართა-მ სცა სუმბატ ჰოროლნი სარ-
ტყელსა ზედა და განაელო ზურგიით
წურთა ერთი 46, 13 [წურთა].

ზამბ-მ ნინო ულოცა და სცა ჰამად
ცოლ-ჰმართა 94 (ვარ.) [ჰამ].

ზამზამრიტ-ი იქმნეს ქრისტიანე ჰეშმა-
რიტ 117, 1. აუწყა (მათ) ყოველი გზა
ჰეშმარიტი 94, 6. იცნა ღმერთი ჭ.
105, 7. წარმოგზავნა მღვდელი ჭ. იოვან-
ე 115, 24. იშვა ჭ. ღმრთისა ხა-
ტი 118, 23 (ვარ.). უჩუენოთ (ჩუენ
მათ) გზა ჭ. 125, 12. უქადაგეს მათ
სჯული ქრისტიანეთა ჭ. 125, 18. რო-
მელი-იგი არს ღმერთი ჭ. 246, 3. ეპის-
კოპოსმანცა ჰეშმარიტმან იაკობ
ჯერ-იჩინა 131, 20. იწყო ჰეზად სჯულ-

სა ჰეშმარიტხა 71, 6. ისმენდა მისსა სიტყუასა ჰ. 87, 4. ამხილებდა ყოველსა კაცსა სჯულსა ჰ. 102, 16. ერსა უჩუენებდეს (იგინი) გზასა ჰ. 111, 10. არა იყო წინასწარმეტყუელი და მოძღუარი სჯულისა ჰეშმარიტხისა 18, 26. ჰეშმარიტად გენბავს მეფედ ძე ჩემი 29, 17. დედოფალი ჰ. განიკურნოს 104, 16. ჰ. სამოთხე ესე კორციელი შეგუეცეალოს სამოთხედ საუკუნოდ 111, 20. ნუგეშინის-გუეცემდა ჰ. მოძღუარი 113, 18. ჰ. დამარბულ არს ქუეყანა ესე ღმრთისაგან 119, 11. აღიარეს ქუარკუმული ჰ. ძედ ღმრთისა ცხოველისად 122, 4 [ჰეშმარიტ].

ჭირ-ი 0—2 ვიცი, რომელ აწ სამე დიდად სჭირს 113, 15 [ჭირ].

ჭირ-ი გასაკირი და იყო ჰირი დიდი ნათესავსა ზედა ქართველთასა 20, 13. აღგუქადა ხარკი და ჰ. უცხოთა ნათესავთაგან 26, 5. ოდენ ჩემთვის არს ჰ. ესე 109, 21. მან გიხილოს ჰირსა შინა 105, 21. უღმრთონი ჰ. შთაკვიან 124, 9. მრავალნი ჰ. შთაცუნულ-

ნი განიკურნებოდეს 124, 12. მსწრაფლ განარინნის იგინი ჰირისაგან 96, 8. განიბნიენეს ურთიერთას ჰ. და ურვი-სა 109, 13. ძალ-ედვა კსნა ჩემი ამის ჰ. 109, 19. შენ მიყსენ მე ჰ. 110, 7. განერნიან (იგინი) ჰ. 124, 10. ნახნა ჰირსა ღიღნი 87, 14. მუნ დაიხამორა ჰირთა შინა მრავალთა 85, 5. ვიძიოთ ღონე ჰირთა და განსაცდელთა ჩუენ-თათუს 62, 14 [ჰირ].

ჭირვეულ-ი გაკირვებული იყო შემწე ყოველთა ჰირვეულთა 58, 6 [ჭირ].

ჭირ-ჩინდა გაძნელება იყო ჰირ-ურნდა ფარნავს დატეუება საყოფელსა მამათა მისთასა 21, 10 [ჭირ, ჩინ].

ჭურ-ი ქურქელი ჰური რისხვისა იბოვა მეფე 81, 14 [ჭურ].

ჭურმილ-ი შეიიარაღებული იყო იგი ჰურვილი რკინითა 7, 13. ათას-ათასითა მქედლითა ჰურვილითა შეგეწყოლით 49, 17 [ჭურ].

ჭურველ-ი წარმოვიდეს სამნივე იგი საკედრებითა და ჰურჭლებითა 22, 7 [ჭურველ].

ხ

ჯაბდა წოდება 0—2 თავსა თუსსა ხადის ძედ ღმრთისად 99, 1. უფლოსს არა ხადოდეს (იგინი) უფლად 10, 14. ხ. (იგინი) ღმერთთა მათთა 85, 13. უღმრთონი ხადოლიან წმიდასა ჯუარსა 124, 9. ვხადე ღმერთთა ჩემთა 109, 17 [ხად].

ჯაზარულ-ი იზრახებოდა ქართლსა შინა ხაზარული 16, 22 [ხაზარ].

ხალენ-ი მატყლის ქსოვილი ისამოსელი არს მრჩობლი იგი :ხალენი ელიასი ამას ქალაქსა შინა 100 (ვარ.). ხალენისა მის ელიასი თქუეს ვითმე აქავე ყოფა 107, 21 [ხალენ].

ხარებმა ხარება, შეტყობინება —8 ახარე დათა და ძმათა ჩემთა 87, 7. რათა ახაროს აღდგომა შენი 85, 2. ა უბო. გვრგუნოსანი იხარებხს წინა-

შე სამებისა წმიდისა 248, 4. რათა ჩრდილო ბლუარსა თანა იხარებდეს 91, 2 [ხარ].

ხარისხ-ი საფუძველი, დასაყრდენი დადგა ხარისხსა მას ზედა 114, 20. სუეტეი იგი . . . მოახლდებოდა ხარისხად მონაქუეთსა ზედა ძირსა ნამუსასა 114, 13 [ხარისხ].

ხარა-ი||ხარაბ-ი არღარა მისცეს (მას) ხარკი 6, 13. მოვიდოდა ხ. სამეფო 25, 3. აღგუქადა (მან) ხ. 26, 4. დაუშობი მათ მეფემან ხ. 126, 4. განუკუეთა (მას) ხ. 136, 20. არღარა მისცა სპარსთა ხ. 138, 2. მისცემდა ხარკსა მეფესა 12, 14. მივსცემდეთ (მას) ხ. 26, 17. ხ. მისცემდეთ მეფეთა 136, 17. ხ. მისცემდა სპარსთა მეფესა 137, 15. სპარსთა არა მისცემდა ხ. 138, 12. ჰქვან (მას) ხეკ ხარკისა მისთვის 16, 3. მათ

... არა სთნდა ხ. მიცემა აზონისა 23, 2. ხ. მიცემთა დავაშუდლოთ კოსარო მეფე 60, 14. გამოგზავნა მეფემან ერისთავი ხ. დადებად 136, 4. რომელი ქუეყანი აქუნდა მათ ხარკითა 16, 2.

სპარსთა არა მისცემდა ხარაკსა 138, 12 (ვარ.) [ხარკ].

ხბბ-ა ს ა ხ ე, ნ ა ხ ა ტ ი განიცადეს ხატი მისი 81, 5. გამოსახეს ხ. მისი ფიცარსა ზედა 81, 7. ხ. შენი არს კაცი 90, 14. ევმანოელ მამისა ხ. უჩუენა თავთა მათ მოწაფეთა 92, 17. იშვა ... ნათელი ყოველთა, ხ. ღმრთისა მამისა 118, 23. არა სთნდა სიკუდილი მისი სიშენიერისათუს ხატისა მისისა 246, 10. დრამა არტაშან მეფისა ხატითა დავსცეთო 49, 18. შუენიერი ხ. და სახელათ რიფსიშე, ჩემდა წარმოავლინე 83, 15 [ხატ].

ხბბ-ბ ხ ა ტ ი წარმოსცა ჭუარი და ხატი მაეხოვრისა 116, 2. დამალნეს (მათ) ხატნი და ჭუარნი 42, 16 [ხატ].

ხბ-ა დგა ზე ერთი 92, 12; 119, 6. იყო ხ. იგი შუენიერი 119, 7. აღმოცენდა ხ. იგი 119, 13. მოკუეთეს ხ. იგი 119, 17. ყოველი ხ. კმელ იყო 119, 19. აღმართეს ხ. იგი 120, 1. დაადგრა ხ. იგი 120, 4. მივიდა ზესა მას ქუეშე 92, 14. იხილა (იგი) ხ. მას ქუეშე 93, 1. ესე საყვრელება იყო ხისა მისგან 119, 7. აუწყეს ეპისკოპოსსა იოვანეს ხ. მისთვის 119, 11. იყო ხილვა შუენიერი ... ხ. მის აღვისა 120, 3. ნიავი შლიდა ფურცელთა მის ხისათა 120, 2. მის ხისაგან ჭერ-არს შექმნად ჭუარი 119, 14. ზენი შეიმოსნეს ფურცელთა 120, 6. ხ. შეიმოსნეს ყუავილითა 120, 7. იხილე შენ დასხრომა მათი ხეთა მათ ზედა 111, 19. შეკრბა სიმრავლე ურიცხე ვითარცა ფურცელნი ხეთანი 69, 14 [ზე].

ხბღვპ **ა**—**ჟ** ვხედავ, შვილო ჩემო, ძალსა შენსა 77, 7. ვხედავ თქუენ 127, 8. რომელი მდაბალთა ხედავს 107, 19. რამეთუ ვხედავთ 96, 5. ხედივდა

მეფე 61, 9. ამას ხ. ზაბილონ 74, 6. ხ. ნინო ... ერთა მოგუებასა 88, 6. იგი ხ. საყვრელებასა მიუწოდომელსა 89, 6. იგი ... ხ. 123, 11. ხ. ყოველი იგი ერი პირსა ნინოსსა 126, 14. ზედიდეს (იგინი) მეფესა და დედოფალსა 111, 4. ხ. (იგინი) სასწაულთა 122, 6. ყოველი ერი ხ. (მათ) 122, 22 [ხედ].

ხბღვპ-ა მეფემან ... დაფარა (იგი) ხედ, ვისაგან 115, 15 [ხედ].

ხბთქეპაბ დ ა რ ტ ყ მ ა ი—უ უხეთქიან ჩუგლუგი იგი საკურეელსა ზედა მათსა 34, 9 [ხეთქ].

ხბაღუ ხ ე ვ ა ლ ზ ე ლ ი ს ა დ ლ ე ი ყ ო კ მ ა ოხრისა 88, 9. ხ. დღე წარავლინა მოციქულნი 111, 5. ხ. დღე მოვიდეს დასავალისანი 121, 6. ხ. დღე აღვიდეს (იგინი) 121, 21. ზვალისაგან ითხოვა შეწყენა მისი 87, 12 [ხვალე].

ხბღვპ **ი** მეფე იხილვიდა საქმესა მისსა 106, 8. რომელი იხილე შენ 111, 18. იხილა ფარნავაზ სიზმარი 21, 12. ი. მზე 21, 15. ი. განძი 22, 1. ი. ... მეფემან კოსარო 61, 8. ი. (მან იგი) 75, 12. რომელი-იგი ი. რიფსიშე 80, 14. ი. (იგი) რიფსიშე 84, 3. ი. ნინო დიაკონი 84, 11. რომელი-ესე ი. ნინო 84, 15. ი. (მან) ერი უცხოთა თესლთა 87, 18. ი. ნინო მოგობა 88, 6 (ვარ.). ი. ნინო კაცი ერთი 89, 8. რომელი-ესე ი. რა სიმრავლემან ერისამან 91, 9. ი. იგი ზესა მას ქუეშე 93, 1. ი. სახლი მტირე 93, 10. ი. (იგი) დედაკამან მან 93, 12. ი. (იგი) ნინო ჩუენებასა შინა 93, 16. დავით ვერ ი. 97, 7 (ვარ.). ი. ჩუენება ნინო 101, 6. ი. მხოლო დაუსაბამო 107, 18. რომელი-ესე ი. 108, 13. ი. ნათელი 114, 15. ი. ყოველმან ერმან 120, 10. ი. ... ერმან მაეხოვარება ღმრთისა ჩუენისა 120, 17. ესე ყოველი ი. ... დიაკონმან 125, 6. ი. სიმტიციე მისი 246, 8. იხილნა წარმართნი 17, 11. ი. მთანი ჩრდილოსანი 85, 8. ი. პირნი დიდნი 87, 14 (ვარ.). სასწაულნი ი. თუ-

აღმან ჩემმან 97, 11. ვიხილეთ საკურველება ქრისტესი 69, 18. ვ. ვარსკულავი 121, 10. იხილეს (იგი) მოხუცებულთა 67, 6. ი. ღმერთი კაცთა 77, 14. ი. (მათ) ვინმე დედოფალი 80, 10 (ვარ.). ი. რიფსიმი 81, 5. ი. . . . ყოვლად წმიდათა მათ მანქანება მტერისა 81, 12. ი. ყოვლად ქებულთა დედათა განსაცდელი ესე 81, 17. ი. ნათელი 110, 11. ი. მათცა სუეტი იგი 114, 12. ი. საკურველი იგი . . . სუეტი 114, 19. ი. სასწაული 122, 10; 122, 20. ი. . . . სასწაული 122, 16; 124, 3. შვილი შენი იხილ 128, 22. იხილეს (იგი მან) 77, 12. მან ვიხილოს კირსა შინა შენ 105, 21. იხილოს ადგილი 121, 15. იხილოს ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა მაცხოვარება შენი 91, 1. ი. თუ სადა დადგენ (მთიებნი) 121, 2 (ვარ.). ნათესავთა ი. (იგი) 248, 13. სასწაულნი ვიხილვან 127, 13. რომელთა ეხილვა (იგი) 105, 11 [ხელ].

ხილვა-ა ნახვა, შესახებ დაობა რომლისა-იგი შენ გნებავს ხილვა 105, 19. იყო ხილვა მისი შუენიერი 120, 3. ვითარცა ხილვით ვიციით 120, 3 (ვარ.). გამოვიდა თუალ-შეუღდავითა ხილვითა 88, 16. რომელი საკურველ იყო ხ. 112, 4. ღირს-გუყვნა ესეითარსა დიდებასა ხილვად 73, 18 (ვარ.). შემემთხვა მე ხ. ქალი 83, 9. წარვიდა . . . ნინო ხ. არმაზისსა 89, 3. შემოკრება ერი ხ. მწუანისფერობასა მის 119, 18 [ხელ].

ხილო* (კავშირი) ხოლო წმიდამან ნინო აუწყა ყოველი გზა 93, 6. ხ. იყენეს ანასტო და ქმარი მისი უშვილო 93, 15. ხ. მათ რწმენა 95, 6. ხ. აწ . . . კელი შეახეს მამათა . . . ძესა მას 96, 9. ხ. მე . . . ვიწუე კითხვად 96, 16 [ხოლო].

ხილო მხოლოდ ნინო თუნიერ ხოლო დედა-ძმობა მისთა არა აუწყა (მას) 93, 3. თუნიერ ხ. არა ნათელიღეს მთიულთა კავკასიანთა 116, 20 [ხოლო].

ხუასტაბი ქონება, სიმდიდრე

არს ჩემ თანა ხუასტაგი დიდძალი 22, 11. ვიქმაროთ ჩუენ ხ. იგი ორთავე 22, 13. სიმდიდრესა ზედა მისსა დაერთო ხ. აზონისცა 23, 27. ნუ შურობ ხუასტაგსა შენსა 22, 16; 22, 23. მით ხუასტაგითა მოვიდე 22, 12. ხ. შენითა განვიმრავლენ სპანი შენნი 22, 16. აღივსნეს (იგინი) ყოვლითავე ხ. 45, 16 [ხუასტაგ].

ხუდომბ რგება 0—2 მასვე ხუდა წილად ქართლი 13, 16. ხუდა (იგი) წილითა მით ჩრდილოელთა მცხეთელთა მოქალაქეთა 78, 6. კუართი იგი უფლისა წილით ხ. მცხეთელთა 99, 14. ქუეყანა წილით ხდომოდა (მას) 4, 4 [ხუედ].

ხუდრ-ი წილი შუდთა ამათ მისცა ხუედრი მათი 4, 15. კავკასიითა ჩრდილოთ არა იყო ხ. თარგაშოსისა 5, 16. დედა-ციხე კახოსის ხ. იყო 9, 8 [ხუედ].

ხუდრამბული ვიყავ წილით ხუედრებული მის წელიწადისა 95, 18 [ხუედ].

ხუთ-ი გამოკრიბეს განძი იგი ხუთ ლამე 22, 9. მცხეთას კბრძოდეს ხ. თუე 48, 13. გამოჩნდეს ხუთნი გმირნი 8, 15. განდგეს ერისთავნი ხ. 57, 7. ხ. ქალაქნი შენდავე იყენენ 183, 5. ესე ხუთნივე იყენეს გმირნი 8, 17. განყენა ცოლმან ქართლოსისმან ხ. იგი გმირნი 8, 21. იქმნეს მსახურ ვარსკულავთა ხუთთა 11, 8 [ხუთ].

ხუთას-ი აღაშენა ტაძარი ღმრთისა ხუთასი 117, 15 [ხუთ, ას].

ხუთი ათას რვაასოცდათურამეტ-ი შევედრა სული თუნი მუუფესა ცათასა დასაბამითგანთა წელთა ხუთათას რვაასოცდათურამეტსა 127, 21 [ხუთ, ათ, ას, რვა, ოც, მეტ].

ხურო-ა წარმოგზავნა მღვდელნი და ხურონი 117, 13. დაუტევენ ხ. საქმედ ეკლესიისა 117, 19. დაუტევენა წუნდას ხ. 117, 20. იწყეს ხუროთა შენებად ეკლესიისა 118, 15. ასწავებდა (იგი) ხუროთა 112, 1 [ხურო].

ხუტას-ი მღვდელი მოითხოვა ხუცესი პატრიარქისაგან 74, 14 (ვარ.) [III ც].

3

პმს საკიროა ი— არღარა მიქმს მე შენგან მძევალი 128, 17 [კამ].

პდმზა-ბ რძოლა იწყეს კლმალ ურთიერთას 10, 13; 10, 16 [კელ].

პმზ-ი მიეგება ბრძოლად ქევსა მას ზედა ნასიბისასა 67, 5. ქ. კლარჯეთისასა არა იყო ეკლესია 131, 14. უუჯუდა იგი ქ. კახეთისასა 136, 8. ნათესაენი მეფეთანი დარჩეს ქ. კახეთისასა 138, 16. წარიხუნა . . . ქევნი კავკასიანთანი 65, 10. აღიუნეს ქ. იგი დროშებითა 89, 4 (ვარ.). ივინი განყენა ქევთა და ქუეყანათა შინა 25, 22 [ქევ].

პელ-ი მიჰყო კელი მისი 21, 15. ქ. შეახეს მამათა ძესა მას 96, 9. აღილო ღმერთმან ქ. წყალობისა მისისა ჩუენ ზედა 96, 10. განძრა ქ. ჭუარისსახედ 114, 1. კაბუემან მან შეჰყო ქ. სუეტსა მას 114, 8. ნინო შეახო ქ. სუეტსა მას 115, 10. დასდეი ქ. ერთსა ქვასა 122, 1. მოსცეს ნათელი კელსა ქუეშე ზაბილონისსა 73, 12. დასდებდა ზაბილონ ქ. თუსსა ერსა 75, 5. უმრავლესთა მათგანთა ქ. ქუეშე . . . ნინოსსა ნათელ-ილეს 81, 1. ქ. ქუეშე მათსა ნათელს-ილებდა ქართლი 115, 21. ნათელ-ილო მეფემან ქ. ქუეშე ნინოსსა 116, 9. ნათელ-ილო დედოფალმან . . . ქ. ქუეშე მათ მღღელთა და დიაკონთასა 116, 10. განერე შენ ცოცხალი კელისაგან აზონისა 21, 9. სუეტი დაეყარა კელით შეუხებლად კათაგან 114, 21. რომელი ლომსა კელითა შეიპყრობდა 52, 2. ქ. მისითა დამადგა გვრჯენი 67, 16. ილასრულეზდა ღმერთი ქ. ნინოსითა საკურველებათა 94 (ვარ.). ჭუარი . . . მცხეთას იპყრეს ქ. კაცობრივითა 121, 18. შეიწყნარა ნინო კელითგან მის დედაკაცისა 80, 15. სძლო თრღატ და კელად შეიპყრა 68, 14. დასხნა კელნი მისნი . . . მკართა მისთა ზედა 79, 18. დამბანა (მას) ქ. 93, 13. სცნა ქ. აპყრობად 108, 6. განიპყრნა ქ. აღმოსავლით 110, 4. განეპყრნეს

(მას) ქ. 113, 3. აღიპყრნა ქ. მირიან მეფემან 118, 10. მიიღეს (ივინი) კელთა ლუკა მახარებლისათა 78, 12. ქ. შენთა შეევედრებ . . . შეილსა დისა ჩემისასა 79, 19. ქ. მისთა აქუნდა სასაუბრეველ 84, 12. ქ. მისთა აქუნდა კრმალი 89, 10. კრმალი ბრწყინვალე იტეოლა ქ. შინა 89, 11. ქ. აქუნდა სამოსელი იგი უფლისა 100, 8. მოანიჭა ნაწილი ძელისა ცხოველისა და სამსკუალნი კელთანი 117, 13. ვერ განერე კელთაგან ჩუენთა 46, 8. არა ინება გამოღება ქ. მის მკუდრისათა 100, 7 [კელ].

პელად-ი ხელქვეითი შეგზაენნა ერისთავნი, კელადნი მისნი 13, 4 [კელ].

პელთ-საჰმარ-ი ხელსაქმე იზარღებოდეს (ივინი) კელთ-საჰმარისაგან ვაჰრობით 82, 11 [კელ, ქმ].

პელით-წარილ-ი ხელწერილი დაწერა კელით-წერილი ძმისწულთა მისთა 131, 4 [კელ, წერ].

პელის-განაპყრობა-ი ხელთა გაშლა იგი ღდა კელ-განაპყრობით 114, 5 [კელ, აყარ].

პელის-ღადება-ი ჭუარნი ესე აღმართნეს კელის-ღადებითა მეფეთათა 120, 9 [კელ, II დევ].

პელმწიფე-ი მეფე, მფლობელი მოკულაო უსწორო დიდი კელმწიფე 19, 14. მისცინს ივინი კელმწიფესა ძნელსა 96, 6 [კელ, წიფ].

პელმწიფეზა-ი მეფობა საწუნელ არს ჩუენი კელმწიფეზა მათგან 83, 1 [კელ, წიფ].

პელმპნ-ი დახელოვნებული ესე ფარნავაზ იყო . . . მონადირე კელმვანი 21, 2. ნუგეშინის-გუცემდა მოძღუარი ქ. 113, 18. გარდამოსდიოდეს ცრემლნი თულათაგან მათთა განშორებისათეს სნეულთა მკურნალისა კელოვანისა 126, 19. ყოველთა ქელოვნთა მკურნალთა წარმოაცალიერნეს წამალნი 104, 8 [კელ].

- პილ-**ი მოუსწრეს ვიეთმე კილსა 61, 17. მიიწიენეს (იგინი) მცხეთად
 კ. ზედა 88, 6. სახლი ელიოზისი იყო წიად მოგუთასა, კ. ზედა 101, 5. ეპისკოპოსმან შემზადა ადგილი ერთი, მიწურვით კილისა კარსა მოგუეთისასა 116, 12 [კილ].
- პზა-**ა (იყო) კმა პირისა მათისა ვითარცა კმა ქუხილისა 7, 1. კ. ზახილისა მათისა მსგავს იყო ქუხილისა 34, 10. კ. ბრძოლისა მათისა ემსგავსა კმასა ტეხისასა 52, 4. კ. ესმა (მას) 84, 16. იყო კ. ოხრისა 88, 9. მესმა კ. ახლისა სყულისა 97, 7. კ. იყო ზეცით 105, 15. ჰვეანდის კმა აგი კმასა მას უროს მვედლისასა 34, 9. კ. ესე ტყე-ბისა არს ეშმაკთა სიმრავლისა 112, 21. შეიქმნა კ. ზარისსაყდელი 113, 6. ისმა კ. ძლიერი 113, 14. ჰვეანდის კმა იგი კმასა მას უროს მვედლისასა 34, 9. კმა ბრძოლისა მათისა ემსგავსა კ. ტეხისასა 52, 5. (პაოს) ნუგეშის-ცემდა კმითა საზარელითა 7, 5. აღი-ზახნეს ორთავე კ. სასტიკითა 34, 6; 52, 4. კმა-ყო კ. მალლითა 34, 21. ქუხნ კ. პაერისათა 107, 11. კ. მალლითა ღალადებდა მფეფე 110, 18. იხილე შენ მათი ... კმობა კ. ტკბილითა 111, 20. შეიქმნეს კმანი საზარელინი 112, 15 [კმა].
- პზამბალ-**ი კმამალად! იყუო ქებად 71, 6. იტყოდა იგი კ.¹ ვითარმედ 102, 7 [კმა, აღ].
- პზარმბა** გამოყენება ი ვიქმაროთ ჩუენ ხუასტაგი იგი ორთავე 22, 13 [კამ].
- პზარმბა-**მ იქმორდა კურნებათა თუნიერ წამალთა კმარებისა 71, 6 (ვარ.). მი-ზეზითა წამალთა კმარებისათა მრავალ-ნი ... განათავისუფლნა უძლურება-თაგან 94 (ვარ.) [კამ].
- პმელ-**ი სხუა ყოველი ხე კმელ იყო 119, 20 [კემ].
- პმელ-**ი² ხმელეთი ყოველი ხე-
- ლი გუგასა შინა თულისა მისისასა ... შეიყუანის 77, 10 [კემ].
- პმის-პმოზ** დაყვირება 0—2 კმა-ყო² კმითა მალლითა 52, 6.
 —უ კმა-ყო (მათ) კმითა მალლი-თა 34, 22 [კმა, I ყავ].
- პმის-ცამბ** ეხოს გამოცემა 0—2 მათნი კმა-სცემდეს¹ 121, 23. კმა-სცეს² (მათ) ქუხილითა 91, 6. კ.-ს.² კმითა საზარელითა 91, 6 [კმა, I ც].
- პმოზა** დაძახება, ძახილი —უ უქმო (მან) ქუქის და ოესთა 23, 19. 0—1 კმობდეს (იგინი) 74, 4; 113, 10 [კმა].
- პმოზა-**მ კიკვიკი იხილე შენ... კმო-ბა მათი კმითა ტკბილითა 111, 20 [კმა].
- პორც-**ი ვქამეთმა კორცი კაცისა 62, 19. აზიარნეს (იგინი) კორცსა და სისხლსა ქრისტესსა 73, 13. ღირს-გუყვნა ღმერთმან კ. და სისხლსა ღმრთისა უუღდავისასა 74, 1. ღირს ვიქმენით ზიარებად კ. და სისხლსა ძისა ღმრთისასა 97, 8. იოვანე აზიარა ნინო კ. და სისხლსა ქრისტესსა 127, 18. გრწმე-ნინ იესო ქრისტე ... კორციითა მოს-რული 115, 11. რომელმან ქსნისათუს ჩუენისა კ. სიუღილი დათმინა 246, 4. რომელმან მოწყუდნენ³ კორცნი თქუენნი 87, 5. შიშისაგან დადნებო-დეს კ. 113, 9. ყავ განსლვა ჩემი კორცითაგან ჩემთა 97, 11 [კორც].
- პორციმ-**ი კორციელ ოდენ მსახურებ-და მირიან მეფესა 117, 4. სამოთხე ესე კორციელი წარმწყმედილი შეგუ-ეცეალოს სამოთხედ 111, 21 [კორც].
- პორპ-**ი მოსრულ არს სული ჩემი კორ-კად ჩემდა 127, 10 [კორც].
- პრმალ-**ი აღმოიკადა კრმალი 56, 13. აქუნდა კ. ბრწყინვალე 89, 11. იწყეს ბრძოლა კრმლითა 52, 4. მიეტევა სხუათაცა ბუმბერაზთა კ. 56, 13 (ვარ.) [კრმალ].
- პსენება** —2 ყოველნი აქსენებლიან

¹ გამოცემაში: კმა-მალად.

² გამოცემაში: კმა უყო.

¹ გამოცემაში: კმას-ცემდეს.

² გამოცემაში: კმა სცეს.

³ გამოცემაში: მოგწყუდნენ.

სიმენესა და სიქუელესა ფარსმან ქუელისასა 53, 11. რომელი ზემოთ ვაქსენეთ 25, 22. რომელი ვ. პირველ 30, 22. რომელი ვ. ზემოთ 33, 13. რომელი ვ. ზემო 68, 10. რომელი ზემო . . . ვ. 71, 3. რომელი ვ. 73, 1. ვაქსენოთ ესე 3, 5. აწ ვ. ცხოვრება მირიანისი 64, 14. ვ. ცხოვრება ნინო მოციქულისა 72, 3.

ო ვნ. იქსენებოდის საქმე ესე სასწაული უკუნისამდე 110, 10 [I კს].

ჰსნა ო რამეთუ შენ შიქსენ მე პირისაგან 110, 7. რომელმან შიქსნა მე 129, 12. მან გაქსნეს შენ 105, 21. რათა იქსნეს (ერი იგი) ეშმაკისაგან 92, 16.

ო ვნ. იქსნიან (იგინი) პირისაგან 124, 10 (ვარ.). ბევრისა ბევრეული სული კსნილ არს 192, 21 (ვარ.). კსნილ ვიყუენით მონებისაგან მტერთასა 53, 13 [II კს].

ჰსნა-ა თუთ უნდა კსნა სოფლისა 77, 16. არამცა ძალ-ედება კსნა ჩემი ამის პირისაგან 109, 19. გინდა კ. ჩემი 110, 8. გინდა კ. ჩუენი 118, 12. კსნისათუხ ჩუენისა განკაცნა 94, 3. რათა აღიაროს ქრისტე კ. კაცისა განჯორციელებული 111, 3 (ვარ.). რომელი განკაცნა კ. ჩუენისა 128, 19. თავი შეენი შევედრე ძესა ღმრთისასა ვნებულსა კ. ჩუენისა 130, 5. რომელმან კ. ჩუენისა . . . სიკუდილი ღიითმინა 246, 4. რომელა-იგი მოვიდა კ. ნათესაისა კაცთასა 247, 15 [II კს].

ჰშილვა დარაჯობა ო—2 მწყემსნიცა კუმილვიდეს საკუმილავსა ღამისასა 85, 12 [კუმ].

ჰურილ-ი გვირაბი განკრებს კურელსა მას სარკინელნი ღამე 18, 13 [II ჟურ].

ჰური-ი (იყო) ტყორცა ქვისა მათისა, ვითარცა სეტყუა კური 7, 2 [II კუმ].

პ

პაპუ-ა ტანსა მისსა ეცუა ჩაქუ ოქროსი 89, 9. რომელმან შეკრა ჩაქუთაი ბევრასუი 13, 1 [ჩაქუ].

პლომა ო—1 ჭდა იგი მცხეთას 33, 4 (ვარ.). ჭ. დედოფალი 93, 11. ჭ. იგი 123, 10. არღარა ჭლომილ იყო მეფე სპარსეთს 43, 12 (ვარ.) [ჭედ].

პარმთ ჭერ მირიან ჭერეთ იყო მუნ 67, 21. რომელი-იგი ჭ. არა ყუაოდა 84, 9. ჭ. მეფე არღა გამოსრულ იყო 88, 10. ელენე დედოფალი ჭერეთცა ცთომილებასა შინა არსა 79, 9 (ვარ.) [ჭერ].

პარკაშალ-ი ბოროტი, ცუდი მოილო ნიავმან . . . სული ჭერკუალისა მწარისა 91, 8 [ჭერკუალ].

პარ-პომა აუცილებლობა, სპირობება ო—1 ესრეთ ჭერ-არსი 118, 6. ხისაგან ჭ.-ა. შექმნად ჭუარი პათიოსანი 119, 14. შენდა ჭ.-ა. (ესე)

122, 1. ჭ.-ა. სუეტრისა მის კნა სახედ ჭუარისა 131, 21. ჭ.-ა. მისიკა სიკუდილი 247, 19. რა-იგი ჭერ-იყო2 ყოფილ ქრისტესა 78, 4. ჭერ-იყო3 აღდილთა ქართლისათა 117, 16 (ვარ.) [ჭერ, I არ, I ყუვ].

პარ-ჩინებ გამორჩევა ი უობ. იაკობ ეგრეთ ჭერ-ჩინებ 131, 20. სადაცა ჭერ-ჩინებ 117, 16 [ჭერ, ჩენ].

პიპ-ი მოვიდა ვითარცა ჩიქი სიფოცხითა 28, 10 [ჩიქ].

პშნა გამოსალმება, განშორება ო— უქმნა დედისაგან თუსისა 80, 5.

ი უობ. ვიქმნი შენგან, ეშმაკო 108, 7. იქმნა (მან) მათგან 75, 8. ი. ცოლისაგან თუსისა 76, 7 [ქმენ].

- 1 გამოცემაშია: ჭერ არს.
- 2 გამოცემაშია: ჭერ იყო.
- 3 გამოცემაშია: ჭერ იჩინა.
- 4 გამოცემაშია: ჭერ იჩინო.

1 გამოცემაშია: ჩაქუითა.

ჯ.ოზნან — აქობა (მას) ფარსმან 52, 5. ესრეთ აქობიან (მათ მას) 51, 20 [ქობ].

ჯ.ოკოხატი — რომელნი ცოცხლებით შთაენთქნეს ჭოჭოხეთსა 90, 6. ვარ მე ცოცხლიე ჭ. შინა 109, 19. მიქსნა მე პირისაგან ჭოჭოხეთისა 129, 13 [ჭოჭოხეთ].

ჯ.შარბი — ზაბილონ დაიწერა ჭუარი 76, 7. შექმნა ჭ. ნასხლევისა 94, 10. აღმართა ჭ. 94 (ვარ.). გამოაჩინა ჭ. იგი 102, 8. მოილო ჭ. იგი 105, 1. წარმოსცა ჭ. 116, 2. ჩამოვიდის ჭ. 120, 11. ჭ. პატიოსანი მცხეთას იპყრეს 121, 17. დასწერე ჭ. ქეასა ამას 122, 2. ემა არს ჩუენ შორის შუამდგომელად ჭ. მისი 128, 19. მოაყვანებინა ჭ. 130, 10. მირდატ მისვე სუეტისაგან შექმნა ჭ. 132, 1. აღმართა ჭ. იგი 132, 3. დამსკუალეს ჭუარსა ზედა უფალი 99, 9 (ვარ.). ქადაგებს ნინო ჭ. 109, 18. თაყუანი-სცეს (მათ) ჭ. 122, 3. მთავარი არა განეშორებოდეს ჭ. 122, 6. სუეტი ნათლისა დგა ჭ. მას ზედა 122, 12. სნეულნი ... აღიდებდეს ჭ. 123, 9. ჭდა იგი წინაშე ჭ. ქრისტესსა 123, 11. იგი აღიდებდა ჭ. 123, 12. ჭ. შეამთხვეეს (იგი) 123, 15. (ღელდაცი) თაყუანი-სცემდა ჭ. 123, 17. ღელა მისი ილოცივლა წინაშე ჭ. 123, 20. რომელნი ილოცივიდიან ჭ. 124, 6. მრავალნი ხალოდიან ჭ. 124, 10. მრავალნი აღიდებდიან ჭ. 124, 11. ეათაყუანნეთ (იგინი) ... ჭ. 125, 11. ჩამოჰკიდა გვრგვნი სამეფო ჭ. მას 130, 11. იქმნა ... თაყუანისმცემელ ჭუარისა პატიოსნისა 64, 11. ვნებათა მათთვის ქრისტესთა ჭ. და სხესა ყოვლისავე გამოეძიებდა 77, 4. ჭ. აღმართებისათვის 108, 14 (სათ.). იგი დღე განაწესეს ჭ. მსახურებად 122, 8. დადგა იგი წინაშე ჭ. 123, 3. კოსტანტინე წარმოიძღვანა სახე ჭუარისა 70, 1. თავსა მისსა გამოსახა სახე ჭ. 130, 12. გამოსახა მას ზედა სისწაული ჭ.

80, 6. გამოიწმინა ნიში ქრისტეს ჭ. 92, 14. აღმართო ძელი ჭ. 110, 1; 110, 9. აღაშენა კუბო ჭ. მცხეთისა რეე 123, 7. იხილეს კურნება ყოვლად წმიდისა ჭ. 124, 3. აღმართებისათვის პატიოსნისა ჭუარისა 119, 4 (სათ.). მოსაენი ქრისტესნი წარძღუანებითა ჭუარისათა სძლევენ მტერთა 69, 20. წინამძღურებითა ჭ. იოტნა მეფენი 95, 15. განრღუეულნი განკურნის შეხებითა ჭ. 102, 10. შეხებითა ჭ. განიკურნა 105, 10. მრავალნი ძალითა ... ჭ. განიკურნებოდეს 124, 12. წარძღუანებითა ... ჭ. სძლო მტერთა 130, 6. სუეტი ნათლისა სახელ ჭუარისა დგა 122, 11. მრავალნი მოვიდოდიან შემთხვევად ... ჭ. 124, 11: აღილო გვრგვნი ჭუარისაგან 130, 12. მთავარი ესე ... განკურნო ... ჭუარითა 108, 2. რომელ არიან მეოტ ჭ. ქრისტესითა 113, 1. სახარებითა და ჭ. პატიოსნითა ... უჩუენოთ გზა ქეშმარიტი 125, 12. ნაწილის გამოღებად და ჭინად ჭუარად 131, 18. დამალნეს ხატნი და ჭუარნი 42, 16. ჭ. იგი დამარტულ არიან 78, 15. შექმნენეს ჭ. ესე 120, 8. აღმართენ ჭ. ესე კრისტესნი 121, 2. წარბუნენით ორნი ჭ. 121, 12. რათა დამალნენ (მათ) ჭ. 136, 10. გამოაჩინა ჭ. 137, 14. განამრავლნა ჭ. 138, 2 [ჭუარ].

ჯ.შარბისხანელ — ქეარის მსგავსად ჭუარი იგი შეახო თავსა ჭუარისსახელ 105, 2. განძრა კელი ჭ. 114, 1 [ჭუარ, სახე].

ჯ.შარცმამ — დახუდეს (იგინი) ჭუარცმასა უფლისასა 36, 21; 99, 8. რომელი ჭ. უფლისასა განუტევეს ურიათა 44, 6. ვნებათა მათთვის ჭუარცმისა და სხესა ყოვლისავე გამოეძიებდა 77, 3 [ჭუარ, ცუ].

ჯ.შარცმულ — აღიარეს ჭუარცმული ქეშარიტად ძედ ღმრთისა ცხოველსად 122, 3. იგინი ჭუარცმულსა მსახურებენ 83, 1. ქადაგებს ნინო ჭუ-

არსა და ჟ. 109, 18. შექმნულად იტყვან მათ ჭუარცმულისა მის მიერ 83, 6. ვამხილოთ ნანას . . . დატეობა სკულსა ჭუარცმულისასა 109, 4. მოვსრნეთ მოსაენი ჭუარცმულისანი 109, 3 პური-ათა ჭუარცმულისაგან ეშინიან 83, 4. [ჭუარ, ცუ].

ჯუარ-ცუმბა 0—8 ჭუარს-აცუესი (მათ იგი) 78, 5.

ე რომელი ჭუარს-ეცუა² 94, 4; 119, 1 [ჭუარ, ცუ].

ჯურღმულ-ი ქა აღალო პირი ნინო, ვითარცა ჭურღმულმან აღმომდინარემან 96, 18 [ჭურღმულ].

3

ჰაერი-ი ქაერი, ქარი რომელი ემსგავსა სასტიკებასა ჰაერისასა 6, 24. ქუნს კმითა ჰაერისათა 107, 11. იყენეს სავენი თოვლითა და ჰაერითა სასტიკითა 85, 9. შ. შით მოიწია შემუსრვა მისი 106, 20. აღდგეს ქარნი და ჰაერნი 91, 6. რომელი აღვიდეს სიმაღლესა ჰაერთასა 77, 10 [ჰაერ].

ჰასბა-ი||ბსბა-ი ასაკი ჰასაკსა საზომსა მიწვენულ არს 98, 15.

შეუყუარდა სისრულე ასაკისა მისისა 245, 15. არა სთნდა სიკუდილი მისი სიმაღლისათეს ა. მისისა 246, 11. იყო კაცი ასაკით შეუნიერი 33, 13. ფარსმან ქუელი იყო კაცი ასაკითა შეუნიერი 51, 3. მოვიდა კაცი

ერთი ჩუენებით, ა. ზომი 86, 5. მცირე ვიყავ ა. 247, 7 [ჰასაკ].

ჰასბა(ომან-ი)||ბსბა(ომან-ი ეინცაენ გამოჩნდის ქართველთაგანი ქმულ-ეთილი და ასაკოვანი, მოკლიან იგი 20, 12 [ჰასაკ].

ჰორ(ოლ-ი)||ორ(ოლ-ი) შუბი სცა სუმბატ ჰოროლნი 46, 12. მოსწუაღნა სუმბატ შ. იგი 46, 14.

იწყეს ორთავე გურემად ოროლითა 34, 7. ბრძოლისა სიგრძესა შინა განუტყდა (მათ) ოროლები 34, 8. ამაზასპ აღიხუნა ოროლნი 56, 9. სცნა (მას) ო. ამაზასპ 56, 12 [ჰოროლ].

ჰრომამლეზარ ბერძნულად წიგნი იგი წერილ იყო ჰრომამლეზარ 86, 10 [ჰრომ].

ჰურიანყოფილ-ი ჰკითხვენ პურიყოფილსა აბითარს 105, 13 [პურიან I ყავ].

1 გამოცემაშია: ჭუარს აცუეს.

2 გამოცემეშია: ჭუარს ეცუა.

ძირთა ინდექსი

თითოეულ ძირს მიწერილი აქვს ტექსტში დადასტურებული მისგან ნაწარმოები ფორმა, ან ფორმები. ომონიმური ძირები ერთმანეთისაგან განსხვავებულია რომაული (I, II, III) ციფრებით, რომლებიც ძირის წინ არის დაწერილი. ომონიმური ფორმები, როგორც წესი, არ გავითიშავს.

ა

აბჯარ- იბჯრისა.

აღრმ- აღრე.

აზნ- აზნაურნი; აზნაურთაგანი; აზნაურთავეგანი.

ათ- ათ, -სა, -ნი, -ნივე; ათასი; ათასათასითა; ათასისთავნი; ათი ათასი; ათეული; ათორმეტნი, ათორმეტთა; ასი ათასი; თერთმეტ; თექუსმეტ; თორმეტი, -სა, -ისა, თორმეტ, -ნი; თხუთმეტი; -ისა; მეათე; მეთვრამეტე; მეთოთხმეტე, -ნი; მეთორმეტე; მეთხუთმეტე; მეოცდაათე; მეთექუსმეტე; მეჩუდმეტე, მეცამეტე; მეცხრამეტე; ორმეოცდაათი, ორმეოცდაათმან, ორმეოცდაათნი; ორმეოცდაჩუდმეტე; ორმეოცდაცამეტმან; ორმეოცი ათასი; ოცდაათი, -ის, -ნი; ოცდაათი ათასი; სამეოცდაათნი; შუდი ათასი; ჩუდმეტე; ცამეტე; ხუთ ათას რეასოცდათურამეტსა.

აქლდამა- აკლდამასავე.

ალვა- ალვისა.

ამბავ- ამბავი.

ამბორ- ამბორის-ყოფა, -ითა.

ამირა- ამირა.

ამო- სულამო.

ამპარტაპან- იმპარტავანი.

ანგელოზ- ანგელოზი, -ისასა, -ნი.

ანდერძ- ანდერძი, -ისა.

ანტაპარ- ანტაკრად.

ანუ- ანუ, -მცა.

I არ- ვარ; -ი, ხარ, არს, -ა, ვართ, ხართ, არიან; ერთარსება, -ისა; ღირს-ვარ, ღირს-არს, ღირს-ვართ; ჯერ-არს.

II არ- იარებოდის.

III არ- აღმსარებელი; აღიარა; აღიარეს; აღვიარო, აღვიარონ; აღსარებასა; აღსარებისათჳს, აღსარებად.

არა- არა, -ვე, -მცა; -ლა, -ცა, -ცალა; არადაპარეებად; არავინ, არავის; არამედ; არასადა; არაოდეს; არარომელნი; არაწმიდად; არლარა; არლარავინ; არლარავის; არცავინ; არცარა.

არღაშირ- არღაშირობით.

I არამ- არენი, -თა.

II არამ- არისანი.

არძანიშ- არძანიშგებისაებრ.

არწიშ- არწივი.

ას- ათასი, -ნი; ათას-ათასითა; ათასისთავნი; ათი ათასი; ასი ათასი; ექუსასი; ორმეოცი ათასი; ოცდაათი ათასი; სამასი; სამსოცდათურამეტსა; შუდი ათასი; ხუთასი; ხუთი ათას რეასოცდათურამეტსა.

ასპიტ- ასპიტთა.

ასულ- ასული, -მან, -სა, -ისა, -ო, -ები, -ნი, -თა; ასულისწული-ი, -ისა, -ნი.

ასურ- ასურული.

აჰა- აჰა, -ვე, -თ, -თვან, -ცა; -მომდე, -მომდის; აჰაჰ.

აღ- ამაღლა, ამაღლებითვან, ამაღლე-ბისათეს; აღამაღლა; აღიმაღლეს, აღი-მაღლის; მაღალ, -ი, -მან, -სა, -ისათა, -ითა, -ნი, -თა, -თათ; მაღნარისანი;

მაღნართა; უმაღლეს; კმაღალად; სი-მაღლე, -სა, -ისათეს, -თა.

აწ- აწ, -ლა, აწე.

აბ- ახალი, ახლისა, ახლისათა, ახალნი, -თა; ახალნერგი; ახლოს; განაახლნა; მახლობელი; -ად, -თა, -ნი; მახლობე-ლობაჲ; მიაახლოს; მიევაახლე, მიეახლა, მიეახლნეს, მიევაახლო; მივიახლო, მი-ახლებულ იყო; მიახლება; მიახლე-ბულსა; მოახლდებოდა, მოახლებულ იყენეს.

აბოვან- ახოვანო, ახოვანთა.

აჰა- აჰა; აჰა ესერა.

ბ

ბ- დაბა; დასაბამითვანთა; დაუსაბამო, -სასა, -სათა; ერთბამად; შეაბნა; შესა-ბამი.

ბაბილო- ბაბილო, -სა, -თა.

ბაგინ- ბაგინთა.

ბაღ- დაბადებულისამან, დაბადებულისა-გან, დაბადებულთაგან; დამბადებელი; -მან, -სა, -ისა, -ისათა.

ბან- განიბანნეს; განიბანნიან; განბანა; დაჰბანა.

ბანბა- ბანაკი; დაიბანაკეს, დაებანაკა.

ბაღ- ბედნიერად.

I ბერ- ბერეიდა.

II ბერ- სიბერისა.

ბერძ- ბერძული, -ად.

ბერძნ- ბრწყინვალე, -დ; გამობრწყინ-და, გამობრწყინდენ; განაბრწყინვოს; ნაბერწყალი, -ნი.

ბეჰად- ბეჰელი; დაბეჰდეს; დაბეჰდული.

ბივრილ/ტ- ბივრილი; ბივრიტი.

ბილწ- ბილწთა.

ბიწ- ბიწი.

ბლბრდნ- შებლარდნილი.

ბნეგ- განიბნიენით, განიბნიენეს, განიბ-ნიენეს; განბნევა; განბნეული; მიმო-დაბნევა; შთაბნიენა.

ბნელ- ბნელ, -ი, -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ისათა, -ით, -ად, -თა; დაბნელდა; დაბნელებული.

ბომონ- ბომონთა.

ბოროტი- ბოროტი, -მან, -ისა, -თა; ბო-როტის-ყოფასა; ბოროტის-მოქმედი; განბოროტენეს.

ბორცუ- ბორცუ, ბორცუსა.

ბომდ- ებომდეს; მიუბოძა, მომიბოძო.

ბრანჯ- ბრანჯულად.

ბრინჯ- ბრინჯისა.

ბრა- დააბრკოლებდა; დაებრკოლოს.

ბრმა- ბრმა, -თა; დააბრმო; დაბრმობილ.

ბრძ- ჰბრძოდა, ჰბრძოდეს, ბრძოდა, ჰბრძოდეს, ჰბრძოდის, ჰბრძოდიან; ებრძოდა, ებრძოდიან, გებრძოდის; ბრძოლა, -სა, -ისა, -ისაგან, -ითა, -დ, -ნი; მბრძოლად; მარტოდმბრძოლი; მბრძოლნი, -თა.

ბრძან- ბრძანებს, ბრძანა; უბრძანე, უბრ-ძანა, უბრძანეს; ბრძანება, -სა, ბრძა-ნებულ, -ი; საბრძანებულთა.

ბრძენი- ბრძენი, -თა, განაბრძნობდა; სიბრძენსა, სიბრძენითა; ღმრთივგან-ბრძნობილმან, ღმრთივგანბრძნობილსა, ღმრთივგანბრძნობილისა.

ბრწამალ- ბრწამალი.

ბუგბარაზ- ბუგბარაზი, -ნი, -თა.

ბურ- საბურველი.

ბლურ- ბლურასა.

ბჟე- ბჟე, -დ; ბჟობასა, ბჟობად, განბჟეს; განებრჟოთ.

გ

გა- განაგებდის, განაგის; განუგო; განგება, -ითა; განმგე; განმგებელ, -ად, -ნი; ჰგოეს, ეგნეს; გება-უეეს; მივაგოთ; მიუგო, მიუგეს; მოიგეს, მოიგო; მოეგო, მოგებულ იყვნეს; ზონაგები; შურის-გებისა; სიტყუს-გებად.

გაპ- ჰგვანდის; იგავი; მიმსგავსებული, -ად; მსგავს, -ი, -ად; ემსგავსა.

გალობ- გალობად; საგალობელთა.

განძ- განძი, -ისა; საგანძურნი, -ცა, -თა.

გარა- გარე, გარეგან, გარეგნივ, გარეგნით; გარემოს; გარეს-გარ; გარეშე, გარეშემცველისა.

გარნა- გარნა.

გაღ- იგდეს; გულგდებული; დააგდო; შესაგდებულად; შთაუგდებდა, შთაუგდო; ჩამოაგდო.

გაი- მიეგებოდეს, მიეგებოდეს, მიეგება, მიეგებნეს, მიეგების; მიეგებებად; მოეგება.

გემო- გემონი; გემოს-ხილვა.

გე- ეგუების.

გზა- გზა, -სა, -ნი, -თა, -თაგან; გზობასა; თანამოგზაურ-, -ისა; მოგზაურ, -ნი, ოთხგზის; ორგზის; საგზალსა, სამგზის; შედგზის; მრავალგზის.

გზაგ- გაგზავნა; გაუგზავნეს; გამოგზავნა, გამოგზავნა; მგზავრნი; მიუგზავნა; მოგზავნეს; მოუგზავნა; შეგზავნა; წარგზავნა, წარგზავნეს, წარგზავნივ; წარმოგზავნა, წარმოგზავნა, წარმოგზავნა.

გინ- აგინებენ, აგინეს; შეგინებული.

გლო- იგლოვენ, იგლოვდა, იგლოვდეს; გლოვა, -ისანი.

გლაზა- გლაზაკი, -ისა, -თა, -თასა; გლაზამდე.

გმ- გმობად.

გმირ- გმირი, -სა, -ნი, -თა, -თაგან.

გობ- დაიმეგობრნეს, დაიმეგობრიან; დაემეგობრნეს; მეგობარსა, მეგობრად.

გოდ- გოდებდა; გოდებისანი, გოდებით.

გოდოლ- გოდოლი, გოდლისასა.

გოდოლი- გოდოლი, -ნი; გოდოლითობა, -ისა.

გონ- ეგონებ, ჰგონებდეს; გონება, -სა, -ითა; გონიერი; გონიერება; გონიერ-მყოფდა; მოიგონებენ, მოიგონა; მოიგონებდა; მოეგონა; საგონებელ-გუჩნს.

გორ- გორასა.

გრგუნ- გრგუნვა; -ნი.

გრილ- საგრილი.

გრძ- განაგრძელეს, განგრძელდა; სიგრძესა, სულგრძელებითა.

გრძენ- გრძენბითა; იგრძნა; გრძენულთა; მგრძნებელი; -თაგან; უგრძენულად.

გრგუნ- გურგუნი, -ისა; გურგუნისანი.

გუალ- წარგუალეთ.

გუამ- გუამი.

I გუარ- მიკგუარეს.

II გუარ- გუარი; გუარნათესაობა.

გუბა- გუბასა.

გუელ- გუელი, -თა.

გუემ- იგუემებოდა; გუემელი.

გული- გული, -სა, -ისა, -ითა, -თა; გულ-გდებული; იგულე; ეგულებოდა; გულის-თქმითა; გულის-სადებად; გულისწარომითა; გულისხმა-ყო, გულის-ხმა-ყო; გულისხმის-ყოფა; გულს-მოდგინედ; გულსმოდგინებით; გულ-ფიცხელ, -ი; დაიგულეს; დაუორგულ-დეს; ერთგულებასა, ერთგულობასა; ორგულებასა, ორგულებით; შევრო-გულით.

გუმირ- გუმირად.

გუნდრუ- გუნდრუცი.

გურდემ- გურდემსა.

გუშინ- გუშინ.

ღ

I ღა- ღაბ, -სა, -ნი, -თა, -ნო; და-ღმანი; დედისღისწული; ღისიქესა; ღისწული; -სა, მამისღისწულსა.

II ღა- (კაეშ.) და, დაღაიათუ.
ღაბა ღაბა, -სა, -ისა, -ით, -ნება; უღაბ-ნოსა.

დაბალ- დაამდაბლნა; მდაბლად, მდაბალთა; სიმდაბლისათჳს; ქუემდაბლად; **დასტჳრ-** დაიდასტურეს.

ღებ- ადგილი, -სა, -სავე, -ისა, -ისათა, -ისაგან, -ით, -ითჳა, -ად, -ნი, -თა; აღმადგინა, აღგუადგინა, აღდგინებდა; აღდგა, აღდგეს, აღდგე, აღდგინა, აღდგეს, აღდგეს, აღდგომოდ იყვენს; ადგეს; ადღგომა, -ისა; გაადგინა; განდგა, განდგეს; განუდგეს; განდგომა, -დ; განდგომილნი; გარემოდგინნა, გარემოადგინა; გულსმოდგინედ; გულსმოდგინებით; დაადგინა, დაადგინნა, დაედგინეს; დაუდგინა; დადგინებულ ეარ; დამადგა, დაადგა; დაადგეს; დადგა, დადგეს, დადგის, დადგენ, დაუდგა, დაუდგეს, დაუდგის, დასდგომოდეს; დადგრომილ იყო; დაადგრა, დაადგრეს, დაადგერ, დაადგრის; დაისადგურეს; დგას, დგა, დგეს; უდგა; თანადგილდგეთ; თუაღუედგამითა; მდგომთა; მდგომარე; -თა; მედგრობისა; მიუდგა, მიუდგეს, მოსდგმიდეს; მოადგინა; ნაესადგურ; უკუდგეს; შეუდგები; შემდგომითი, შემდგომად, -ვე, შემდგომთა; შემოადგინნა, შემოადგინენ; შუამდგომელ, -ად, შუამდგომლობითა; წარუდგინა; წარდგომად; წარმოდგომილთა, წინააღუდგა, წინააღუდგეთ, წინააღუდგეს, წინააღუდგის, წინააღუდგენ; წინააღდგომა, -სა, -დ; წინააღმდგომი, -ად.

ღებდა- დედა, -ცა, -მან; -სა, -ისა, -ისაგან, -ისათჳს, -ით, -ნი, -თა, -თაგან; დედაკაცი, -მან, -სა, -ისა, -ისაგან, -ო; დედაკაცება; დედამძეჳ, -მან; დედაქალაქად; დედაციხე; დედაწულით, დედაწულითა; დედისდისწული; დედისძმამან, დედისძმასა, დედისძმათა; დედოფალი, -ცა; -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ად, -ო, -ნი, -თა, -ნო; დედოფლობა; დედული, -ად, -ნი.

ღედალ- დედალი.

I ღებ- განდევნენ; სდენა, სდენეს; დენა-უყო, დენა-უყვეს; მისდელა.

II ღებ- ადვილად; გულის-სადებდა; დასდებდა, დასდვა, დასდვეს, დაეღვა; დიდვა; დაუღვა; დასდებია; დაღება, -დ; იღვა; ზედა-აც; თავს-იღვა; თანამდებნი; მდებარე, სახელ-ედების, სახელ-ედებოდა; ძალ-გუც; ძალ-ედვა, ძალ-ედვის; წინამდებარემან; კელის-დაღებთა.

III ღებ- დევთა, დევთანი.

ღებბალბარ- დეეტალარი, დეეტალარობასა.

ღებნ- აღმომდინარემან; გარდამდინარესა; გარდასაღინელსა; აღინებდა; დინება; მდინარე, -სა, -ისა, -ისავე, -ითგან, -მდე, -ნი.

ღებ- გარდამოსდიოდეს; გარდმოდის; გასდის; დიან, დიოდეს; შესდის.

ღებამონ- დიკონი, -მან, -ნი, -თასა.

ღებდ- განდიდნა, განდიდნეს, განსდიდნენ, განდიდებულ იყო; განგამდიდრო; განმდიდრებულნი; დიდ, -ი, -სა, -ისა, -ითა, -ად, -ნი, -თა; აღიდებდა, აღიდებდეს, აღიდებდი, აღიდებლიან, აღიდონ; იდიდებოდის, ვიდოდით; დიდება, -სა, -ისა, -ით, -ითა, -დ, -ნი; დიდებისმეტყუელება; დიდებულმცა, დიდებული, -ისა, -თა; დიდქალი, -თა; სიმდიდრე, -სა, -ითა; ქება-დიდება.

ღებდა- დილას, დილითგან; დილეულ, -მცა.

ღებ- დადნებოდეს.

ღებამ- დრამა.

ღებამ/ღებამ- მოიდრიკე, მოიდრიკენს; მოდრკა.

ღებმ- დრო.

ღებმშა- დროშებითა.

ღებშ- დაღუშენ; საიდუშლო, -სა, -თა.

ღებშ- დღე, -სა, -ისა, -დმდე, -ნი, -თა; დღენდელი; დღესაქამომდე; მოდღენ-დელად.

2

ეზრა- ებრაული, -ისა.
ეზმა- ეგე; ეგვიპტარი; ეგეოლენ; ეგეოლენთა; ეგრე, -ცა; ეგრეთ, -ვე; ეგრეთსავე; ეგრესაზედ; ეზომ, -ი.
ეპალ- ეკალი, -თა.
ეპლმსინა- ეკლესია, -სა; -ისა, -ისასა, -ისანი, -ნი, -თა.
ელ- ელვა.
ემბაზ ემბაზი, -ისა.
ენა- ენა, -მან, -სა, -ისათჳს, -ითა, -ნი, -თასა.
ეპისკოპოს- ეპისკოპოს, -ი, -მან, -მანცა, -სა, -ად, -თა; საეპისკოპოსო; სამთაჳრეპისკოპოზოსა.
ერი- ერი, -ცა, -მან, -სა; -ისა, -ისამან, -ისათა, -ისაგან, -ითურთ, -ნი, -თა; ერისთავი, -მან, -სა, -ისა, -ად, -ნი, -თა; ერისთავობდა; საერისთავო; საერისთაონი.

ერთ- გაერთნეს; გამოგუერთნენ; ერთ, -ი, -იცა, -სა; -ისა; -ითა, -ად; ერთარსება; -ისა; ერთბაშად; ერთგან; ერთგული; ერთგულებასა; ერთგულობასა; ერთმანერთსა, ერთმანერთისა, ერთმანერთისასა; ერთმანეთისასა; ერთობით; ერთობიარად; თერთმეტ, მეოცდაერთე; ურთიერთას; შეერთნეს.
ესე- ესდენ; ესე, -ცა; ესენი; ესევიტარი, -სა, -ისა, -ისასა; აჲ ესერა; ესრეთ, ესრეთვე.
ექუს- ექუს, -ი, -ნი; -თავე, ექუსას; თექუსმეტ; მეექუსე, -სა; მეოცდაექუსე; მეთექუსმეტე.
ეშაპ- ეშაქი, -ისაგან, -ო, -თა.
ეშუ- ეშუად.
ეჲა- ეჲა.

3

ვაბ- ვაბ, ვაი.
ვაზ- ვაზთასა.
ვალ- აღმოსავალსა, აღმოსავალისასა, აღმოსავალისანი, აღმოსავალით, აღმოსაველით, აღმოსავლითგან; აღმოსაველთს, აღმოსაველთისა, აღმოსაველთით; აღსავალსა; აველენ; გამოველის, გამოველო; გამოველეს; გამოველს, გამოსრულ იყო; გამოსლვა, -ისაგან; განველო; განველო; განველინით; განველინეს; განსლვა, -დ; განსრულ იყვენეს; გარდაველო; გარდაველნა, გარდაველეს, გარდაველოთ; გარდამოველო, გარდამოველნა, გარდამოველეს; გარდამოველამდე; გარდამოველინებულ იყვენეს; გარდამოსლვა, გარდამოსრული; გარდასავალსა; გარდასაველთა; დასაველისა, დასაველით, დასაველით, დასაველისანი; დასაველთისა, დასაველთისანი, დასაველთით; კაც-შეუვალთა, კაცთშეუველიო; მიველინნა, მიველინეს; მიველნ, მოსლვა, -სა, -დ; მოველო, მოველეს, მოველის, მოველინა, მოველინენ, მოველინოს; მოვე-

ლინა, მოველენია; მოველინებელი; მომავალი, -სა, -ად; მომველინებელი; მოველო, მოველს, მოსრულ არს, იყო, იყვენეს; მოსლვა, -სა, -ითგან, -დ, -დმდე; მოსრული, -ისა, -თა; სავალსა; შემოსლვა; შესრულ იყო; შესლვა, -სა, -დ; შეუველი, -სა; ჩამომავალი; წარველო; წარველინებ, წარველინებ, წარველინა, წარველინა, წარველინეს; წარმავალი, -ისა, -ნი; წარმოველინ, წარმოველინინა; წარმოსრულ არაან; წარველო, წარველს; წარსლვა, -ითგან, -დ; წარსრულნი; წარუველი, -ისა.
ვარდ- განვარდა; დავარდა; შეუვარდი; შევარდა; შევარდომა, -ით; შთავარდა; ჩამოვარდა.
ვარდ- ვარდის, ვარდისათა.
ვარსამაბ- ვარსამაბსა.
ვარსამულაპ- ვარსკულავი, -ისათა, -ნი, -თა, -თასა.
ვავ- აღმოვიდოდეს, აღმოვიდა, აღმოვიდედეს; აღვიდოდეს, აღვიდა, აღვიდეს, აღვიდის, აღვიდიან; გამოვიდოდა, გა-

მოვიდეს, გამოვიდიან, განვილოდეს, განვილა, განვიდეს, განვედ, განვიდის, განვიდე; გარდამოვილოდეს, გარდამოვილა, გარდამოვიდეს; გარდავილა, გარდავიდეს; მივილა, მირა-ვილა, მიველით, მივიდეს, მივიდის, მივიდე, მივიდეს; მოვილოლა, მოვილოდეს, მოვილოდიან, მოვედ, მოხვედ, მოვილა, მოხვედით, მოვიდეს, მოვედ, მოვედინ, მოვედით, მოვიდის, მოვიდიან, მოვიდე, მოვიდეს, მოვიდენ; შემოვილა, შემოვედით, შემოვიდეს; შევილოლა; შევილა, შევიდეს, შევედ, შევიდეთ; შთავიდეს, შთავიდიან; ჩამოვილოლა, ჩამოვილა, ჩამოვიდის; წარმოვილა, წარმოვიდეს, წარმოვიდენ; წამოვილა, წამოხუდით; წარვილა, წარვიდეს, წარვედ, წარვედით, წარვიდის, წარვიდე; წაუვიდეს.

ვეღრ- დავდრა; ევედრებინ, ევედრებოლა, ევედრებოდეს, ევედრენეს, ევედრნეთ; ვედრება, -ითა, -დ; მივედრენეს; შევედრებ, შევედრა, შევედრა; გვედრე.

ველ- ველსა, ველისანი, ველად, ველნი, ველთანი; ველურთა, ველურქმნილთა.

ვენაზ- ვენაჯისათა.

ვერ- ვერ; ვერა; ვერარომელი; ვერა-

საღეთ; ვერვინ; ვერავინ; ვეროდეს; ვერლარა; ვერლაროდეს; ვერცალა; ვერძრვა.

ვეფხ- ვეფხი.

ვეშაპ- ვეშაპი.

ვეცხლ- ვეცხლი, -ისა, -ისანი.

ვი- არლარავინ, არლარავის; არცავინ; ვერვინ; ვერავინ; ვიდრე, -მდის; -ლა; ვითა; ვინ, ვისმე, ვითმე; ვინცა, ვინცავინ; ვინმე, ვისმე; ვისმან, ვისნიმე.

ვიმთარ- ეგვეითარი; ესევითარი, -სა, -ისა, -ისასა; ვითარ, -იგი, -ლა, -ცა, -იგი; ვითარმედ.

ვინა- ვინა, -თგან; ვინაობა; ვინაცა.

ვიწყ- დაივიწყა, დაივიწყეს, დაივიწყიან, დაივიწყეთ.

ივლტ- ივლტოლა, ივლტოდეს; ევლტო; ლტოლვილი; მოივლტედ; სივლტოლა; შეივლტოლა; შეივლტოდეს; შელტოლა; შელტოლვილ.

ივლტ- დაალტო.

ვინ- ვინებდის; გუვენების; ვნება, -ისა, -ნი, -თა; ვნებული; მავნე.

ვრც- განავრცო; სივრცე.

ვს- აღვავსენ; აღვისო, აღვისენეს; აღვესნეს; აღვსებისა; აღსავსენი; განავსო, განავსნა, განავსენეს; სავსემან, სავსენი, -თა.

ზ

ზა- გაზაფხულისა; დიზამთრა; ზამთრისასა, ზამთრისანი; ზაფხულისა, ზაფხულისასა, ზაფხულისანი, ზაფხულისათა; საზამთროთა.

ზაზ- დიზავენეს; დეზავა; ზავი; მაზავებელ; შეაზავებდა; შეუზავე; შეზავებული.

იზარ- ზარი, -ისა; ზარგანქელი; ზარისა-აღსაქდელი; ზარისსაქდელი; საზარელითა, საზარელნი.

იიზარ- ზარსა.

ზარდ- აღზარდა, აღზარდეს; აღიზარდებოლა, აღიზარდა, აღზარდილ ვარ, აღზარდალ არს, აღზარდილ იყო; აღზარდა; გამოზარდელნი; ზარდილა, იზარდე-

ბოლა; იზარდებიან, იზარდებოდეს; მზარდელი; საზარდელი, საზარდოლ.

ზატიპ- ზატიკი, -სა.

ზაზ- აღიზახენეს; იზახებენ; ზახილისა, ზახილითა.

ზე- ზე, ზეგარდამო; ზელა, ზეზე, ზემო, -თ, -სა; ზემოეკრძო; ზეპირით.

ზემი- ზეთი.

ზემცა- ზეცისა; ზეცისათა, ზეციო, ზეციოგან, ზეცად, ზეცათასა.

ზეწარ- ზეწართა.

ზიარ- აზიარა, აზიარანა, აზიარენეს; ეზიარა; ზიარებასა, ზიარებად.

ზილ- განიზილა.

ზმარ- სიზმარი.

ზომ- ზომი, ზომიერ, ეზომ, ეზომი; საზომსა.

ზორ- ზორვალ.

ზრახ- განიზრახვენ, განიზრახვიდა, განვიზრახე, განიზრახა, განიზრახეს, განეზრახა; განზრახვა, -სა, -ითა; ზრახვიდა, ზრახვიდეს; იზრახეს; ეზრახა; ეზრახნეს; იზრახებოდა; ზრახვასა, ზრახვად; ზრახვა-ყვეს; თანამზრახველთა; მზრახველი; შეიზრახეს.

ზრზ- ზრზინვა.

ზროხა- ზროხისა.

ზრუნ- ზრუნვიდეს.

ზრძ- სქელი.

ზურგ- ზურგით, ზურგად; ზურგი-თქერიძო.

ზურმუხ- ზურმუხტი.

ზლ- საზღვარად.

ზღმარ- ზღვარისა; საზღვარი, -სა, -ნი, -თა, -თავან,- თამდე.

ზღუა- ზღესკარი, -ს; ზღესყურისა; ზღუა, -სა, ზღუსა, ზღუთვან, ზღუადმდე, ზღუამდის, ზღუათა.

ზღუღა- ზღუღესა, ზღუღის, ზღუღენი, ზღუღეთა; კირით-ზღუღე; მოზღუდა, მოზღუდეს; წარმოზღუდა.

თ

თა- ათასისთავნი; განათავისუფლნა, განათავისუფლდეს; ერისთავი, -მან, -სა, -ისა, -ად, -ნი, -თა; ერისთავობდა; თავი, -სა, -ისა, -ისათა, -ითა, -ადმდე, -ნი, -თა; თავადი, -ნი; თავისთავი; -ითა; თავისუფალ; თავს-იდვა; თაყუანისმცემელ; თაყუანი-სცემენ; თაყუანი-სცემდა; თაყუანი-სცემდეს; თაყუანი-სცეს; თაყუანი-ვეცი; თაყუანი-გცეს; თაყუანი-სცემა, -დ; თუთ, -ცა; თუთმყრობელი; თუთოსა; თუთოსახენი; თუთოფერი; თუსი, -სა, -ისა, -ისასა, -ისათა, -ითა, -ად, -ნი, -ნიცა, -თა; თუსაგან, თუსთაგან; თუს-თუსად; მთავარი; -ნი, -თა; მთავრობით; საერისთავო, საერისთაონი; სამთავარეპისკოპოსოსა.

თანა- თანა.

თარგმან- თარგმანთა; ითარგმანები.

თავ- განათვენი; ათიეს; მთიებნი.

თავზ- მეთევზურთაგან.

თენ- განთენდებოდა, განთენდებოდის, განთენდა; განთენა; განთენებისა; განთიადისა, განთიადისასა, განთიადმდე.

თეს- გუარნათესაობა; დასთესვიდენ; თესლი, -ისაგან; -თა; ნათესავი, -სა, -ისა, -ისაგან, -ითგან, -ითურთ, -ნი, -თა, -თასა, -თაგან; ნათესავთაგანი; ნათესაობა, -ისათეს.

თეთ- თუე, -სა, თუსა, -ისასა, თუენი.

თი- თივანი.

თი- თითა; ნახევართმოსანი.

თი- დაითმინა.

თნ- სინდა, გუნდეს, სინდეს; სათნო; სათნოებისათეს; სათნობა; სათნო-იყო; სათნო-ეყო.

თო- თოელითა.

თნი- თნიერი.

თუ- თუ, თუმცა.

I თუა- თუაღმან, -ისა, თუაღები, თუაღნი, -თაგან; თუაღშეუდგამათა; თუაღ-გახუენ; ითუაღეთ; მიგათუ-ლავე; მიითუაღეთ.

II თუა- თუალი, -ნი.

თუა- თურქთაგანთა.

თუ- აღთქმა; აღუთქმიდა, აღუთქმიდეს, აღთქუა, აღუთქუეს; აღნათქუემი, -ისა; გამოუთქმელსა; განითქუა; გულის-თქმითა; თქმად; თქმული; ეთქუ, თქუა, თქუეს; ითქმოდა, ითქმოდის, ითქუს; ათქუმი; სულ-ითქუმიდა, სულ-ითქუნა; სულ-თქმითა; შეითქუნეს; წართქუა; წარმოთქმა, -დ; წარმოუთქუათ.

თუენ- თქუენ, -განცა, -და; თქუენი, -ისა, -ისასა, -ითა, -ნი, -თა, -თასა.

თხარ- უთხრობდა, უთხრა, მითხრეს, უთხრეს; თხრობასა, მიგითხრობ, მიუთხრეს, მიგითხრა, მიუთხრა; მითხრობა, -დ; მიუთხრობელთა; მოგუთხრა; მითხრობით; წარმოუთხრა.

თხე- ვადამოსთხიენა; დათხეულ არს, დათხევა; დასათხეველსა.

თხემ- თხემსა, თხემამდე.
თხომ- გამოითხოვენ; სთხოვა; ითხოვდა,
 ითხოვდეს, ითხოვა, ითხოვნა, ითხო-

ვენს, ითხოვნეს, ითხოვო, ითხოვოს,
 ვითხოვოთ; თხოვა; მოითხოვა, მო-
 ითხოვნა, მოითხოვეს; სათხოველი.

0

იპპარ- იაგარ-ყვნა.
იგი- იგი, -ვე; იგინი, -ცა.
ივლ- ივლისსა.
ივნ- ივნისი.
იმედ- იმედი; იმედ-ყვეს.

ირამ- ირემსა, ირემთა.
ისი- ისი.
იქედნ- იქედნეთა.
იწრო- იწროსა, იწროთა.

3

იკარ- იკარებდა, იკარებდეს, იკარ-
 რა.

იქამ- შეკამხნა; შეკამხულნი.
იქამლი- კათალიკოსისა; საქათალი-
 კოზო.

იკლ- კლვა; მკლველ, -ნი; მოკლვენი,
 მოკლა, მოკლნა, მოკალთ, მოკლეს,
 მოკლნეს, მოკალთ, მოკვლა, მომკლა,
 მოკვლათ, მოგვლან, მოვეკლა; მოიკლა,
 მოკლულ იყო; მოკლვა; მოკლულთა;
 საკლავსა; სამკლველსა.

იკანან- კანანელთა.
იკანონ- კანონთა.
იკარ- დაჰკარა;
იკარ- ზღუესკარი, -ს; კარი, -სა, -ითი,
 -ად, -ნი, -თა, -თასა; ცისკარა.

იკარ- შეკარა.
იკაფ- კაფა.

იკაც- განკაცნა; განკაცებულისა, დედაკა-
 ცი, -მან; -სა; -ისა; -ისაგან, -ო; დე-
 დაკაცება; კაც, -ი; -მან; -სა, -ის, -ისა,
 ისათა, -ად, -ნი, -თა, -თასა, -თანნი,
 -თაგან; კაცშეუვალთა, კაცშეუვალიო;
 კაცობრივითა; მამაკაცი, -სა; მამაკა-
 ცება.

იკემ- შეიკემბა.
იკედარ- კედართა.
იკედელ- კედელი.
იკეთ- კეთილ, -ი, -სა, -ისა, -ითა, -ად;
 კეთილის-ყოფა, -დ; სიკეთე, -სა;
 ქმნულ-კეთილ, -ი, -ისა; ქმნულკეთი-
 ლობისა.

იქისარ- კეისარი, -მან, -სა, -ისა, -ისათა,
 -ისანი; კეისარისსახელ.

იქელ- და-სამგე-ვეკლე; კლება; მოკლეთა.
იქმრ- განკრთომილი.

იქრპ- კერპი, -სა, -ისა, -ნი, -თა, -თასა,
 -თანნი; -თათვის; კერპთმსახურ; კერპთ-
 მსახურებად.

იქრძ- ზემოკერძო; ზურგითკერძო; კერ-
 ძი, კერძად, კერძნი, კერძთაცა; კერ-
 ძო, კერძოთა.

იქიდ- მოკიდა; მოკიდავს; მოკიდებული,
 ჩამოკიდა; წაჰკიდებოდა.

იქიდე- კიდე; კიდენი, კიდეთა; ცისკიდე-
 სა, ცისკიდეთა.

იქითხ- გამოიკითხა, გამოიკითხეს; გამო-
 კითხვად; განვიკითხოთ; ჰკითხავნ, ჰკი-
 თხვიდა, ჰკითხვიდეს, ჰკითხა; კითხვად;
 მოიკითხა, მოიკითხნის; წარიკითხა,
 წარიკითხნა.

იქილი- კილიკსა.
იქირ- კირით-ზღუდე; ქუთკირი, -ისა,
 -ითა; ქუტკირითა.

იქირთ- ეკირთებოდეს; ჰკირთებდეს, კირ-
 თებისაგან, კირთებად.

იქლმ- კლდე, -სა, -ისა, -ისასა, -ითა,
 -ნი, -თა; კლდოვანი.

იქმა- კმა-არს, კმა-გეყავნ.

იქნის- კნისობდა.
იქოშ- კოშკი.

იქრამ- კრავსა, კრავთა.
იქრამ/იქრბ- გამოკრბებს; გამოკრებად;
 განკრბებს; დაკრბებს; კრებულსა, კრე-

ბულისა; შეკრიბა, შეკრიბნა; შეიკრებ, შეიკრიბა, შეიკრიბნა; შეკრებებიან, შეკრებოდეს, შეკრებს, შეკრიბან, შევეკრებთ, შევეკრებენ; შემოკრაბნა, შემოკრიბნეს; შემოკრება, შემოკრებეს, შემოკრებით, შემოკრებენ; შესაკრებელსა, შესაკრებელთა; წარკრებს.

პრჩხ- იკრიხიალნა.

პრძალ- განაქრძალა; ეკრძალე.

პვრ- განეკრდა, განეკრდეს; განუეკრდა; დაუეკრდა; დაეკრებულ იყვნეს; დაეკრებულნი; საეკრველ, -ი; საეკრველება, -სა, -ისა, -თა; საეკრველ-უნდის.

პვრიბამ- კერიაყესა.

პვალ- კუალსა; კუალად, კუალადვე, კუალადცა.

პვამ- კუამლი; კუმოდა; სარკუმელსა.

პვართ- კუართი; -ისა, -ისათეს.

პვამ- კუმო.

პვმდ- მკუდარსა; მკუდრისათა, მკუდართა; მოკუდავი, -ისა, -თა; მოაკუდინენ;

მოკუელა; მოკუდებოდა, მოკუელა, მოკუელი; მომკუდარსა; სამკუდრო, -დ; სიკუდილი, -სა; -ისა, -ისათეს, -ით, -ითა, -ად, -ამდე; მისიკუდილი; უკუდავ, -ი, -ისასა; უკუდავება, -ისა.

პვმთ- განუკუეთა; ჰკუეთდა, ჰკუეთდეს; მოკუეთა; მონაკუეთსა; სასოწარაკუეთილი; წარაკუეთა; წარაკუეთად.

პვმრთხ- აკურთხედა, აკურთხა, აკურთხეს, გუაკურთხენ; კურთხევისა, კურთხეითა; კურთხეულ, -ი; საკურთხეველი, -ისასა.

პვნ- საუკუნითგან, საუკუნეთათ. საუკუნო, -ა, -დ; უკუნი, უკუნისამდე, მიუკუნისამდე.

პვრნ- განეკურნე, განგურნა, განკურნა, განკურნის, განეკურნო, განკურნო; განიკურნებიან, განიკურნებენ, განიკურნებოდეს, განიკურნა, განიკურნე, განიკურნოს; განკურნებასა, განკურნებად; განკურნებულნი; განუკურნებელთა; კურნება, -სა, -ისა, -ნი, -თა; მკურნალი, -ისა, -თა, -თაქა.

რ

რ- ელოდეს; მოელოდეს; მოლოდება.

რამ- ლამოდეს.

რალ- ლალი; სილაღე, -ითა.

რამქარ- ლამქარი, -მან, -ითა, -ნი; ლამქრობა.

რამ- ლბილ.

რამვ- განილია; დაილევიან; დაულევენელსა.

რამს- ლესულნი.

რამწ- დაღეწეთ, დაღეწნეს.

რმირა- ლირისა.

რმინა- ლჩინით.

რმდ- ლოდ.

რმგ- ლომი, -სა, -ისა, -ნო.

რმც- ილოცავს, ილოცვიდა, ილოცვიდეს, ილოცვედით, ილოცვიდიან, ილოცეს; ულოცა; ლოცვა, -სა; -ისა; -ითა, -დ; სალოცავი; სალოცველად.

რმინ- ლხინება.

მ

მამ- ამათსა; ამათგანი, ამიერ, -ითგან; ამისსა; ამან, ამანვე, ამას, ამასვე, ამის, ამისა, ამისთეს, ამისთესცა, ამისვე, ამათ, ამათცა; მან, მანვე, მას, მასვე, მასცა, მისგან, მისგანცა, მისდა; მისდავე; მისებრ; მისთეს; მათ; მათგან; მათდა, მათვე; მიიერ; მათი, -მან, -სა,

-ისა, -ისასა, -ისათა, ისაგან, -ისათეს, -ითა, -ნი, -თა, -თასა, -თათეს; მიერ; მიერთგან; მისი, -ვე; -ცა; -მან; -სა; -ისა; -ისასა, -ისასათა, -ისათეს, -ნი, -თა, -თაგან, -თათეს; მისთანანი.

მამბარ- განამაგრნა, განამაგრნეს; განამაგრეთ; განამაგრდა; გაამაგრნის; გა-

მაგრა; განმაგრებასა; მაგარი, -ად, -ნი; ამაგრებდეს; მაგრებასა; სიმაგრე, -მან, -სა, ისაგან, -ნი, თა; უმაგრესად.

მაღლ- მაღლი, მან, -სა, -ისა, -ითა, -თა; ვმაღლობ, ვმაღლობთ, ემაღლობთ, მაღლობდა, კმაღლობდეს, მაღლობდეს; მაღლობა, -ისა; მიმაღლნა.

მაიწა- მაისსა.

მაღ- დამაღნეს, დამაღნენ; დაიმაღა, დაიმაღლნეს; იმაღვიდა; მიდამომაღევა.

მაღე- მაღე.

მაჰმა- მაჰმა, -ჰან, -ს; -სა, -ისა, -ისათა, -ით, -ო, -ნი, -თა, -თაჰან; მაჰმაჰეცო, -სა; მაჰმაჰეცება; მაჰმაჰეცემან, -სა, -ღ, -თა; მაჰმაჰესისი, -ჰან, -სა, -ისა, -ისაჰან; მაჰმულად; მაჰმისდიწულსა, მაჰმის-მაჰმა, -ისა; მაჰმისჰმა; მაჰმისჰმისწულსა; მაჰმული, -სა, -ისა, -ად, -ნი.

მაჰმალ- მაჰმლისა.

მაჰმარ- სიმაჰმარი.

მაჰნანა- მაჰნანათა.

მაჰნღა- მაჰნღით.

მაჰნანანა- მაჰნანანი; მაჰნანება.

მაჰრად- მაჰრადის.

მაჰრბალიტ- მაჰრგალიტისა.

მაჰრზაჰან- მაჰრზაჰანთა.

მაჰრთ- აღმართა, აღმართეს, აღმართნეს, აღმართენით, აღმართო, აღმართოს; აღმართა, აღმართენ; ამართა, ამართთა; აღმართება, -ა, -ისათეს, -ღ, -მღე; აღმართებულსა; გაუმართო-დიან, გაუმართო; დამართებთა; მართალ; გამართებს; მიმართ; მიმართა; მიღმართ; მომართ; მომართა, მომართეს, მომართის; მოღმართ; სამართლად; სიმართლისა; უსამართლოდ; ღმრთივალმართებული, -სა, -ისა; შემმართებელი, -ნი; წარმართა, წარმართა, წარმართებულ ვარ, წარმართებულ არს; წარმოემართა.

I მართ- განმიმართებდა; განმართებთ, განგიმართებან; მართო, -ღ; მართოდ-მბრძოლი; მართოებით.

II მართ- მართი, -სა, ითგან.

მართვლია- მართვლისა.

მარცხენა- მარცხენით.

მარხ- დამარხა, დამარხეს, დამარხე, დამარხულ არს, დამარხულ არიან, და-

მარხულ იყო; დამარხული; მარხვასა, მარხვითა; სამარხავსა.

მარჯუნი- გამარჯუებული; მარჯუე; სიმარჯუე, -სა, სიმარჯუთ, სიმარჯუთა.

მარჯუნიან- მარჯუენით.

მაბ- კმაბა, მება; უმაბა; მოიმაბნა, მოემაბნეს.

მაბუღა- მაყულისა, მაყულისასა, მაყუ-ალნი, მაყუალთა; მაყულოვანსა, მაყულოვნისა.

მაშინ- მაშინ, ლა.

მახუ- მახული, -ისა, -ითა, -ნი, -თა; მახულოსანი.

მაოხან- მაოხანნი.

მა-მე, ჩემ.

მეირმა- მეირმე.

მეიტ- ათორმეტნი, ათორმეტთა; თერთმეტ; თექუსმეტ; თორმეტ, -სა, -ისა, თორმეტ, -ნი; თხუთმეტი, -ისა; მეთვრამეტი, მეთოთხმეტი, -სა; მეთორმეტი, მეთხუთმეტი; მეთექუსმეტი; მეჩუდმეტი, მეცამეტი; მეცხრამეტი; ორმოცდაჩუდმეტსა, ორმოცდაცამეტსა; ოცდაჩუდმეტსა; სამოცდაათურამეტსა; უმეტეს, -ცა; -ად; ჩუდმეტი; ცამეტი; ხუთი ათას რვათმოცდათურამეტსა.

მეჰ- მეყსეულად, მყის.

მეზ- მეზის-ტეხისა, მეზის-ტეხანი.

მეზა- განმზადებული; მეზა; შემზადა, შემზადანა; შემომზადეთ; შემზადებული.

მეზარეულ- მეზარეული.

მეზახ- მეზახანი.

მეზა- მეზა, -სა, -ითა, -ისამან.

მეზა- მეზა, -სა, -ისა, -ისასა, -ით, -ითგან, -მღე, -ნი, -თა, -თან.

მეზარ- დარზამართა; ზამთრისასა, ზამთრისანი; საზამთროთა.

მეოვარმა- მეოვარესა, მეოვარისა, -ისასა.

მეოხუმი- მიემოხუმა; მიმოხუმი; შემოხუმი, შემემოხუმა; შემოხუმივად; ემოხუმივად.

მიწა- მიწევი, -ისათეს, -ითა.

მიწაღ- მიწაღისეკრძოთა.

მიწან- მიწანისსა.

მიწა- მიწა.

მიჯლიშ- მიჯლიშად.
 I მპ- სამკალი.
 II მპ- შეამკო, შეამკუნეს; შემკობა; შემკობილი.
 მპარდ- მკერდსა; შემომკრდა.
 მქლავ- მკლავითა.
 მკვლრ- დაამკვლრენ; დაემკვლრა; დამკვლრებულსა; მკვლრ, -ნი; -თა; მკვლრ-ყოფად, სამკვლრებლად; უმკვლრო; უმკვლრო-ყო.
 მპრცხლ- მკვრცხლ; მკვრცხნი.
 მოგუ- მოგუ, მოგუნი, მოგუთა; მოგუება.
 მოთხ- სამოთხე, -სა, -ისა, -ისასა, -ისათა, -ით, -დ.
 მონა- დავამონეთ; დამონებულ იყვნენ; მონა, -თა; მონებდა, კმონებდეს; მონებისაგან.
 მონასტარ- მონასტერსა.
 მოს- სამოსელი, -სა, სამოსლისა, სამოსლებითა; შემოსეს, შემოსნის; შემოსეს; შემოსნის; შემოსილი; შესამოსლითა; ძლევაშემოსილი; ძლევითშემოსილი.
 მრავალ- განამრავლნა, განამრავლეს; განმრავლნეს, განგმრავლნეს; განიმრავლნეს; განმრავლდა, განმრავლდეს; განმრავლებულ-ყვნა; მრავალ, -ი, -სა, -ითა, -ნი, -თა; მრავალგზის; მრავალ-მოწყალესა, მრავალმოწყალეობისაგან; მრავალლოენი; რტომრავალი; სიმრაველი, -მან, -სა, -ისა, -ითა; უმრავლესნი, -თა; შვილმრავალ.
 მსთუ- აღმსთუეს.
 მსხუარაბლ- მსხუერაბლსა, მსხუერაბლად.
 მტარაბლ- მტარაბლთა.
 მტარ- მტერ, -ი, მტერისა, მტერად, -ნი; -თა, -თასა.
 მტარცხ- განამტარცხა, განამტარცხეს; განმტარცხდეს; დაამტარცხებდა, დაამტარცხებდეს, დაამტარცხა, დაამტარცხეს; დაგამტარცხენ; დაგამტარცხეს; მოამტარცხენა; მტარცხე, -ითა, -დ; სიმტარცხე.

ცებდეს, დაამტარცხა, დაამტარცხეს; დაგამტარცხენ; დაგამტარცხეს; მოამტარცხენა; მტარცხე, -ითა, -დ; სიმტარცხე.
 მტარ- მტერე, -ისა, -ნი.
 მუნ- მუნ, -ე, -ცა, -ით.
 მუნთქუაშ- მუნთქუესე, მუნქუესე
 მურ- მური; შემურეს.
 მუსრ- დამუსრნა; შემუსრა, შემუსრნა, შემუსრნეს; შემუსრე, -ისასა.
 მუჰარა- მუჰარა.
 მუჰაბ- მუჰაბი
 მუხთალ- მუხთლად.
 მუჰალ- მუჰალთა.
 მუჰარ- დამუჰარა; მუჰარნი.
 მუჰალ- დამუჰალნა, დამუჰალთო; მუჰალთა, -ისა, -ით, -ითო, -ითა.
 მუჰალ- მუჰალთა, მუჰალდები.
 მუნ- ამუნ, ამუნ, ემუნო; მუნება, -ისა, -ისათეს, -თა.
 მცირე- მცირე, -ისა, -დ; მცირედსა, მცირედისა, მცირედითა, მცირედნი, მძიმალ- მძეველ, მძეველად, მძეველები.
 მძიმე- დამძიმე; მძიმისა.
 მწარე- მწარესა, მწარისა, მწარედ.
 მწირ- მწირ, -ი, -ისა, -ისასა.
 მწუნამ- მწუნანსტერობასა.
 მწუნამს- მწუნამსნი, მწუნამსნიცა, მწუნამსთა; უმწუნამსნი.
 მწუნამს- სამწუნამსთა.
 მწარ- მწართა, სამწარნი.
 მწამალ- მწვეალი, -სა, მწველისა, -ისანი, -ისათა.
 მწამ- მწამნი, -თაგან.
 მწამ- მწამ, -მან, -დ, -ნი, -ნიცა; სიმწამესა, -ითა.

6

ნ- გინა; გინდა, უნდა.
 ნადირ- მონადირე, -თასა; მონადირეობისათეს, მონადირეობითა; ნადირი; ნადირობდა; ნადირობად.
 ნამ- ნავსადგურ.

ნამალ- ნავლისა.
 ნამ- განმანათლებელი, -ისა; განმანათლებელისათეს; განმანათლებელისათეს; განმანათლებელისათეს; ნათელ, -ი, -სა, ნათლისა, ნათლისათა, ნათლითა, ნათლად; ნათლისფე-

რი; ნათელს-იღებდა; ნათელ-ილო, ნათელ-ილეს, ნათელ-ილიან, ნათელ-ილოს, ნათელ-ელო; ნათლის-ღება, -სა, -ისა, -ისათუს, -ღე; ნათელ-სცემდა, ნათელ-სცემდეს, ნათელ-სცემდენ, ნათელ-სცა, ნათელ-სცეს.

ნაპადულ- ნაკადულითა.

ნან- შენანება.

ნანდულ- ნანდულები.

ნაბრალ- ნაბრალსა, ნაბრალისა.

ნაბარ- ნატრიდეს; ინატრიდა; სანატრელი, -სა, -ო.

ნაძუ- ნაძუ, ნაძუსა, ნაძუსასა, ნაძუთა.

ნახ- განახა; მოგინახავს; მონახევასა; ნახნა, ნახონ; ინახევებოდა; სანახები; -სა, -ამდე.

ნდ- ზიენდო; მინდობითა; მინდობილი; მისანდობელი, -ად; მომენდობის; შემნდობელი; შეუნდო.

ნმბ- ინება, ინებეს, ინებოს; მნებავს, გნებავს, ჰნებავდა, ნებვიდა, ენება; ნებიერ; ნების-მყოფელ; ნებსით.

ნელ- ნელი; ნელიად, ნელიად-ნელიად; სულნელ, -ი, -ად, სურნელი; სუნნელი; სულნელებისა; სურნელებასა.

ნებარ- ნეტარ, -ი, -მან, -სა, -ისა.

ნეთა- შთაენთქნეს; შთაენთქმად.

ნიამ- ნიაფი, -მან, -თა.

ნიამორ- ნიაფორი, -მან, -სა, -ისა; -ისაგან, -ისგან.

ნიშ- ნიში.

ნიშან- გამონიშნა; ნიშანი, ნიშნითა.

ნიპ- მიმნიკებელი; მიგანიკეს, მიმინიკებეს, მიმინიკებია; მინიკებულ; მომნიკებელი; მოგუანიკა, მოანიკა, მოგანიკენ, მომინიკებეს; ნიკი, -სა, -ისა, -ითა, -ნი, -თა.

ნუ- ნუ, -ცა, ნულარა; ნუგეშინის-გუცემდა, ნუგეშის-ცემისა, ნუგეშინის-ცემითა; ნურარას; ნუუუუუ.

ო

ობოლ- ობოლსა, ობლად, ობოლთა.

ოღენ- ეგეოდენ, ეგეოდენთა; ესდენ, ოდენ; ოღნად, ოდენნი; რაოდენისამე, რაოდენნიმე, რაოდენთამე.

ოღეს- არაოდეს; ეეროდეს; ვერდარაოდეს, ოდეს; ოდეს-იგი, ოდესმე.

ოთხ- მეთოთხმეტე, -სა; მეთოთხე, -სა; მეოცდაოთხე; ოთხნი, -ვე, -თა, -თავე; ოთხჯის; ოთხტერკთა; ოთხშაბათსა.

ოლარ- ოლარითა.

ომ- მეომრად; უომრად.

ორ- ათორმეტნი, ათორმეტთა; დაუორგულდეს; თორმეტი, -სა, -ისა, თორმეტ, -ნი; მეთორმეტე; მეორე, -სა, -ისა, -ღე; ორ, -ი, -ივე, -სავე, -ითავე, -ად, -ნი, -ნივე, -თა, -თავე; ორჯის; ორგნითვე; ორგულებასა, ორგულეობით; ორმეოცისა; ორმეოცდაათი; ორმეოცაჩუდმეტ, ორმეოცდაათმან, ორმეოცდაათნი; ორმოცი ათასი, ორმოცდაცამეტმან; ორ-ორნი; ორშაბათსა; შევიორგულით.

ორბ- ორბი.

ორძ- აღორძინებულისა.

ოტ- მეოტ, -; აოტა, აოტნა, აოტეს, აოტნეს, აოტნის, ვაოტოთ; იოტა, იოტნა, იოტეს; ოტებასა; ოტებულ, -ი, -ნი; სამეოტოთა; შეიმეოტნეს.

ოტრო- ოქრო, -სა.

ოც- მეოცდაათე; მეოცდაერთე; მეოცდაექუსე; მეოცდაოთხე; მეოცდარვე; მეოცდაშუდე; მეოცდაცხრე; მეოცდახუთე, -სა; მეოცე; ორმეოცისა; ორმეოცდაათი; ორმეოცდაათმან, ორმეოცდაათნი; ორმეოცდაჩუდმეტე; ორმეოცდაცამეტმან; ოცსა; ოცდაათი, -ის, -ნი, ოცდაათი ათასი; ოცდარვა, ოცდასამი; ოცდაშუდისა; ოცდაჩუდმეტსა; ოცდახუთსა; სამასოცდათურამეტსა; სამეოცნი; სამეოცდახუთ; სამოცდაათნი; ხუთი ათას რვაასოცდათურამეტსა.

ოხრ- ოხრისა.

ოჰარ- მოაოყრა, მოაოკრეს, მოაოყრნეს; მოოკრებული, -ნი; ოკრება.

ბ

ბ- დაიბეზდა.
 ბბბ- ბაბსა, ბაბისა.
 ბბრ- მოიბარეს.
 ბბრბსბმვ- ბარასკევი, -სა.
 ბბსბნბ- ბასანიმან.
 ბბსმბ- ბასექ.
 ბბსშბ- ბასუხი, -ითა.
 ბბტბმ- ბატივი, -სა, -ითა; ბატიე-სცე-
 მენ, ბატიე-სცემლი; ბატრეის-ცემასა;
 ბატრეცემულ; ბატიოსანი, -სა, ბატიოს-
 ნისა, ბატიოსნითა.
 ბბტბმმბრ- ბატიმრად.
 ბბტბმშ- არადაბატიეება; დაბატიეება.
 ბბტბრბმბ- ბატრიჟი, -მან, -სა, -ისა,
 -ისაგან; ბატრიჟქმნილ.
 ბბტბრბ- ბატრიკსა, ბატრიკად.
 ბბრ- ერთბირად; ზეპირით; ბირი, -სა,
 -ისა, -ისასა, -ისაგან, -ითა, -თა, ბი-
 რად-პირადთაგან; ბირველ, -ვე, -ით-
 ჯან, -ითგანვე, -ად; ბირველი, -სა,
 -თა; ბირველთაგანთა; ბირველშენე-
 ბულსა; ბირველქსენებული, -თა; ბი-

რისპირ; ბირმშო, ბირუტყუ, ბირუტყუ-
 ნი, ბირუტყულთა.
 ბბტბნბსშ- ბრტიახშთა.
 ბპშრ- საბკურებელსა.
 ბმმ- მპოვებდეს, ვპოვე, გპოვენ, პოვა,
 პოვნა, გპოვეთ, პოვეს, პოვენს, პოვენე,
 პოვოს, პოოს; უპოვეს; იპოვებოდა,
 იპოვა.
 ბშრ- ბური.
 ბშბრ- აყრობად; აღიყრნა; განიყრნა,
 განეყრნეს; დაიყრა, დაიყრნა, და-
 იყრეს, დაიყრესო, დაეყრნეს; დაყ-
 რობად; თუთმყრობელი; მიეყრნეს;
 მყრობელად, მყრობელთა; იყრობ-
 დეს, იყრა, იყრას, იყრეს, იყრნეს,
 გეყრენ, იყრას, იყრნეს; ეყრა;
 ჰყრობა; ჰყრობილად; საყრობილესა;
 სოფლისმყრობელნი, -თა; შეიყრობ-
 და, შეიყრა, შეიყრეს, შეიყრესო;
 შეყრობილ ვართ; შეყრობილ-, -ი,
 -ნი; ქელგანყრობით.

ქ

ქბმ- ქამ, -ი, -სა, -ისა, -ითი, -ითგან,
 -ად, -ადმდე, -ნი, -თა; რაქამს, -იგი;
 უქამოდ.

ქმმ- ქივილით.

რ

რ- განარინა, განარინეს, განარინეთ, გა-
 ნარინნეს, განერინნეს; განერა, განე-
 რის, განერიან, განერე.
 რბ- არარა; არცარა; ნურარას; რათა, რა-
 მე, რაქამს, -იგი; რაოდენისაჲმე, რა-
 ოდენნიმე, რაოდენთაჲმე.
 რამმბმშ- რამეთუ.
 რბბშ- მოერტყა; სარტყელსა.
 რბცხ- აღრაცხელისა; შერაცხენ, შემ-
 რაცხე, შეურაცხიეს; შესარაცხელ; შე-
 ურაცხ, -ი, -სა; შეურაცხ-ჰყოფენ, შე-
 ურაცხ-ჰყოფდა.
 რბ- რბიან.

რბმ- მარბიელი; რბველად.
 I რბ- ახალნერგისა; დანერგულისა.
 II რბ- სარგებელი, სარგებელ-უყვის.
 რმ- რეცა.
 რმვ- აღერიენეს; აღრევა; აღრეულ, -ნი;
 გარდარეული; თანაღრეულად.
 რმბ- მეთერამეტე; მეოღდარევე; მერევე;
 ოღდარევა; რეა, -სა, -ისა, -ნი, -ნივე,
 -თა, -თავე; სამასოცდათურამეტსა;
 ხუთი ათას რვაასოცდათურამეტსა.
 რმპლ- რვალსა, რვალისასა, რვალითა.
 რმ- დავრთო; თანაერთენეს; მიერთვის,
 მიერთვიან, მიერთნეს; მოირთო, მო-

ირთნა, მოირთეს, მოირთის, მოირ-
თიან, მოირთონ; მოერთო, მოერთნეს;
მოურთეს; სართულსა; შეპრთო, შერ-
თო, შერთოს; შეირთოს, შეირთნა;
შეერთეს, შეერთენ, შეერთნეს; შესარ-
თავითგან, შესართავადმდე; ჩაურთე.
რძუ- მიაართე; მობართეა, მობართეს.
რძილ- მიპრიდიან; პრიდა, ერიდო.
რძისხ- განვარისხეთ; რისხვისა, რისხვი-
სასა; შერისხენ.
რძიშუბაშუ- რიუტრაუთ.
რძისხუ- რიცხეთ, -ა; ურიცხუ, ურიცხეთა,
ურიცხუნი, -თა.
რძინბ- რკინთა.
რძიმელ- არარომელნი; ვერარომელნი;
რომელ, -ი, -ესე, -იგი, -მან, -მანცა, -სა,
-სა-აგი; სამე, -სამცა, -საცა, -ისა, -ისა-
გან- -ისათეს, -ისა-იგი, ისათეს-იგი,
-ისათესცა, -ითა, -ითა-იგი, -ითამცა,
-ნი, ნი-იგი, -ნიმე, -ნიცა, -თა, თა-იგი,
-თამე, -თავან.
რძომ- რტოთურთ. რტოთა; რტომრავალი.

რშუ- მიერთლა; მირულეზასა.
რშუ- ვარქუ, მრქუა, რქუა, რქუეს;
ქქუან; რქუან, ერქუა.
რშუ- გამოარლა; განრლუეულნი; და-
არლუნა; დაირლუეს, დაირლუნან; და-
რლუევა; მობარლუნა; ჩამობარლუნეს;
წყლის-რლუნის.
რშამ- შეირყიოს; შეურყეველად.
რშამ- განრყუნეს, განრყუნეს, განერ-
ყუნა.
რჩ- დამეორჩილნეს; დამორჩილებასავე;
ერჩას, ერჩდეს, მერჩდეს; მორჩილ;
მორჩილება, -სა; ურჩთა.
რჩამ- აღირჩია; გამოარჩია, გამოარჩიეს;
გამორჩეულ იყო; რჩეული, -თა.
რცხუ- შეირცხუნა; სირცხული.
რწამ- მორწმუნე, -მან, -ისა, -ნი; არ-
წმუნეს; მრწმუნა, პრწმუნა, რწმუნა,
გრწმუნენ; ირწმუნა; სარწმუნებულად;
სარწმუნოდ; სარწმუნობა, -სა, -ით;
უმრწმუნესი, -სა; ურწმუნობისა.

ს

საბა- ვერასადეთ.
სამ- იესავს, ესვიდენ; მოსავნა, -თა, მო-
სავლობით; სასობა, -სა, -ითა; სასო-
წარკუეთილ.
სამ- მესამე, -სა; მესამედთა; ორმოცდა-
ცამეტმან; ოცდასამი; სამასი; სამოც-
დათურამეტი; სამგზის; სამეზა, -ისა,
ისასა, -ით; სამეზისაგან; სამეოცი;
სამეოცდახუთი; სამ, -ი, -ისა, -ით, -ად,
-ნი, -ნივე, -ითა, -ითავე; სამოცდაათნი;
ცამეტი.
I სამხბარ- შუასამხრისა.
II სამხბარ- სამხრით, სამხრეთით, სამ-
ხრითსა.
სარ- ისარი, -ნი, -თა, ისარცემული; მოს-
რა, მოსრნა, მოსრენით, მოსრეს, მოს-
რნეს, მოვსრნეთ, მოვსრნეს; სრვად;
ისროლა; სროლა; სისრად.
სასტიპ- სასტიკი, -მან, -ითა, -ად, -ნი;
სასტიკებასა.
სახ- კერპთმსახურ; კერპთმსახურებად;
მამასახლისი, -მან, -სა, -ისა, -ისაგან;

მსახურ, -ი, -მან, -ად, -ნი, -თა; ვმსა-
ხურებ, ჰმსახურებ, მსახურებს, მსო-
ხურებენ, მსახურებდა, მსახურებდეს,
ემსახურებდეთ, ჰმსახურებდენ, მსახუ-
რა, ვმსახურით; მსახურება, -სა, -დ.
სახმ- გამოსახა, გამოსახეს; ეგრესახედ;
თუთოსახენი; კვისრისახედ; სახე, -ითა,
-თა; სახიერება; ცეცხლისახედ; ჭუ-
არისახედ.
სახელ- სახელი, -სა, -ისა, -ით, -ად,
-ეზი; სახელ-ედების, სახელ-ედებოდა;
სახელის-ედებად, სახელოვან, -ი, -ნი;
სახელოვანქმნილი; უსახელოვანეს.
საჯ- განსჯად; მსაჯული; სარჩოლად; სჯუ-
ლი, -სა, -ისა, -ისამან, -ისასა, -ისანი,
-ითა; უსჯულო, -სა, -დ.
სამ- განისმა; მისმენილ; მოისმინნა, მო-
გისმენია; ისმენდა, ვისმინე, ისმინა,
ისმინეს, ვისმინო, ისმინო, ისმინოს,
ესმინა; ვისმინო; მესმის, მესმა, ესმი,
გუესმა, ესმა; ისმის, ისმოდა, ისმა,

სმენილ იყო; ასმიოდა; სმენისა, სმენით.

სმენ- დასნეულდა; სენსა, სენისა, სენისაგან, სენნი, სენთაგან; სნეულ, -ნი, -თა.

სმებუბა- დასეცყლნი; სეტყუა, სეტყუთა, სეტყუთა.

სთუელ- მოისთულებდიან; სთულისა.

სთუნ- სასთუნალ.

სიბ- სიბსა.

სისხლ- მესისხლე; მესისხლეობისა, მესისხლეობად; მოსისხლე; სისხლი, -სა, -ის, -ისა, -ისათჳს, -ითა.

სიძე- სიძე, -მან, -სა.

სომეხ- სომეხთაგანი; სომეხური, -სა, -ად.

სპა- სპა, -სა, -ისა, -ითა, -ნი, -თა, -თასა.

სპარს- სპარსეთისაგანთა; სპარსული, -ად.

სპასალარ- სპასალარნი, -თა; სპასალარობასა; სპასალარ-გეო.

სპასპაბ- სპასპეტი, -მან, -ისა, -ისასა, -ად. j

სპებბა- განსპეტაკება.

სპილენძ- სპილენძსა, სპილენძისა.

სრულ- აღმასრულებელად; აღასრულებდა, აღასრულა, აღასრულნა, აღასრულეს, აღასრულის; აღუსრულა; აღესრულა, აღესრულოს; აღსრულება, -ისა, -ისათჳს; აღსრულებული; განასრულა; დაასრულსა, დაასარულადმდე; დაასრულა; დაესრულა, დაესრულნეს; დაუსრულებელსა; სრული, -სა, -თა, -იად; სისრულე.

სტე- სტეოდსა.

სტუ- დასტუა, დასტუეს; დასტუმა; ესტუას, ესტუა.

სტუა- შესტუა.

სტარ- შესტარული.

სუბარ- სუდარი, -ისა.

სუბა- სუემან, სუესა, სუედ.

სუბან- განსასუენებელი, -ად; განვისუენებთ, განისუენეს; განსუენება, -ით, -ად; შუისუენა.

სუბბ- სუეტი, -სა, -ისა, -ისასა, ისაგან, -ნი.

სულ- დასულებულსა; სული, -ცა, -მან, -სა, -ისა, -ისაგან, -ით, -ითა, -ნი, -თა; სულამო; სულგრძელებითა; სულთითქუმიდა; სულიერ, -სა; სულმცირედ; სულნელ, -ი, -ად; სურნელი, -თა, სუნნელი; სულნელებისა; სურნელებასა.

სურ- სურვიელ; მსურის, სუროდა; სურვილი, -ით, -ად.

სუბვ- განსწავლელ; დაისწავა, დაისწაველეს; სასწავლი, -სა, -ითა, -ნი, -თა; ასწავებ, ასწავებდა, ასწავებდეს, ასწავა; ისწავა, ისწავეს, ვსწავიეს, ესწავა, ესწავლა; სწავლასა, სწავლისა; სწავლენი; შეისწავეს; შესწავებისა.

სუბრ- მოუსწარნეს; შეუსწარო; შეესწარნეს.

სუორ- სუორ, -ი, -ად; უსუორო; შეეესწორებოდეთ.

სუბრბ- ისწრაფდა, ისწრაფდეს; შესწრაფების; სისწრაფითა; მსწრაფლ.

სუბ- დამსკუალეს; დამსკუალულ იყვენეს; სამსკუალნი.

სხ- გამოსხნეს; გამოსხმულნი; განასხა; დასხნა, დავსხენითმცა, და-მცა-ვსხენით, დავსხნეთ; დასხმა; ესხნეს; შესხმად.

სხლ- ნასხლევისა, ნასხლევთაგან.

სხელ- დასხდეს, დასხდიან; დასხდომა; მსხდომნი; მსხდომარენი; სხენან.

სხუა- სხუა, -ცა, -მან, -სხუსა; სხუად, სხუანი, -ნიცა, -თა, -თაცა, -თავე.

ტ

ტაი- ტაიკსა.

ტალპარ- ტალეარისა, ტალეართა.

ტან- გამოიტანეს; გარდამოიტანნა, გარდამოიტანნეს; მოიტანა, მოეტანნეს; წარიტანა, წარიტანე.

ტანა- ტანსა, ტანიო, ტანიოთა.

ტანჯ- სატანჯელითა, სატანჯელითა; ვიტანჯებოდი.

ტამარ- ტამარი, -სა, ისა.

ტბა- ტბასა, ტბისა, ტბისასა.

ტე- განუტევა, განუტევენა, განუტევენეს; დაგიტეობ, დამიტეობ; დაუტეობდენ,

ლაუტევა, ლაუტევა, ლაუტევეს, ლაუტევენეს, ლაუტევე, ლაუტეო, ლაუტევა; ლაუტევება, -სა, -ისათვის; ლაუტეობა; ლაუტევებულ; მიუტევენის; მიეტევა, მიეტევენეს, მიეტევის; უტევა; იტეველს.

ტარფ - ტერფთავან.

ტაფ - სატფურება.

ტახ - განუტყდა; მების-ტებისა, მების-ტებისანი; მიატყდებოდა; ტებისასა.

ტილო - ტილონი, -თა.

ტირ - ტიროდა, ვტიროდით, ტიროდეს; ტირილი, -ით, -ად.

ტპბ - ტპბილ; შეიტპბო; შეიტპბეს.

ტკმ - ტკვილითა; უტკვიელი.

ტომ - ტომი.

I ტპუ - აღმოიტყოდა; დიდებისმეტყუელეობა; მომატყუებელი; პირუტყუ;

პირუტყუნი, პირუტყუთა; იტყუ; იტყუს, იტყუან, იტყუნ, იტყოდა, იტყოდეს, იტყოდიან; ეტყუნ, ეტყოდა, ეტყოდეს; სიტყუა, -სა, -დ, -ნი, -თა; სიტყუგებად; წინასწარმეტყუელი, -ნი, -თა.

II ტპუ - შეიტყუებოდა.

ტპუე - ტყუე, -სა, -ისა, -დ, -ო, -თა; ტყუეობა, -სა; ტყუე-ქმნეს, ტყუე-ქმნეს; ტყუე-ყო, ტყუე-ყვეს.

ტპუენ - ტყუენვა, -სა, -დ; ლატყუენა; მოტყუენა, მოტყუენა, მოტყუენეს, მოტყუენეს; ნატყუენავი, -სა; ჩატყუენეს; წარმოსტყუენა, წარმოსტყუენეს; წარტყუენეს, წარტყუენეს; წარტყუენვად; წარტყუენული.

ტპორტ - სატყორტებელი.

უ

უაუე - ნუუუე.

ურ - საურავი; იურვოდეს; ურვა, -ისა, -თავანი; ურვილი; შეურვა.

ურო - უროს.

უფ - განათავისუფლან; განათავისუფლდეს; დედოფალი, -ცა; -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ად, -ო, -ნი, -თა, -ნო; დედოფლობა; თავისუფალ; მეუფე, -სა, -ისა; მეფე, -მან, -სა, -ის, -ისა, -ისამან, -ისასა, -ისათა, -ისანი, -ისათა, -ისაგან, -დ, -ო, -ნი, -თა, -თაცა, -თა, -სა, -თათა, -თანი, -თავანი; მეფეთ-მეფე; მეფობენ, მეფობდა, მეფობდეს; მეფობა, -სა, -ისა, -ისაგან, -ისათვის, ითვან, -მდე; -ო; სამეფო, -სა, -დ; სამეფო, -სა, -სათა, -დ, -ნი; სასუფეველისა, სასუფეველისასა, სასუფევე-

ლად; საუფლისწულოდ; საუფლო; სეფეპალი; სეფეული; სოფელი, -სა, -ისა, -ისანი, -ისათა, -ით, -ად, სოფლები, სოფლებისათა; სოფლის-მპყრობელი, -თა; უფალ, -ი, -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ისანი, -ისაგან, -ად, -ო, -თა; ვაუფლო; უფლება -სა, -თა; ეუფლა.

უღელ - მეუღლენი, -თა; უღელი.

უცხო - უცხო, -სა, -ო, -ნი, -თა; უცხოებასა, უცხოებისა, უცხოებით; უცხო-ქმნილთა; უცხო-უჩნდა.

უწყ - აუწყებდა, ვაუწყე, აუწყა, აუწყოს, ვაუწყოთ; მეუწყა, ეუწყა, ეუწყანეს; უწყებდა, -დ; უწყებელი; უწყი, უწყია, უწყის, ვუწყოთ, უწყოდეს, უწყოდენ; უწყლიანი.

უხუ - უხუად.

ფ

ფალ - დაჰფლვიდა, დაჰფლვიდეს; დაფლნა, დაფლეს; დაფლა; დაფლვა, -სა, -ისა, -დ; დაფლვი, -სა, -ად.

ფანან - დაიფანანეს.

ფარ - დაფარული, -სა, -ისა; მიფარვასა;

საფარელსა; ჰფარავს, უფარვიდა, უფარა; ფარულად; მფარველად.

ფართ - ფართო.

ფარნაპაზ - ფარნაპაზიანობა.

ფენ - განეფინა; მიეფინებოდა, მიეფინა;

მიფენად; მომფენელი; მოფენა; მოფენასა.
ფმრ- თვითფერითა; ნათლისფერი; ფერი, -ითა; მწუნისფერობასა.
ფმრპ- ოთხფერქთა; ფერქისა, ფერქითა, ფერქნი, -თა.
ფმსუ- ფესუსა.
ფმც- ფიცი, -ისა; ფიცებულ.
ფმცარ- ფიყარსა, ფიყარნი.
ფმცხ- გულფიცებელ, -ი; სიფიცხითა, სიფიცხლითა; უფიცხელესთა; ფიცხელითა, ფიცხელად, ფიცხელთა.
ფოლოც- ფოლოცნი.
ფონ- ფონსა.

ფრ- უფრო, -ს, -სი, -სად; ფრიალ, -ცა, -ითა.
ფრან- მფრინველთა; ფრინველნი.
ფრთმ- ფრთითა, ფრთენი, -თა.
ფსპარ- უფსკრულთა.
ფურცალ- ფურცელი, -მან, ფურცლითა, ფურცლითურთ, ფურცელნი, -თა; ფურცელლაუცენელი; ფურცლიანობასა.
ფუც- გაფუცებთ.
ფუძ- საფუძველი, -ითურთ.
ფჱ- საფჱვილე.
ფხუ- გაზაფხულისა; ზაფხულისა, ზაფხულისანი, ზაფხულისათა.
ფხუარ- აღმოფხურსა.

ჟ

ჟ- საქებელ; აჟო, აჟეს; ჟება, -ისა, -დ; ჟება-დიდება; ჟებულთა.
ჟალ- ქაღებრთა.
ჟალაგ- გვქადაგებ, უქადაგა, უქადაგეს; ქადაგებს, ქადაგებდა, ქადაგებდეს, ქადაგებდეთ; იქადაგოს; ქადაგება, -სა, -დ.
ჟათამ- ქათამსა.
ჟალ- სედეჟალი; ქალი, -ისა; ქალწულთა, -სა.
ჟალაქ- დედაქალაქი; მოქალაქეთა; ქალაქი, -სა, -ისა, -ისამან, -ისანი, -ისათა, -ით, -ად, -ეზისა, -ნი, -თა; ციხე-ქალაქი, -ნი, -თა, -თასა.
ჟარ- განაჟარენეს; განაჟარებადნი; ჟარი, -მან, -ნი, -თა.
ჟართ- ჟართული, -ად; ჟართველთაგანი, -მან.
ჟაჯ- ჟაჯთა.
ჟელ- ჟელნი.
ჟემ- გარდაჟეცა, გარდაჟეცულ იყო; დაჟეცევა; მიჟეცა; მიჟეციენა, მიჟეციეს, მიჟეციოს; მიჟეცევა; მიჟეცული; მოაჟეცა; მოიჟეცა; მოჟეცულ იყო; მოაჟეციენა, მოვაჟეციენთ, მოჟეციენეს; მოიჟეცეს; მოიჟეცე, მოიჟეციით, მოიჟეციან, მოჟეცულ იყო; მოჟეცევა, -სა, -ითგან, -დ; უჟეცეოჟეცა; უჟეცეველი; იჟეცეოდა; ჟეცვისა; შემოიჟეცა, შემოჟე-

ცულ არს; შეიჟეცა; შეიჟეცეს; წარმოიჟეცეს.
ჟმა- ჟეა, -სა, -ისა, -ნი, ჟუთა; ჟეთხურონი; ჟეთიერი, -ისა, -ითა; ჟეტორითა.
ჟმელ- სიჟეულესა, სიჟეულითა; ჟეული, -მან, -სა, -ისა.
ჟმ- აღმოჟმნიან; აღმოჟმნული; ბოროტის-მოჟმელი; გარემოჟმან; ეელუჟმნილთა; მოწყალეჟმნული; ნაჟმარი; პატრიაჟმნილი, უცხოჟმნილთა; ეჟმან; იჟმ, იჟმან, იჟმოდა, იჟმოდეს; იჟმეზის, იჟმეზოდა, იჟმეზოდეს, იჟმან, ვიჟმენით, ვიჟმენით, იჟმენით, იჟმენეს, იჟმნეს, იჟმენთ, ჟმნილ იყო, ჟმნილ იყვნეს; ეჟმან, ეჟმნეს, ეჟმენ; უცხო-ჟმნილთა; შეჟმნელი, -მან, -ისა, -ად; შეჟმანა, შეჟმნენეს; შეუჟმანა; შეიჟმანა, შეიჟმნეს, შეჟმნილ არს; შეეჟმანა; შეჟმნოდა; შეჟმანად; შეჟმნულად; ჟმნულკეთილ, -ი, -ისა; ჟმნულკეთილობისა; ჟმრის-მოჟმელთაგან; ჟელთ-საჟმრისაგან.
ჟმარ- ცოლ-ჟმარნი, -თა; ცოლჟმარობისა, -თეს.
ჟონ- აჟუს, აჟუნდა, გაჟუნდა, აჟუნდეს, აჟუნდათ, გაჟუნდეს.
ჟორწილ- ჟორწილსა, ჟორწილისა.

ქონ- ქონი, -სა.

ქრისტე- ქრისტე, -მან, -სა, -სი, -სი, -სისა, -სისა, -სითა, -სნი, -სთა, -სთუს, ქრისტე; ქრისტესმიერ; ქრისტესმოყუარემან; ქრისტიანე, -ნი, -თა, -თასა; ქრისტიანობასა, ქრისტიანობისა.

ქს- ნაქსოვი.

ქუ- მიმოაქუნდა; მოაქუნდა; შემოაქუნდა; წარჰქონდა.

ქუაბ- ქუაბი, -სა, -ისა, -თა.

ქუე- უქუესკნელეს; ქუეითი, -თა, -ნი, -თა; ქუემდაბლად; ქუემოთ; ქუესკნელთა; ქუეყანა, -სა, -ისა, -ისამან, ისასა, -ისათა, -ისათუს, -ით, -ღ, -ნი, -თა; ქუეშე.

ქურიმ- ქურიეთა.

ქურუმ- ქურუმნი.

ქუხ- ქუხნ; ქუხილისა, ქუხილითა.

ლ

ლ- აღება; აღმოიღო, აღმოიღეს; აღაღო; აღიღე, აღიღო, აღიღეს, აღუღია, აღგიღია, აღელო; აღელებოდა; გამომღებელნი; გამოიღო; გამოღება, -ღ; განაღეს; მიიღებდეს, მიიღე, მიიღეთ, მიიღიან, მიეღო; მიგვლებდეს, მიგუელოს; მიღება, -ღ; მოიღო, მოიღეს, მოუღო; მოიღო, მოიღეს; მოღებად; მოღებულისა; ნათელს-იღებდა, ნათელ-იღო; ნათელ-იღეს, ნათელიღიან; ნათელ-იღოს, ნათელ-ეღო; ნათლის-ღება, -სა, -ისა, -ისათუს, -ღ; შემომღებელი; შემოაღო; წარმოიღო, წარმოიღეს, წარმოუღიაო; წარიღო, წარიღეს, წარიღე, წარუღიაო; წარღებად; წაღებულ.

ლად- მლდელი, -ისა, -ნი, -თა.

ლადმ- ლადო, -სა, -სისა.

ლამმ- ლამე, -სა, -ისასა, -მღე, -თა; შეალამებნ; შელამდა; შეუალამე.

ლალად- ლალადებდა; ლალად-ყო, ლალადყვიან.

ლირ- ლირს-ვარ, ლირს-არს, ლირს-ვართ, ლირს-იყო; ლირს, -ი, -მან; ლირსები-

საებრ; ლირს-მყო, ლირს-გუეყნა, ლირს-მყავ, ლირს-ყოს.

ლირლალ- ლირლალთა.

ლიმართ- საღმრთოათა; უღმრთონი; უღმრთოთაგანნი; ღმერთი, -მან, -სა; ღმრთისა, -ისამან, -ისას ისათა, -ისად, -ისანი, -ისათა, -ისაგან, -ისათუს, ღმერთად, ღმერთო, ღმერთნი, ღმერთთა; ღმერთობენ; ღმრთეებისა, ღმრთივღმართებული, -სა, -ისა; ღმრთივგანბრძნობილმან, ღმრთივგანბრძნობილსა, ღმრთივგანბრძნობილთა; ღმრთისმოყუარესა; ღმრთისმოშიშობითა; ღმრთისმსახურსა, ღმრთისმსახურთა; ღმრთისმკლმთა.

ლიონ- უღონი; ღონე; ღონებასა, ღონისძიებითა; მრავალღონენი.

ლრამ- სიღრმე, -ითა; ღრამ, -სა.

ლრუმ- ღრუმელი, ღრუმლითა, ღრუმელნი.

ლუნმ- ღუნო.

ლუნძ- განმალძებდა; განილძა; მლძძარე; მლძძარებითა.

ლუბარ- ღუარი.

ლუბან- მოლუაწემან, მოლუაწისა; ღუაწლთა.

ყ

ყაბ- ამბორის-ყოფა, -ითა; ბოროტისყოფასა; განმრავლებულ-ყენა; განყო, განყნა, განყავ; განიყოფდეს; განყო, განუყნა, განუყნეს; განუყნეს; განყოფისა; განყოფილნი; გება-ყენეს; გონიერ-ყოფდა; გულისხმა-ყო; გულისხმა-ყო; გულისხმის-ყოფა; დაყო,

დაყენა, დაყენეს, დაყენეს, დაყენის, დამიყოფიან; დენა-ყოფა; დენა-ყოფეს; ზრახვა-ყენა; იავარ-ყენა; იმედყენეს; კეთილის-ყოფა; -ღ; კმა-გყავნ; მეციერ-იყო; მიჰყო; მკურ-ყოფად; მყოფი; მოხარკე-ყენა; მოხარკე-ეყო; ნაყოფსა, ნაყოფისა; ნაყოფიერებასა;

ნებისყოფელ; სათნო-იყო; სათნო-ეყო, სარგებელ-ეყვის; საყოფელი, -სა, საყოფელად, საყოფლად, საყოფელთა; სპასალარ-გყო; უმყვდრო-ყო; ღაღად-ყო, ღაღად-ყვიან; ღირს-იყო; ღირს-მყო; ღირს-გუყვნა; ღირს-მყავ, ღირს-ყოს; ჰყოფს, ჰყოფენ, ჰყოფდა, ჰყოფდეს, ჰყო, ყო, ჰყომცა, ყვეს, ყავ, გყო, ვყო; უყვი; იყოფინ, იყოფვოდა, ვიყავ, იყავ, იყო, ვიყვენით, ვიყუენით, იყვნეს, იყუნეს, იყავნ, იყვის, იყვინან, ვიყო, იყო, იყოს, ვიყვენეთ, ვიყოთ, იყვენენ, ყოფილ არიან, ყოფილ იყო; ეყოფის; ყოფა, -ითა, -დ; შეურაცხ-ჰყოფენ; შეურაცხ-ჰყოფდა; შეჰყო; ცხოველს-ყოფელისა, ძიება-ყო; წამის-ყოფა; წარჩინებულ-ჰყოფდეს, წარჩინებულ-ყვნა; კმა-ყო; კმა-უყო; ჭერ-იყო, ჭერ-იყოს; ჰურიაციოფილსა.

II შავ- აღმოყვენებელნი; აღმოყვეს; აღიყვანა; გამოიყვანა, გამოიყვანა, გამოიყვანინან, გამოიყვანნენ; გამოჰყვეს; განიყვანა, განიყვანეს; გაჰყვეს; გარდამოიყვანეს, გარდამოიყვანნეს; მიმყვენებელი; მიიყვანა; მიიყვანეთ; მიჰყვების; მომყვენებელნი; მოიყვანა, მოიყვანა, მოიყვანეს, მოიყვანონ, მოეყვანა; მოყვანება, მოაყვანებინა; გყავს, ჰყავ, ჰყვეს; შეიყვანნეს, შეიყვანის, შეგუყვენეს; წარმოიყვანა, წარმოიყვანეს; წარმოყვანებად; წარიყვანა, წარიყვანეს, წარიყვანნეს, წარმიყვანენ, წარეყვანა; წარეყვანება; წარჰყავა, წარჰყვეს; წარყოლა.

შანა- თაყუანის-მცემელი; თაყუანი-სცემენ, თაყუანი-სცემდა, თაყუანი-სცემ-

დეს, თაყუანი-სცეს; თაყუანის-ცემ; თაყუანის-გცეს; თაყუანის-ცემა, -დ; ჭუეყანა, -სა, -ისა, -ისაზან, -ისასა, -ისათა, -ისათჳს, -დ, -ნი, -თა.

I შარ- დაყარნა.

II შარ- მყარლისა.

შელ- ყელსა.

შენ- დაყენა, დაყენნეს, დაეყენნეს; დაეყენოს; აყენებდა, აყენებდის; შეაყენნეს, შეაყენნეს; შეყენება.

შიდ- განყიდეს.

შივ- ყივის, ეყივლა; ყივილი.

შივ- მყოვარ.

შიველ- ყოველი, -ვე, -მან, -სა, -ისავე, ყოველისა, -ისასა, -ისანი, -ისავე, ყოველით, -ითა, -ითავე, -ითურთ, ყოველად, -ვე, -ნი, -ნივე, -თა, -თავე, -თა, -თასა, -თაგან, ყოველგან.

შრმა- ყრმა, -სა, -ისა, -ისამან, -ისასა, -ნი, -თა; ყრმაწული.

შჳრ- საყურისა.

შუაშ- ყუაილისა, ყუაილითა, ყუაილ-ნი, -თა; ყუაოდა.

შუარ- დაამოყურა; დამოყურა; მოყუარე, -ნი; მოყურობასა; საყუარელსა; მიყუარან, უყუარდა; სიყუარული, -სა, -ისა, -ისათჳს, -ით; ჭრისტესმოყუარემან; ღმრთისმოყუარესა; შეიყუარა, შეიყუარან, შეიყუარეს, შეიყუარო; შეუყუარდა.

შულ- დაყულება; თანამოსაყდრე, -სა; საყდარი, -სა, -ისა, -თა; საყუდელსა, საყუდელად.

შურ- ყურითა, ყურთა.

შურმ- ზღუსყურისა.

შ

შაბათ- ოთხშაბათსა; ორშაბათსა; შაბათი, -სა.

შავ- შავნი.

შალ- დაშლილი; შეიშალნინან; შლიდა; შლილობითა.

შეშ- მშობელთა, მშობელთაგან; ნაშობი, -სა, -ნი, -თა; შირმშო; უშვილო, -ნი;

უშვილობისათჳს, შეილ, -ი, -ივე, -სა, -ისა, -ად, -ო, -ნი, -თა, -თაცა; შვილებული; შვილიერებასა; შვილის-შვილნი; შვილმრავალ; შვა, შვეს; უშვა, უშვნა; იშვა; შობითგან; შობილი, -სა, -ისა, -ისათჳს, -ო; ძისწულის-შვილმან.

შეთ- დარჩა, დარჩეს; დარჩომილ ვართ, დარჩომილ იყო, დარჩომილ იყვნეს, დარჩა, დარჩეს; დაურჩეს; დარჩომოდეს; დაშთა, დაშთეს; დაშთომილ იყვნეს.

I შენ შენ, შენი, -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ისათა, -ისაგან, -ისათუს, -ითა, -ნი, -თა, -თანნი.

II შენ- ალაშენა, ალაშენნა, ალაშენეს, ალაშენნეს, ალაშენენ, ალვაშენო, ალვაშენოთ, ალშენა; ალშენდა; ალშენე-ბასა, -ისათუს, ალშენებად; ალშენე-ბულსა; დაშენა, დაშენნეს; პირველ-შენებულსა; იშენა; შენება, -სა, -დ; შენებულ, -ი, -სა, -თა.

შობა- შიგა.

შინ- ნუგეშინის-გუცეზდა; ნუგეშინის-ცემისა; ნუგეშინისცემელნი; საშინე-ლი, -ითა; შეეშინა; შეშინდა, შეშინ-დეს; შეუშინდეს; შეშინებულ, -ი; ეშინის, გეშინინ.

შინ-/შინა- შინ, შინა, შინა, შინავე; შინაურად.

შიშ- ზოშიში, -თა; უშიშ, -ი, -ად; ღმრთისმოშიშობითა; შიში, -მან, -ისა-გან, -ისათუს, -ით, -ითა.

შირ- განმაშორნა; განეშორებოდეს, გან-ვეშორენით, განეშორანეს; განშორები-სათა, განშორებისათუს; განიშორა; განეშორებულსა; სიშორითა; შორით, შორის.

შირ- დაიშორალა.

შირ- შტოლ.

შილ- მეოცდაშედე; მეშედე, -სა; მეჩლ-მეტე; ორმეოცდაჩლმეტე; ოცდაშედი-სა, ოცდაჩლმეტსა; შედსა, შედისა, შედნი, -ივე, -თა, -თავე, შედი ათასი, შედგზის, შედწილ, ჩლმეტე.

I შუ- შუება.

II შუ- სიშუენიერესა, სიშუენიერისათუს; უშუერიოთა, შუენის; შუენიერი, -ისა, -ითა, -ად; შუენიერება, -ისა.

III შუ- მიუშუთ.

შუა- საშუალ, -სა; შუა; შუამდგომელ, -ად; შუამდგომელობითა; შუასაძხრისა; შუალამე.

შუელ- გუაშუელე; შუელა, -დ.

შუარ- დაშუერეს.

შურ- შეიშურევეს; შური; შურის-გებისა; შურობ.

შუა- შუეტი.

შფოტ- უშფოთველად; შეშფოთება; შფოთი.

ჩ

ჩაბალაბ- ჩაბალაბნი.

ჩაფხუტ- ჩაფხუტი.

ჩამ- დაჩიება; ჩემ, -გან, -და, -თუს; ჩე-მი, -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ისათა, -ისაო, -ისაგან, -ითა, -ითურთ, -ო, -ნი, -თა.

ჩან- გამოაჩინა, გამოაჩინნა, გამოაჩინნეს, გამოეჩინა; გამოჩინდი, გამოჩინდა, გა-მოჩინდეს, გამოჩინდის, გამოჩინდეს, გა-მოეჩინდეთ, გამოჩინდენ; გამოეჩინდეთ; განაჩინა, განაჩინნა; განეჩინა; საგონე-ბელ-გვჩინს; საკრეკელ-უჩინდის; უჩინო, -თა; უცხო -უჩინდა; უწარჩინებულეს;

უჩინდათ, უჩინდეს; გიჩინდინ; იჩინებ, იჩინეს, იჩინიან; უჩინა; ჩინებულსა-წარჩინებულო, -ითგან, -ად, -ნი, -თა, -თანნი; წარჩინებულებისა; წარჩინე-ბულთაგანი; წარჩინებულ-კყოფდეს, წარჩინებულ-ყენა; კირ-უჩინდა; ქერ-იჩინა, ქერ-იჩინო.

ჩრდილ- ჩრდილო, -სა, -სანი, -თ; ჩრდი-ლონი, -თა; ჩრდილოეთ; ჩრდილოელ-თა.

ჩუგლუბ- ჩუგლუგი, -ებითა.

ჩუეპ- ჩუეულება, -ისაებარ.

I ჩუენ- ჩუენ; ჩუენი, -მან, -სა, -ისა,

-ისაგან, -ისათეს, -ითა, -ნი, -თა, -თა-
სა, -თანნი, -თაგან, -თათეს, -თამდე.

II ჩუენ- აჩუენებდა; უჩუენებდა, უჩუ-
ენებდეს, უჩუენა, უჩუენნეს, მიჩუენე,

მიჩუენენ, უჩუენოთ; გეჩუენებ-ს; ჩუ-
ენება, -სა, -ით.

ჩუპენ- ჩუენნი.

ჩუ- ჩუელათეს.

G

I G- დასცა, დასცნა, დაეცით; დაეცემის,
დაეცა; დაესცეთო; დაეცმა, -სა; თა-
ყუანის-მცემელ; თაყუანა-სცემენ, თა-
ყუანის-სცემდა, თაყუანის-სცემდეს, თა-
ყუანის-სცეს; თაყუანის-ეცე, თაყუ-
ანის-გცეს; თაყუანის-ეცმა, -დ; ისარ-
ცემული; მისცემდა, მიცემულეთ, მის-
ცემდეთ, მისცა, მისცნა, მისცეს, მის-
ცნეს, მიეც, მიეცით, მისცნის, მიგცე,
მისცეს, მიეცა, მიცემულ იყო; მიცემა,
-ითა, -დ; მიცემულად; მიმცემელსა,
მომცემელნი; მისცა, მისცნა, მოგც-
მოსცეს, მომცე, მოგუეც, მომცით,
მოგცეს, მოსცეს, მომიცემა, მოცე-
მია; მოგუეცა, მოგუეცეს; მოცემულ
არს; მოცემული; ნათელ-სცემდა, ნა-
თელ-სცემდეს, ნათელ-სცემდენ, ნა-
თელ-სცა, ნათელ-სცეს; ნუგეშინის-გუ-
ცემდა; ნუგეშინის-ცემისა; ნუგეშინის-
ცემელნი; პატივ-სცემენ, პატივ-სცემ-
დი, პატივ-სცემდენ; პატივის-ცემასა;
პატივ-ცემულ; უქმოსცეს; სცა, სცნა,
გუცეს; გეცესლა; სცემდეს, სცა, სცნა,
მცეს; ეცემის, ძალ-სცემდა; წარმოეც,
წარმოსცა; წარმოიცა; წარსცა; კმა-
სცემდეს, კმა-სცეს.

II G- ვიცი, იცის, ვიცით, იცოდეს; უზე-
ცარი; უცებნი.

III G- უხუცესი, -სა; ხუცესი; მოხუცე-
ბული, -თა.

GA- ცასა, ცისა, ცისანი, ცანი, -თა, -თა-
სა, -თაგან; ცისკარი; ცისკრისა, ცის-
კიდეთა.

GB- გამოიცადა; გამოცდილ იყო; გა-
მოცდილი; განსაცდელი; -თა; განიც-
დიდა, განიცადეს, ეცადნეს.

GBB- გარეშემცველისა; დაიცვეს; დამი-
ცავს; დაცვა; მოიცვა; შეიცვნა; სცვი-
დეს; მცველისა, მცველად, მცველნი.

GA- მოცალება; უცალო; ცალიერად;
წარმოაალოერეს.

GB- მეცნიერი, -ი, -მან, -ად, -ნი; მეც-
ნიერებისაგან, მეცნიერებოა; მეც-
ნიერ-გუევენ; მეცნიერ-იყო; ცნა, სცნა;
იცნობდეს, იცან, იცნის; მიცნობდეს;
იცნობენ-ს; ცნობა, -სა; აცნობეს.

GBB- ნაღარი.

GBB- სიღბლი

GBB- მატური; შე-სამე-ვსცეთ, შევსცე-
თით, შესატეს, შევდომილ არიან;
შეცთობნისა, შეცთობილისა, შეცთო-
ბილთა; შეატუენეს; ცთობასა; ცთო-
მათა; ცთობადესა.

GBB- აღმოპაცენებელნი; აღმომცენარე-
მან; აღმოაცენეს; აღმოსცენდა.

GBB- ცეცხლები, ცეცხლი, -სა, -ის,
-ისა, -ისასა, -ისანი, -ითა; ცეცხლის-
მსახური, -თა; ცეცხლის-მსახურება,
-სა, -ისანი; ცეცხლისსახე.

GBB- გარდაცვალნეს, გარდაცვალე-
ბულ იყვნეს; გაუცვალა; მიიცვალა;
მიცვალბასა; ნაცვალა; შესცვალა,
შესცვალოს; შეიცვალა; შეგუეცვა-
ლოს; შეცვალბისათეს; შეცვალბულ
იყო; ცვალბასა.

GBB- მოეკეთი, -ისა, -ად, -ნა, -თა,
-თანი; მოეკეთლთაგანი.

GBB- დედაციხე; ციხე, -სა, -დ, -ნა,
-თა; ციხე-ქალაქი, -ნი, -თა, -თა:ა.

GBB- შესცოდიან; ცოცხათაგან, ცოც-
ხათათეს.

GBB- ცოლ, -ი; -მან, -სა, -ისა, -ისასა,
-ისაგან, -ად, -ნი; ცოლ-ქმარნი, ცოლ-
ქმართა; ცოლ-ქმობისა, -თეს; ძის-
ცოლმან, ძისცოლისაგან.

GBB- განციხლებული; სიციხე-
ლესავე; ციხალი; ციხლებით; ცი-
ხლი.

ცრემლ- ცრემლით, ცრემლითა, ცრემლ-ნი, -თა, -თათა, -თანნი; ცრემლოვანთა.

ცრუ- გეცრუნეს.

ცვპ- დაცვეს; ფურცელდაუცუნელი; შთაცვენული; ჩამოცვივებული.

ცუ- ჭუარსა ეცუა; ეცუას (მას ჭაჭუ); ჭუარს-აცუეს; ჭუარს-ეცუა; ჭუარცმა-სა, ჭუარცმისა; ჭუარცმული, -სა, -ისა, ისასა, -ისანი.

ცხ- სცხო, იცხო.

ცხად- განაცხადებდა, განაცხადა, განაცხადეს, განეცხადა; განაცხადებდად; განაცხადებულად; ცხადსა, ცხადად.

ცხამდარ- ცხედარი, ცხედრითა.

ცხან- ცხენი, -ისაგან.

ცხარ- განცხრომად; დაუცხრომელად; დაცხრებოდა, დაცხრა, დაცხრეს.

ცხომვ- განმაცხოველებელი; მაცხოვარი, მაცხოვრისა, მაცხოვრად; მაცხოვარება; ცხურისა, ცხოვარნი, -თა; ცხოველი, -მან, -სა, -ისა, -ისად, -ისაგან, -თა; ცხოველსმყოფელისა; აცხოვნე, აცხოვნა; სცხოვნდებოდი, ცხოვნდებოდეს, ცხოვნდა, ცხოვნდი; ცხოვრება, -სა, -ისა, -ისათუს, -დ; ცხოვრებასა; ცხოვრებდეს.

ცხრა- მეოცდაცხრე; მეცხრამეტე; მეცხრე, -დ, ცხრა.

ცხვარ- ცხერი, -ისასა

ძ

ძაბ- საძაგელთა; საძაგენს.

ძამ- სიძვისათუს.

I ძალ- განძლიერდა, განძლიერდეს, განძლიერდის, განძლიერებულ არიან; დიძალი, -თა; ძაფრი; მძლავრი; ემძლავრა; მძლავრებით; მძლე; სიმძლავრითა; უძლეველ, -ი; უძლიერესითა, უძლურნი, -თა; უძლურებათაგან; შემძლებელ; შესაძლებელ; შეუძლებლა, შეუძლო, შეუძლეს; ძალი, -მან, -სა, -საცა, ძლით, ძალითა, ძალითვე; ძალგვც, ძალ-ედვა, ძალ-ედვის; ძალ-სცემდა; უძლო, უძლოს; ეძლოს; სძლევენ, სძლო, სძლია, სძლეს, სძლიეს, სძლის, სძლიან, სძლო; იძლია, იძლიენეს; ძლევა, -ით; ძლევაშემოსილნი, ძლევითშემოსილი; ძლიერი, -მან, -ისაგან, -ითა, -ად, -ნი, -თა.

II ძალ- უძლები.

ძარ- აღძრა, აღძრნეს; განძრა; ვერძრეა; უძრავად; შეიძრა, შეიძრნეს, შეიძრის, შეიძრას; ძრვიდა; იძრვის, იძრვოდა; ძრვა.

ძა- ძე, -მან, -სა, -ისა, -ისასა, -ისათა, -დ, -ო, -ნი, -თა, -თანნი; ძისცოლისაგან; ძისწული, -მან, -ისა; ძისწულისშვილმან; ძისწულისწულმან.

ძელ- ძელი, -სა, -ისა, -ითა, -თა.

ძი- გამოძიებულნი; გამოძიებდა; გამოძიებისათუს, გამოძიებდად; შეძიებულნი; მოგვიძინა; მოვიძიეთ, მოიძიენ; მოძიებდა; უძიებნელ; ღონის-ძიებითა; ძებნეს, ძებნონ; იძებნეს; ძებნა, -სა, -დ; იძია, იძიეს, ვიძიოთ; გიძიო, უძიოს; ეძიებდა, ეძიებდეს, ეძიებდენ; ეძიების; ძიება, -ისათუს, -დ; ძიება-ყო.

ძინ-/ძილ- დაიძინა; დამეძინების; მძინარესა; ძილსა, ძილითა, ძილად.

ძირ- ძირსა, -ვე.

ძმა- დედისძმამან, დედისძმასა, დედისძმათა; მამისძმა; მამისძმისწულსა; ძმა, მან, -სა, -სავე, -ისათუს, -ო, -ნი, -თა; ძმებრივი; ძმისწული, -ს, -ისა, -ნი, -თა; ძმობა.

ძნ- ძნელი, -სა, -თა.

ძომვ- ძოვლიან.

ძრუ- შესძრწუნდებით, შეძრწუნდა; შეძრწუნებულნი; ძრწოლა, -ით.

ძჳნ- მძჳნვარენო.

ძჳრ- ძჳრის-მოქმედთაგან.

ძჳ- ძჳისასა.

ძჳალ- ძჳალებსა.

ძუელ- სიძუელითა; ძუელი, -ისა, -ად, -ნი, -თა, თავე.
ძულ- აიძულებდა; იძულებით; მოიძუ-
 ლეს; საძულელადცა; სძულდა; სიძუ-
 ლილსა.
ძუძუ- დედამძუძე, -მან; მამამძუძემან,
 -სა, -დ, -თა; ძუძუსმტე.

ძლუ- მოძლუარ, -ი; მოძლურისა, მოძლუ-
 რად; წარძლუა; წარძლომითა; წარ-
 ძლუანებითა; წინამძლუარ, წინამძლუ-
 რად; წინამძლურებითა.
ძლუან- წარმოძლუანა; წარმოძლუანეს.
ძლუან- ძლუენი, ძლუნისა, ძლუნითა.

წად- წადიერება, -ითა.
I წამ- წამის-ყოფა.
II წამ- ეწამებოდეს, ეწამნეს; იწამა; წა-
 მება.
III წამ- დაემოწმნეს; მოწამე, -ისა, -თა-
 ნი, -თასა; ემოწმებოდეს.
წამალ- წამალი; წამლისა, ისათა; -ნი,
 -თა.
წარმართ- საწარმართო; წარმართი, -ნი,
 -თა, -თასა; წარმართობასა.
წაშ- დამოწაფნა; დამოწაფა, დამო-
 წაფნეს; მოიწაფნენით; მოწაფე, -სა,
 -ნი, -თა.
I წამ- დაწვა.
II წამ- აღწევნული; ზედამიწვენით; თა-
 ნაშემწედი; თანაშემწეობა; მიუწია; მი-
 ეწინეს; მიიწია, მიიწინეს, მი-რა-
 იწინეს, მიწვენულ არს, მიწვენულ
 იყო; მიწვენად; მოიწია, მოიწინეს;
 მოწვენადსა; მოწვენულ, -ად; შემწე,
 -დ; შემწეობისათეს; შეეწეოდა, შეეწე-
 თადეს, შეეწეოდიან, შეეგწეოდიით,
 შეეწეოდიან, შეეწია, შეეწინეს, შე-
 უკაუეწინეს; შეწვენა, -სა, -ისათეს,
 -ითა; ეწია.
I წელ- წელთა.
II წელ- წელ, -ი, -სა, წლისა, წლიით,
 წლად, წლადის; წელნი, -თა, წელი-
 წაღსა, წელიწდისა, წელიწადნი, -თა.
წარ- აღწერა, აღწერონ, აღწერა; აღი-
 წერებოდა; აღწერილი; დასწერე, და-
 წერა, დაეწერეთ, დაწერით, დამიწე-
 რია, დამიწერიან; დამიწერე; დაწერილ
 იყვნეს; მიუწერა; მოვსწერ, მოუწერა;
 მოწერილი; საწერელნი; წერდეს; წე-
 რილ, -ი, -ისაგან, -ნი; კელით-წერილი.

I წას- მიუწესს.
II წას- განაწესა, განაწესნა, განაწესეს;
 განუწესა; დაწესა; წესი, -სა.
წიალ- წიალ.
წიან- წიანი, -ცა; -სა; -ები, -ნი, -თა,
 -თასა, -თაგანცა; მწიანობართა; მწიგ-
 ნობრობა.
წილ- ნაწილი, -ის, -ისა, -ნი; შუღწილად;
 წილ; წილი, -ით, -ითა, -ად; წილ-
 ზულა.
წინ- უწინ; უწინარეს; წინა, -ვე; წინათა.
წირ- განწირის; განწირულ არს; შესწი-
 რავი, -სა, -თა; შესწირეს, შესწირიან;
 შესწირვიდეს, შესწირა, შეწირა, შეწი-
 რეს; შეწირვა, -დ; შეწირული, -სა;
 წარეწირა.
წიშ- საკელმწიფოთ; ეწიფა; კელმწიფე,
 -სა; კელმწიფება.
წლ- მოწლედ.
წმედ- არაწმედად; განსაწმედელსა; სიწ-
 მილით; წმიდა, -ა, -მან, -სა, -ისა, -ისა-
 სა, -ისათა, -დ, -ნი, -თა, -თასა, -თათა;
 წმიდათაგანი.
წმხ- საწმხელთა.
წოდ- მოუწოდლა, მოუწოდეს; მოწოდე-
 ბად; უწოდთ, უწოდა; ეწოდების, ეწო-
 დებოდა, ეწოდებოდათ, ეწოდა; წო-
 დება, -სა.
წომ- მაწობელი.
წრამ- მოსწრაფე, -დ; მოსწრაფებით.
წჰმ- საწჰმარა; წჰმა, -ისა.
წუ- დაწუენ.
წუად- მოსწუადნა.
წუართ- იწურთილი.
წუედ- მოუწოდებელი, -სა; წარსწუდე-
 ბის.

წევი- აწუევდა.

წევი- წევი.

წევი- საწუეთოსა.

წელი- ასულისწული, -ის, -ისა, -ნი, -თა; დედა-წულით, დედა-წულითა; დედისწული; დისწული, -სა; მამის-დისწულსა; მამისმამისწულსა; საუფლისწულოდ; სეფეწული; ქალწულთა, -სა; ყრმაწული; ძისწული, -მან, -ისა; ძისწულისშვილმან; ძისწულისწულმან; ძმისწული, -ს, -ისა, -ნი, -თა.

წელი- გამოიწულიავენ; დაწულილ-ნა; წურილნი.

წევი- საწუენელ.

წევი- მიწურავით.

I წევი- შეწუნა; შეწუნდეს; შეწუნებულ-ლი; სწუხ; წუხილი; მწუხარე; მწუხარება, -სა, -ითა.

II წევი- მწუხრი, -ს, -ისასა; მიმწუხრად-მდე.

I წევი- დაწუყეს; დაწუყებულსა; მიწუყებით; ეწუყე, იწუყო, იწუყეს, ეწუყო, ეწუყოთ, ეწუყო; იწუყო; უწუყო.

II წევი- განაწუყენა; განწუყობილსა, განწუყობითა; ეწუყო, ეწუყენეს; ეწუყეს, წუყობა, -სა, -ისაგან, -დ.

I წევი- წეალი, -მან, -სა, წელისა, წელითა, წეალნი; წელის-რღუნის.

II წევი- მოწეალესა; მოწეალებითა; მოწეალებქმნული; მრავალმოწეალესა; მრავალმოწეალებისაგან; შეეწეალა; წეალობა, -ისა, -ით.

III წევი- მოწეულელი, -ნი; წეულელი; წეულეობა, -ისა, -თა.

წევი- წეაროსა, წეაროსასა, წეარონი.

წევი- აწეინება.

წევი- განწეყრა; განწეყრა; გულისწეყრო-ბითა.

წევი- წარწეყმედელი; წარწეყმედებით, წარწეყმიდო; წარწეყმედა, -სა, -ისა.

წევი- შემწეყნარა, შემწეყნარა, შემწეყნარეს, შემწეყნაროს, შემწეყნაროს, შემწეყნარნეს; შემწეყნარე; შემწეყნარება.

წევი- წეყრთა.

წევი- დაწეყდინეს; მიწეყდეულთა.

წევი- ამოსწედა; აღსწეყდენით; აწეყ-ელილ, -თა; მომწეყდარ, ი; მოსწეყდე-დეს, მოსწეყდნა, მომწეყდენით, მოვ-სწეყდეს, მოსწეყდნეს, მოსწეყდით; მოსწეყდა, მოსწეყდეს, მოვსწეყდეთ; მოს-წეყდელიან; მოწეყდედა, -დ.

ჭ

ჭაჭა- ქაბუჯი, -მან, -სა.

ჭაჭა- საჭეღელი, -სა; შეაჭაჭე; შესჭამდეს; ჭამდეს, ეჭამეთმცა, ჭამის; ჭამად.

ჭაჭა- განჭედილსა; მჭედლისასა.

I ჭაჭა- გარდაიჭრა.

II ჭაჭა- დამჭირე; დაიჭირა, დაიჭირეს.

ჭეჭეჭეჭე- ჭეჭეჭეჭე, -ი, -მან, -სა, -ისა, -ად.

ჭეჭე- შესჭირდა; სჭირს; ჭირი, -სა, -ისა-გან, -ნი, -თა; ჭირვეულთა; ჭირ-უნდა.

ჭეჭე- აღიჭურა; საჭურველი, -სა, -ისა, -ისამან, -ითა; შვიჭურა, ჭური; ჭურ-ვილი.

ჭეჭე- ჭურჭელებითა.

ხ

ხ- შეუხებელად; შეახო; შეეხებინ, შეე-ხებოდეს; შეეხებოთა.

ხა- მოხადა; ხადის, ხადოდეს, ხადო-დიან.

ხა- ხაზარული.

ხა- ხალენი, -ისა.

ხა- განიხარა, განიხარეს, განიხარე, გა-ნიხარონ; მახარებლისათა, მახარებელ-

- ნო; სახარება, -ითა; სიხარული, -ით, -ითა, -ად; ახარე, ახაროს; იხარებს, იხარებდეს.
- ხარისხ-** ხარისხსა, ხარისხად.
- ხარბ-** მოხარე, -ნი; მოხარე-ყვანა; მოხარე-ეყო; ხარკი, -სა, -ისა, -ითა; ხარაკსა.
- ხატ-** გამოხატეს, გამოხატა; გამოხატ-ვით, ხატი, -ისა, -ითა, -ნი.
- ხმ-** ხე; -სა, -ისა, -ისაგან, -ნი, -თა, -თა-ნი.
- ხმდ-** მიხედნა; მიხედვად; მოხედენ, მოხედნეს; მხედველ; შეხედვებითა; გხედავ, ეხედავ, ხედავს, ხედავთ, ხედვიდა, ხედვიდეს; ხედვისაგან.
- ხმვ-** ნახევარი, -ნი; ნახევართომოსანი.
- ხმთქ-** განხეთქა; გარდამოხეთქა; უხეთქიან.
- ხმლ-** აღიხილნა, აღეხილნეს; ახილვად; განიხილენ, განიხილის; გარემოიხილა; გემოს-ხილვა; მოიხილა; ამხილებდა, გამხილა, ამხილა, ვამხილოთ; სახილველად; უხილავ, -სა; იხილვიდა, იხილუ, იხილა, იხილნა, ეიხილეთ, იხილეს, იხილუ, იხილის, ეიხილოს, იხილონ, ეიხილვან, ეიხილვა; -ით, -ითა, -დ.
- ხმლმ-** ხელისა, ხელისაგან.
- ხმარ-** მხიარული; განმხიარულდეს.
- ხმოლო-** ხოლო; მხოლო, -სა, -დ.
- ხმ-** აღიხუნა, აღიხუნეს, აღიხუნენ; ახუნ-მადო; განახუნენ; განუხუნის, გულის-ხმაყო, გულისხმა-ჰყო; გულისხმის-ყოფა; თუალ-გახუნენ; მოიხუნა, მოიხუნეს, მოიხუნენით; უქუმიხუნეს; წარიხუნა, წარიხუნენით; წახმუნნი.
- ხუნსტაბ-** ხუნსტაგ, -სა, -ითა.
- ხუნდ-** დახუდეს; მიხდომიან; წილ-ხუნდა; ხუნდა, ხდომილი; ხუნდარი; ხუნდრე-ბული.
- ხუნვ-** მიხუნვიო; მოხუნა.
- ხუნვ-** შემოიხუნუნეს.
- ხუნთ-** თხუთმეტი, -ისა; მთხუთმეტე; მეოცდახუთე, -სა; მეხუთე, -სა; ოცდახუთსა; სამეოცდახუთე; ხუნთ, -ნი, -ნი-ვე; ხუთასი; ხუთი, -თა; ხუთი ათას-რვაასოცდათურამეტსა.
- ხუნო-** ქუთ-ხუნონი; ხუნონი, -თა.

3

- ჰად-** აღმოჰადა; გარდაჰადა; ზარის-აღსაქდელი; ზარისსაქდელი; შთაჰადენ.
- ჰამ-** საჰმარად, საჰმართა; უჰმ(არ); მიჰმს; ვიჰმართო; კმარებისათა.
- ჰად-** აღმოჰდეს; აჰდა; გამოჰდა, გამოჰდეს; გარდამოჰდა; გარდაჰდა, გარდაჰდეს; ზარგანჰილი; მოჰუდა; მჰედა-რი, მჰედრითა, მჰედრებითურთ, მჰედ-დარნი, -ცა; მჰედრობაჰ; საჰედრისა-გან, საჰედრებითა; ღმრთისმჰდომოჰ; შთაჰდა; წარჰდეს; ჰდომად.
- ჰამ-** ჰეჰსა, ჰეჰნი, -თა.
- ჰად-** საჰელმწიფოდ; ჰელი, -სა, -ისა-გან, -ით, -ითა, -ითგან, -ად, -ნი, -თა, -თანი, -თაგან; ჰელადნი; ჰელ-გან-პყრობით; ჰელის-დადებითა; ჰელთ-საჰმარისაგან; ჰელთ-წერილი; ჰელმწი-ფე, -სა; ჰელმწიფება; ჰელოჰანი, -ისა, -თა.
- ჰამ-** ჰემელ, -ი.
- ჰამ-** ჰმა, -სა, -ითა, -ნი; ჰამალად; ჰამ-ყო; ჰამ-უყო; ჰამ-სემდეს; ჰამ-სეცს; უჰმო; ჰმობდეს; ჰმოზა.
- ჰორც-** განკორციელებული; უჰორცო; ჰორცი, -სა, -ითა, -ნი, -თაგან; ჰორ-ციელ, -ი.
- ჰორც-** ჰორცად.
- ჰრც-** დაგოცენ; მოჰკოცა.
- ჰრმალ-** მჰერმელ; ჰრმალნი, ჰრმლითა.
- I ჰს-** მოჰსენეს; მოჰსენეს, მოჰსენეთ, მოჰსენა; პირველჰსენებული; -თა; აჰსენებლიან, ვაჰსენეთ; ვაჰსენოთ; ოჰსენებოდის.
- II ჰს-** გამოჰსნილი; განჰუნსა; მჰსნელი, -ისა, -ო; საჰსრად; მიჰსენ, მიჰსენა,

გისნეს, იკსნეს; იკსნიან, კსნილ არს, კსნილ ვიუენით; კსნა; -ისათუს.
პუმ- საქუმილისა; საქმილისაგან; საქუ-
 მილაგსა; კუმილეიდეს.

I პურ- განკურეებულნი; მკურვალედ.
II პურ- საქურეტელი; კურელსა.
I პუ- დაქუა.
II პუ- კურიო.

ჯ

ჯაჟუ- ჯაჟუ, ჯაჟუთა

ჯელ- აღჯდა; დაჯდა, დაჯდის, დაჯდომილ იყო; საქდომი; უკუჯდა; ჯდა, ჯდომილ იყო.

ჯერ- დამაჯერებდა; დასჯერდეს; ჯერეთ, ჯერ-არს, ჯერ-იყო; ჯერ-იყოს; ჯერ-იჩინა, ჯერ-იჩინო.

ჯერპულ- ჯერკუალისა.

ჯიძ- ჯიძი.

ჯიძნ- უჯიძნი; ვიჯიძნი, იჯიძნი.

ჯიშ- უმჯიშეს, -ი; აჯიშა, აჯიშიან.

ჯიშარ- ჯიშარი, -სა; -ისა, -ისათა, -ისაგან, -ნი; ჯიშარისსახედ; ჯიშარს-აცუეს;

ჯიშარს-ეცუა; ჯიშარცმასა; ჯიშარცმისა;

ჯიშარცმული, -სა; -ისა, -ისასა, -ისანი.

ჯიშარმულ- ჯიშარმულმან.

პ

პაპრ- პაპრისასა, პაპრისათა, პაპრითა, პაპრნი, პაპრთასა.

პასაპ- პასაქსა; ასაქისა, ასაქით, ასაქითა; ასაქოვან.

პორილ- პორილნი; ორილითა, ორილ-
 ლები, ორილნი.

პრომ- პრომელებრ.

პურიბ- პურიბოფილსა.

ანთროპომნიები

ბ

- აბაზუა ოვსთა მეფე გარდამოიყენ-
ნეს ძმანი ორნი სახელით ბა-
ზუკ და აბაზუკ 45, 9.
- აბეშუბა ასთაგურ მეფის ასუ-
ლი მოიყვანეს ასული ასთაგურ მე-
ფისა რომელსა ერქუა აბეშუბა
64, 6.
- აბიბთარ მღვდელი პოვა პურია ერთი
მღვდელი, სახელით აბიბთარ 95, 5. მე
ა. მღვდელი ვიყავ 95, 18. მე, ა. მი-
გიბხრობ თქუენ 97, 15. ა. მღვდელი
... ქადაგებდა სჯულსა ქრისტესსა 102,
12. მირიან მეფემან განარინა ა.
სიკუდილისაგან 102, 18. ასწავებნ (მას)
... ნინო და ა. 105, 6. მოიყვანა მე-
ფემან ა. მღვდელი 118, 8. აღიძრნეს
პურიანი აბიბთარს ზედა 102, 17. მრ-
ვალგზის კითხაენ პურია-ყოფილსა მას
ა. ძუელთა და ახალთა წიგნთასა 105,
13. თქმული აბიბთარ მღვდლისა
95, 16 (სათ.). თქმული ა. მღვდე-
ლისა 97, 13 (სათ.). ქადაგებდეს
შუდნი დედანი სიდონია, ასული
აბიბთარისი 102, 11. უთხრა წმიდამან
ნინო სიდონიას, ასულსა აბიბთარ-
ისსა 101, 12.
- აბიბოზ ნეკრესელი რომელნიმე...
მოაქცივნა აბიბოზ ნეკრესელ ეპისკო-
პოსმან 126, 5.
- აბამ ფარსმან ქუელის ძე მე-
თექუსმეტე მეფე აბამი, ძე ფარსმან
ქუელისა 54, 7 (სათ.). დასუეს მეფედ
ძე ფარსმან ქუელისა, რომელსა ერქუა
ა. 54, 8. მეფობდა დედა აბამისი 54,
10. მეჩუღმეტე მეფე ფარსმან, ძე ა-
54, 14.
- აბარნასე ქართლის მეფე მკლველ-
ნი მისნი განერინნეს მშუდობით...
პაპსა არჩილისსა, აღარნასე მეფესა
246, 17.
- აღმარძი ქართამის ძე შუა ყრმა და
უწოდა სახელად აღმარძი 32, 18. ესე
ა., ძე ქართამისი აღზარდეს სომ-
ხითს 33, 12. ა. ალიქურა საჭურ-
ველითა შუენიერთა 34, 2. შემოიქცა
ა. საათა თანა სომხითისათა 34,
17. მოვიდა ა. 34, 21. მეათე მეფე, ა.
35, 10 (სათ.). შერისხნა მეფე ა. ერის-
თავესა კლარჯეთისასა 42, 16. მოკულდა
ა. 43, 24. განკურდა მეფე ა. 100,
5. ამან აღმარძი მოითხოვნა სპანი 33,
16. ჰკრა ა. ისარი მკერდსა არშაიხისა.
34, 14. ამან ა. დაიპყრა ყოველი ქუ-
ეყანა ქართლი და ეგრისი 35, 11. ამან
ა. მეფემან უმატა სიმაგრეთა ქართლი-
სათა 38, 23. სთხოვა ბრძოლა თავის-
თავ არშაყ აღმარძის 34, 2. (ქართველ-
თა) თაყუანის-სიკეს ა. 35, 8. ქართველ-
თა გურგუნი დაადგეს ა. 35,
9. ესმა (ესე) მეფესა ა. 42, 14. ა.
ესხნეს ორნი ძენი 43, 18. სთნდა მე-
ფესა ა. სამოსელი იგი 100, 6. აღმარ-
ძის მეფობასა შინა მოვიდეს წმიდათა
მოციქულთაგანნი ეგრისს 38, 25.
ამისევე ა. მეფობასა გამოჩნდა კულად
მეფობა სპარსეთისა 43, 10. ა. მეფო-
ბამდე ერთი დაჯდის ქართველთა მე-
ფედ 43, 15—16. მოკულდეს ა. ძენი
44, 9. მეთერთმეტე მეფენი ძე-

ნი ადერკი სომეხთ მეფისა 44, 1 (სათ.). ძმისწულისშვილმან ა. მეფისამან ძიება-ყო სამოსლისა მის ჰუ-რიათა თანა 100, 10. ხოლო ადერკი-სითგან ვიღრე ამათ მეფობამდე იყენს მორჩილებასა შინა სომეხთა მეფისა 44, 12. მეფობდრე ძენი მეფის ადერკისანი 44, 3 (ვარ.).

აზონ დაუტევა მათ ზედა პატრიკად სახელით აზონ, ძე იარედოსისი 18, 18. ა. პრომთაჲ ზედა იყო მესისხლე 20, 13. წარვიდა ა. 23, 8. მოკლეს ა. 23, 23. ამან აზონ მოარღვნა ზღუდენი ქალაქსა მცხეთას 19, 3. ა. დაუტევა სჯული ალექსანდრეს მოცემული 20, 7. ა. მოირთნა სპანი საბერძნეთით 23, 17. შეიყუარა იგი აზონმან 21, 3. ა. მოუწოდა სპათა თუსთა 23, 3. ალექსანდრე (ქართლი) მისცა აზონს პატრიკსა 18, 21. უბრძანა ალექსანდრე ა. 18, 24. ეკრძალე ა. 21, 4. შეკრბეს ურიცხუნი სპანი და მომართეს ა. 23, 3. ათასი მკედარი რჩეული გაენუდგეს ა. 23, 6. ყოველნი ქართველნი განუდგეს ა. 23, 7. სპანი დარჩეს ა. 23, 7. (ალექსანდრე) მოუწერა წიგნი აზონ პატრიკსა 20, 2. გამოუჩნდეთ ჩუენ მტერად ა. ერისთავსა 22, 13. იმალიდა იგი სიკეთესა თუსსა აზონის შიშისაგან 21, 2. განმრავლდა შიში აზონისი მათ ზედა 21, 6. იქმნა (იგი) მეცნიერ აზონისა 21, 3. სიმდიდრესა ზედა მისსა დაერთო ხუასტაგი აზონისცა 23, 27—28. განერე შენ ცოცხალი კელისაგან აზონისა 21, 9. გამოეჩნდეთ მტერად აზონისა 22, 17. არა სთნდა ხარკისა მიცემა აზონისა 23, 2. პრომნი ... ბრძოლასა აზონისსა მკნედ იყენეს 25, 23. ურიცხუნი აწყუედლილ არიან აზონისგან 22, 19. რომელთა ბოროტი წაჰკიდებოდა ა. 23, 6. მკედარნი ა. მოერთნეს ფარნაეაზს 25, 21.

აზონრაქარაზი არმაზელის ძე, ქართლის მეფე დასდეს მეფედ ... არმაზს აზორე და შიდაქართლს არმაზელ 45, 1. მეცამეტე მეფენი ა. და არმაზელ 45, 3 (სათ.). არმაზელ

და ა. იყენეს კაცნი მკენნი 45, 4. ამათ მეფეთა ქართლისათა აზორე და არმაზელ მოუწოდეს ოესთა 45, 7. მეთოთხმეტე მეფენი, ამაზასპ და დეროკ, ძენი აზორე და არმაზელისნი 50, 5.

მეფენი არაზოც და არმაზელ ... არა შეუშინდეს (მათ) 47, 15. ანსრულენეს ა. და არმაზავლი 50, 1. შეკრბეს ყოველნი სპასალარობასა ქუეშე არაზოც და არმაზავლისსა 46, 20. ერისთავი ა. მეფისა 48, 4.

აინინა კერპი (საურმაგ) შექმნა ორნი კერპნი აინინა და დანანა 27, 13.

ალექსანდრე მაკედონელი ესე ალექსანდრე გამოჩნდა ქუეყანასა საბერძნეთისასა 17, 3. განძლიერდა ა. 17, 17. განუწყრა (მათ) ა. 18, 8. წარვიდა ა. 19, 2; 19, 11; 26, 1. მოკლდა ა. 20, 6. შესრულ იყო ა. 43, 11. ამან ალექსანდრე დაიპყრნა ყოველნი კლდენი ქუეყანისანი 17, 6. დაიპყრა ა. ყოველი ქართლი 18, 15. უბრძანა ა. აზონს 18, 24. თუთ მოიგონა სჯული ესე ა. 19, 1. დაუკრდა ესე ალექსანდრეს 17, 13. აზონ დაუტევა სჯული ალექსანდრეს მოცემული 20, 7. ა. მეფობითგან ყოველნი მეფენი ქართლს იყენეს კერპთმსახურ 59, 6. შემოსლვა ალექსანდრესი 17, 2 (სათ.). რომელი მოსლვასა ალექსანდრესსა მცხეთელ მამასახლისი ყოფილ იყო 20, 20. ქალაქნი მოტერებულნი ალექსანდრესგან, ამან ალაშენნა 25, 7.

ამაზასპი არმაზის მეფე, აზორეკის ძე მეფობდეს შვილნი მათნი: არმაზს — ამაზასპ და შინაქართლს — დეროკ 50, 3. მეთოთხმეტე მეფენი ა. და დეროკ 50, 5 (სათ.).

ამაზასპ ფარსმანის ძე, ქართლის მეფე უწოდა (მას) სახელად ამაზასპ 54, 16. შემდგომად მისსა მეფობდა ა. 54, 17. მეთვრამეტე მეფე ა., ძე ფარსმანისი 55, 1. ა. იყო კაცი ძლიერი 55, 2. განვიდა ა. 55, 14; 55, 18. შემოვიდა ა. ქალაქად 56, 6. განვიდა მუნვე ა. 56, 9. მესისხლე იყო ა. მათი 57, 12. წარმოემართა ა. 57,

17. იძლია ა. 57, 20. მოკლეს ა. 57, 20. ვერ იგრძნა **ამაზასპ** მეფემან გარდამოსლვა ოვსთა 55, 4. ა. მოუწოდა ... ერისთავთა 55, 7. ა. მეფემან განაესნა ციხენი **ლაშქრითა** 55, 11. ა. მოკლა ბუმბერაზი თსუთმეტი 56, 3. სენა (მას) ოროლთა ა. 56, 12. ა. მოუწოდა სპარსთა 57, 13. ძე მისი დისწული იყო **ამაზასპისი** 57, 9. არაინ იპოვა **მარტოდმბრძოლი** ა. 57, 19. დაუტრევა ძე თუხი რეჟ, დისწული ა. 57, 22. ბუმბერაზთა **ამაზასპისთა** მოკლნეს ბუმბერაზნი ... ოვსთანი 56, 4.

ამაზასპის სომხითის ერისთავი მოერთნეს ერისთავნი სომხითისანი . ტაროველი **ამაზასპ** გრიგოლის შენებულისა ქალაქისაგან 159, 19.

ამაზასპანი სეფეწული მეორე სეფეწული მოვიდა ყრმა, **ამაზასპანი** 115, 5—6.

ანა მღვდელი მოუწერა ანა მღვდელმან ელიოზის თანა 98, 13 .

ანაბ გრიგოლ განმანათლებლის მამა იყო წარჩინებული ერთი მთავარი, სახელით ანაჟ, ნათესაისაგან სომეხთა მეფისა 60, 9. წარმოვიდა ა. 61, 5. გაჰყვეს თანა ა. და მამა მისი 61, 15. ესე რომელ თქუა ანაჟ 60, 15. რქუა მეფესა ა. 61, 1. მოუწოდა მეფემან ანაჟს 60, 19.

ანასტრო ჯდი მას შინა ღვდაკაცი, რომლისა სახელი ანასტრო 93, 12. იყვენს ესე ა. და ქმარი მისი უშვილო 93, 15.

ანაბაზუშ მიეტრევა ანაბაზუშ შეუღლდ მძასა თუსსა 46, 14.

ანდრიბ მოციქული მოვიდეს ანდრია და სუმონ კანანელი აფხაზეთს 38, 25. მშუდობით განუტრევა ა. მოციქული 42, 17. ანდრია მოაქციენა მეგრულნი 38, 27.

ანტიოქოზ ანტიოქოზ ასურასტანის მეფე მოიყვანნა ოთხნი კაცი: სახელით ანტიოქოზ, პრომოს, ბიზინტროსი და პლატრე 19, 17—18. მისკა ანტიოქოზს ასურასტანი და სომხითი 19, 19. მოერთნეს (მათ) ერისთავნი

ანტიოქოზისნი სომხითით 23, 20.

ანტიოქოს შეიწყნარა ძლეუნი მისი 23, 14. მსახურებდა იგი ანტიოქოსს ... მეფესა ასურასტანისასა 25, 15. წარავლინნა მოციქულნი წინაშე მეფისა ანტიოქოს ასურასტანისა 23, 12.

ანუშარპან მეფე იქმნა სპარსეთს ქასრე ანუშარვან სასანიანი 59, 8.

აბლაღან სპარსთა მეფე დასუეს მეფედ აუღლან ბრძენი 43, 14. ქართველნი იყვენს მორჩილ აუღლანისი, სპარსთა მეფისა 43, 15.

არღამ ქართლის ერისთავი ანა წარმოგზავნა ერისთავი არღამ 13, 6. ერისთავობდა ა. მრავალთა წელთა 13, 14. არღამ ერისთავმან აღაშენა ქალაქი ზღუსკარს 13, 9. ანაწე ა. მოკიდა კირით-ზღუდე ციხესა არმაზისასა 13, 12. შემდგომად არღამ ერისთავისა გარდაიცვალნეს დ ერისთავნი 13, 17.

არღამირი ვაჟსენით ცხოვრება მირიანისი, ძისა ქასრე არღამირისი 64, 14. არღამი, იხ. აზორკ.

არმაზი ფარნაევანის სპარსული სახელი ფარნაევანს სპარსულად არმაზ ერქუა 25, 11.

არმაზ ქერპი ღმერთი ღმერთთა არმაზ მიუწესს (მას) 89, 2. ითრუჯან და ა. მტერ არიან 92, 1. ა. და ზადენ იყვენს სარწმუნებულად კაცთა ვიმართ 106, 17. ა. და ითრუჯან ყოვლადე მტერ არიან 106, 21. ფარნაევან შექმნა კერპი სახელსა ზედი თუსსა: ესე არს არმაზი 25, 10. ამართა კერპი ა. თავსა ზედა ქართლისასა 25, 11. ხალოდეს ღმერთთა მათთა არმაზს და ზადენს 85, 13. აღმართებამდე მუნ ზედა კერპი არმაზისი ერქუა მთასა მას ქართლი 8, 10. ხარ შენ ასული ა. 106, 10. ფარნაევან დაფლეს წინაშე არმაზისა კერპისა 26, 11. ნუუტუე დასამე-ვაკლე ღიდე-ბასა ... ღმრთისა არმაზისსა 89, 13. აღიძრნეს ერნი ღიდნი ზორვად წინაშე არმაზ ღმრთისა მათისა 88, 4. წარვიდა ნინო ... ხილვად არმაზისსა 89, 3. გყო შენ მსახურად ა. 106, 20.

არმაზელ | **არმაზნაელ** ქართლის მეფე დასდეს მეფედ არმაზს აზორკ და შიდაქართლსა არმაზელ 45, 2. მეცამეტე მეფენი აზორკ და ა. 45, 3. (სათ.). მეფენი ა. და აზორკ იყენეს კაცნი მკენნი 45, 4. მეფენი აზორკ და ა. არა შეუშინდეს (მათ) 47, 15. მეფეთა ქართლისათა აზორკ და არმაზელ მოუწოდეს ოვსთა 45, 8. ერისთავი მეფისა არმაზელისი ... დადგრომილ იყო ერთგულებასა ზედა არმაზელისსა 47, 21. ძენი აზორკ და არმაზელისნი 50, 5 (სათ.).

აღესრულნეს აზორკ და არმაზაელი 50, 1. მეფემან არმაზაელ ძიება-ყო სპოსლისა 100, 11. შეკრბეს ყოველნი სპასალარობასა ქუეშე აზორკ და არმაზაელისსა 46, 21.

არტაგ ქართველთა მეფე მეფე იქმნა ძე მისი არტაგ 30, 9. ა. ორ წელ ოდენ მეფობდა 30, 11. ვერ წინაილუდგა მათ ა., მეფე ქართველთა 30, 14. მოკულდა ა. 30, 17.

არტაშაზ სომეხთა მეფის ძე მოვიდა სუმბატ ბივრიტიანი და ორნი ძენი მეფისანი: არტავაზ და ტიგრან 49, 10.

არტაშენ სომეხთა მეფე დასვა მეფედ ძმა იარვანდისი, რომელსა ეწოდებოდა სახელად არტაშან 45, 7. წარმოემართა ა., მეფე სომეხთა 48, 10. არტაშან მეფემან შეკრიბნა სპანი 48, 22. ქალაქსა ამას დრამა არტაშან მეფისა ხატითა დაესცეთო 49, 18.

არშაპ სომეხთა მეფე მას უამსა შინა მეფე იქმნა სომხითს არშაყ 28, 20. ეზრახა მირვან არშაყს 28, 20. მირვან არშაყს ასული თვისი ძესა არშაყისსა 28, 21.

არშაპ არშაყ სომეხთა მეფის ძე მოგუეც ძე შენი არშაყ 29, 12. იყოს მეფედ ჩუენდა ძე შენი ა. 29, 15. სომეხთა მეფემან მოსცა ძე თვისი ა. 30, 4. მეხუთე მეფე, ა. 30, 5. დაჭდა მეფედ ა. 30, 6. მოკულდა ა. 30, 9.

მისცა ასული თვისი ძესა არშაყისსა, არშაყს 28, 21.

არშაპ მირვანის ძე, ქართველთა მეფე დაჭდა მის წილ ძე მისი, არშაყ 33, 7. ა., ძე მირვანისი, ნებროთიანი 33, 8 (სათ.). ა. მეფე იყო ღელით არშაყუნიანი 33, 9. განვიდა ეგრეთვე ა. 34, 4. ჩამოვარდა ა. ცხენისაგან 34, 16. ამან არშაყ განაწორა ქალაქი კახეთისა 33, 10. ა. შემოკობნა ერისთავნი ქართლისანი 33, 17. სთხოვა ბრძოლა თავისთავ ა. ადერკის 34, 2. ადერკი წარმოემართა არშაყს ქართველთა მეფესა ზედა 33, 17. მოიღეს ქართველთა გვრგვნი არშაყისი 35, 9. ჰკრა ადერკი ისარი მკერდსა არშაყისსა 34, 14—15.

არჩილ ქართლის მეფე ვინ არს ესე არჩილ 246, 18. განიყვანეს გარე მტარვალთა მათ ა. 247, 22. აღესრულა ა. 248, 5. არჩილ განიზრახა 245, 9. ა. არა თავსილდვა სიციბილი მისი 246, 1. რქუა (მას) ა. 247, 6; 247, 12. მიუგო (მას) ა. 247, 14 (ასიმ) მოუწოლა არჩილს 246, 23. რქუა ასიმ ა. 247, 18. წამება არჩილისი 245, 1 (სათ.). უბრძანა აღსრულება ა. 247, 20. მოიპარეს გუამი ა. 248, 7. მოიღეს გუამი ... ა. 248, 9. წიგნი ესე ... აღწერა ჭუნანგერა ჭუნანგერიანმან მძისწულის ქმარმან წმიდისა არჩილისმან 248, 14. მკლველნი მისნი განერივნეს მშუღობით პაპსა არჩილისსა 246, 17.

ასიმ (არჩილ) მივიდა კიქნაუმს თანა, რომელსა ეწოდა ასიმ 245, 13. რქუა (მას) ასიმ 247, 11. რქუა (მას) ა. 247, 13. რქუა ა. არჩილს 247, 18. გარდაბანელმან ... რქუა ასიმს 246, 18. ესმა ... ესე ყოველი ა. 246, 23. წარმოღვა წინაშე ასიმისა მთავარი ერთი 246, 15.

ასშაპურ ქართლის მეფე მეოცდამე მეფე, ახფაგურ, ძე მირდატ მეფისა 59, 4 (სათ.). ა. იყო უკანასკნელი მეფე ფარნავაზიანთა ნათესავისა 59, 7. შეეწოდა მას ა. 59, 12. წარვიდა ა.

ქართველთა მეფე ოცეთს 62, 8. შევიდა ა. ოცეთს 62, 10. ასფაგურ ალაშენა ციხე-ქალაქი უჯარმა 59, 5. ა. განუხუნის (მათ) კარნი კავკასიანთანი 59, 13. ასფაგურს არა ესუა ძე 62, 11. გამოიკითხა გუარნათესაობა ასფაგურის ასულისა 63, 18. მოიყვანეს ასული ასფაგურ მეფისა სამშუღლით 64, 6. რათა შერთოს ცოლად ძესა მისსა ასული მეფისა ჩუენისა ასფაგურისი 63, 6.

აფრილონ გმირი გამოჩნდა ნათესავთა შორის ნებროთისათა კაცი ერთი გმირი, რომლისა სახელი აფრილონ 13, 1. ა. ეუფლა ქუეყანასა სპარსთასა 13, 3. განუყო აფრილონ ქუეყანა სამთა ძეთა მისთა 13, 14. უცალო იქმნეს ძენი აფრილონისნი 13, 18.

აფროდიტოს კერპი სეფელია მოიტანა კერპი, სახელით აფროდიტოს 58, 3.

ბ

ბაზოკი|ბაზუკ ოცეთა მეფე და მუწით გამოქდა ბაზოკ 46, 12. ბაზოკ ოცეთა მეფემან მიუგზავნა (მას) მოციქული 46, 9.

გარდამოიყვანეს ოცეთა მეფენი ბაზუკ და აბაზუკ 45, 9.

ბაპაორ ქართლის მეფე მეოცდაერთე მეფე, ბაპურ, ძე ვაჩესი 58, 15 (სათ.). შემდგომად ვაჩესსა მეფობდა ბ. 58, 16. მეოცდარე მეფე, მირდატ, ძე ბაპურისი 59, 1. შემდგომად ბაპურისა მეფობდა ძე ბაპურისი, მირდატ 59, 2.

ბარბაბ (ა.ბ. აღთქმა) რომელთა თანა ერთნეს შვილინი ბარაბასნი 44, 5—6.

ბარბმ სპარსეთის მეფე მეფე იქმნა სპარსეთს ძე სპანდიატისი, ბარამ 16, 18.

ბარდოს თარგამოსის ძე ერქუა ... მესამესი ბარდოს 4, 9. ქართლოს, ბ. კმადლობდეს ღმერთსა 7, 8. ამან ბარდოს ალაშენა ქალაქი ბარდავი 5, 5. ბარდოსს მისცა შტკუარს სამხრით 5, 4.

ბარბამი ადერკის ძე, ქართლის მეფე მეთერთმეტე მეფენი ბარტამ იყო ქართმ 44, 1. საღა-ივი ყოფილია ბარტამ მეფისა საგრილი 92, 13.

ბარბამ2 სპარსთა მეფე რომელსა ერქუა ბარტამ 67, 3. ბ. იტყოდა 67, 13. ბარტამ შეიკრიბნა სპანი ურიცხუნი 67, 5. (ვარ). მისცეს მეფობა სპარსეთისა ბარტამს 67, 18. მეფე იქმნა

სპარსეთს მესამე ძმა ... ბარტამისი 69, 10. მირიანს მისცეს ბარტამისგან ჯაზირეთი 67, 19.

ბარტომი არტაგის ძე, ქართლის მეფე დაქდა მის წილ ძე მისი ბარტომ 30, 17. მეშუღე მეფე, ბ. 30, 18 (სათ.). ბ. მეფე ებრძოდა მას 32, 3. მოკლეს ბ., მეფე ქართველთა 32, 8. მოკლა მირვან ბარტომი 32, 20. მეფემან ბარტომ უმატა ზღუდელთა მცხეთისათა 30, 19. მეფემან ბ. შემოკრიბნა ყოველნი სპანი ქართლისანი 31, 18. ბ. მეფემან განაწყვნა სპანი 32, 5. ესე ქართველთა სათნოებისათეს ექმნა ბარტომს 32, 14. ბარტომ მეფესა არა ესუა ძე 32, 9. ქართამისდა მიეცა ასული თუსი ცოლად ბ. მეფესა 32, 13. არა იყო ბარტომის თანა გოლიათობა 32, 4. ქართამ მასეუ წყობასა მოიკლა ბ. თანა 32, 17. ყოველნი მივიღეს წინაშე ბარტომ მეფისა 31, 16. ქართამ, ძედ შვილებული ბ. მეფისა მოიკლა ბარტომის თანა 32, 16—17. ადერკი ... ასულისწული ბ. მეფისა აღზარდეს სომხრის 33, 12. ასული ბარტომისი წარვიდა სომხრის 32, 18. გამოიყვანა ცოლი ბ. სამშუღლით 33, 3. მეათე მეფე, ადერკი, ძე ბ. 35, 10 (სათ.).

ბარტომე|ბარტომ2 ადერკის ძე, ქართლის მეფე ერქუა სახელად ერთსა ბარტომ 43, 18—19. მეფობდა ბ. 44, 7. და მოკუდეს ადერკის ძენი:

ბ. და ქართამ 44, 9. მეფობდენ მეცხეთით ბ. მეფე და არმაზით ქართამ მეფე 44, 3 (ვარ.). ესე ყოველი მისცა (ადერკი) ბარტოშს 43, 22. ესუა ძე. ბ. 44, 8.
 მეთორმეტე მეფენი ძენი ბარტოში და ქართამისი 44, 11 (სათ.).
ბაქარ მირიანის ძე, ქართლის მეფე რომელსა ერქუა ბაქარ 70, 13; 128, 12. მოვიდა ბ. 129, 1. მირიან... მოიყვანა ძე მისი ბ. 129, 10. მირიან მოიყვანა ძე თუსი ბ. 130, 11. მეოცდასუთე მეფე ბ., ძე მირიანისი 130, 17 (სათ.). დაჲდა მეფედ ბ. 130, 18. ბ. ეზრახა სპარსთა მეფესა 130, 22. მეფემან ბაქარ დაწერა კელით-

წერილი 131, 3. ამან ბ. დღენი ცხოვრებისა მისისანი სარწმუნოებასა შინა აღასრულნა 131, 8. სომეხნი ბაქარის ძმისწულის მეფობაჲა ლაშობდეს ქართლს 130, 20. მეოცდაეუთე მეფე მირდატ, ძე ბაქარისი 131, 12 (სათ.). იყოს ნათესავი ბ. 131, 5.
ბამრასუ (მითოლ.) რომელმან შეკრა ჯაქუთა ბევრასფი, გუელთა უფალი 13, 1.
ბიზინტიოზ ალექსანდრე მოიყვანა ანტიოქოზ ბიზინტიოს 19, 18. ბიზინტიოს მისცა საბერძნეთი 20, 1. რათა მსახურებდეს იგი ბ. 20, 3. მონებდა იგი ბ. 20, 8—9.

ბ

ბაბინე რიფსიმეს დედამძუძუ ძე პოვეს დედოფალი რიფსიმე და დედამძუძუ მისი გაიანე 80, 11. იწამა გ. 84, 5. იხილეს გაიანე და სხუთა მათ წმიდათა განსაცდელნი მათ ზედა მოწეწულად 81, 17. ნათელ-ლო მის თანა გაიანეცა, დედამძუძუმან მისმან 80, 18.
ბაიმ კერპი შექმნა ორნი კერპნი გაცი და გაიმ 20, 8. (იყო) სახელი მისი გ. 90, 1. გაცი და გ. იყენეს სარწმუნებულად კაცთა მიმართ 106, 18.

ბარდაზოს ქართლოსის ძე ნეორესა (ერქუა) გარდაბოს 8, 16. გარდაბოსს მისცა ხუნანი 8, 22.
ბარნი (მს) ქართლოსის ძე მესტეთსა (ერქუა) გაჩიოს 8, 17. და ამან გაჩიოს აღაშენა ქალაქი გაჩიანი 9, 2. გაჩიოსს მისცა ორბისციხე 9, 1.
ბატი კერპი შექმნა ორნი კერპნი ეეცხლისანი გაცი და გაიმ 20, 8. იყო სახელი მისი გ. 89, 17. გადა გაიმ იყენეს სარწმუნებულად კაცთა მიმართ 106, 18.
ბიორგი აბაბაღუქაელი გიორგი კაბაღუქელი იწამა ქრისტესთვის 72, 8.

დ

დაპით წინასწარმეტყველი ემბაზისა წყალსა ინატრიდა დავით 97, 7. საგალობელთა ინატრიდა დ. 97, 8. ეძიებდეს ყრმასა ძესა დავითისსა 98, 9. კურთხეულ არს უფალი შობილი თესლისაგან დავითისა 118, 20—21.
დანან კერპი შექმნა ორნი კერპნი, აინინა და დანანა 27, 13.
დაროკ არმაზელის ძე, ქართლის მეფე მეფობდეს არ-

მაზს ამაზას და შინაქართლს — დუროკ 50, 4. მეთოთხმეტე მეფენი, ამაზას და დ. 50, 5 (სათ.) მეთხუთმეტე მეფენი ძენი ამაზასისა და დუროკისი 50, 8 (სათ.).
დურძუკ კავკასისის ძე შვილთა ზედა კავკასისთა იყო უფალი დურძუკ 11, 14. დ. უწარჩინებულეს იყო შვილთა შორის კავკასისთა 12, 12.

2

მბრძს თარგამოსის ძე ერქუა
 მერვესა ეგრძს 4, 10. ქართლოს
 კაცკასან, ე. დარჩეს ცოცხლებით
 7, 8. ეგრძს აღაშენა ქალაქი 5, 14.
 ეგრძს მისცა ქუეყანა ზღვსუერისა
 5, 12.

მეპანოელ (ბიბლ.) ევანოელ თაბორს
 მამისა ხატი უჩუენა თაეთა მათ მო-
 წადეთა 92, 17.

მელენე საბერძნეთის დედოფა-
 ლი, კოსტანტინე დიდის დე-
 და ელენე დედოფალი ცოიმი-
 დებასა შინა არს 79, 8. აღიესო
 სისარულითა ე. დედოფალი 115,
 20. ელენე დედოფალმან მოუწერა
 წიგნი 116, 2. რომელი გამოეჩინა
 ელენე დედოფალსა 117, 7. წარავლინ-
 ნა მოციქულნი და წიგნი ელენე
 დედოფალსა წინაშე 111, 6. მე მი-
 ვიდე წინაშე დედოფლისა ელენესა
 79, 14.

მელია (ბიბლ.) ხალენისა შს ელიასი
 თქუეს ვიეთმე აქავე ყოფა 107, 21.

მელია² ქართლის ეპისკოპოსი
 მოკუდა ეპისკოპოსი იაკობ და დასუა

მის წილ ელია 137, 15. მოკუდა ე-
 ეპისკოპოსი 137, 20. ესუა მას დედა
 ტომისაგან ელია მდღელისა 99, 3.

მლიოზ მცხეთელი ებრაელი
 წარვიდეს ელიოზ მცხეთელი და ლონ-
 გინოზ 36, 20. წარვიდა აქათ ე. 99,
 2. წარვიდა ე. მცხეთელი 99, 7. მო-
 იდეს კუართი უფლისა, ელიოზ მცხე-
 თელმან და ლონგინოზ კარსნელმან 36,
 21—22. კუართი იგი უფლსა
 წარმოლო ე. 99, 14. ე. დამარბა და
 თესი 100, 8. ევეჯებოდა ელიოზს
 დედა მისი 97, 4. მოუწერა ელი-
 ოზის თანა ესრეთ 93, 14. სულა ყო-
 დილ იყო სახლი ელიოზ მდღელისა
 116, 13. სახლი ელიოზისი იყო ქალაქ-
 სა დასავალით 101, 5. დედასა ელი-
 ოზისსა ესა (ესე) 99, 10.

მნაპლმ ბიზანტიის კეისარი
 რამეთუ ერაკლეცა უჩუენებდა, სადა-
 ცა დაჰდღედა 246, 22. ერაკლე მე-
 ვემან დაფლნა საეპისკოპოსო 246,
 21. განვლო ქუეყანა ესე ე. მედემან
 247, 7.

3

მნარა-ბაპარ მირდატის ძე, ქარ-
 თლის მეფე მეოცადმუდე მედე
 ვარაზ-ბაქარ, ძე მირდატისი 132, 7
 (სათ.). დაჯდა მეფედ ძე მისი, ვ.-ბ.
 132, 8. ვ.-ბ. მეფე იყო კაცი ურწმუნო
 135, 23. ვ.-ბ. შიშრსა მათისაგან ვერ
 განაცხადებდა დატეეებასა სკულისსა
 136, 1. ვ.-ბ. ეზრახა (მას) მშულობით
 136, 13. მოკუდა ვ.-ბ. 137, 5. ვარაზ-
 ბაქარ ვერღარა პასუხი მიუგო (მას)
 136, 19. დარჩა ვარაზ-ბაქარს ქართლი
 137, 2. ქუეყანა მათი საზღვარი ქარ-
 თლისა მოსცა ვარაზ-ბაქარსვე 137,
 4—5. მეოცდარევე მეფე თრდატ, სი-
 მამრი ვარაზ-ბაქარისი, ხოსროიანი 137,
 7 (სათ.). დასუეს მეფედ სიმამრი
 ვ.-ბ. 137, 8—9. მეოცდაცხრე მეფე
 ფარსმან, ძე ვ.-ბ. 137, 18 (სათ.). დაქ-

და მეფედ ძე ვ.-ბ. 137, 19. დარდა მე-
 ფედ ძე ვ.-ბ. 138, 6—7. სომეხთა
 ნოგზაენეს ვარაზ-ბაქარისსა მოციქული
 136, 4. მისცეს (მას) შვილნი ვარაზ-
 ბაქარისნი 137, 10. განდგეს კლარჯნი
 ვარაზ-ბაქარისაგან 136, 22.

მნაშაშაბ სპარსეთის მეფე აღ-
 მოვიდა ძე სპარსთა მეფისა, ვაშტა-
 შაბისი 16, 11.

მნაჩ რევის ძე, ქართლის მეფე
 მეოც მეფე ვაჩე, ძე რევისა, არშა-
 კუნიანი 58, 13 (სათ.). მეფობდა ძე
 მისი ვ. 58, 14. მეოცდარეთე მეფე,
 ბაკურ, ძე ვაჩესი 58, 15 (სათ.). მე-
 ფობდა ძე ვ., ბაკურ 58, 16. შემდგო-
 მად ვაჩესსა მეფობდა ძე ვაჩესი, ბა-
 კურ 58, 16.

ზ

ზაბილონ ნი ნოს მამა იყო კაბადუ-კათ ქალაქით კაცი ვინმე... სახელით ზაბილონ 72, 10. ზ. ... მიიწია პრომედ 73, 1. ამას ... ხელედა ზ. 74, 6. შევიდა ზ. წინაშე მეფისა 74, 9. დასდებდა ზ. კელსა თუსსა 75, 5. დაიმეგობრნეს ურთიერთას ზ. და პატრიაქი იგი 75, 13. ესე ზ. კაცი სრული არს 75, 14. წარვიდა ზ. თუსად ქალაქად 76, 2. მაშინ ზაბილონ განუტევენა იგინი 74, 11 (ვარ.). ზ. დაიწერა ჭუარი პატრიაქისაგან 76, 7. მოსცა უფალმან ძალი ზაბილონს 73, 3. (ბრანწნი) ევედრებოდეს ზ. 73, 7. ზ. ესმა ესე 73, 11. იგინი ევედრებოდეს ზ. 74, 12. მისცა სოსანა ცოლად ზ. 76,

1. მოსცეს (მათ) ნათელი კელსა ქუეშე ზაბილონისსა 73, 12.
ზადენ კერპი შექმნა კერპი სახელით ზადენ 29, 3. არმაზ და ზ. იყენეს სარწმუნებულად კაცთა მიმართ 106, 17. ხადოდეს ღმერთთა მათთა არმაზს და ზადენს 85, 13. ანუ ხარ შენ ასული არმაზისი, ანუ შვილი ზადენისი 106, 10.
ზარინ არტაშან სომეხთა მეფის ძე აოტეს ზარენ, იგი სომეხთა მეფისა 49, 2. რომელნი მისცნა ძესა თუსსა, ზარენს 48, 23. ქართველნი და ოგსნი მიეწივნეს ზ. 49, 3. ოგსთა კნებვიდა მოკლეა ზარენისი 49, 6.

თ

თარგამონ თარშის ძე ამათ თუსთა ერთი იყო მამა, სახელით თარგამონ 3, 7. თ. იყო ძე თარშისა 3, 7. იყო თ. კაცი გმირი 3, 8. წარმოვიდა თ. 3, 10. განუყო თარგამონს ქუეყანა და ნათესავი თუსი რვათა ამათ გმირთა 4, 13. განუყო ქუეყანა თ. რვათავე შვილთა მისთა 8, 5. კავკასიათა ჩრდილოთ არა იყო ხუდარი თარგამონისა 5, 16. პოს მოუწოდა... ყოველსავე ნათესავსა თარგამონისსა 6, 17. ყოველნი ნათესავნი თარგამონისნი იყვნეს სიყუარულსა ზედა ერთმანერთისასა 10, 8. პოს დაემკედრა საყოფელთა შამისა თუსისა თარგამონისთა 6, 3.

თარში იაფეთის შვილი შვილი თარგამონს იყო ძე თარშისი 3, 7.

თრდატი რევის ძე, ქართლის მეფე რომელთა ეგრეჟა მირდატ და თრდატ 135, 22. მეოცდარე მეფე თ... ხოსროიანი 137, 7 (სათ.). დასუეს მეფედ ძე რევისი სახელით თ. 137, 9. მეფობდა ესე თ. მოხუცებული კეთილად 137, 12. შვირთნა ორნი ცოლნი: ერთი — ასული თრდა-

ტისი ერთი — ძისწული დეროზონი 132, 9. დაჯდა მეფედ ძმა მისი მირდატ, ასულისწული თრდატისი 138, 6.

თრდატ სომეხთა მეფე რომელსა ერქუა თრდატ 62, 7. მუნ იყო ძე კოსაროს სომეხთა მეფისა, სახელით თ. 68, 10. ვერ წინააღუდგას (მას) თ. 69, 5; ვერ წინააღუდგა (მათ) თ. 69, 14. (კოსტანტინე) დაამოყურნა თ. და მირიან 70, 13. მადლითა ღმრთისათა იქმნა მეფე თ. ეშუად 84, 7. ღმრთისა ძალითა თ. მეფე ეშუად იქმნა 92, 3. თ. მეფე ქრისტეს ძალითა ეშუად ქმნილ იყო 92, 6. სძლო თრდატ (გუთთა მეფეს) 68, 14. მოირთის ძალი თ. საბერძნეთით 69, 2. მოვლის თ. ქუეყანა მისი 69, 4. მოსცა თ. ასული თუსი... ძესა მირიანისსა ცოლად 70, 14. წარიკითხა თ. ბრძანება 84, 1. კვისარმან მისცნა სპანი თრდატს 68, 15. (მირიან) უწყყო ბრძოლად თ. 69, 2. განუჩინა საზღვარი მირიანს და თ. 70, 15. საყუარელსა ძმასა ჩემსა თ. გიკითხავ 82, 16. რომელი აღწერა

სალომე უჯარმელმან ასულმან
 თრდატ სომეხთა მეფისამან 72, 6. ესე
 ქუეყანანი თრდატის კერძად დაყარნა
 70, 16. მოიწიენეს მოციქულნი
 წინაშე თრდატ სომეხთა მეფისა 82,
 13. მოკულა რევ, სიძე თ. სომეხთა
 მეფისა 129, 6. სომეხნი თ. სო-

მეხთა მეფის ასულისწულის მეფობასა
 ლამოდეს ქართლსა 130, 21. არაინ
 იბოვა სპარსთა შორის მარტოლ-
 მბრძოლი თრდატისი 69, 7. დასუა
 უჯარმას რევ და ცოლი მისი სალომე,
 ასული თ. 71, 1.

ი

იპაოზ ქართლის ეპისკოპოსი
 ნინო შევედრა მეფესა იაკობ
 მღვდელი 127, 17. მოკულა ი. ეპისკო-
 პოსი 132, 5. ეპისკოპოსმანცა
 იაკობ ეგრეთ ჭერ-იჩინა 131, 20.

იბრამ აფრიდონის ძე მასვე ხუდა
 წილად ქართლი, რომელსა ერქუა
 იარედ 13, 16. მოკლეს ორთა ძმათა
 ი., ძმა მათი 13, 19.

იბრამოს აზონის მამა დაუტევა
 მათ ზედა პატრიკად სახელით აზონ, ძე
 იარედოსისი 18, 18.

იბრპანდ სომეხთა მეფე მეფე იქ-
 მნა სომხითს დიდი იგი მეფე იარვანდ
 44, 14. მოკლა სუმბატ ბივრიტიანმან
 ი., მეფე სომეხთა 45, 6. სუმბატ ბივ-
 რიტიანმან დასუა მეფედ ძმა იარ-
 ვანდისი 45, 6. რომელნი წახუშოდა
 მამათა მათთა ... სომეხთა მეფის იარ-
 ვანდისაგან 50, 2 (ვარ.).

იბჟმთ ნოეს ძე თარგამოს იყო ძე
 თარსისი, ძისწული იაფეთისი, ძისა
 ნოესი 3, 7.

იესო იშვა უფალი ჩუენი იესო ქრისტე
 35, 14. მრწმენა ... ი. ქრისტე 97, 4.
 გრწმენი ი. ქრისტე 115, 10. კურ-
 თხეულ არს ი. ქრისტე 118, 18.
 რომელი განუტევეს ურიათა უფ-
 ლისა ჩუენისა იესოს წილ 44, 6. ყო-
 ველმან ენამან თაყუანის-გეცს
 ქრისტეს ი. მიერ 91, 3. შევსცეთით
 ნაზარეველისა ი. სიკუდილისა 96, 5.
 სმენილ იყო მისდა სახარება უფ-
 ლისა ჩუენისა იესო ქრისტესი 58, 7.
 წარიღეს სამოსელი ი. ქრისტესი

79, 3. უქადაგა მას სახარება უფ-
 ლისა ი. ქრისტესი 95, 6. თქმული
 კუართისათეს ი. ქრისტესისა
 97, 14. კურთხეულ არს მამა უფ-
 ლისა ჩუენისა ი. ქრისტესი 118, 18.
 ბეკედი იყო იესოსი 86, 11. მოულო
 სამოსელი ი. 100, 1. კურთხეულ
 ხარ შენ, უფალო იესო ქრისტე 118,
 11.

იორუჯან ქალდეელთა ღმერ-
 თი იორუჯან და არმაზ ყოვლად-
 ე მტერ არიან 92, 1. არმაზ და
 ... ი. ... მტერ არიან 107, 1.

იოზ ნერსე კათალიკოსის დია-
 კონი დაქდა იოზ სომეხი, ნერსე კა-
 თალიკოსისა დიაკონი 132, 6.

იოზმანალ პატრიკი (არს) სახელი
 ძისა მისისა იოზმანალ 72, 12. ი. მი-
 ემთხუა დეეტალარობასა 72, 15. სი-
 ტყუა ამცნო იოზმანალ პატრიკი-
 მან 90, 8.

იოზმანი ქართლის პირველი
 ეპისკოპოსი წარმოგზავნა ...
 იოვანე ეპისკოპოსად 115, 24. მოიწია
 ი. ეპისკოპოსი მცხეთად 116, 4.
 წარავლინა ... მეფემან ეპისკოპოსი ი.
 117, 5. წარვიდა ეპისკოპოსი ი.
 125, 15. მიავლინეს ეპისკოპოსი ი.
 წარმოყვანებდალ ნინოსსა 126, 12.
 იოვანე ეპისკოპოსმან შეწირა ეამი
 127, 18. კოსტანტინე მეფემან
 მოსცა განძი ეპისკოპოსსა იოვანეს
 117, 15. აუწყეს ეპისკოპოსსა ი. ხისა
 მისთვის 119, 11. შემდგომად იოვანეს-
 სა იგი იყოს ეპისკოპოს 127, 17.

კ

კამპანს || კამპანსი || კამპანსიო || კამპ-
პანსან თ ა რ გ ა მ ო ს ი ს ძ ე რ კ უ ა
მეშუდესა კავკას 4, 10.

გამოიყვანნა ორნი გმირნი ლე-
ჯან და კავკასი 5, 19. და მისცა კავკა-
სის ლომეკის მდინარითგან ვიდრე და-
სასრულამდე კავკასისა 6, 1. საურმაგ
წარმოიყვანნა კავკასის ნათესავთა
ნახევარნი 27, 8. მოიყვანა ცოლი
ნათესაეი კავკასისი 25, 5. საურმაგ
განმრავლებულ-ყენა ღურძენი, ნათე-
სავნი კავკასისნი 27, 6. შეილთა ზედა
კავკასისთა იყო უფალ ღურძეჲ 11,
14. ღურძეჲ უწარჩინებულეს იყო
შეილთა შორის კ. 12, 13.

დაუწყეს ბრძოლად ნათესავთა ლე-
კისთა და კავკასიოსთა 11, 12.

კავკასან, ეგროს დარჩეს :კოცხ-
ლებით თვნიერ წელულებისა 7, 8.

კამს ბარტომის ძე ესუა ძე ბარ-
ტომს, რომელსა ერქუა კაოს 44, 8.
მეფე იქმნეს არმანს — ფარსმან
და შიდაქალაქსა — კაოს 44, 10. მე-
თორმეტ მეფენი ფარსმან და კ. ძე-
ნი ბარტოსი და ქართამისა 44, 11
(სათ.). მოკუდეს ... ფარსმან და კ.
44, 19. მეცამეტე მეფენი ძენი
ფარსმანისი და კაოსისა 45, 3.

კამსო ქართლოსის ძე მესამესა
(ერქუა) კახოს 8, 16. კახოს ალაშენა
ჩელეთი 9, 7. კახოს მისცა კავკასიასა
და კახეთის მთასა შორის 9, 6. დედა-
ციხე მისცა კ. შეწყენისათჳს 9, 9.
დედა-ციხე კახოსის ხუდრი იყო 9, 8.

კოსბრო სომეხთა მეფე სომხითს
მეფე იქმნა კოსბრო 59, 11. ხარკისა
მიცემითა დავამშულოთ კ. ნეფე 60,
14. განმზადებულ იყო კ. მეფე 61, 14.
ამან კოსბრო სომეხთა მეფემან უწყო
ბრძოლად ქასრე მეფისა 59, 11. იხი-
ლა მეფემან კოსბრო 61, 8. იყო
წარჩინებული მთავარი ნათე-
სავისაგან კოსბროს სომეხთა მეფისა
60, 10. ოტებულ არს სპა ჩუენი კ.

სომეხთა მეფისაგან 60, 11. მე გიძო
ლონე შურისგებისა კ. ზედა 61, 2. მუნ
იყო ... ძე კ. სომეხთა მეფისა 68, 9.
ასფაგურ მივიდის კოსბრო მეფისა
თანა სომეხთასა ბრძოლად სპარსთა
59, 14. ერთი ძე კ. მეფისა ... შეივ-
ლტოდა საზღვართა საბერძნეთისთა.
62, 6.

კოსტანტინე ბერძენთა მეფე,
კოსტანტინე I დიდი ვერწი-
ნალუდგა მათ ბერძენთა მეფე კოს-
ტანტინე 69, 16. მიუდგა (მათ) უკანა
კ. 70, 5. მე, კ. მეფე მოსწერ
შენდა მეფისა მირიანისსა 128, 13.
კოსტანტინე მეფემან ირწმუნა მათი
69, 20. ნათელ-ილო კ. 70, 1. ესე რა
განუგო კ. მეფემან 70, 18. კ. ბერძენ-
თა მეფემან იოტნა სპანი
ურიცხუნი 95, 14. მოუწერა მირიანს
კ. მეფემან წიგნი 116, 1. კ. მეფემან
ალაშენა ეკლესია 117, 14. გა-
მოგზავნა იგი მეფემან კ. 128, 12. არ-
წმუნეს მეფესა კოსტანტინეს კაცთა-
ვითმე 69, 17. რომელი-ესე სთნდა კ.
70, 11. კეისარსა კ. ჰყვა მძევალი,
ძე მირიანისი 128, 11. მირიან
წარგზავნა მოციქული წინაშე კოსტან-
ტინე მეფისა 70, 9. მოვიდა მირიან
... საბერძნეთით, ოტებული კ. მეფი-
საგან 102, 5. წარავლინა მოციქულ-
ნი მირიან მეფემან წინაშე კ. ბერძენთ
მეფისა 111, 6. მიიწივნეს მოციქულნი
კ. ბერძენთა მეფისა წინაშე 115,
18. მირიან მეფემან წარავლინა
ეპისკოპოსი წინაშე კ. მეფისა
117, 6. მიიწივნეს (იგინი) წინაშე კ.
კეისრისა 117, 11. მოვიდა მოცი-
ქული კ. მეფისა მცხეთას 129, 1.

კამსო ქართლოსის ძე, მეოთხესა
(ერქუა) კუხოს 8, 16. კ. შეეწია (მას)
შენებასა ჩელეთისასა 9, 7—8. კუხოსს.
მისცა ბოსტან-ქალაქი 9, 4.

L

ლაზარე მარიამისა და მართას ძმა (ახ. ალთქმა) მარიამ მადანელისა შური აღიღე ქრისტეს სიყუარულისათვის და დათა მათ ლაზარესთა 76, 13.

ლაქლაქან თარგამოსის ძე ერქუა მეხუთესა ლექ 4, 9.

გამოიყვანნა ორნი გმირნი, ლეკან და კეკასი 5, 19. ლ., კეკასან, ეგრის დარჩეს ცოცხლებით თვნიერ წყლულებისა 7, 8. მისკა ლეკანს ზღუთვან დარუბანდისათ ვიდრე მდინარემდე ლომეკისა 5, 19. რომელ ნაწილი იყო ლეკანისი 12, 17. მისცა ხაზართა მეფემან (მას) ნაწილი

ლეკანისა 12, 16. რომელ უწარჩინებულეს იყო ნათესავთა შორის ლეკანისთა 12, 18.

ლონგინოზ კარსნელი ებრაელი წარვიდეს ელიოზ მცხეთელი და ლონგინოზ კარსნელი 36, 20. წარვიდა . . . ლ. კარსნელი 99, 7. მოიღეს მუნიოკუართი უფლისა ელიოზ მცხეთელმან და ლონგინოზ კარსნელმან 36, 22.

ლოლომეთი ი რეე მოიყვანა ცოლი საბერძნეთით ასული ლოლოთეთისა 58, 2.

ლუპა მახარებელი ტილონი მივიდეს კელთა ლუპა მახარებლისათა 78, 12.

M

მაძმან მცხეთის სპასპეტრი შეკრბეს ერისთავნი ქართლისანი მცხეთას ქალაქსა სპასპეტისა თანა, რომელსა ერქუა მადეან 62, 12. მიეგება (მას) მ. სპასპეტრი 64, 5. თქუა მადეან სპასპეტმან 62, 15. დემოწმუნეს . . . ერისთავნი ზრახვასა მადეან სპასპეტისასა 63, 14.

მარიამ მაგდანელი უყუარდა მარიამ უფალსა 87, 3. რქუა მარიამ მაგდანელსა იესო 87, 7. მარიამ მაგდანელისა შური აღიღე ქრისტეს სიყუარულისათვის 76, 12.

მაძმინიანი რომის იმპერატორი წარვიდა პრომელ წინაშე მეფისა მაქსიმიანესა 72, 10 (ვარ.).

მირდატ I შიდაქართლის მეფე მეფობდეს არმაზს — ფარსმან ქუელი და შინაქართლსა — მირდატ 50, 7. ფარსმან ქუელი და მ., ძენი ამაზასისა და დეროკისი 50, 8 (სათ.). მ. იყო კაცი მოსიხსლე 51, 2. ქართველთა სძულდა მ. 51, 7. ფარსმან აოტა მ. მეფე 51, 8. წარვიდა მ. სპარსეთად 51, 9. წარვიდა მ. მეოტი სპარსეთადვე 52, 9; 52, 19. მოვიდა მ. სპითა უძლიერესითა 52, 10. მოვი-

და მ. ყაპუს 52, 12. (სპარსთა) გამოიტანეს თანა მ. 53, 15. მოკლეს მ. 54, 5—6. მირდატ ქართველმან მოიყვანა ცოლი სპარსი 50, 10. მობადა მ. ფარსმან ქუელსა სახლსა თუსსა 50, 13. მ. გამოიყვანნა სპარსნი 51, 15. დაიპყრეს ქართლი მ. და ერისთავმან სპარსთამან 53, 19. მაშინ მ. და ერისთავმან სპარსთამან მოირიეს ძალი სპარსეთით 54, 1. მირდატს შეეწყოღეს სპარსნი 51, 1. მისცეს მ. ნაწილი მისი 53, 15. არა ჰყვეს სპანი მირდატის სპათა ოღენნი 52, 12. გამოერთნეს უმრავლესნი მირდატისაცა კერძნი 51, 8. მან დაადგრა შიგაქართლსა, ადგილსა მირდატისსა 51, 12.

მირდატ II ქართლის მეფე მეოცდარე მეფე მირდატ, ძე ბაკურისი 59, 1 (სათ.). მეფობდა ძე ბაკურისი, მ. 59, 2. შემდგომად მირდატისა მეფობდა ძე მისი, ასფაგურ 59, 4. მეოცდასამე მეფე ასფაგურ, ძე მირდატ მეფისა 59, 3 (სათ.).

მირდატ III ქართლის მეფე მეოცდაექუსე მეფე მირდატ, ძე ბაკურისი 131, 12 (სათ.). დაჯდა მეფედ ძე მისი, მ. 131, 13. არა აყენებდა

მ. მეფე ნაწილისა გამოლებად 131, 19. მოკულა მ. მეფე 132, 6. მეფემან მირაბტ მისვე სუეტისაგან შექმნა ჭუარი 132, 1. ამის მირაბტის მეფობასა იწყეს ქართველთა სუეტისა ცხოველისაგან ... ქმნად ჭუარად 131, 17. მეოცდაშუდე მეფე ვარაზ-ბაქარ, ძე მირაბტისი 132, 7 (სათ.).

მირაბტ IV ქართლის მეფე რევის ძმისწულმან უშენა (მას) ორნი ძენი მირაბტ და თრდატ 135, 21; მეფე მ., ძმა ფარსმან მეფისა 138, 5 (სათ.). დაჭდა მეფედ ძმა მისი მ. ძე ვარაზ-ბაქარისი 138, 6. იყო ესე მ. კაცი ქუელი 138, 8. მ. წარიყვანეს ბაღდადს 138, 17. მირაბტ ... არა პრილა სიმრავლესა სპარსთასა 138, 13—14. გამოგზავნა ერისთავი სპითა ძლიერითა მირაბტის ზედა 138, 13. დასუეს მეფედ ძე თრდატისი, ძმისწული მირაბტისი 139, 12.

მირპან I საურმაგის ძე, ქართლის მეფე რომელსა ერქუა სახელი მირვან 27, 18. მეფე იქმნა შეილებული მისი მ. 27, 22. მესამე მეფე, მ. 27, 23 (სათ.). მ. იყო ტანითა სრული 27, 24. მ. გარდაჭდა ცხენისაგან 28, 8. შევიდა მ. ღურძუკეთს 28, 14. დაჭდა მ. მცხეთას 28, 16. მოკულა მ. 28, 21. ეზრახა მ. არშაკს 28, 20. მირვან მეფემან მოუწოდა ერისთავთა 28, 3. მირვანს ვერ ჰკუთნდა მახული ღურძუკეთა 28, 11. მოიკსენეთ სიყუარული მამსმამისა მირვანისი 31, 5. კავკასიანნი იყვნეს მორჩილებასა ზედა მირვანისსა 28, 5.

მირპან II ფარნაჯომის ძე, ქართლის მეფე ძე ფარნაჯომისი, მირვან წარიყვანა მამამძუქემან მისმან 30, 3. აღზარდეს სპარსთა ძე ფარნაჯომისი, მ. 30, 21. ესე მ. იყო კაცი ქუელი 30, 22. მოვიდა მ. 31, 20. მ. მოეგება (მას) სპითა ყოვლითა 32, 6. ამან მირვან შეკრიბნა სპანი 31, 3. ამან მ. მოკლა ცამეტი ბუმბერაზი 32, 1. მოკლა მ. ბარტომე 32, 20. მისცა მათ ფაცი ... მეფემან მ. 33, 2. (ვარ.). მტირედნი ვინმე ქართველნი

მეორთნეს მირვანს 31, 17. ბარტომე მიმართა ყოვლითა სპითა მ. 32, 6. ერისთავთა ქართლისთა არა შეიწყუნარეს ბრძანება მირვანისი 31, 15. არავეან გამოჩნდა მძლე მ. 32, 3.

მირპანოვ მირიან მეფის მამამძუქე დაუტევა მამამძუქედ წარჩინებული ერთი, რომელსა ერქუა მირვანოვ 65, 1. მირვანოვ ჰპატა ყოველთა სიმეგრეთა ქართლისთა 65, 14. ქასრე ... უბრძანა მირვანოვს 65, 3—4. ქასრე უბრძანა მამამძუქესა მისსა, მ. 65, 12.

მირიანე||მიწიარე ქართლის მეფეთანა ჰყვა ... ნაშობი მკველისა, რომელსა ერქუა ... მირიან 64, 8. ესე მ. იგი არს 64, 9. მეოცდაოთხე მეფე მ., ძე სპარსთა მეფისა, ხოსროიანი 64, 13. იყო მ. მამინ წლისა შუდისა 64, 17. აღიზარდა მ. მსახურებასა შინა კერპთასა 65, 15. მეფობდა მ. ქართლს 65, 22. იქმნა

მ. თხუთმეტისა წლისა 66, 1. მიეგების მათ წინა მ. 66, 10. წარვიდის მ. შუელად დარუბანდისა 66, 17. აქმნა მ. წლისა ორმეოცისა 67, 1. მ. იტყოდა სარჩლად 67, 8. პირაშო მ. არს 67, 13. წარმოვიდა მ. 67, 21. მ. იყო მუნ 67, 21. მ. წარვიდა შუელად დარუბანდისა 68, 5. მ. შეიქცა წყობისაგან ხაზარათასა 68, 18. განძლიერდის მ. სპარსეთით 69, 5. მიეგება (მას) მ. 69, 13. მ. დადგა ქართლად 70, 6. ულონო იქმნა მ. 70, 7. კოსტანტინე დაამოყურნა თრდატ და მ. 70, 13. მეფობდა მ. მუნ 70, 20. გამოვიდა მ. მეფე 88, 15; 91, 16. მოვიდა მ. მეფე საბერძნეთით 102, 5. მ. მეფე განკრდა 105, 12. მ. მეფე შეიპყრესო 113, 14. შეწუნხა მ. მეფე 118, 3. აღივსნეს სიხარულითა მ. მეფე და ნანა დედოფალი 129, 2. დასნეულდა მ. მეფე 129, 9. აღესრულა მ. მეფე 130, 13. სადა მ. მეფე დამარბულ იყო 130, 16. მირიან მეფემან ჰპატა კეთილსა ქართველთასა 66, 7. ყოვლადვე მ. სძლის (მათ) 66, 12. ფეროზს მისცა მ.

ასული თუნი ცოლად 68, 20. მოვლის მ. სომხითი 69, 5. მ. მეფემან მიაველინა მსახურნი 102, 18. გულისხმაცო მეფემან მ. 105, 21. წარავლინა მოციქულნი მ. მეფემან 111, 6. გაგზავნა ბრძანება მ. მეფემან 116, 7. წარავლინა მ. მეფემან ეპისკოპოსო იოვანე 117, 5. აღიპყრა ქელი მ. მეფემან 118, 10. მ. მეფემან და ყოველმან მცხეთამან შეწირეს შესაწირავი 122, 7. აღასრულა ესე ყოველი მ. მეფემან 128, 7. მ. მეფემან განასრულა ეკლესია 129, 4. ქასრე შექრთა მირიანს ასული ქართველთა მეფისა 64, 16. (ქასრე) უბრძანა მ., ძესა თვსსა 65, 12. გადგვიან მ. ლეკნი 66, 9. მიპრიდიან ხაზართა მათ მ. 66, 17. ესმა ესე მ. 67, 3. მ. მისცეს ... ჭაზირეთი 67, 18. თრდატ ... მომართის მ. 69, 3. რომელმან მოუვლინა მ. მოციქული 69, 11. დაეზავა მ. (კოსტანტინე) 70, 12. (კოსტანტინე) განუჩინა საზღვარი მ. და თრდატს 70, 15. მოუწერა მ. კოსტანტინე მეფემან წიგნი 115, 25. წიგნი ... მოუწერა პატრიარქმან მეფესა მ. 124, 17. მირიან მეფესა აქუნდა სურვილი ქრისტეს სკულისა 102, 19. წიგნიცა ჰქონდა მ. მეფესა ნებართოსი 105, 14. სასწაული იქმნა მ. მეფესა ზედა 111, 8. (ფეროზ) მსახურებდა მ. მეფესა 117, 4. არა დაუტევა იგი მირიანს თანა 64, 19. (კოსტანტინე) ესე (ქუეყანანი) მ. კერძად დაყარნა 70, 18. შეიერთნა ორნი ცოლნი: ერთი — ასული თრდატიისი მ. ძისწულისა ... ერთი — ძისწული ფეროზისი, მ. ასულიწულისა 132, 10. დაქდა მეფედ ძმა მისი მირდატ ... მაჟულად, დედულად რევიანი, ორთავე ბაქარიანი, მ. ძეთა ნათესავი 138, 7. წიგნი ესე აღწერა ნათესავმან რევისმან, მ. ძისამან 248, 14. მოქცევა მირიან მეფისა 72, 1 (სათ.). ცხოვრება ... ნინო მოციქულისა აღწერა ძისცოლმან მ. მეფისამან 72, 6. მათ ჟამთა შინა იყო შესლვა მ. მეფისა საბერძნეთად

95, 13. იყო მთავარი იგი ნათესავისაგან მ. მეფისა 106, 7. დაიწერა მოქცევა სასწაულითა მ. მეფისა 108, 14; 108, 18. მიიწინეს მოციქულნი მ. მეფისანი 115, 18. დაიდასტურეს მ. მეფისაგან ... მოწყუედა სპარსთა 115, 22. არა ნათელილო ფეროზ, სიძემან მ. მეფისამან 117, 2. ჰქონდა (მას) რანი მიცემულად მ. მეფისაგან 117, 3. მოქცევითგან მ. მეფისათ მეოცდახუთესა წელსა მოკუდა ძე მისი რეე 129, 5. მეფობა მირიანისი, ქასრეს ძისა 60, 2 (სათ.). ეაცენოთ ცხოვრება მ. 64, 14. თანა ჰყვა ქასრე მეფესა დედა მ. ... რამეთუ უყუარდა დედა იგი მ. 64, 18. შეიტტებეს (ქართველთა) მეფობა მ. 66, 6. დაქდა მეფედ სპარსეთს ძმა მ. 67, 2. მეფე იქმნა სპარსეთს მესამე ძმა მ. 69, 10. კოსტანტინე აღიყვანა შვილი მ. მძევლად 70, 12. მეოცდახუთე მეფე, ბაქარ, ძე მ. 130, 17 (სათ.). წარჩინებულთა ქართლისათა დასუეს მეფელთა ... ძისწული მ. 137, 9. რათა იყენენ მორჩილ ძისა მისისა მირიანისსა 65, 11—12. ქართველნი დაადგრეს ერთგულებასა ზედა მ. 66, 4. მოსცა თრდატ ასული თუნი ... ძესა მ. ცოლად 70, 14. სიძესა მ. აქუნდა ქუეყანა 71, 2. მოვსწერ შენდა მეფისა მირიანისსა 128, 15. (მათ) გამოასხნეს ... ერისთავნი მირიანისნი 68, 17. ერისთავმან სპარსთამან წარიყვანა ტყუედ ასულისწული მ. 137, 3—4. რომელი იყო ნათესავისაგან მირიანისა 246, 19. ფეროზს ... აქუნდა ქუეყანა, რომელი ... ეაცენოთ, მიცემულად მირიანისსაგან 71, 3. აქუნდა (მას) რანი მიცემულად მ. 130, 24.

რომელსა ერქუა სპარსულად შიშრან, ხოლო ქართულად მირიან 64, 8. მიქაელ მთავარანგელოზი მე ვარ მიქაელ 105, 16.

მომჰპან თარგამოსის ძე ერქუა მეოთხესა მოვკან 4, 9. მ. ჰეროს, ლეკან დარჩეს ცოცხლებით 7, 8.

მოკვანს მისა მტკუარსა ჩრდილოთ 5, 6.
მოსე (ბიბლ.) მოსე განვლო ზღუა ისრაელთა 14, 10. აღსრულოს მცნება მოსესი 99, 2. მოიწივნეს კაცნი სწაველუნი სჯულსა მოსესსა 78, 4. განიხილენ წაგნნი მოსესნი 96, 2.
მოპამედ არაბთა სარდლის კიკნაუ მის მამა მოვიდა კიკნაუმ, ძე მოპამედისი 245, 4.
მსხეთოს ქართლოსის ძე პირველსა (ერქუა) მცხეთოს 8, 16. მ. უგმირე იყო სხუათა მათ 8, 17. ხოლო

მ. დარჩა საყოფელთა მამისა მათისა ქართლოსისათა 9, 11. მოკუდა მ. 10, 12. ფარნავაზ იყო ნათესავი უფლოსი, მცხეთოსის ძისა 20, 18. მე ვარ ნათესავი უფლოს მ. ძისა 22, 11. უფლოს დარჩა საყოფელსა მამისა მათისა მცხეთოსისსა მცხეთას 10, 4. უფლოსს, ძესა მცხეთოსისსა, არა ერჩიდეს (იგინი) 10, 14. ეიღრე სიკუდილამდე მცხეთოსისა ესე ყოველნი იყვნეს სიყუარულსა ზედა ერთმანერთისასა 10, 8. შვილთა შორის მცხეთოსისათა გამორჩდეს სამნი გმირნი 9, 20.

6

ნაბუკოდონოსორ მეფე მაშინ ნაბუქოდონოსორ მედემან წარმოსტყუენა იერუსალეში 15, 23.
ნანა დედოფალი მირიან მედემან... მოიყვანა ცოლი საბერძნეთი, სახელით ნანა 66, 8. გამოვიდა დედოფალი 5, 88, 13. ნ. დედოფალი გულფიცხელ იყო 103, 3. დედოფალი ნ. შეეარდა სენსა დიდსა 104, 7. ევედრნეს წმიდასა ნინოს 5. დედოფალი და მეფე 106, 7. ნ. დედოფალი... ვანიდა მიგებებად მეფისა 110, 14. აღიესნეს სიხარულითა მეფე და ნ. დედოფალი 129, 2. მოიყვანა ცოლი მისი 5, 129, 10. მოკუდა ნ. დედოფალი 130, 15. ეამხილოთ ნანას დატეობა სჯულსა ჭუარცხულისასა 109, 4. მირიან რქუა 5, 129, 10. შენ, ნანა განყავ სამეფო განძი ორად 129, 13.
ნებროთ გმირი მაშინ განუწყრა (მათ) ნებროთ 6, 15. მოადგა ნ. ქუეყანასა ადარბადაგანისასა 6, 19. მიუღდა ქუეშე კერძო 5, 7, 13. დაეცა 5, 7, 20. კმონებდეს (იგინი) ნებროთს გმირსა 6, 7. ესმა (ესე) 5, 7, 11. ჰოსს არა ჰყვეს სპანა ნებროთის სპათა ოდენნი 7, 12. წარმოგზავნა ერისთავი... შვილი ნ. ნათესავთა 13, 6. ნ. წიგნიცა დაამტკიცებდა 105, 22. აღშე-

ნებასა გოდლისასა კმა-იყო ზეცით 5. მიმართ 105, 15—16. მივიდა პირისპირ მახლობელად ნებროთისა 7, 17. მოიყვანა შვილი ნებროთისი 27, 17. წიგნიცა ჰქონდა მირიან მეფესა 5, 105, 14. სტეორცა ისარი მეკრდა ნებროთისსა 7, 19. ჰგონებდეს ნებროთთანაგან ძებნასა სისხლსა 5, 10, 10. მოიწივნეს სპანი ნებროთისნი 6, 21. განძლიერდეს სპარსნი ნათესავნი 5, 12, 24. გამორჩნდა ნათესავთა შორის ნებროთისთა გმირი 12, 24.
ნერსე სომეხთა კათალიკოსი დაჯდა იობ სომეხი, ნერსე კათალიკოსისა დიაკონი 132, 6.
ნიჰტანებ მეგუპტელი ეგვიპტის მეფე ალექსანდრე გამორჩნდა ქუეყანასა საბერძნეთისასა ძე ნიქტანებისი, მეგუპტელისა 17, 4.
ნიწო ქართველთა განმანათლებელი მას ეამსა მოსრულ იყო... ნიწო 71, 4. ნ. აღზარდა დედემან მისმან მსახურებასა შინა გლახათასა 76, 3. შეიტკობ მეკრდა თუსსა ასული თუსი... ნ. 76, 8. ნ. მსახურებდა ნიაფორსა სომეხსა 77, 2. წარემართა 5, 80, 8. დედაკაცმან მოიყვანა 5, 80, 13. რიფსიმე შეიწყნარა სახილ თუსად 5, 80,

15. იყოფოდა მის თანა 5. 80, 17. იყო მათ თანა 5. 81, 2. 5. დამალა ეკალთა შორის ვარდისათა 84, 9. წარმოვიდა 5. 85, 4. შეძრ-
 წუნდა 5. 85, 9. 5. მეცნიერ იყო
 ენასა სომხურსა 85, 15. ხედიდა
 5. ტეცხლისმსახურთა 88, 7. ტი-
 როდა 5. წარწყმედასა მათსა
 88, 8; 90, 3. წარვიდა 5. 69, 3.
 5. დარჩა ადგილსა მას 91, 14. გამო-
 ვიდა 5. 92, 10. შევიდა 5. 93,
 11. იყოფებოდა 5. საფარველსა
 მას ქუეშე ხეთასა 93, 1 (ვარ.). 6. მო-
 ვიდა 95, 19. 5. ილოცვდა 103, 5.
 ილოცავნ 5. 104, 1. ქადაგებს 5.
 104, 5. რომელსა ჰქენ 5. 104, 11. რა-
 თა მოიყვანონ 5. 104, 12. პოვეს
 5. 104, 13. სკულსა ქრისტესსა
 ასწავებნ 5. 105, 5. ასწავებდა ერ-
 სა 5. 106, 3. ტიროდა 5. 108, 8.
 ქადაგებს 5. ჟუარსა 109, 18. 5. იტყუნ
 110, 6. 5. დადგომილ იყო ლოცვასა
 110, 16. 5. ასწავებდა (მას) 111, 2. 5.
 და მოწაფენი მისნი ქადაგებდეს ერსა
 მას ზედა 111, 9. 5. ლაღებდა 112,
 17. დადგა 5. 113, 3. მოვიდა
 5. 118, 5. 5. ცრემლითა შეაზავებდა
 წყაროსსა მას 121, 19. წარვიდა 5.
 125, 15. 5. წარემართა მოქცევად
 ფეროზისა 126, 7. 5. არა ერჩდა (მას)
 126, 13. აზიარა 5. კორცსა და
 სისხლსა ქრისტესსა 127, 18. იხილა
 წიგნი დიაკონი 84, 11. რომე-
 ლი-ესე იხილა 5. 84, 15. 5. და-
 იღვა ლოდა სასთუნალ 86, 4. 5. იწყო
 ... ვედრებად მისა 86, 7. წარჩიოთხნა
 სიტყუანი ესე 5. 87, 10. ჰკითხა
 ... 5. დედაკაცსა ვისმე 89, 1. 5. შე-
 უსწრო (მათ) ციხედ არმაზად 89, 5.
 იხილა 5. 89, 8; 93, 16. დაასრუ-
 ლა ლოცვა ესე 5. 91, 5. 5. აუწყა
 ... საქმე მისი 93, 3. 5. არა ინება წარ-
 სლვა 93, 6. დაყო მის თანა 5.
 ცხრა თუე 93, 14. ყო ევგრეთ ... 5.
 94, 2. 5. პოვა ქოჩა ერთი ბრწამი
 მავულისა 94, 8. ალალო პირი თვისი
 5. 96, 18. იხილა ჩუენება 5. 101,
 6. უთხრა 5. მოწაფესა თვისსა 101,

11. რქუა (მას) 5. 103, 19; 111,
 14. 5. რქუა (მათ) 104, 15. იწყო 5.
 ლოცვად 104, 22. მიუგო (მას) ...
 5. 107, 4. 5. შეახო კელი სუეტსა მას
 115, 10. თქუა 5. 118, 17. უბრ-
 ძანა (მათ) 5. 121, 11. იწყო სი-
 ტყუელ 5. 127, 7; 127, 15. ესმა
 ესე წიგნს 78, 17; 79, 13. დღის-
 ძმამან მოუწოდა 5. 79, 16. მოსცა
 მან წიგნი 5. 86, 6. რომელი და-
 ემოწაფა 5. 95, 17. სიღონია რქუა
 5. 101, 12. მიეცა (იგი) 5.
 102, 3. განეცხადა 5. ქადაგება
 ქრისტეს სკულსა 102, 6. არა დააბრ-
 კოლებდა იგი ქადაგებად 5. 103, 2.
 დაემოწაფა (იგი) 5. 104, 5. ეველ-
 რნეს 5. ნანა დედოფალი და მეფე
 106, 7. მეფე ეტყუნ ... 5. 106,
 9. დაემოწაფნეს (იგინი) 5. სახლით და
 ერთუთრ მისით 108, 10. მეფე
 ეტყოდა 5. 110, 21. რქუა მეფემან
 5. 111, 13. ნატრიდეს 5. 115, 2.
 ევედრებოდა (იგი) 5. 115, 7. მოუწერა
 პატრიარქმან 5. 124, 16. მოვიდა
 წიგნი პრომით ... 5. და მეფისა 124,
 18. რქუა მეფემან 5. 125, 9. შე-
 იწყნარა სახარება მოციქულთა წმიდი-
 სა წიგნს მიერ 64, 10. სასწაულნი
 იხილნა წმიდისა 5. მიერ აღსრუ-
 ლებული 97, 12. უმეტეს წინოხსნა ამ-
 ხილებდა ყოველსა კაცსა სკულსა ქეშ-
 მარიტსა 102, 15. დაეარდა წინაშე წმი-
 დისა 5. 103, 18. მოქცევა ყოვე-
 ლისა ქართლისა წიგნი მოციქუ-
 ლისა მიერ 72, 2 (სათ.). ვაჟსენოთ
 ცხოვრება 5. მოციქულისა 72, 4.
 ვიყო მორჩილ წინოსა სკულსა ზედა
 პრომოსასა 110, 2. დაალტო პირი წი-
 ნოსი ნაქაღულითა ცრემლითათა 76, 9
 (ვარ.). დედა 5. მისცა მსახურად
 გლახაკთა 77, 1. აუწყა პატრიარქსა
 საქმე 5. 79, 16. აღაღეს უღელი სწავ-
 ლისა 5. 95, 8. მიუთხრეს დედო-
 ფალსა თქმული იგი 5. 104, 18. რომელი
 იყო მოწაფე 5. 108, 13. იხილა
 ... შევრდომა 5. აღსარებისათეს ქრის-
 ტესისა 108, 14. (წარავლინა) წიგნი 5.
 ელენე დედოფალსა წინაშე 111, 6. ეს-

მინა (მათ) ქადაგება 6. 116, 17.
 მოაყვანებინა ჭუარი 6. 130, 10.
 კელსა ქუეშე ნინოსსა ნათელ-
 ილეს 81, 8. მივიდეს საყოფელსა
 6. 104, 21. მიეციო ღმერთსა 6. ღი-
 დება 110, 12. ნათელ-ილო შეფემან
 კელსა ქუეშე 6. 116, 9. იწყეს
 შენებად ეკლესიისა საყოფელსა
 ... 6. 118, 17. ხედვიდა ... ერი ...
 პირსა 6. 126, 15. შეიძრნეს ორნივე
 ესე ქალაქნი მიცვალეზასა 6. 128,
 2. სამეფო განძი მიიღე სამარხავესა
 6. 129, 14. აყენებდის სხუათაცა
 კითხვად ნინოსა 103, 17. იწყეს
 კითხვად 6. 120, 18. მიავლინეს

ეპისკოპოსი წარმოყვანებდალ ...
 ნინოსსა 126, 12. მოვიდეს (იგინი) ნი-
 ნოსა 126, 11. ღმერთო ნინოსო 109,
 21. (წყარო) აღმოაცენეს ცრემლთა
 ნინოსთა 120, 16. ვიწყე კითხვად
 ნინოსგან ქრისტესთჳს 96, 16. ახალა
 ესე სჯული ესწავა 6. 102, 15. მო-
 ავლინა დიაკონი ამის ნეტა-
 რის 6. ლოცვისა წარლებად 125, 1.
 მფრინველნი ნინოსდა მოვლენ
 101, 10. აქუნდა წიგნი ბრანჭთა მეფო-
 სა ნინოსცა თანა 125, 2.

ნონე (ბიზლ.) თარგამოს იყო ძის-
 წული იაფეთისი, ძისა ნოესი 3, 7.

ო

ოლილოტოს მოიყვანა ცოლი საბერ-
 ძნეთით ასული ოლილოტოსისი 66,
 8.
 ოძრკოს მცხეთოსისი ძე შეილთა
 შორის მცხეთოსისათა გამოჩნდეს სამ-

ნი გმირნი უფლოს, ოძრკოს
 ... ჯაყახოს 9, 21. ამან ოძრკოს აღა-
 შენა ციხე-ქალაქნი 9, 24. ოძრკოსს
 მისცა ქუეყანა კლდოვანი 9, 23.

პ

პაპლე მოციქული აბიათარ მღღე-
 ლი, ახალი იგი პაპლე ქადაგებდა
 სჯულსა ქრისტესსა 102, 13. სჯულსა
 ქრისტესსა ასწავეზნ ნინო და
 აბიათარ, ახალი პ. 105, 6.
 პაროშპარი სივნელი ეტყოდეს სა-
 ლომე უჯარმელი და პეროჟავრი სივ-
 ნელი 126, 20. მოიხუნეს საწერელნი
 სალომე უჯარმელმან და პეროჟავრი
 სივნელმან 127, 14—15.

პატრე მოციქული (ახ. აღთქმა)
 თქუეს ვიეთმე პეტრესთჳს 78, 14.
 პილატი (ახ. აღთქმა) მოვიდა პილა-
 ტეცა ქრისტეს საფლავად 78, 9.
 მოვადა ცოლი პილატესი ქრის-
 ტეს საფლავად 78, 9. ტილონი იგი ...
 მოიხუნა ცოლმან პილატესმან 78, 10.
 პლატონ (აღექსანდრე) მოიყვანნა: ან-
 ტიოქოზ, პრომოს, ბიზინტიოს და პლა-
 ტონ 19, 18. პ. დაუტევა აღექსანდრიას
 20, 5.

რ

რევი მართალი რომელსა ერქვა
 რევ 57, 22. მეცხრამეტე მეფე რ. 58,
 1 (სათ.). ესე რ. მეფე იყო წარ-
 მართი 58, 5. ეწოდა მას რ. მართალი
 58, 11. მეფობდა რ. კეთილად 58,
 11. მოკლდა რ. 58, 12. ამან რევ მო-

იყვანა ცოლი საბერძნეთით 58, 2. მე-
 ოცე მეფე, ვაჩე, ძე რევისა 58, 13
 (სათ.).
 რევი მირიანის ძე რომელსა ერქვა
 რევ 70, 15. დასუა უჯარმას რ. და
 ცოლი მისი სალომე 71, 1. წარიყვანეს

... მსახურთა მათ ძე მისი, რ. 104, 19. წარვიდეს რ. ... და ეპისკოპოსი 119, 16. მოკუდა ძე მისი, რ. 129, 6. აღაშენა კუბო ჯუარისა მცხეთისა რევ, ძემან მეფისამან 123, 7. (ესე) ცნა რ., ძემან მეფისამან 126, 10. მისცა ძესა მისსა, რევს ... კახეთი 70, 21. რომელი თუთ მასვე რ. აღეშენა 129, 7. მას ჟამსა რევის ესუა ყრმა წული მცირე 123, 1. სომეხნი რევის ძისა მეფობასა ლაშოდეს ქართლსა 130, 21. ვარაზ-ბაქარ ... შეირთნა ორნი ცოლნი: ერთი — ასული თრდატიონი, რ. ძისა ... ერთი ძისწული ფეროზისი 132, 9. უშენა (მას) რ. ძისწულმან ორნი ძენი 135, 21. დასუეს მეფედ ... ძე რევისი 137, 9. წიგნი ესე აღწერა ჯუანშერ ჯუანშერიანმან ნათესავმან რევისმან 248, 14. არა-

ოდეს ძებნონ მეფობა ნათესავთა რევისთა 131, 6.
რიზსინი პოვეს მუნ დედოფალი ვინმე მეფეთა ნათესავი, სახელით რიფსიმე 80, 10. იხილეს (მათ) რ. 81, 5. რ. ჩემდა წარმოავლინე 83, 15. არა იერა (მას) რ. 84, 4. რომელი იერ რიფსიმე ... შეიწყნარა 80, 14. მასვე შინა წელიწადსა ნათელილო რ. 80, 18. (ესე) იხილეს ... რ. და სხუათა მათ წმიდათა 81, 17. რ. განიხარა სიხარულითა დიდითა 84, 3. დედაკაცმან ნინო მისცა რიფსიმეს 80, 13. არავინ იყო მსგავსი რიფსიმესი სახითა 81, 6. გოდებთ ტიროდეს გამოხატვით შესწავებისა მისთვის შუენიერებისა წმიდისა რიფსიმესა 82, 3.

ს

სალომე უჯარმელი რომელსა ერქუა სალომე 70, 14. დასუა ... უჯარმას რევ და ცოლი მისი ს. 71, 1. ეტოდეს (მას) ს. უჯარმელი და პეროევერი 126, 20. რომელი აღწერა მორწმუნემან დედოფალმან სალომე უჯარმელმან 72, 6. (ესე) ცნა ... ს., ცოლმან მისმან 126, 10. მოიხუნეს საწერელნი ს. უჯარმელმან და პეროევერი სივნელმან 127, 14. ერთი მიეც სალომეს, მკველსა ქრისტესსა 121, 13. მეფემან ბაქარ დაწერა კელით-წერილი ძმისწულთა მისთა და დედისა მათისა სალომესგან 131, 4.

სამარ||სამარბ მცხეთელი მამასახლისი ესე ხამარ და ძმა მისი, მამა თარნავაზისი, მოკლულ იყო ალექსანდრესგან 20, 21. მე ვარ ძმისწული სამარა მამასახლისისა 22, 11. იყო იგი ძმისწული სამარისი 20, 18.

სარბ ნიაფორი კითხვიდა მას სარა ნიაფორი 79, 8. რქუა სარა ნიაფორმან პატრიარქსა 75, 14. რქუა (მას) ს. ნიაფორმან 79, 4. ღამ მისი

... მსახურებდა ნიაფორსა სარა ბეთლემელსა 72, 16. სთნდა პატრიარქსა განზრახვა ესე სარა ნიაფორისა 76, 1. ესმა ნინოს ს. ნიაფორისაგან 78, 17.

საშრამბ ფარნავაზის ძე, ქართლის მეფე უწოდა სახელი საურმაგ 26, 7. მეორე მეფე ს. 26, 12 (სათ.). მეფე იქმნა ძე მისი, ს. 26, 13. მოკვლათ ჩუენ ს. 26, 16. ს. ეზრახა ოვსთა მეფესა 27, 1. დაჭდა ს. მეფედ 27, 12. მეფობდა ს. მრავალთა წელთა 27, 21. მოკუდა ს. 27, 21. ივრძნა საურმაგ და იელტოდა 26, 19. ს. შეიკრიბა ღურძუეთითა 27, 2. ამან ს. წაროყენნა ივინი 27, 8. რქუეს (მათ) საურმაგს 26, 21—22. რომელსა შესდგმიდა ფარნავაზიანობა. საურმაგის ასულისა ქუჯის ძისცოლისაგან 32, 11—12. რომელნი გარდამოვლინებულ იყენეს საურმაგ მეფისაგან 28, 5. განამტკიცეს მოკლვა საურმაგისი 26, 18. დაივიწყეს სიყუარული ფარნავაზისი და ს. 27, 25.

სეფელია რევე მართლის მე-
ულღე რევე მოიყვანა ცოლი საბერ-
ძნეთით, ასული ლოლოთეთისა, სახე-
ლით სეფელია 58, 2—3. ამან სეფელია
მოიტანა თანა კერპი 58, 3.

სიღონია აბიათარ მღვდლის
ასული დემოწაფენეს (მას) ნა-
ნათესავნი ჭურიათანი: სიღონია და
ექუსნი სხუანი 102, 11. სჯულსა ქრის-
ტესსა ასწავებნ ... ნინო და აბი-
ათარ და ასული მისი ს. 105, 6.
მე, ს., მღუძარე ვიყავ 114, 5. სიღონია
რქუა ნინოს 101, 12. (ნინო) უქა-
დავა მას და ასულსა მისსა სიღონიას
... სახარება უფლასა ჩუენისა 95, 6.
უთხრა ნინო მოწაფესა თუსსა სი-
ღონიასა 101, 12. თქმული სიღონია
დედაკაცისა 108, 12 (სათ.).

სოსანა ნინოს დედა (იყო სახელი)
ასულისა ხოსანა 72, 12. დაი იგი
მისი ს. მსახურებდა სარა ბეთ-
ლემელსა 72, 16. მიეც დაა შენი
ს. ცოლად მისდა 75, 16. მისცა ს. ცო-
ლად ზაბილონს 76, 1. აღზარდა (იგი)
სოსანა მსახურებასა შინა გლახა-
თსა 76, 4.

სპანდიტ რეველი აღმოვიდა ძე სპარ-
სთა მეფისა სახელით სპანდიატ
რვალი 16, 11. დაუტევა სპანდიატ
ბრძოლა სომეხთა 16, 15. მეფე იქნა
სპარსეთს ძე სპანდიატისი 16, 17—18.

ტიგრან სომეხთა მეფის ძე მო-
ვიდა სუმბატ ბიერტიანი და ორნი

უალარე მოვიდეს ადგილსა მას,
რომელსა ჰქვან ახალქალაქი, უაღერეს
შენებულსა 82, 9.

უასპანინოს რომაელთა კეისარ-
ი უესპანინოს პრომთა კეისარმან
წარმოტყუენა იერუსალემი 44, 3.

უობოზ ხაზართა მეფის ძე იყო
ძე მისი სახელით უობოზ 12, 9. და-
ეშენა უ. 12, 11.

უფლოზ მცხეთოსის ძე გამოჩნდეს
სამნი გმირნი, რომელთა სახელები ესე

სტამზანე (ახ. ალექმა) იხილა წმიდამან
ნანო სტეფანეს მსგავსი დიაკონი 84,
11.

სტამზანოზ I ქართლის მთავარ-
ი ესე არს ძე სტეფანოზისი 246,
18—19.

სჰომე ეპისკოპოსი მოკუდა ელია
ეპისკოპოსი და დასუეს სჰომე 137, 21.
ნათესავნი მეფეთანი დარჩეს ქვესა კა-
ხეთისასა და ს. ეპისკოპოსი მათ თანა-
ვე 138, 17.

სჰომე კანანელი (ახ. ალექმა) მუნ
აღესრულა სჰომე კანანელი 38, 26.
ადერკის მეფობასა შინა მოვიდეს
ანდრია და ს. კანანელი 38, 26.

სუმბატ ბიერტიანი სუმბატ
აღჯდა ვარამატისა თუსსა 46, 10. ს.
(იგი) ... სდევნა ღამემღე 47, 5. გა-
მარკვებული შემოვიდა ქართლად 47, 9.
წარმოემართა მეფე სომეხთა და
სპასებტი მისი ს. ბიერტიანი 48, 10.
ძენი მეფისანი და ს. იყენეს ბრძოლად
სპარსთა 48, 20. მოვიდა ს. ბიერტი-
ანი 49, 9. მოკლა სუმბატ ბიერტიან-
მან იარვანდ 45, 6. ს. ბიერტიანმან
მოუწოდა სპათა სომხითისათა 45, 17.
ს. წარავლინა მოციქული 46, 1. ს.
ბიერტიანმან განელო მტკუარი 46, 9.
სცა (მას) ს. ჰოროლნი 46, 12. მოსწუ-
ადნა ს. ჰოროლნი იგი 46, 14. ყოველ-
ნი მიეტევენეს სუმბატს 46, 21.

ტ

ძენი მეფისანი, არტავაზ და ტიგრან
49, 10

უ

არს: პარველსა უფლოზ 9, 21. უ. დარ-
ჩა საყოფელსა მამისა მათისა 10, 4.
უფლოზს, ძესა მცხეთოსისასა, არა ერ-
ჩდეს (იგინი) 10, 13. მე ვარ ნათესავი
უფლოზს მცხეთოსის ძისა 22, 11. ფარ-
ნავაზ იყო ნათესავი უფლოზის 20,
18.

უსროზ სპარსთა ერისთავი
სპარსთა მეფემან გამოგზავნა ერისთა-
ვი, რომელსა ერქუა უფროზ 138, 13.

ფ

ფარაბოროტ ქეკაპოს სპარსთა მეფის ძე რომელსა ერქუა ფარაბოროტ 14, 18. იოტეს (მათ) ფ. 14, 20.

ფარნამაზ ქართლის მეფე რომელსა ერქუა სახელი ფარნავაზ 20, 17. ფ. იყო მამულად ქართლელი 20, 18. ფ. იყო კაცი გონიერი 21, 1. დედასა წარეყვანა ფ. 20, 22. ფ. ნადირობდა 21, 18. მისდევდა ფ. (ირემთა) 21, 20. მივიდა ფ. 21, 21 ფ. აღივსო სიხარულითა 22, 4. ფ. წარვიდა 22, 20. მოვიდა ფ. მცხეთას 23, 10. ფ. უშიშ იქმნა ყოველთა მტერთა ზედა 24, 6. ფ. იყო პირველი მეფე ქართლსა შინა 26, 8. მოკულა ფ. 26, 11. იხილა ფარნავაზ სიზმარი 21, 12. განიღძა ფ. 21, 16. ფ. აღმოიღო ჩუგლუვი 21, 25. ფ. წარგზავნა მონა თვისი 22, 10. ფ. წარავლინა მოიქმულნი 23, 12. ყოველი შეკრბნა ფ. 23, 20. ფ. მისცა დაბა თვისი ოვსთა მეფესა ცოლად 24, 2. ფ. აღაშენნა ციხენი 24, 10. ამან ფ. მოზღულა ქალაქი მცხეთა მტკიცედ 25, 6. ამანვე ფ. შექმნა კერპი დიდი 25, 10. ესე ყოველი აღასრულა ფ. 26, 5. ევედრებოდა ფარნავაზს დედა მისი 21, 4. რქუა ფ. დედამან 21, 7. ჳირ-უჩნდა ფ. დატეევა საყოფელსა მამათა მისთადა 21, 10. რათა შეეწყოლიან (იგინი) ფ. 23, 15—16. ფ. განემრავლნეს მკედარნი ქართლისანი 23, 18. ფ. სპარსულად არმაზ ერქუა 25, 11. რომელნი აზონისაგან მოერთნეს ფ. 25, 21—22. შესდგმიდა (მას) ფარნავაზიანობა ფარნავაზის დისა ქუქის ცოლისაგან 32, 11. მოვიდა ფ. (იგინი) წინაშე ფარნავაზისა 23, 6. ცხოვრება ფარნავაზისი 20, 15 (სათ.). მამა ფ. მოკლულ იყო ალექსანდრესგან 20, 21. დაივიწყეს სიყუარული ფ. 27, 25. (მირიან) შეამკო საფლავი ფ. 65, 19. დედასა ფარნავაზისსა წარეყვანა ფარნავაზ 20, 22. იყო სიხარული ყოველსა ქართლსა ზედა მეფობისათვის ფარნავაზისსა 26, 3. შენ გამოსჩნდი

უმჯობესი ყოველთა შორის ნათესავთა ფარნავაზისთა 35, 4. იძლიენეს ბერძენნი ფარნავაზისაგან 23, 23.

ფარნამაზ სპასპეტე იყო სპასპეტე სახელით ფარნავაზ 51, 11. ფ. ძუძუსმეტ იყო ფარსმანისი 51, 11. იყვის ფ. სპასპეტე ქართლსა შინა 51, 13. განვიდოს თუ მეფე ფარსმან, ანუ სპასპეტე მისი ფ. 51, 20. სპასპეტემან მისმან ფარნავაზ მოკლა ოცდასამი (ბუმბერაზი) 51, 21. მოკლა სპასპეტემან ფ. თექუსმეტი ბუმბერაზი 52, 14. ფ. სპასპეტემან წარიყვანა ცოლი და ძე ფარსმან ქუელისა 53, 17. განითქუა სახელი სპასპეტისა ფარნავაზისი 52, 20.

ფარნაჯომ მირვანის ძე, ქართლას მეფე მეფე იქმნა მის წილ ძე მისი, ფარნაჯომ 28, 21. მეოთხე მეფე, ფ. ნებროთიანი 29, 1 (სათ.). ეაოტოთ ფ., შემომდებელი ახლისა სკუელისა 29, 14. ფ. მიეგება (მას) 29, 25. იძლია ფ. ქართველთაგან 30, 2. მოიკლა ფ. 30, 2. ამან ფარნაჯომ ... უმატა ციხე-ქალაქთა შენება 29, 2. ფ. მეფემან ... მოუწოდა სპარსთა 29, 21—22. ფ. შემოიღო სკული უცხო 31, 5 (ვარ.). რომელნი აწყუელად იყვნეს ფარნაჯომის თანა 30, 13. ერისთავთა ქართლისათა ... განაცხადეს განდგომა ფარნაჯომისი 29, 21. ძე ფ., მირვან, წარიყვანა მამამძუძემან მისმან 30, 3. აღზარდეს სპარსთა ძე ფ., მირვან 30, 21. რომელი სიყუდილსა მას ფარნაჯომისსა წარეყვანა მამამძუძე 30, 22. მოვიადეს ერისთავნი ძიებად სისხლისა ფარნაჯომისა 30, 12—13.

ფარსმანი არმაზის მეფე ქართლს ესუა ძე, სახელით ფარსმან 44, 9. მეფე იქმნეს შეილი მათნი: არმაზს — ფ. და შიდაქალაქსა — კაოს 44, 10. მეტორმეტე მეფენი ფ. და კაოს 44, 11. მოკულდეს ... ფ. და კაოს 44, 19. ემძღავრა (იგი) ფარსმანს არმაზელსა 44,

15. აზორკ და არმაზელ, ძენი ფარსმანის და კოსისა 45, 3 (სათ.).

ფარსმან ქუელი არმაზის მეფე შემდგომად მათსა მეფობდეს არმაზს — ფარსმან ქუელი ... და შინაქართლსა ... მირდატ 50, 6. მეთხოვთმეტე მეფენი, ფ. ქუელი და მირდატ 50, 8. მეფესა დეროკს ესუა ძე, სახელით ფ. ქუელი 50, 4 (ვარ.). ფ. ქუელი იყო კაცი კეთილი 51, 2. ემძლავრა (მას) ფ. ქუელი 51, 8. ფ. ქუელი განაგებდის სამეფოსა თუსსა 51, 13. მას ზედა განვიდის თუთ მეფე ფ. 51, 19. ფ. ქუელი სიხარულით აღიკურა 52, 3. მოკლა (მან) ფ. მეფე ქუელი 53, 7. ხოლო ფარსმან შემოკრიბნა სპანი 51, 16. მოკლა ფ. მეფემან ჩელმეტი ბუმბერაზი 51, 21. აფობა (მას) ფ. 52, 5. ფ. ქუელმან შემოკრიბნა სპანი 52, 10. მოკლა ფ. მეფემან თორმეტი ბუმბერაზი 52, 14. ფ. მეფემან არღარა განახა სიმრავლე სპარსთა 52, 16. რომელნი წახუმოდა მეფეთა ფარსმანს და კოსსა 50, 2 (ვარ.). რომელი-ესე უთხრა ვინმე ფ. 50, 14. შეეწოდეს ფ. სომეხნი 51, 2. მირდატ მომართა ფ. 51, 15. მან სთხოვა ბრძოლა მეფესა ფ. 52, 2. მტერ ექმნეს (იგინი) ფარსმან ქუელსა 50, 11. მოხდა მირდატ ფ. ქუელსა სახლსა თუსსა 50, 13. ვერღარაოდეს ვინ წინააღმდეგა ფ. ქუელსა 53, 2. შეეწყინარა ფ. ქუელსა 53, 5. მეგრნი დადგეს ერთგულობასა ფარსმანის ძისასა 53, 20. განიზრახა სიკუდილი ფარსმან ქუელისა 50, 12. იყო სპასხეტი ფ. ქუელისა ფარსმანს 51, 10. განითქუა სახელი ფ. ქუელისა 52, 19. წარიყვანა ცოლი და ძე ფ. ქუელისა 53, 18. აკსენებდნან სიმკნესა ფ. ქუელისასა 53, 11. მეუქუსმეტე მეფე, ადამი, ძე ფ. ქუელისა 54,

10 (სათ.). აღიზარდა ძისწული ფ. ქუელისა 54, 12. ამაზასპ იყო კაცი მსგავსი ფ. ქუელისა 55, 2. ესე ფარსმანს ძუძუსმეტე იყო ფარსმანისი 51, 11. ნაწილი ფ. თუთ დაიკირეს 53, 16. სომეხთა მეფისა ასული იყო ცოლი ფ. 53, 19.

ფარსმან ძე ადამისი, ქართლის მეფე მეჩუღმეტე მეფე, ფარსმან, ძე ადამისი 54, 14 (სათ.). მეფობდა ესე ფ. ყოველსა ქართლსა ზედა 54, 15. მოკუდა ფ. 54, 16. აღიზარდა ძისწული ფარსმან ქუელისა, სახელით ფარსმანვე 54, 12. მეფურამეტე მეფე ამაზასპ, ძე ფარსმანისი 55, 1.

ფარსმან ვარაზ-ბაქარის ძე, ქართლის მეფე რომელსა ერქუა ფარსმან 135, 22; 137, 12. მეოცდაცხრე მეფე, ფ., ძე ვარაზ-ბაქარისი 137, 18 (სათ.). დაჭდა მეფედ ძე ვარაზ-ბაქარისი, სახელით ფ. 137, 20. ესე ფ. იყო კაცი მორწმუნე 137, 21. მეოცდაათე მეფე მირდატ, ძმა ფარსმან მეფისა 138, 5 (სათ.).

ფეროზ რანის ერისთავი იძულებით ... მოვაქციენთ მთელნი და სიძე ჩემი ფეროზ 125, 10. არა ნათელი-ილო ფეროზ, სიძემან მირიან მეფისამან 117, 2. ნათელი-ილო ფ. და ერმან მისმან 131, 1. ამას ფეროზს მისცა მირიან ასული თუსი ცოლად 68, 19. (ბაქარ) გაუტყუა ქუეყანა დისიძესა მისსა ფ. 130, 23. (ძე) ერთი უშვა ფეროზის ძისწულმან 135, 22. შეირთნა ორნი ცოლინი: ერთი — ასული თრდატისი და ერთი ძისწული ფეროზისი 132, 9—10. დაჭდა მეფედ ძისწულისწული ფ. 137, 19. ნინო წარემართა მოქცევად ფეროზისა 126, 7. მანვე წარიყვანნა ტყუედ შვილი ფეროზისნი 137, 3.

ქ

ქაიხოსრო სპარსთა მეფე წარმოემართა ქაიხოსრო 15, 1. უცალო იქმნა ქ. მეფე 15, 5. მოვიდეს თურქნი, ოტებულნი ქაიხოსროსგან 15, 9.

ქართამ მოყვანა ძისწული ქუჯისი, სახელით ქართამ 32, 10. ხოლო ესე ქ. მოიკლა ბარტომის თანა 32, 16. ადერკი, ძე ქართამისი, აღზარდეს

სომხობის 33, 12. ქართამისდა ეგრისით მიეცა ასული თვის ცოლად ბარტომ მეფესა 32, 12.

პართამი ადერკის ძე, არმაზის მეფე ერქუა სახელად მეორესა ქართამ 43, 19. მეთერთმეტე მეფენი ბარტამ და ქ. 44, 1. (სათ.). მეფობდენ მცხეთით ბარტომ მეფე და არმაზით ქ. მეფე 44, 3 (ვარ.). მეფობდა ... ქ. 44, 7. მოკუდეს ადერკის ძენი: ბარტომ და ქ. 44, 9. ყოველი მისცა ქართამს 43, 24. ქ. ესუა ძე 44, 8. მეთორმეტე მეფენი, ფარსმან და კოს, ძენი ბარტოსი და ქართამისა 44, 11 (სათ.).

პართლოს თარგამოსის ძე ერქუა მეორესა ქართლოს 4, 8. ქ., ბარდოს, მოვაკან დარჩეს ცოცხლებით 7, 8. ქ. მოვიდა 8, 6. მოკუდა ქ. 8, 18. ქართლოს აღაშენა ციხე ორბისა 8, 12. თარგამოს მისცა ქართლოსს (ქუეყანა) 4, 17. მისცა ყოველი ქ. 5, 3. (თარგამოს) მისცა ქ. ქუეყანა 8, 6. ესე არიან განყოფილნი ქართლოსის ძეთანი 9, 16. ფარნაევზ იყო პირველი მეფე ... ქართლოსისა ნათესაეთაგანი 26, 8. მოკუდა მცხეთოს, ძე ქართლოსისი 10, 12. საფიცარი მათი იყო საფლავი ქ. 11, 9. განყენა ცოლმან ქართლოსისმან შეილნი მისნი 8, 20—21. რომელნი განყენა დედამან მათმან შემდგომად სიკუდილისა ქართლოსისა 9, 17. მცხეთოს დარჩა საყოფელთა მამისა მათისა ქართლოსისათა 9, 12. შთავარდა შური შორის შეილთა ქართლოსისთა 10, 13.

პასრე სპარსეთის მეფე მეფე იქმნა სპარსეთს ქასრე ანუ შარვან სასანიანი 59, 8. ეწყო (მას) ქ. მეფე სპარსთა 59, 15. შეიწყნარა მეფემან ქასრე ედრეზა ქართველთა 64, 15. ესმა აზბაი ესე სპარსთა მეფესა ქასრეს სასანიანსა 62, 3. სომეხთა მეფემან უწყობრძოლად ქასრე მეფესა სპარსთასა 59, 12. თანაყუა ქ. მეფესა დედა მირიანისი 64, 18. მეფობა მირიანისი ქასრეს ძისა 60, 2 (სათ.). ცხოვრება მირიანისი, ძისა ქასრე არდაშირისი სასანიანისა 64, 14 (სათ.). რომელი იყო ნათესავისაგან მირიანისა, ძისა ქასრესა 246, 20.

პაპაპოს სპარსეთის მეფე განდიდნა მეფე სპარსთა ქეკაპოს 14, 5. გრძნებითა თვისთა დააბრმო ქ. მეფე (სპარსთა) 14, 7. უცალო იქმნა ქ. მეფე სპარსთა 14, 13. ქეკაპოს მოხარეყენა ქართველნი 14, 8. გამოგზავნა ქ. სპარსთა მეფემან, ძე მისი 14, 17. გამოგზავნა ამაწე ქ. ძისწული მისი 14, 21.

ქუჭი ერისის ერისთავი ქუჭი იყო ერისთავი ეგრისისა 24, 23. განიხარა ქუჭი სიხარულითა დიდითა 22, 15. პრქუა მას ქ. 22, 22. მან ქ. აღაშენა ციხე-გოჯი 24, 5. და თვის მისცა ქუჭის ცოლად და მისცა ქ. ქუეყანა ზღუთგან მთამდე 24, 3. წარგზავნა მონა თვის ქუჭის თანა 22, 10. ფარნაევზ მივიდა ქ. თანა 22, 21. შესდგმიდა (მას) ფარნაევზიანობა, ფარნაევზის დისა ქ. ცოლისაგან 32, 11. ბარტომ მეფესა მოეყენა ... ძისწული ქუჭისი 32, 10. (საურმაგ) ასული მისცა ძესა ქუჭისსა 27, 20.

მ

ლაღანა ფარსმან ქველის მე-

ულღე რომელსა სახელი ერქუა ლაღანა 54, 11.

ყ

ყრუ მურვან ყრუ ციხესა მას

შეიქცა ყრუ ამირა 247, 8. განერყუნა ქუეყანა ესე ყრუსა 245, 7.

უ

შიომ ბედნიერი გამოგზავნა ქუეპოს ძისწული მისი, ძე შიომ ბედნიერასა 14, 22. წარმოემართა ძე შიომისი 15, 1.

შიომიანა მოვიდა სეფექალი რომელსა ერქუა შროშანა 93, 1. და წარვიდა შ. 93, 7. მაშინ შეეწყალა (იგი) შროშანას უცხოებისა მისთვის 93, 4—5.

ჴ

შიონაშ არაბთა სარდალი მოვიდა კიკნაუმ, ძე მოჰამედისი 245, 3.

მოვიდა კიკნაუმს თანა, რომელსა ეწოდა ასიმ 245, 13.

ხ

ხოზონის || **ხოზანიზი** ხოზონის ... უწარჩინებულეს იყო ნათესავთა შორის ლეკანისთა 12, 18.

ხუარა სპარსთა მეფე სადა არიან მეფენი სპარსთანი: ხუარა და ხუარან-ხუარა 113, 19.

იყო ლეკეთს კაცი მგრძნებელი, ნათესავი ხოზანიზისი 14, 6.

ხუანხუა რომელსა ერქუა სახელი ხუანხუა 56, 10.

ხუარან-ხუარა სპარსეთის მეფე (?) მეფე სპარსთა, მეფეთ-მეფე ხუარან-ხუარა ბრძანებს 113, 11. სადა არიან მეფენი სპარსთანი ხუარა და ხ.-ხ. 113, 20.

ხუარა სპარსი მთავარი მოგვ მთავარი სპარსი, სახელით ხუარა, სნეულ იყო 106, 5.

ჯ

ჯაჰანოს ქართლოსის ძე (ერქუა) მესაშესა ჭავახოს 9, 22. ჭავახოს მის-

ცა ფანავრითგან ვიღრე თავადმდე მტკურისა 10, 1—2.

ჰ

ჰამოს თარგამოსის ძე პირველსა ერქუა ჰამოს 4, 8. ჰ. უმეტეს გმირი იყო ყოველთასა 4, 10. ჰ. დაემკვდრა საყოფელთა თარგამოსისთა 6, 3. ამით შუდთავე გმირთა ზედა იყო განმგებელ ... ჰ. 6, 6. მოუწოდა ჰამოს შუდთა მათ გმირთა 6, 9. ჰ. მოუწოდა შუდთავე გმირთა 6, 16. შეკრიბნა ჰ. ესე ყოველნი 6, 18. ჰ. რქუა გმირთა მისთა 7, 16. ჰ. ჰყო თავი თუსი მეფედ ძმთათუსთა ზედა 7, 21. უმჯობესი ქუეყანისა მისისა მისცა ჰამოსს 4, 15. ჰ. არა ჰყვეს სპანი 7, 12. ყოველნი იყვნეს მორჩილ ჰამოსისა 6, 7. ძმანი იყე-

ნეს მორჩილ ჰ. 7, 23 (ნებროთ) აღკლა ზრახვად ჰამოსისა 7, 15.

ჰეროდე ოდეს-იგი ჰეროდე მეფობდა იერუსალემს 98, 2.

ჰეროს თარგამოსის ძე ერქუა მეექუსესა ჰეროს 4, 9. ქართლოს, ჰ. დარჩეს ცოცხლებით 7, 8. ჰეროს აღაშენა ... ქალაქი 5, 9. (თარგამოს) ჰეროსს მისცა ქუეყანა მტკურისა ჩრდილოთ 5, 8.

ჰრომოს (ალექსანდრე) მოიყვანნა ოთხნი კაცი სახელით ანტიოქოზ, პრომოს, ბიზინტიოს და პლატონ 19, 18.

ტიპონიშვილი და ჰილრონიშვილი

ა

აბოც-ი მისცა (მას) სკურეთისა მდინარი-
რითგან ვიდრე მთამდე, რომელ არს
ტაშირი და აბოცი 24, 17. მეფენი
ქართლისანი მცხეთით გაემართოდან
გზასა აბოცისსა 48, 8—9. მისცა
ორბისციხე და სკურეთის მდინარი-
ვითგან ვიდრე თავამდე აბოცისა 9, 2. მის-
ცა სამშუკლითგან მიღმართ ქუე-
ყანანი ვიდრე თავამდე ა. 131, 1.

აღბრბაღბან-ი მირიანს ... მისცეს
შამის ნახევარი და აღარბაღაგანი 67,
19. შეკრბეს თარგამოსიანნი
და ეწყენეს აღარბაღაგანს 14, 20. (ქა-
იხოსრო) აღაშენა ა. სასლი სალოცავი
15, 4. მოვიდა იგი ა. 16, 13. მო-
ადგა ნებროთ ქუეყანასა აღარბაღაგა-
ნისასა 6, 19.

აღმპან-ი მოვკანს მისცა მცირისა
აღაზნისა შესართავითგან ვიდრე ზღუ-
ამდე 5, 6. ჰეროსს მისცა ქუეყანა
მტყურისა ჩრდილოთ მცირისა ა. შე-
სართავითგან ვიდრე ტყეებამდე 5, 8.
ჰეროს აღაშენა ქალაქი შესაკრე-
ბელთა შორის ორთავე აღაზანთასა 5,
10.

აღმქსანდრი-ა (ალექსანდრე) აღაშენა
ქალაქი ალექსანდრი 19, 11. ალექსან-
დრიას შინა მოკუდაო იგი 19, 13. პლა-
ტონ დაუტევა (მან) ა. 20, 5.

ანტიოქი-ი აღაშენა სახელითა მისითა
ქალაქი ანტიოქია 19, 20. ამის ზე მი-
იკვალა ანტიოქისა მეფობა ბაბილონს
28, 19. მოწევნულ იქმნა ჩემდა წიგნი
ანტიოქით 95, 20.

ანძინანძორ-ა ფარნაეზ მოტყუენა

საზღვარი, საბერძნეთისა ანძინანძორა .
23, 25.

არბაშ-ი შეერთეს არაგვ მტყურასა 8,
7. ა. გარდამოქლა ციხესა ზედა 112,
16. დასხნა (ჰურიანი) არაგუსა ზედა
16, 1. განაწენსა ქუეციანი იგი ა. იმიერ
და ამიერ 55, 15. განვიდის მიერ კერ-
ძო ა. 120, 15. აღაშენა ქალაქი შე-
საკრებელსა შორის მტყურისა და
არაგუსასა 9, 13. კახოსს მისცა (ქუ-
ეყანა) არაგუთანი ვიდრე ჰერე-
თამდე 9, 4. კახოსს მისცა (ქუეყანა)

ა. ვიდრე ტყეებამდე 9, 6.
დაიპყრა ქუეყანა ა. ვიდრე
ზღუდამდე სპერისა 9, 14. ეპყრა ქუ-
ეყანა ა. ვიდრე ტასისკარამდე 10,
5. აღაშენა უფლისციხე, ურბნისი, კას-
პი ა. ვიდრე ტასისკარამდე 10, 6.
მისცა (მას ქუეყანა) ა. ვიდრე ჰერე-
თამდე 24, 12. მისცა (მას ქუეყანა)
ა. ვიდრე ტასისკარამდე 24, 24.

არბაშპარ-ი არაგუსკარი, რომელ არს
დარიალა 12, 4.

არბაშ-ი თარგამოს დაემკედრა
ორთა მათ მათა შუა არარატსა
და მასისსა 3, 11. ვერლარა რტევდა
(მათ) ქუეყანა არარატისა და მასისისა
4, 3. (ხაზართა) შემუსრნეს ... ქალაქ-
ნი არარატისანი 12, 1.

არაბ-ი მეფე მოვიდა არატსა ქალაქ-
სა 61, 13.

არაშ-ი მთა წარმოიქცეს ორნივე ესე
მთანი არაშ და ზადენ 112, 13. გან-
ვიდა მთასა მას ზედა, რომელსა ეწო-
დების არაშა 8, 8: დაფლეს იგი თავ-
სა ზედა ქართლისასა, რომელსა აწ
ეწოდების ა. 8, 19. თავსა ... ქართლი-

1 გამოკემაშია: არაგვითგან.

ასას ეწოდა ა. კერპისა მისთვის 25, 12. არს ერთი ციხე დასასარულსა არმაზისა ცხვისასა 19, 5. არღამ წარმოზღუდა ცხვირი არმაზისი ვიღრე მტკურამდე 13, 13.

არმაზი ციხე-ქალაქი მცხეთოს ... დარჩა საყოფელთა ქართლოსისათა, რომელსა აწ ჰქვან არმაზი 9, 12. თავადი ციხე, რომელ არს ა. 19, 5. მეფე (იქმნა) ... არმაზს — ფარსმან 44, 10. დასხდეს მეფედ ა. აზორკ და შიდაქართლსა არმაზელ 45, 1. მეფობდეს ა. ამაზას და შინაქართლს — დეროკ 50, 3. დაუტყვევს ერისთავი ა. 53, 17. არღამ მოჰკიდა კირით-ზღუდვ ციხესა არმაზისასა 13, 12. არმაზით კერძი ქალაქი მისცა ქართლს, ძესა თვისსა 43, 22. აღაშენა უფლისციხე, ურბნისი და არმაზითგან ვიღრე ტასისკართამდე 10, 6. ნინო შეუღწრო (მათ) ციხედ არმაზად 89, 5.

არსიან-ი მისცა (მას ქუეყანა) არსიანითგან ზღუამდე 24, 22. დაიპყრეს ბერძენთა კლარჯეთი ზღუთგან არსიანთამდე 137, 1. მისცა (მას ქუეყანა) ტასისკართგან ვიღრე არსიანთამდის 24, 20.

არტან-ი რომელ არს ჯავახეთი და კოლა და არტანი 24, 19. მოულო საზღვარსა ქართლისასა ქალაქი წუნდა და ა.

მტკურამდე 44, 16. სომეხთა უქმოსცეს ჯავახეთი და ა. 49, 20. ჯავახოს აღაშენა ... ციხე-ქალაქი: წუნდა და ქალაქი არტანისა 10, 2. ფარსმან ... მიეგება (მათ) ნაქალაქებსა თანა არტანისასა 23, 21.

ასპან-ი წარმოყვანე მთულსა ჩემსა ასპანს 21, 8. მე წარვალ ა. 21, 17. დაამტკიცეს განზრახვა ესე, წარსლვა ასპანისა 21, 10.

ასურასტან-ი მისცა ანტიოქოსს ასურასტანი და სომხითი 19, 19. მსახურებდა იგი ... მეფესა ასურასტანისასა 25, 15. ფარსმანს წარაუღიწნა მოციქულნი წინაშე მეფისა ანტიოქოს ასურასტანისა 23, 12.

ასურ-ი||ასურამთ-ი ვინ მივიღის ... ასურით ოტებული 15, 21.

დაიპყრა ბაბილოვანი და ასურეთი 16, 19.

აფხაზამთ-ი მოვიდეს ანდრია და სუმონ კანანელა აფხაზეთს 38, 26. შენ უპყე იყავ დაცემასა მის სარკინოზთასა ა. შინა 247, 11.

აზარამ-ი მისცა (მას ქუეყანა) ... ნოსტისათვითგან ზღუამდის რომელ არს სამცხე და აჭარა 24, 21.

ახალქალაქ-ი მოვიდეს ლტოლვილნი ... აღგილსა მას, რომელსა ჰქვან ახალქალაქი 82, 9.

ბ

ბაბილოვანი-ი||ბაბილონი-ი (ბარამ) დაიპყრა ბაბილოვანი 16, 19.

აღაშენეს ბაბილონს გოდოლი 3, 9. მიიცვალა ანტიოქისა მეფობა ბ. 28, 19.

ბაბრამპან-ი წარმოსტყუენეს შირაკუანი და ვანანდი ბაგრევანამდე 45, 14.

ბაზალმეთ-ი მოტყუენეს (მათ) ბაზალმეთი 28, 2.

ბარლამ-ი ბარლოს აღაშენა ქალაქი ბარლავი 5, 5. მისცა (მას) ქუეყანა ხუნანითგან ბარლავამდე 68, 20. აქუნდა (მას) რანი ბარლავამდის 130, 23. (ფე-

როზს) ჰქონდა რანი ბარლავამდის 117, 3.

ბასიან-ი წარმოსტყუენეს (მათ) შირაკუანი ბაგრევანამდე და ბასიანამდე 45, 14.

ბაღდად-ი (მირიან) წარემართა ბაღდადს 67, 4. მირლატ წარიყვანეს ბ. 138, 17.

ბაღიან-ი აწ მას აღგილსა ჰქვან ბეღია 5, 15.

ბამთლამ-ი იშვა ქრისტე ბეთლემს ურიასტანისასა 35, 15.

ბამრ-ი შეეწია შენებასა ჩელეთასასა, რომელსა ბერ ერქუა 9, 9.

ბერდუჯი-ი მთა მიყეების ბერდუჯის მდინარისთვისა 4, 19. მისცა ბარდოსს (ქუეყანა) ბ. მდინარიოვან 5, 4. დაიპყრნა ... საზღვარსი ქართლისანი ბ. მდინარიოვან 19, 9. მისცა (მას) ქუეყანა ბ. მდინარიოვან ვიღრე ტფილისამდე 24, 14. უჩინა (მას) საზღვარი: აღმოსავლით პერეთი და მდინარე ბერდუჯისი 4, 18. უჩინა (მას) საზღვარი: აღმოსავლით მდინარე ბ. 8, 22. მირვან დადგა მდინარესა ბერდუჯისსა 31, 20.

ბიზინტინა-ა (ბიზანტიოს) ალაშენა ქალაქი ბიზინტია 20, 3.

ბოლ-ი||ბოლ-ა ბოლი, დაბა კუხეთისა,

არა წინააღმდეგს ქალაქთა მეფეთასა 121, 14. ბოდის ... დაბა თუთ იხილოს 121, 15. მიეახლა კუხეთს, დაბასა ბოდისსა 126, 8. დაძარბეს კუხეთს, დაბასა ბ. 128, 3.

დაადგრა დაბასა ბოდესა კუხეთისასა 121, 11.

ბოლნის-ი (ფარსმან) ალაშენა ეკლესია ბოლნისისა 138, 3.

ბოსტანაქალაქი-ი მანვე ალაშენა ბოსტანქალაქი, რომელსა აწ ჰქვან რუსთავი 8, 20. კუხოსს მისცა ბ. 9, 4.

ბრანჯეშენი-ი მამისა მისისაგან ნათელგლო ბრანჯეთს 125, 3.

ბ

ბაბსილაჯბა-ა შეიძრნეს საერისთაონი ხოზა, გაახილაქა 74, 18.

ბარდაბანი-ი მისცა (მას ქუეყანა) ბერდუჯის მდინარიოვან ვიღრე ტფილისამდე და გაჩინათამდის, რომელ არს გარდაბანი 24, 15. მირდატ მოეგება (მათ) გარდაბანს 138, 15.

ბაჩინა-ი უჩინა (მას) საზღვარი ... დასავლით ქალაქი გაჩიანი 8, 23. გაჩიოს ალაშენა ქალაქი გ. 9, 2. მისცა (მას) ... ქალაქი გ. 27, 19. თუენი ზამთრისანი დაყენის გაჩიანთა 25, 18. მისცა (მას ქუეყანა) ბერდუჯის მდინარიოვან ვიღრე ტფილისამდე და გაჩიანთამდის 24, 15.

ბაშინაპეპი-ი მოეგება იგი გუთისკეცხ 57, 17.

ბულგულა-ა ჰეროსს მისცა ქუეყანა მტკურისა ჩრდილოთ, მცირის ალაზნისა შესართავითგან ვიღრე ტყეებამდე, რომელსა აწ ჰქვან გულგულა 5, 9.

გურგენის ზღუა-ა||გურგენის ზღუა-ა არს საზღვარი ქუეყანისა მისისა: აღმოსავლით ზღუა გურგენისა 4, 5. გამოკლეს (თურქთა) ზღუა გურგენისი 15, 10.

დაიპყრა ქუეყანა აღმოსავლით ვიღრე ზღუდამდე გურგენისა 6, 5.

დ

დარბაღ-ა||დარბაღანი-ი ისწავეს ხაზართა არაგუსკარი, რომელ არს დარბაღა 12, 4.

დასუეს პყრობილად ციხესა დარბაღანისსა 49, 8.

დარუბალ-ი შეაბნა კარნი ქეტკირითა და უწოდა სახელად დარუბალ 28, 16.

დარუბანდი-ი გამოკლეს ზღუსკარი, რო-

მელსა აწ ჰქვან დარუბანი 11, 21. ისწავეს ხაზართა ზღუსკარი დ. 12, 3. ალაშენა ქალაქი უწოდა სახელი დ. 13, 9—10. უღროსი ლაშქრობა მისი იყვის დარუბანდს 66, 14. ხაზარნი მოადგიან დ. 66, 15. მოვიდიან ხაზარნი დ. 66, 16. წარკიდის მირიან შუელად დარუბანდისა 66, 17.

მოვიდეს ხაზარნი ბრძოლად დ. 68, 5. მირიან წარვიდა შუელად დ. 68, 5. რომელი შესდის ზღუასა დარუბანდისასა 5, 18. მისცა მამისძმისწულსა მისსა ხაზართა მეფემან აღმოსავლით ზღუთგან დარუბანდისით მდინარემდე ლომეკისა 12, 16. მისცა ლეკანს (ქუეყანა) ზღუთგან დარუბანდისათ ვიღრე მდინარემდე ლომეკისა 5, 20.

დაშტი-ი ჩატყუნეს დაშტი ვიღრე ნახ-კეენამდე 45, 15.

დამომთ-ი სუმბატ . აღაშენა ციხე ადგილსა, რომელსა ჰქუან დემოთი 47, 12. სომეხთა უკმოსცეს (ქართველთა) ციხე დემოთისა 49, 20.

დვალეთ-ი გარდამოვლო გზა დვალეთისა და მოვიდა შინ 68, 2. გარდამოვიდეს ოენი გზასა დვალეთისასა 55, 3.

დვინ-ი მოვიდეს ლტოლვილინი ადგილსა მას რომელ არს დვინი 82, 9.

დიდომთ-ი სხუანი დასხნა მთიულეთს, დიდოეთითგან ვიღრე ეგრისამდე 27, 9—10.

დიმნა-ა ფარნავაზ აღაშენა ორნი ციხენი, შორაპანი და დიმნა 24, 11.

დიდომთ-ი (ფარნავაზ) დევნა-უყო ირემთა ველსა დილომისასა 21, 19.

დურძაშაშ-ი ღურძუც დაქდა ნაბრალსა შინა მთისასა და უწოდა სახელი თესი ღურძუკეთი 12, 14. უერღვრა იტევდა (მათ) დ. 27, 7. მირვან მოაოკრა დ. 28, 15. შეიკრიბა მან ღურძუკეთიცა 27, 2—3. გარდამოვიდეს ღურძუკეთს მყოფნი 28, 1. (მირვან) წარემართა დ. 28, 6. შევიდა მირვან დ. 28, 14. აზნაურნი მივიდეს ღურძუკეთსვე 26, 21.

2

მპრ-ი||მპრის-ი მეფობდა მირიან მცხეთის გაღმართ ქართლს და ეგრს 65, 23. ოენნი მოვიდეს ერისთავთა თანა ეგრისთა 57, 12.

ეგროს უწოდა (მას) სახელი თესი ეგრისი 5, 15. დაურჩეს ციხე-ქალაქნი ხუნანი, შიდაქართლი და ე. 12, 2. ეგრისწყალსა და რიონს შუა არს ე. 24, 4. ადერკი დაიპყრა ქართლი და ე. 35, 11. დარჩა ვარაზ-ბაქარს ჰერეთი და ე. 137, 2. (აზონ) დაიპყრა ეგრისიცა 19, 9—10. აქუნდა (მას) ე. 70, 20—21. ფარნავაზ ფაშითი-ფაშად მივიდის ეგრისს 25, 19. ჰუჯი იყო ერისთავი ეგრისისა 24, 23. მისცა (მას) ქუეყანა) მცირით მითგან ვიღრე ზღურადმდე ეგრისისა 24, 10. ჰერეთითგან ვიღრე თავადმდე ქართლისა დ. ე. . . . მისცა ბარტომს 43, 21—22. ვანდგეს . . . ერისთავნი ეგრისისანი 57, 7. ეგრისით შეკრბეს ურიცხუნი სპანი 23, 3. მოყევანა (მას) ე. ძისწული ქუჯისი 32, 10. ქართამისდა ე. მიეცა ასული თესი ცოლად ბარტომ მეფესა 32, 12.

სხუანი დასხნა მთიულეთს ვიღრე ეგრისამდე 27, 10.

მპრისწყალ-ი ეგრისწყალს ქუემოთ დარჩა ბერძენთა 24, 1. მისცა ქუჯის ქუეყანა ეგრისწყალსა და რიონს შუა 24, 4. აქუნდა (მას) ეგრისიცა ვიღრე ეგრისწყალამდე 70, 21.

მპკბა-ა წარვიდა ალექსანდრე ეგ-უბტედ 19, 11.

მპურ-ი მეფე იქმნა ქართლსა და ეგურსა ზედა 24, 7.

მკლმ-ი ფარნავაზ მოტყუნა საზღვარი საბერძნეთისა და გლეციით შემოიქცა 23, 26.

მლარბინ-ი (ვართ) დაბით ელარბინით და საფურცლით 85, 18.

მრუშაშ-ი მოიწიენეს ადგილსა, რომელსა ჰრქუან ერუშეთი 117, 19. მირდატ . . . მატა შენება ერუშეთისა და წუნდისა ეკლესიასა 131, 16.

მშახლ-ა მოვიდა დედაკაცი ვინმე ეშხოსთ 79, 7. წარემართა ნინო დედაკაცისა მის თანა ე. მოსრულისა 80, 8.

3

333333-ი მეფეთა ქართლისათა წარ-
მოსტყუენეს შირაკუანი და ვანან-

დი ბავრეუანამდე 45, 14.

ზ

ზაბა-ა შეიძრნეს საერისთაონი: ხო-
ზაბა, .. ზაგა 74, 18.

ზადა-ა შეიძრნეს საერისთაონი: ხო-
ზაბა, ხოწა ზადა 75, 1.

ზადენ-ი წარმოიქცეს ორნივე ესე მთა-
ნი, არამზ და ზადენ 112, 14. ფარნა-
ჯომ კერპი ზადენ ამართა ზა-
დენს 29, 3.

ზანაპ-ი (მცხეთელთა მამასახლისმან)
დასხნა (იგინი) არაგუსა ზედა, წყარო-
სა, რომელსა ჰქვან ზანაჲ 16, 2.
ალექსანდრე პოენა ციხე-ქალაქნი
ციხე დიდი და ზ. 17, 21.

ზარმა-ა შეიძრნეს საერისთაონი:
ხოზაბა, ხოზა ... ზარმა 75, 1.

ზანაპსოფელ-ი უწოდა ამას ქუეყა-
ნასა ზენასოფლისა, რომელსა აწ ჰქვან
შიდაქართლი 10, 7.

ზიჯა-ა შეიძრნეს საერისთაონი: ხო-
ზაბა, ხოზა ... ზიჯა 74, 18.

ზლუა-ა ორეთისა-ა არს საზღვარი ქუ-
ეყანისა სამხრით ზლუა ორეთისა
4, 5.

ზლუა-ა კონტოხ-ი უჩინა (მას) საზღვა-
რი დასავლით ზლუა პონტოსი 4,
18. არს საზღვარი ქუეყანისა მისისა
... დასავლით ზლუა პონტოსა 4, 5.
პაოს დაიპყრა ქუეყანა და-
სავლით ვიღრე ზლუადმდე პონტოსა
6, 5.

ზლუა-ა სპარისა-ა ეწოდა ქართლი
ხუნანითგან, ვიღრე ზლუამდე სპერს-
სა 8, 11. დაიპყრა ქუეყანა არაგ-
უთაგან დასავლით ვიღრე ზ. ს. 9, 14.
ოდრკოს მისცა (ქუეყანა) ტასისკა-
რითგან ვიღრე ზ. ს. 9, 23.

თ

თაბორ-ი ევმანოელ თაბორს მამისა ხა-
ტი უჩუენა თაეთა მათ მოწაფეთა 92,
17.

თაპაშარ-ი (ოგსთა) გარდამოვლეს გზა
თაყურისა 57, 12.

თმონილ-ი შეიძრნეს საერისთაონი
ზარმა და თმონილი სამეფო 75, 1.

თრიპლეთ-ი შეკრბეს ორნივე სპაზ,
ორიალეთს 34, 1. სომეხნი დად-
გეს თ. 49, 12.

თრიმიკოს-ი ალექსანდრე პრო-
პოს მისცა თრიმიკოსი 19, 21.

თურქეთ-ი ქეკაპოს მოჰკლა თურ-
ქეთს 14, 22.

თუშეთ-ი ფხოელთა დაუტევეს ქუეყანა
მათი და გარდავიდეს თუშეთს 126, 3.

თუშარის-ი ოძრკოს აღაშენა ორნი ცი-
ხე-ქალაქნი: ოძრკე და თუშარისი 9,
24. დაურჩეს (მათ) ციხე-ქალაქნი: თ.,
სამშულდე და მტურერისციხე 12, 2.
პოენა ციხე-ქალაქნი ... ოძრკე, თ. 17,
19. დაიპყრეს ბერძენთა თ. 137, 1.
მტურერისციხესა და თუშარისსა არა
ჰბრძოდა 18, 6. მან აღაშენა ეკლესია
თუშარისის ციხესა შინა 131, 14.

თხომთ-ი (ქუარნი) აღმართენით — ერთი
თხომთს და ერთი მიეც სალომეს
121, 12. (მეფე) აღვიდა მთასა ზედა
თხომთისასა მაღალსა 109, 10. ვარსკუ-
ლავი მიიწია მთასა ზედა თ. 121,
8.

0

იერუსალემი-ი ნაბუქოდონოსორ
 წარმოსტყუენა იერუსალემი 15, 24.
 სპარსთა ი. წარტყუენესო 35, 16. კე-
 ისარმან წარმოსტყუენა ი. 44, 4. ი.
 სპარსთა დაიპყრესო 98, 2—3. ზოგუთა
 შესლვასა იერუსალემს მოვიდა ამბავი
 მცხეთას 35, 16. სპარსნი არა წარ-
 ტყუენვად მოვიდეს ი. 36, 1. წარვიდა
 ი. 75, 10. ასმიოდა (მას) ი. ნიაფორა-
 საგან 95, 2. ჰეროდე მეფობდა ი. 98,
 2. ჭუარნი იგი ამასვე ქალაქსა შინა,
 ი., დამარხულ არიან 78, 16. არცაეინ
 იყო შორის იერუსალემისა სწორ მის-
 სა 77, 6. სპარსნი არა დაპყრობად
 მოვიდეს იერუსალემისა 98, 7. მოვი-
 დეს მოციქულნი ურიათა იერუსალე-
 მით 36, 4. ელოდეს (იგინი) ი. ნათ-

ლისდებასა 80, 12. მოუწერა ანა
 მღვდელმან ი. ელიოზის თანა ესრეთ
 98, 14. სამოსელი იგი შენი წარმოვეც
 ი. ებრაელთა მათ 118, 13. ესე
 ყოველი მისმენილ იყო ი. 125, 3. წარ-
 ვილეს იგინი ქალაქად წმიდად იერუ-
 სალემად 72, 14. წარვიდე ი. 75, 9.
 მიიწია (იგი) ი. 75, 11. წარვიდეს (იგი-
 ნი) ი. 76, 6. მი-რა-იწიენეს (იგინი)
 ი. 76, 7. იერუსალემ, იერუსალემ
 შეიკრებ ყოველთა ფრთეთა შენთა
 ქუეშე 101, 17.

იორ-ი დაბანაკა (მათ) იორსა ზედა 45,
 19.

იორღანე-ა წარვიდა (იგი) წიაღ იორ-
 ღანესა 76, 16—17.

ბ

ბაბაღუქანი-ა იყო კაბადუჯათ ქალაქით
 კაცი ვინმე 72, 9.

ბაშაბა-ი ბაშაბაბანი-ა მისცა (მას) ქუ-
 ეყანა კავკასიის ნაწილი ლომეკის მდი-
 ნარისა დასავალით 12, 9—10. სადა
 წარსწუთების წუერი კავკასისა 5, 14.
 ოვსეთი ... ნაწილი ყო კ. 12, 12.
 მისცა (მას) ვიდრე დასასრულად-
 მდე კავკასისა 6, 1—2. მთა მცირე
 გამოვლის შტოდ კავკასისაგან 5, 1.
 ალექსანდრე გარდამოვლნა კავკას-
 ნი 17, 7.

არს საზღვარი ქუეყანისა მისისა ...
 ჩრდილოთ მთა კავკასია 4, 6. გარ-
 დავლეს (მათ) მთა კ. 11, 16. გარდავ-
 ლო (მან) მთა კ. 12, 8. კახოსს მისცა
 (ქუეყანა) კავკასიასა და კახეთის მთა-
 სა შორის 9, 6. არცა იყო კაცი კავ-
 კასიასა ჩრდილოთ 5, 16. უმეცდრო
 იყო ქუეყანა იგი კავკასიითგან ვადრე
 მდინარემდე დიდად 5, 17. სარკინელ-
 ნი შეივლტოდეს კავკასიად 18, 14.
 შევლტოვილ იყო (იგი) კ. 20, 23. მე

ვიცი აგი, რომელ კავკასიათაჲა შინა-
 ვე დაილევიან 130, 3. ხოლო კავკასი-
 ათა ჩრდილოთ არა იყო ხუედრი თარ-
 გამოსისა 5, 16. ასფაგურ განუხუნის
 კარნი კავკასიანთანი და გამოიყვანის
 ოვსნი 59, 13. განახუნენ კარნი კ. 136,
 6.

ბაშაბანი-ა გარდამოვლეს ოვსთა ფეროშ
 და კავტია 68, 1.

ბაშაბანი-ი ჩრდილონი მისრულ
 იყენეს კამბეჩოანს 45, 19.

ბაშა-ი (უფლოს) აღაშენა უფლისციხე
 კასპი 10, 6. პოვნა ციხე-ქალაქნი
 შუაქართლ, ურზნისი, კ. 17, 20.
 ვარსკელავი იგი გარდასავალსა ზე-
 და კასპისასა, დაადგრა ადგილსა ერთ-
 სა 121, 8—9. რათამცა მოიხილნა (მან)
 კასპად და უფლისციხედ 109, 10.

ბაშაბანი-ი მისცა (მას ქუეყანა) არაგვოვან
 ვიდრე ჰერეთამდე, რომელ არს კახე-
 თი და კუხეთი 24, 13. მოტყუენეს
 (მათ) კ. 28, 2. მირიან მისცა ...
 რეეს საუფლისწულოდ კ. 70, 21. იწყო

შენებლად კახეთს ქალაქსა ნელქარისსა 29, 4. მოიღეს გუამი არჩილისი კ. შინა სამკურდრებელად 248, 9. კახოსს მისცა (ქუეყანა) კავკასიასა და კახეთის მთასა შორის 9, 6. განავლინენით კაც-ნი აღმოსავალით ვიდრე კ. მთამდე 121, 1. ალექსანდრე ჰოენა კახეთისა ქალაქნი 18, 2. ფარნაუზ გაგზავნა მეორე კ. ერისთავად 24, 12. არშაკ განაშორა ნელქარ, ქალაქი კახეთისა 33, 10. მოვიდეს ერისთავი კ., ერისთავი ხუნანისა 55, 8. კახოს შეეწია (მას) შენებასა ჩელეთისასა, რომელსა ბერ ერქუა პირველშენებულსა კახეთისასა 9, 10. უკუქდა იგი ქევსა კ. 136, 9. ნათესავნი მეფეთანი დარჩეს ქევსა კ. 138, 16—17. მოვიდეს მით კახეთისათ 121, 10. მოვიდოდეს მისსა კახეთით 126, 9. კიკნაუმ მიმართა შესვლად კახეთად 245, 5.

კლარჯეთი-ი ფარნაუზ დაიპყრა კლარჯეთი 23, 26. კ. მისცა ქართამს 43, 23. დაიპყრეს ბერძენთა ყოველი კ. 137, 1. აზონ მივიდა კლარჯეთს 23, 8—9. ფარნაუზ მოვიდა კ. 23, 26. (ფარნაუზ) მოვიდა კ. 23, 26. (ფარნაუზ) მივიდის ეგრისს და კ. 25, 19. იყო კ. ერისთავი არზოკ 48, 4. ვერენ შევიდოდა კ. 48, 6. (მირდატ) ბერძენთავან ეძიებდა კ. 138, 11. მიჰყვები მთა შორის კლარჯეთსა და ტაოს 4, 21. (ფარნაუზ) მეშუდე გაგზავნა კლარჯეთის ერისთავად 24,

22. დაიპყრა ყოველი ქართლი თენიერ კლარჯეთისა 23, 11. დარჩა ვარაზ-ბაქარს ქართლი თენიერ კ. 137, 2. განდგეს ერისთავნი ერთი ოძრქისა, ერთი კლარჯეთისა 57, 8. ანდროა წარვიდა გზასა კლარჯეთისასა 38, 28. შერისხნა მეფე ადერკი ერისთავსა კ. 42, 16. რამეთუ ქევსა კ. არა იყო ეკლესია 131, 14. მკედრნი კლარჯეთისანი იყვნეს კაცნი მკურცხნი 48, 7. გამაგრდა იგი სიმაგრეთა შინა კლარჯეთისათა 23, 9.

კოლა-ა მისცა (მას ქუეყანა) თანვართგან ვიდრე თვადმდე მტურისა, რომელ არს ჩავახეთი და კოლა 24, 19.

კოლასტრა-ა კაცი ეინმე იყო კოლასტრას შინა 72, 11. წარვიდა ზაბილონ თესად ქალაქად კოლასტრად 76, 2.

კოსტანტინეპოლ-ი ალაუნა ქალაქი ბიზინტია, რომელსა აწ ჰქვან კოსტანტინეპოლი 20, 3—4. ესე ყოველი მისმენილი იყო იერუსალემით და კოსტანტინეპოლით 125, 3—4.

კუხეთი-ი მისცა (მას ქუეყანა) არაგეთგან ვიდრე პერეთამდე, რომელ არს კახეთი და კუხეთი 24, 13. მისცა რევს საუფლისწულოდ კახეთი და კ. 71, 1. მისცა (მათ) კ. 131, 7. ნინო მიეახლა კუხეთს 126, 8. დამარხეს გუამი მისი კუხეთს, დაბასა ბოღისასა 128, 3. ბოდი, დაბა კუხეთისა, არა წინააღუდგეს ქალაქსა მეფეთასა 121, 14. ვარსკულავი . . . დაადგრა დაბასა ბოდესა კუხეთისასა 121, 11.

ლ

ლემკეთი-ი მას უამსა იყო ვინჟე ლეკეთს, კაცი მგრძნებელი 14, 6. ქეკაპოს მეფე ვერ შევიდა ლ. 14, 7—8.

ლიხი-ი მიეგებნეს (მათ) სპარსნი და ქართველნი მდინარესა ზედა, რომელსა ჰქვან ლიხუ 54, 4. ოესნი დაღვეს ლიხუსა ზედა 55, 5.

ლიხანი-ი არს (იგი) მახლობელად ნაძუსა ლიხანით მიღებულისა 101, 1.

ლიხი-ი მთა მცირე, რომელი გამოვლის შროდ კავკასიისაგან და მოჰქიდავს წუერი დასასრულსა ლაღოსა, რომელსა აწ ჰქვან ლიხი 5, 2. უჩინა საზღვარი მთა მცირე, რომელსა აწ ჰქვან ლ. 5, 13. მისცა (მას ქუეყანა)

მცირით მითგან, რომელ არს ლ., ვიდრე ზღურადმდე ეგრისისა 24, 10.

ლომეცა-ი მისცა კავკასის (ქუეყანა) ლომეცის მდინარითგან ვიდრე დასასრულამდე კავკასისა 6, 1. მისცა (მას) ქუეყანა ლ. მდინარისა დასავლით 12, 10. მისცა ლეკანს (ქუეყანა)

ზღვთგან დარუბანდისათ ვიდრე მდინარემდე ლომეცისა 5, 20. მისცა (მას) ხაზართა მეფემან ნაწილი ლეკანისა, აღმოსავალით ზღვთგან დარუბანდისით მდინარემდე ლ. 12, 16.

მ

შაკაღონ-ი ალექსანდრე გამოჩნდა

ქუეყანასა, რომელსა ჰქვან შაკელონი 17, 4. დაუტევა აზონ ნათესავი მისი ქუეყანით შაკელონით 18, 19.

მანგლის-ი მოვიდა (იგი) მანგლისს 118, 1.

მარბუ--ი ერთი გაგზავნა მარგუს ერისთავად 24, 9.

მასის-ი თარგამოს დაემკედრა ორთა მათ მათა შუა ... არარატსა და მახისსა 3, 11. ვერლარა იტეველა (მათ) ქუეყანა არარატისა და მახისისა 4, 3; 4, 13. ჰაოს დადგა ძირსა მახისისასა 6, 18. ხაზართა შემუსრნეს ყოველნი ქალაქნი არარატისანი და მახისისანი 12, 1. განმავრდა იგი ღირღალთა შინა მახისისათა 7, 13.

მთავართა სხანათლო-მ და ეწოდა ადგილსა მას მთავართა სხანათლო 116, 13.

მთაულეთ-ი||მთიულეთ-ი ქუეყანა ქართლსა და სომხეთისა — მთაულეთი საწარმართო ეამსა ამას უეკეთო სახელმწიფოდ შექმნილ არს 79, 5. სხუანი დასხნა მთიულეთს 27, 9.

მოგუეთ-ი ეპისკოპოსმან შეშადა ადგილი ერთი მიწურვით კილისა კარსა მოგუეთისასა 116, 12.

მოგულთა-მ დასხნა იგინი მცხეთას, ადგილსა მას, რომელსა აწ ქვან მოგულთა 29, 7. მიწინეს ქალაქად მცხეთად, წიად მოგულთასა კილსა ზედა 88, 6. სახლი ელიოზასი იყო ქალაქსა დასავლით წიად შ., კილსა ზედა 101, 5.

მოკაპან-ი (მირიანს) მისცა მოვკანს და ჰერეთი 64, 17. მომეც რანი და შ. 136, 14. ვარაზ-ბაქარ მისცა (მას) რანი და შ. 136, 20. სპარსნი იგი

... დასხნა ჰერეთს და მოვკანს 65, 3. მეფობდა მირიან ... შ. და ეგრს 65, 23. მიეგების მათ წინა მირიან ჰერეთს ანუ შ. 66, 11. მეფობდა მირიან ჰერეთს და შ. 70, 20. ესე ყოველი ჰერეთს და შ. ზედა მოურთეს 67, 20. ხაზართა მეფემან მისცა (მას) ტყუე რანისა და მოვკანისა 12, 17.

მოკაპანეთ-ი (მოვკან) აღაშენა ქალაქი მოვკანეთი 5, 7.

მტაშარ-ი სადა შეკრებვიან მტყუარი და რაკსი 5, 5. უჩინა (მას) საზღვარი ჩრდილოთ შ. 8, 24. სუმბატ განელო შ. 46, 9. (ნინო) გამოვლო შ. 93, 8. აკურთხეს მდინარე შ. 116, 11. მტყუარმან გარდამოხეთქა და წარჰქონდა ქალაქი 112, 14. ბარდოსს მისცა (ქუეყანა) მტყუარს სამხრით 5, 4. რომლისა წყალი ... მიერთვის მტყუარსა 4, 20. მოვკანს მისცა (ქუეყანა) შ. ჩრდილოთ 5, 6. შეერთეს არავუ შ. 8, 7. კუხოსს მისცა (ქუეყანა) მთასა კახეთისასა და შ. შუა 9, 5. თურქნი აღმოყვეს შ. 15, 10. მეოთხე ციხე მცხეთა (არს) შ. ზედა 19, 6. მისცა (მას) ქუეყანა შ. შიდაქართლი 43, 20. ქართლი შ. ჩრდილოეთი მისცა ბარტომს 43, 21. შ. სამხრით ქართლი ... მისცა ქართლს 43, 23. ესე ყოველნი განსრულ იყენეს შ. 45, 18. მისცა (მას) ქუეყანა ხუნანითგან ბარდავამდე შ. ორივე კერძი 69, 1. მდინარენი მიერთვიან შ. 70, 17. ჰეროსს მისცა ქუეყანა მტყუარისა ჩრდილოთ 5, 8. აღაშენა ქალაქი შესაკრებელსა შორის შ. და არავსასა 9, 23. პოვნა ციხე-ქა-

ლაქნი წუნდა, ხერთუი მტურისა 17, 19. ალექსანდრე იხილნა ნათესავნი მსხდომარენი მდინარესა მას მტურისასა 17, 12. მისცა (მას ქუეყანა) ვიღრე თავადმდე მტურისა 10, 1; 24, 19. ხუნანიოვან ვიღრე თავადმდე მ. მისცა ქართამს 43, 23. არდამ წარმოხლუდა ცხური არმაზისი ვიღრე მტურამდე 13, 13. მოულო (მან) საზღვარსა ქართლისასა ქალაქი წუნდა და არტანი მ. 44, 16. მოკვიდა კირით-ზღუდე ციხესა არმაზისასა და აქათ მტურამდის 13, 13.

მტურისციხე-ა ქართლოს აღაშენა მტურისციხე 8, 13. დაურჩეს (მათ) ციხე-ქალაქნი ... სამშულდე და მ. 12, 2. პოვნა (მან) ... ციხე-ქალაქნი ... სამშულდე და მ., რომელ არს ხუნანი 18, 1. მტურისციხესა და თუხარისსა არა კბრძოდა (ალექსანდრე) 18, 6.

მუხნარ-ი მოვიდეს ოვსნი ჩრდილოთ კერძოთა ქალაქისათა, რომელ არს მუხნარი 55, 10. მეფემან მოვლო ... სანახები მუხნარისა 109, 9. მისცა მას ქუეყანა მტურასა შიდაქართლი, მუხნარით კერძი ქალაქი 43, 20. განვიდა მეფე ნადირობად მ. კერძო 108, 18.

მცირე ალაზანი-ი, იხ. ალაზანი-ი.

მცირე ხაზარეთ-ი, იხ. ხაზარეთ-ი.

მცხეთა-ა მცხეთოს აღაშენა ქალაქი და უწოდა სახელი თუნი მცხეთა 9, 23. ქალაქი მ. განდრეებულ იყო უმეტეს ყოველთასა 11, 5. მოზღუდა მ. ქალაქი ქუთაისითა 13, 10. პოვნა ქალაქი დიდი მ. და უბანნი მისნი 17, 21. აზონ (დაუტევა) მეოთხე ციხე დასავლით, მ. მტურასა ზედა 19, 6. მოზღუდა ქალაქი მ. 25, 6. მისცა ქალაქი მ. ბარტომს 43, 20. არს აღმოსავლეთით ქალაქი მ. 79, 4. 'სადათ არს მ. 86, 2. სიხარულითა აღიყსო მ. ქალაქი 114, 22. შეიძრნეს ქალაქნი მ. და უჯარმა 128, 1. ზატკისა ყო მირიან მეფემან და ყოველმან მცხეთამან შესაწირაეი 122, 8. უფლოს დარჩა საყოფელსა მამისა მა-

თისა მცხეთოსისსა მცხეთას 10, 4. ვინცა იყვის მ. 11, 3. პოვეს (მათ) ადგილი ერთი მ. 15, 15. თუთ დადგა მ. 18, 4. აზონ მოარღვენა ზღუდენი ქალაქსა მ. 19, 3. იყო კაბუჯი ერთი მ. შინა 20, 17. (ფარნავაზ) მოსრულ იყო მ. 20, 23. მოვიდა ფარნავაზ მ. 23, 10. ფარნავაზ წარმოვიდა მ. 23, 26—27. ფარნავაზ თუენი გაზაფხულისა ... დაყენის მ. 25, 17. დაქდა საურმაგ მ. მეფედ 27, 12. დაქდა მირვან მ. 28, 16. ფარნავაზომ დასხნა ივინი მ. 29, 6. დაქდა იგი მ. 33, 4. მ. ნეზიერად მეფობდა (მირვან) 33, 6 (ეარ.). აღერჯო დაქდა მ. 35, 12. მოვიდა ამბაეი მ. 35, 16. ურიანი მ. იყენეს 35, 17. ურიანი მოვიდეს მ. 44, 5. შემოიხუცენეს მეფენი ქართლისანი მ. 47, 8. მოვიდეს სომეხნი მ. 48, 12. ფარსმან დადგა მ. შინა 52, 11. შეკრბეს ერისთავნი ქართლისანი მ. 62, 12. თუთცა უკეთესად გამოარჩია მ. დასუმა ძისა მისისა 63, 20. მივიდა (იგი) მ. 64, 5. მეფემან ქასრე ძე მისი დასუა მ. 64, 17. დაეყო (მას) მ. შინა სამი ფელი 71, 5. მდინარე ვასდის ტბასა აწას მ. მისლვად 86, 3. მიართუ ესე მ. მეფესა წარმართთასა 86, 7. იქცეოდა (იგი) მ. შინა 95, 12. სასწაულნი იხილნა თუალმან ჩემმან მ. 97, 11. კუართი იგი უფლისა ელიოზ მოილო მ. 99, 15. არს (იგი) მახლობელად ნაქუსა მის (მ.) დანერგულისა 101, 1. ჭუბარი პატროსანი მ. იპყრეს (მათ) 121, 17. სასწაულნი ქმნილ იყენეს მ. 125, 7. მოვიდა მოციქული კოსტანტინე მეფისა მ. 129, 1—2. იყო ... შემწფოთუბა მ. შინა 100, 4. გყო შენ მკედრ მ. შინა 106, 19. სასწაული იქმნა მ. შინა 111, 8. ქალაქისა მცხეთისა შემუსრვად მოსრულ იყენეს (ივინი) 55, 6. გამოიციოხა ქალაქისა მცხეთისა 63, 16. (რეე) აღაშენია კუბო ჭუარისა მ. 123, 7. ეზრახნეს (პურიანი) მამასახლისსა მცხეთისასა 15, 11. აზონ დაუტევენა ცი-

ხენი ... არმაზი და ერთი თავსა ზედა მ. 19, 4. საურმაგ ორნი კერპნი ... ამართნა გზასა ზედა მ. 27, 14. სედელია კერპი აღმართა თავსა ზედა მ. 58, 4. აღაშენა ერისთავმან სპარსთამან ... ციხელ მცხეთისად 136, 13. ამაზასპ განავსნა კარნი მცხეთისანი ლაშქრითა 55, 11. (ვართ) რაბატელნი დიდისა ქალაქისა მ. 86, 1. უმატა (მან) ყოველთა სიმაგრეთა მცხეთისათა 27,

12. ბარტომ უმატა ზღუდეთა მ. 30, 19. მეფობდენ მცხეთით ბარტომ მეფე და არმაზით ქართამ მეფე 44, 3 (ვარ). მეფენი ქართლისანი მ. გაემართოლიან გზასა 48, 8. მეფობდა მირიან მ. გალმართ ქართლს 65, 22. აღიძრნეს ... წარმავალინი მცხეთად მოვაჭრებად საქმართა რათამე 88, 4. მიიწივნეს (იგინი) ქალაქად მ. 88, 6. ნინო მოვიდა მ. 95, 19. მოიწია ეპისკოპოსი მ. 116, 5.

6

ნანსიზი-ი ძმამან მისმან შეკრიბნა სპანი და მიეგება ბრძოლად ქვესა მას ზედა ნახიბისასა 67, 6.

ნანსტაპისი-ი თუთ დაღვა ქსანს ზედა, ადგილსა, რომელსა ჰქვან ნახტაქისი 18, 5.

ნაპალბაძევი-ი (ფარნავაზ) მიეგება (მათ) ნაქალაქევსა თანა არტანისასა 23, 21.

ნახპაპანი-ი მეფეთა ქართლისათა ჩატყუენეს დაშტი ვიღრე ნახპევიანამდე 45, 15.

ნაქრანსი-ი ფარნაქომ იწყო შენებად კახეთს ქალაქსა ნელქარისსა, რომელ არს ნეკრესი 29, 4. არშაქ განაშორა მ. 33, 10. მირვანოზ ... მოამტყინა ზღუდენი ნეკრესისა ქალაქისა-

ნი 65, 15. მან აღაშენა ეკლესია ნეკრესისა 137, 16.

ნელქარი-ი არშაქ განაშორა ნელქარ, ქალაქი კახეთისა ნეკრესი 33, 10. ფარნაქომ იწყო შენებად კახეთს ქალაქსა ნელქარისსა 29, 4.

ნიქოფსი-ი აღესრულა სუმონ კანანელი ქალაქსა ნიკოფსისასა 38, 27.

ნოსტამ-ა უფროსი ბრძოლა იყვის მდინარესა ზედა, რომელსა ჰქვან ნოსტე 48, 3.

ნოსტისთაბვი-ი მისცა (მას ქუეყანა) ნოსტისთავითგანი ზღუადღის 24, 21.

ნოტაქორა-ა გუამი არჩილისი დამარხეს ნოტაქორას, მის მიერ აღშენებულსა ეკლესიასა 248, 7—8.

7

ნოსტა-ი იგი არს ოვხეთი, რომელ ნაწილი იყო კავკასისა 12, 11. მოტყუენა (ამაზასპ) ო. 57, 2. მირიან მოტყუენა ო. 68, 2. (ამაზასპ) გარდავიდა ოვხეთს 57, 2. წარვიდა ასფაგურ, ქართველთა მეფე, ო. 62, 8. შევიდა ასფაგურ ო. 62, 10. მირიან ... გარდავიდა ო. 68, 1. მეფეთა ქართლისათა ... გარდამოიყვანნეს ოვსთა მეფენი სპითა ოვხეთისათა 45, 9. ქართველთა

მოირთეს ძალი ოვხეთით 48, 11. რათამეცა მოიმატნა (მან) სპანი ოვხეთით 62, 9.

ნობანთა-ა ნინო მოვიდა ორბანთად, საზღვართა სომხეთისათა 85, 4. ორბისციხე-ა გაჩიოსს მისცა (მან) ორბისციხე 9, 1.

1 გამოცემაშია: ნოსტის თავითგან.

2 გამოცემაშია: ორბის ციხე.

ორმთ-ი პოს დაიპყრა ქუეყანა
სამხრით მთ-თ ორეთისითგან 6, 4.
ოდრპმ-ა||ოდრპმ-ი ამან ოძრქოს ალა-
შენა ციხე-ქალაქნი: ოძრქე და
თუხარისი 9, 24. პოენა ციხე-ქალაქნი
... ო., მოკიდებული კლდესა დადოს-
სა, თუხარისი 17, 19. იყო ოძრქეს ქა-

ლაქსა შინა ერისთავი მეღისა 47, 21.
მეექუსე გაგზაუნა (მან) ოძრქის ერის-
თავად 24, 20. განდგეს ერისთავნი
ერთი ოძრქისა, ერთი კლარქეთისა 57,
8.

ალაშენა ციხე ქუეყანასა ოძრქევე-
სასა 47, 11.

კ

პარმთ-ი წარვლნა ქუეყანანი პართი-
სანი, რომელ არს სომხითი 38, 27—
28.

პარხალ-ი||პარხბარ-ი (იგი) აენებდის ...
ქუეყანასა პარხლისასა, რომელ არს
ტაო 48, 5.
სღევენეს საზღვართამდე სომხითისა,
ქუეყანასა პარხრისასა, რომელ არს
ტაო 49, 3 (ვარ.).

პატალან-ი აღდგომილ იყვნეს
ბრანქნი ბრძოლად პრომთა ეელსა ზე-
და პატალანისასა 73, 3.

პონტო-ი ქუეყანა მარჩან მეფე-
მან მოიყვანა ცოლი საბერძნეთით,
პონტოთ 66, 8. (ცოლი პილატესი).
წარვიდა პონტოლ 78, 11.

ქ

შალმთ-ი დადგეს (იგინი) შალეთს და

უქადაგეს ერწო-თიანელთა 126, 1.

რ

რან-ი რანი და პერეთი დარჩა სპარსთა
14, 2. მისცა (მას) ... რ., მოვკანი და
პერეთი 64, 17. რომელსა პქონდა რ.
მიცემულად მირიან მეფისაგან
117, 3. (პეროზს) აქუნდა რ. ბარდა-
ვამდის მიცემულად მირიანისგან 130,
23. პირველად მომეც რ. 136, 14. მის-
ცა (მას) რ. და მოვკანი 136, 19. მე-
ფობდა მირიან რანს 65, 23;
70, 20. ესე ყოველი ... რ., პერეთს
და მოვკანს ზედა მოურთეს 67, 20.
ნანო წარემართა რ. 126, 7. ბაქარ
... განამრავლნა მღდელნი ... ყოველ-
სა ქართლსა და რანსა 131, 9. მამის-
ძმისწულსა მისსა ხაზართა მეფემან
მისცა ტყუე რანისა და მოვკანისა 12,

17. (მცხეთა) ყოველთა ქალაქთა
ქართლისათა, რ. და მის კერძოთა.
ყოვლისა ... უმაგრესად გამოარჩია.
64, 1. შეკრბეს სპარსნი რანისანი-
35, 8—9.

რამხ-ი შეკრბებინა მტკუარი და რაქსი-
5, 5. მდინარენი მიერთვიან რაქ-
სსა 70, 16.

რეპა-ი იქმნა ბრძოლა ... ადგილსა, რო-
მელსა ჰქვან რეპა 54, 4.

რიონ-ი მისცა ქუქის ქუეყანა ეგრის-
წყალსა და რიონს შუა 24, 4. მისცა-
(მას ქუეყანა) მცირით მითიგან ...
ვიდრე ზღურადმდე ეგრისისა რ. ზე-
მთ 24, 10.

რკინისკევი-ი ფარსმან მიეგება (მათ) იწროთა რკინისკევისათა 51, 17.
 რუსთაში-ი აღაშენა ბოსტანქალაქი, რომელსა აწ ჰქვან რუსთავი 8, 20. კუხოსის მისცა ბოსტანქალაქი, რომელსა

აწ ჰქვან რ. 9, 4. პოვნა ციხე-ქალაქნი რ. და სამშულდე 18, 1. მან გამოიღო რ. და აღაშენა ეკლესია 137, 15. მოიყვანა ძმისწულნი და დასხნა რუსთავს ერისთავად 131, 7.

ს

საბასტან-ი საბასტანით გუშინ წამოხუელთ 113, 20.

საბერძნეთ-ი ბიზინტიოსს მისცა (ალექსანდრე) საბერძნეთი და ქართლი 20, 1. მეფე ვუთთა სპითა ურიცხვთა შევიდა საბერძნეთს 68, 6 აღზრდილ იყო იგი ს. 68, 10. ფარნავაზ მოტყუენა საზღვარი საბერძნეთისა 23, 25. მონებდა იგი ბიზინტიოსს, მეფესა საბერძნეთისასა 20, 9. იწყეს (სპარსთა) ტყუენად საბერძნეთისა 69, 17. შეივლტოდა (იგი) საზღვართა საბერძნეთისათა 62, 2; 62, 6. აზონ მოირთნა სპანი საბერძნეთით 23, 17. მოირთო (მან) ძალი ს. 53, 22 (ვარ.). რვე მოიყვანა ცოლი ს. 58, 2. მირიან მოიყვანა ცოლი ს. 66, 8. მოირთის ძალი თრდატ ს. 69, 2—3. მოვიდა მირიან მეფე ს. ოტებულა 102, 5. ასმოიდა სასწაული ქრისტეს სჯულისა ს. 103, 1. აღვაშენოთ სახლი სალოცველად ვიდრე მოსლვადმდე მდელთა ს. 111, 22. მოირთო (მან) ძალი საბერძნეთითცა 57, 10. შევიდეთ საბერძნეთად 69, 12. შევიდეს (იგინი) ს. 69, 15. იყო შესლვა მირიან მეფისა ს. 95, 13—14. წარავლენნა (მირიან) მოციქულნი ს. 111, 5.

სამშულდე-ი ქართლოს აღაშენა ციხე ორბისა, რომელსა აწ ჰქვან სამშულდე 8, 13. დაურჩეს (მათ) ციხე-ქალაქნი ... ს. და მტურერისციხე 12, 2. ალექსანდრე პოვნა ციხე-ქალაქნი რუსთავი და დედაციხე ს. 18, 1. მეოთხე გაგზავნა სამშულდის ერისთავად 24, 16. მისცა (მას) საერისთაო

სამშულდისა 27, 19. მოვიდეს ერისთავნი ერისთავი კახეთისა ერისთავი ს. 55, 8—9. მესამესა შვილსა ზრდიდა ერისთავი ს. 137, 11. გამოიყვანა (მან) ცოლი ბარტოზისი სამშულდით 33, 3. მოიყვანეს ასული ასფაგურ მეფისა ს. 64, 6. ბაქარ ... ფეროზს მისცა სამშულდითგან მიღმართ ქუეყანანი 130, 24.

სამცხე-ი მისცა (მას) ნოსტისთავითგან ზღუამდის, რომელ არს სამცხე და აქარა 24, 21. სუმბატ აღაშენა ციხე ქუეყანასა ოძრკევისასა, რომელსა ეწოდების ს. 47, 12.

სანადირო ძალბა-ი აღაშენა ქალაქი გოჩიანი, რომელსა ერქუა სანადირო ქალაქი 9, 3.

სარკინე-ი ეწოდა მას ადგალსა სარკინე 15, 18. პოვნა ციხე-ქალაქნი დიდი მცხეთა და უბანნი მისნი, ს. ზანავი 17, 21. ალექსანდრე მოიყვანა ქალაქი ს. 18, 10.

საფურცლ-ი ამასას განვიდა ადგილსა, რომელსა ჰქვან საფურცლე 55, 16. (ვართ) დაბით ელარბინით და საფურცლით 85, 18.

საქართველო-ი კმატა კეთილის ყოფა საქართველოსა 66, 7 (ვარ.).

საქრეთ-ი გაჩაოსს მისცა სკრეთის მდინარითგან ვიდრე თავადმდე აბოცისა 9, 1. მისცა (მას ქუეყანა) სკრეთისა მდინარითგან ვიდრე მთამდე, რომელ არს ტაშირი 24, 16.

სომხით-ი მოვლო (მან) ყოველი სომხითი 15, 2. ქასრე ... დაიპყრა ს. 62, 5. დაიპყრა ს. სპარსთა მეფემან 62, 7. წაღებულ არს ს. 62, 21. ქასრე

... მირიანს მისცა ქართლი, ს. 64, 17. შოკლის მირიან ს. 69, 5. შეგვრბეთ და გარდაელოთ ს. 69, 12. გარდაეღეს (მათ) ს. 69, 14. წარტყუნენს (მათ) ს. 69, 15. მოაოტრეს (სპარსთა) ს. 136, 11. მეფე იქმნა სომხითს არშაკ 28, 20. (ლორ) მისი ... წარვიდა ს. 32, 18. აღერტი აღზარდეს ს. 33, 13. მეფე იქმნა ს. იარვანდ 44, 14. შევერდეს ესენი ს. 45, 13. შემოველით ს. ძაებად შენდა 46, 6. მეფენი გაემართოდინა ს. 48, 8. ფარნავაზ მივიდა ს. 53, 18. ხოლო ს. მეფე იქმნა კოსარო 59, 11. (ქასრე) მოვიდა ს. 62, 4. სპარსნი იგი დასხნა ჰერეთს და მოვავანს და ს. 65, 3. შეფობდა მირიან ქართლს, ს. 65, 22. ესე ყოველი ქართლს, ს. ზედა მოურთეს 67, 20. კეისარმან (თრდატ) გამოგზავნა ს. 68, 16. გამოვიდეს (იგინი) ს. 68, 16. მოვიდეს სპარსნი ს. 136, 11. მისცა ძესა თესსა ტყუე სომხითისა 12, 9. მოიკლა სპარსთაგან მეფე ს. 62, 21. არს აღმოსავლეთით ქუეყანა ქართლისა და ს. 79, 5. მოვიდა სუმბატ სპითა სომხითისათა 49, 10. რომელსა ვერ ებრძოდინა ბუმბერაზნი ქართლისა და სომხითისანი 51, 19. დევნა-უყვეს (მათ) მთავართა სომხითისათა 61, 17. სუმბატ მოუწოდა სპათა სომხითისათა 45, 17. ყოველნი მიეტევენეს სპათა ს. 46, 22. იგი ავნებდის საზღვართა ს. 48, 5. (ფარნავაზ) წინამძღლურ ექმნა სპათა ქართლისა და ს. 53, 1. მივიდა (იგი) სპათა თანა სომხითისათა 34, 17. ყოველთა ქალაქთა ს. უმაგრესად გამოარჩია (იგი) 64, 1. (წართველთა და ოვსთა) სდევნეს საზღვართამდე სომხითისა 49, 3. მოერთნეს (მათ) ერისთავნი ანტიოქოზისნი სომხითით 23, 20. ბარტომ მოირთო ძალი ს. 31, 19. აღვილია (თქუნენ) ნატყუნენავი ს. 46, 2. (ამაზასკ) მოირთო ძალი ს. 57, 1. ასმოიდა (მირიანს) სასწაული ქრისტეს სჯულისა საბერძნეთით და ს. 103, 1.

სპარსეთ-ი აფრიდონ ძესა მისცა სახლად საარსეთი 13, 15. შესრულ იყო ალექსანდრე და განერყუნა ს. 43, 11. მრავალგზის დამიცავს ს. ხაზართაგან 67, 11. მეფე იქმნა სპარსეთს ძე სპანდიაციონი 16, 17. მირვან ... ავტოლოდა ს. 30, 4. მირვან შეკრიბნა სპანი ძლიერნი ს. 31, 3. არღარა დაქლომილ იყო მეფე ს. 43, 12. (ფარსმან) იწყო შესლვად ს. 53, 1. მეფე იქმნა ს. ქასრე ანუშარვან სასანიანი 59, 8. სომეხთა და ქართველთა განამრავლეს შესლვა ს. 60, 4. განმზადებულ იყო კოსარო მეფე შესლვად ს. 61, 14. დაქდა მელეღ ს. ძმა მირიანისი 67, 2. მეფე იქმნა ს. ძმა მირიანისი 69, 10. აღერკის მეფობასა გამოჩნდა მეფობა სპარსეთისა 43, 10. მოკლეს მირდატ და ერისთავი ს. 54, 6. განამრავლეს (სომეხთა და ქართველთა) ტყუენვა ს. 59, 17. სომეხთა და ქართველთა განამრავლეს შესლვა და ოკრება ს. 60, 4. მათ მისცეს მეფობა ს. ბარტამს 67, 18. შეკრბეს ერისთავნი სპარსეთისანი 43, 14. აღვილთა და აღვილთა იცვენს ერისთავნი სპარსეთისა 43, 13. ვითარცა იხილეს მოხეტებულთა და მარზაპანთა სპარსეთისათა 67, 6. შევიღტოდა (იგი) საზღვართა სპარსეთისათა 62, 2. (საღრმაგ) მოიყვანა სპარსეთით შვილი ნებროთისი 27, 17. (ფარნავომ) მოიყვანა ს. მოგუნი 29, 6. არშაკ ლიორთო ძალი ს. 33, 18. მირდატ და ერისთავმან მოირთეს ძალი ს. 54, 2. მირიან მოიყვანა ს. თესი მისი 68, 18. (მირიან) ძალი მოირთო ს. 69, 2. განძლიერდის მირიან ს. 69, 5. შემოვიდეს თურქნი სპარსეთად 16, 14. წარვიდა მირდატ ს. 51, 9. პარველსავე შესლვასა ს. ეწყო (მათ) ქასრე 59, 15. (სომეხთა და ქართველთა) განამრავლეს შესლვა ს. 59, 17. წარვიდა მეფე ს. 65, 13. მეფე შევიდა ს. 70, 5. წარვიდა მირდატ სპარსეთადვე 52, 9; 52, 19.

სპარ-ი პონა ციხე-ქალაქნი ხერ-
თვისი თუხარისი მდინარესა ზელა
სპერისასა, რომელსა ჰქვან კოროხი
17, 20.

სუანეთ-ი მისცა ქუჯის ქუეყანა
რომელსა შინა არს ეგრისი და სუა-
ნეთი 24, 4—5. სხუანი დასხნა მთი-
ულეთს, დიდოეთითგან ვიღრე ეგრი-
სამდე, რომელ არს ს. 27, 10.

ტ

ტაო-ი იგი აენებდის ... ქუეყანასა პარ-
ხლისასა, რომელ არს ტაო 48, 5.
(ქართველთა და ოვსთა) სდევენს (მას)
საზღვართამდე სომხეთისა, ქუეყანასა
პარხრისასა, რომელ არს ტ. 49, 3
(ვარ.). მიჰყვების მთა შორის კლარ-
ჯეთსა და ტაოს 4, 21.

ტანისპარ-ი ოძრკოს მისცა ქუეყანა ტა-
სისკართგან ვიღრე ზღუამდე სპერი-
სა 9, 23. მისცა (მას ქუეყანა) ტ. ვიღ-
რე არსიანთამდის 24, 20. ეპურა (მას)
ქუეყანა ... ტფილისითგან ვიღრე ტა-
სისკარამდე 10, 5. მისცა (მას ქუეყა-
ნა) ტფილისითგან ვიღრე ტ. 24,
25. არაგუთგან ვიღრე ტასისკართამდე
უწოდა ამას ქუეყანასა ზენასოფლისა
10, 6—7.

ტაშირ-ი მისცა (მას ქუეყანა) სკურეთი-
სა მდინარითგან ვიღრე მთამდე, რო-
მელ არს ტაშირი და აბოცი 24, 17.
ერისთავნი მოეგებნეს სომეხთა
მედესა ტაშირს 29, 24. ფარნაჯომ მი-
ეგება მუნეე ტ. 29, 25.

ტენეზაბა-ა შეიძრნეს საერისთაონი:
ხოზამა, ხოზა ტენეზაბა 74, 18.

ტრაპიზონ-ი ანდრაია ქალაქად ტრაპი-
ზონად ... განვიდა მიერ 38, 27 (ვარ.).

ტფილის-ი ალაშენა ერისთავმან სპარსთა-
მან ტფილისის კართა შორის ციხედ
მცხეთისად 136, 12. ერისთავმან
მოსცა (მას) ციხე ტფილისისა 136,
20—21. ივტოლდეს ირემნი ლარალთა
შინა ტფილისისათა 21, 19. დიპყრა
ქუეყანა ტფილისითგან ვიღრე
ზღუამდე სპერისა 9, 14. ეპურა (მას)
ქუეყანა ტ. ვიღრე ტასისკარამდე
10, 5. მისცა (მას ქუეყანა) ტ. ...
ვიღრე ტასისკარამდე 24, 24. მისცა
(მას ქუეყანა) ბერდუჯას მდინარითგან
ვიღრე ტფილისამდე 24, 15.

ტყეტიბა-ა კახოსს მისცა (ქუეყანა)

არაგუთგან ვიღრე ტყეტიბამდე 9, 7.
პეროსს მისცა ქუეყანა მცირე
ალაზნისა შესართავითგან ვიღრე
ტყეტიბამდე 5, 9.

უ

ურბნის-ი ამან ალაშენა ურბნისი 10,
6. პონა ციხე-ქალაქნი უ., კასპი
17, 20. მიწია ქალაქსა მას, რო-
მელსა ეწოდებას უ. 87, 18.

ურინსტან-ი იშვა ქრისტე ბეთლემს
ურინსტანისასა 35, 15.

უფლისციხე-ა (უფლოს) ალაშენა უფ-
ლისციხე 10, 6. პონა ციხე-ქალაქნი
კასპი და უ. 17, 20. არშაყ ჰმა-
ტა სიმეგრესა უფლისციხისასა 33, 11.

მოვლო ... სანახები მუხნარისა ...
რათამცა მოიხილა კასპად და უფლის-
ციხედ 109, 10.

უჯარმა-ა ასეგაურ ალაშენა ციხე-ქა-
ლაქი უჯარმა 59, 5. შეიძრნეს ორნივე
ესე ქალაქნი, მცხეთა და უ. 128, 1.
დასუა იგი უჯარმას 71, 1. ცხოვრდე-
ბოდეს იგინი უ. 71, 2. აღმართოს (ქუ-
არი) უ. ქალაქსა 121, 14. რომელნი
ცხოვრებდეს უ. 126, 11.

ფ

შანავერა-ი||შარბენა-ა გაეხოსს მისცა (ქუეყანა) ფანავრითგან ვიდრე თავად-მდე მტკურისა 10, 1. მისცა (მას ქუეყანა) ფ. ვიდრე თავადმდე მტკურისა 24, 18. ეპყრა (მას) ქუეყანა ტფილისითგან ვიდრე ტანისკარამდე და ფანავრალმდე 10, 5. მისცე მას ქუეყანა ტფილისითგან ვიდრე ტანისკარამდე და ფ. 24, 25.

მეიმთხვა ტბასა . . . , რომელსა ჰქვან ფარავნა 85, 7.

შარბისონ-ი გამოელეს გზა ფარისოსისა 45, 16.

შარმოში-ი გარდამოელეს ოესთა ფეროში და კავტია 68, 1.

შრობათონს-ი მისცა ასი ათასი კაცი ქუეყანიტ ჰრომით, რომელსა ჰქვან ფროტათოს 18, 20.

ჭ

ჭართლ-ი ქართლოს უწოდა მთასა მას სახელი თავისა თუსისა ქართლი 8, 9. ერქუა მთასა მას ჭ. და მის გამო ეწოდა ყოველსა ქართლსა ჭ. 8, 11. ხელა წილად (იარედს) ჭ. 13, 16. ქაიხოსრო მოვლო ყოველი სომხითი და ჭ. 15, 3. დაიპყრა ალექსანდრე ყოველი ჭ. 18, 15. ბიზინტიოსს მისცა საბერძნეთი და ჭ. 20, 1. ფარნავაზ . . . დაიპყრა ყოველი ჭ. 23, 11. (ფარნავაზ) ვანავსო ჭ. 25, 16. საურმაგ დაიპყრა ჭ. 27, 4. არშაკ დაიპყრა ყოველი ჭ. 30, 6. მოვლეს სპარსთა ყოველი ჭ. 30, 15. მირვან დაიპყრა ყოველი ჭ. 33, 1. ადერკი დაიპყრა ჭ. და ეგრისი 35, 11. მისცა ყოველი ჭ. მტკუარსა ჩრდილოეთი ბარტომს 43, 21. მტკუარსა სამხრით ჭ. მისცა ქართამს 43, 23. სუმბატ . . . მოაოჭრა ჭ. 47, 9. აღშენდა ჭ. მოოჭრებული სომეხთაგან 48, 17. გამოვიდეს სპარსნი . . . და დაიპყრეს ჭ. 53, 15. დაიპყრეს ჭ. მირდატ და ერისთავმან სპარსთამან 53, 19. მოკლეს ამავასპ და დაიპყრეს ჭ. 57, 21. მეფემან ქასრე . . . ძე მისი დასუა მცხეთას და მისცა ჭ. 64, 17. ოესთა . . . განრყუნეს ჭ. 68, 1. ნათელს-იღებდეს ყოველი ჭ. 115, 22. შეიძრნეს ესე ქალაქნი და ყოველი ჭ. 128, 1. მირიან განამტკიცა ყოვე-

ლი ჭ. და ჰერეთი 128, 8. მოქცეულ იყო ჭ. 135, 24. თქუენდა კმა არს ჭ. 136, 16. გაქუნდეს უუე ჭ. 136, 17. დარჩა ვარაზ-ბაქარს ჭ. 137, 2. სპარსთა დაიპყრეს ჭ. 138, 16. იგი დღე განაწესეს ჭუარისა მსახურებად ყოველმან ქართლმან 122, 9. ურიანი მოვიდეს ქართლს 15, 23. იყუნეს ჭ. . . აღრუულ ესე ნათესაენი 16, 21. დაეშენნეს ივირცია ჭ. 17, 16. ალექსანდრე მოსრნა ყოველი იგი ჭ. მყოფნი 18, 16. ალექსანდრე დაუტევა ჭ. ერისთავად აზონ 18, 22. სომეხთა მეფე წარმოემართა ჭ. 29, 22. მირვან წარემართა ჭ. 31, 3. ადერკის მეფობამდე ჭ. ერთი დაჯდის მეფედ 43, 16 (ვარ.). ესე მეფენი მეფობდეს ჭ. 59, 6. შემოსლეა სპარსთა ჭ. და მეფობა მირიანისი 60, 2 (სათ.). მეფობდა მირიანს ჭ. 65, 22; 70, 20. დაესრულა ჭ. შინა მეფობა ფარნავაზიანთა მეფეთა 66, 2. ესე ყოველი ჭ. სომხითს ზედა მოურთეს 67, 20. ქება-ღადება ჭრისტესი არღარა ფარულად ითქმოდა ჭ. შინა 92, 8. ურწმუნოებისა მთანი დაირღუეს ჭ. შინა 112, 20. (სპარსთა) მოაოჭრეს სომხითი და შემოვიდეს ჭ. 136, 12. არდამ მოსრა ყოველი ხაზარი . . . ქართლსა შინა 13, 8 აქამომდე არა იყო ჭ. შინა საქმე ქუეყ-

არსა 13, 11. შემოკრბეს ესე ურიცხუნი ნათესავნი ქ. შინა 16, 5. იზრახებოდა ქ. შინა ექუსი ენა 16, 21. დაიპყრა ქ. ზედა ეგრისიცა 19, 9. ფარნავაზ მეფე იქმნა ყოველსა ქ. და ეგურსა ზედა 24, 7. იყო სიხარული ყოველსა ქ. ზედა მეფობისათეს ფარნავაზისა 26, 2. ფარნავაზ იყო პირველი მეფე ქ. შინა ქართლოსისა ნათესავთაგანი 26, 8. არლარა იზრახებოდა სხუი ენა ქ. შინა თენიერ ქართლისა 26, 9. იყვის ფარნავაზ სპასპეტი ქ. შინა 51, 13. მეფობდა ესე ფარსმან ყოველსა ქ. ზედა 54, 15. ამან არლარავის უტევა ქ. შინა ყრმათა კლეა 58, 8. მეფობდა რეუ კეთილად ყოველსა ქ. ზედა 58, 11 (ვარ.). აწ მოეფინა მადლი ღმრთისა ქ. 119, 14. სომეხნი რევის ძისა მეფობასა ლამოდეს ქ. 130, 21. ბაქარ განამრაველნა მღღელნი და დიაკონნი ყოველსა ქ. ეკლესიათა მსახურებად 131, 9. (ფარსმან) განაახლნა ეკლესიანი ყოველსა ქ. შინა 138, 3. ყოველთა ქართლისა ქალაქთა მოარღვენა ზღუდენი 19, 7. რომელსა ვერ ებრძოდინ ბუმბერაზნი ქ. და სომხითისანი 51, 19. წინამძღუარ ექმნა იგი სპათა ქ. და სომხითისათა 52, 20. დაუტევა ძე თუხი ქ. მეფედ 57, 21—22. არა დასხნა ქ. საზღვართა სპარსნი იგი 65, 2. ვაქსენოთ ცხოვრება ქ. განმანათლებლისა ნინო მოციქულისა 72, 4. არს აღმოსავლეთით ქუეყანა ქ. და სომხითისა 79, 5. ესე ნიშანი მათისა წარწყმედისა არს და ქ. ცხოვრებისა 113, 16. ნათესავნი ქ. მეფეთანი დარჩეს ქეკესა კახთისასა 138, 16 (ვარ.). ამბავი ქართლისა 8, 2 (სათ.). წარმოვთქუათ ამბავი ქ. 8, 3. მისცა ძესა თუსსა ტყუე სომხითისა და ქ. 12, 9. რომელი იყო პირველი მეფე ქ., ქართლოსიანი 20, 16. სომეხთა უკმოსცეს (ქართველთა) საზღვარი ქ. 49, 19. მოქცევა ... ყოვლისა ქ. ნინო მოციქულისა მიერ 72, 1 (სათ.). ნინო, მოძღვარი ქ., მათგან იშვა 76, 3. დიდსა სარწმუნოებასა შინა იყვენეს

აზნაურნი და ყოველი ერი ქ. 135, 25. ქუეყანა მათი საზღვარი ქ. მოსცა ვარაზ-ბაქარსვე 137, 4. რომელი იყო მეფე ქ. 245, 2. შემუსრა ყოველი შენებული ქ. 245, 4. მოიძულეს იგი ერმან ქართლისამან 57, 5. ნათელ-იღეს ყოველმან ერმან და სიმრავლემან ქ. 116, 20. ნათელ-ილოს ყოველმან სულმან ქ. 117, 9. რომელსა თაყუანი-სცეს ყოველმან სიმრავლემან ქ. 119, 15. იხილა ყოველმან ერმან ქ. 120, 10 (ვარ.). ერისთავმან ქ. წარმართა მახული 125, 19 (ვარ.). დაფლეს იგი თავსა ზედა ქართლისაჲ 8, 18. ფარნავაზ ამართა ეკრპი თავსა ზედა ქ. 25, 12. აღექსანდრე აღმოვიდა ქუეყანასა ქ. 17, 18. ზღუდენი ... მოსდგმიდეს პირსა ქ. 19, 4. აღექსანდრე მოუწერა წიგნი ერისთავსა ქ. 20, 2. მოულო საზღვარსა ქ. ქალაქი წუნდა 44, 15. სიმრავლე სპარსთა არა იყოს ქუეყანასა შინა ქ. თანადორეულად 65, 7. (ნინო) მიიწია სანახებსა ქ. 87, 17. რომელნი-იგი ღმერთად უჩნდეს ერსა მას ქ. 90, 2. მოუწერა პატრიარქმან ყოველსა ერსა ქ. 124, 17. მოვიდა წიგნი პროპით ყოველსა ერსა ქ. 124, 19. ქუეყანასა მას ქ. მიეფინა მზე სიმართლისა 125, 4. ბერძენთაგან ეძებდა კლარჯეთს, საზღვარსა ქ. 138, 11—12. სპასალარ-გყო შენ ქუეყანასა ზედა ქ. 247, 5. წადიერებითა ყოვლისა ერისა ქართლისათა იყენეს ეკლესიასა შინა 120, 9. (ვარ.). დაუტევა აზონ ... მპყრობელად ქართლისა 18, 23. პერეთითგან ვიდრე თავადმდე ქ. და ეგრისისა ... მისცა ბარტომე 43, 21. არლამ შემუსრნა ყოველნი ქალაქნი და ციხენი ქართლისანი 13, 7. აზონ დაიპყრნა ყოველნი საზღვარნი ქ. 19, 8. ფარნავაზს განემრავლენეს შკედარნი ქ. 23, 18. ფარნავაზ ყოველნი ქალაქნი და ციხენი ქ. აღაშენნა 25, 7. შეითქუნეს ერისთავნი ქ. 29, 9. ბარტომ შემოკრიბნა სპანი ქ. 31, 18. არშაქ შემოკრიბნა ყოველნი ერისთავნი ქ. 33, 18. შემოიხუ-

ენეს ორნივე მეფენი ქ. მცხეთას 47, 8. მეფენი ესე ქ. არა დასცხრეს კირთებისაგან სომეხთა ზედა 47, 15. განწირნეს (მათ) ყოველნი ველნი ქ. 47, 17. მეფენი ქ. მცხეთით გაემართოდან სომხითს 48, 8. უუქმოიხუნეს (მათ) საზღვარი ქ. 50, 2. ფარსმან შემოკრიბნა სპანი ქ. 51, 16. შეკრბეს ერისთავნი ქ. განდგომილნი 57, 15. დაესრულნეს მეფენი ქ. ფარსავეზიანნი 59, 18. შეკრბეს ერისთავნი ქ. მცხეთას 62, 12. მიეგება (მას) მადეან სპასპეტი და ერისთავნი ქ. 64, 5. ღმერთნი ქ. არმაზ და ზადენ იცუნეს სარწმუნებელად კაცთა მიმართ 106, 17. ესე ენანი იტოლეს ყოველთა მეფეთა ქართლისათა 16, 23. ზრახვა-ყვეს ერისთავთა ქ. 26, 14. შეიყუარეს იგი ყოველთა მკედრთა ქ. 28, 18. მოიძულეს იგი მკედრთა ქ. 29, 8. ერისთავთა ქ. მისცეს (მას) მძევლები 29, 20. ვერ იძებნეს მეფეთა ქ. საზღვარი 44, 18. მეფეთა ქ. მოუწოდეს ოვსთა 45, 7. მეფეთა ქ. შემოკრიბნეს სპანი თუსნი 45, 11. მეფეთა ქ. უბრძანეს ქუეყანასა მათსა შელტოლვა ციხეთა 49, 10. წარჩინებულთა ქ. დასუეს მეფედ ძე რევისი 137, 8. საურმაგ უმატა სიმაგრეთა მცხეთისა და ქართლისათა 27, 13. მეფემან მოუწოდა ერისთავთა ქ. 28, 3. მეფე ჩუენი არღარა მსახურებს ღმერთთა მპყრობელთა ქ. 29, 11. არაჲ უმატა სიმაგრეთა ქ. 30, 7. ბარტომ უმატა ყოველთა სიმაგრეთა ქ. 30, 20. ვესაგ მე ღმერთთა მპყრობელთა ქ. 31, 12. ამაზასმ მოუწოდა ყოველთა ერისთავთა ქ. 55, 7. მირვანოზ ჰმატა სიმაგრეთა ქ. 65, 14. ნიჭნი ესე დაამკდრენ ქალაქთა ქ. 117, 17. განეფინა ყოველ-

თა ადგილთა ქ. ნაწილი სუეტისა ცხოველისა 131, 22. უბრძანა: „სადაცა ჭერ იჩინო ადგილთა ქ., აღაშენენ ეკლესიანი 117, 16. დაფლვიდეს საგანძურთა ქ. 246, 21. შენ ხარ შვილი თავთა მათ ქართლისათა 22, 22. შეუდგეთ მსახურებასა ღმერთთა მათ მპყრობელთა ქართლისათა 109, 4. განიზრახეს ძიება საზღვართა ქართლისათა 45, 5. ფარსმან ქუელი იყო კაცი კეთილი უმკობესი ყოველთა მეფეთა ქ. 51, 5. (მცხეთა) ყოველთა ქალაქთა ქართლისათა უძაგრესად გამოარჩია 64, 1. ყოველთა მეფეთა ქ. უმეტეს აღასრულებდა მსახურებასა კერპთასა 65, 18. გყო შენ მეფე და უფალ ერთა ზედა ქ. 247, 5. შეეშინა (მას) სრულიად ოტეხასა ქართლით 70, 7. (არდამ) მოვიდა ქართლად 13, 6. აღუქსანდრე მოვიდა ქ. 17, 8. მირვან ... შემოვიდა ქ. 32, 20. სუმბატ შემოვიდა ქ. 47, 9. (ოგნი) გარდამოვიდეს ქ. 47, 18—19. სომეხთა მეფე წარმოემართა ქ. 57, 10. (სპარსთა მეფე) შემოვიდა ქ. 62, 8. მირიან დადგა ქ. 70, 6. ნინო ჩამოვიდა ქ. 93, 8. შევედრა (ნინო) სული თუხი მეუფესა ცათასა ქ. მოსლივითან მისით მეთოთხმეტესა წელსა 127, 19. მოვიდეს (სპარსნი) ქ. 138, 15.

ძაჯბაძე-ი უწოდა წუნდასა სახელად ქაჯატუნი 44, 17.

ძაჯბაძე ძაჯბაძე-ი აჰან ჩავახოს აღაშენა ქალაქი არტანისა, რომელსა მაშინ ერქუა ქაჯთა ქალაქი, ხოლო აწ ჰქუან ჰური 10, 3. ფარსავეზ ... მიეგება ნაქალაქევსა თანა არტანისასა, რომელსა ერქუა მაშინ ქ. ქ. 23, 21.

ძინძარა-ა მიეგებოდეს (იგინი მას) ქინძარას და ღართას 110, 15.

ძსან-ი თუთ დადგა ქსანს ზედა 18, 5.

ღ

შ

შამ-ი მირიანს მისცეს ჯაზირეთი და შამის ნახევარი 67, 19.
 შიდაძალბა-ი მეფე იქმნეს შეილნი მათნი: არმაზს — ფარსმან და შიდაქალაქსა — კაოს 44, 10.
 შინაძარბო-ი || შინაძარბო-ი || შინაძარბო-ი არმაზითგან ვიდრე ტასისკართამდე უწოდა ამას ქუეყანასა ზენასოფლისა . . . აწ ჰქვან შიდაქართლი 10, 7. დაურჩეს ციხე-ქალაქნი თუხარისი შ. 12, 2. მისცა (მას) მცხეთა და ქუეყანა მტკუარსა შ. 43, 20. (მეფე იქმნა) შიდაქართლს — კაოს 44, 10 (ვარ.). დასხდეს მეფედ არმაზს აზორკ და შიდაქართლსა არმაზელ. 45, 1.

მეფობდეს არმაზს — ამაზას და შინაქართლს — დეროკ 50, 3. მეფობდეს არმაზს — ფარსმან ქუელი და შინაქართლსა — მირდატ 50, 7.
 მეგრნი შთავიდეს შიდაქართლს 54, 3. (ფარსმან) იგი დაადგინა შიდაქართლსა 51, 12.
 შირაბაზან-ი მეფეთა ქართლისათა წარმოსტყუენეს შირაკუანი და ვანანდი 45, 14.
 შორაბან-ი ფარნავაზ ალაშენა ორნი ციხენი შორაბანი და დიშნა 24, 11.
 შუაძარბო-ი პოვნა ციხე-ქალაქნი ესე ძლიერნი შუაქართლ 17, 18.

ჩ

ჩხელით-ი კახოს ალაშენა ჩეღეთი 9, 7.

კუხოს (კახოსს) შეეწია შენებასა ჩეღეთისასა 9, 8.

ც

ცელი-ი შეიპყრეს იგი ტბისა მის პირსა, რომელსა რქვან ცელი 49, 4.
 ცინხ-გოგ-ი ქუჯი ალაშენა ციხე-გოჯი 24, 5.
 ცინხელი-ი პოვნა ციხე-ქალაქნი

სარკინე, ციხელიდი და ზანავი 17, 21.
 მიუბოძა მათ დაბა, რომელსა ჰქვან ც. 117, 2.
 ცინხ-ი ორბისა-ი ქართლოს ალაშენა ციხე ორბისა 8, 12.

წ

წილაპან-ი ბაქარ ალაშენა ეკლესია წილენისა 131, 10.
 წილაპან-ი მივიდეს და დადგეს (იგინი) წილაპანს 125, 16.
 წილაპან-ი ამან ჯავახოს ალაშენა ორნი ციხე-ქალაქნი: წუნდა და ქალაქი არტანისა 10, 2. პოვნა ციხე-ქალაქნი

წ., ხერთვისი ოძრკე 17, 19. იარვანდ მოუღო საზღვარსა ქართლისასა ქალაქი წ. 44, 16. სომეხთა უკმოსცეს (ქართველთა) ქალაქი წ. 49, 19. ფარნავაზ დაეცვის თუენი ზაფხულისანი . . . წუნდას 25, 19. არშაკ მოამტკიცნა ზღუდენი

ქალაქსა წ. 30, 8. იარვანდ დასხნა წ. შინა კაცნი 44, 16. დაეტევნა (მან) წ. ხურონი 117, 20. იარვანდ უწოდა წუნდასა სახელად ქაჯატუნნი 44, 17. მეხუთე გაგზავნა (მან) წუნდის

ერისთავად 24, 18. მან მატა წემკობა და შენება ერუშეთისა და წუნდისა ეკლესიათა 131, 16. განდგეს ერისთავნი ერთი ოძრკისა ერთი წუნდისა 57, 8.

ჟ

მართალ-ი||მართალეთ-ი მირეან მოაოქრა ღურძეუკეთი და ქართალი 23, 15. გაერთნეს (მათ) თანა ქართალეთსა მსხლომნი კავკასიანნი 28, 1.

ჰოროზ-ი პოვნა ციხე-ქალაქნი წუნდა და თუხარსი მდინარესა ზედა სპერისსა, რომელსა ჰქუან ჰოროზი 17, 20.

ხ

ხაზარეთ-ი (თარგამოსიანთა) აღაშენეს ქალაქნი პარსა ხაზარეთისასა 11, 17—18. მისცა ლეკანს (ქუეყანა) ჩრდილოთ ვიდრე მდინარემდე დიდად ხაზარეთისად 6, 1. მოტყუენნეს (თარგამოსიანთა) საზღვარნი ხაზარეთისანი 11, 17. ვინ მივიდის ... განა ასურით ოტებული, გინა ხაზარეთით 15, 21. მირიან გარდავიდა ოესეთს და მიუწია ხაზარეთამდე 68, 2.

ხოზანიხეთ-ი ხოზონიხ აღაშენა ქალაქი და უწოდა ხოზანიხეთი 12, 20.

ხორანეთ-ი პეროს აღაშენა ქალაქი ჰერეთი და აწ მას ადგილსა ჰქუან ხორანთა 5, 11.

ხუნან-ი ქართლოს აღაშენა მტუერისციხე, რომელსა აწ ჰქუან ხუნანი 8, 13. გარდაბოსს მისცა (მან) ხ. 8, 21. დაურჩეს (მათ) სამშუღდე და მტუერისციხე, რომელ არს ხ. 12, 2. აღექსანდრე პოვნა მტუერისციხე, რომელ არს ხ., და კახეთისა ქალაქნი 18, 1. ბარტომ იპყრა ქალაქი. ხ. 31, 19. მიეგება (მათ) ოვი ხუნანს. 31, 19. (ფარნავაზ) მესამე გაგზავნა ხუნანისა ერისთავად 24, 14. მოვიდეს ერისთავნი ერისთავი კახეთისა, ერისთავი ხუნანისა 55, 8. ეწოდა ყოველსა ქართლსა ქართლი ხუნანითგან ვიდრე ზღუამდე სპერისა 8, 11. მტყუარსა სამხრით ქართლი, ხ. ვიდრე თავადმდე მტყურისა მისცა ქართამს 43, 23. ფეროზს მირიან მისცა ქუეყანა ხ. ბარდავამდე 68, 20.

ხართვის-ი აღექსანდრე პოვნა ციხე-ქალაქნი წუნდა, ხერთვისი მტყურისა 17, 19.

ხარა-ი რომელი ქუეყანა აქუნდა მათ ხარკითა, აწ ჰქუან ხერკ ხარკასა მისთვის 16, 3.

ხილანხილ-ი ანაჲ მოვიდა საზღვართა სომხითისათა, ქალაქსა, რომელსა რქუან ხილანხილა 61, 7.

ხინგარაბ-ი შეიძრნეს საერისთაონი: ხოზამა, ხოზა ხინგარაგი 74, 18.

ხოზამ-ი შეიძრნეს საერისთაონი: ხოზამა, ხოზა 74, 18.

ხოზამამ-ი შეიძრნეს საერისთაონი: ხოზამა, ხოზა 74, 18.

პილარ-ი (ვარაზ-ბაქარ) ალაშენა ციხე

ქილარს 136, 9.

ჴ

ჯანაშენი-ი ფარნავაზ მისცა (მეხუ-
თეს) ფანეარიოვან ვიღრე თავდამდე
მტყურისა, რომელ არს ჭავახეთი და
კოლა და არტანი 24, 19. სომეხთა
უქმოსტეს (ქართველთა) ... ჯ. და არ-
ტანი 49, 20. არშაქ მოამტკიცნა
ზღუდენი ჭავახეთს, ქალაქსა წუნდას
30, 7—8. მოირტეს (მათ) ძალი და
ეწყუნეს სომეხთა ჯ. 131, 2. ქართველ-

ნი და ოვსნა (მათ) მიეგებნეს ქუეყანა-
სა ჭავახეთისასა 49, 1. ნონო მო-
იწია მათაა ჭავახეთისათა 85, 6.

ჯანაშენი-ი მათ მარიანს გულრისა-
დებად მისცეს ბარტამისგან ჯანაშენი
67, 19.

ჯანაშენი-ი მოვიდა მირდატ და დაღვა ჯა-
ტუს 52, 12.

ჴ

ჴანაშენი-ი მისცა ქართლოსს აღმოსაე-
ლით ჰერეთი 4, 18. ჰეროს ალაშენა
ქალაქი და უწოდა სახელი
თუსი ჰ. 5, 11. ჰქვან ჰერეთსა ჰ. 5, 11.
რანი და ჰ. დარჩა სპარსთა 14, 2.
ქასრე ძე მისი დასუა მცხეთას
და მისცა ჰ. 64, 17. მირიან
განამტკიცა ყოველი ქართლი და ჰ.
სარწმუნოებასა ზედა 128, 8. დარჩა
ვარაზ-ბაქარს ჰ. და ეგრისი 137,
2. ქასრე სპარსნი იგი დასხნა
ჰერეთს და მოვავანს 65, 3. მეფობდა
მირიან ჰ., მოვავანს და ეგრს
65, 23. მიეგების (მათ) მირიან ჰ.,
ანუ მოვავანს 66, 10. მეფობდა მირიან
ჰ. და მოვავანს 70, 20. ესე ყოვე-
ლი ჰ. და მოვავანს ზედა მოურტეს
67, 20. ჰქვან ჰერეთსა ჰერეთი 5, 11.
რომელი არს საზღვარი ჰერეთისა 9,
7. აზონ ... დაიპყრნა საზღვარი
ქართლისანი, ჰერეთითგან ვიღრე
ზღუადმდე სპერისა 19, 8. ჰ. ვიღრე

თავდამდე ქართლისა და ეგრისისა
მისცა (ადერკი) ბარტომს 43, 21. კუ-
ხოსს მისცა (ქუეყანა) არაგვთგან
ვიღრე ჰერეთამდე 9, 5. მისცა (მას
ქუეყანა) არაგვთგან ვიღრე ჰ. 24, 12.
ჴრომ-ი|| ჴრომ-ი მიიწიენეს (იგინი) სა-
მეფოსა ჴრომს სახიდ დედაკაცისა 80.
9. წიგნი ... მოუწერა პატრიიქმან
ჴრომისამან ნანოს 124, 16. ფრო-
ტათოსელნი ... ეკირთებოდეს ქუეყა-
ნასა ჴრომისასა 18, 21. მოვიდა წიგნი
ჴრომით 124, 18.

ზაბილონ წარვიდა ჴრომედ 72,
10. ზაბილონ მიიწია ჰ. 73, 2. (ზა-
ბილონ) წარვიდა ჰ. 75, 9.

ჴურ-ი ჭავახოსს ალაშენა ქალაქი არ-
ტანისა, რომელსა მამინ ერქუა ქაქთა
ქალაქი, ხოლო აწ ჰქვან ჴური 10, 3.
ფარნავაზ მიეგება ნაქალაქევისა თა-
ნა არტანისასა, რომელსა ერქუა მამინ
ქაქთა ქალაქი, რომელ არს ჰ. 23, 22.

ეთნიკური და წარმოგებლობის სახელები

ა

აულანინანი-ი აქლანის შთამომავალი რომელმან მოსრნა მეფენი აულანიანი 59, 9.

არაბ-ი გამოიკადა (მარვან) ბრძოლასა თურქთა და არაბთასა 31, 2.

არმაზელ-ი ემძლავრა იგი ფარსმან არმაზელსა 44, 15. მტერ ექმნეს ფარსმან ქუელსა ა. 50, 12. არმაზელნი მეფენი შეეწეოდეს სომეხთა 44, 13.

არშაქუნიანი-ი არშაკის შთამომავალი მეხუთე მეფე არშაკ არშაკუნიანი 30, 5 (სათ.). მეფე არტაგ ა. 30, 10 (სათ.). მეფე ბარტომ ა. 30, 18 (სათ.). არშაკ მეფე იყო დედით ა. 33, 9. ადერკი, ძე ბარტომისი, ა. 35, 10 (სათ.). მეფე ადამი . . . ა. 54, 7 (სათ.). ფარსმან, ძე ადამისი, ა. 54, 14 (სათ.). მეფე ამაზასპ ა. 55, 1 (სათ.). მეცხრამეტე მეფე რეე ა. 58, 1 (სათ.). ვაჩე, ძე რეეისა, ა. 58, 13

(სათ.). ბაქურ, ძე ვაჩესი, ა. 58, 15 (სათ.). ძენი ადერკი სომეხთა მეფისა, არშაკუნიანი 44, 1 (სათ.). მეთორმეტე მეფენი ა. 44, 11 (სათ.). მეოთხმეტე მეფენი ამაზასპ და დეროკ ა. 50, 5 (სათ.). მეთხუთმეტე მეფენი ამაზასპ და დეროკ ა. 50, 8 (სათ.). ვაუწყით ქალისა მის ნათესაობა დიდებულთა არშაკუნიანთა 63, 7. უთხრეს ნათესაობა ნებროთიანთა და ა. 63, 19. რომელი შვილი იყო არშაკუნიანთავე 33, 4.

ასპანელ-ი ფარნავაზ იყო დედულად სპარსი ასპანელი 20, 19.

ასურ-ი ადერკი გამოცდილ იყო ბრძოლასა სომეხთა და ასურთასა 33, 14.

ასურასტანელ-ი მსახურებლა (იგი) მეფესა ასურასტანელთასა 28, 18.

ბ

ბარაბინანი-ი ბარაბას შთამომავალი ჰურიათა მცხეთელთა არავე ნათელი-იღეს, გარნა ბარაბიანთა ნათელი-იღეს ორმოცდაათმან სახლმან 116, 23.

ბარბაქანი-ი მოიყვანა ცოლი სპარსი, ასული ბარდაველის ერისთავისა 27, 16.

ბაჰარინანი-ი ბაჰარის შთამომავალი დაჟდა მეფედ მირდატ

ბამულად ბაჰარინი, დედულად რეეინი 138, 7.

ბაითლიმელ-ი სოსანა მსახურებლა სარა ბეთლემელსა 72, 16.

ბერძენი-ი ამან მოხარეყენა ბერძენი და პრომნი 16, 20. იძლიენეს ბ. ფარნავაზისგან 23, 23. უცალო იყენეს ბ. ბრძოლისაგან პრომთასა 25, 8. მას უამსა მოყუარე იყენეს სომეხნი და ბ. 53, 21. სომეხნი და ბ. შთავიდეს შივაქართლს 54, 2. ვერდარა იძიეს შური ბერძენთა მის ზედა 25, 8. იწყეს ბრძოლა სპარსთა და ბ. 48, 19.

დაიპყრეს ბ. თუხარისი 137, 1. ეგრის-წყალს ქუეშოთ დარჩა ბერძენთა 13, 19 (ვარ.); 24, 1. კლარჯენი მიერთნეს ბ. 136, 22—137, 1. (მირდატ) მტერ ექმნა ბ. და სპარსთა 138, 11. აწ აქუს იგი ბ. 247, 9. ითხოვა მისგან შეწყენა ბერძენთა ზედა 23, 14. მკვდრთა მის აღგილისათა არა ინებეს განდგომა ბ. 24, 2. ვერ წინააღუდგა მათ ბ. მეფე 69, 16. კოსტანტინე ბ. მეფემან სპანი მათნი მოსრნა 95, 14. წარაელინნა მოციქულნი წინაშე კოსტანტინე ბ. მეფისა 111, 6. მიიწივნეს მოციქულნი კოსტანტინე ბ. მეფისა წინაშე 115, 12. ბაქარ შუამდგომელობითა ბ. მეფისათა დაწერა კელით-წერილი 131, 3. მეფე ბერძენთა შეკრბა სპითა დიდითა 68, 7. იგი არს სიტყუა წინასწარმეტყუელთა და იგავი ბ. 99, 7 (ვარ.). წერილ არს წიგნსა ბერძენთასა 17, 5. აღსრულა (იგი) ქალაქსა ნიკოფსისასა, საზღვარსა ბ. 38, 27. მუნ იყო სპათა თანა ბ. ძე სომეხთა მეფისა 68, 9. იყო იგი სპასა თანა ბ. 68, 11. წერილ არს ესე მოქცეეასა ბ. 69, 21. (ფარსმან) ეზრახა მეფესა ბ. 138, 1. მიჩუენენ საგანძურნი მეფეთა ბერძენთანი 247, 4. არაენ იპოვა სპათა შინა ბერძენთა, სომეხთა მარ-

ტოდმბრძოლი ამაზასპისი 57, 18. სომეხთა მეფემან მოირთო ძალი ბერძენთაგან 53, 22. მოირთონ ძალი ბ. 136, 5. (მირდატ) ბ. ეძაებდა კლარჯეთს 138, 11:

ბიპრიტიანი-ი ბიერიტის შთამომავალი წარმოემართა სპასუეტი სუმბატ ბივრიტიანი 48, 10. მოვიდა სუმბატ ბ. 49, 9. მოკლა სუმბატ ბივრიტიანმან იარენდ 45, 6. სუმბატ ბ. მოუწოდა სპათა 45, 17.

ბოღელ-ი იქმნა გლოვა ჰურიათა მცხეთელთა მკვდრთა, ბოდელთა მღლელთა 98, 4.

ბრანჯ-ი მოავლინა ბრანჯი დიაკონი ქებისა შესხმად 124, 19. მოისმინნა სასწაულნი იგი ბრანჯმან დიაკონმან 125, 7. აღდგომილ იყვნეს ბრანჯნი ბრძოლად ქრომთა 73, 2. (ზაბილონ) აოტნა ბ. 73, 5. ადგეს ბ. იგი 73, 15. იწყეს ტირილად ბრანჯთა მათ 73, 7. წიგნი, რომელი მოუწერა ბრანჯთა მეფემან ნინოს 124, 16. აქუნდა წიგნი ბ. მეფისა 125, 2. შეიპყრა (მან) მეფე ბრანჯთა 73, 5. ზაბილონ, მამა და ემბაზი ბ. სიბრძნითა არს ყოვლადვე 75, 15.

ბუნთუშრა-ი რომელთა-იგი ჩუენ ბუნთურქად და ყივჩაყად უწოდოთ 17, 12.

ბ

ბარდაბანელ-ი წამოდგა წინაშე ასიპისა მთავარი ერთი გარდაბანელი 246, 15. შური იგო გარდაბანელმან 246, 17—18.

ბოდერიძანი-ი გოდერძის შთამომავალი მოვიდეს გოდერძიანნი ტბელნი 248, 5—6.

ბუღამაპრელ-ი მოუწოდეს წილკანელთა და გუღამაყრელთა 125, 17.

ბუთი-ი იგი გაუგზავნეს ბრძოლად გუთთა მეფესა 68, 13. გამოვიდა მუნით გ. მეფე 68, 14. მეფე გუთთა სპითა ურიცხვთა შევიდა საბერძენთს 68, 6. იოტეს ბანაკი გუთთა 68, 15. მაშინ მეფემან გუთთამან სთხოვა თვისთავ ბრძოლა კეისარსა 68, 8.

დ

დემოთელი-ი წუნდელნა და დემოთელნი
 შეეწეოდეს ერთმანერთსა 48, 1.
დვინელი-ი მსახურებდა ნიაფორსა სო-
 მებსა დვინელსა 77, 2.
დილო-ა გარდამოვიდა მეფე ლექთა და
 გარდამოიტანნა ღურძუქნი და დილონი
 45, 11. ღურძუქთა და დილოთა მო-
 ირთნიან და გამოიყვანიან ხაზარნი
 66, 11.
ღურძუქნი-ი ღურძუქნი-ი განმრავლე-
 ბეულ-ყენა ღურძუქნი 27, 5—6. უეკრ-

ბეს დ. 28, 7. იძლიენეს დ. 28, 13.
 გარდამოვიდა მეფე და გარდამო-
 იტანნა დ. და დილონი 45, 11. ღურ-
 ძუქთა დაივიწყეს სიყუარული ფარნა-
 ვაზისი 27, 25. დ. და დილოთა გა-
 მოიყვანაან ხაზარნი 66, 11. მირვანს
 ვერ ჰკუთელდა მახვილი ღურძუქთა 28,
 11. და მივიდა ქუეყანასა ღურძუქთა-
 სა 26, 20.
 მოიყვანა ცოლი ღურძუქელთა, ნა-
 თესავი კავკასისი 25, 5.

ე

ებრაელი-ი სამოსელი იგი შენი წარ-
 მოცე წმიდით ქალაქით იერუსალემით
 ებრაელთა მათ 118, 13. ანუ შესამე-

ესცეთ სიტყუად ებრაელთა თანა 89,
 13—14.
ეფრაიმი-ი უქადაგეს (სქული
 ქრისტესი) ეფრაიმიანელთა 126, 1.

თ

თარგამოსიანი-ი თარგამოსის შთა-
 მომავალი შუდნი გმირნი
 თარგამოსიანი ... დარჩეს ცოცხლე-
 ბით 7, 8. უეკრბეს ყოველნი ნათე-
 საენი თ. 11, 16. ვერ წინააღმდეგეს
 (მათ) თ. 11, 21. იქმნეს ... თ. მო-
 ხარკე ხაზართა 12, 5—6. შეერთნეს
 ყოველნი ნათესაენი თ. 14, 16. უეკრ-
 ბეს ყოველნი თ. 14, 19. თარგამო-
 სიანთა მოსრნეს ... გმირნი ნებრო-
 თისნი 7, 6. შემოკრიბნა გმირნი მისნი
 ... და მომართა თარგამოსიანთა 6, 16.
 ეზრახნეს (იგინი) ნათესავთა თ.
 11, 15. თარგამოსიანთა ყოველნი
 იყენეს მშულობით 11, 12. გამოგზავნა

სპარსთა შეფემან ძე მისი ყოველ-
 თა თ. ზედა 14, 19. წარავლინნა (ნებ-
 როთ) სპანი ძლიერნი წყობად
 თარგამოსიანთა 6, 20.
თურქნი-ი მასვე ეამსა მოვიდეს თურქნი
 15, 9. შემწეობისათვის დაიმეგობრნეს
 თ. იგი 15, 13. იყენეს თ. და ქარ-
 თელნი ნებისყოფელ ერთმანერთისა
 15, 19. შემოვიდეს თ. სპარსეთად 16,
 14. მოკლეს მამისმამა მისი თურქთა 16,
 14. სპანდიატ შეიქცა თურქთა ზე-
 და 16, 15. გამოუცადა (იგი) ბრძოლასა
 თ. და არაბთასა 31, 1. იწყო ბრძოლა
 თურქთა 14, 14; 15, 6. ინებეს დამე-
 გობრება მათ თ. 15, 12.

ო

ონი-ი არაეინ იპოვა სხუა, მსგავსი მი-
 სი, იონთა სოფელსა შინა 83, 17.
ოსრაელი-ი სამად განხეთქა ღმერთმან
 მეფობა ისრაელისა 95, 21. გამობრ-

წყინდა დიდებად ერისა შენისა
 ისრაელისა 86, 16. მოსე განვლო ზღუა
 ისრაელთა 14, 11. წარმართთა აქეს
 ღმერთი ი. 14, 12.

კ

კაბადუკელ-ი ესე კაბუკი კაბადუკელი მიიწია ჰრომედ 73, 1. მოსკა უფალმან ძალი ზაბილონს, კაბუკსა მას კაბადუკელსა 73, 3—4.

კაპპასინან-ი კაეკასიის შთამომავალი გაერთნეს თანა კართალეთსა მსხდომნი კაეკასიანნი 28, 1. ყოველნი კ. იყენეს მორჩილებასა ზედა მირვანისსა 28, 4. მოაქცივნა უმრავლესნი კ. 130, 19. არა ნათელიღეს მთიულთა კაეკასიანთა 116, 21. იპრობდეს ყოველთა კაეკასიანთა 64, 3. მეგრელთა და კაეკასიანთა ამათ

თუსთა ერთი იყო მამა 3, 6. წარისხუნა. ყოველნი ჰენი კაეკასიანთანი 65, 10. კანანელი-ი იღესრულა სუმონ კანანელი 38, 26; მოვიდეს ანდრია და სუმონ კ. 38, 26.

კლარჯ-ი მოიკითხნის მეგრელნი და კლარჯნი 25, 20. განდგეს კ. ვარაზბაქარისაგან 136, 22. დაადგინნა მღვდელნი მოძღურად კლარჯთა 131, 15.

კოდისწყაროელ-ი იქმნა გლოვა კოდისწყაროელთა მწიგნობართა 98, 4.

ლ

ლემ-ი (ხაზართა) დაუწყეს ბრძოლად ნათესაეთა ლევისათა 11, 11. (აზონ) მოხარკე-ყენა ლენი 19, 10. გამოჰყვეს ოვსნი და ლ. 23, 2. მოსრნა ყოველნი ოვსნი და ლ. 47, 6. ასფაგურ გამოიყვანნის ლ. 59, 13. რათა გამოიყვანნენ ოვსნი და ლ.

136, 6. სპათა მათ ყოველთა ოვსთა, ლეკთა და ქართულთა თქუეს 46, 17. მეფეთა ქართლისათა მოუწოდეს ოვსთა და ლეკთა 45, 8. ჰერთა და ლეკთა, მეგრელთა ამათ თუსთა ერთი იყო მამა 3, 6. გარდამოვიდა მეფე ლეკთა 45, 10.

მ

მამიან-ი მამას (საკ. სახელი) შთამომავალი მოვიდეს ღამესა მას გოდერძიანნი და ტბელნი და მათ თანა სხუანიცა აზნაურნი მამიანნი 248, 6.

მამბრ-ი||მამბრალ-ი მეგრნი დადგეს ერთგულობასა ფარსმანის ძისასა 53, 20. მიერთნეს (მათ) მ. 54, 1. ბერძენნი და მ. შთავიდეს შიგაქართლს 54, 2. ოვსთა და მეგრთა გარდამოვლეს შთა მცირე 57, 14. არაეინ იპოვა სპათა შინა მეგრთა და ქართველთა მარტომბრძოლი ამაზასპისი 57, 18. მოიკითხნის მეგრელნი 25, 19. იძულებით კულადდე მოაქცივნა მ. 42, 15. (ერისთავს) შეეწუოდეს მ. 48, 1. მეგრელთა და კაეკასიანთა ამათ თუსთა

ერთი იყო მამა 3, 6. რომელ არს სოფელი მეგრელთა 38, 27 (ვარ.). ესმა მეფესა მეგრელთაგან სჯელისა დატევება 42, 14.

მამპაბთალ-ი ეგვიპტელი ალექსანდრე რომელსა ჰქვან მაკედონი, ძენი ტანებისი, მეგუბტელისა 17, 4.

მთაშულ-ი||მთიშულ-ი მახულითა მოვაქცივნეთ მთიულნი 125, 10. სხუანიცა უმრავლესნი არა მოაქციეს 126, 3. მთიულთა განამაგრნეს ციხენი და ქალაქნი 49, 11. მოუწოდეს (მათ) მთიულთა 125, 16.

არა ნითელ-იღეს მთიულთა კაეკასიანთა 116, 21.

მომპანელ-ი რანთა და მოვანელთა ამათ თუსთა ერთი იყო მამა 3, 5.

მცხეთელი-ი რომელი მოსლვასა
 ალექსანდრესა მცხეთელ მამასახლისო
 ყოფილ იყო 20, 20. განიხარეს ურიათა
 მცხეთელთა 36, 2. ჰურიათა მ.
 არავე ნათელ-იღეს 116, 22. ხულა წი-
 ლითა მით მცხეთელთა მოქალაქე-
 თა 78, 6. კუართი უფლისა მ. ჰურიათა
 წარუღიო 95, 3. კუართი იგი უფლი-
 სა წილით ხულა მ. 99, 14. შოთხოვეს

ადგილი იგი მცხეთელთა მამასახლისო-
 საგან 15, 16. შოთხოვეს მ. მამასახ-
 ლისისაგან ქუეყანა ხარკითა 16, 1. შო-
 ვიდეს მოციქულნი ურიათა თანა
 მ. 36, 4. იქმნა გლოვა და წუხილი ჰუ-
 რიათა ზედა ქართველთა, მ. მკვდრთა
 98, 4. იყო სიმრავლე ქვეითთა მცხე-
 თელთა 55, 12.

6

ნაზარეველი-ი შეესცეთით ნაზარეველი-
 სა იესოს სიკუდილისა 96, 5.

ნებროთიანი-ი ნებროთის შთამო-
 მავალი მესამე მეფე, შირვან, ნებ-
 როთიანი 27, 23 (სათ.). მეოთხე მეფე,
 ფარნაქომ, ნ. 29, 1 (სათ.). მეცხრე
 მეფე, არშაკ ნ. 33, 8. არშაკ
 იყო... მამით ნ. და ფარნაჯუანი 33,
 9. შიში აქუნდა (მათ) ნებროთიანთა
 10, 9. ვაუწყით ქალისა მას ნათესაობა

ქართლოსიანთა და ნებროთიანთა 63,
 6. უთხრეს ნათესაობა ნ. და არშაკუნი-
 ანთა 63, 18. ისწრაფდეს იგინი მაგრე-
 ბასა ციხე-ქალაქთასა შიშისათეს ნებ-
 როთიანთასა 10, 11. ჰგონებდეს იგინო
 ნებროთიანთაგან ძებნასა სისხლისა
 ნებროთისასა 10, 10.

ნეპრემსელი-ი რომელნივე მოაქციენა
 აბიბოს ნეკრესელ ეპისკოპოსმან 126,
 5.

მ

მოსი-ი მათნი ნათესაენი არიან ოვ-
 სნი 12, 11. ქართლოსიანთა გარდამო-
 იყვანეს ო. 13, 20. ფარნავაზს გა-
 მოჰყვეს ო. და ლეკნი 23, 2. სუმბატ
 ... მოსრნა ყოველნი ო. 47, 6. აღე-
 ზიენეს ერთად ო. და ქართველნი 47,
 19. დაიმონნა ქართველნი და ო. სო-
 მებთა მეფემან 48, 16. შეკრბეს ქარ-
 თველნი და ო. 49, 1. შიგრიტგან იქ-
 მნეს მოყუარე სომეხნი და ქართველნი
 და ო. 49, 21. გარდამოვიდეს ო. 55.
 3. მოვიდეს ო. 55, 10. ო. წარმო-
 ვიდეს 57, 11. ასფავურ გამოიყვან-
 ნი ო. 59, 13. რათა გამოიყვანნენ
 ო. და ლეკნი 136, 6. ყოველი მოს-
 წყედეს ოვსთა და ქართველთა 14, 2.
 სპათა ყოველთა ო. ერთიბრად
 აღიზახნეს 46, 17. იწყეს ო. ძებნა სის-
 ხლისა მათისა 47, 18. პოვეს ესამი

მარჯვე ქართველთა და ო. 48, 19.
 სძლიეს ქართველთა და ო. და აოტეს
 ზარენ 49, 2. ო. და მეგრთა გარდა-
 მოვლეს მთა შირვე 57, 14. გარდამოვ-
 ლეს ო. 67, 21. განამრავლეს ქარ-
 თველთა და ო. ვნება სომეხთა 48, 21.
 (ქართლოსიანი) ეზრახნეს ოვსთა 13,
 20. (ფარნავაზ) უქმო ქუჩის და ო. 23,
 19. მეფეთა ქართლისათა მოუწო-
 დეს ო. და ლეკთა 45, 8. შესჯირ-
 და ქართველთა და ო. 48, 14. ო-
 პნებვიდა მოკლეა ზარენისი 49, 6.
 დაესხა (იგი) ო. 56, 16. ეზრახნეს
 (იგინი) ოვსთაცა 57, 11. გისცა დამ
 თუნი ოვსთა მეფესა ცოლად 24, 2.
 საურმაგ ეზრახა ო. მეფესა 27, 1. მე-
 ფეთა ქართლისათა გარდამოიყვან-
 ნეს ო. მეფენი 45, 8. ბაზოკ, ო. მე-
 ფემან სთხოვა (მას) მუქარა 46, 9.

დასდევს დიდი ვნება ო. ზედა 56, 5. არავინ იპოვა სპათა შინა ო. მარტოდმბრძოლი ამაზასპისი 57, 18. ვერ იგრძნა ამაზასპ მეფემან გარდამოსლვა ოვსთა 55, 4. განიზრახეს დასხმა ო. 56, 16. მოკლა მეფე ო. 56, 18. უთხრეს ... სიმაგრე მისი და მახლობელობა ხაზართა და ო. 63, 17. გამორჩეულ იყო სპათა შორის ოვსთა-

სა 56, 11. მოკლნეს ბუმბერაზნი მრავალნი ოვსთანი 56, 5. დამართებითა მდგომთა ოვსთაგან არა შეიტყუებოდა და არცა ინახებოდა (იგი) სიშორითა 56, 1. გამოვიდა ო. კაცი ერთი 56, 10. (აზონ) მოხარკე-ყენა ოსნი 19, 10. **ოდრპვეპლნი**-ი დაუტევენა ლაშქარნი მბრძოლად ოდრკველთა 47, 13.

კ

კაზანია-ი გარდამოიყვანნეს ოვსთა მეფენი და მათ გარდამოიტანნეს თა-

ნა პაქანიყნი და ჭიქნი 45, 10.

რ

რაბატილ-ი (ვართ) რაბატელნი დიდისა ქალაქისა მცხეთისანა 85, 18. **რან**-ი რანელი რანთა და მოვაცნელთა ამათ თვსთა ერთი იყო მამა 3, 5.

რევიან-ი რევის შთამომავალი დაჯდა მეფედ მირდატ ... მამულად ბაქარიანი, დედულად რევიანი 138, 7.

ს

სარკინელ-ი განკრბეს კურელსა მას სარკინელნი 18, 13. სარკინელთა ბუნთურქთაგანთა აგანეს მეფესა 18, 7—8. სარკინელთა შესჭირდა 18, 11.

სარკინოზ-ი არაბი და იქმენ სარკინოზ 247, 4. აწუევედა მიქცევეად სარკინოზად 246, 1. წარმოდგა მთავარი ერთი მოქცეული ს. 246, 16. რომელმან ღმერთმან დასცნა სარკინოზნი 247, 13. შენ უკუე იყავ დაცემასა მას სარკინოზთასა აფხაზეთს შინა 247, 11.

საზანიანი-ი მეფე იქმნა სპარსეთს ქასრე ანუშარვან სასანიანი 59, 8. ესმა ამბავი ესე სპარსთა მეფესა ქასრე სასანიანსა 62, 3. ცხოვრება მირიანისი,

ძისა ქასრე არდაშირისი სასანიანისა 64, 14 (სათ.).

სივნილ-ი ეტყოდეს (მას) სალომე უჯარმელი და პეროქაერი სივნილი 126, 20. მოიხუნეს საწერელნი სალომე უჯარმელმან და პეროქაერი სივნილმან 127, 14.

სომეხ-ი დაჯდა იობ სომეხი 132, 6. წმიდა ნინო მსახურებდა ნიადორსა სომეხსა დვინელსა 77, 2. ვერ წინააღუდგეს მას სომეხნი 15, 1—2. ვერ წინააღუდგეს ს. 16, 12. განთავისუფლდეს ს. და ქართველნი 16, 16. იძლიენეს ს. და ქართველნი სპარსთაგან 32, 7. აღარა მოუშუნე სპანი ს. თქუენ ზედა 35, 1. შეკრბეს ს. და ქართველნი 35, 8. ს. და ქართველნი იყვენეს მორ-

ჩილ სპარსთა მეფისა 43, 15. შეკრებს ... ხ. 45, 18. მოიღეს ხ. 48, 12; 49, 12. უცალო იქმნეს ხ. 48, 18. იქმნეს მოყუარე ხ. და ქართველნი და ოგსნი 49, 20. შეეწეოდეს ... ფარსმანს ხ. 51, 2. მიეტევნეს ქართველნი და ხ. სპარსთა ზედა 52, 8. მას ეამს მოყუარე იყენეს ხ. და ბერძენნი 53, 21. ხ. და ბერძენნი და მეგრნი შთაიღეს შიგაქართლს 54, 2. ხ.

სომეხთა მეფის ასულისწულის მეფობასა ლამოდეს ქართლსა 130, 20. ფეროზ და ერმან მისმან აოტნეს ხ. 131, 2. იქმნეს ხ. და ქართველნი სპარსთა მოხარკენი 136, 21. პოვეს ეამი მარჯუე სომეხთა 14, 14. პოვეს ეამი ხ. 15, 6—7. ისმინეს ხ. ვედრება მისი 34, 20. ვერ ძებნეს (იგი) ხ. 49, 8. ხ. უკმოსცეს (ქართველთა) საზღვარი ქართლისა 49, 19. იოტეს ხ. და ქართველთა მეფე სპარსთა 60, 3. ხ. მოგზავნეს მოციქული 136, 4. არმაზელნი მეფენი შეეწეოდეს სომეხთა 44, 13. ოგსნი და ქართველნი მარადის ჰბრძოდეს ხ. 47, 20. მტერ ექმნა იგი ხ. 57, 6. ეწყუნეს (იგინი) ხ. 131, 2. სომეხთა და ქართველთა თუსთა ერთი იყო მამა, სახელით თარგამოს 3, 5. გამოგზავნა სპარსთა მეფემან ძე მისი ხ. და ქართველთა ზედა 14, 18. დაუტევა სპანდიატ ბრძოლა ხ. და ქართველთა 16, 15. წარავლინეს მოციქული წინაშე ხ. მეფისა 29, 10. სთნდა ხ. მეფესა განზრახვა ესე 29, 16. მაშინ ხ. მეფე წარმოემართა ქართლს 29, 21. ერისთავნი ქართლისანი ... მიეგებნეს ხ. მეფესა 29, 24. იძლია ფარნაქომ ხ. და ქართველთაგან 30, 2. ხ. მეფემან მოსცა ძე თუსი, არშაქ 30, 4. ადერკი გამოცდილ იყო ბრძოლასა ხ. და ასურთასა 33, 14. მოითხოვნა სპანი ხ. მეფისაგან 33, 16. მოსცა ხ.

მეფემან ასული თუსი ცოლად 35, 11—12. მეთერთმეტე მეფენი ბარტამ და ქართამ, ძენი ადერკი ხ.1 მეფისა 44, 1 (სათ.). იყენეს მორჩილებასა შინა ხ. მეფისასა 44, 12. ესე ხ. დედათა და მამათა და ყრმათა ჩუღათუს, რომელნი თქუნდნენ მოსრენილ 46, 16. არა დასცხრეს კირთებისაგან ხ. ზედა 47, 17. იწყეს ოგსთა ძებნა სისხლისა მათისა ხ. ზედა 47, 18. ისმინა ხ. მეფემან ვედრება მათი 48, 15. დაიბონნა ქართველნი და ოგსნი ხ. მეფემან 48, 16. აოტეს ზარენ, ძე ხ. მეფისა 49, 2. ხ. მეფისა ასული იყო ცოლი ფარსმანისი 53, 18. ხ. მეფემან მოირთო ძალი ბერძენთაგან 53, 21. (ესენი) ეზრახნეს ხ. მეფესა 57, 8. ხ. მეფე წარმოემართა ქართლად 57, 9. მოვიდეს ესე ყოველნი წინაშე ხ. მეფისა 57, 16. დაუტევა ხ. მეფემან ძე თუსი 57, 21. კოსარო, ხ. მეფემან უწყო ბრძოლად ქასრე მეფესა 59, 11. იყო წარჩინებული ერთი მთავარი ნათესავისაგან კოსაროს ხ. მეფესა 60, 10. ოტებულ არს სპა ჩუენი კოსაროს ხ. მეფისაგან 60, 11. მოეიდა საზამთროთა ადგილთა ხ. მეფეთასა 61, 8. ტუეე-ყო ყოელი ნათესავი ხ. მეფისა 62, 5. მუნ იყო ძე კოსაროს ხ. მეფისა 68, 9. რომელი აღწერა ასულმან თრდატ ხ. მეფისაჲნ 72, 7. რომელ არს ... საყოელი ხ. მეფისა 82, 9. მოიწინეს ... წინაშე ... ხ. მეფისა 82, 13. მოკულა ... სიძე თრდატ ხ. მეფისა 129, 6. შთავარდა შორის მისსა და ხ. მტერობა 130, 20. სომეხნი ... თრდატ ხ. მეფისასულისწულის მეფობასა ლამოდეს ქართლსა 130, 21. გამოგზავნა ერისთავი სპითა დლიითა ხ. და ქართველთა ზედა 136, 3. მუნ შეკრბა სიმრავლე სომეხთა 29, 25. მოკლა ... იარვანდ, მეფე ხ. 45, 6. წარმოემართა მეფე ხ. 48, 10. განამრავლეს ქართველთა და ოგსთა ვნება ხ. 48, 22. არა ისმინა არცა ხ., არცა წარჩინებულთა თუსთა 136, 7. წერილ არს ამბავი მი-

1 გამოცემაშია: სომეხთ.

სი ცხორებასა სომეხთასა 69, 9. წერილ არს წამება მათი და სასწაული მოქცევისა შინა ს. 84, 6. მივიდის კოსარო მეფისა თანა სომეხთასა 59, 14. ქართველთა და ოვსთა აწყეს ცირთენდა სომეხთა 48, 20. შეკრებოდეს სანნი სომეხთანი 45, 13. სანნი ს. ... იყენეს ბრძოლად სპარსთა 48, 20. არავინ იპოვა ... სპათა შინა ... სომეხთა ... მარტოდმბრძოლი ამაზასპისი 57, 18. იძლია ბანაკი ჩრდილოდსა სომეხთაგან 47, 4. აღმენდა ქართლი მოკრებული ს. 48, 18.

სპარსი-ი სპარსი ყოველი მოსწყუდეს ოვსთა 14, 1. ფარნავაზ იყო ... დედულად ს. ასპანელი 20, 18. საურმაგ ... მოიყვანა ცოლი ს. 27, 15. მირდატ ... მოიყვანა ცოლი ს. 50, 11. დაუტევა ორმოცი ათასი მკედარი ს. 65, 1. მოვე იგი მთავარი ს. ... სნეულ იყო 106, 5. რათა ... ქალაქნი ყოველნი იპყრეს ლაშქრითა სპარსთა 65, 6. აღივსო ქალაქი ს. ლაშქრითა 113, 6. განძლიერდეს სპარსნი 12, 23; 14, 4. ფარნაქომ ... მოიყვანა ს. 29, 22. შეკრებს ... ქართველნი და ს. რანისანი 35, 8. ს. იგი არა წარტყუენვად მოვიდეს იერუსალემს 35, 18. მირდატს შეეწეოდეს ს. 51, 1. მირდატ გამოიყვანა ს. 51, 15. გამოვიდეს ს. 53, 15. მიგებნეს (მათ) ს. და ქართველნი მდინარესა ზედა 54, 3. იძლიენეს ს. 54, 5. შეიუღარა (მან) ს. 57, 6. მოვიდეს ს. 57, 13; 136, 11. არა დასხნა ქართლისა საზღვართა ს. 65, 2. აწყუედრილ იყენეს წყობასა მას შინა ყოველნი წარჩინებულნი მისნი, ს. და ქართველნი 70, 8. ს. არა დაპყრობად მოვიდეს იერუსალემსა 98, 7. ს. მეფენი ... მოვიდეს 98, 15. ამან სიბრძნითა თუსითა დაამუდნა ს. 137, 13. მოვლეს სპარსთა ყოველი ქართლი 30, 15. აღზარდეს ს. ძე ფარნაქომისი მირვან 30, 21 ს. იერუსალემი წარტყუენესო 35, 16. იწყეს ბრძოლა ს. 48, 18. ს. გემა-ყვეს სიმარჯუე ესე 53, 3. ვითარცა უთხრეს (მას) ს. მათ 53, 7.

იერუსალემი. ს. დაიპყრესო 98, 3. მირდატ შეიპყრეს ს. 138, 15. ხოლო რანი და ჰერეთი დარჩა სპარსთა 14, 3. განუდგეს (ივინი) ს. 14, 15; 15, 7. ფარნაქომ მეფემან მოუწოდა ს. 29, 22. ფარსმან ... დაესხა ს. მათ 52, 17 (ვარ.). ამაზასპ მოუწოდა ს. 57, 13. ჩუენმცა მესამედლა ს. შევესწორებოდეთ 62, 16. უკეთუ ... ჩუენ ზედა ს. წარჩინებულ-პყოფდეს 63, 11. კოსტანტინე ... ეწყო ს. 70, 1. რათა ... წინააღუდგენ ივინი ს. 136, 6. არლარა მისცა ს. ხარკი 138, 2. მტერ ექმნა (იგი) ბერძენთა და ს. 138, 11. ს. არა მისცემდა (იგი) ხარკსა 138, 12. წერილ არს წიგნსა სპარსთა ცხოვრებისასა 14, 23. აღუთქუეს შეწევნა ს. ზედა 15, 11. ყოველივე დაიმეგობრიან ქართველთა შემწეობისათჳს ს. ზედა 15, 22. დადაცათუ აღზრდილ ვარ ს. თანა 31, 11. აღმოვიდა ძე ს. მეფისა 16, 10. ქართველნი იყენეს მორჩილ ... ს. მეფისა 43, 15. გამოჩნდის ბუმბერაზი ს. შორის 51, 18. იყო ს. შორის კაცი ... გოლიათი 52, 1. მიეტყუენეს ქართველნი და სომეხნი ს. ზედა 52, 8. წარმოემართა (იგი) ბრძოლად ს. და ქართველთა 53, 22. დასდებია შიში და ძრწოლა მათი ს. ზედა 60, 12. წარმოვიდა ანაჲ და ძმა მისი ... განდგომად ს. მეფისაგან 61, 6. ესმა ამბავი ესე ს. მეფესა ქასრეს 62, 3. დაიპყრა სომხითი ს. მეფემან 62, 7. აღუღია პირი მისი ს. მეფესა შთანთქმად ყოვლისა ქუეყანისა 63, 1. წარგზავნეს (მათ) მოციქული წინაშე ს. მეფისა 63, 15. გამოიკითხა ს. მეფემან ქალაქისა მცხეთისა 63, 16. კეთილად სთნდა ს. მეფესა 63, 19. შერთო იგი ს. მეფემან ძესა თუსსა 64, 7. მირიან, ძე ს. მეფისა 64, 13 (სათ.). რათა ს. მათგანი რჩეული შუდი ათასი მკედარი ... იპყრას 65, 4. მუნით იწყეს (მათ) გასლვად ს. ზედა 66, 16. მოკლდა მამა მისი, ს. მეფე 67, 1. ნაშობი ვარ ს. დედოფლისა 67, 15. არავინ იპოვა ... ს. შორის მარტოდმბრძოლი თრდატისი 69, 7. მაშინ გა-

მოვიდა ს. მეფე 69, 12. ს. მეფე შევიდა სპარსეთად 70, 55. შიში აქუნდა ს. მეფისაგან 70, 11. მათ ეამთა შინა იყო შესლუა . . . ს. მეფისა საბერძნეთად 95, 13. ბაქარ ეზრაზა ს. მეფესა 130, 22. ბაქარ შუამდგომლობითა ს. მეფისათა დაწერა კელთ-წერილი 130, 3. გამოგზავნა ს. მეფემან ერისთავი 136, 3. შვილნი არიან ს. მეფეთანი 136, 15. იქმნეს ქართველნი ს. მოხარკენი 136, 21. ხარკსა მისცემდა (იგი) ს. მეფესა 137, 15. ს. მეფემან გამოგზავნა ერისთავი 138, 12. პოვეს (მათ) ერისთავი სპარსთა ველსა ჭარე 13, 20. განდიდნა მეფე ს. 14, 5. აქმნა ქეკაპოს მეფე ს. 14, 14. აქუნდა (მათ) შიში ს. 15, 13. ეწია (მას) ამბავი ს. 16, 14. ფარნაქომ შეიყუარა სჯული ს. 29, 5. მოკლა ჩუდმეტი ზუმბერაზი ს. 51, 21. ფარსმან არღარა განახა სიმრავლე ს. 52, 17. ვერღარა წინააღუდგა ამათ მეფე იგი ს. 59, 16. შემოსლვა ს. ქართლს 60, 2 (სათ.). ვერღარა ოდეს წინააღუდგა (მათ) მეფე ს. 60, 5. ვითხოვით ჩუენ თანა არა აღრევა ს. 63, 8. სიმრავლე ზ. არა იყოს ქუეყანასა შინა 65, 7. მეფე ს. ბრძანებს 113, 10. დაიდასტურეს (მათ) მოწყუება ს. 115, 23. დააყრეს ქართლი შირდატ და ერისთავმან სპარსთამან 53, 19. შირდატ და ერისთავმან ს. შირთეს ძა

ლი სპარსეთით 54, 1—2. მეფემან ს. . . მოუწოდა მთავართა 60, 5. აღაშენა (იგი) ერისთავმან ს. ციხედ მცხეთისად 136, 12. ერისთავმან ს. რქუა მას 136, 14. ერისთავმან ს. მოსცა (მას) ციხე ტფილისისა 136, 20. ერისთავმან ს. წარსევანა ტყუელ შვილთა ფაროზისნი 137, 3. წერილ არს ცხოვრებასა სპარსთასა 13, 3. აფრიდონ ეუფლა ყოველსა ქუეყანასა ს. 13, 4. თურქნი და ქართველნი მოელოდეს მოსლვასა ს. 15, 20. წერილ არს ცხოვრებასა ს. 59, 10. კოსარო უწყო ბრძოლად ქასრე მეფესა ს. 59, 12. მივაგოთ . . . მეფესა ს. შორჩილება 63, 4. თესნიცა ეტყოდეს წინააღდგომასა ს. 136, 7. შირდატ არა პრიდა სიმრავლესა ს. 138, 14. ესე განდიდნა უფროს ყოველთა მეფეთა სპარსთასა 16, 19. წუეეითა სპარსთათა მტერ ექმნეს (იგინი) ფარსმან ქუელსა 50, 11. სპანი სომეხთანი იყენეს ბრძოლად სპარსთა 48, 21. იწყო ბრძოლად ს. 53, 1. მიეიღის კოსარო . . . ბრძოლად ს. 59, 14. სადა არიან მეფენი სპარსთანი 113, 19. იძლიენეს სომეხნი და ქართველნი სპარსთავან 32, 7—8. (სომეხნი) უცალო აყენეს ს. 49, 8. მოიკლა ს. მეფე სომხითისა 62, 21. აღუთქუა მას განდგომა ს. 70, 10. ^

ტ

ტბაღ-ი მოვიდეს ღამესა მას გოდერძი-

ანნი ტბელნი 248, 6.

უ

• უმინი-ი ეამსა ამას უფოთა საკელმწიფოდ შექმნილ არს იგი 79, 5.
 • ურია-ა, იხ. ბურია-ა
 უჯარმელ-ი ეტყოდეს (მას) სალომე უქარმელი და პეროეავრი სივნილი

126, 20. რომელი აღწერა სალომე უქარმელმან 72, 6. მოიხუნეს საწერელნი სალომე უ. და პეროეავრი სივნილმან 127, 14.

ფ

ფარნავაზიანი-ი ფარნავაზის შთამომავალი არშაკ მამით იყონბროთიანი და ფარნავაზიანი 33, 10. დაესრულნეს მეფენა ქართლისანი ფარნავაზიანი 59, 18. ბარტომს სათნობა აქუნდა ფარნავაზიანთა მიმართ 32, 14. ასფაგურ იყო უკანასკნელი მეფე ფ. ნათესავისა 59, 7. ვაუწყოთ ქალისა მის ნათესაობა მეფეთა ჩუენთა ფარნავაზიანთა 63, 7. უთხრეს (ქალისა მის) ნათესაობა ნებ-

როთიანთა არშაკუნიანთა და ფ. 63, 19. დაესრულა მეფობა და დედოფლობა ფ. მეფეთა 66, 3. რომელსა უყის ცოლად ნათესავი ფარნავაზიანთა 29, 13. მე ვარ შვილი მეფეთა თქუენთა ფ. 31, 10—11.

ფრობათონისელ-ი ესე ფრობათონელნი იყვნეს კაცნი ძლიერნი 18, 20.

ფხიშელ-ი ფხოველთა დაუტევეს ქუეყანა მათი 126, 2. მოუწოდეს (მათ) ფხოველთა 125, 17.

ძ

ძალღვევილ-ი გამოვიდეს სხუანი ნათესავნი ქალღვევილნი 17, 16. ქალღვევლთა ღმერთი ითრუქან და არმაზ მტერ არიან 91, 18. არმაზ და ქ. ღმერთი ითრუქან მტერ არიან 106, 21.

ძარბაზი-ი მირდატ ქართველმან მოიყვანა ცოლი სპარსი 50, 10. განთავისუფლდეს ქართველნი 14, 2. ქეკაბოს კულად მოხარყე-ყვნა ქ. 14, 9. ვერ წინააღმდეგს მას სომეხნი და ქ. 15, 2. თურქნი და ქ. მოელდეს მოსლესა სპარსთასა 15, 19. ვერ წინააღმდეგს (მათ) სომეხნი და ქ. 16, 12. განთავისუფლდეს ქ. 16, 16. ქ. მოხარყე იყვნეს მისდავე 16, 20. პოენა ყოველნი ქ. 17, 8. ყოველნი ქ. განუდგეს აზონს 23, 7. მიუდგეს (მათ) უკან ქ. 28, 14. ქ. წარვიდეს 31, 16. იძლიენეს სომეხნი და ქ. სპარსთაგან 32, 7. ქ. დაცუვეს პირსა ზედა თესსა 35, 7. შეკრბეს ერთად სომეხნი და ქ. 35, 8. სომეხნი და ქ. აყენეს მორჩილ სპარსთა მეფისა 43, 15. ხოლო ქ. უფრო დარჩეს სამეოტოთა გზათა მეცნიერებისაგან 47, 6—7. აღერივნეს ერთად ოგსნი და ქ. 47, 19. ჰკრდებოდეს ქ. 49, 9. დაიმონნა ქ. სომეხთა მეფემან 48, 16. შეკრბეს ქ. და ოგსნი 49, 1. იქმნეს მოყუარე სომეხნი

და ქ. და ოგსნი 49, 20—21. მაშინ მიეტევენს ქ. სპარსთა ზედა 52, 8. მიეგებნეს (მათ) სპარსნი და ქ. 54, 3. იძლიენეს სპარსნი და ქ. 54, 5. ფარნავომ ... შემოკრიბნა ქ. 57, 14. (მირიან) შეიყუარნა ქ. 65, 16. (მირიან) კეთილად იპყრნა ქ. 65, 20. შეწუხდეს ყოველნი ქ. 66, 3. აწყუდილდ აყენეს წყობასა მას შინა ყოველნი სპარსნი და ქ. 70, 8. იქმნეს სომეხნი და ქ. სპარსთა მოხარყენი 136, 21. სპარსი ყოველი მოსწყუდეს ოგსთა და ქართველთა 14, 2. პოვეს ეამი მარჯუე სომეხთა და ქ. 14, 14—15. პოვეს ეამი სომეხთა და ქ. 15, 7. ყოველივე დაიმეგობრიან ქ. 15, 22. განიხარონ ყოველთა ქ. 22, 17. ითუალეთ ჩემგან დიდება და კეთილი თქუენ, ყოველთა ქ. 31, 14 (ვარ.). მიუგეს (მას) ქ. 35, 3. მოაღეს ქ. გვრვნი არშაკისი 35, 9. ლეკთა და ქ. ... ერთობრად აღიზახნეს. 46, 17. ქ. განამაგრნეს ციხენი 48, 11. პოვეს ... ეამი მარჯუე ქ. 48, 19. განმარავლეს ქ. და ოგსთა ვენება სომეხთა 48, 21. სძლიეს (მათ) ქ. და ოგსთა 49, 2. ქ. დაიცვეს (ზარკე) ცოცხლებით 49, 7. მასცეს (მათ) ქ. ძე მეფისა შეპყრობილი 49, 13. იოტეს სომეხთა და ქ. ... მეფე სპარსთა 60, 3. შეიყუარეს იგი ყოველთა ქ. 65, 21. აწყეს ქ.

სუეტისა ცხოველისაგან ნაწილის გამოღებად 131, 17. მაშინ ქართველთა დაუტყვეს ენა სომხური 16, 5. მამასახლისმან მცხეთელმან აუწყა ყოველთა ქართველთა 15, 12. არა უნდა ქ. სხუსა ნათესავისა მეფობა 32, 15 (ვარ.). დაემეგობრნეს (ოგსნი) ქ. 47, 19. შესქირდა ქ. და ოგსთა 48, 13—14. ესეცა აღუტყვეს (მათ) ქ. 49, 17. ქ. სძულდა მირდატ 51, 6. აღუსრულა (მან) სათხოველი ქ. 64, 4. ქასრე მისცა ქ. მეფედ ძე მისი 64, 16. (ქასრე) დაეზავა ქ. 65, 5. ვიწყო მითხრობად ცხოველებსა ქართველთა. მეფეთასა 3, 2. სომეხთა და ქ. თუსთა ერთი იყო მამა, სახელით თარგამოს 3, 5. გამოგზავნა სპარსთა მეფემან ძე მისი ქ. ზედა 14, 18. ჰყოფდეს ჰრომნი იგი ესრეთ ქ. ზედა 20, 11. საურმაგ წარმოემართა ქ. ზედა 27, 3. ესე ქ. სათნოებინათს ექმნა ბარტომე 32, 13. მირვან მოკლა ცამეტი ბუმბერაზი ქ. და სომეხთაგანი 32, 2. ადერკი წარმოემართა ქ. მეფესა ზედა 33, 17. ნუ განმარტებთ მახვლთა თქუნეთა ქ. ზედა 34, 18. შემოიქცა ადერკი მახლობელად ქ. სპათასა 34, 21. ერთი დაჯღის ქ. მეფედ 43, 16. შეკრბეს ყოველნი სპასალარობასა ქუეშე ქ. მეფეთასა 46, 21. არტაშან სპანი ... წარმოგზავნა ქ. ზედა 48, 21. იქმნა გლოვა ყოველთა ზედა ქ. 53, 8. წარვიდა ასფაგურ ქ. მეფე ოესეთს 62, 8. ქასრე შეპრთო ძესა მისსა ასული ქ. მეფისა 64, 16. ესე ყოველი ქ. სათნოებისათს ქმნა 65, 20. მოკულდა ასული ქ. მეფისა 66, 1—2. იქმნა წუხილი ჰურიათა ზედა ქ. 98, 4. იქმნა სიხარული დიდა ჰურიათა ზედა ქ. 98, 11. გამოგზავნა სპარსთა მეფემან ერისთავი სომეხთა და ქ. ზედა ბარკისა და-

ღებად 136, 3—4. წიგნი ესე ქ. ცხოველებისა აღიწერებოდა ეამითი ეამად 248, 12. დაუტყვეა სპანდიატ ბრძოლა. სომეხთა და ქართველთა 16, 15. შეკრბა სიმრავლე სომეხთა და ქ. 29, 25. ვერ წინააღმდეგა მათ არტაგ, მეფე ქ. 30, 14. მოკლეს (სპარსთა) ბარტომე. მეფე ქ. 32, 8. შეიწყნარა ვედრება ქ. 63, 20. შეიწყნარა ვედრება ქ. 64, 15. ესე არმაზ ქ. და ქალღველთა ღმერთი ითრუჟან მტერ არიან 106, 21. დაივიწყა მან კეთილი ქართველთა 44, 15. და იყო კირი დიდა ნათესავსა ზედა ქართველთასა 20, 13. ღირს იყო მეფობასა ქ. 66, 5—6. წადერებმა ქ. ყოველისა ერისა ქართველთასა ... იყვნეს ეკლესიასა შინა 120, 9 (ვარ.). წარმოემართა ბრძოლად სპარსთა და ქართველთა 53, 22 არავინ იპოვა სპათა შინა ... ქართველთა მარტოღმბრძოლი ამახსპისა 57, 18. იძლია ფარნაჯომ ქართველთაგან 30, 2. რომელ ფიცებულ იყო ქართველთად 65, 3. დიდებულნი ქართველნი 3, 14.

პართლელ-ი ფარნავაზ იყო მამულად ქართლელი 20, 18.

პართლოსიან-ი ქართლოსის შთამომავალი ფარნავაზ ... იყო პირველი მეფე ქართლისა ქართლოსიანი 20, 16. ალექსანდრე დაუტყვენა ნათესავნი ქართლოსიანნი 18, 18. ფარნავაზ განმარავლნა მეფედარნი ქ. 24, 7. საურმაგ დაამადლნა ქ. 27, 5. პოვეს ეამი მარჯუე ქართლოსიანთა 13, 19. ქართლოსიანთა ენა. სომხური იყო 16, 4. მამისა მისისაგან მიცემულ იყო უფლობა ქართლოსიანთა 10, 15—16. იგი იყვის მზავებელ და ბჟე სხუათა ქ. 11, 5. ვაუწყით ქალისა მის ნათესაობა ქ. და ნებროთიანთა 63, 6.

ძინძარელ-ი (ვართ) ქინძარელნი 85, 18.

უ

უნიკაჰ-ი რომელთა-იგი ჩუენ ბუნებურ-

1 გამოცემაში: ქართველთა.

ქად და ყოჩაყად უწოლთ 17, 12.

ფ

- წანარი-ი რომლისა მაისისა მოეკლა წანართა 246, 16.
წილქანელ-ი მოუწოდეს (მათ) . . . ფხოელთა, წილქანელთა 125, 17.

- წუნდელ-ი წუნდელნი და ღემოთელნი შეეწოდეს ერთმანერთსა 48, 1. დაუტევნა ლაშქარნი შემწედ წუნდელთა 47, 13.

ჟ

- პართალ-ი || პართალელ-ი კავკასიანნი . . . გარდამოვლინებულ იყვნეს საურმაგ მეფისაგან თუნიერ პართალთასა 28, 6.

- მოუწოდეს (მათ) პართალელთა, ფხოელთა, წილქანელთა და გუდამაყრელთა 125, 17.

ხ

- ხაზარ-ი არდამ მოსრა ყოველი ხაზარი 13, 8. დემორჩილნეს ყოველნა ხაზარნი მეფესა მას 11, 19. (აზონ) მოხარკე-ყენა ოსნი, ლეკნი და ხ. 19, 10. ასფაგურ გამოიყვანის . . . ლეკნი და ხ. 59, 14. გამოიყვანინა (ლეკთა) ხ. 66, 10. ღურძლეთა და დიღოთა გამოიყვანინა ხ. 66, 12. მოვიდან ხ. 66, 14; 66, 16. მოვიდეს ხ. 68, 4. ხაზართა იჩინეს მეფე 11, 19. ისწავეს ხ. ესე გზანი 12, 3. განამრავლეს ხ. ტყუენვა მათი 12, 4. უომრად მიპრიდიან ხ. მათ მირიანს 66, 17. რათა პბრძოლიან (იგინი) ხაზართა 65, 13. ვეროდეს სძლეს (მათ) ხ. 66, 12. ითხოვეს (მათ) შუელა ხაზართა ზედა 11, 15. გამოვიდა ხ. მეფე 12, 7. მისცა ხ. მეფემან ნაწილი ლეკანისა 12, 15. გამოსლვა ხაზართა 11, 10 (სათ.). იქმნეს თარგამოსიანნი მოხარკე ხ. 12, 6. ყოველნი ნათესავნი იყვნეს მოხარკე ხ. 12, 22. უთხრეს მახლობელობა ხ. და ოესთა 63, 17. მრავალგზის გარდაიჯადა წყობა ხ. 66, 13. იყო სიმრავლე ურიცხვ ხაზართა 11, 22. მისცემდა ხარკსა მეფესა ხაზართასა 12, 14. ყოველნივე ტყუ-

- ენესა მას ხ. მშუდობით დარჩომილ იყვნეს 27, 6. დღენი ჩემნი დამიყოფიან ბრძოლასა შინა ხ. 67, 11. მირიან შეიქცა წყობისაგან ხაზართასა 68, 18. იწყო ბრძოლად ხაზართა 66, 9. იგი მუნ იყო წყობად ხ. 68, 6. დამიცავს სპარსეთი ხაზართაგან 67, 12.

- ხოსროიანი-ი || ხუასროანი-ი || ხუასროანი-ი || ხუასრონი-ი || ხოსროს შთამომავალი მეოცდამოთხე მეფე, მირიან ხოსროიანი 64, 13. მეოცდახუთე მეფე, ბაქარ, ძე მირიანისი, ხ. 130, 17. მეოცდაექუსე მეფე, მირდატ, ძე ბაქარისი, ხ. 131, 12. მეოცდაშუდე მეფე, ვარაზ-ბაქარ, ძე მირდატისი, ხ. 132, 7. მეოცდარვე მეფე, თრდატ, სიამამრი ვარაზ-ბაქარისი ხ. 137, 7. მეოცდაცხრე მეფე, ფარსმან, ძე ვარაზ-ბაქარისი ხ. 137, 18. მეოცდაათე მეფე, მირდატ ხ. 138, 15.

რამეთუ შვილ ხარ მეფეთა ხუასროანთა 247, 1.

ხარკსა მისცემდეთ მეფეთა ხუასროანთა 136, 18.

მოირთეს ძალი ხუასროთაგან 131, 2.

ჰ

ჰნიძ-ი მათ გარდამოიტანნეს თანა პა-

კანიკნი და ქიქნი 45, 10.

პ

პირ-ი განამტკაცნა ყოველნი ქართლნი და პერნი 128, 8 (ვარ.). პერთა და ლექთა ამათ თესთა ერთი იყო მამა 3, 6.

პინდო-ა ნაშობი ვარ ჰინდოთა მეფისა ასულისა 67, 15.

პრომ-ი რომეა ლი, ბერძენი დედაკაცისა მის ჰრომისა ტყუსა მიერ ... სნეულნი განიკურნებთან 104, 10. ამან ... მონარკე-ყუნა ბერძენნი და ჰრომნი 16, 20. ჰყოფდეს ჰ. იგი ესრეთ ქართველთა ზედა 20, 11. ჰ. ათასნი მკვლარნი ... განყუნა ქუეყანათა შინა 25, 21. ჰრომთა დაიპყრეს ქუეყანა ჩუენი 96, 1. ჰრომთა მათგანნიცა გამოგუერთნენ 22, 18. მკვდარი რჩეული ჰ. მათგანი ... განუდგეს აზონს 23, 5. ჰ. იგი აზნაურნი წარვიდეს 26, 21. ჰ. კეისარმან წარმოტყუენა იერუსალემი 44, 4. ნუ იტყუ ჰ. მათ შეცთომილთა სჯულსა 106, 14. ვიყო მორჩილ სჯულსა ზედა ჰრომთასა 110, 2. უკალო იყვენეს ბერძენნი ბრძოლისაგან ჰრომთასა 25, 9. (იგინი) აღდგომილ იყვენეს ბრძოლად ჰრომთა 73, 2. და ესე აზონ მათ ჰრომთაცა ზედა იყო მესისხლე 20, 13.

პურიბ-ა||პურიბ-ა ებრაელი პოვა ჰურია ერთი მღელა 95, 5. ყოველი ჰ. განარინეთ პირისაგან მახუსისა 113, 11. მოვიდა ჰ. ვინმე 115, 4. ჰკითხა წმიდამან ნინო დედაკაცსა ვისმე ჰურიასა 89, 1. დაემოწაუნეს ექუსნი დედანი ჰურიანი 95, 7. აღიძრნეს ჰ. აბიათარს ზედა 102, 17.

მოიყვანა მეფემან ჰ. მრავალნი 118, 8. დაფლეს მათ ჰურიათა ქრისტე 78, 7. ჰ. მცხეთელთა არავე ნათელ-იღეს 116, 22. ჰურიათა წილხულა სამოსელი ქრისტესი 79, 2. ჰ. ჭუარტუმულისაგან ეშინიან 83, 4. კუართი უფლისა მცხეთელთა ჰ. წარულიო 95, 3. ამისთვის გამოეძიებდა ჰურიათა მათ თანა 95, 3. იქმნა გლოვა და წუხილი ჰ. ზედა 98, 3. იქმნა სიხარული დიდი ყოველთა ზედა ჰ. ქართველთა 98, 11. ძიება-ყო სამოსლისა მის ჰ. თანა 100, 11. რომლიათაცა იქმნა ჰ. სარცხული 101, 16. იწყო ... კეთილის-ყოფად ჰურიათა 77, 16. წარავლინეს სტრატოტონი ... მსწრაფლ მისლვად ჰ. 78, 1. მეფობაო ჰურიათაო 99, 10—11. დაემოწაუნეს (მას) ნათესავნი ჰურიათანი 102, 11. შევიდა ბავინთა ჰურიათასა 88, 1. არა ეშინის ჰურიათაგან 83, 3. მოწვენულ იქმნა წიგნი ანტიოქიით ჰ. მღელთა 95, 20. იგი არს საიდუმლო დაფარული ჰ. 99, 7 (ვარ.).

ურიანი მოვიდეს ქართლს 15, 24. უ. ... მცხეთას იყვენეს 35, 17. უ. მოვიდეს მცხეთას 44, 4. განიხარეს ურიათა მცხეთელთა 36, 2. რომელი განუტევეს უ. 44, 6. მოვიდეს მოცქელნი ურიათა იერუსალემით, უ. თანა მცხეთელთა 36, 4. წარმოგველნიან ჩუენ მოცქელნი ყოველთა თანა უ. 36, 6. ურიანი დასხდეს ძუელთავე უ. თანა 44, 5. (ნინო) მოვიდას უბანსა ურიათასა 95, 1.

РЕЗЮМЕ

Свод грузинских средневековых исторических сочинений «Картлис цховреба» является основным источником по истории Грузии с древнего времени до XVIII века. Составленный в первой четверти XII века сборник впоследствии неоднократно редактировался и пополнялся новыми произведениями, а в начале XVIII века был продолжен комиссией, созданной просвещенным царем Вахтангом VI.

Грузинские источниковеды разных поколений всегда с большим вниманием относились к разработке вопросов, связанных с «Картлис цховреба». В настоящее время ведется работа по составлению симфонии «Картлис цховреба», которая будет издаваться отдельными выпусками. Предлежащий труд представляет симфонию начальной части «Картлис цховреба», составленную по тексту сочинений, традиционно приписываемых автору XI века Леонтию Мровели («История грузинских царей», «Мученичество царя Арчила»).

Симфония включает все слова, встречающиеся в тексте названных сочинений. В ней представлены как полнозначные слова (имена, глаголы, наречия), так и вспомогательные (союзы, предлоги, частицы). Все слова даются в контекстах. Разъясняются те слова и термины, которые отсутствуют в современном грузинском литературном языке или имеют иные значения.

Составление и издание симфонии «Картлис цховреба» имеет огромное значение как для дальнейшего текстологического исследования сборника, так и для изучения древнегрузинской исторической терминологии.

«Симфония» рассчитана на историков, филологов, а также широкий круг читателей, интересующихся вопросами истории Грузии.

შ ი ნ ა ა რ ს ი

შესავალი	5
ლექსიკონი	29
ძირთა ინდექსები	258
ანთროპონიმები	281
ტოპონიმები და ჰიდრონიმები	303
ეთნიკური და წარმომავლობის სახელები	323
Резюме	336

დაიბეჭდა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის
სარედაქციო-საგამომცემლო საბჭოს დადგენილებით
სბ 2475

რეცენზენტები: ისტორიის მეცნ. კანდიდატი თ. ე ნ უ ქ ი ძ ე
ფილოლოგ. მეცნ. კანდიდატი ნ. გ ო გ უ ა ძ ე.

გამომცემლობის რედაქტორი ე ლ. ბ ა თ ი ა შ ვ ი ლ ი
მხატვარი ე. გ ა ჩ ე ჩ ი ლ ა ძ ე
მხატვრული რედაქტორი გ. ლ ო შ ი ძ ე
ტექნორედაქტორი ნ. ო კ უ ჯ ა ვ ა
კორექტორი ე. ქ ი ტ ი ა შ ვ ი ლ ი

გადაეცა წარმოებას 30.1.1984; ხელმოწერილია დასაბეჭდად 29.1.1986;
ქალაქის ზომა 60×90¹/₁₆; ქალაქი № 1; ბეჭდვა მაღალი; გარნიტურა ენური;
პირობითი საბეჭდი თაბახი 21,3;
პირ. სად. გატარება 21,4; სააღრიცხვო-საგამომცემლო თაბახი 23,7;
უე 01024; ტირაჟი 3 500; შეკვეთა № 373;
ფასა 3 მან. 90 კაპ;

გამომცემლობა „მეცნიერება“, თბილისი, 380060, კუტუზოვის ქ., 19
Издательство «Мецниереба», Тбилиси, 380060, ул. Кутузова, 19

საქართველოს სსრ მეცნ. აკადემიის სტამბა, თბილისი, 380060, კუტუზოვის ქ., 19
Типография АН Груз. ССР, Тбилиси, 380060, ул. Кутузова, 19